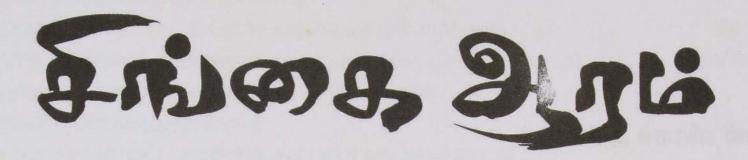

பிரதேச மலர்

நல்லூர்ப் பிரதே Rigitized by Noolehan Foundation என்றப் பேரவை

பிரதேச மலர்

TILIT ODER OF THE THE WAY

மலராசிரியர் **திருமதி ரஜனி குமாரசிங்கம்** கலாசார உத்தியோகத்தர்

வெளியீடு : பிரதேச கலாசாரப் பேரவை பிரதேச செயலகம் நல்லூர். இலங்கை

7454 (2)

நூல் விவரக் குறிப்பு

நூல்

சிங்கை ஆரம்

வெளியீடு

பிரதேச கலாசாரப் பேரவை

பிரதேச செயலகம்

நல்லூர்.

மலராசிரியர் :

திருமதி ரஜனி குமாரசிங்கம், கலாசார உத்தியோகத்தர் நல்லூர்.

முதற்பதிப்பு

ஏப்ரல் 2015

நூல் அளவு

B5

பக்கங்கள்

XX + 332

பிரதிகள்

350

பதிப்புரிமை

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை.

பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.

பதிப்பகம்

நோபிள் பிறின்டேர்ஸ்,

ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

ISBN 978-955-7778-00-6

Journal

Singai Ahram

Publishers

Nallur Divisional Cultural Organisation

Divisional Secretariat NALLUR. SriLanka

Editor

Rajani Cumarasingam, Cultural Officer Nallur.

First Edition

April 2015

ISBN 978-955-7778-00-6

Size

B5

Pages

XX + 332

Copies

350

Copyright

Nallur Divisional Cultural Organisation

Divisional Secretariat

NALLUR.

Printing

Noble Printers,

Hospital Road, Jaffna.

வாருளடக்கம்

1.	நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஆசிச்செய்தி	V
2.	வணக்கத்திற்குரிய பிதா ஆசிச்செய்தி	VI
3.	வடக்கு மாகாண சபை கௌரவ முதலமைச்சர் வாழ்த்துச்செய்தி	VII
4.	வடக்கு மாகாண சபை கௌரவ கல்வி அமைச்சர் வாழ்த்துச்செய்தி	VIII
5.	வடக்கு மாகாண சபை கௌரவ கல்வி அமைச்சின்	
	செயலாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி	IX
6.	யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச்செய்தி	X
7.	வடக்கு மாகாண பிரதிப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	XI
8.	முன்னுரை	XII
9.	என்னுரை	XIV
10.	கலாசாரபேரவை உறுப்பினர் விபரம்	XVII
11.	பிரதேச கீதம்	XVIII
12.	கலாசாரப் பேரவைக் கீதம்	XIX
வா	OT MI	
шр		
1.	நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தின் கடந்தகால நிர்வாக மற்றும்	
	முகாமைத்துவ வளர்ச்சி	1
2.	அன்றைய நல்லூர் இராசதானியும் இன்று எதிர்நோக்கப்படும் சவால்களும்	6
3.	நல்லூர் இராசதானியும் நாற்றிசைக் கோயில்களும் சில வரலாற்றுக்	
	குறிப்புக்கள்	17
4.	நல்லூர் இராசதானியும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையும் ஒரு மீள் வாசிப்பு	24
5.	பிரித்தானியர் கால நல்லூர் ஒரு மீள் பார்வை	52
6.	நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவிலுள்ள இடப்பெயர்கள்	63
7.	நல்லூர் கண்ட தமிழ்ப் புலவர்கள்	77
8.	நல்லூரும் செங்குந்தரும் ஒரு மீள்பார்வை	81
æ1D)	uib	
0	A TOUR AND IN COUNTRIES OF OUR PROPERTY OF A TOUR OF A T	
9.	சைவமரபைப் பேணிக்காத்த மெய்ஞ்ஞானி திருநெல்வேலி	85
10	ஸ்ரீலஸ் கானப்பிரகாச முனிவர் கல்லார் ஆறுக்காச முனிவர்	94
10.	நல்லூர் ஆறுமுகநாவலரின் வாழ்வும் நோக்கும்	109
11.	நல்லூர்ப் பிரதேச சித்தர் பாரம்பரியம் கல்லூரன் கோனக்கோயில் உள் ஆன்கேப் பயிற்கிக் கூடம்	117
12.	நல்லூரான் ஞானக்கோயில் – ஓர் ஆன்மீகப் பயிற்சிக் கூடம் நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் கிறிஸ்தவம் ஒரு கண்ணோட்டம்	124
13.		130
14.	நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகப் பிரிவினுள் அமைந்துள்ள இந்து நிறுவனங்கள்	135
15.	நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் இந்துப் பண்பாட்டு மரபுகள்	142
16.	வழிபாட்டு மரபுகள் – நல்லூர்ப் பிரதேசத்தை மையமாக ஒரு பார்வை	142

கலை – பண்பாடு

17.	சிற்பக் கலை மரபுகள் மற்றும் குளங்களின் பெயர்கள்	
	ஊடாக அறியப்படும் நல்லூர்ப் பண்பாடு.	149
18.	பண்பாட்டின் ஆளுமை: ஓவியக் கலைஞர் நல்லூர் ம. கெங்காதரன்	168
19.	சிங்கை ஆரியர் கலை பண்பாட்டு பாரம்பரியத்தில்	
	மறுமலர்ச்சியுற்ற நல்லை நகரின் முப்பெரும் சிற்பத்தேர்கள்	172
20.	நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் சோதிடம் –	
	யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலம் முதல் இன்று வரையான ஒரு நோக்கு.	182
21.	நல்லூர்ப் பிரதேசக் கைவினை பற்றிய ஒரு உசாவல்	186
22.	புதிய அடையாளத்தின் உருவாக்கம் – நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில்	
	முகமண்டபம்	201
23.	மேடைப் பேச்சுக்களின் பங்களிப்புக்களால் தமிழை வாழவைக்கும்	
	நல்லூர் மண்	209
24.	நல்லூர்ப் பிராந்தியமும் நெசவுக் கைவினைப் பாரம்பரியமும்	212
25.	நல்லூர்ப் பிரதேச கிராமியக் கலை வடிவங்கள்	222
26.	நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் பரதநிருத்திய ஆடல் மரபும் –	
	நாட்டிய நிறுவனங்களும்	239
27.	இசைத்துறை வளர்ச்சியில் நல்லூர்ப் பிரதேச இசைமன்றங்களின் பங்களிப்பு	252
Mil	விருத்தி	
28.	நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் மூலவளங்களும் பொருளாதார	
	அபிவிருத்தித் திட்டமிடலும்	265
29.	யாழ்ப்பாணச் சுதேச மருத்துவ வளர்ச்சியில்	
	நல்லை நகரின் பங்களிப்பு	275
30.	நல்லூர்ப் பிரதேச கல்வி அபிவிருத்தி	283
31.	நல்லூரில் அரச நிறுவனங்கள் ஓர் பார்வை	290
32.	நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் பெண் கல்வி நிலை	
	சமூக பொருளாதார அணுகுமுறை	292
33.	நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் கைத்தொழில்களும்	
	சந்தை வாய்ப்புக்களும்.	302
34.	யாழ்ப்பாணத் தமிழியல் ஆய்வடங்கல் 1	306

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

ண்றாபகர் : - ஸ்ரீஸ்ம் கனம்றாக தேசிக குருக்கப்பந்த பரமாசார்ய கணமிகள்

முதனைது குருமஹா சந்நீதானம்

ஆதீன குரு முதல்னர் :- முக்லமு் சோமகந்தர தேசிக ஞானசம்யந்த பரமாசார்ய சுவாமிகள்

ஸ்தாயிதம் : 1966

Apsoiltag sandon findstard

021 222 2870

பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர், யாழிப்பாணம், இலால்கை.

241.2.1201.5.

அருளாசிச் செய்தி

ஈழமணித் யாழ்ப்பாணம் திருநாட்டில் சிறப்புமிக்க **QU**D நல்ல இடமாகும். அத்தகைய யாழ்ப்பாணத்திலே அமைந்துள்ள நல்லூர் பெருமக்களும், அறிஞர் சித்தர்களும், கலைஞர்களும், ஞானிகளும் வாழ்ந்த, வாழ்கின்ற, அதி அற்புத நகராகும். சிவபெருமானின் திருக்குமாரரான கந்தன் குடியிருக்கும் நற்பதியாம் நல்லைக் கந்தனின் அருளாலயம் அமைந்துள்ள **இ**டமும் இப்புனித நல்லூரேயாகும்.

இத்துணை சிறப்புமிக்க நல்லூரிலே நமது ஆதீனமும் அமைந்திருப் பது மற்றொரு சிறப்பம்சமாகும். இந்த நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை யினர் நல்லூர்ப் பிரதேசம் சார்ந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்துப் பிரதேச மலராக வெளியிடுவதையிட்டுப் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

நல்லூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவதாரஞ் செய்த ஒரு புனிதபுண்ணிய நகராகும். நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்ட இந்த ஊரின்ஆன்மீகம், கலை, கலாசாரம், அனைத்தையும் ஆவணப்படுத்தி நூலாக வெளியிடுவது நல்லூ ருக்குத் தனித்துவமான சிறப்பாகும்.

தனியான சிறப்புமிக்க தமிழ் இராசதானியாக விளங்கும் நல்லூர் பல்வேறு பட்டகலைகள் வளரும், மிளிரும் தனித்துவமான புனித இடமானது மட்டுமன்றி ஆன் றோரும் சான்றோரும் ஒருங்கு சேர்ந்து சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்கப் பாடு பட்ட நல்ல நகரமாகும். இந்த நல்லூர் பிரதேசசெயலக கலாசாரப் பேரவையினரின் அறநெறியிலமைந்த நூல் வெளியிடும் பணி பாராட்டுக்குரியது.

இவர்களது நூல் வெளியீட்டுப்பணி வரவேற்கத்தக்க சிறப்புமிக்க நற்பணியாகும். ஆகவே, ஆக்கபூர்வமான அரும்பணி நல்லமுறையிலமைந்த நற்பணியாகி, அனைவருக்கும் பயன்தரத்தக்க நூலாகிச் சிறப்புற எமது நல்லாசிகளை வழங்குவதில் உவகையுறுகின்றோம்.

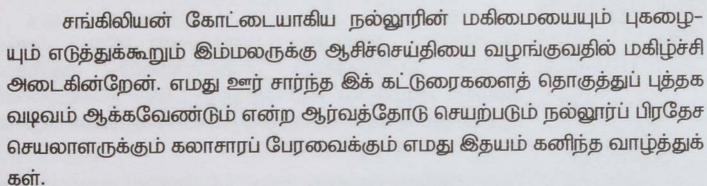
கலாசாரப் பேரவையினரும் அதைச் சார்ந்த அனைவரும் சீரோடுஞ் சிறப்போடும் திகழ்ந்து நல்வாழ்வில் திளைக்கவேண்டுமென்று அருளாசி நல்கி வாழ்த்தி மகிழ்கின்றோம். 'என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்ப'

ஆதீன குருமுதல்வர்,

இரண்டாவது குருமஹாசந்நிதானம், ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய சுவாமிகள் நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம், யாழ்ப்பாணம்.

ஆசிச்செய்தி

இலங்கையின் வட புலத்தின் புண்ணிய பூமியாகக் கருதப்படும் நல்லூரின் சிறப்புகளையும் இங்குள்ள மக்களின் அறிவு, கலாசார, சிந்தனைகள் மற்றும் ஒழுக்கமுள்ள சமய வாழ்வு பற்றிய பல கருத்துக்களை முன்வைத்து ஊருக்கு ஏற்ற (நல்லூர் = நல்ல + ஊர்) பெயருடன் சமூக வாழ்வை உயர்த்துவதாக அமையும் என்று கருதுகின்றேன்.

பாதிரியார் மரம் (Temple tree) பூக்கிறது; ஆனால் அது கனி கொடுப்பதில்லை. மாமரம்காய்க்க முதல் நன்றாகப் பூத்துக்குலுங்குகின்றது. தான் கனி கொடுக்கப்போகிறேன் என்று ஊருக்குக் காட்டிக்கொண்டு கனி கொடுக்கின்றது. ஆனால் பலாமரமோ பூக்கிறது, அதன் பூவை யாரும் பார்த்ததில்லை. இரகசியமாய்ப் பூத்துப் பலருக்கு ஆசீர்வாதமான மரமாக இருக்கிறது. இதன் கனியை பலர் நிறைவாக உண்ணலாம்.

எனவே இக்கட்டுரைகளில் வரும் நல்ல உயர்வான சிந்தனை களைப் பற்றிப் பிடித்து பலாமரம் போல இரகசியமாகப் பூத்துப் பலருக்கு ஆசீர்வாதமான மரமாக இருக்கவேண்டும். இதன் கனியை பலர் நிறை வாக உண்ணலாம்.

எனவே இக்கட்டுரைகளில் வரும் நல்ல உயர்வான சிந்தனைகளைப் பற்றிப்பிடித்து பலாமரம் போல இரகசியமாக பூத்துப் பலருக்கு ஆசீர்வாதமாக வாழ்வோமாக.

அருட்பணி ந.யோ. ஞானகாருண்யன் பரி. யாக்கோபு ஆலயம், நல்லூர்.

தொலைபேசி **දු**රකථනය Telephone

021 320 2465 021 221 7313 021 221 7311

தொலைநகல் ෆැක්ස් Fax

021 221 7227

நீதியரசர் க. வி. விக்னேஸ்வரன் முதலமைச்சர் - வட மாகாணம்

විනිසුරු සී. වී. විග්නේශ්වරන් පුධාන අමාත් - උතුරු පළාත Justice C.V.Wigneswaran

Chief Minister - Northern Province

26, சோமகந்தரம் அவனியு, கண்டிக்குளி, யாழப்பாணம் 26, සෝමසුන්දරම් ඇවනිය, වන්ඩුක්කුලි, යාපනය, 26, Somasundaram Avenue, Chundikkuli, Jaffna.

மின்னஞ்சல் email

විද්යුත් තැපෑල \cmofficenorthermpc@gmail.com

திதியும் திட்டமிடலும், சட்டமும் ஒமுங்கும், காணி, வீதி அபிவிருத்தி, மின்சக்தி, வீடமைப்பும் நிர்மாணமும், நீர் வழங்கல், கூட்டுறவு அபிவிருத்தி, சமூக சேவைகள், புனர்வாழ்வளித்தல், மகளிர் விவகாரம், தொழிந்துறை மற்றும் தொழில் முனைவோர் மேம்பாடு, கற்றுலா, உள்ளூராட்சி மற்றும் மாகாண நிர்வாகம், உணவு வழங்கலும் விதிபோகமும் அமைச்சர்

උතුරු පළාත් මුදල් හා කුමසම්පාදන, නීතිය හා සාමය, ඉඩම්, මාර්ග සංචර්ධන, වීදුලිබල, නිවාස හා ඉදිකිරීම්, ජල සම්පාදන, හමුපකාර සංචර්ධන, සමාජ අස්වා හා පුනරුත්ථාපන, කාන්තා කටයුතුළු කර්මාන්ත හා වන්වතාය පුවර්ධන, සංචාරක, පළාත් පාලන හා පළාත් පරිපාලනය සහ ආහාර සැපයුම් හා වෙදානැරීමේ අමාත්ෂවරයා

Minister of Finance & Planning, Law & Order, Lands, Road Development & Electricity, Housing & Construction, Water supply, Co-operative Development, Social Service & Rehabilitation, Women's Affairs, Industries and Enterprise promotion, Tourism, Local Government and Provincial Administration, Food supply and Distribution.

எனது இல මගේ අංකය My No

NP/CM/01/ Gen / 2015

திகதி දිනය Date

03.04.2015

நல்லூர் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையினால் வெளியிடப்படவிருக்கும் "சிங்கை ஆரம்" சிறப்பு மலருக்கான வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழ் மன்னர்களின் சிறப்புக்களையும் குறிப்பாக சங்கிலிய மன்னர் காலத்து சிறப்புக்கள் பலவற்றை பறைசாற்றி நிற்கக்கூடிய வடபகுதியின் புனித பூமியாக விளங்குகின்ற நல்லூர் பிரதேசத்தின் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையினால் வெளியிடப்படவிருக்கும் "சிங்கை ஆரம்" என்னும் சிறப்பு மலரை வெளியிடவிருக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் அதற்கான வாழ்த்துச் செய்தியோன்றை வழங்குவதில் மனமகிழ்வடைகின்றேன்.

இலங்கையின் வடபகுதி 13ம் நூற்றாண்டுகளில் இருந்து கிட்டத்தட்ட 16ம் நூற்றாண்டுகள் வரை சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட வரலாறு யாழ்ப்பாணத்தின் தொன்மைச் சிறப்புக்களை எடுத்தியம்புகின்ற 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை' எனும் நூலில் காணப்படுகின்றது. இந்நகருக்குரிய பல சிறப்பியல்புகளை ஆரமாக்கி கோர்த்து தங்கள் சிறப்பு மலர் வெளியிடப்பட்டிருப்பதால் இந்நூலுக்கு "சிங்கை ஆரம்" என்ற சிறப்புப் பெயர் சூட்டப்பட்டிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

இந்நூலை ஒருங்கமைப்பதற்குப் பலதரப்பட்ட விடயங்களையும் பேரறிஞர்கள் பலரையும் இணைத்துக் கொண்டு ஒரு சிறப்பான மலரைத் தயாரிக்கவிருக்கும் பிரதேச செயலர் மற்றும் பண்பாட்டுப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

ஒவ்வொரு பிரதேச செயலர் பிரிவுகளும் தத்தமது கலாசாரப் பண்பாட்டுப் பேரவைகளின் உதவியுடன் தமது பிரதேசத்திற்கு உட்பட்டிருக்கின்ற பகுதிகளில் காணப்படுகின்ற கலை, பண்பாட்டு, கலாசாரப், வரலாற்று விழுமியங்கள் மற்றும் சிறப்பியல்புகளை வெளிக்கொணர்வதற்கு அவற்றை ஆவணப்படுத்தி எதிர்காலச் 5LD51 சந்ததியினரின் क्रां தேடலுக்கான ஆவணமாக அச்சிட்டு நூல் வடிவில் வெளியிட்டு வருவது ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

அந்த வகையில் இன்று வெளியிடப்படுகின்ற இந்த "சிங்கை ஆரம்" நூலானது சிறப்புற அமைய எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி.

நீதியரசர்/ க.வி.விக் முதலமைச்சுற்

வடமாகாணம்

க.வி.விக்னேஸ்வரன் முதனைமச்சர் வடமாகாணசபை **பாழ்ப்பாணம்**

கௌரவ வடக்கு மாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சரின் வாழ்த்துச் செய்தி

தனிமனிதன் ஒருவன் தத்தமது பிரதேசம் தொடர்பான தகவல்களை அறிந்து வைத்திருப்பது அவசியமாகும். அவ்வகையான தேடல்களுக்குக் களமமைப்பதாக இத்தகைய பிரதேச மலர்களின் வெளியீடு அமைகிறது. நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தின் கலாசார பேரவை யினர் பிரதேசம் சார்ந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து மலராக வெளியிட உள்ளமை பாராட்டிற்குரியதாகும். இம்மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தியினை வழங்குவதில் மகிழ்வடைகிறேன்.

வடபுலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பிரதேச செயலகத்திலும் இவ் வாறான மலர்கள் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கூடாக ஒவ் வொரு பிரதேச செயலகத்திலும் இருக்கும் பண்பாட்டுத்துறை சார்ந்த விடயங்களை எமது மக்களுக்கு எடுத்தியம்பமுடியும்.

நல்லூர்ப் பிரதேச வளாகமானது தமிழ் மக்களின் கலாசார விழுமியங்களை பறைசாற்றி நிற்கிறது. வீரம் செறிந்த சங் கிலிய மன்னனின் வாசஸ்தலம் அமையப் பெற்றிருப்பதும், நல்லூர்க் கந்தன் குடிகொண்டிருப்பதும் மறையாத தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சுவடுகளா கும்.

பிரதேச வாசிகளின் ஆற்றல்களை மேலும் மேம்படுத்த இம்மலர் மூலமாக நல்லூர் பிரதேச செயலகத்தின் கலாசார பேரவை முன்வந்துள்ளமையை வாழ்த்துகிறேன். இம்மலர் சிறப்புடன் வெளி வரவும், அதற்காக முன்னின்று உழைத்த அனைவரையும் பாராட்டு வதுடன் எனது நல்வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சிய டைகின்றேன்.

த. குருகுலராசா,

கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர்,

வடக்கு மாகாண சபை.

வடக்கு மாகாணக் கல்வி அமைச்சுச் செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

நல்லூர்ப்பிரதேசசெயலக்கலாசாரப்பேரவையினால்வெளியிடப்படும் பிரதேச மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கலாசார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல்வேறு மரபுகளைக் கொண்ட யாழ்ப்பாண இராஜதானியாகக் காணப்பட்ட இப்பிரதேசம் பற்றிய நூலினை வெளியிடுவது சிறப்பானதாகும். ஒவ்வொரு பிரதேசமும் தமது பண் பாட்டு விழுமியங்களை நூல் வடிவிலே ஆவணப்படுத்த வேண்டுமென்பதே எனது எதிர்பார்ப்பாகும். சிவயோகசுவாமிகள் நடமாடித்திரிந்த ஆன்மீக மணம் பரப்பும் இப்பிரதேசமானது வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்த ஆலயங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குவதோடு தொன்மை மிக்க தொல்லியல் அடையாளங்களையும் கொண்ட பிரதேசமாகும்.

தொல்லியல், வரலாறு, ஆன்மீகம், அபிவிருத்தி, இயல், இசை, நடனம், பாரம்பரிய கூத்துக்கள், சித்தர்மரபு, இந்துசமய நிறுவனங்கள், பெருங் கோயில்கள், கல்வி, சுதேச வைத்தியம், இந்துப்பண்பாடு, கிறிஸ்தவம் போன்றவிடயங்களைக்கொண்டுவெளிவரவிருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

காலத்தின் தேவையறிந்து வெளியிடப்படும் இப்பிரதேச மலருக்கு உறுதுணையாகவிருக்கும் பிரதேச செயலாளர், திரு. பா.செந்தில் நந்தனன், கலாசார உத்தியோகத்தர், கலாசாரப் பேரவையினர் மற்றும் பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோருக்கு எனது வாழ்த்துக் களைத் தெரிவிப்பதோடு, இம்மலர் வெளியீடு சிறப்புற அமைய எல்லாம் வல்ல நல்லூர் முருகப்பெருமானை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

சி. சத்தியசீலன்

செயலாளர், மாகாணக் கல்வி அமைச்சு வடக்கு மாகாணம்.

அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ். குடாநாட்டில் நகரின் கேந்திரமாக விளங்கும் நல்லூர் கந்தப்பெருமானின் அருள் விளங்கும் பகுதியில் அமைந்துள்ள நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தால் வெளியிடப்படும் பிரதேச மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இப்பிரதேசத்தில் மன்னர்கள் அரசாட்சி செய்ததாக வரலாற்றுச் சான்றுகள் அமைந்துள்ளன. யாழ் மாவட்டத்திலுள்ள ஏனைய பிர தேச செயலகப்பிரிவுகளைவிட, இப்பிரதேச செயலகப்பிரிவில் வரலாற்று ரீதியாகவும், இலக்கியம், கலை, வாழ்க்கைமுறை ஆகியவற்றை வெளிப் படுத்தும் கண்ணாடியாக இப்பிரதேசம் விளங்குவது மிகையாகாது.

இப்பிரதேச செயலக பிரிவிலேயே பல கல்விமான்கள், சித்தர்கள், வாழ்ந்த இடமாக விளங்குகின்ற யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், மாவட்ட செயலகம், தொழில்நுட்பக் கல்லூரி போன்ற உயர் நிறுவனங்கள் இப்பிரதேச செயலகப்பிரிவில் அமைந்திருப்பது மேலும் இப்பிரதேசத்திற்கு மெருகூட்டுவதாக உள்ளது. மேலும் இப்பிரதேசத்தின் தகவல்களையும் சிறப்புக்களையும் ஆவணப்படுத்தி வெளியிடப்படும் இம்மலரானது இளம் சமுதாயத்தினருக்கும், பிரதேசத்தின் வளர்ச்சிக்கும், ஏனைய மக் களுக்கும் வரலாற்றுப் பொக்கிசமாக அமைந்திருப்பது போற்றுதற்குரிய தாகும்.

இம்மலர் செழிக்க உழைத்த பிரதேச செயலாளர், மலர்க் குழுவினர், கலாசாரப் பேரவையினர் கல்விமான்கள், மற்றும் ஆக்கங்களை வழங்கி மெருகேற்றிய அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

சுந்தரம் அருமைநாயகம்

அரசாங்க அதிபர் / மாவட்ட செயலாளர் யாழ் மாவட்டம்.

வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள பிரதிப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

நல்லூர்ப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினால் வெளியிடப்படும் "சிங்கை ஆரம்" மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடை மாவட்டத்தில் பிரதேசம் நல்லார்ப் பண்பாட்டம் шпцр. கின்றேன். நிறைந்த பிரதேசமாகும். பிரதேசத்தின் பண்பாட் சங்கள் ஒர் சிறப்புக்களையும் வெளிக்கொணருமுக தொன்மை களையும், (h) மாக பிரதேச செயலர் பிரிவுகள் தோறும் ஆக்கபூர்வமான பணி முன்னெடுக் பண்பாட்டுத் என்ற வடமாகாண வேண்டும் நோக்கில் செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றது. திணைக்களம் பல இவற்றுள் ஒன்றாக பிரதேச மலர் வெளியீடு அமைகின்றது.

அலயங்கள், நல்லூர்ப் பிரதேசம் கலைஞர்கள், இந்து **FLDW** நிறுவனங்கள், கலாசார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள் என சிறப்புக் கள் பலவற்றையும், தொன்மையையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. ஆவணப்படுத்துவதில் நல்லூரப் பிரதேச இத்தகைய சிறப்புக்களை செயலகம் ஏற்கனவே "கலைஞர் விபரத்திரட்டு" எனும் நூலின் மூலம் ஆவணப்படுத்தியதுடன், கலைஞர்களின் விபரங்களை "கோவில் ஆலயங் பிரதேசத்தின் பெயரில் நல்லார்ப் நூறு நகரம்" எனும் களின் வரலாற்றுச் சிறப்புக்களை ஒளிப்பதிவு செய்து வெளியீடு செய்தமையும் சிறப்புக்குரியது. ஆம் செயற ஆண்டு கலாசார தொடர்ந்து 2014 றிட்டத்தின் ஓர் அங்கமாகக் கலை, வரலாறு, சமயம் போன்ற விடயங் வந்துள்ள பிர ഖെണിயீடு செய்ய (LD601 களை உள்ளடக்கி மலர் செயலாளருக்கும், கலாசார உத்தியோகத்தருக்கும், கலாசாரப் தேச பேரவையாளருக்கும் நன்றியையும், மகிழ்ச்சியையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி

உஷா சுபலிங்கம்

பிரதிப் பணிப்பாளர், பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், வடக்கு மாகாணம்.

முன்னுரை

தமிழர்களின் பண்பாட்டு நகராக விளங்குகின்ற யாழ்ப்பாணத் தில்கலை, இலக்கியம், அறிவியல், ஆன்மீகம், பண்பாடு, வாழ்வியல்முதலாய துறைகளிலே தன்னிறைவு கொண்டிருக்கும் நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் சிறப்புக்களை நிதர்சனமாக்கும் வகையில் "சிங்கை ஆரம்" என்னும் முகப் பெயர் கொண்டு பிரதேச மலர் பிரசுரமாவதில் பிரதேச செயலர் என்ற வகையில் களிபேருவகையடைகின்றேன்.

காலத்தைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதாகும். இலக்கியம் **62**(II) காலப்பகுதியில் வெளிவரும் இலக்கியம் அக்கால மக்களது சமயம், கலை, பொருளாதாரம், சமூகநிலை, நடையுடை பாவனை உள்ளிட்ட அனைத்து விடயங்களும்வரலாற்றுப்பதிவாக அமையும், அந்தவகையில் யாழ்ப்பாணத் தமிழரசர் காலத்தின் தலைநகராக விளங்கிய நல்லைப்பதி அரசியல், வரலாற்று, இன ரீதியாகவும், சமய இலக்கிய அடிப்படையிலும் கேந்திர மையமாகத் திகழ்வது கண்கூடு. வடமாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சினது, பிரதேசம் சார்ந்த விடயங்களை நூ லுருப்பெறச் செய்தல் எனும் திட்டத்தில் உருவாக்கம் பெற்றுள்ள இந்நூ லிலே பிரதேசத்தின் இடப்பெயர்கள், சித்தர்மரபு, கல்விநிலை, சமயப் பண்பாடு, கைத்தொழில் பாரம்பரியம், சோதிடக்கலை, பாரம்பரியக் கலை கள், ஆலயச்சிறப்புக்கள், சமுதாயச் சிறப்பு, சுதேச வைத்தியம், நிறுவனங் பிரதேசசெயலகக் கட்டமைப்புக்கள், தரைத்தோற்ற குளங்கள், கள். அம்சங்கள் உள்ளிட்ட பல்வகைச் செழுமைகளையும் தெளிவுபடுத்தும் ஆக்கங்கள் சிங்கை ஆரத்தினை அலங்கரித்துள்ளன.

தமிழரசர்களாகிய சிங்கை ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலத் தில் நீண்ட காலம் இராசதானியாக நல்லூர் மகுடம் தாங்கிப் பெருமை பெற்றது என்பதனாலும், யாழ்ப்பாணக்கலாசாரம், "கந்தபுராண கலாசாரம்" எனக் கோடிட்ட நல்லைநகர் நாவலரால் சைவமும் தமிழும் மேன்மை யுற்று ஆரம் கூடிப் பொலிவு கண்டதோடு முத்தமிழும் மேன்மை யுற்று எக்காலத்திலும் சிறப்புற்றமைந்தமையினால் "சிங்கை ஆரம்" என்ற நாமத்தினால் இப்பிரதேசமலர் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலாக்கத்திற்கு நிதி அனுசரணை வழங்கி ஊக்கமளித்த வடமாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர், செயலாளர், மற்றும் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பிரதிப்பணிப்பாளர் ஆகியோருக்கு பிரதேச செயலகத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித் துக்கொள்கிறேன். நூலாக்கத்தின் பங்காளிகளான கட்டுரை ஆக்க கர்த்தாக்கள் ஆதார பூர்வமான முறையில் நனி சிறந்த படைப்புக்கள் வழங்கியமைக்காக என்னரும் நன்றிகள் கூறுவது பெருமையே,

அட்டைப்படத்தை ஒவியர் அழகாக வடிவமைத்த திரு. இரா ஆசை பிரதேசம்சார்ந்த பலதேடல்களினூடாக விடயங்களை அவர்களுக்கும், சையா உத்தியோகத்தர் திருமதி.கு.ரஜனிக்கும், ஆவணமாக்கும் நூலினை கலாசார "நோபிள் பிறிண்டேர்ஸ்" நிறுவனத்தினருக்கும், அச்சிட்டு வழங்கிய வெளியீடு செய்யும் கலாசாரப் பேரவையினருக்கும் மற்றும் இந்நூல் முழுமை பெற்று வெளிவருவதற்குஅனைத்து உதவிகளையும் வழங்கிய நல்உள்ளங்களுக்கும் नळां நன்றியைத் தெரிவிப்பதில் நிறைவடைகின்றேன்.

பா.செந்தில்நந்தனன்

B.com., MA(Pub.Adm.), MA (Reg. Plan.), SLAS (Special Class) பிரதேச செயலர், தலைவர் -கலாசாரப் பேரவை பிரதேச செயலகம் நல்லூர்.

சிங்கை ஆரத்தின் வைரங்கள் என்னுரை

"திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு" என்னும் முதுமொழிக் கமைய தமிழன் உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் செறிந்து வாழ்கின்றான். தமிழன் எங்கெல்லாம் வாழ்கின்றானோ அங்கெல்லாம் நல்லூரான் என்று அழைக்கப்படும் நல்லூர் முருகப் பெருமானின் அருளும் நல்லூரின் புகமும் பரவிநிற்பது நிதர்சனம். அத்துடன் தமிழரசர் காலத்தில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் **இராசதானியாக** நீண்ட காலம் விளங்கிய பெருமையும் நல்லூ அதற்கான அடையாளங்களாக நல்லூரில் உள்ள ர்ப்பதிக்கே உள்ளது. மந்திரிமனை, சங்கிலியன் தோரண வாசல், சங்கிலித்தோப்பு, யமுனா ஏரி ஆகியன கட்டியம் கூறி நிற்கின்றன. மேலும் தமிழரசர் காலத்தின் பின்வந்த அந்நியர் ஆட்சிக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் சைவமும் தமி ழும் வீழ்ச்சிகண்டவேளை நல்லூரில் உதித்த நாவலரும், மற்றும் கல்விமான்களும் நல்லூர்ப் பிரதேசத்தைத் தளமாக அமைத்தே சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளையும், நிறுவனங்களையும் உருவாக்கி சைவமும் தமிழும் யாழ்.குடாநாட்டில் மறுமலர்ச்சி பெறச் செய்தனர்.

மேற்கூறிய சிறப்புக்களுடன் இன்னும் பலஅம்சங்களைக் கொண்ட நல்லூர்ப் பிரதேசம், அது சார்ந்த பல விடயங்களை உள்ளடக்கிய தாக ஒரு பிரதேச மலரை ஆக்குவதற்குக் காலம் கனிந்து வந்தது. மாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு, 2014 ஆம் ஆண்டுக்கான கலாசார அபிவிருத்திக்கென ஒரு குறிப்பிட்ட நிதியை ஒதுக்கி, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினூடாக திட்டங்களை முன்வைத்தது. அதில் பிரதேசம் சார்ந்த விடயங்களை நூ லுருவில் ஆவணப்படுத்தலும் ஒன்றாகும். இதற்குப் பிரதேச செயலரின் மனப்பூர்வமான அனுமதியும் கிடைத்தது. அவ்வகையில் பல படிமுறை களுக்கூடாக இம்மலர் உருவாக்கப்பட்டு நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையினால் வெளியிடப்படுகின்றது. பிரதேச நல்லார்ப் செயலக கலாசாரப் பேரவை 2009ஆம் **இ**ப்பிரதேசக் ஆண்டு கலைஞர்களின் விவரத்திரட்டாகிய "கலைஞானம்" என்னும் நூலை வெளியிட்டதுடன், 2013 ஆம் ஆண்டு இப்பிரதேசத்தில் உள்ள நூறு பெரிய

ஆலயங்களை வரலாற்றுக்குறிப்புகளுடன் காணொளி செய்து **கோவில் நகரம்** எனும் பெயரில் இறுவட்டினை வெளியிட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் இராசதானியாக நல்லூர் 13ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 1621 ஆம் ஆண்டுவரை இருந்துள்ளது. அக்காலம் "சிங்கை" என்னும் பட்டப் பெயர்சூடிய தமிழ் அரசர்களாகிய சிங்கை ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் ஆட்சி செய்ததை யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, வையாபாடல் போன்ற பண்டைய தமிழ் வரலாற்று நூல்கள் கூறியுள்ளன. தற்கால வரலாற்று ஆசிரியர்கள் அதனை மேற்கோள் காட்டியும் கூறியுள்ளனர். இந்நகர் சைவம், தமிழ், வரலாறு, பண்பாடு, ஆன்மீகம், சித்து, அறிவு, மருத்துவம், கல்வி, கலை, அபிவிருத்தி எனப் பல வைரங்களைத் தொகுத்து ஆரம் போல் பதித்து வைத்திருப்பதால் "சிங்கை ஆரம்" என்ற சிறப்புப்பெயருடன் இம்மலர் மலர்ந்துள்ளது.

இம்மலரினை நோக்கும்போது நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் முக்கியத்துவம், சிறப்பு, வரலாறு, சமயம், கலை–பண்பாடு, அபிவிருத்தி, பாரம்பரியம் ஆகியவற்றைப் பிரதிபலிப்பன வாகவும், ஆய்வுக்கும் ஆராய்ச்சிக்குரியனவாகவும், எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கான விடயத் தேடலுக்கான ஆரம்பமாகவும் கட்டுரைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கமைவாகத் தலைப்புக்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு துறைசார்ந்தவர்களினால் எழுதப்பட்டுள்ளன. தேவையும் முக்கியத்துவமும் கருதி சில கட்டுரைகள் மீள்பார்வையாகத் தங்களுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் உள்ளடக்கம் நான்கு வகைக்குள் அடக்கப்பட்டுள்ளது. அவையாவன; வரலாறு, சமயம், கலை-பண்பாடு, அபிவிருத்தி என்பனவாகும்.

வரலாற்றுக்குள் முக்கியமாக நல்லூர் இராசதானியை மையப்படுத்திய கட்டு ரைகள், பிரித்தானியர் காலத்தில் நல்லூரின் முக்கியத்துவம், செங்குந்தர் பரம்பரை, தமிழ்ப் புலவர்கள் மற்றும் பிரதேச நிர்வாகக் கட்டமைப்பு மாற்றம், இடப்பெயர் ஆய்வு என்பன இடம்பெற்றுள்ளன.

சமயத்துக்குள் நல்லூரில் உதித்து, வடபுலத்தின் சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் மறுமலர்ச்சி தந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர், சைவ மரபைப் பேணிய ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசர், சித்தர்கள், நல்லூர் ஞானக் கோயில் ஆகியவற்றுடன் கிறிஸ்தவ வளர்ச்சிக்கும் நல்லூர் களம் அமைத்தவிதம் பற்றியும் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்து நிறுவனங்கள், இந்துப்பணபாட்டு மரபுகள், வழிபாட்டு மரபுகள் என்பனவும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

கலை–பண்பாட்டுக்குள் நல்லூரின் பண்பாடு, சோதிடக் கலை, கைவினைக் கலை, ஓவியக்கலை, மேடைப்பேச்சு, கிராமியக்கலை, ஆடற்கலை, இசைமன்றங்கள், கோயில் கட்டிடக்கலை ஆகியன இடம்பெற்றுள்ளன.

அபிவிருத்தியில் கல்வி, சுதேச மருத்துவம், மூலவளங்களும் பொருளாதார அபிவிருத் தியும், பெண்கல்வி நிலை ஆய்வு ,கைத்தொழில் – சந்தை வாய்ப்பு அரச நிறுவனங்கள் என்பன உள்ளன.

இறுதியாக நல்லூர்ப் பிரதேசத்தை மையப்படுத்தி வெளிவந்த நூல்களின் பட்டியலின் ஒரு பகுதி யாழ்ப்பாணத் தமிழியல் ஆய்வடங்கல் -1 எனும் பெயரில் உள்ளது.

"சிங்கை ஆரம்" எனும் நூல் பலரது அனுசரணை, உதவி, வழிகாட்டல், பங்களிப்பு ஆகியவற்றினூடாக உருவாகியுள்ளது. அவ்வகையில் நிதி அனுசரணை வழங்கியதுடன் கலா சார உத்தியோகத்தர்களின் செயற்பாட்டுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் வழங்கிவரும் வடக்கு மாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர், செய லாளர், பண்பாட்டலுவல்கள் பிரதிப்பணிப்பாளர் ஆகியோருக்கு முதற்கண் நன்றியைக் கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

மேலும் இப்பிரதேச மலர் ஆக்கத்திற்கான வழிகாட்டலையும், ஆலோசனைகளை யும் வழங்கி களத்தில் நின்று பல உதவிகளையும் செய்து தந்த பிர_{்க}ச செயலர், உதவிப்பிரதேச செயலர் ஆகியோருக்கும் பணிவான நன்றி. மேலும், யாழ்.பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத்துறை பேராசிரியர் செ.கிருஷ்ணராஜா அவர்கள் இம்மலர் சிறப்பாக வெளி வரவேண்டும் எனும் பேராவலில் ஒரு சிறந்த படைப்புக்கான பல ஆலோசனைகளையும், தகவல்களையும், கட்டுரையையும் வழிகாட்டலையும் வழங்கியிருந்தார். அவருக்கும் எமது பணிவான நன்றியைக் கூறிக்கொள்கின்றோம்.

முக்கியமாக நாங்கள் கேட்டதலைப்பில் நல்லூர்ப் பிரதேசம் சார்ந்த கட்டுரைகளை, ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கி இம்மலர் சிறப்பாக பயனுள்ள வகையில் அமைவதற்கு ஆக்கபூர்வ மாகப் பணியாற்றிய பேராசிரியர்கள், துறைசார்ந்த வல்லுனர்கள் கட்டுரையாளர்கள் ஆகியோரும் அட்டைப்படத்தை வடிவமைத்துத் தந்த ஓவியர். ஆசை இராசையா அவர்களுக்கும் உளமார்ந்த நன்றி.

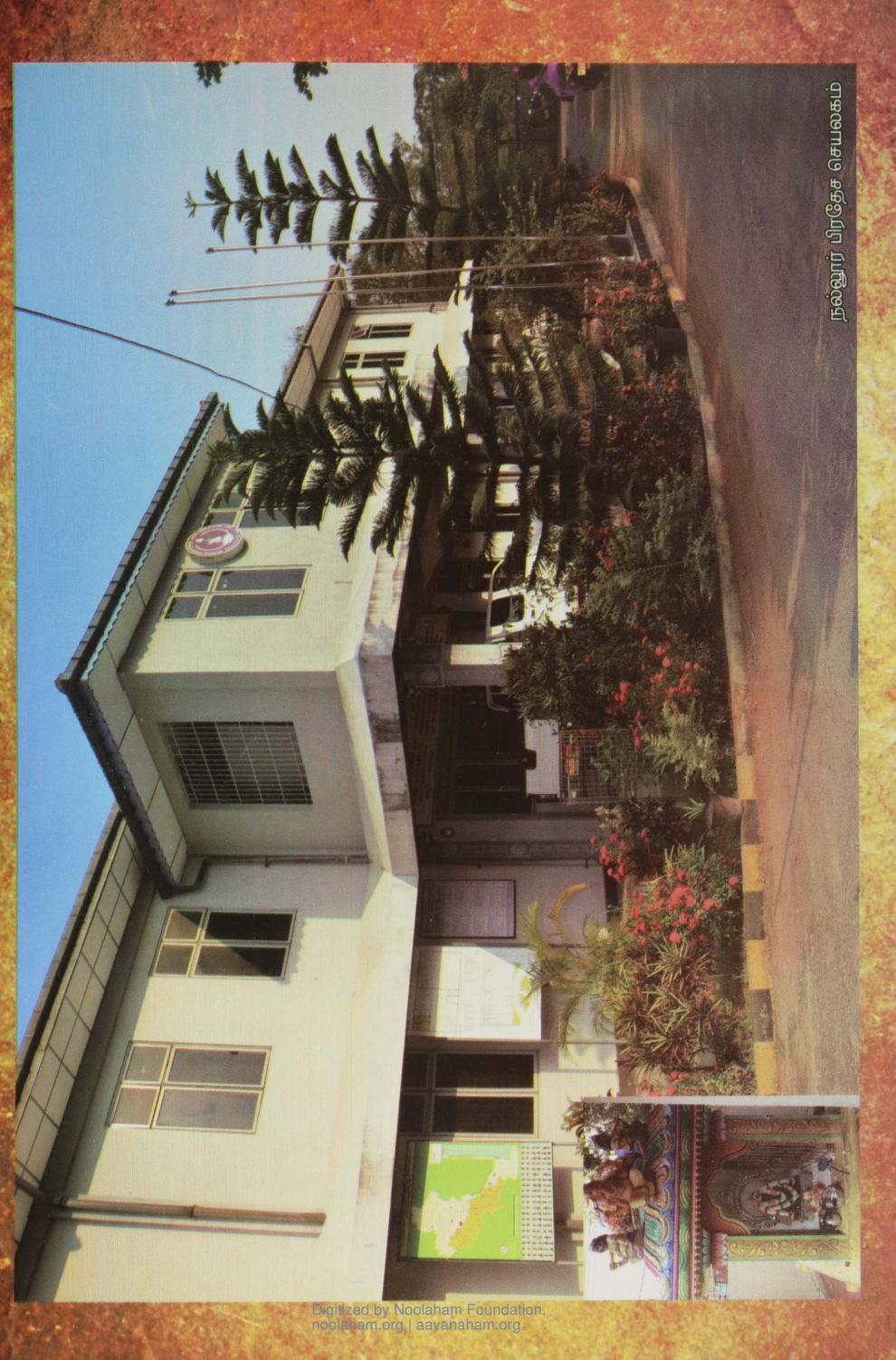
மற்றும் இம்மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்கிய எமது வடக்கு மாகாண கௌரவ முதல அவர்களுக்கும், **ஆசிச்செய்திகள்** வழங்கிய பெரியோர்களுக் மைச்சர் சமயப் வழங்கிய வாழ்த்துச்செய்திகள் முன்னுரை கும், அமைச்சர், அதிகாரிகளுக்கும், வழங்கிய பிரதேச செயலருக்கும், கலாசாரப் பேரவையினருக்கும், ஆலோசகர்களுக்கும், மல ரினைச் செவ்வை பார்த்துத் தந்த பண்டிதர் செ. திருநாவுக்கரசு, கவிஞர் சி. சிவதாசன் அவர்களுக்கும் மற்றும் நல்லூர்ப் பிரதேச நூல்களின் தொகுப்பினைத் தந்தும் தந்தும் உதவிய யாழ்.பல்கலைக்கழகப் சுவடிகளின் படங்களைத் நூலகர் செல்வி ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி அருளானந்தம் அவர்களுக்கும், கட்டுரைகளைக் கணினியில் பதிவுசெய்து தந்து என்னோடு பணியாற்றிய செல்வி. அ. டயனாவுக்கும் மற்றும் இம் மலர் வெளியீட்டுக்குப் பலவகையில் உதவிய நல்உள்ளங்களுக்கும் அன்பான நன்றி.

நிறைவாக இப்பிரதேச மலரைச் சிறந்த முறையில் அச்சுப்பதிப்பு செய்துதந்த நோபிள் பிறிண்டேர்ஸ் நிறுவனத்துக்கும் அன்பான நன்றி உரித்தாகட்டும்.

> "பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின் நன்மை கடலிற் பெரிது"

திருமதி ரஜனி குமாரசிங்கம்

BA, MA (Culture), Dip. in (Pub. Mag.) S.L.I.D.A, Dip. in Eng. (Uni. of Jaffna) மலராசிரியர், கலாசார உத்தியோகத்தர், செயலாளர்-கலாசாரப் பேரவை பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.

महन्तिता हुन् निर्माण क्रिक्ट मिल्लाका क्रिक्ट क्रिक क्रिक्ट क्रिक क्रिक क्रिक्ट क्रिक क्र

மரை வக்க ஆரேசகர்கள்

திரு.பா.செந்தில்நந்தனன். திருமதி.சுபாஜினி மதியழகன் பேராசிரியர் செ.கிருஷ்ணராஜா

திரு. என்.எஸ். ஆர் சிவரூபன்

திரு. இ. சுரேந்திரநாதன்

- பிரதேச செயலர், பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.

- உதவிப்பிரதேச செயலர், பிரதேச செயலகம் நல்லூர்.

- வரலாற்றுத்துறைத் தலைவர், யாழ். பல்கலைக்கழகம்

- கணக்காளர், பிரதேச செயலகம், நல்லூர்

 உதவித்திட்டமிடல் பணிப்பாளர், பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.

பிரதேச கரைசருப் பேரவை நிர்வாக சபை 2014–2015

தலைவர்

திரு.பா.செந்தில்நந்தனன் – பிரதேச செயலர் செயலாளர்

திருமதி.ரஜனி குமாரசிங்கம் - கலாசார உத்தியோகத்தர்

உபதலைவர்

திரு.நா.விமலநாதன் - ஆசிரியர், யாழ். இந்துக்கல்லூரி

உபசெயலாளர்

திரு.சோ.பத்மநாதன் – தலைவர், சைவவித்தியா விருத்திச்சங்கம் பொருளாளர்

திரு. ந. சர்வகுணசீலன் - கிராம உத்தியோகத்தர்

நிர்வாக உறுப்பினர்கள்

கலாகீர்த்தி சாந்தினி சிவனேசன்

திரு.எஸ்.புத்திசிகாமணி

கலாபூஷணம் ஆசை இராசையா

திருமதி.வா.ரஜீந்திரன்

திரு.கு.மகிழ்ச்சிகரன்

திரு.சி.துரைராஜா

திரு.பு.தஜிதரன்

திரு.வே.சிவகுமார்

திரு.கே.தவனேஸ்

திரு எம் ஸ்ரீதரன்

ஒய்வுநிலை நடன விரிவுரையாளர்

ஓய்வுநிலைப் பிரதேச சபைச் செயலாளர்

பிரபல ஓவியர்

சங்கீத ஆசிரியர், யாழ். கனகரத்தினம் ம.ம.வி.

ஆசிரியர், யாழ். இந்துக்கல்லூரி

மிருதங்க இசையாசிரியர், கொக்குவில்

இந்துக் கல்லூரி

கிராம அலுவலர்

பாரம்பரியக்கலைஞர்

நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர்

சமுர்த்தி அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், நல்லூர்

ളുന്നുകൾ - ഖജി

தாளம் - சதுஸ்ர ஏகம்

வாழ்க புகழ்நிறை நல்லை எழிற் பிர தேசமே வாழியவே! மாண்பில் உயர்ந்து வளம் பல பெற்றென்றும் வாழ்க சிறப்புடனே!

(வாழ்க)

ஆன்மிக ஊற்றில் தினம் வளர்ந் தோங்கிடும் ஆத்ம பலத்துடனே...

அன்னைத் தமிழ்மொழி வெல்ல உழைப்பவர் அன்பின் துணையுடனே...

நீண்டபண் பாட்டின் நிழல்தனில்... எம் அடை யாளங்கள் காத்திடவே...

நெஞ்சுள சைவ, கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தால் நீதி செழித்திடவே...

(வாழ்க)

இராகம்: கானடா

ஆழ்ந்த கலை மலர்ந்தாடிடக் கல்வியில் அறிவியலிற் செழித்தே ஆற்றல் தரும் விளையாட்டு, தொழில்களில் அதிசயம் செய்துயர்ந்தே... சூழ்ந்த வயல், கடல், தோட்டம் தனில்... தினம் அபிவிருத்தி தொடர்ந்தே... சொர்க்கம் இம்மண்ணெனச் சொல்லி நிமிர்ந்து எம் சூழலைக் காப்பமின்றே...!

(வாழ்க)

இராகம்: ரேவதி

அற்புத ஞானியர், சித்தர், துறவிகள் ஆடி அமைந்த நிலம் முத்தமிழ்க் காவலர், கற்றவர், வீரரின் மூச்சு நிறைந்த இடம் எத்தனை கோவில்கள், கல்வியின் சோலைகள், இன்றுஞ் செழிக்குந் தலம் இங்குள மாந்தர்க்கு சேவை செய்வோம்.... இது எமக்குக் கிடைத்த வரம்

(வாழ்க)

இயற்றியவர் கவிஞர் த. ஜெயசீலன்

இராகம்: மதுவந்தி

தாளம்: ஆதி

நல்லூர்ப் பிரதேசக் கலாசாரப் பேரவையை நல்லெழிற் கலைஞரால் நலமுறப் பேணுவம்! கவின்கலை மிளிர்ந்திட, கற்பனை கனிந்திட, புவிமிசை நிதமிவை புதியதாய்ப் பொலிந்திட, கலைஞான மோங்கக் களம் அமைப்போம்! கலைஞரைப் போற்றிக் கௌரவம் செய்வோம்!

(நல்லூர்ப் பிரதேச)

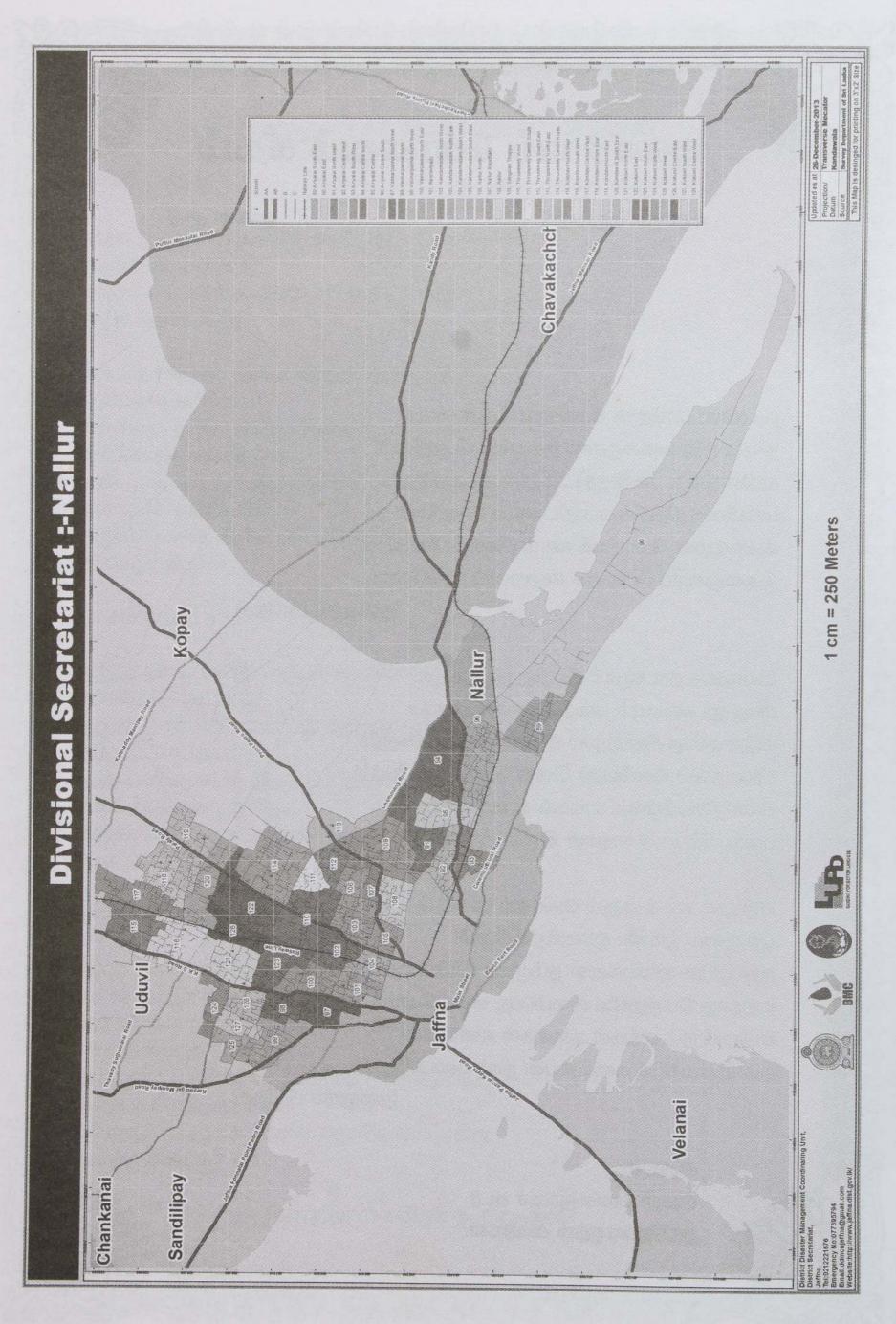
இயலிசை நாடகமும் இதமிகு நாட்டியமும் பயனுறு சுவடியும் புதைபொருள் ஆய்வும் விந்தைமிகு சித்திரமும் விதந்தரு சிற்பங்களும் சிந்தையில் தெளிவுறச் சேர்ந்தே உழைப்போம்! அணிதிரள்வோம்! எங்கள் கலை வளர்க்க! பணிபுரிவோம்! எங்கள் இனம் சிறக்க!

(நல்லூர்ப் பிரதேச)

அற்புதக் கலைஞரும் அன்புயர் ரசிகரும் ஒற்றுமை ஓங்கிட ஓரணி நிற்போம்! நற்றமிழ்க் கலைகளை நம்முயர் பண்பினை வற்றாது போற்றியே வளம்பெற வைப்போம்!! எம்முயிராம் எங்கள் கலைகள் என்போம்! நம் மனமகிழச் சுவையென நாம் படைப்போம்!

(நல்லூர்ப் பிரதேச)

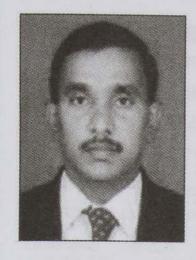
ஆக்கம் அமரர் கலைஞானச் சுடர் **தா.தேவமதுரம் அவர்கள்.**

வரலாறு

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தின் கடந்த கால நிர்வாக மற்றும் முகாமைத்துவ வளர்ச்சி

பா. செந்தில்நந்தனன் பிரதேச செயலர் பிரதேச செயலகம், நல்லூர்

ழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் நிர் வாகப் பரப்பானது இலங்கை நிர்வாக வரலாற்றின் மிக முக்கியமானதொன்றாகும்.

போர்த்துக்கேயர் தொடக்கம் பிரித்தானி யர் வரை பல்வேறுபட்ட மாற்றங்களுக் குட்பட்டு வரும் இலங்கை மானது மாகாண, மாவட்ட மற்றும் பிர தேச அபிவிருத்தியை நோக்காகக் கொண் இலங்கையில் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின்போது 'திசாவு'' திசாவன்' என்ற பெயர்களில் இடம்பெற்ற பிரதேச நிர்வாகம் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் 1833 ம் ஆண்டு மாகாணங்களாக நிர்வாகம் மாற்றம் அடைந் தது. இவ்வாறு பிரிக்கப்பட்ட மாகாணங் களின் நிர்வாகப் பொறுப்பாளர்களாக அர சாங்க அதிபர்களே நியமிக்கப்பட்டார்கள். இக்காலத்தில் வடமாகாணத்தில் வவு னியா, மன்னார், முல்லைத்தீவுடன் நுவர காவிய பகுதியும் இணைக்கப்பட்டு இருந் தது. பின்பு 1873ம் ஆண்டில் நுவரகாவிய வடமத்திய மாகாணத்துடன் இணைக் கப்பட்டது. 1930ம் ஆண்டளவில்முல்லைத் தீவு, வவுனியா மாவட்டத்துடன் இணைக் கப்பட்டு யாழ்ப்பாண மாவட்டம் கிளி நொச்சி உள்ளடங்கலாக காணப்பட்டது. இதன்பின்னர் 1955ஆம் ஆண்டில் மேற் கொள்ளப்பட்ட அரசநிர்வாக மாற்றங் களின்படி அரசாங்கஅதிபர் ஒவ்வொரு வரினது அதிகாரத்திற்குட்பட்ட பிரதேச மானது மாவட்டம் 67607 வரையறுக்

கப்பட்டது. முழு இலங்கையும் மாவட் டங்களாகபிரிக்கப்பட்டுஒவ்வொருமாவட் டத்திலும் பிரதேச இறைவரிக்காரியாதி காரிபிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டு அதிகாரங் கள் வழங்கப்பட்டன.

1956ஆம் ஆண்டு 10 பிரதேச இறை வரிக்காரியாதிகாரி பிரிவுகளை (DRO) கொண்டு யாழ்ப்பாண மாவட்டம் தனி மாவட்டமாக உருவாக்கப்பட்டு மாவட்ட அரசாங்கஅதிபர் நியமிக்கப்பட்டார். அப் போது காணப்பட்ட 10 பிரதேச இறை வரிக்காரியாதிகாரி பிரிவுகளாவன:

- 01. நெடுந்தீவு
- 02. தீவகம்
- 03. யாழ்ப்பாணம்
- 04. வலிகாமம் மேற்கு
- 05. வலிகாமம் வடக்கு
- 06. வலிகாமம் கிழக்கு
- 07. தென்மராட்சி
- 08. வடமராட்சி
- 09. பச்சிலைப்பள்ளி கரைச்சி
- 10. பூநகரி துணுக்காய்

1970ஆம் ஆண்டளவில் சனத்தொகை விருத்தியடைந்தமையாலும், மக்களுடைய பல்வேறு தேவைகளும் பிரச்சினைகளும் தீவிரமடைந்ததாலும், பிரதேச முறை யொன்றின் தேவைப்பாடு மேலும் அதிகரித் தது. இதன் காரணமாக பிரதேச இறைவரி அலுவலர் முறை நீக்கப்பட்டு பிரதேச உதவி அரசாங்க அதிபர் முறை நடை முறைக்குக்கொண்டுவரப்பட்டது. பாராளு மன்றத் தேர்தல் தொகுதிகளுக்கு ஏற்ப உதவி

அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் அமைக்கப் பட்டால் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகள் அபிவிருத்தியை முன்னெடுக்க உதவி யாக இருக்கும் எனக் கருதப்பட்டு பல புதிய பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டன. அதனடிப் படையில் 1972ம் ஆண்டு எமது மாவட்டத்தில்யாழ்ப்பாணஉதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு, யாழ்ப்பாணப் பிரிவு, நல்லூர்ப் பிரிவு என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப் பட்ட பின்பு மக்களுக்கான சேவைகள் வழங்கல், திட்டமிடல் செயற்பாடுகள் என்பன பிரிவு மட்டத்தில் செயற்படுத்தப் பட்டது.

பொது மக்களின் நிர்வாகத் தேவை அதிகரித்ததனாலும் பொறுப்புக்கள் ஒரே குவிந்து கிடந்தமையாலும் இடத்தில் நிர்வாகத்தை பிரதேச மட்டத்திற்கு பன் முகப்படுத்துவதற்காகவும் 1992ம் ஆண்டு 59ம் இலக்க சட்டத்தின் மூலம் மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் பல அதிகாரங்கள் பிரதேச செயலருக்கு பரவலாக்கப்பட்டு பிரதேச செயலக முறைமை ஸ்தாபிக்கப் பட்டது. ஆரம்ப காலத்தில் மாவட்ட செயலகத்தில் பெற்று வந்த சேவைகள் பலவற்றை இன்று நாம் பிரதேச செயல கத்தில் பெறக்கூடியதாகவுள்ளது. இலங்கை யின் பிரதேச நிர்வாக கட்டமைப்பின் ஆரம்பகாலத்தில் மணியகாரன் மற்றும் உடையார் முறைமைகள் காணப்பட்டன. பின்பு இம்முறை ஒழிக்கப்பட்டு இறைவரிக் காரியாதிகாரிகள் பிரிவுகளாக மாற்றப் பட்டு சேவைகள் வழங்கப்பட்டன. பின்னர் பாராளுமன்றத் தேர்தல் தொகுதிக்கு ஏற்ப இறைவரிக் காரியாதிகாரிப் பிரிவு தரமுயர்த்தப்பட்டு உதவி 211 அதிபர் பிரிவுகளாகவும், சாங்க தற் போது பிரதேச செயலகமாகவும் 多叮 முயர்த்தப்பட்டு நிர்வாகச் செயற்பாடா செயற்படுத்தப் அதிகாரத்துடன் னது படுகின்றது. இதனடிப்படையில் இலங் கையில் முதற்பிரதேசசெயலகமாக 'பியகம'

பிரதேச செயலகம் விளங்குகின்றமை குறிப் பிடத்தக்கது. இலங்கையின்ஏனையமாவட் டங்களில் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு கள் பிரதேச செயலகமாக உடன் தரமுயர்த் தப்பட்டாலும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத் தைப் பொறுத்தவரையில் அவ்வாறு செய்ய முடியாமல் அமைந்ததற்கான அடிப்படைக் காரணம் இம்மாவட்டத்தில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலையாகும். இருப் பினும் 1996ம் ஆண்டு சிவில் நிர்வாகம் ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்பு யாழ்ப்பாண நக ரம், நல்லூர், சாவகச்சேரி, பருத்தித்துறை ஆகிய உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு கள் பிரதேச செயலக பிரிவுகளாக தர முயர்த்தப்பட்ட போதும் மாவட்டத்தின் ஏனைய பிரிவுகளும் உதவி அரசாங்க அதி பர் பிரிவுகளாகவே இருந்தன. இதன் பின்பு 2000ம் ஆண்டளவில் மிகுதி 5 உதவி அர சாங்க அதிபர் பிரிவுகளும் பிரதேச செயலக மாக தரமுயர்த்தப்பட்ட போதும் 2009ம் ஆண்டு நாட்டு நிலைமை சீரடைந்த பின்னர் 2011ம் ஆண்டளவில் பொது நிர்வாக உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சி னால் ஊர்காவற்றுறை, காரைநகர், மருதங் கேணி, நெடுந்தீவு பிரிவுகள் பிரதேச செயல கமாக தரமுயர்த்தப்பட்டன.

பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளாக தரமுயர்த்தப்பட்ட பின்பு பல அதிகாரங் களும் பொறுப்புக்களும் வழங்கப்பட்ட தனால் பல சேவைகளை மக்கள் பெறக் கூடியதாக இருக்கின்றன. இதனடிப்படை யில்,

- 1. காணி சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள்
- 2. ஓய்வூதியம் வழங்கல்
- 3. மோட்டார் வாகன உரிமை மாற்றம் மற்றும் வரிகள் வழங்கல்
- 4. திட்டமிடல் பிரிவினூடாக பிரதேச அபிவிருத்தி
- 5. பிறப்பு இறப்பு திருமண சான்றிதழ்கள் பெறுதல்
- 6. சமூகசேவைகள்
- 7. பெண்கள் சிறுவர் தொடர்பான விடயங் கள்

8. பல்வேறு அனுமதிப்பத்திரங்கள் வழங் கல்

போன்ற சேவைகள் தற்போது முன்னெடுக் கப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கை நிர்வாகக் கட்டமைப்பில் மக்களிற்கான பொது சேவை வழங் தொடர்பான விடயத்தில் ஆரம்ப காலத்தில் மக்கள் தம் சேவையை நாடி பிரதேசசெயலகங்களிற்குச்செல்ல வேண்டி யிருந்தது. ஆனால் தற்போது ஏற்படுத் தப்பட்ட நிர்வாக பரவலாக்கலின் ஊடாக மக்களை நாடி அலுவலர்கள் செல்லும் சந்தர்ப்பம் உருவாகியுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. குறிப்பாக பிரதேச செயலகத்தினூ டாக கிராம அலுவலர்கள், பொருளாதார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள், வாழ்வின் எழுச்சி உத்தியோகத்தர்கள் என பல அரச அலுவலர்களின் ஊடாக மக்களிற் கான சேவைகள் அவர்களின் இருப்பிடத் திற்கே சென்றடைவதனைக் காணக்கூடிய தாகவுள்ளது.

அந்தவகையில் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தின் கடந்தகால நிர்வாக அபி விருத்தி மற்றும் முகாமைத்துவ வளர்ச்சி தனை அவதானிக்கலாம்.

தமிழரின் இருப்பையும் பண்பாட்டையும் உலகறிய வைக்கின்ற யாழ்ப்பாண நிர்வாக மாவட்டத்தின் யாழ். நகருக்கு மிக வும் அண்மையில் அமைந்துள்ளதும், நாவலர் வளர்த்த சைவம் சிறந்து விளங்குவது மான நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் திருநெல்வேலி, கந்தர்மடம், அரியாலை, கொக்குவில், கோண்டாவில், வண்ணார் பண்ணை மற்றும் நல்லூர் போன்ற கிராமங்களைக் கொண்டதாக இப்பிரதேச செயலகப் பிரிவு காணப்படுகின்றது. குறிப் பாக இப்பிரிவானது 1989ம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் 08 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளாகக் காணப்பட்டது. நிர்வாக செயற்பாடு பரவலாக்கப்பட்டமை, சனத்தொகை அதி

கரித்தமை போன்ற காரணங்களால் இப் பிரதேச செயலக கிராம அலுவலர் பிரிவுகள் தற்போது 40 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு பரிபாலிக்கப்படுகின்றன.

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகமானது மக் களின்தேவைகளைநிறைவேற்றும்நோக்கம் கொண்டபல்வேறு அரச, அரசசார்பற்றநிறு வனங்கள் மற்றும் கல்விக்கூடங்களை தன்ன கத்தே கொண்டுள்ள முக்கிய கேந்திர நிலையமாக விளங்குகின்றது. குறிப்பாக யாழ். மாவட்டச் செயலகம், சபை, நல்லூர்ப் பிரதேச சபை, பல்கலைக் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, கழகங்கள், கல்வித் திணைக்களங்கள், தேசிய மாகாண பாடசாலைகள், விவசாய கால்நடைத் திணைக்களங்கள், அரச, தனியார் வைத்திய சாலைகள் எனப் பல்வேறு நிறுவனங் களையும் பிரசித்தி பெற்ற வணக்க ஸ்தலங் களையும் கொண்டமைந்த காரணத்தினால் இப்பிரதேச செயலகத்திற்கு அதிக முக்கியத் துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது.

இப்பிரதேச செயலகத்தின் நிர்வாக அபிவிருத்தி வளர்ச்சியானது இங்கு கடமை யாற்றிய மற்றும் கடமையாற்றி வரும் அனைத்து உத்தியோகத்தர்களின் கடின உழைப்பினால் சிறந்து விளங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. கடந்த காலங்களில் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தில் சேவை புரிந்த,

- 1. திரு.எஸ்.சபாபதிப்பிள்ளை
- 2. திரு.எஸ்.சிவகுருநாதன்
- 3. திரு.கே.சண்முகநாதன்
- 4. திரு.ஏ.மகாலிங்கம்
- 5. திருமதி கமலா சிவசிதம்பரம்
- 6. திரு.க.கனகரட்ணம்
- 7. திரு.க.குணராஜா
- 8. திரு.நா.வேதநாயகன்
- 9. திரு.வே.முருகையா
- 10. திருமதி.தெ.சுகுணரதி

ஆகிய பிரதேசச் செயலர்கள் அர்ப்பணிப்புடன் கடமையாற்றியுள்ளார் கள்.

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தின் முகாமைத்துவ வளர்ச்சியானது இச்செய லகத்தின் முக்கிய வளங்களை சரியான முறையில் தெரிவு செய்து அவற்றை வழி நடாத்தி மேற்பார்வை செய்து கட்டுப் படுத்தி அபிவிருத்திப் பணிகளை வினைத் திறனுடன் செய்வதனைத் தலையாய கடமையாகக் கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றது. இப்பிரதேச செயலகத்தின ஒவ்வொரு பிரிவுகளும் குறிப்பாக, நிர் வாகப் பிரிவு, நிதிப்பிரிவு, காணிப் பிரிவு, மேலதிக மாவட்டப் பதிவாளர் பிரிவு, சமூகசேவைப் பிரிவு, திட்டமிடல் பிரிவு, அடையாள அட்டைப்பிரிவு, பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்பிரிவு, கிராம அபிவிருத்திப் பிரிவு, கலாசாரப் பிரிவு விதாதா வள நிலையம், வாழ்வின் எழுச்சி பிரிவு போன்றவற்றின் ஊடாக மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்து வதனையும் அவர்களிற்குத் தேவையான சேவைகளை உடனுக்குடன் நிறைவேற்று வதனையும் நோக்காகக் கொண்டு செயற் பட்டுவருகின்றது. மக்களிற்கான அபி விருத்திச் செயற்பாடுகளை அலுவலக உத்தி யோகத்தர்கள், கிராமஅலுவலர்கள், வெளிக் கள அலுவலர்கள் போன்றோர் மூலம் கிராம மட்ட அமைப்புக்கள், தொழில்துறை, கலாசார பேரவை, சமூக நலனோம்பு அபி விருத்தி ஒன்றியம் ஆகியவற்றின் ஊடாக தமது சிறந்த மனிதவளத்தைக் கொண்டு நெறிப்படுத்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத் தக்கது.

நல்லூர்ப்பிரதேசசெயலகத்தின்பதவி நிலை உத்தியோகத்தர்கள் முகாமைத்து வத்தில் சிறந்த யுக்திகளைக் கையாண்டு தமக்குக் கீழ் பணிபுரிகின்ற உத்தியோகத் தர்களின் ஒருங்கிணைந்த சேவை மனப் பான்மையை வளர்த்திட முயற்சித்து வருகின்றமை மக்கள் பெறும் சேவை வாயி லாக அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. குறிப்பாக சமூகசேவைப் பிரிவானது எமது பிர தேசத்தில் உள்ள வறிய மக்களில் சேவைகள் தேவைப்படுவோரை இனம்கண்டு அவர் களின் சமூக பொருளாதாரத்தை உயர்த் தும்நோக்கத்தைஅடைவதற்காக அலுவலர் கள் ஒருங்கிணைந்து சேவையாற்று வது குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்களிற் கிடையிலான ஒருங்கிணைப்பும், அர்ப் பணித்த சேவையும் சிறந்த முகாமைத்து வத்தின் வெளிப்பாடாகும்.

இலங்கையின் வடமாகாணத்தில் இடம்பெற்ற அசாதாரண சூழ்நிலை முடி வுற்ற பின்னர் அதிகூடிய அபிவிருத்தி திட் டங்கள் பிரதேச செயலகங்களின் ஊடா கவே செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாகவும் வேறு காரணங்களினாலும் பெண்களை தலைமைத்துவமாகக் கொண்ட குடும்பங் கள் அதிகரித்துள்ளன. குறிப்பாக எமது பிரதேசத்தில் மாத்திரம் இவ்வாறாக கிட் டத்தட்ட 3000 குடும்பங்கள் இனம் காணப்பட்டுள்ளன.

இவர்களை வலுவூட்டவும் அவர் களது சமூக கலாசார பொருளாதார வாழ்வு மேம்படவும் பல்வேறுபட்ட நிறுவனங் களின் உதவியுடன் பிரதேச செயலகமானது பலதிட்டங்களை வினைத்திறனுடன் செயற் படுத்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவைமாத்திரமன்றி திட்டமிடல் பிரி வானது வீடமைப்புத்திட்டம், வாழ்வெழுச் சித்திட்டம், புறநெகும் திட்டம், விவசாய் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்னும் பல திட்டங்களின் ஊடாக வினைத்திறனுடன் சேவையாற்றி வருகின்றது. அத்துடன் புனர் வாழ்வுக்கடன், மீள்குடியமர்வுக் கொடுப் பனவு என்பனவும் செயற்படுத்தப்பட்டு வரு கின்றது. மேலும் பிரதேச செயலக பிரிவில் ஏற்படும் திடீர் அனர்த்தங்களை நிவர்த்தி செயவதற்காகவும், அனர்த்த முகாமைத் துவப் பிரிவு சிறப்பான முறையில் முன்னெ டுக்கப்படுகின்றது.

முகாமைத்துவம் என்பது ஒரு புதிய எண்ணக்கருவாகும். இதன் முக்கியத்துவம் பெருமளவு உணரப்பட்டு இன்று நிறுவனத்தின் வினைத்திறனுக்கு ஓர் அளவு கோலாகக் காணப்படுகின்றது. எமது பிர தேச செயலகத்தின் முகாமைத்துவத்தின் வளர்ச்சிப் பாதையின் முக்கிய விடயமாக 5S முறை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வரு வதனை இங்கு குறிப்பிடலாம். பிரதேசசெய லகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினாலும் இந்த 5S திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டு நடை முறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதன் மூலம் செயலகத்தின் வினைத்திறனான சேவை அதிகரிப்பதோடு வீண் விரய மின்றி சுத்தமான அழகிய குழலில் இயங் கும் நிலையை ஏற்படுத்தப் பதவிநிலை உத்தி யோகத்தர்களினதும் ஏனைய உத்தியோகத் தர்களினதும் பங்களிப்பு சிறப்பானதாகும். மேலும் பிரதேச செயலக முகாமைத்துவ சிறப்பியல்புகளில் ஒன்றான வாடிக்கை யாளர் திருப்தி பேணப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. சேவை நாடி வருபவர் களை இனிய புன்முறுவலுடன் வரவேற் றலும், அன்பான உபசரிப்பும், பயன் படுத்தப்படும் சொற்பதங்களும் சேவை பெறும் மக்கள் தங்களின் தேவையை உடனடியாக பெறக்கூடிய வாய்ப்பு காணப் படுகின்றது.

எமது பிரதேச செயலக உத்தியோகத் தர்களின் விரைவான சேவை வழங்க லானது, "ஓர் நிறுவனத்தின் வெற்றியானது, நெகிழ்ச்சிப்பாங்கான முகாமைத்துவத்தின் மூலம் அதிக வெளியீடுகளைப் பெறுதலா-கும்" என்ற மேலைத்தேய எண்ணக்கருவிற்கு ஏற்ப நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுவருவது ஒரு சிறந்த முகாமைத்துவத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாகும். இந்த வகையில் நல்லூர் பிரதேச செயலகமானது கடந்த 40 வருடங் களிற்கும் மேலாக தனியான செயலக மாக உருவாக்கப்பட்டு தனது சேவையை மேற்கொண்டு வருகின்றது. யாழ். மாவட் டத்தில் அதிகமான மக்கள் கொண்ட பிரிவா கவும், தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஓர் உன்னத மான வரலாற்றைக் கொண்ட தமிழ் இராச்சிய இராசதானி அமைந்த பிரதே சமாகவும், கல்வியாளர்களையும் பல புகழ் பூத்த பெரியோர்களையும் உருவாக் கிய நிர்வாகப் பிரிவாகவும் காணப் படும், இப்பிரதேச செயலகம் தொடர்ந் தும் தனது சேவையை வழங்குவதற்காக அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுமெனத் தெரி வித்துக்கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சியடை கின்றேன்.

அன்றைய நல்லூர் இராசதானியும் இன்று எதிர்நோக்கப்படும் சவால்களும்

பேராசிரியர் செல்லையா கிருஷ்ணராசா வரலாற்றுத்துறை தலைவர், யாழ்.பல்கலைக்கழகம்

ரலாற்று வரைபியல்களூடாக எதிர்நோக்கப்படும் பிரச்சினை களை இனங்காண்பதனூா டாக நல்லூர் இராசதானி யின் இருப்புப் பற்றிய வரலாற்றுத் தொன் மங்களை விளங்கிக்கொள்ளல்.

நல்லூர் என்ற பதம் வட இலங்கை வர லாற்றிலும் வழிபாட்டிலும் ஊறிப்போன நிலையில் இன்று தமிழ் இனத்தின் உயி ரோட்டமான ஆத்மீக உணர்வின் தொன்ம மாக, இந்துக்களின் புனித பூமியாக வடிவெடுத்திருப்பதனைக்காண்கின்றோம். தேசிய மட்டத்திலும் சரி, பிராந்திய சரி நல்லூர் பெற்றி மட்டத்திலும் ருக்கும் வகிபாகம் வடஇலங்கையில் தனித் துவமானதாக விளங்குவதற்குக் காரணம் அதன் வரலாற்றுப்பின்னணியே ஆகும். மத் திய கால வடஇலங்கையின் வரலாற்றில் நல் அரசு படைபலத்துடன் கூடிய லூர் நிர்வாக முகாமைத்துவ கட்டமைப்புடன் வளர்ச்சிபெற்றிருந்தஒருமையமாகஉருவாக் கப்பட்டிருந்தது. அவ்வுருவாக்கத்தின் பின் னணியில் மத்தியகால வடஇலங்கையில் உருவாகியிருந்த கடற்கரையோரக் கடற் தள வாணிபப் பொருளீட்டத்தின் செழிப்பு பிராந்திய அரசமுறையொன்றின் இருப் பிற்கு ஆதாரமாக அமைந்தது. வட இலங்கையை மையப்படுத்திக் கொண்ட வகையில் மிகவும் பலம் வாய்ந்த ஓர் அர சியல்முகாமைத்துவமுறையொன்று தோற் றம் பெற்றுக்கொண்ட வகையில் தென் மேற்கிலங்கையின் கடற்கரையோர நிலத் திணிவின் மீதான கோட்டையரசின் ஆதிக் கத்தினை முறியடித்துக்கொண்டு, ஆக்கிர மிப்பு ரீதியிலான அணுகுமுறையில் ஆள் புலத்தினைக்கட்டியாண்டவகையினையும் காண்கின்றோம். கி.பி. 13ம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்துடன் வடஇலங்கையில் அராபியர் வசம் சிக்கியிருந்த சமுத்திர வியல் மையங்களை தமது தளமாகக் கொண்டு, புதிய பொருளாதார மையங் களை உள்நாட்டிலும், மேற்குக் கடற்கரை பிராந்தியத்திலும், கன்னியாகுமரி மற்றும் இராமேஸ்வரத்திலும் உருவாக்கியதோடு, இரண்டாம் பாண்டியப்பேரரசினைத் தனது பாதுகாப்பரசாகவும் மாற்றிக் கொண்டு ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் அரசு கோலோச்சத் தொடங்கியது. இவ்வாறு புதியதோர் அரசு வட இலங்கையில் புத்தூக் அடைந்தமையைத் தொடர்ந்து ஒரு புதிய சமூக எழுச்சி ஏற்பட்டுக் மத்திய தரைக்கடற் கொண்டது. பிராந்திய கடல்வாணிப வலைப் பின்னலுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட வகையில் வடஇலங்கையில் மையங் கொண்டிருந்த வாணிபப் பகைப்புலத் தின் செழிப்பில், நல்லூரில் ஆரியச்சக்கர வர்த்திகள் என்ற வம்சப் பெயரில் அரசு ஒன்று வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. கள்ளியங் காட்டுச் செப்பேடுகள், விஜயநகரப் கல்வெட்டுக்கள், பேரரசுக்காலக் வகைப்பட்ட சேது நாணயங்கள், தோம்புச் சுவடுகள், மற்றும் இராசதானிக்காலத்தில் உருவான மருத்துவ - சோதிட இலக்கியங் கள் போன்ற மூலாதாரங்கள் வாயிலா இவ்வரசின் இருப்புப் கவும்

யும் செழிப்புப்பற்றியும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள முடிகின்றது. இவைமாத் திரமன்றி யாழ்ப்பாணத் தமிழரது மரபுகள், தொன்மங்கள், ஐதீகங்கள், வடஇலங்கையிலுள்ள சமூக-சாதிப் பிரிவுகள் போன்ற சமூகவியல், மானிட வியல் ஆதாரங்களின் அடிப்படை யிலும் நல்லூர் இராசதானியின் இருப்புப்பற்றி மிகவும் விரிவாக தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்கள் ஆராய்ந்துள்ளனர். பேராசிரியர்களான எஸ்.பத்மநாதன், கா.இந்திரபாலா, வீ. சிவசாமி, பொ.இரகு பதி, ப.புஸ்பரட்ணம் ஆகியோர் வரலாற் றாய்வியல் மற்றும் தொல்லியல் நெறி முறையின் அடிப்படையில் நல்லூர் இராசதானி அதன் வளர்ச்சிப் பருவங் கள் தொடர்பாக ஆய்வுசெய்துள்ளனர். ஆனாலும் தென்னிலங்கையிலுள்ள பெரும்பாலான வரலாற்றறிஞர்கள் நல்லூர் என்ற மையத்தினை மத்திய கால இராசதானியாக ஏற்றுக்கொள்ள alion A paper Kingdom (THE ISLAND 23rd, JULY,1983) எனக் குறிப்பிடுமளவிற்கு அவர்களது அவ் வெண்ணக்கரு ஊடகங்களில் குறிப்பாக இலத்திரனியல் சாதனங்களிலும் வெளி யாகியுள்ளமையைக் காண்கின்றோம். இங்கு எமது நோக்கம் மேலே கூறப் பட்ட சான்றுகள் வாயிலாக நல்லூர் இராசதானியின் இருப்பினையும், இயல்பு களையும், அதன் பரந்த விரிவாக்கத் தினையும் ஆராய்வதல்ல, பதிலாக தேசிய வரலாற்றாசிரியர்களாலும், தமிழர் வர லாற்றை விமர்சித்தவர்களாலும் வெளிப் படுத்தப்பட்ட நல்லூர் பற்றிய தொல் வடிவத்தினையும், இன்று வாழ்கின்ற தமிழ் மக்கள் மீதான அதன் (நல்லுார் பற்றிய இருப்பின்) உள்ளுணர்வு தொடர் பான நம்பிக்கையினையும், அண்மைக் காலங்களில் நல்லுார் பற்றிய வரலாற் றுத் தொன்மங்களுடன் அரசியல் கட்டு

ரைகளாக, நூல்களாக, வெளிவந்த வர லாற்றுத் திறனாய்வுக் கருத்துக் களினூடாகப் பெறப்பட்ட நல்லூர் இரா சதானி தொடர்பான வரலாற்று வடி வங்களையும் மிகச்சுருக்கமான வடிவில் இங்கு எடுத்துக்காட்டுவதே பிரதான நோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

1. அன்றைய (நல்லூர்) அரச(முறைப்) பாரம்பரியமும் இன்றைய (தமிழ் மக்களது வாழ்வுரிமைப்) போராட் டமும்

இலங்கைத்தமிழரது தொடர்ச்சி யற்ற வரலாற்றுப்பரிணாமத்தில் மத்திய காலம் மிகமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு எல்லைக்கோட்டினை வரையறை செய்து நிற்பதனைக் கண்டுகொள்ள முடிகின் றது. அவ்வரையறையின் பின்னணியில் நல்லூர் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த களநிலமையை உருவாக்கிக் கொடுத் துள்ள வகையை வரலாற்றாசிரியர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். அதாவது நல் லூர் தமிழ் இராசதானியாக்கப்பட்ட வர லாறே அக்கள நிலமையின் புதிய வடி வமைப்புக்குரிய காரணமாக அமைந் தது. ஒரு புதிய வாழ்வியக்கம் நல்லுா ரினை மையப்படுத்திய வகையில் எழுச்சி பெற்றுக்கொண்டமையின் பின்னணி யில் தமிழ்ச்சமூகக் குழுமத்தின் தொடர்ச் சியான அசைவியக்கத்திற்கும், மத்திய கால வடஇலங்கையின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பின் மாற்றத்திற்கும் கோலப்பட்டிருந்தது. இந்த வரலாற்று நிகழ்வினை நிகழ்த்திய சக்திகள் ஐரோப் பியரது ஆளுகையின் கீழ் அழிக்கப் பட்டுவிட்ட நிலையில் காலங்காலமாக தொன்மங்களினூடாக அவை நினைவு கூரப்பட்டுக்கொண்டு வந்திருந்தமையின் பின்னணியிலேயே இன்று அவை வரலாற்று நிகழ்வுகளாகப் பதிவுசெய்யப் படுவதனைக் காண்கின்றோம். பின்வரும் முக்கியமான கருத்துருவப் பகுதி நல்லுா ருக்கும் இழந்து போன பாரம்பரிய சுயாட்

சிக்குமிடையிலான அரசியல் தொன்ம மாக தமிழ்ப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர் களால் கையாளப்படுவதனைக் கோடிட் டுக்காட்டுகின்றது (பிரம்மஞானி, ஈழ நாதம் -வெள்ளி மஞ்சரி, 19-03-1993, பக்.03).

"வரலாறு பற்றிய ஒரு தெளிந்த தரி சனம், வரலாற்று ஆய்வுமுறைமை பற் றிய ஒரு திண்ணியமான அறிவியல் பார்வை, சுயவிருப்புச் சலனங்களற்ற புற நிலை நோக்கு, சமூகவியல் பற்றிய ஒரு ஆழ மான கண்ணேட்டம் - இவை ஒரு வரலாற் றாசிரியனுக்கு இருக்க வேண்டிய அறிவு சார் பண்பியல்புகள், காலத்தில் யாத்திரை செய்து கடந்த கால மெய்யுண்மைகளைக் கண்டுகொள்வதற்கு இந்தப் புலமைத் தகைமைகள் இன்றியமையாதவை. இல் லாது போனால், ஒரு வரலாற்றுக் கால கட்டத்தை அதன் ஆழத்திலும் அகலத் திலும் அதன் யதார்த்தக் கோலத்திலும் தரிசித்துக்கொள்வது கடினம்."

"வரலாறு என்பது செத்துப்போன காலத்தின் புதை குழிக்குள் உக்கிப்போன எலும்புகளைத் தேடுவதல்ல, கடந்து போன நிகழ்வுகளை கால வரிசை யில் நிரைப்படுத்தி விடுவதும் வரலாறு ஆகிவிடாது. வரலாறு என்பது மனித சமூக வாழ்வியக்கம் பற்றியது. அந்த அசைவியக்கத்திற்கும் மாற்றத்திற்கும் உந்தியல்பான தன்மைகள், சக்தி கள், விதிகள் பற்றியது."

"பல்வேறு ஆய்வாளரின் கூட்டு அங்கமாகப் படைக்கப்படும் ஒரு வரலாற் றுக் குறிப்பேட்டிற்கு அறிமுகம் எழுது வதில் சில அறிவியல் பண்புநெறிகள் பேணப்படுவது அவசியம். இந்தப் பண்பு நெறிகளை உதாசீனம் செய்து நூலின் உள்ளடக்கத்திற்கு அப்பால் சென்று வர லாற்றுக் காலத்தின் வரப்புகளைக் கடந்து நின்று, சமீபகால அரசியல் பற்றிச் சுய வியாக்கியானம் செய்வது பதிப்பாசி

ரியரின் புறநிலை நோக்கை கேள்விக் குறிக்கு இலக்காக்கிவிடும். இந்த தனி மனித அரசியல் தலையீடு நூலின் தகைமை யையும் புலமைத்துவத்தையும் பங்கப் படுத்தலாம் என்பதால் பதிப்பாசிரியர் இத னைத் தவிர்த்திருக்கலாம். ஆயினும் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் அரச பாரம்பரியத்துடன் அமிர்தலிங்கத் தின் அரசியலை தொடர்புபடுத்திக் காட்ட வேண்டுமென்ற அங்கலாய்ப் பில் அவரது நிதானம் தளம்பிவிடுகிறது."

"படிநிலைகளாக, பரிணாம வளர்ச்சி கண்ட தமிழ்த் தேசியத்தின் உருவாக் கத்திற்கு அகிம்சை முறையிலும் ஆயுத வடிவிலும் எழுச்சிகொண்ட அரசியல் போராட்டங்கள் உந்து சக்தியாக அமைந் தன. இந்த வகையில், ஒரு வரலாற்றுக் கட் டத்தில் திரு. செல்வநாயகத்தின் தலை மையில் செயற்பட்ட தமிழரசுக் கட்சி தமிழ்த் தேசியத்தின் வளர்ச்சிக்கு குறிப் பிட்ட பங்களித்தது. அக்கால கட்டத் தின் வரலாற்றுப் புற நிலைகள், நிர்ப்பந் தங்கள், வெளியுலக நிலைமைகளுக்கு அமைய இந்தப் பங்கினை மதிப்பாய்வு செய்ய வேண்டும். ஆனால் யாழ்ப் பாண இராச்சியத்தினதும் திரு. செல்வ நாயகத்தினதும் அரசியல் பாரம்பரி யத்தினை அமிர்தலிங்கம் முன்னெடுத்துச் சென்றார் என்ற தொனியில் ஒரு கருத்து நிலையை உருவாக்க முனைவது தவறான தாகும். இந்தப் பாரம்பரிய தொடர் பினை நிலைநாட்ட யாழ்ப்பாண அரசின் மகிமையும் பெருமையும் பற்றி அமிர்த லிங்கம் பாராளுமன்றத்தில் நிகழ்த்திய உரையொன்றை நீண்டதொரு பந்தியாக சிற்றம்பலம் மேற்கோள் கலாநிதி காட்டுகின்றார். இந்த உரையில் அமிர்த லிங்கம் தமிழ் ராஜ்சியத்தின் பண்டைய புகழ்பாடிய போதும், நல்லூர் ராஜதானி யைப் புனரமைப்பதற்கு மாவட்ட சபைக்கு ஓரளவு அதிகாரமாவது தருமாறு

ஜெயவர்த்தனாவிடம் மன்றாடுகிறார் என் பதிப்பாசிரியர் உணரவில்லைப் பதை போலும், இந்தப் பாராளுமன்ற உரையில் ஒரு பந்தியில், "அதி உத்தம ஜனாதிபதி அவர்களே, தங்களுடைய அரசாங்கம் மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபைகள் மூலம் ஓரளவு அதிகாரத்தைக் மக்களுக்கு கொடுத்து அதிகாரத்தைப் பரவலாக்க அச்சபைகளை மாவட்டம்தோறும் நிறுவி யிருக்கிறது. எனவே யாழ்ப்பாண மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்கு இந்த நல்லூர் ராஜதானியைப் பாதுகாத்துப் புனரமைக் கும் அதிகாரத்தை, வாய்ப்பை வழங்க வேண்டும்" என்று இரக்கிறார் அமிர்த லிங்கம். தமிழரசுக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டு, மாவட்ட சபையை ஏற்று அதற் கும் அதிகாரம் போதாதென அமிர்தலிங்கம் புலம்புவதைத் தமிழர் ஆட்சியின் பாரம் பரிய தொடர்பாகக் காட்டுவது கேலிக்கத் தாக இருக்கிறது."

"1983ல் ஆறாவது சட்டத்திருத்தத் தைக் கொண்டுவந்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கு அரசாங்கம் பாராளுமன்றக் கதவுகளை அடைத்துவிட்டதாகக் கூறும் கலாநிதி சிற்றம்பலம் எவ் 1985ல் திம்பு மாநாட்டில் முன்வைக்கப்பட்ட தமிழர் தாயகம், தமிழர் தேசியம், தமிழர் தன் னாட்சி உரிமை என்ற கோட்பாடுகள் 1949 இல் தமிழரசுக்கட்சியின் அங்குரார்ப்பணக் கூட்டத்தில் கருப்பெற்றது எனத் தொல் லியல் ஆராய்ச்சிக் கண்டு பிடிப்பு ஒன்றை நிகழ்த்திவிடும்கலாநிதிசிற்றம்பலம், "இதன் பெறுபேறுதான்1987 இல்ஏற்பட்ட இந்திய -இலங்கைஒப்பந்தமாகும்"என்றஒரு அபத்த மான கருத்தை முன்வைக்கிறார்."

"திம்பு மாநாட்டில் உண்மையில் என்ன நிகழ்ந்தது என்பதும். இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் எவ்வாறு, ஏன் கைச்சாத்தாகியது என்பதும் வரலாற்றுத் துறைத் தலைவருக்குத் தெரியாமல் இருந் திருக்கலாம். ஆயினும் நல்லூர் அரச பாரம்பரியத்தை தமிழரசுக் கட்சியு டன் தொடர்புபடுத்தி, தமிழரசுக் கட்சி யின் அரசியல் பாரம்பரியத்தை அமிர்தலிங் கத்துடன் தொடர்புபடுத்தி 1949ல் இருந்து 1987 வரை கிட்டத்தட்ட நான்கு தசாப் தங்கள் வரை தமிழரசுக் கட்சிக்கு தொடர்ச்சியான ஒரு அரசியல் வர லாற்று மரபை சிருஸ்டித்துவிட முனை கிறார்..."

யாழ்ப்பாணத்தமிழரின் மறைந்து போன இறைமையின் தொன்மமாக விளங்கி வரும் நல்லூர் இராசதானியின் வரலாற்றுப் பதிவுகள் இலங்கைத்தமிழர் தேசிய இனப் பிரச்சினையின் மூலங்களாகத் தொடர்ந் தும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருந்தமை யினை பல கட்டங்களில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. பேராசிரியர் கா.இந்திரபாலா 1980 ஆம் ஆண்டில் தமிழர் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வாக மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபைகள் முன்வைக்கப்பட்ட போது, அது தொடர்பாக பின்வரு மாறு கருத்தரங்கக் கட்டுரையில் குறிப் பிட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது (கா.இந்திர பாலா, மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபைகளும் இலங்கைத்தமிழர் பிரச்சினையும், தென்னா சியவியல் கருத்தரங்கு, யாழ்ப்பாணம், யூலை-1980).

"இவ்வாண்டு அமைக்கப்பட இருப்ப தாகஜனாதிபதிஜயவர்த்தன அவர்கள் அடிக் கடி கூறிவரும் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை கள் இந் நாட்டின் வரலாற்றில் ஒரு வெறும் நிர்வாக அபிவிருத்தியைக் கணித்து நிற்பவையாக அல்லாது, தமிழர் பிரச் சினைசம்பந்தமாகஎடுக்கப்படும்ஒர்முக்கிய மான நடவடிக்கை என்பதை மறக்கக் கூடாது. அந்த வகையில் இந்த நடவடிக் கைக்கு ஒரு நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணி உண்டு. சமக்ஷ்டி ஆட்சி, சுயாட்சி என்ற கோரிக்கைகளை ஒன்றின் பின் ஒன் றாக வைத்து வளர்த்து வந்துள்ள ஓர் இயக் கத்தின் பின்னணியில், நாட்டின் ஒரு முகப்

படுத்தப்பட்ட நிர்வாகத்தை மத்தியிலி ருந்து பிராந்தியங்களுக்கு ஓரளவு கையளிப் பதன் மூலம் பிரச்சினையைத் தீர்க்கக் கடந்த கால் நூற்றாண்டுக் காலத்தில் அரசாங் கத் தலைவர்கள் மாவட்ட சபை முறையைப் பிரேரித்து வந்துள்ளனர். ஒவ்வொரு முறையும் அரசாங்கத்துக்கு எதிரான சக்திகளின் எதிர்ப்பு ஏற்பட, அப் பிரேரணையும் கைவிடப்பட்டது.

பல்லின சமுதாயம்

வரலாற்று ரீதியாக இலங்கைத்தீவில் ஒருபல்லினசமுதாயம் இருந்து வந்துள்ளது. நீண்ட காலமாக ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இனங்கள் இங்கு வாழ்ந்து வந்ததை மறுக்க முடியாது. அவ்வாறே, அரசியல் யாக ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அரசுகள் காலத் துக்குக் காலம் இருந்து வந்துள்ளன. அரசி யல் தேவைகளுக்காக ஒரு சிலர் என்ன கூறி னாலும், ஐரோப்பியர் இந் நாட்டை ஆளத் தொடங்கியபோது, இற்றைக்கு குறைய 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, இலங் கையில் மூன்று முக்கிய அரசுகளும், பல வன்னிச் சிற்றரசுகளும் இருந்தன. வடக் கில் ஓர் அரசு, மலையகத்தில் ஓர் அரசு, தென் மேற்கில் ஓர் அரசு என அமைந் திருக்கமூன்று பெரும் அரசுகள். அம்மூன்று பிரதேசங்களுக்கிடையே சமூக - பண் பாட்டு வேறுபாடுகள் வலுவடைவதற்கு உதவின. பதினேழாம் பதினெட்டாம் நூ ற்றாண்டுகளில் தென் மேற்கிலிருந்த அரசு போத்துக்கீசராலும் பின்னர் ஒல்லாந் தராலும் ஆளப்பட, மலையகத்து அரசு தொடந்து சுதந்திரமாக இருந்ததினால் முன் வேறு னரே ஏற்படத் தொடங்கிய பாடுகள் மேலும் அவ்விரு பிரதேசங் களுக்குமிடையில் உக்கிரமடைந்தன. இத னால் கண்டிச் சிங்களவர், கீழ்நாட்டுச் சிங் களவர் என்று சிங்கள மக்கள் இரண்டாகப் பிரிவதற்கும் வழி திறக்கப்பட்டது. பதினே ழாம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளிலே வடக்கே இருந்த தமிழ் இராச்சியமாகிய யாழ்ப்பாண அரசும் போர்த்துக்கீசராலும் ஒல்லாந்தராலும்ஆளப்பட்டாலும், அப்பிர தேசம், தென் மேற்குப் பிரதேசத்திலிருந்து வேறாக நிர்வகிக்கப்ட்டதனால் முன்னைய வேறுபாடுகள் தொடர்ந்தும் இருப்பதற்கு நிலைமை உகந்ததாக அமைந்தது.

அதனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண் டில் இலங்கை ஓர் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட நிர்வாகத்தின் கீழ் நவீன காலத்தை அடைய, இங்கு பல்லின சமுதாய அமைப்பு ஒன்று மாற்றமுடியாத வகையில் வளர்ந்திருந்தது. இதனை ஆரம்பத்திலிருந்தே ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர் அங்கீகரித்திருந்தனர். "...Essen tial purpose of establishing a legislative body had always been to give representation to the inhabitantsof the dependency... என்ற கொள்கைக் கிணங்க 1833 இல் முதல் முறையாக இலங் கையில் ஒரு சட்டவாக்கசபை (Legislative Council) அமைக்கப்பட்ட போது அதில் ஒரு சிங்களவருக்கும், ஒரு தமிழருக்கும் அங்கத் துவம் அளிக்கப்பட்டது. இச் செயல் இலங் கையிலே தமிழரும் சிங்களவரும் இரு வேறுபட்டஇனங்களாகவாழ்கின்றனர்என் பதையும் அவர்களுக்கு வேறுவேறு பிரதி நிதிகள் இருக்க வேண்டும். என்பதையும் ஆங்கிலேயர் தொடக்கத்திலேயே அங்கீ கரித்திருந்தனர் என்பதை உணர்த்துவதாய் அமைந்தது. 1889 இல் இருந்து கண்டிச் சிங்களவருக்கு வேறாகப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கியமை இலங்கையின் பல்லின அமைப்பினை அவர்கள் தொடர்ந்து அங் கீகரித்தனர் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது."

இப்பின்னணியில் நல்லூர் இராச தானியின் தொன்மம் பற்றிய உணர்வு களே வரலாற்று வரைபியல்களூடாகப் பரந்து, சுதேசிகள் தொடர்பான ஒரு விளிப்புணர்வினை ஆங்கிலேய ஆட்சி யாளர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருந்தது என லாம்.அவ்வாறாக, வெவ்வேறு அரசுகளின் கீழிருந்த இனங்கள் பத்தொன்பதாம் நூ ற்றாண்டில் பிரித்தானியருடைய ஒற்று

மைப்பட்ட நிர்வாகத்தில் வேறு வேறான பிரதிநிதித்துவமுடைய இனங் களாக இணைந்து செயற்படத் தொடங்கிய மைக்கான பிரதான காரணியாகவும் அமைந் தது. இவ்வழியே இலங்கைத்தமிழரின் தமிழ்த்தேசியம் என்ற வலுவான இனத்துவ உணர்வு இவ்வாறு நல்லூர் இராசதானியை மையப்படுத்தியே வலுப்பெற்று வந்திருந் தமையை காண்கின்றோம்.

2. யாழ்ப்பாண இராச்சியம் நூலும் இபின்பதுாதாவின் இலங்கைப் பயணக்குறிப்புக்களும்

யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தொடர் பான தொன்மங்களை வெளிக்காட்டும் வகையில் வரலாற்று விமர்சனமாக 1994 வெளிவந்த ஒரு ஆவணமே இது வாகும். Institute of Historical Studies of Uduvil வெளியீடாகவே அதன் வரவு குறிக்கப் பட்டுள்ளது. உண்மையிலே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறையினரால் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் என்ற தலைப்பில் 1992இல் பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம் அவர்களைப் பிரதான தொகுப்பாசிரியரா கக்கொண்டுவெளியிடப்பட்டவரலாற்றுத் தொகுப்பு நூலில் இபின்பதுாதா தொடர் குறிக்கப்பட்டுள்ள சான்றுகளின் கையாள்கை மற்றும் அவற்றிற்குரிய முத லாம்தர - இரண்டாம்தர வரலாற்றுச் சான்றுகளின் பிரயோகம் போன்ற விட யங்கள் தொடர்பாக மிகவும் 'காரசாரமாக' விமர்சிக்கப்பட்டு, எழுதப்பட்டு வெளி யிடப்பட்ட ஒரு நூலாக இது காணப் படுகின்றது. 2 இந்நூலில் அதன் ஆசியரான A.S. உதயகுமார் கையாண்டிருந்த வாதப் பரப்புக்கள் சில நல்லூர் இராசதானியின் இருப்புத்தொடர்பாக எழுதப்பட்ட வர லாற்று விளக்கங்கள் மீது வரலாற்று உண் மைத்தன்மை தொடர்பான சந்தேகங்களை வெளிக்காட்டியுள்ளன. அவை பின்வரு மாறு:

சமர்யணம்

இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் முன் னேற்றத்திற்கேற்ப அறிவு வளர்ச்சி, ஆரா யும் தன்மை வளர்ச்சிகளை ஏற்படுத்த முற்பட்டதன் விளைவாக, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினாலும், கல்விப்பீடங் களினாலும், சமூகத்தினாலும் ஒதுக்கப் பட்டு, பழிவாங்கப்பட்டு, விரட்டியடிக் கப்பட்டவர்களுக்கும் எதிர்காலத்தில் இவற்றை எதிர்நோக்க விருப்பவர்களுக்கும் சமர்ப்பணம். (S. உதயகுமார், யாழ்ப்பா ணப் பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண இராச்சியம், பகுதி-1, பக்-ஏ)

முன்னுரை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமானது இலங்கைத்தமிழரின் வரலாறு தொடர் பாக யாழ்ப்பாண இராச்சியம் என்ற வர லாற்று நூலை 1992 ஆம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியில் வெளியிட்டிருந்தது. இலங்கைத்தமிழரின் வரலாற்றினை ஆராய்ந்து, தமிழ்வரலாற்று ஆராய்வாளர் களால் அதிகாரபூர்வமாகவும் ஆதார பூர்வமாகவும் வெளியிடப்பட்ட முத லாவது வரலாற்று நூல் எனக்கருதப்படும் விதத்தில், வரலாற்றுத்துறைத்தலைவர்கலா நிதி சி.க.சிற்றம்பலத்தினைப் பதிப்பாசிரி யராகக் கொண்டு, வரலாற்றுப் பேராசி ரியர் S.பத்மநாதன், சமஸ்கிருதப் பேராசிரியர் வி.சிவசாமி, வரலாற்றுத் துறைத் தலைவர் கலாநிதி சி.க. சிற்றம் பலம், வரலாற்றுத்துறை முதுநிலை விரி வுரையாளர்களான திரு செ.கிருஷ்ணராசா, திருமதி சோ.கிருஷ்ணகுமார், திரு.ப.புஸ் பரத்தினம் ஆகியோர் கட்டுரைகளை எழுதி, இந்நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது (S. உதயகுமார், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் யாழ்ப்பாண இராச்சியம், பகுதி-1, பக்-VII).

மேலும் இந்த நூலானது பல்கலைக் கழக வெளியீடாக வெளியிடப்படக்கூடிய தரத்தினைக் கொண்டுள்ளதா என்பதனை மீண்டும் உறுதிப்படுத்த, இந்நுலின் தரத்தினையாராய்ந்து, சிபாரிசு செய்யப் பேராசிரியர்கா. சிவத்தம்பிவிசேடமாக நிய மிக்கப்பட்டு, அவரது சிபாரிசின் அடிப் படையில்தான் இந்த நூல் வெளியிடப் பட்டும் உள்ளது.

மேலும் எமது ுன்னைய வர லாற்று ஆசிரியர்கள் ஐதீகங்கள், கட்டுக் கதைகள் என்பவைகளின் அடிப்படையில் வரலாற்றினை எழுதியிருப்பது போலல் லாதும், பல்கலைக்கழக வாசனையில்லாத எமது அன்றைய வரலாற்றாசிரியர்கள் வர லாற்றினை ஆராய்வுகளின்றி, எழுதியி ருப்பது போலல்லாததும், சரியான தரவு கள், விபரங்களைக் கொடுத்தும், விஞ்ஞான ரீதியாக ஆராய்வுகளைச் செய்தும் இந்த யாழ்ப்பாண இராச்சியம் என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது என்றவொரு உத்தரவாதத்தினைப் பதிப்பாசிரியர் தனது பதிப்புரை, வரலாற்று அறிமுகம் என்பவை மூலம் தந்துமுள்ளார்.

இவைகள், இலங்கைத்தமிழ்ச் சமூகத் திற்கு ஓர் எடுத்தக்காட்டாக அமையும் விதத்திலொரு வரலாற்று நூல் யாழ்ப் பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினால் வெளி யிடப்பட்டுள்ளது என்ற எண்ணத்தினை, உணர்வினை, எமது முழுச்சமூகத்திற்கும் ஏற்படுத்துகின்றது. ஆனால் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் என்ற நூல் தொடர்பாக, The Institute of Historical studies – Uduvil இவர்க ளது கருத்துக்களிலும் முற்றிலும் வேறு பட்ட கருத்துக்களையும், யாழ்ப்பாண இராச்சியம் என்ற வரலாற்று நூலானது தமிழ்ச் சமூகத்தினதும், மாணவர்களதும் அறிவு வளர்ச்சியையும், ஆராயும் தன்மை வளர்ச்சியையும் மழுங் கடிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது என்ற கருத்தினையும் கொண்டுள்ளது... யாழ்ப் பாணப் பல்கலைக்கழகமானது யாழ்ப் இராச்சியம் என்ற நூலைப் பாண பொறுப்புணர்ச்சியற்ற விதத்தில் ஏற் கனவே எமது சமூகத்தினுள் விநியோகித் திருக்கும் நிலையில், அந்த நூல் தொடர் பான விமர்சனம், விளக்கங்கள், அச்சுவடி வில் நூல்களாக வெளியிடப்பட்டு, விநி யோகிக்கப்படுவது தவிர்க்கமுடியாதததா கும்.

இந்நிலையில், யாழ்ப்பாண இராச்சி யம் என்ற நூல் பற்றியும் யாழ்ப்பாண இராச்சிய வரலாற்றாய்வுகள் பற்றியும் தொடர்ச்சியான சில வெளியீடுகளை விட The Institute of Historical Studies –Uduvil முடிவு செய்துள்ளது. இத்தொடரின் முதல் வெளியீடாக: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண இராச் சியம் நூலும், இபன் பதுரதாவின் இலங் கைப்பயணக்குறிப்புக்களும் என்ற நூலை Institute வெளியிடுகின்றது."

"இந்த நிலையில், இந்நூல் பற்றிய திறந்த விமர்சனங்களையும், விவாதங் களையும் The Institute of Historical Studies —Uduvil மனமார வரவேற்கிறது. குறிப் பாக: இபன் பதுரதாவின் இலங்கைப் பய ணக் குறிப்புக்களின் தமிழாக்கம், ஆராய் வுகள், முடிவுகள் பற்றி எமது தவறு களைத் திருத்தியமைக்கவும், அதன் முன் னேற்றத்திற்கும் இவை பேருதவியாக விருக்குமென நம்பப்படுகின்றது."

நல்லூர் இராசதானியை ஆரியச்சக்கர வர்த்திகளுடன் தொடர்புபடுத்தி, அதன் வரலாற்று நம்பகத்தன்மையை விரிவுபடுத் திக்காட்டும் இரண்டாவது வரலாற்று மூலம் ஐபன்பதுரதாவின் பயணக் குறிப்புக்கள்ளன்பதில்ளந்தவிதமானசந்தேக மும்எழமுடியாது. ஆனாலும்கி.பி.17ம்நூற் றாண்டில் மயில்வாகனப் புலவரால் எழுதப் பெற்ற யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் உபதலை நகராக விளங்கிய புத்தளத்திற்கு ஐபன் பட்டூட்டாவின் வருகை பற்றிய செய்தி குறிப்பிடப்படாமல் விடப்பட்டமைக் கான சந்தர்ப்பம் எதுவாக இருந்திருக்கும் என்பதில் பல பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. பட்டாள எனக் குறிப்பிடப்படும் அந் நகர் எதுவாகவிருக்கும் என்பதில் வரலாற் றாசிரியர்கள் மத்தியில் முரண்பட்ட கருத் துக்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பின்னணி யில் A.S. உதயகுமாருடைய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண இராச்சி யம் நூலும் இபன் பதுாதாவின் இலங்கைப் பயணக்குறிப்புக்களும் என்ற வரலாற்று விமர்சனத்தினைக் கொண்ட நூலானது நல்லூர் இராசதானியின் இருப்புப்பற்றிய வரலாற்றெழுத்தியல் பற்றிய அண்மைக் காலக் கருத்துக்களை அறிவதற்கு உகந்த நூலாகக் காணப்படுகின்றது. அவ்வகை யில் இபன் பத்தூதா தொடர்பான பிரச் சினைக்குரியனவாக இந்நூலில் கொடுக் கப்பட்டுள்ள பொருத்தமான சில வரலாற் றுச் செய்திகளை மேற்கோளாக இங்கு கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் காணப்படு கின்றது. அவை பின்வருமாறு:

- 1. "சமகாலத்தேவிநுவரவில் இருந்தபெரிய விக்ஷ்ணு கோவிலிலே வழிபாட்டின் போது பாடுவதற்கும் ஆடுவதற்கும் பெருந்தொகையான தேவரடியார் இருந்தனர் என கி.பி. 1344இல் இங்கு வந்த மொறோக்கோ நாட்டுப் பயணியான இபின் பட்டூட்டாவின் பிர யாணக்குறிப்புக்களால் அறியப்படு கின்றது." (யாழ்ப்பாண இராச்சியம், அத்தியாயம்-8, வி.சிவசாமி: பண்பாடு, பக்கம்-4)
- 2. "இபின் பற்றூற்றா தனது நூலில் ஆரியச்சக்கரவர்த்தி தான் சிவனொளி பாதமலையைத் தரிசிக்கச்சென்றபோது தனக்கு நான்கு யோகிகள், நான்கு பிராமணர்கள், பல்லக்கு தூக்கு வோர், தமக்குரிய கேவையான சுமப்போர் ஆகி பொருட்களைச் யோரை அளித்துத் தனக்குதவியதாகக் கூறியுள்ளார்." (யாழ்ப்பாண சியம், அத்தியாயம்-7, சி.க.சிற்றம்பலம் :சமயம், பக்கம்-238)

- 3. "ஆரியச்சக்கரவர்த்தியை அரண்மனை யிற் சந்தித்த இபன் பற்றூற்றா என்ப வரும் அவ்வரசனிடம் தரத்தால் உயர்ந்த பெருந்தொகையான முத்துக்கள் இருந் தன என்றும், வேறுநாடுகளில் தாம் கண்டவற்றைக்காட்டிலும் அவை தரத் தால் உயர்ந்தன என்றும் கூறியுள்ளார்" (யாழ்ப்பாண இராச்சியம், அத்தியா யம்-5, S. பத்மநாதன் : ஆட்சிமுறை, பக்கம்-120)
- 4. "1344 இல் ஈழத்திற்கு வந்த இவுன் பற் றுாற்றா என்ற இஸ்லாமிய அறிஞர் ஆரி யச்சக்கரவர்த்தி பலம் பொருந்திய கடற் படையைப்பெற்றிருந்தான் என்றும் கூறு கின்றார். மேலும் இவுன் பற்றுாற்றா பாண்டி நாட்டுக்கரைக்குச் சென்றிருந்த போது, ஒருநாள் ஆரியச்சக்கரவர்த் தியின் பல்வேறு அளவுகளிலுள்ள நூற் றுக்கணக்கான நாவாய்களை அங்கு தான் கண்டதாகவும், அவை யெமன் என்ற அராபிய நாட்டை நோக்கிச் சென்றன என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்." (யாழ்ப் பாண இராச்சியம், அத்தியாயம்-5, S.பத்மநாதன் : ஆட்சிமுறை- கடற் படை, பக்கம்-110)
- 5. கம்பளை இராசதானியாகிய காலத் திலே ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளின் செல் வாக்கானது தென்னிலங்கையிலே குறிப்பிடத்தக்களவிலே ஏற்பட்டுவிட்ட தென்பதனை இவுன் பற்றுாற்றாவின் வர்ணனைகள் மூலம் உய்த்துணர முடிகின்றது... தில்லி சுல்தானியத்திலே சிலகாலம் உயரதிகாரியாகவிருந்து பின் பதவி துறந்தவரும் சிறந்த கல்விமானாக விளங்கியவருமான இவுன் பற்றுாற்றா தென்னிந்தியாவிலிருந்து கடல்வழியாக இலங்கைக்கு வந்தார். இலங்கையிலே தரிசிப்பது சிவனொளிபாதத்தினைத் அவரின் நோக்கமாக இருந்தது. கடல் வரும்பொழுது புயற்காற்று வழியே ஆரியச்சக்கர ஏற்பட்டதால் அவர்

வர்த்தி வசமுள்ள கரையோரத்திலே இறங்க நேர்ந்தது. ஆரியச்சக்கரவர்த்தி கடல்வழிப்பாதையாகச் செல்வோரைத் துன்புறுத்துபவன் என்றும், அவனு டைய இராச்சிய எல்லைக்குள் காலடி வைப்பது அபாயமானது என் றும் கப்பலோட்டி எச்சரித்தபோதும் தான் எந்த நிலமையையும் சமாளிக்க முடியுமென்ற துணிவுடன் கரையி றங்கியதாகவும் அவர் கூறுகின்றார்..."

6. இவுன் பற்றுாற்றா கரையிறங்கிய பொழுது ஆரியச்சக்கரவர்த்தி முத்துச் சலாபத்திற்கு அண்மையிலே, பட்டாள என்னும் நகரிலே, மரத்தினால் உருவாக் கப் பெற்ற மாளிகையிலே தங்கியிருந்த தாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தமாளி கைக்குச்சமீபத்திலேகடலிலிருந்து எடுக் கப்பெற்ற முத்துக்கள் குவிக்கப்ப பெற்றிருந்தன. மன்னனின் அதிகா தரத்திற்கேற்ப அவற்றை ரிகள் வகைப்படுத்துவதிலே ஈடுபட்டிருந்தார் கள். உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலுள்ள முத்துக்களைப்பற்றிக் கேட்டறிந்த அர சன் தன்வசமுள்ளவற்றைப்போன்ற தரத் தால் உயர்ந்த முத்துக்கள் வேறெங்குமே காணப்படவில்லை என்பதனைக் கேட் டதும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண் டான் என்றும் கூறுகின்றார். இவுன் பற் றுாற்றா ஆரியச்சக்கரவர்த்தி தன்வசம் உள்ளங்கையினளவு விட்டம் கொண்ட இரத்தினக்கற்களை வைத்திருந்தான். அவற்றுள்ஒன்றினாலேதனதுதாடியைத் தடவும் வழக்கமுடையவனாகக் காணப் பட்டான். மற்றையது வெற்றிலையைத் துப்புவதற்கான துப்பட்டாவாக அவ னாலே பயன்படுத்தப்பட்டது என்றும் கூறியுள்ளார்."

மேலே குறிக்கப்பட்ட விடயங்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியம்என்ற நுாலில்மேற் கோளாக கையாளப்பட்ட விதம், அவை மொழிபெயர்க்கப்பட்டு நல்லூர் இராச தானியின் வரலாற்றெழுத்தியலுடன் இணைக்கப்பட்டவகையில்ஏற்பட்டதவறு கள் தொடர்பாக A.S. உதயகுமார் மிகவும் கடினமானமுறையில் அந்நூலின் தொகுப்பாசிரியரையும், பிற வரலாற்றா சிரியர்களையும் பின்வருமாறு கண்டித் திருப்பதனைக் காண்கின்றோம்.

"பேராசிரியர்S.பத்மநாதன், பேராசி ரியர் வி. சிவசாமி, வரலாற்றுத்துறைத் தலைவர் கலாநிதி சி.க. சிற்றம்பலம் ஆகி யோரின் விபரிப்புக்களில் கூறப்பட்டிருப் பவை, ஒருபுறத்தில் வாசகர் ஒருவருக்கு இபன் பதுரதாவின் இலங்கைப்பயணம் பற்றி முழுமையாகப் படித்தறிய ஒருவித ஆவலைத்துரண்டுகையில், மறுபுறத்தில் இவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பவைகளால் ஏற்படுத்தப்படும் குழப்பங்களை நீக்கவும் துரண்டும்."

"உதாரணமாக இபன் பத் தூத்தா ஆரியச்சக்கரவர்த்தியை பட்டாள என்ற இடத்தில் சந்தித்ததாக வரலாற்றுப் பேராசிரியர் S. பத்மநாதன் குறிப்பிடுகை யில், சமஸ்கிருதப்பேராசிரியர் வி.சிவசாமி அதனைப்பத்தாள எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார். அப்படியாயின் இபன் பத்துாத்தா இந்த இடத்தை உண்மையில் எப்படிக் குறிப்பிட்டார்? அந்த இடத்தின் சரியான பெயர் எதுவாக இருக்கமுடியும்?"

இவ்வாறு இபின் பட்டுட்டா என்ற மொறோக்கோ பயணியின் குறிப்புக்களு டாக நல்லூர் இராசதானி தொடர்பான வர லாற்றுத் தொன்மங்கள் பொருத்த மான வகையில் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் என்ற நூலில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக் கவில்லை - கையாளப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதனை நல்லூர் ஆரியச்சக்கரவர்த் திகள் தொடர்பான பல்வேறு வரலாற் றுத் தொன்மங்கள் பற்றிய விளக்கங்களினூர டாக A.S. உதயகுமார் தனது நூலில் எடுத்துக்காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக் கது (A.S. உதயகுமார், யாழ்ப்பாண இராச் சியம் நூலும் இபன் பத்தூத்தாவின் இலங்கைப்பயணக்குறிப்புக்களும், பகுதி-1. 1994, உடுவில்.)

(இந்த இடத்தில் புட்டளை என்றவொரு சிறிய கிராமம் ஒன்று வல்லிபுரத்திற்கு அண்மையில் இன்றும் காணப்படுவது பட்டாள என்ற பதத்தின் திரிபாக இருக் கக்கூடுமா என எம்மைச் சந்தேகிக்க வைக் கின்றது. பொங்கொலிநீர் சிங்கைநகர் ஆரியரின் ஒரு துணைநகராக புட் டளை என்ற இந்தக் கிராமம் காணப் பட்டதா என்பது எதிர்காலத்தில் ஆராயப் படவேண்டிய ஒரு விடயமாகும். (கட் டுரை ஆசிரியர்).

முடிவுரையாக

7. தொன்மங்கள் (Antecedent) பொதுவாக சமுகவியல் மற்றும் மானிடவியல் ஆய்வுகளின் பின்னணியிலேயே குறிப் பிட்ட குலக்குழுமங்கள் தொடர்பா கவோ அல்லது தொல்குடிகள் தொடர் எடுத்து பாகவோ ஆராயப்படு வதனைக் காணலாம். சங்க இலக்கியங் கள் ஊடாக பழந்தமிழர் பண்பாட்டுத் தொன்மங்களான குமரிக்கண்டம், குமரியாறு என்ற வடிவங்களிலும் இலங்காபுரி, கந்தரஸ்தாலம் அல் லது கந்தமாதனம் என்ற புவியியற் கூறுகளினூடாகவும்இற்றைவரைக்கும் எமக்குநினைவுபடுத்தப்பட்டுக்கொண் டிக்கின்ற வகையில், பாரிய இடப் பெயர்வுகளை சந்தித்துவருகின்ற திரா விட இனக்குழுமம் அதன் புரா தொன்மக்கூறுகளை இன்று 500T ரீதியிலும், மொழியியல் மரபணு ரீதியிலும் நிறுவுவதற்குக் காலம் கனிந்து வந்துள்ளது. வைத்திய கலாநிதி S.தியாகராசா இத்துறையாய்வில் ஈடு பட்டு, ஓரளவிற்கு வெற்றியும் கண்டுள்

ளார் எனலாம் (Peoples and Cultures of Early Sri Lanka: A Study Based on Genetics and Archaeology, 2011, Great Britain) கிழக்காபிரிக்காவிலுள்ள இனக்குழு மம் ஒன்றிற்கும் மதுரையிலுள்ள ஜோதி மாணிக்கம் கிராமத்திலுள்ள இருளர் இனக்குழுமத்திற்குமிடையே 50000 வரு டங்களுக்குமுற்பட்ட இரத்தஉறவு இருந் தமை (Homo Shapiens) தற்போது மரபணுரீதியில் உறுதிப்படுத்தப்பட் டுள்ளது. வடமராட்சியிலுள்ள மாயக்கை குகையினுள்ளிலிருந்து பெற் றுத்கொள்ளப்பட்ட கற்காலக்கருவி கள் Homo Erectus மனிதன் உபயோகித் திருந்தவை (600000 வருடங்கள்) எனப் பேராசிரியர் சிரான் தெரணியா இலங்கைத் தொல்லியல் கலவும், திணைக்கள ஆய்வாளர்களும் மனதாகஉறுதிப்படுத்தியுள்ளநிலையில் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டின்தொன்மம் மேலும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே இப்பிராந்தியத்தினை உள்ளடக் கிய வகையில் திராவிட இனக்குழு மத்தின் இருப்பின் தொன்மத்தினை சங்கஇலக்கியங்கள் குறிப்பிடுவது போல் குமரிக்கண்டம்- குமரியாறு போன்றவை நிலைத்திருந்த காலப்பகுதி வரைக்கும் முன்னெடுத்துச் செல்ல முடிகின்றது.

ஒரு பின்னணியில் இவ்வாறான மத்தியகால நல்லுார் இராசதானி யின் மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றுத் தொன் மங்களை பிற்காலத்திலெழுந்த தமிழ் இலக்கியங்களான யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை, வையாபாடல், யாழ்ப்பாண வைபவக்கௌமுதி போன்றனவும், இராச தானிகாலத்தில் எழுதப்பட்ட நூல் செகராசசேகரமாலை, **उ**भागला பரராச சேகரமாலை, கைலாயமாலை, பரராச சேகரனுலா, இராசபாரம்பரியம், இரகுவம் (வடமொழியிலிருந்து FLD தமிழ்

மொழிக்குப் பெயர்க்கப்பட்ட நூல்) பதிவுசெய்து வைத்துள் ஆகியனவும் ளமையைக் காண்கின்றோம். Ancient Jaffna என்றநூலை 1920 இல் எழுதிய இராசநாயகம் யாழ்ப்பாணத் தமிழரின் தொன்மத்தினை வரலாற்றடிப்படையில் மிகச்சிறந்த முறையில் பதிவு செய்து வைத் துள்ளமையானது யாழ்ப்பாண வர லாற்றில் ஒருமைல் கல்லாக அமைந்தது குறிப்பிடலாம். முதலியார் ननाम செ. இராசநாயகத்தின் இந்த ஆய்வினை அடிப்படையாக வைத்தே பேராத னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உருவான தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பாக பேராசிரியர்களான கணபதிப்பிள்ளை, க.வேலுப்பிள்ளை, க.இந்திரபாலா, S.பத்ம

நாதன், வி. சிவசாமி ஆகியோர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தொன்மை தொடர்பான ஆய்வுகளை நடாத்திவந்துள்ளனர். போத் துக்கேய மற்றும் ஒல்லாந்தரது ஆவணங் களைப்பயன்படுத்தி இவர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தொன்மத்தினை நிறுவி யுள்ளனர். இருந்தபோதும் அண்மைக் காலங்களில் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தொடர்பாக தென்னிலங்கை வரலாற்றா சிரியர்கள் மத்தியில் ஒரு பரிகசிப்பான நிலையே காணப்படுகின்றது என்பதும் நல்லூர் இராசதானியின் எச்சங்களை தொடர்தும் அழித்துவிடுகின்ற போக்கும் வலிமையடைந்துள்ளது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

13-17ம் நூ.ஆ. காலத்தில் நல்லூர் தமிழரசர்களால் வெளியிடப்பட்ட நாணயம் - முன்பக்கம் ராசாவின் தலை, பின்பக்கம் நந்தியும் மயிலும் சேது என்ற எழுத்தும். - தகவல்: இணையம்

நல்லூர் இராசதானியும் நாற்றிசைக் கோயில்களும் சில வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

திருமதி சாந்தினி அருளானந்தம் முதுநிலை விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

லங்கையின் வடபாகம் பாளி இலக்கியங்களில் முதன்மைப் படுத்தப்படாவிட்டாலும் நாக தீபம், உத்தரதேசம் என

அடையாளப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் சில குறிப்பிட்ட செய்திகளைத் தருகின் ஆயினும் அவை வரையறுக்கப் moor. பட்ட அளவில் சில மறைமுகக் குறிப் புக்களைக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத் இந்நிலையில் வட இலங்கை யில் நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி யிலிருந்து 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி வரை வட இலங்கையில் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் நிலை பெற்றிருந்தமைக்கு பலசான்றுகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. உள்நாட்டு இலக் கியங்கள் மட்டுமல்லாது வெளிநாட் குறிப்புக்களும் தொல்லியற் டவர் சான்றுகளும் இவ்வரசு பற்றிய செய்தி களைத் தருகின்றன.

யாழ்ப்பாண இராசதானியானது நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஏறக் குறைய 350 ஆண்டுகள் நிலைபெற்றிருந்தது. இந்த இராசதானியை பாண்டிய மன்ன ரின் தளபதியாகிய ஆரியச் சக்கரவர்த்தியே ஸ்தாபித்ததாக அறிஞர்கள் எடுத்துக்காட்டி யுள்ளனர். இவனைத் தொடர்ந்து ஆரியச் வழிவந்தோரும் சக்கரவர்த்தி ஆட்சியாளர்களும் பரராசசேகரன், செகராசசேகரன் என்ற பட்டங்களை மாறிமாறிச் அரசாட்சி செய் (F519 தனர். மேலும் இக்கால மன்னர்கள்

சமகாலத்தில் தென்னிலங்கை அரசுகளுட னும் தென்னிந்திய அரசுகளுடனும் உறவு களைக் கொண்டிருந்தமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. இதனால் தென்னிலங்கை, தென்னிந்திய அரசுகாலச் சான்றுகளி லும்யாழ்ப்பாண இராசதானி பற்றிய குறிப்புக்கள் கிடைக்கின்றன. 14 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் எழுந்த இராஜாவலிய என்னும் சிங்கள இலக்கி யம் தருகின்ற செய்தி பின்வருமாறு அமை கின்றது.

"பராக்கிரமபாகுவின் மகன் கம்பளையில் இருந்தான். அழகக்கோனார் என்னும் மந்திரி

றைகமத்தில் இருந்தான். இம்மூவரின் சேனாபலத்திலும் பொருட் பலத்திலும் ஆரியச் சக்கரவர்த்தி

மேலோங்கியிருந்தான். அதனாலேயே அவன் மலைநாட்டிலிருந்தும் கீழ்நாட்டிலிருந்தும் ஒன்பது துறைமுகங்களிலிருந்தும் திறைபெற்றான்"

இக்குறிப்பிலிருந்து இக்காலத் தில் யாழ்ப்பாண அரசு பலம் வாய்ந்த அர சாக இருந்தமை புலனாகின்றது. யாழ்ப் பாண இராசதானியை ஆட்சி செய்த மன்னர்கள் சோதிட நூல், வைத்திய நூல் போன்றவற்றையும் எழுதியிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமெனலாம். யாழ்ப் பாண இராச்சியம் ஆரியச் சக்கரவர்த் திகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதென்பதை மேலே கண்டோம். இவ்வாரியச் சக்கரவர்த்திகள் பாண்டிய மன்னரின் தளபதியாக மட்டுமன்றி பிராமணரா இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்கள் இராமேஸ்வரத்துடன் தொடர் புடையவர்கள் என்பது ஆராய்ச்சி இப்பின்னணியில் நோக்கும் போது யாழ்ப்பாண இராசதானி இந்து சமயப்பின்னணியோடு எழுச்சியுற்ற தன்மை யைக் காணலாம். பொதுவாக இந்தியா விலும் இலங்கையிலும் ஆட்சி செய்த மன் னர்கள், சமயங்களையும், சமய நிறுவனங் களையும் பேணிப் பாதுகாத்து நிபந்தனை கள் வழங்கிப் பரிபாலன ஒழுங்குளை மேற் கொள்வது வழக்கமாக இருந்தது. சிறப் பாகதலைநகரங்களைமையப்படுத்தி ஆட்சி யாளர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஆல யங்கள் இடைக்காலகட்டத்தில் FLP தாய, பொருளாதார, அரசியல், பண் பாட்டு மையங்களாக விளங்கியதை சோழர் ஆட்சிக்காலம் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது. தஞ்சைப்பெருங் கோவில், கங்கை கொண்டசோழேஸ் வரம், மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் போன்றன தென்னிந்திய பண்பாட்டு வரலாற்றின் முக்கியமான மையங்க ளாக இருந்ததைச் சான்றுகள் புலப்படுத்து கின்றன. இப்பின்னணியில் இலங்கை 77 ஆண்டுகால ஆட்சியை யில் மேற்கொண்ட சோழமன்னர்களும், பின்னர் பாண்டிய மன்னர்களும் இலங்கையின் இந்து சமய எழுச்சிக்குத் தூண்டுகோலாக இருந்தனர் எனக் கூறலாம். யாழ்ப் பாண இராசதானி தொடர்பாக கிடைக்கப் பெறும் இலக்கியங்களான வையா யாழ்ப் பாடல், கைலாயமாலை. பாண வைபவமாலை போன்ற இலக்கியங் கள் யாழ்ப்பாண இராசதானி கால இந்து நிலையை அறியத்தருகின்றன. சமய சிறப்பாக யாழ்ப்பாண இராசதானி அதன் தலைநகரும் நல்லூர்**க்** யும் கந்தசாமி கோயிலை தமது புராதன அர சியல் பண்பாட்டுத் தளமாகக் கொண்டி

ருந்ததை அவதானிக்க முடிகின்றது. இப்பின்னணியில் போத்துக்கேயரும் நல் லூரைத் தமது இராணுவ மைய மாக சிறிதுகாலம் வைத்திருந்த பின் னரே அதனைத் தரைமட்ட மாக்கினர் என்பதை அறியமுடிகின் றது. இதன்சிதைவுகள்யாழ்கோட்டைகட்டு வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன என பேராசிரியர் ப.புஷ்பரட்ணம் குறிப்பிடு கின்றார். இதிலிருந்து யாழ்ப்பாண இராச தானியின்வரலாற்றுடன் நல்லூர்க்கந்தசாமி கோயில் பின்னிப்பிணைந்திருந்தது எனக் கருதலாம். இதன் தோற்றம் தொடர் பல்வேறு கருத்து முரண்பாடு பாக கள் காணப்படுகின்றபோதும் யாழ்ப் பாண இராசதானிபற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் அதன் வரலாற்றை நல்லூர்க் கோயிலோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது.

நல்லூர் இராசதானி அல்லது யாழ்ப்பாண இராசதானி பற்றி நோக்கு கின்றபோது, அதனோடு தொடர் புடைய சில ஆலயங்கள் பற்றிய குறிப் புக்களை யாழ்ப்பாண இராசதானி யின் வரலாற்றை சற்றுப் பிற்பட்ட காலத் தில்வெளிவந்தகைலாயமாலை, வையாபா-டல், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை போன்ற நூல்கள் அறியத்தருகின்றன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாண **வைபவமாலை** விஜய ராசன் கதிரமலையில் அரசாட்சியை ஆரம்பிக்க முன்னரே தன் ஆட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக நான்கு திக்கிலும் இவ்வா றானஆலயங்களை அமைத்ததாகக்கூறுகின் றது. இராசதானியை மையப்படுத்தி அத னைப் பாதுகாக்கும் எல்லைக்கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டதென்பதற்கு இது ஆதார மாகஎடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. இதனை யொத்தவாறு யாழ்ப்பாண இராச்சி யத்திலும் நான்கு திசைகளிலும் எல்லைக் கோயில்களாக இருந்து இராசதானியைப் பாதுகாத்த இராசதானியின் நாற்றிசைக்

கோயில்கள் பற்றி நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்த ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என அழைக்கப்பட்ட சிங்கை யாரியன் நல்லூரில் அரசநகர், அரசமா-ளிகை, கூடகோபுரம், பூங்கா, ஸ்நான மண்டபம் முப்படைக்கூடம், போன்ற வற்றை உண்டாக்கி யமுனா நதித் தீர்த் தம் கலந்த ஏரி, நீதி மண்டபம், யானைப் பந்தி, சேனாவீரர் இருப்பிடம் முதலான வற்றையும் கட்டுவித்து பிராமணரை இருத்தி, கீழ்த்திசைக்குப் பாதுகாப்பாக வெய்யிலுகந்த பிள்ளையார் கோயில், மேற்றிசைக்குப் பாதுகாப்பாக வீரமாகாளி கோவில் வடதிசைக்குப் பாதுகாப்பாக சட்டநாதர் கோயில் தையல் நாயகியம் மன் கோயில், சாலை விநாயகர் கோயில் என்பவற்றையும் அமைத்தான் எனக் கூறு கின்றது. இக்கோயில்கள் இன்று நம்மிடையே சமகால கலைமரபுகளுடன் இணைந்ததாக மாற்றமுற்றுக் காணப் படுகின்றபோதும் அவற்றினுடைய பெயர்கள் மேற்கூறிய இலக்கியத்திலுள் ளவாறே காணப்படுவதனை அவதானிக் கலாம். ஆயினும் மூன்று திசையில் காணப்பட்ட கோயில்களையே யாழ்ப் பாண வைபவ மாலை குறிப்பிடுகின்றது. தென்திசையில் அமைந்த ஆலயத்தை இந்நூலில் கூறாமைக்குரிய காரணம் தெளி வில்லை. இருந்தபோதும் தென்திசையில் அமைக்கப்பட்ட கோயிலை பற்றிய குறிப்புக்களைக் **கைலாயமாலை** என்ற நூலில் இருந்தே அறியமுடிகின்றது. சிங்கை யாரியனின் நடவடிக்கைகளை மேலும் கைலாயமாலை விபரிக்கின்ற சிவனுக் காக நல்லூரில் ஒரு கோயில் அமைத் விபரிக்கின்றது. மதுரையில் தன் 步丽步 வழிபடப்பட்ட சொக்கநாதன் னால் கோயில் போன்றதொரு சிவன் கோயிலை எண்ணிய மன்னன் அமைக்க நல்லூ ரிலே நன்னாளிலே அதனைக்கட்ட ஆரம்

பித்தான். பார்வதிக்காகவும் அருகிலொரு கோயில் அமைத்தான். சிறு தெய்வங்களுக் காக சிறிய தொகுதிகளையும் உருவாக்கி னான். கோயிலைச் சுற்றி அழகான மதில் கள் அமைக்கப்பட்டதுடன் பலிபீடமண்ட பம், களஞ்சிய அறை, புனிதச் சடங்குகளை நிறைவேற்றுவதற்கான குளம் என்பவற் றையும் நிர்மாணித்தான். கோயில் பூரணமாகக் கட்டிமுடிக்கப்பட்ட பின்னர் குருமார்களுக்கான வீடுகளை யும் சாமவேதம் ஒதுவதற்கான மண்ட பத்தையும் கட்டினான். தேரோடும் வீதி மட்டுமன்றி சுற்றுப்புறத்தில் பூந்தோட்ட மும் பூங்காக்களும் அமைக்கப்பட்டன. பின்னர், சேதுவின் ஆட்சியாளனுக்கு இக்கோயிலில் தங்கியிருந்து தலைமைக் குருவாகப் பணியாற்றுவதற்கு பொருத்த மான பிராமணரை அனுப்புமாறு செய்தி யனுப்பினான்" என கைலாயமாலை கைலாசநாதர் கோயில் அமைப்பினை விபரிக்கின்றது.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் தற்போதைய கிறிஸ்தவ தேவாலயம் இருந்த இடத்தில் அமைக்கப்பட்டி ருந்ததாக கூறப்படுகின்ற நிலையில் கைலாசநாதர் கோயில் தென்னிந்தியச் சொக்கநாதர் ஆலயத்தை ஒத்த பெரும் அமைப்பினை கொண்டிருந்ததெனக் கூற முடியாவிட்டாலும் அக்காலகட்டத் தில் நல்லூர் இராசதானியில் அமைக்கப் பட்டிருந்த கோயில்களுள் முக்கியத்துவம் உடையதெனக்கூறலாம். ஏனெனில் நல்லூர் இராசதானியின் நாற்றிசைக் கோயில் களில் இக்கோயிலுக்கே யாழ்ப்பாண இராச பற்றிய நூல்களில் ஒன்றான **कार**ो இலக்கியம் என்னும் கைலாய மாலை யாழ்ப்பாண படைக்கப்பட்டதெனலாம். எழுதிய மயில் மாலையை வைபவ வாகனப்புலவர் யாழ்ப்பாண இராசதானி பற்றிய வரலாற்றைக் கூறுவதற்கு கைலாய மாலையையும் பயன்படுத்தியதாக த்மது

நூலின் பாயிரத்திலே குறிப்பிட்டுள் ளார்.

ஏறத்தாழ 400 ஆண்டுகளாகச் சிறப் புற்றிருந்த கைலாசநாதர் கோயில் போர்த்துக்கேயரால் 1620 ல் அழிக்கப்படு வதற்கு முன்னரே, அக்கோயிலின் பூச கர் அதன் மூர்த்தியை மட்டுவிலுக்குக் கொண்டுசென்று மறைத்து வைத்தி ருந்ததாக இலக்கியங்கள் அறியத்தருகின் றன. பின்னர் அம்மூர்த்தி அந்த இடத் திலேயே பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டு மட்டுவில் சிவன்கோயில் என அழைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. போர்த்துக்கேய வரலாற்றாசிரியரான குவைரோஸ் யாழப்பாணத்தில் பெரிதும் சிறிதுமாக இருந்த 500க்கு மேற்பட்ட இந்து ஆலயங்கள் இடித்தழிக்கப்பட்டதாகத் தனது நூலிற் குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வாறு அழிக்கப்பட்ட ஆலயச் சிதைவுகளைக் கொண்டு போர்த்துக்கேயர் தமது கோட் டைகள், நிர்வாகக் கட்டிடங்கள் போன்ற வற்றை அமைத்தனர். இதற்கு யாழ்ப் பாணக் கோட்டையில் நல்லூர் ஆலயம் தொடர்பான சோழக்கல்வெட்டு, கோயி லின் தூண்கள் எனக் கருதப்படத்தக்க துண் டங்கள் வேலைப்பாடுகள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளமை சான்றுகளாகும். இவ்வாறே பிரசித்தி பெற்றிருந்த கைலாசநாதர் ஆலயமும் அழிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்ப தனை ஊர்காவற்றுறையில் கிடைத்த சான் றுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. குறிப்பாக ஒல்லாந்தர் கோட்டை அமைப்புக்கு இக் கற்களைப் பயன்படுத்தியதாகக் கூறப்படு கின்றது.

தற்காலத்தில் நல்லூரை அண் மித்துக்காணப்படும் கைலாச பிள்ளை யார் ஆலயமே யாழ்ப்பாண இராசதானி கால கைலாசநாதர் கோயில் இருந்த இடமெனக் கருதப்படுகின்றது. இக்கோயி லில் பிள்ளையாரோடு சிவன், அம்மன் வழிபாடு நடைபெறுவதனைக் காணலாம். கைலாசநாதர் கோயிலானது 3வது கைலா சம் எனப் புகழப்பட்டதனைக் கைலாய மாலை உணர்த்துகின்றது. எனவே யாழப்பாண இராசதானி வரலாற்றில் கைலாசநாதர் கோயில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருந்ததெனலாம்.

நல்லூர் இராசதானியின் கிழக் குத்திசையிலேஅமைக்கப்பட்டகோயிலாக வெயிலுகந்த பிள்ளையார் கோயில் கருதப்படுகின்றது. நாயன்மார்க்கட்டு என்னும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் உடைய மையத்தில் இவ்வாலயம் காணப்படு கின்றது. நாயன்மார்க்கட்டுப் பிரதேசமா-னது வரலாற்று முக்கியத்துவம் உடைய சங்கிலியன் தோப்பு, இராசகுமாரன் வளவு, யமுனாஏரி, கிறிஸ்தவ தேவா லயம் என்பவற்றுக்கு நேர் கிழக்கே அமைந் துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் விடத்திற்கு வடக்கே கோட்டை வாசல் கிராமமும், தெற்கே அரியாலை, கிழக்கேகாட்டுவாசல், உப்புவிளையும்பரப் பும் எல்லைகளாக உள்ளன. கோட்டை வாசல் என்னும் பெயரைக் கருத்திற் கொண்ட ஆய்வாளர்கள் நல்லூர் இராச தானியின் கோட்டைவாசல் கிழக்கு நோக்கி இருந்ததாகக் கருதுவர். அப்பகுதியை அண்டி வெயிலுகந்த பிள்ளையார் ஆல யம் அமைக்கப்பட்டிருந்தமையானது யாழ்ப்பாண இராசதானியில் அதன் புவி யியல், அரசியல், பண்பாட்டு முக்கியத் துவத்தைப் புலப்படுத்துவதாக உள்ள தெனலாம்.

தமிழ்நாட்டில் இராமநாதபுரத் திற்கு அண்மையில் உப்பூரில் வெயிலு பிள்ளையார் என்ற கந்த பெயரு ஆலயம் அமைந்திருந்ததெனவும் டைய சிங்கையாரியன் தமிழகத்தில் இருந்து வந்தவனாகையால் அப்பெயரை உடைய பிள்ளையார் கோவிலை அமைத்ததா கக்கூறுவாருமுளர். இதேவேளைஇக்கோயி விக்கிரகம் லுக்குரிய தமிழகத்

திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டமையால் இப்பெயர் வழங்கியதாகவும் கூறப்படு வதுண்டு. மேலும் மடத்துவாசல், கோட்டைவாசல், காட்டுவாசல் என அடை காணப்படும் இடங்களோடு தொடர்புடைய வகையில் வாசலுக்கு உகந்த பிள்ளையார் என்ற பெயர் மருவி வாசல், வாயிலாகி, வெய்யிலாகி வெயிலுகந்த பிள்ளையார் என மாற்றம் பெற்றிருக்கலாமென பேராசிரியர் செ. கிருஷ்ணராஜா குறிப்பிடுகின்றார். நாயன்மார்கட்டுக் குளத்திலிருந்து மீட்கப் பட்ட கல்வெட்டொன்று 'சிங்கையாரியன்' என்ற பெயரைக் குறிப்பிடுகின்றது. சிங்கை யாரியனே இக்கோயிலை அமைத் தான் என்ற யாழ்ப்பாண வைபவமாலை யின் கருத்தை இக்கல்வெட்டு உறுதி செய்வதாகக் கூறப்படுவதும் கவனிக் கத்தக்கது. ஆயினும் அதன் அமைவிடம் தொடர்பாக முரண்பாடான கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும்யாழ்ப் இராசதானியின் கிழக்குத் பாண திசை காவற்கோயிலாக வெயிலுகந்த பிள்ளையார் ஆலயம் அமைந்திருந்த தென்பதை யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையிலிருந்து விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

வடதிசையில் இராசதானியின் எல்லைக்கோயிலாக சட்டநாதர் சிவனால யம் அமைக்கப்பட்டதென்பதை நோக்கு மிடத்து, அவ்வாலயம் குறித்தும் பல் வேறு கருத்து முரண்பாடுகள் அறிஞரி டையே காணப்படுகின்றன. இவ்வால யத்தின் தோற்றம் பற்றிய ஐதீகமானது சட்டைமுனி என்ற யோகியுடன் தொடர்புபட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. அதாவது மேற்படி சித்தரின் சமாதியை கோயிலாக மையப்படுத்திய இவ் ஐதீகம் . அமைவதனைக் காணலாம். புராண மரபின் பிரகாரம் சட்டநாதர் என் பது சிவமூர்த்தங்களில் ஒன்றாகும். இரணி

யனைக் கொல்வதற்காக விஷ்ணு சிம்ம அவதாரம் எடுத்தபோது, சிவன் நர சிம்மத்தின் ஆவேசத்தை அடக்கி, அதன் எலும்பைக் கதாயுதமாகவும், தோலைச் சட்டையாகவும் தரித்ததா கக் கூறப்படுகின்றது. இதன்பின்னணியில் தமிழகத்திலே சீர்காழி என்ற திலே சட்டநாதர் என்ற சிவமூர்த்தத் திற்கு கோயில் அமைக்கப்பட்டது. இக்கோயிலின் செல்வாக்கினாலேயே யாழ்ப்பாண இராசதானியிலும் சட்ட நாதர்கோயில் அமைக்கப்பட்டதாகக் கூறப் இதேவேளை இன்றைய படுகின்றது. சட்டநாதர் ஆலயத்தின் குளத்திலிருந்து பிள்ளையார், வள்ளி தெய்வானையுடன் இணைந்திருக்கும் முருகன், கஜலட்சுமி, சனீஸ்வரன், ஐயனார் போன்ற எட்டு விக்கிரகங்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுட் சில சோழக் கலைமரபைப் புலப்படுத்துவதாக கூறப்படுவதுமுண்டு. பேராசிரியர் வி.சிவசாமி இவற்றை நல்லூர் இராசதானி கால சட்டநாதர் கோயிலுக்குரியவையாகவே அடையாளம் காணுகின்றார்.

பண்டைக் காலத்தில் கொற்ற வையை வீரத்தின் சின்னமாக வழிபட்ட தைச் சங்க இலக்கியங்கள் புலப்படுத்து கின்றன. அதன் தொடர்ச்சியாககாளி வழிபாடு பிற்காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியது. இத்தகைய வீர தெய்வத்தைத் தமிழகத்திலிருந்து வந்த ஆட்சியாளர்களும் போற்றியமைக்குச் சான்றாக இக்கோயில் விளங்குகின்றது. சிங்கையாரியனால் அமைக்கப்பட்டதாகக் இக்கோயிலான து கருதப்படும் நல்லூர் இராசதானியின் திசையின் மேற்குத் காவற்கோயிலாக விளங்கியது. மேற்கு வாயிலூடாக நல்லூர் இராசதானிக்குள் வீரமாகாளி நுழைய முயன்ற எதிரிகள் முன்னுள்ள அம்மன் கோயிலுக்கு

பரந்த வெளியில் யாழ்ப்பாண இராச தானியின் ஆட்சியாளர்களுடன் சண்டை யிடவேண்டியிருந்தது. இவ்வாறான போர் களை எதிர்கொள்வதற்கு முன்னர் யாழ்ப் பாண ஆட்சியாளர்கள் தமது வாளை அம்மன்முன்வைத்துவழிபடும்மரபுகாணப் பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. யாழ்ப்பாண இராசதானிக்கால வாளொன்று அக்கோயி லில் காணப்பட்டதாகவும், பின்னர் அதற்கு என்ன நடந்ததென்று புலப்படவில்லை எனவும் பேராசிரியர் சிவசாமி குறிப்பிட் டுள்ளமை கவனத்திற்குரியதாகும்.

வீரமாகாளியம்மன் ஆலயத்தின் முன்னே காணப்பட்ட பரந்தவெளி யில் பீரங்கிகளுடன் வந்த போர்த்துக்கேய ருக்கும், வாள்களுடன் நின்ற தமிழ்ப்படை களுக்கும் இடையே போர் நடைபெற்ற தென யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை கூறுகின்றது மேலும் தென்னிலங்கை யிலிருந்து யாழ்ப்பாண இராசதானியில் தஞ்சமடைந்திருந்த விதிய பண்டாரமும், சங்கிலி மன்னனும் சத்தியம் செய்து, உடன் படிக்கை செய்வதற்காக இக்கோயிலின் முன்பு கூடியமையானது, அதன் முக்கியத் துவத்தை எமக்குப் புலப்படுத்தும். இக் கோயிலும் போத்துக்கேயர், ஒல்லாந் தர் ஆட்சிக் காலங்களில் அழிக்கப் பட்டு பிற்காலத்தில் அதேயிடத்தில் மீளக் கட்டப்பட்டதாக எடுத்துக்காட் டப்படுகின்றது.

அன்றைய இராசதானியின் மையப் பகுதியாகவும், நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலைப் பிரதான கோயிலாகவும் கொண்ட இடமாகவும் தாற்கால முத்திரைச் சந்தைப் பகுதியே விளங்கியிருந்ததெனப் ஆய்வாளர்களும் பல்வேறு எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். அவ்விடத்தை நடுநாயக நல்லூர் கொண்டு மாகக் இராசதா-னியின் நாற்றிசைக் கோயில்களும் ஏறக்குறைய சம அளவு தூரத்தில் அமைந்திருக்கலாம் என்பது சில அறிஞர்களது கருத்தாகும். தற்போதுள்ள வெய்யிலுகந்த பிள்ளையார் ஆலயமும் சட்டநாதர் ஆலயமும் முத்திரைச் சந் தைக்கு ஏறக்குறைய சமதூரத்தில் காணப்படுவது போன்று ஏனைய ஆலயங்களும் இருந்திருக்க வேண்டும். போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் மேற் கொண்ட இந்துக்கோயில் அழிப்பு நடவடிக்கை காரணமாக அந்த ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்டன. ஆனால் பிற்காலத்தில் இந்த ஆலயங்கள் முன்னைய வரலாற்று நினைவுகளை மீள கட்டியெழுப்பும் விதத்தில் வேறிடங்களில் அமைக்கப் பட்டாலும் நல்லூர் இராசதானிக் காலத் தில் கொண்டிருந்த பெருமையினை வரலாற்றிலிருந்து பிரிக்கமுடியாது.

நல்லூர் இராசதானி பற்றி பல்வேறு சான்றுகள் தமிழ்நாட்டிலும் தென்னிலங்கையிலும் கிடைக்கப்பெறு கின்றன. கல்வெட்டுக்களும், நாணயங் களும், தமிழக, வெளிநாட்டவர் குறிப்புக் களும் (இபன்பட்டூட்டா) ஐரோப்பியரது ஆவணங்கள், நூல்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் 13ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 1620 வரை நல்லூ ரை மையமாகக் கொண்ட இராசதானி இருந்ததென்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இந்நிலையில் யாழ்ப்பாண வரலாற்றைக் கூறும் இலக்கியங்கள் 18ம், 19ம் நூற்றாண் டுக்குரியவையாயினும் அவை பதிவு செய் துள்ள சில விபரங்கள் யாழ்ப்பாண இராசதானியோடு தொடர்புபட்டவை என்பதை முன்னர் குறிப்பிட்ட சான்றுகள் அறியமுடிகின்றது. எமது புலத்தின் பண்பாட்டுப் படைப்புலங்களாக விளங்கிய ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்டமை இந்து சமய வரலாற்றுக்கு மட்டுமன்றி தமிழரின் வரலாற்றுக்கும் பெரும் இழப்பு என்பதை மறுக்கமுடியாது.

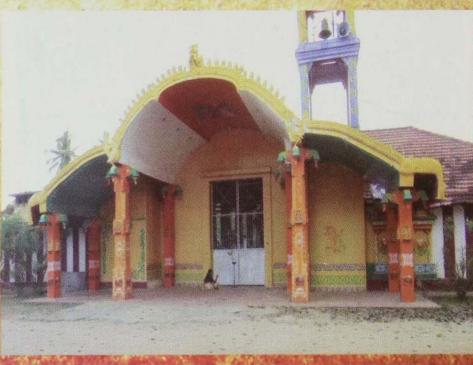
நாற்றிசைக் கோயில்கள்

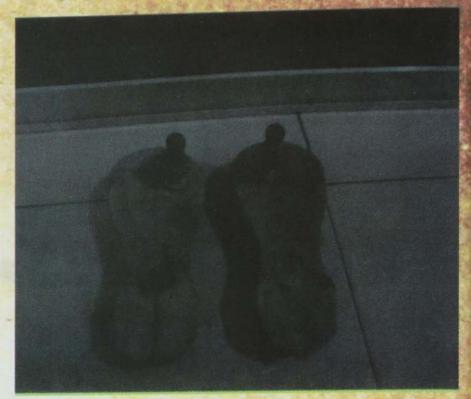

நல்லூர் பிரதேச செயலகத்தின் அரும்பொருட்களில் சில...

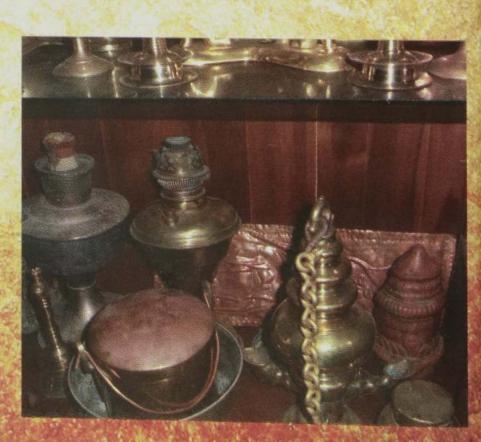

உசாத்துணை

- 1. முத்துராசக்கவிராசர், கைலாயமாலை, சி.வை. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை (பதிப் பாசிரியர்), சென்னை 1938
- 2. மயில்வானப் புலவர், யாழ்ப் பாண வைபவமாலை, குலசபா நாதன் (பதிப்பாசிரியர்) மூன்றாம் பதிப்பு, இந்துசமய கலாசார அலு வல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு 1995
- 3. இராசநாயகம், செ. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், யாழ்ப்பாணம் 1993

- 4. பத்மநாதன் சி. ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும், குமரன் புத்தக இல்லம், 2004
- 5. Pathmanathan.s., The Kingdom of Jaffna, M.Rajendran (published) First Edition colombo 1978
- கிருஷ்ணராசா. செ 6. 'நாயன்மார் கட்டும் அதன் பண்பாட்டுத் தொன் மையும்' - சில குறிப்புக்கள்', அருள் ஸ்ரீ வெயிலுகந்த மிகு விநாய தேவஸ்தானம் கும்பாபிடேக கர் (தொகுப்பு: சொக்க மலர் கா. லிங்கம்), 1993.

நல்லை ஆதீன ஸ்தாபகர் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய சுவாமிகள் முதலாவது குருமஹா சந்நிதானம்

நல்லூர் இராசதானியும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையும் - ஒரு மீள்வாசிப்பு

பேராசிரியர் ப. புஷ்பரட்ணம், யாழ் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்

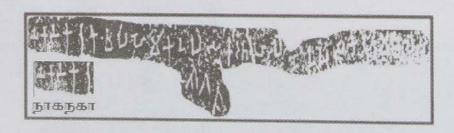

ன்னாசியாவில் தொடர்ச் சியான வரலாற்றுமரபு கொண்ட நாடு என்ற சிறப்பு இலங்கைக்கு உரி

யது. இதற்கு கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்ட ளவில் பௌத்தமதம் பரவியபோது இலங்கையின் வரலாற் றுச் சம்பவங்களை வாய்மொழிச் செய்தி களாகப் பேணும் மரபும் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டமை காரணமாகும். பௌத்த விகாரைகளில் பேணப்பட்ட இவ்வரலாற்று மரபுகளை अप्रां படையாகக் கொண்டெழுந்த தீபவம்ஸ ம், மகாவம்சம், துளவம்சம் முதலான பாளி இலக்கியங்களே பிற்காலத்தில் இலங்கையின் ஆதிகால, இடைக்கால வரலாற்றை ஆராய்வதற்கும், எழுது வதற்கும் வரலாற்று அறிஞர்கள் அடிப் படை மூலாதாரங்களாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இவ்விலக்கியங்கள் தேரவாத பௌத்தமதத்தினை முதன்மைப்படுத்தும் நோக்கில் எழுதப்பட்டதினால் பல்லினப் கொண்ட இலங்கையின் பண்பாடு அனைத்து இனங்கள், மதங்கள் பற்றிய இவ்விலக்கியங்களில் வரலாறுகள் 质的 நிலையில் கூறப்படவில்லை. இதன் செல்வாக்கு தொடர்பாக இலங்கை வரலாற்று பிற்கால எழுந்த நூல் களிலும் காணப்படுகின்றன. ஆயினும் இவ் விலக்கியங்களில் இலங்கையின் ஏனைய

பிராந்தியங்களைக் காட்டிலும் அநுராத புர அரசிற்கு வடக்கில் அமைந்த வட இலங்கை வன்னி, யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயரைப் பெறும் வரை நாகதீப(ம்) உத்தரதேசம் என்ற பெயரால் தனித்து அடையாளப்படுத்திக் கூறியுள்ளமை இங்கு சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. இப்பிராந்திய தனித்துவம் பாளி இலக்கியங்களின் கற்பனையல்ல என்பதை பிறவரலாற்று மூலங்களும் உறுதிசெய்கின்றன.

இலங்கையின் பூர்வீக மக்கள் பற் றிக் கூறும் பாளி இலக்கியங்கள் கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இலங் கையில் வாழ்ந்த மக்களில் ஒரு பிரிவினரை நாகர் எனக் குறிப்பிடுகின்றன. இலங்கை தென்னிந்தியப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட் டின் பல்வேறு அம்சங்களில் காணப்படும் ஒற்றுமைகளைச்சுட்டிக்காட்டும் பேராசிரி

யர் தெரணியகல இலங்கைக்கு இப் பண்பாட்டை அறிமுகப்படுத்தியவர் கள் "நாக" இன மக்கள் எனக் குறிப்பிடு கிறார் (Deraniyagala 1992:735). இக் கருத்தை பொருத்தம் என வலியுறுத்தும் பேராசிரியர் இந்திரபாலா பௌத்த மதத்துடன் அறிமுகமான பிராகிருத மொழியைப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு வழிவந்த மக்கள் பின்பற்றி அவர்கள்

பிராகிருத மொழி பேசும் பேரினக் குழு வாக மாறி அதற்குள் நாக இன மக்களும் ஏனையோரும் உள்வாங்கப்பட்டபோது இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக் கில் வாழ்ந்த நாக இனமக்கள் மொழி யால் தமிழராக வாழ்ந்தனர் எனக் குறிப்பிடு கிறார் (Indrapala 2005:172—3).

அநுராதபுர அரசை முதன்மைப்படுத் திக் கூறும் முதல் வரலாற்று இலக்கியங் களில் ஒன்றான மகாவம்சம் கி.மு.6ஆம் நூற்றாண்டில்புத்தர்இலங்கைவந்தபோது நாகதீபத்தில் இரு நாக மன்னர்களிடையே ஏற்பட்ட சிம்மாசனப் போராட்டத்தை தீர்த்து வைத்ததாகக் கூறுகிறது (Mahavamsa 8:54). இதில் மகாவம்சம் கூறும் புத்தர் வருகை ஒரு ஐதீகமாக இருப்பினும் இந்நூ ல் எழுதப்பட்ட கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டில் அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கில் இருந்த பிராந்தியம் நாகதீபம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டதை இவ்வரலாற்றுச் செய் திகள் உறுதிப்படுத்துவதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கி.மு.1ஆம் நூற் றாண்டைச் சார்ந்த பிராமிச் சாசனம் ஒன்று நாகநகர் பற்றிக் கூறுகிறது (Karunaratne 1984:82). இது நாகர்கள் வாழ்ந்த நகரம் என்ற பொருளில் அமைந்துள்ளது. பிராகிருத மொழியில் "நஹநஹர" (Naganara) என எழுதப்படும் இப்பெயர், இச்சாசனத்தில் தமிழில் ந(ா)கநகர் (Nakanakar) என எழுதப்பட்டுள்ளது. கலாநிதி இரகுபதி இந்த "நாகநகர்" அக்காலத்தில் கந்தரோடையின் தலை நகராக இருந்திருக்கலாம் அல்லது கந்தரோடையைக் குறித்திருக்கலாம் எனக் கருதுகிறார் (Ragupathy 1991). நிக் என்ற அறிஞர் கி.பி. ஒன்பதாம் நுரற்றாண்டுக்குரிய சாசனமொன்றில் வரும் நாகநகரை ஆதாரம் காட்டி பிரா மிச் சாசனத்தில் வரும் நாகநகரை வவுனி யாவுக்கு வடக்கில் இருந்த ஒரு நகரம் என அடையாளப்படுத்துகிறார் (Nicho las 1963:81) இந்நகரம் எங்கு அமைந்திருந் தாலும் இந்நகரில் வாழ்ந்த நாகர்கள் தமிழர்களாக இருந்தனர் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதில் இச்சாசனம் முக்கியத் துவம் பெறுகிறது.

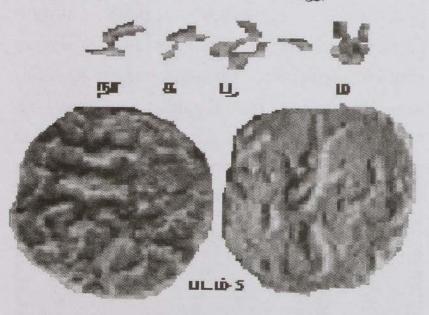
ஆதிகாலத்தில் இந்தியாவை அடுத்து இலங்கையுடன் அதிக அளவில் வணிக உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்ட சிறப்பு கிரேக்க, உரோம நாடுகளுக்கு உண்டு. இவ்வுறவுகள் பெரும்பாலும் வட இலங்கைத் துறைமுகங்களூடாக நடை பெற்றதை மாதோட்டம், கந்தரோடை, பூநகரி, சாட்டி போன்ற இடங்களில் பெறப் பட்ட கிரேக்க உரோம நாடுகளுக்குரிய பலவகை மட்பாண்டங்கள், மதுச்சாடிகள், நாணயங்கள் என்பன உறுதி செய்கின்றன. இவ்வணிக உறவுகள் பற்றிக் கூறும் இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தொல மியின் குறிப்பில் இலங்கையின் முக்கிய . கரையோரப்பட்டினங்களில் ஒன்றாக "நாகடிப" என்ற இடம் சுட்டிக் காட்டப்

பட்டுள்ளதுடன், அவர் வரைந்த தேசப் படத்தில் அவ்விடம் வடஇலங் கையில் இருந்ததாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்

வது (Weerakody 1997:87). இதுவே பாளி இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் நாக தீபம் என்பது அறிஞர்களின் கருத்தாகும். இக்கருத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் 1936 இல் வல்லிபுரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொற்சாசனத்தில் வரும் இடப்பெயரும் காணப்படுகிறது. கி.பி.3-4ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய இச்சாச னத்தில் "நகதிவ" என்ற இடத்தில் அமைக் கப்பட்ட பௌத்த விகாரை பற்றிக் கூறப் படுகிறது (Paranavitana 1982:79-80). இந்த "நாகதிவ" என்ற பெயர் பாளி இலக்கி யங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நாகதீபம் என்பதில் எந்த ஐயமுமில்லை.

அண்மையில் வடமராட்சிப் பிராந் தியத்தில் உடுத்துறை என்ற கிராமத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கி.பி. இரண்டாம்

நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நாணயம் ஒன்று வடஇலங்கை நாகதீபம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டதை உறுதிப்படுத்துவதில் முக்கிய ஆதாரமாகக் காணப்படுகிறது. இந் நாணயத்தின் முன்பக்கத்தில் "நாக பூமி" (Nākapūmi) என்ற பெயரும், பின் பக்கத்தில் பொலம் என்ற பெயரும் காணப் படுகின்றன. இலங்கைப் பிராமிச் சாசனங் கள் சிலவற்றில் "புமி" (Bumi) என்ற சொல் லும், "நஹபுமி" என்ற பெயரும் காணப்படு கின்றன (Paranavitana 1982:168-9). அவற்றில் நஹபுமி (Nagabumi) என்ற வாசகம் பிரா கிருத மொழிக்குரியவடபிராமியில் எழுதப் பட்டிருக்கும் போது இந்நாணயத்தில் தமிழ்மொழிக்கேசிறப்பான தமிழ்ப் பிராமி வரிவடிவத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளமை முக்கிய வேறுபாடாக உள்ளது (புஸ்பரட்ணம் 2003:116-119). இந்த வேறுபாடு பாளியில் நாகதீபம் என அழைக்கப்பட்ட பிராந்தியம் தமிறில் நாகபூமி என அழைக்கப்பட்ட கிறது.

பாளியில் நாகதீப, பிராகிருதத்தில் நாகதீவ என அழைக்கப்பட்ட வட இலங்கைத் தமிழில் நாகநாடு என அழைக் கப்பட்டிருக்கலாம் என்பதற்குரிய ஆதாரங் களும் காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் ஆறாம் நூற்றாண்டின் பின்னர் தோன்றிய இருபெரும் காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலை தமிழகத்திற்கு அப்பால் கடல்கடந்து செல்லவேண்டிய இடங்களில் ஒன்றாக நாகநாட்டைக் குறிப்பிடுகின்றது. பல்லவர் கால வேலூர்ப்பாளைச் செப் ஒன்று பல்லவ மன்னன் ஒரு பேடு வன் நாககுல மகளை மணந்தாகக் கூறு கிறது (பாலசுப்பிரமணியம் 1998). இதேபோல் சோழர் காலத்தில் தோன் றிய கலிங்கத்துப்பரணியில் ஜெயங்கொண் டார் இராஜபாரம்பரியம் பற்றிக் கூறும் போது சோழவம்சத்து கிள்ளிவளவன் நாகநாட்டு இளவரசியை மணந்த கூறப்படுகிறது. மேற்கூறப்பட்ட மூலாதாரங்களில் கூறப்படும் நாகநாட்டை யும், அதனோடு தொடர்புடைய வரலாற் றுச் சம்பவங்களையும் ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள் இவற்றில் சுட்டிக் காட்டப்படும் நாகநாடு ஈழத்துப் பாளி நூல்கள் கூறும் நாகதீபத் குறிப்பதாகக் தையே கருதுகின்றனர் (Rasanayakam, C, 1926, சிற்றம்பலம் 1991:67-80).

நாகதீபம், நாக நாடு என்ற பெய ரால்அழைக்கப்பட்டவடஇலங்கை ஆறாம் நூற்றாண்டின் பின்னர் உத்தரதேசம் என்ற இன்னொரு பெயராலும் அழைக் கப்படுகிறது. வேறுபட்ட இப்பெயர் கள் ஒரேபிராந்தியத்தைக் குறித்தனவா? அல்லது அப்பிராந்தியங்களின் எல்லைகள் வேறுபட்டிருந்தனவா? என்பதற்கு இவ்விலக்கியங்களில் ஆதாரங்கள் காணப் படவில்லை. ஆயினும் வட இலங்கையுடன் தொடர்புடைய வரலாற்றுச் சம்பவங்களை நோக்கும்போது இப்பெயர்கள் ஒரே பிராந் தியத்திற்குரிய நிகழ்ச்சிகளாகவே காணப் படுகின்றன. உதாரணமாக ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் (கி.பி.835) பாண்டிய மன்னன் ஸ்ரீமாறஸ்ரீவல்ல பன் இலங் கைக்கு எதிராகப் படையெடுத்து வந்து உத்தரதேசத்தில் தங்கியிருந்தபோது மாதோட்டத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களும் அவர்களுடன் இணைந்து அநுராதபுர அரசைத் தோற்கடித்ததாகச் சூளவம்சம் கூறுகிறது (Culavamsa 50:12-42). பேராசி ரியர் வேலுப்பிள்ளை இக்காலத்தில் மாதோட்டத்திலுள்ள ஆலயம் நாயன் மார் பாடல்களில் "கேதீஸ்வரம்" என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டமைக்கு அது நாகரின் ஆலயமாக இருந்ததே காரணம் எனக் கூறுகிறார் (Kētu is considedered to be a cobra repreaening the Nagas. Veluppillai 2002:154). கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்திய மன்னன் வல்லபன் என்பவன் நாகதீபத்தின் மீது படையெடுத்ததாகச் சூள வம்சம் கூறுகிறது (Culavamsa 53:12-16). இங்கே நாகதீபம் இலங்கையில் தனியொரு பிராந்தியமாக பத்தாம் நூற்றாண்டில் சூளவம்சத்தில் அடையாளப்படுத்தி யிருப்பது சிறப்பாக நோக்கத்தக்க அம்சமாகும். கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டில் ராஜாவலிய என்ற சிங்கள எழுந்த இலக்கியத்தில் வடஇலங்கை "ഥഞ്ഞി நாகதீப" என்ற பெயரால் அழைக்கப்படு கிறது. இவ்விடம் கந்தரோடையாக இருக்க குறிப்பிடுகி கொடகும்புர லாம் (Godakumbara 1968:7). ஏறத்தாழ றார்

இதேகாலப்பகுதியில் தென்னிந்தியாவி லிருந்து இலங்கைமீது படையெடுத்த கலிங்கமாகன் யாழ்ப்பாணத்தில் வந்தி றங்கி அங்கு நாகர்குல அரசனைச் சந்தித் ததாக மட்டக்களப்புமான்மியம் கூறுகிறது (மட்டக்களப்புமான்மியம்:54). இவ்வாதா ரங்களில் எல்லாம் கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டு வரையாவது யாழ்ப்பாணம் உள்ளிட்ட வடஇலங்கை நாகதீபம், நாகநாடு, நாகபூமி முதலான பெயர்கள் கொண்டு அழைக் கப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை உறுதி செய்வ தாக உள்ளன.

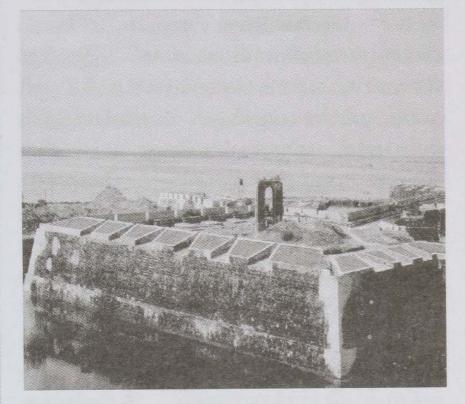
பாளி வரலாற்று மூலங்களில் பண்டு தொட்டு இலங்கையின் தனித்துவமான பிராந்தியங்களில் ஒன்றாக வடஇலங்கை அடையாளப்படுத்திக் கூறப்பட்டாலும் அதன் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு வரலாறு இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்களுடன் ஒப்பிடுகை யில் ஐரோப்பியர் காலம் வரை பெருமள வுக்கு புகைபடர்ந்த நிலையிலேயே காணப் படுகிறது. இக்காலத்தில் அரச தலைநகரங் களாக இருந்த அநுராதபுரம், பொலநறுவை தெற்கே மிகத்தொலைவில் அரசுகள் உள்ள பிராந்தியங்களுடன் கொண்டிருந்த தொடர்புகளை விரிவாகக் கூறும் பாளி இலக்கியங்கள் வடக்கே மிகக் கிட்டிய தொலைவில் அமைந்துள்ள நாகதீபத் துடன் (வடஇலங்கையுடன்) கொண்டி ருந்த உறவுகள் பற்றிக் குறைந்த அளவு தானும் கூறவில்லை. கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் வடஇலங்கை யுடன் கொண்டிருந்த அரசியல் உறவு சில குறிப்புக்கள் கள் பற்றிய பாளி இலக்கியங்களில்காணப்பட்டாலும் அவை வடஇலங்கையில் இருந்து அநுராதபுர, பொலநறுவை அரசுகளுக்கு எதிராக மேற் படையெடுப்புக்கள், கொள்ளப்பட்ட பற்றியதாகவே உள்ளன. **கிளர்ச்சிகள்** இவற்றை நோக்கும் போது வடஇலங்கை அநுராதபுர, பொலநறுவை கால நாகரிக வட்டத்திற்குள் உள்ளடங்கி இருக்கவில்லை என்ற ஐயத்தையே ஏற்படுத்துகிறது. ஏனெ னில் பாளி இலக்கியங்களில் சொல்லப் படாத நாகதீபத்தின் (வடஇலங்கை) பூர்வீக மக்கள், நாகரிக உருவாக்கம், அயல்நாட்டுத் தொடர்புகள், அரச உரு வாக்கம் தொடர்பான நம்பகரமான தொல் லியல் ஆதாரங்கள் 1970 களில் இருந்து கந்தரோடை, மாதோட்டம், ஆனைக் கோட்டை, காரைநகர், சாட்டி, பூநகரி, இரணைமடு, வெற்றிலைக்கேணி, அம்பன், குடத்தனை, நாகர்கோவில், வல்லிபுரம் முதலான இடங்களில் கண்டறியப்பட்டுள் ளன. இதற்கு வடஇலங்கை தமிழக இலங்கை உறவின் குறுக்கு நிலமாகவும், தொடக்கவாயிலாகவும் இருந்தமைமுக்கிய காரணமாக இருக்கலாம் என்பதை வட இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட தொல்லியற் சான்றுகளுக் கிடையிலான ஒற்றுமைகள் உறுதி செய்கின்றன. இந்நிலையில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் 2010 இல் இருந்து மேற் கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளின் போது கண்டறியப்பட்ட ஆதாரங்கள் இக் கருத்தை மேலும் பலப்படுத்துவதாக உள்ளன. இவ்வாதாரங்கள் இவ்விடத்தில் கோட்டை கட்டப்படுதவற்கான வரலாற் றுப் பின்னணியையும், ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்னர் அவ்விடம் பெற்ற வரலாற்று முக்கியத்துவத்தையும் வெளிச் சம்போட்டுக்காட்டுவதால் அங்கு கிடைத்த தொல்லியல் ஆதாரங்களை வெளிக் இவ்வாய்வின் கொணர்வதே கருப் பொருளாகும்.

ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் வடகுலங்கை

1621 இல் போர்த்துக்கேயர் நல்லூர் இராசதானியை வெற்றி கொண்டதன் மூலம் வடஇலங்கை போர்த்துக்கேயரின் மேலாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டது. நல்லூர் இராசதானி வெற்றி கொள்ளப்படுவதற்கு முன்னரே வடஇலங்கையின் சில பாகங்கள் போர்த்துக்கேயரின் செல்வாக்கிற்கு உட் பட்டிருந்தாலும், நல்லூர் இராசதானியின் கடைசி மன்னனான இரண்டாம் சங்கிலி மன்னனைப் போர்த்துக்கேயர் வெற்றி கொண்டதன் பின்னரே வடஇலங்கை அவர்களின் முழுமையான அரசியல் மேலாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டது. போர்த் துக்கேயரின் 37 ஆண்டு கால (1621-1658) ஆட்சியைத் தொடர்ந்து ஒல்லாந்தரும் (1658-1797), பின் ஆங்கிலேயரும் (1797-1948) வடஇலங்கையில் மேலாதிக் கம் செலுத்தினர். போர்த்துக்கேயர், ஒல் லாந்தர் ஆட்சியில் வன்னிப் பிராந் தியம் அவர்களின் முழுமையான கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கமுடியா விட்டாலும், அவற்றின் கரையோரப் பிரதேசங்களில் அவர்களின் வாக்கு காணப்பட்டது. இதனால் வட இலங்கையின் 327 ஆண்டு கால வரலாறு ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட வரலா றாக மாறியது. ஐரோப்பியர் ஆட்சியால் வடஇலங்கையின் புதிய பண்பாடாக கத் தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து மதங்கள், போர்த்துக்கேய, டச், ஆங்கில மொழிகள், கல்வி, கலைமரபுகள், உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள், ஆடை அணிகலன்கள், அன்னி யப் பழக்கவழக்கங்கள் என்பன அறிமுகப் படுத்தப்பட்டன. அவை வடஇலங் கையின் பாரம்பரிய பண்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய தால் அப்புதிய பண்பாட்டு அம்சங் கள் பலவற்றைச் சுதேச மக்கள் ஏற்றுக் கொண்ட நிலையில் இருபண்பாட்டுக் கலப்பால் வடஇலங்கையில் புதிய பண்பாடு வெளிக்கிளம்பியது. அவற்றை நினைவுபடுத்தும் ஐரோப்பியர் ஆட்சிக் காலத்தின் முக்கிய பண்பாட்டுச் சின்னங் கள் சில இன்று வடஇலங்கையின் மரபு ரிமைச் சின்னங்களாக இலங்கைத் தொல் லியற் திணைக்களத்தால் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றே யாழ்ப்பாணக் கோட்டையாகும்.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை

வடஇலங்கையில் 327 ஆண்டு கள் ஐரோப்பியரது மேலாதிக்கம்

நிலவியதன் அடையாளமாகக் காணப் படும் நினைவுச் சின்னங்களுள் யாழ்ப் பாணக் கோட்டைக்குத் தனித்துவமான வரலாற்றுச் சிறப்புண்டு. யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்திற்கு தெற்கே கடல் நீரே ரியுடன் இணைந்துள்ள இக்கோட்டை இலங்கையில் உள்ள இரண்டாவது மிகப் பெரிய கோட்டையாகக் காணப்படுகிறது. கி.பி. 1619 அளவில் மண், கல்லைப் பயன் படுத்தி வட்ட வடிவில் போர்த்துக் கேயரால் முதலில் இக்கோட்டை கட்டப் பட்டாலும், 139 ஆண்டுகள் (1658-1796) யாழ்ப்பாணத்தில் ஆட்சி புரிந்த ஒல் லாந்தரால் மீளக் கட்டப்பட்ட தோற்றத்து டனேயே தற்போதைய கோட்டை காணப் படுகிறது. அக்கோட்டையில் சில மாற்றங்களை பிரித்தானியர் தமது ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் ஆட்சியில் அவை ஒல்லாந்தர் காலக் கோட்டையின் அடிப்படைத் தோற்றத்தில் பாரிய மாற் றங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. அதனால்

தான் இக்கோட்டை ஒல்லாந்தர் காலக் கோட்டையென அழைக்கப்படுகிறது.

போர்த்துக்கேயரால் நான்கு பக்கச் சுவர் கொண்டதாக அமைக்கப் பட்ட இக்கோட்டையை ஒல்லாந்தர் நட்சத்திரவடிவில் ஐந்து பக்கச் சுவர்களைக் கொண்டதாக மாற்றியமைத்தனர். இந்த வடிவில் இலங்கையில் உள்ள ஒரேயொரு கோட்டை இதுவாகும். 62 ஏக்கர் அமைந்துள்ள இக்கோட் பரப்பில் டையின் வெளிப்புறச் சுவர்கள் ஒவ்வொன் றும் கீழ்ப்பகுதி 40 அடி அகலமும் மேற் பகுதி 20 அடி அகலமும் 30 அடி உயரமும் கொண்டவை. படையெடுத்து வரும் எதிரி களை இலகுவாக அடையாளம் கண்டு கொள்ளும் வகையில் சுவரின் உயரம் மேலிருந்து கீழ்நோக்கிப் பதிந்து காணப்படுகிறது. இவ் வெளிப்புறச் சுவர்களைச் சுற்றி ஆழமான அகழிகள் காணப்படுகின்றன. நான்கு பக்கமும் பாரிய பீரங்கித் தளங்களையும், பாதுகாப்பு அரண்களையும், காவற்கோபுரங்களையும், சுரங்கங்களையும், சுடுகள தளங்களையும் கொண்ட இக்கோட்டையைச் இரண்டுமைல்தொலைவில் 200 போர்த்துக் கேயப் படைவீரர்களும் உள்ளூர்ப் படை வீரர்களும் பாதுகாப்பிற்காக நிறுத்தப் பட்டிருந்ததாக போர்த்துக்கேய ஆவணங் கள் தெரிவிக்கின்றன. 34 ரில் அமைந்த கோட்டையின் உட்பகு

தியில் நிர்வாக மையங்களும், படைவீரர் களின் இருப்பிடங்களும், ஆயுதக் களஞ்சிய அறைகள் (Tunnels) ஒல்லாந்தர் கட்டிய கிறிஸ்தவ ஆலயமும், பிரித்தானியர் ஆட்

சியில் யாழ்ப்பாணத்தை நிர்வகித்த ஆளு னர் மாளிகையும் (Queen House) சிறைச் சாலைகள், பிற நிர்வாகக் கட்டி டங்களும் காணப்படுகின்றன. ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் கொழும்பு, காலி கோட்டைகள் ஒரு நகரமாகச் செயற்பட்ட போது யாழ்ப் பாணக் கோட்டை மட்டும் இராணுவ, நிர்வாக மையமாகவே செயற்பட்டது.

நாடுகளில் இந்துசமுத்திர உள்ள கோட்டைகளில் கம்பீரமும், அழகும், சிறந்த தொழில்நுட்பக் கலை மரபும் கொண்ட கோட்டையாக யாழ்ப் பாணக்கோட்டைமதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் உள்ள ஒல்லாந்தர் காலக் கோட்டைகள் பற்றி 1984 ஆய்வு மேற்கொண்ட நெல்சன் என்பவர் சம காலத்துச் சிறந்த தொழில் நுட்ப முறை களைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை இங்கி லாந்தில் உள்ள தலைசிறந்த கோட்டை களுடன் ஒப்பிடும் அளவிற்குச் சிறந்த வடி வமைப்புக் கொண்டதெனப் புகழ்ந்து கூறுகிறார் (Nelson 1984). இத்தகைய சிறப்புக்குரிய இக்கோட்டை இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததன் பின்னர் அதிலும் குறிப்பாக கடந்த மூன்று சகாப்த கால அனர்த்தத்தால் அதன் பொலி வையும், சிறப்பையும் இழந்து காணப் படுகிறது. வெளியில் நின்று பார்ப்பவர் களுக்கு சுற்றி வர அமைந்துள்ள பெரிய கோட்டையென்பதைப் அரண்கள் புலப்படுத்தினாலும் உள்ளே இருந்த அனைத்துக் கட்டிடங்களும் (முற்றாக அழிவடைந்து ஒரு கற்குவியலாகவே காட்சி யளிக்கின்றது.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் கால ஆவணங்களில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை கட்டிய வரலாறு விபரமாகக் கூறப்பட்டுள் ளது. அதில் கோட்டை கட்டுவதற்கு வேண் டிய கோரல் கற்கள் அயலில் உள்ள வேலணை, நயினாதீவு எழுவைதீவு,

அனலைதீவு முதலான இடங்களில் இருந்து பெறப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட் டுள்ளது. மேலும் காங்கேசன்துறை யில் இருந்து கோட்டைவரை உள்ளூர் மக்களை வரிசையாக நிற்க வைத்து காங்கேசன் துறையில் இருந் தும் கோட்டை கட்டுவதற்கான கற்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. கோட் டையைச் சுற்றியுள்ள கடல்களில் இருந்து கோறல் கற்களைக் கொண்டுவந்த தோணி ஒவ்வொன்றுக்கும் அக்காலத்தில் 3 பணம் வழங்கப்பட்டது. கடலில் கற்களைச் சேகரித்து இருந்து தோணியில் ஏற்றுவதற்கு தோணி யொன்றிற்கு அரைப்பணம் வழங்கப்பட் தோணிகளுக்குப் பாதுகாப்பா செல்லும் அதிகாரிக்கு மாதம் க்ச ஒன்றிற்கு 13 பணம் சம்பளமாக வழங்கப்பட்டது. கோட்டையைக் கட்டு வதில் போர்த்துக்கேய மேசன்மாரு டன் உள்ளூர் மேசன்மாரும் பங்கு கொண் டனர். அவர்களுள் தலைமை மேசனுக்கு நாள் ஒன்றிற்கு ஒரு பணமும், அவனுக்கு கீழே வேலை செய்யும் மேசனுக்கு ஒன்றிற்கு அரைப் பணமும் நாள் சிற்றாள்களாக வேலை செய்யும் ஒவ்வொருவருக்கும் சாப்பாட்டிற்கு வரு டம் ஒன்றிற்கு 70 கரண்டி சாமி அரிசியும், கோட்டை கட்டுவோரை மேற்பார்வை செய்யும் பண்டாரத்திற்கு மாதம் ஒன் றிற்கு 8 பணமும் சம்பளம் வழங்கப்பட்ட தாகக் கூறப்படுகிறது. மேலும் கோட்டை கட்டுவதற்குரிய சுதை தயாரிக்கும் சுண்ணாம்புக் காளவாய்கள் நாட்டின் பல இடங்களில் உருவாக்கப்பட் டன. அவை சுண்ணக் கற்களைப் பத பண்ணைக் கரைக்கு கொண்டு மாக்கி செல்லப்பட்டன. அவற்றோடு கலப்பதற் கான சக்கரை மூடைகள் இந்தியாவில் கோவாவில் இருந்து தருவிக்கப்பட்டன. இவற்றோடு கலப்பதற்கான களிமண்

குளங்களில் இருந்து பெறப்பட்டன எனவும் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்த விபரங் கள் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை முழுக்க முழுக்க கோறல்கற்களைக் கொண்டே கட்டப்பட்டதென்ற கருத் தைப் புலப்படுத்துகிறது.

ஆனால் கோட்டையில் மேற்கொள் ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளிலும், வடைந்து காணப்படும் கிறிஸ்தவ ஆலயப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேலாய் விலும் கோறல் கற்களுடன் பல அளவு களில், பல வடிவங்களில் அமைந்த சுண் ணாம்பு மற்றும் கருங்கற்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் அவதானிக்கக் கூடிய முக்கிய வேறுபாடு கோறல் கற்கள் குறிப்பிட்ட அளவுகளில் (10"x6") வெட்டப்பட்டு பொழியப்பட்டு கோட் டையின் வெளிப்புறச் சுவர்கள் அமைக் கப்பட்டுள்ளபோது கருங்கற்களும், கற்களும் வேறுபட்ட சுண்ணக் அளவுகளிலும், வடிவங்களிலும் ஒழுங் கற்ற முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் அக்கற்களில் பெரும்பாலா னவை ஏற்கனவே இந்து ஆலயங்களுக் குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கற்கள் என்பதற்கு அவற்றில் செதுக்கப்பட் டுள்ள சிற்பங்களும், அலங்காரங்களும் சான்றாகக் காணப்படுகின்றன. இக்கற் எங்கிருந்து பெறப்பட்டதென்ற கள் விபரங்கள் போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்து ஆவணங்களில் விபரமாகக் குறிப் பிடப்படவில்லை ஆயினும் அவர்கள் ஆட்சியில் யாழ்ப்பாணத்தில் பெரிதும், சிறிதுமாக இருந்த 500 ஆலயங்களும், பெரிய வசிப்பிடங்களும் இடிக்கப் பட்டு அவற்றிலிருந்த கற்கள் கோட்டை கட்டப் பயன்படுத்தப்பட்டதற்கான குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன அதிலும் குறிப்பாக நல்லூர் இராசதானியை 1519இல் வெற்றி கொண்ட போர்த்துக் கேயர் அங்கிருந்த பெரிய ஆலயத்தை

தமது பாசறையாகப் பயன்படுத்தி விட்டு பின்னர் அவ்வாலயத்தையும் இடித் தழித்து அக்கற்களைக் கோட்டை கட்டப் பயன்படுத்தியதாக போர்த்துக் கேய ஆவணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இதனால் கோட்டையில் கோறல் கற்களோடு கலந்த நிலையில் கண்டுபிடிக் கப்பட்ட ஆலயங்களுக்குரிய கற்களின் முக்கியத்துவத்தை இக்கோட்டை கட் டிய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளின் பின்ன ணியில் நோக்கப்படுவது பொருத்தமாகும்.

இந்நிலையில் இலங்கை நெதர்லாந்து அரசுகளின் நிதியுதவியுடன் மூன்றாண்டு காலத் திட்டத்தில் இக்கோட்டையைப் பழைய நிலைக்கு கொண்டு வரும் புனர்நிர் மாணப் பணியை தற்போது இலங்கைத் தொல்லியற் திணைக்களம் மேற்கொண்டு வருகிறது. இப்பணியினை நிறைவு செய்யத் தொல்லியற் திணைக்கள அறிஞர்கள், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் தொல்லியல் பட்டதாரிகள், பலதரப் பட்டதொழில்நுட்பவியலாளர், தொழிலா ளிகள் என நூற்றுக்கணக்கான பணியாளர் கள் சேவைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் தமது ஆரம்ப புனர்நிர்மாண பணிகளாக கோட்டைக்கு உள்ளேயும், வெளியேயும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இடங் களில் மாதிரி அகழ்வாய்வுகளையும், இடி யுண்ட கட்டிடப் பகுதிகளில் தொல் லியல் மேலாய்வுகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இந்த ஆய்வுகளின் போது கிடைத்து வரும் தொல்லியல் ஆதாரங்கள் கோட்டையின் வரலாற்றிற்கு மட்டுமல்ல இப்பிரதேசத்தின் பூர்வீக வர லாற்றிற்கும் புது வெளிச்சமூட்டுபவையாக அமைந்துள்ளன.

கோட்டைப் பிரதேசத்தின் தொல் லியல் ஆய்வுகள் கோட்டை பிரதேசத் தில் இதுவரை மூன்று இடங்களில் மாதிரி குழியகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. 2011 இல் கோட்டை வாசல் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேலாய்வின் போது போர்த்துக்கேயர் காலத்திற்கு முந்திய சில ஆதாரங்கள் கிடைத்தன. இவ்வாதாரங்களைக் கருத் திற் கொண்டு கோட்டை வாசல் தொடங் கும் இடத்திற்கும் கடற்கரைப் பக்க மாக உள்ள வீதிக்கும் இடையில் தற் போதைய கிறிஸ்தவ ஆலயத்திற்கு அரு கில் முதலாவது அகழ்வாய்வு நடாத்தப்பட் டது. இவ்விடத்தில் 10x6 அடி நீள அகலத் தில் அமைக்கப்பட்ட ஆய்வுக்குழியில் ஏறத்தாழ 2.5 அடி ஆழம் வரை நடாத் தப்பட்ட அகழ்வின் போது மூன்று வேறு பட்ட கலாசார மண் அடுக்குகளை அடை யாளம் காண முடிந்தது. இக்கலாசார மண் அடுக்குகளில் பல்வேறு வடிவங் களில் அமைந்த பலதரப்பட்ட மட்

பாண்ட ஓடுகள் கிடைத்தாலும் மூன்றா வது கலாசாரப் படையில் மனித எலும் புக் கூடுகளுடன் பெருமளவுசீன மட்பாண் டங்களும்கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இம்மட் பாண்டங்களின் காலம் கி.பி. 10ஆம் நூ ற்றாண்டுக்கும் கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டுக் இடைப்பட்டதால் மூன்றாவது கும் கலாசாரப் படையின் காலம் போர்த்துக் கேயர் யாழ்ப்பாணம் வருவதற்கு முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தென்பது உறுதியாகத் தெரிகிறது. ஆயினும் இவ்வாய்வுக் குழியில் இயற்கை (Natural மண்ணை Soil)

அடையாளம் காணும்வரை தொடர்ந்து அகழ்வாய்வு நடாத்தப்படாததால் அவ் வாய்வுக் குழியில் இருந்திருக் கக்கூடிய தொன்மையான ஆதாரங்களை வெளிக்கொணர முடியவில்லை.

இரண்டாவது அகழ்வாய்வு கோட் டையின் உட்பகுதியில் ஆயுதக்களஞ் சிய அறைகளுக்கு முன்னால் (Tunne ls) நடாத்தப்பட்டது. தொல்லியல் திணைக் உதவிப்பணிப்பாளர் கலாநிதி நிமல்பெரேரா தலைமையில் நடாத்தப் பட்ட இவ்வகழ்வாய்வில் 6x6 அடி நீள அகலத்தில் இயற்கை மண்ணை அடையாளம் காணும் அகழ்வு நடாத் தப்பட்டது. இந்த அகழ்வாய்வின் முழுமை யானபெறுபேறுகள்இதுவரைவெளியிடப் படாவிட்டாலும் இவ்வகழ்வாய்வுக்கு பொறுப்பாக இருந்த தொல்லியல் திணைக் கள உதவிப்பணிப்பாளர் கலாநிதி நிமல் பெரேரா பத்திரிகைகளுக்கு வழங்கிய செய்திக் குறிப்பில் இவ்வகழ்வாய்வுக் குழியில் கிடைத்த தொடக்க கால ஆதாரங்கள் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டை அதாவது போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பா ணம் வருவதற்கு 1200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மூன்றாவது அகழ்வாய்வு ஐரோப் பிய படைவீரர் தங்கியிருந்த கட்டி

டத்திற்கு (Warehouse) முன்னால் நடாத்தப் பட்டது. இந்த அகழ்வாய்வு முன்கூட்

டியே திட்டமிடப்பட்டதல்ல. இவ் விடத்தில் பிற தேவைக்காக 6x6 அடி நீள அகலத்தில் 7 அடி ஆழம் வரை குழி யொன்று வெட்டியபோது வெளிவந்த அரிய தொல்லியற் சின்னங்கள் பின்னர் அவ் விடத்தில் அகழ்வாய்வு செய்யக்காரணமாக அமைந்தது. இக்குழியில் கலாசார மண் அடுக்குகள் குழம்பிய நிலையில் காணப் பட்டாலும், அவற்றிடையே காணப்பட்ட ஆதாரங்கள் பூர்வீக குடியிருப்புக்களைத் தொடர்ந்து உரோமர் (கி.பி.1ஆம் நூற் றாண்டு) அரேபியர் (கி.பி. 7-10ஆம் நூற் றாண்டு), சோழர் (கி.பி.10 -11ஆம் நூற் றாண்டு) சீனர் (கி.பி.10-13ஆம் நூற் றாண்டு), யாழ்ப்பாண இராசதானி மற்றும் ஐரோப்பியர் காலத்திற்கு உரியவை என்பதை உறுதிப்படுத்த உதவியுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட அகழ்வாய்வைத் தவிர 1995க்கு முன்னர் கோட் டையை மையப்படுத்தி நடந்த போரில் பெரிதும் அழிவடைந்த கோட்டையின் உட்பகுதியில் மேற் கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய் வின் பெறுபேறுகள் இங்கு சிறப் பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. வெளித்தோற் றத்தில் காணப்படும் அரண்கள், பீரங்கி தளங்கள் முழுமையான கோட்டையின் அடையாளமாக இருப்பினும் கோட்டை உட்பகுதியில் 35 ஏக்கரில் யின் அமைந்திருந்த கிறிஸ்தவ தேவாலயம், போர் வீரர்களுக்கு, நிர்வாக அதிகாரி

களுக்கு அமைக்கப்பட்ட கல்லறை கள், நினைவிடங்கள், இராணி மாளிகை, படைவீரர் தங்கியிருந்த இடங்கள், நிர்வாக அலுவலகங்கள், சிறைச்சாலைகள், ஆயுதக் களஞ்சியங்கள், பாதுகாப்பு அரண்கள் என்பனபெருமளவுக்கு அழிவடைந்த நிலை காணப்பட்டன. இந்நிலையில் 2010 இல் இருந்து இக்கோட்டையை மீள்புனரமைப்பு செய்வதற்காக புதை யுண்டிருந்த கட்டிட அழிபாடுகள் அகற் றப்பட்டு அவ்விடங்களில் களவாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஆய்வின்போது ஐரோப்பியர் கால கட்டிட எச்சங்கள், பலவகை மட்பாண்டங் கள், கல்வெட்டுக்கள் நாணயங்கள் என்பவற் றுடன் ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கு முற்பட்ட கால உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு மட் பாண்டங்கள், பல்வேறு காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த பலவகை நாணயங்கள், சிலை கள், சிற்பங்கள், இந்து ஆலயங்களின் கட்டிட எச்சங்கள் என்பன கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாதாரங்கள் கோட்டை அமைந்துள்ள இடத்திற்கு 2000 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத வர லாறு உண்டு என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன.

கோட்டைப் பிரதேசத்தின் பூர்வீக மக்கள்.

யாழ்ப்பாண நகரத்தின் தொன்மை யும், சிறப்பும் பற்றிய வரலாற்று ஆய்வில் அன்னியரான போர்த்துக் கேயர் கட்டிய கோட்டையுடன் முதன் மைப்படுத்திப் பார்க்கும் மரபு நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் 2010 இல் இருந்து இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் தொல்லியல் ஆய்வில் கிடைத்து வரும் ஆதாரங்கள் கோட்டை அமைந்த இடத்திற்குத் தொன்மையான, தொடர்ச்சி யான நீண்ட பாரம்பரிய வரலாறு உண்டு என்பதும், அவ்வரலாற்றுப் பின்புலம் தான் இவ்விடத்தைக் கோட்டை கட்டுவதற்கு பொருத்தமான இடமாக போர்த்துக்கேயர் தெரிவுசெய்திருக் கலாம் என்பதும் தெரியவருகிறது. கோட் டைக்குமிகக்கிட்டியதொலைவில்கிழக்கே அரியாலை, பூம்புகார், தென்கிழக்கே மண்ணித்தலை, கல்முனை, தெற்கேசாட்டி, மேற்கே ஆனைக்கோட்டை முதலான இடங்களில் யாழ்ப்பாணத்தின் தொடக்க காலமக்களான பெருங்கற்கால அல்லது ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டிற்குரிய வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் மக்கள் கிடைத்துள்ளன. இதனால் அப்பண் பாட்டிற்குரிய மக்கள் கோட்டை அமைந் துள்ள பிரதேசத்திலும் வாழ்ந்திருக் கலாம் எனக் கருத இடமுன்டு. கந்தரோடையில் 1970 களில் இப்பண்பாடு பற்றி ஆய்வு நடாத்திய அமெரிக்க பென்சில்வேனியப் பல்கலைக்கழக அரும் பொருள் ஆய்வாளர் விமலாபேக்கிலே கந்தரோடைப் பண்பாடு தமிழகப் பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டுடன் கொண்டுள்ள நெருங்கிய ஒற்றுமையைச் சுட்டிக்காட்டி கந்தரோடையில் வாழ்ந்த பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்கள் தமிழகத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்திருக்கலாம் அல்லது கந்தரோடையில் வாழ்ந்த மக்கள் தமிழகத் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் துடன் கொண்டிருந்திருக்கலாம் எனக் கூறியுள் ளமை இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

கோட்டைக்குள் ஐரோப்பியர் பயன்படுத்திய இருப்பிடங்களுக்கு முன் னால் நடாத்தப்பட்ட அகழ்வாய்வில் ஏறத்தாழ கி.பி.1ஆம் நூற்றாண்டை சேர்ந்த உரோம மட்கலங்களைத் தொடர்ந்து அதன் கீழுள்ள கலாசா ரப்படை கோட்டைப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த தொடக்ககாலக் குடியிருப் புக்களுக்கு உரியதாகக் காணப்படு கிறது. ஆயினும் இவ்வகழ்வாய் வின் போது பெருமளவு உரோம மட் கலன்களை கண்டுபிடித்த போதும் அதன் கீழமைந்த கலாசாரப்படையை ஆய்வு செய்வதற்கு ஆய்வுக்குழிக்குள் கடல் நீர் உட்புகுந்தமை பெரும் தடையா கக் காணப்பட்டது. ஆயினும் இக்கலா சாரப் படையில் இருந்தும், உரோம மட்கலன்களுடன் கலந்த நிலையிலும் பலவகை மட்பாண்ட ஓடுகளை கண்டறிய முடிந்தது. அவற்றுள் சில பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிற்கே உரிய கறுப்பு -சிவப்பு நிற மட்பாண்ட ஓடுகளாகும். அம்மட்பாண்ட ஓடுகளில் மென்தன்மை (Unpolished Pottery) தொடக்க காலப் பெருங்கற்கால மட்பாண்ட ஓடுகளைவிடக் குறைவடைந்துகாணப்படு கிறது. ஆயினும் இதன் மேற்படையில் உள்ள உரோம மட்கலன்களின் (Raulatted Wares) காலம் கி.பி. 1ஆம் நூற்றாண்

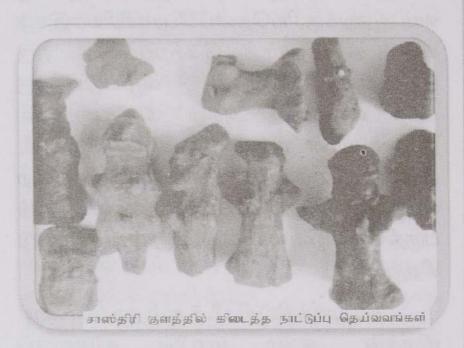

டைச் சேர்ந்ததால் அதற்கு முற்பட்ட குடியிருப்புக்களுக்குரிய கலாசாரக் காலம் கி.மு 3ஆம் அல்லது கி.மு2ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக எடுத் துக்கொள்ள இடமுண்டு. இக்குடி யிருப்புகள் தொடர்ந்தும் இங்கு நிலைத் திருந்ததை இப்பிராந்தியத்தில் கிடைத்த சற்றுப் பிற்பட்ட காலத் தொல்லியல் ஆதா ரங்கள் உறுதி செய்கின்றன. அவற்றுள் இங்கு கிடைத்த நாட்டுப்புறத் தெய்வங் களுக்குரிய சுடுமண் சிற்பம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இச்சிற்பம் கோட்டையின் மேற்குப் புறத்தில் அமைந்துள்ள (Site-8) கோட்டை அரணின் (Rampart) அத்தி வாரத்தின் கீழ் நிலமட்டத்தில் இருந்து 4.5 அடி ஆழத்தில் முற்றாக டெடுக்கப்பட்டதாகும். அழிவடைந்த இவ்வரணின் அத்தி வாரம் இயந்திரத்தின் உதவியோடு தோண்டி யெடுக்கப்பட்டதனால் அதன் கீழ் அமைந் திருந்த கலாசார மண் அடுக்குகள் குழம் பிய நிலையில் காணப்பட்டன. ஆயி னும் இச்சிற்பத்துடன் பலவகை மட் பாண்டங்களும், செங்கட்டிகளும் வெளி வந்ததால் இக்கோட்டை அரண் கட்டப்படு வதற்கு முன்னர் அவ்விடத்தில் குடியிருப்பு அல்லது ஆலயம் இருந்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. மண்ணோடு மண்ணாகக் காணப்பட்ட இச்சிற்பத்தின் வரலாற்றுப் பெறுமதியை உணர்ந்த அவ்விடத்தின் புனரமைப்பிற்கு பொறுப்பாக இருந்த மேற்பார்வையாளர் செல்வி ஆய்வு

ராகினி இச்சிற்பத்தை சரிவர அடை யாளம் கண்டு, உரிய முறையில் துப்பு

ரவு செய்து அதை தொல்லியல் திணைக் களத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளார். சுடு மண்ணால் அமைந்த இச்சிற்பம் 6.3 சென்ரி மீற்றர் உயரமும், 6.6 சென்ரி மீற்றர் அகலமும், 2.5 சென்ரி மீற்றர் சுற்றளவும் கொண்டது. இது அச்சி னால் வடிவமைக்கப்பட்ட புடைப்பு சிற் பம் என்பதை அதன் வடிவமைப்பும், அதன் உருவங்களும் உணர்த்துகின்றன. பெரு மளவிற்கு வட்டவடிவில் அமைந்த இச்சுடு மண் தட்டின் ஒருபக்கத்தில் மூன்று உரு வங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள்

இரண்டு பெண் உருவங்கள் என்பது தெளி வாகக் காணப்படுகின்றன. மூன்றாவது உரு வம் ஆணுக்குரியதெனப் பேராசிரியர் இரகு பதி கூறுகிறார். இச்சிற்பத்தை ஒரு இடத்தில் வைத்து வழிபடுவதற்கு ஏற்ற வகையில் அதன் கீழ்ப்பகுதியில் தட்டையான பீடம் காணப்படுவதுடன், அதன் மேற்பகுதி திருவாசி போன்ற வடிவில் செதுக்கப்பட்டு அதன் மேற் பகுதியில் சிறிய முடியொன்றும் காணப்படு கிறது.

தமிழகத்தில் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டி லிருந்து ஆகம மரபில் கற்களைப் பயன்படுத்தி ஆலயங்கள், தெய்வச் சிலைகள், சிற்பங்கள் வடிவமைப்பதற்கு முன்னர் சுடுமண்ணால் செய்யப்பட்ட சிலைகள், சிற்பங்களை அக்காலமக்கள் வழிபட்டு வந்தனர் என்பதைத் தமிழகத்தில் மாளிகைமேடு, அரிக்கமேடு, மாமல்லபுரம் ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளின்போது கிடைத்த சிற்பங்கள் உறுதிசெய்கின் சுடுமண் இதற்குப் பழந் தமிழ் இலக்கியங் களிலும் பல ஆதாரங்கள் காணப்படு கின்றன. இம்மரபு சமகால இலங்கை இந்துக் கலைமரபில் பின்பற்றப்பட்டதற்கு பல ஆதாரங்கள் உண்டு. அண்மையில் மாவட்டத்தில் சாஸ்திரி வவுனியா குளத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்விலும் இது போன்ற சிற்பங்கள் கிடைத்துள்ளன. இதனால் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் கிடைத்த இச்சிற்பத்தை அக்காலத் கோட்டைப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களால் வழிபடப்பட்ட நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களாகக் கருத இடமுண்டு.

இலங்கையின் புராதன குடியிருப்பு மையங்களில் காணப்பட்ட சான்றுகளுள் பெண் உருவம் பொறித்த நீள்சதுர நாணயம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. பல அளவுகளிலும், பல வடிவங்களி லும் அமைந்த இந்நாணயம் கி.மு.3ஆம்

நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 5ஆம் நுரற்றாண்டுவரை புழக்கத்தில் இருந்த தாகக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வட இலங்கையின் புராதன குடியிருப்பு மையங்களில் இவ்வகை நாணயங் களே அதிக அளவில் கிடைத்துள்ளன. இந்நாணயங்கள் இலங்கையில் வெளி யிடப்பட்டதென்பதற்கு அந்நாணயங் களை வடிவமைப்பதற்குப் பயன்படுத் சுடுமண் அச்சுக்கள் புரா திய தன குடியிருப்பு மையங்களில் கிடைத் திருப்பது சான்றாகும். இந்நாணயங்களை இலங்கையின் குறுநில அரசர்கள், வணிகக் குழுக்கள் வெளியிட்டிருக்கலாம் என நம்பப்படுகிறது. 1917 இல் கந்தரோடையில் களவாய்வினை மேற் கொண்ட போல்பீரிஸ் இவ்வகை நாண யங்களைக் கண்டுபிடித்து அதில் உள்ள பெண் உருவம் தாமரை மலரில் நிற்பது போல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதை ஆதார மாகக் காட்டி அதற்கு லக்ஷ்மி நாணயம் என முதன்முதலாகப் பெயரிட்டார். அவ ரால்இடப்பட்டபெயரேஇன்றுவரைபயன் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. யாழ்ப் கோட்டையில் மேற்கொள் பாணக் ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய்விலும் இவ்வகை நாணங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வாதாரம் இங்கு புராதன குடியிருப் புக்கள் இருந்ததற்கு மேலும் சான்றாகும்.

கோட்டைப் பிரதேசமும் அயல்நாட்டுத் தொடர்புகளும்.

யாழ்ப்பாணக் கடல்நீரேரியு இணைந்துள்ள டன் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் அமைவிடம் தென்னிந் தியாவின் தென்பகுதியில் குறிப்பாக தமிழகத்திற்கு மிக அண்மையில் அமைந் துள்ளது. இலங்கை வரலாறு தியப் பண்பாட்டுச் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டு வளர்ந்தாலும் அதன்

ஆதிகால, இடைக்கால அரசியல், பொரு ளாதார, பண்பாட்டு வரலாறு பெரு மளவுக்கு தமிழகத்தின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டு வளர்ந்ததற்கே அதிக சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. அதில்இலங்கைதமிழக உறவின் குறுக்கு நிலமாக வடஇலங்கை சிறப்பாக யாழ்ப்பாணம் காணப் படுவதால் தமிழகத்தில் காலத்திற்கு காலம் தோன்றி வளர்ந்த பண்பாட்டை முத லில் உள்வாங்கிக்கொள்ளும் தொடக்க வாயிலாக இப்பிராந்தியம் இருந்துள்ளது எனலாம். ஆதியில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அமைந்துள்ள பிரதேசத்திற்கும் தமிழகத்திற்கும் இடையிலுள்ள தீவுகள் ஓர் இணைப்புப் பாலமாக இருப்பதி னால் தமிழகச் செல்வாக்கு இப்பிராந்தியத் திலும் அவ்வப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் எனக் கூறலாம்.

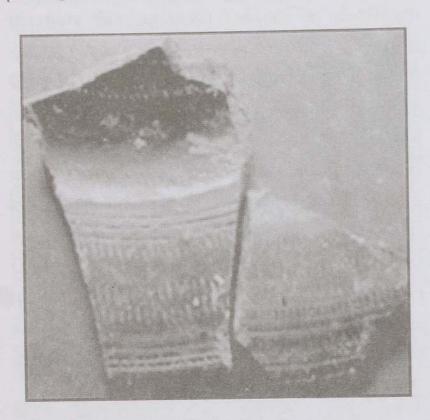
இலங்கையின் ஆதிகால லாறு கூறும் பாளி இலக்கியங்கள் இலங்கை யின் அயல்நாட்டு உறவுகள் வடஇலங் கையில் உள்ளமாதோட்டப்பட்டின(ம்), ஜம்புகோளப் பட்டின (ம்) ஊடாக நடந்ததாகக் கூறுகின்றன. இலங்கை யின் ஏனைய துறைமுகங்களை தொட்ட எனப் பாளி மொழியில் கூறும் போது இவ்விரு துறைமுகங்களையும் பட்டின(ம்) எனக் கூறியிருப்பதும் இங்கு சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. இந்த அயல் நாட்டு உறவில் குறிப்பாக வணிக உறவில் கோட்டையின்அமைவிடத்திற்கும்முக்கிய பங்குண்டு என்பது தெரியவருகிறது. இதன் அமைவிடம் மேற்கே இந்திய, உரோம, அரேபிய நாடுகளுடனும் கிழக்கே தென்கிழக்காசிய, கிழக்காசிய நாடு களுடனும் நடைபெற்ற கடல்சார் வாணி பத்தில் முக்கிய பரிவர்த்தனை மையங்களில் ஒன்றாக இருந்துள்ளது. அதையே கோட் பகுதியில் கிடைத்துவரும் டைப் தொல்லியல் ஆதாரங்களும் உறுதி செய்கின் mon.

இலங்கையின் நிலையமும், இங்கு இயற்கையாகக் கிடைத்த வணி கப் பொருட்களும் பண்டு தொட்டு அயல்நாடுகளுடன் வணிகத் தொடர் புகளைஏற்படுத்தக்காரணமாக அமைந்தது. ஆதியில் வடஇலங்கையின் வணி கத் தொடர்புகள் பெருங்கற்காலப் பண் பாட்டுடன் தோற்றம் பெற்றதை மாந்தை, பூநகரி, கந்தரோடை ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த சில வகை மட்கலன்கள், கல் மணிகள், உலோகப் பொருட்கள் என்பன உறுதி செய்கின்றன. இவ்வர்த்தகத் திலே தென்னிந்தியா சிறப்பாகத் தமிழ்நாடு முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. ஆயினும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பகுதியில் பெருங்கற்கால வணிக உறவு தொடர்பான ஆதாரங்கள் எவையும் இதுவரை கிடைக்க வில்லை. ஆயினும் இங்கு கிடைத்த தொல்லியல் ஆதாரங்கள் இப் பிரதேசம்ஏறத்தாழகி.பி.1ஆம் நுாற்றாண்டி லிருந்து உரோம நாட்டுடன் நெருக்க மான வணிகத் தொடர்புகளைக் கொண்டி ருந்தமை தெரியவந்துள்ளது.

கி.பி 1ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய பெரிப்பிளஸ் என்ற கிரேக்க நூலில் உரோம வணிகர்கள் இலங்கைக்கு வராமலே ஆரம்பத்தில் தென்னிந்திய துறைமுகங்களில் இலங்கைப் பொருட்களைப் பெற்று திருப்தியடைந்த னர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தில் உரோமப் பேரர சில் ஏற்பட்ட அமைதியும், உற் பருவக்காற்றின் உதவியைக் பலஸ் கண்டுபிடித்தமையும், உரோம அரசின் செல்வமும், அரசியல் அமைதியும் கீழைத் தேய வாசனைப் பொருட்களுக்கு மேற்கு மதிப்பை ஏற்படுத்தியது. நாடுகளில் இதனால் உரோம வர்த்தகர்களின் வருகை தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், இலங்கைமுதலானபிர தேசங்களில் அதிகரித்தது. உரோமரோடு தமிழ்நாடு கொண்ட வர்த்தக உறவைப் பட் டினப்பாலையும், மதுரைக்காஞ்சியும் சிறப்

பித்துக் கூறுகின்றன. இதை அரிக்க மேடு, உறையூர், கரூர், காவிரிப் பூம்பட்டினம், காஞ்சிபுரம் முதலான இடங்களிற் கிடைத்த உரோம நாட்டுத் தொல்பொருட் சின்னங்களும் உறுதி செய்கின்றன. தொலமி, பிளினி ஆகிய மேற்கு நாட்டவரது குறிப்புகளிலும் இவ்வர்த்தக உறவு பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

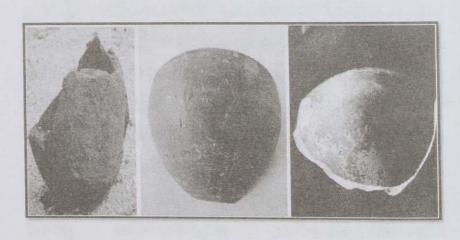
தொடக்க காலத்தில் தமிழ் நாட்டு வணிகர்கள் இலங்கை போன்ற

நாடுகளிலிருந்து ஏலம், கறுவா, மிளகு போன்ற வாசணைப் பொருட்களையும் முத்து, இரத்தினம், யானை, யானைத் தந்தம் முதலான பொருட்களைப் பெற்று தென்னிந்தியத் துறைமுகங் கள் ஊடாக உரோமுக்கும், ஏனைய நாடுகளுக்கும் அனுப்பிவைத்தனர். அதே போல் இலங்கைக்குத் தேவை யான குதிரை, சில உணவுப்பொருட்கள், பலதரப்பட்ட மட்பாண்டங்கள், உலோ பொருட்கள், மதுவகைகள் என் கப் பன தென்னிந்திய துறைமுகங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு பின்னர் அங்கிருந்து இலங்கைக்கு கொண்டு வரப்பட்டன. இந்நிலை கி.பி1ஆம் நூற்றாண்டளவில் உரோம நாட்டு மாற்றமடைந்தது. வர்த்தகரே இலங்கையில் நேரடியாக வணிக நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர்.

இவ்வணிக நடவடிக்கை கி.பி 5ம் நூற் றாண்டுவரைதொடர்ந்திருந்ததை அனுராத புரம், பொம்பரிப்பு, மாந்தை, கந்தரோடை, பூநகரி, பொலநறுவை, திருகோணமலை போன்ற இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உரோம நாட்டுக்குரிய நாணயங்கள், மட் பாண்டங்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள் என்பன உறுதிப்படுத்துகின்றன. சமகாலத் தில் இவ்வர்த்தகத் தொடர்பு யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பிராந்தியத்திலும் ஏற்பட்டிருப்பதை அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்து கின்றன.

கோட்டைப் பிரதேசத்தில் உரோம ரின் வர்த்தகத் தொடர்புகள் கி.பி.1 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதை இங்கு மிகச் செறிவாக கிடைத்த உரோம மட்கலங்கள் உறுதிப் படுத்துகின்றன. கொட்றிங்ரன் 1924 வெளியிட்ட தனது நூலில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பகுதியில் மட்குடம் ஒன்றில் சில பொன் நாணயங்களைக் கண்டுபிடித்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உரோமர் பொன் நாணயங்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட்ட செப்பு நாண யங்கள் பெரும்பாலும் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டதால் கோட் டைப் பிரதேசத்தில் கிடைத்தபொன்

நாணயங்கள் இப்பகுதியில் உரோ மருக்குள்ள தொடர்பு கி.பி. 1 ஆம் நூற்றாண்டளவில் ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு.

கோட்டையின் உட்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டதொல்லியல் மேலாய்

வில் உரோம மட்பாண்ட சிதைவு கள் அடையாளம் காணப்பட்டாலும் ஐரோப்பியரின் இருப்பிடங்களுக்கு முன் னால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வில் கிடைத்த உரோம மட்பாண்டங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆய்வுக்

குழியின் ஐந்தாவது கலாசாரப்படை யில் செறிவாகக் காணப்பட்ட மட்கலன் அதற்கு முற்பட்ட मिश களில் குடியிருப்புக்குரிய மட்பாண்டங்களுடன் கலந்த நிலையிலும் காணப்பட்டன. இங்கு கிடைத்த மட்பாண்ட வகை களில் ரௌலட் மட்பாண்டங்கள் (Roule tte Ware), அரிட்டைன் மட்கலங்கள் (Arretineware) ஆம்போரா சாடி (Amphor ae Jar) என்பன சிறப்பாகக்குறிப்பிடத்தக்கன வர்த்தகத்தில் மதுபானம், 2 671110 எண்ணெய்போன்றதிரவப்பொருட்களைப் பாதுகாக்க ஒருவகைச்சாடி பயன்படுத் இவை 'ஆம்போராச்' தப்பட்டது. சாடிகள் என அழைக்கப்பட்டன. இவை மிருதுவான களிமண்ணால் வனையப் பட்டு பழுப்பு நிறத்தினை உடையனவாக இவற்றின் அடிப்பகுதி இருக்கும். கூராகவும், வாய்ப்பகுதி மூடியதாகவும், கழுத்துப்பகுதியின் இருபுறமும் கைப் பிடிகள் உடையதாகவும் காணப்படும். இதிலே கைப்பிடிகள் இருப்பதால் ஓரி டத்திலிருந்து இன்னோர் இடத்துக்கு எடுத்

துச் செல்லவும், கூர்மையான அடிப்பகுதி இருப்பதால் நிலத்தில் ஊன்றி வைப்பதற்கு

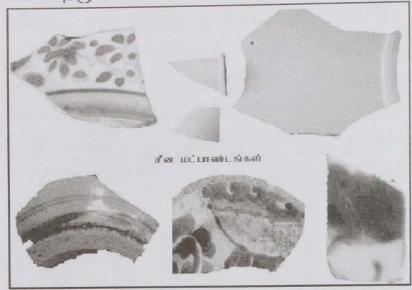

வசதியாக இருந்தது. இவை தமிழ்நாட்டில் அரிக்கமேடு, வசவசமுத்திரம், கரூர் ஆகிய இடங்களில் கிடைத்துள்ளன. கோட்டை அகழ்வாய்வில் இவ்வகைச் சாடிகள் முழு மையாக கிடைக்காவிட்டாலும் சாடியின் உடைந்த பாகங்களும், அவற்றின் காற் பகுதிகள் சிலவும் கிடைத்துள்ளன. இவை உரோமநாட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டதால் இலங்கையில் உரோம ரின் நேரடி வர்க்ககம் நடை

பெற்ற இடங்களில் கோட்டைப் பகுதியும் ஒன்று எனக் கருத இடமுண்டு.

இலங்கை தென்னிந்திய வர்த்தகத் தில் உரோமரது செல்வாக்கு கி.பி 5ம் நூற் றாண்டிலிருந்து படிப்படியாக வீழ்ச்சிய டைய மேற்காசியாவில் ஏற்பட்ட அராபியரின் வர்த்தக எழுச்சி இப்பிராந் தியங்கள் செல்வாக்குப் பெறக் காரண மாகியது. இவற்றை உறுதிப்படுத்தும் தொல்லியல் ஆதாரங்கள் வடஇலங்கை யில்மாந்தை, பூநகரி, கந்தரோடை, போன்ற இடங்களிலும், தமிழகத்தில் அரிக்கமேடு, மாழிகைமேடுபோன்ற இடங்களிலும் கிடைத்துள்ளன. இவ்வராபியரின்

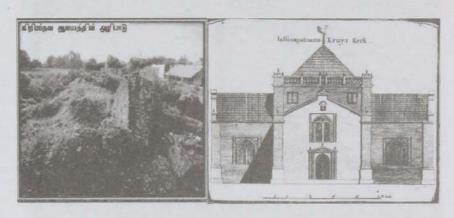

வர்த்தக எழுச்சியில் மாந்தோட்டம் முக் துறைமுகமாக மாறியதை அங்கு கிய கண்டுபிடிக்கப்பட்ட செறிவான மட்கலன் உறுதி செய்கிறது. கள் சமகாலத் அராபியரின் வர்த்தக நடவடிக்கை தில் கள் கோட்டைப் பகுதியிலும் ஏற்பட்டி அகழ்வாய்விலும், தொல்லி ருந்ததை யல் மேலாய்விலும் கிடைத்த சிலவகை மட்பாண்டங்கள் உறுதிசெய்கின்றன.

ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி.10 கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப் இலங்கை வரலாற் LLL கால றின் அயல்நாட்டு உறவுகளில் கோட் பிரதேசம் வடஇலங்கையில் டைப் அதிகமுக்கியத்துவத்தைப் பெற்றிருக்க என்பதை இங்கு லாம் கிடைத்த நாணயங்கள், மட்பாண்டங்கள், கல் வெட்டுக்கள் உறுதிசெய்கின் என்பன கோட்டையில் கிடைத்த moor. அயல் சோழ நாட்டு நாணயங்களில் நாண எண்ணிக்கையில் யங்கள் அதிகமா கும். சோழ இங்கு நாணயங் களுடன் சோழரைத் தொடர்ந்து தமிழகத்தில் ஆட்சி புரிந்த சேர, சோழ, பாண்டிய அரசு கால நாணயங்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் களவாய் விலும், அகழ்வாய்விலும் கிடைத்த சில வகை மட்பாண்டங்கள் சோழர் கால மரபைச் சார்ந்தவையாக உள்ளன. இம் மட்பாண்டங்கள் தமிழகத்தில் தஞ்சா வூர், கும்பகோணம் போன்ற இடங்களில் சோழர்கால மட்பாண்டங் கிடைத்த களை நினைவுபடுத்துவனவாக உள்ளன. 1970களில் கோட்டைக்குள் கண்டுபிடிக் கப்பட்ட கி.பி.11 ஆம் நூற்றான் டைச் சேர்ந்த முதலாம் இராஜேந்திர சோழனது கல்வெட்டு நல்லூரில் இருந்த ஒன்றுக்கு வழங்கப்பட்ட ஆலயம் தானங்கள்பற்றிக்கூறுகிறது. இந்நல்லூர்தற் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள நல்லூ ரைக் குறித்ததா அல்லது சோழர்காலத்தில் கோட்டைப்பகுதியில் நல்லூர் என்ற பெய ரில் ஒரு இடம் இருந்ததைக் குறிப்பிடு கின்றதா என்பது தெரியவில்லை. பேராசிரி யர் இந்திரபாலா மற்றும் பேராசிரியர் வி.சிவசாமி இக்கல்வெட்டு கண்டுபிடிக்கப் பட்ட காலப்பகுதியில் கோட்டை

அரணின் தெற்குப் பகுதியில் கி.பி. நூற்றாண்டைச் கிரந்தக் சேர்ந்த கல்வெட்டை அவதானித்ததாகக் குறிப்பிட் இவ்வாதாரங்களை நோக்கும் போது கோட்டைப்பிரதேசம் சோழரின் வணிக மட்டுமன்றி மையமாக குடியிருப்பு அவர்களின் மையமாகவும் இருந்திருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்று கிறது. ஏனெனில் கி.பி.993 இல் இருந்து கி.பி.1070 வரை இலங்கையில் சோழரின் தலைநகராகப் பொலநறுவை இருந்த போதும் அவர்களின் அரசியல், இராணுவ, பொருளாதார, பண்பாட்டுச் செல் வாக்கு பெருமளவுக்கு வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களிலேயே காணப்பட் டன. பேராசிரியர் கா.இந்திரபாலா கி.பி.993 இல் முதலாம் இராஜராஜசோழன் அநுராதபுர அரசை வெற்றிகொள்ள முன் னர் அவர்களின் ஆதிக்க மையம் யாழ்ப் பாணத்தில் அல்லது திருகோணமலையில் இருந்துள்ளது எனக் கூறுகிறார். இக் கூற்றை யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் கிடைத்து வரும் சோழர் கால ஆதாரங்

களுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்க இட மளிக்கிறது.

இலங்கைக்கும் சீனாவுக்கும் இடை யில் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஏற்பட்ட வணிக, கலாசார உறவுகள் பற்றிச் சீன இலக்கியங்கள் கூறுகின் றன. அவற்றில் வட இலங்கையுடனான உறவுகள் பற்றிய குறிப்புக்கள் தெளிவற்ற இருப்பினும் வடஇலங்கை தாக முக்கிய பங்கு வகித்ததை மாந்தை, பூநகரி, கந்தரோடை முதலான இடங் களில்கிடைத்த சீன நாணயங்கள், மட்பாண் பொருட்கள் கண்ணாடிப் டங்கள், உறுதி செய்கின்றன. இவ்வணிக கலா யாழ்ப்பாணக் கோட் உறவுகள் **FITIT** டைப் பகுதியில் அல்லது இப்பிரதேசத்தி னூடாகவும் நடைபெற்றிருக்கலாம் என் பதை இங்கு கிடைத்துவரும் ஆதாரங்கள்

உறுதிசெய்கின்றன. அவற்றுள் அதிகள வான சீன மட்பாண்டங்களும், கண்ணாடிப் பொருட்களும் அகழ்வாய் வில் மட்டுமன்றி களவாய்வின் போதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றி டையே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சீன நாண யங்களின் காலம் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 13ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலமாகக் கணிப்பிடப்பட்டதால் இக்காலப் பகுதியில் சீன நாட்டவர் கோட்டைப் பிரதே சத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டி ருந்தனர் எனக் கூறலாம்.

சமகாலத்தில் பொலநறுவை அரசு வடஇலங்கையில் உள்ள ஊர்காவற் துறைமுகம் ஊடாக தென்னிந்தியா மற்றும் தென்கிழக்காசியாவில் பர்மா போன்ற நாடுகளுடன் அரசியல், பொரு ளாதாரத் தொடர்புகளை ஏற்படுத் தியதாக பாளி இலக்கியமான சூழ வம்சம்கூறுகிறது. இது உண்மையென்பதை நயினாதீவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் தமிழ்க் கல்

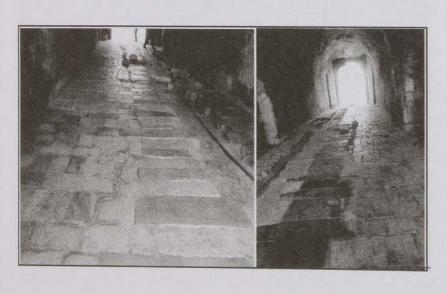

втинирой ц окрове Отденность дугам

வெட்டும் உறுதிசெய்கிறது. இக்கல் வெட்டு ஊர்காவற்துறைமுக நிர்வாகத் திற்குப் பொறுப்பாக இருந்த அதிகாரி கள் வெளிநாட்டு வணிகருக்கு செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகளையும், அவர் களிடம் பெறவேண்டிய வரிமுறைகளையும் குறிப்பிடுகிறது. இந்நிலையில் கோட்டைப் பகுதியில் பொலநறுவை அரசு கால நாணயங்கள் பல கிடைத்திருப்பது பொல நறுவை அரசுகால வெளிநாட்டு வர்த்தகத் தில் கோட்டைப் பிரதேசமும் முக்கிய பங்கு வகித்திருக்கலாம் என்பதைக் கோடிட் டுக்காட்டுகின்றன.

கோட்டைக்குள் மறைந்து காணப்பட்ட ஆயைங்களின் அழிபாடுகள்

கோட்டை மீள்புனரமைப்பு பணி போது கிடைத்துவரும் களின் லாற்று பெறுமதிமிக்க ஆதாரங்களுள் 16ஆம் நூற்றாண்டில் தற்போதைய கோட்டை கட்டப்படுவதற்கு முன்னர் இந்து ஆலயங் வழிபாட்டிலிருந்த அழிபாடுகள் சிறப்பாகக் களின் குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கோட்டையைக் கட்டுவதற்குக் கோட்டைக்கு அயலில் உள்ள தீவுகளிலும், கடலில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கோறல் கற்கள் பயன்படுத்தியதைப் போர்த்துக்கேயர், ஒல் லாந்தர் கால ஆவணங்கள் குறிப்பிடு கின்றன. ஆனால் இக்கோறல் கற்களு டன் எந்தவித அளவுப் பிரமாணமும் இன்றி ஏற்கனவே பிற கட்டிடங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கருங்கல் மற்றும் சுண்ணாம்புக் கற்தூண்கள் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகி றது. இக்கற்கள் இந்து ஆலயங்களுக்கு

உரியவை என்பதை அக்கற்களின் வடி வமைப்புக்களும், அவற்றில் செதுக் கப்பட்டுள்ள கலைவடிவங்களும் உறுதி செய்கின்றன. அக்கற்கள் காணப்படும் இடங்களுள் போர்த்துக்கேயரால் கட்டப் பட்டு ஒல்லாந்தரால் மீள் உருவாக்கம் செய்யப்பட்ட கிறிஸ்தவ ஆலயத்தின் அழிபாடுகளிடையே கிடைத்த கற்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

1730 இல் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் கட்டிமுடிக்கப்பட்ட இவ்வாலயத் தின் அமைப்பு சிலுவை போன்ற வடிவில் அமைந்திருந்தது. ஏறத்தாழ 600 அடி சுற்றளவு கொண்ட இவ்வாலயத்தில்

50 அடி அகலமான இருவாயில்கள் இருந் துள்ளன. வெளியில் சிறிதாகத் தோற்ற மளித்த இவ்வாலயத்தின் உள்ளே மிக அலங் காரமான ஒல்லாந்தர் காலக் கலை மரபின் அமைந்த போதனை மண்ட பமும், கலையரங்கும் இருந்ததாகக்கூறப்படுகிறது. இங்கு ஒல்லாந்தர்காலத் தேவாலய மணி யோடுபோர்த்துக்கேயமணியும்பயன்படுத் தப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. மேலும் இவ்வாலயத்தில் பல்வேறு காலகட்டத்திற்

குரிய கல்லறைகளும், போர்த்துக்கேய, ஒல் லாந்து, ஆங்கிலேயர் காலப் போர்வீரர்கள், உயர் அதிகாரிகள் என்போருக்காக எழுப்பப் பட்ட நினைவுக்கற்களும், சாசனங்களும்

கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாதாரங் கள் போர்த்துக்கேயர் கட்டிய கத் தோலிக்க தேவாலயத்தையே பின்னர் ஒல்லாந்தரும், ஆங்கிலேயரும் புரட்டஸ்

தாந்து தேவாலயமாக மாற்றினர் என்பதை உறுதி செய்கின்றன. ஆயினும் தற்போது இவ்வாலயத்தின் முழுமை யான அமைப்பையே அல்லது அவற் றின் தொழில்நுட்பக் கலைமரபையே தெரிந்துகொள்ள முடியாத அள விற்கு அவ்வாலயம் முற்றாக அழி வுண்டு கல்மேடாகக் காட்சியளிக்கிறது.

இவ்வாலய அழிபாடுகளிடையே கிடைத்த சான்றுகளைக் கொண்டு முருகைக்கல், செங்கட்டி, சுதை என்ப வற்றைப் பயன்படுத்தி இவ்வாலயத்தைக்

கட்டியுள்ளனர் என்பது தெரிகிறது. ஆயினும் இவ்வாலயக் கட்டிடக்கலை மரபுக்குப் பொருந்தாத வகையில் சில கருங் கற்தூண்களும், சுண்ணாம்புக்கல் தூண் களும் இங்கு காணப்படுகின்றன. இவ்வா லய அழிபாட்டின் மேற்படையில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவையாகும். இவ்வழிபாடு முழுமையான ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்படு மானால் மேலும் பல கற்கள் கிடைக்க வாய்ப்புண்டு. இங்கு கிடைத்த கற்களில் கருங்கற்துரண்களும், ஒரு முருகக்கற்தூ ணும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. அதில் இருகருங்கற்தூண்களும்இந்து ஆலயத்தின் கர்ப்பக்கிருக அல்லது முன்மண்டபத் தூணாக இருக்கலாம். சற்சதுர வடிவில் நன்கு பொழிந்து வெட்டப் பட்ட தூண்களின் நடுப்பாகத்தில் தாமரைப்பூ வடிவம் சிற்பமாகச் செதுக்கப் தூணின் பட்டுள்ளது. கருங்கற் @(15 மேற்பாகத்தில் காணப்படும் தாமரை வடிவம் திராவிடக் கலைமரபிற்குரிய போதிகை வடிவமாகக் காணப்படுகிறது. மற்றைய தூண் சுண்ணக்கல்லால் ஆனது. ஏறத்தாழ 5அடி நீளமும் 11/2 அகலமும் கொண்ட இத்தூண் பலகை போன்ற வடி வில் நன்கு பொழியப்பட்டுள்ளது. இத்தூ ண்ஆலயமுகப்பின்வாசல்படியில்அல்லது கபோதத்திற்கு மேல் வைக்கப்பட்ட கற்பலகையாக இருக்கலாம்.

ஆலயங்களுக்குரிய கற்கள் பயன் படுத்திய இன்னொரு இடம் மீள்புனர மைப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்ட கோட்டை யின் வாசல் பகுதியாகும். சுரங்க வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள நீண்ட பாதையின் கோறல் கற்களைப் பயன் Ja con I படுத்தி பிறைவடிவில் கட்டப்பட்டுள்ள போது அதன் கீழ்த்தள வாசல்பகுதி ஆலயங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கருங்கல் மற்றும் சுண்ணாம்புக்கற் துரண் களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இத்தூண்களின் அளவு, வடிவமைப்பு, அலங்காரம் என்பவற்றின் ஒழுங்கற்ற தன்மைகள் இக்கற்கள் கோட்டை கட்டப்படுவதற்கு முன்னர் வேறுபட்ட கலைமரபுகளில் ஆலயங்கள் கட்டுவதற்குப் பயன் படுத்தப்பட்டவை என்பதை நன்கு உறுதிப் படுத்துகிறது.

கோட்டையின் மேல்தளத்தி லுள்ள பீரங்கித்தளங்களின் (Bastians) சுவர் கள் குறிப்பிட்ட அளவுகளில் வடிவமைக் கப்பட்ட கோறல் கற்களைக்கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் பீரங்கி கள் பொருத்தப்பட்ட இடங்களை அமைப் பதற்கு ஆலயங்களுக்குரிய வைரமான தூண்களும், பிற கற்களும் பயன்படுத் தப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. பெரு மளவு சிதைவடைந்துள்ள இப்பீரங் கித் தளங்களில் பீரங்கிகள் பொருத்து அமைக்கப்பட்டவாசல்பகுதிகள் வதற்கு மீள்கட்டுமானத்திற்காக அகழப்பட்ட போது கீழ்ப்பகுதிகளிலும், அதன் மேற்பகுதிகளிலும் கோறல் கற்களோடு, கருங்கற் சுண்ணக்கல் மற்றும் தூண்களும் பயன்படுத்திக் கட்டப்பட்ட தற்கான ஆதாரங்களை அடையாளம் காண முடிந்தது. அவற்றில் இருசுண்ணக்கற்தூண் கள் நடுவில் சற்சதுரமாக வெட்டப்பட்டு ஒருபக்கத்தில்ஒரு துவாரமும் மறுபக்கத்தில் இரு துவாரங்களும் இடப்பட்டு இரு பக்க நுனிப்பாகங்களும் அலங்காரமாகச் செதுக் கப்பட்டுள்ளது. அலங்காரமாகச் செதுக் கப்பட்ட இத்தூண்களில் காணப் படும் துவாரங்கள் இரு தூண்களை ஒன்றாகப் பொருத்தி முன்னர் வேறொரு கட்டிடத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட தூண்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மேலும் இச்சுடுதளங்களில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சில சுண்ணக்கற்கள் வளை வாகவெட்டப்பட்டு அவைபிறகற்களுடன் பொருத்திக் கட்டும் வகையில் அவற்றின் உட்பாகம் மூன்று படிகள் கொண்டதாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட இக்கற்கள் தூணின் மேற்புறத்தில் பலகைக்கு மிண்டு போல் அமைந்துள்ள வளைவான கொடுங்கையாக இச்சுடுதளங்களில் இருக்கலாம். சற்சதுர வடிவில் நடுவில் பள்ளமாக அமைந்த கருங்கற்பலகைகள் பல காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் மிகப்பெரிய கருங்கல்லின் நடுப்பகுதியில் பள்ளமிடப் பட்ட கருங்கல் ஒன்று கிடைத்துள்ளது. இக்கல் கர்ப்பக்கிருகத்தில் இருந்த ஆவுடையாராக அல்லது தெய்வச்சிலை வைக்கப் பயன்படுத்திய பலிபீடமாக எடுத்துக்கொள்ள இடமுண்டு.

மேற்கூறப்பட்ட கற்களும், கற் தூண்களும் இந்து ஆலயங்களுக்குரி யவை என்பதில் ஐயமில்லை. 16ஆம் நூற் றாண்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணக் கோட்டை ஆதிக்கத்திற்கு அந்நியரின் 21 கத்தோலிக்க, பட்டிருந்ததால் **HJL** டஸ்தாந்து முன்னிலைப் மதங்களை படுத்திய அந்நியர் ஆட்சியில் கோட்டைக் குள் இந்து ஆலயங்கள் கட்டியிருக்க வாய்ப் பில்லை. இதனால் இவ்வாலயக்கற்கள் 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் கட்டப்

பட்ட ஆலயங்களுக்குரிய கற்கள் என்ப தில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவ்வால யங்கள் போர்த்துக்கேயர் வருகைக்கு முன் னர் கோட்டை இருந்த இடத்தில் கட்டப் பட்டிருந்தவையா? அல்லது கோட்டைக்கு வெளியே கட்டப்பட்டிருந்த ஆலயங்களா? என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயமாகும்.

16ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து யாழ்ப் பாணத்தில் மேலாதிக்கம் செலுத் திய போர்த்துக்கேயரும் பின் வந்த ஒல்லாந்தரும் தமது கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து மதங்களைப் பரப்பு வதற்காக சுதேச மதங்களுக்கு எதி ரான கலையழிவுக் கொள்கையை கடைப் பிடித்தனர். இதனால் இந்து 20 யங்கள் மட்டுமன்றி அவர்களின் இருப் பிடங்களும் அழிக்கப்பட்டன. போர்த் துக்கேயர் தமது ஆட்சியில் யாழ்ப்பா ணத்தில் இருந்த சிறிதும், பெரிதுமான 500ற்கும் மேற்பட்ட இந்து ஆலயங் களை அழித்ததாக தமது நூலில் குறிப்பிட் டுள்ளனர். 1619இல் நல்லூரை வெற்றி கொண்ட போர்த்துக்கேயப் படைகள் அங் கிருந்தபெரிய ஆலயத்தை தமது பாதுகாப்பு அரணாகவும், நிர்வாக மையமாகவும் பயன் படுத்தி விட்டுப் பின்னர் அவ்வாலயத்தை அழித்ததாகக்கூறியுள்ளன. அவ்வாறு அழிக் கப்பட்ட ஆலயக் கற்களைப் பயன் படுத்தி தமது கிறிஸ்தவ ஆலயங்களை யும், கோட்டையையும் கட்டியதாகத் தெரிகிறது. இதனால் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் காணப்படும் கற்களை யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் இருந்த இந்து ஆலயங்களுக்குரிய கற்களாகக் கருத முடியும். ஆயினும் தற்போது கோட்டை யில் கிடைத்துவரும் ஆதாரங்கள் கிறிஸ் சகாப்த காலத்தில் இருந்து இவ் விடம் குடியிருப்பு மையமாகவும், வணிக நகராகவும் இருந்துள்ளதை உறுதிசெய்வ தால் இப்பிரதேசத்திலும் போர்த்துக்கேயர் வருகைக்கு முன்னர் இந்து ஆலயங்கள்

இருந்திருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்று கிறது. இதை எதிர்கால ஆய்வுகள்தான் உறுதி செய்ய வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை தோன்றிய வரலாற்றுப் பின்னணி

தற்காலத்தில் கீழைத்தேய நாடுகளில் உள்ள பெரும்பாலான கோட்டைகள் கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வர்த்தக நோக்கோடு வந்த போர்த்துக்கேயர், பின்வந்த ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயரால் கட்டப்பட்டவையாகும். ஆனால் உலகில் நாகரிக உருவாக்கம் நிகழ்ந்த காலத்தில் இருந்து ஆட்சியாளரையும், அரச வம்சத்தையும் பாதுகாக்கும் நோக்கில் பல அளவுகளிலும், பல வடி வங்களிலும் கோட் டைகள் கட்டப்பட்டதற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. இவற்றைக் குறிக்கும் பெயர்கள் அந் தந்த நாடுகள், பிரதேசங்களின் மொழி வழக்கிற்கு ஏற்ப பலபெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்டன தென்னாசியாவின் தொடக்க காலக் கோட்டைகள் சிந்து வெளி நாகரிகத்திலும், வேதகால நாகரி கத்திலும் இருந்ததற்குத் தொல்லியல், இலக் கிய ஆதாரங்கள் உண்டு. தமிழகத்தில் சங்ககாலம் தொட்டுக் கோட் டைகள் பற்றிய செய்திகள் இலக்கி யங்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் காணப் படுகின்றன. சோழர் ஆட்சியில் அரசர்கள் கட்டிட ஆலயங்களையே அவர்களின் அரண்மனையாகவும், பாது காப்பு அரணாகவும், கோட்டையாகவும் பயன்படுத்தியமை தொல்லியல் ஆய்வுகள் மூலம் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழில் ''கோட்டை''என்ற சொல் லுக்கு மதிலரண், காடு, பரிவேடம், வீட்டின் உட்புறம் எனப் பல பொருள் காணப்படுகிறது. யாழ்ப்பாணப்பேரகராதி யில் கோட்டைப்போர் என்பதற்கு வைக்கற்போர் எனப்பொருள் காணப்படு

தற்காலத்தில் இலங்கையில் கிறது. உள்ள கோட்டைகளில் பெரும்பாலா போர்த்துக்கேயரால் கட்டப் பட்டு பின்னர் அவை ஒல்லாந்தர் ஆட்சி யில் அவர்களின் கலைமரபில் வடிவமைக் கப்பட்டு பிரித்தானியர் ஆட்சியில் சிறிய மாற்றங்களுக்கு உள்ளாயின. இக்கோட் டைகள் தென்னிலங்கையில் கொழும்பு, காலி, மாத்தறை, கற்பிட்டி முதலான இடங் களிலும், வடஇலங்கையில் மன்னார், பூநகரி, ஆனையிறவு (இயக்கச்சி) யாழ்ப் பாணம், ஊர்காவற்துறை, நெடுந் தீவு ஆகிய இடங்களிலும் காணப்படுகின் றன. போர்த்துகேயர் ஆட்சியிலிருந்து இக்கோட்டைகள் மிகப்பெரிய அரண் அகழிகள், பீரங்கித்தளங்கள் கள், கொண்டு அமைக்கப்பட்டாலும் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே மிகச் சிறிய அளவிலான கோட்டைகள் இலங்கையில் பயன்பாட்டில் இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் காணப்படுகின்றன.

கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டில் எல்லாள மன்னனுக்கும் துட்டகாமினிக் கும் இடையே நடந்த போராட்டத்தில் அநுராதபுரத்திற்குத் தெற்கே இருந்த கோட்டை பற்றி மகாவம்சம் கூறுகி இதன் சமகாலத்தைச்சேர்ந்த றது. கிழக்கிலங்கைப் பிராமிச்சாசனம் ஒன் "கொடவேள்" என்றபெயர் றில் காணப்படுகிறது. இதைப் பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் "கோட்டை வேள்" எனப்பொருள் கொண்டுள்ளார். இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் "வேள்" தமிழ்ப் பெயர் காணப்படுகிறது. என்ற இப்பட்டப் பெயர் சங்ககால தமிழகத் தில்குறுநில அரசர்கள்பயன்படுத்தியவேள், வேளீர் என்ற பட்டப் பெயர்களை ஒத்த தாகும். பேராசிரியர் றோமிலாதர் வட மொழியில் "ராஜா" என்ற பட்டப் பெயர் என்ன பொருளைக் குறித்ததோ அதே பொருளைத் தமிழில் வேள் என்ற பட் டப் பெயர் குறித்ததாகக் கூறுகிறார். மகா வம்சத்திலும் வேள்நாடு பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறது. இதனால் கிழக்கிலங்கைப் பிராமிச் சாசனத்தில் வரும் கோட் வெள் என்பது வேள் என்ற பட்டத்திற்குரியவனின் கோட்டையாகக் கருத இடமுண்டு.

பொலந்றுவை அரசு காலத்தில் இருந்த கோட்டைகள் பற்றிய செய்திகள் பாளி, சிங்கள இலக்கியங்களில் காணப்படு கின்றன. 11ஆம் நூற்றாண்டில் முதலாம் விஜயபாகுவின்ஆட்சிக்காலத்தில் பௌத்த மதத்திற்குப் பாதுகாப்பளித்த சோழர் கால வேழக்காரப் படையினர் நிலை கொண்டிருந்த இடங்களாக வடஇலங் கையில் (மாதோட்டம்) மட்டிகாவட்ட தீர்த்த ஆகிய இடங்கள் சூளவம்

சத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அதில் "மாதொட்ட"என்றஇடம்மன்னார்மாவட் டத்தில் உள்ள மாதோட்டம் என்ற இடத்தைக்குறிப்பிடுகிறது. மட்டிகாவட்ட தீர்த்த என்ற இடம் அடையாளம் காணப்படாதிருந்தாலும் இவ்விடம் பூநகரி யில் உள்ளமட்டுவில் நாடாக இருக்கலாம். இதைப் பொருத்தமென எடுத்துக் கொள்ளும் பேராசிரியர் பொ. இரகு பதிபாளி இலக்கியம் கூறும்மட்டி காவட்ட என்பது களிமண்ணால் வட்டமாக (மட்டி - களிமண், வட்ட வட்டம்) அமைக்கப்பட்ட கோட்டையெனப் பொருள் கொள்கிறார். பொலநறுவை இராசதானியின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து சிங்கள இராசதானி தெற்கு நோக்கி தம்பதெனியா, யாப்பகூவா, குரு நாகல், கோட்டை ஆகிய இடங்களுக்கு இடம்மாறியபோது அங்கெல்லாம் அரசின் பாதுகாப்புக் கருதி கோட்டைகள் அமைக்கப்பட்டதைப் பாளி, சிங்கள இலக்கியங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. இந் நிலையில் சிங்கள இராசதானிகள் தென்னிலங்கையில் தோன்றியபோது வடஇலங்கையில் கலிங்கமாகன், சாவகன் தலைமையில் தமிழர் சார்பான அரசு தோன்றியது. சூளவம்சம், இராஜாவலிய முதலான பாளி, சிங்கள இலக்கியங்கள் இவ்வரசின் படைவீரர்கள் நிலைகொண்டி ருந்த இடங்களாக வடஇலங்கையில் உள்ள மன்னார், மன்னார்ப் பட்டினம், மாதோட் டம், கோண, பதி மாவட்டங்கள், புலச் சேரி, வலிகாமம், ஊர்காவற்துறை முத லான இடங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. இவ் சமகாலத்திலும் பிற்காலத்தி துறைமுகங்கள், கோட்டைகள் லும் இடங்களாகக் காணப்படுகின் இருந்த இதற்கு உதாரணமாக இரண் MOT. இராசாதிராசசோழனது 12 ஆம் LITLD நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பல்லவராயன் பேட்டை மற்றும் திருவாலங்காட்டுச்

சாசனங்கள் வடஇலங்கை மீது படை யெடுத்த சோழப் படைவீரர்கள் மட்டி வாழ், ஊராத்தோட்டை, வலிகாமம், மாதோட்டம் ஆகிய இடங்களில் நிலைகொண்டிருந்த படைவீரர்களையும், யானைகளையும் சிறைப்பிடித்துத் தமிழ் நாட்டுக்குகொண்டு சென்றதாகக் கூறுவதைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் ஊர்காவற்துறை, மாதோட்டம் ஆகிய இடங்களில் போர்த்துக்கேயர் கட்டிய கோட்டைகள் உள்ளன. மட்டிவாழ் என்ற இடம் தற்போது பூநகரியில் உள்ள மட்டுவில் நாட்டைக் குறிப்பிடு கிறது. இவ்விடத்தில் போர்த்துக்கேயரால் கட்டப்பட்டு பின்னர் ஒல்லாந்தரால் மீளக் கட்டப்பட்ட பூநகரிக் கோட்டை அமைந் திருப்பது இங்கு சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது.

ஆகவே தற்போதைய யாழ்ப்பாணக் கோட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் அன்னி யர் ஆதிக்கம் நிலவியதன் அடையாள மாக இருப்பினும், இவ்விடத்தை கோட்டை கட்டுவதற்குப் பொருத்த மான இடமாக போர்த்துக்கேயர் தெரிவு செய்தமைக்கு இவ்விடத்தின் பாரம்பரிய வரலாற்றுப் பின்னணியும், அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய போது இவ்விடம் யாழ்ப்பாண அரசின் மேலாதிக்கத்திற்குள் இருந்தமையும் முக்கிய காரணங்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பண்டுதொட்டுகடல்சார் வாணிபத்தில் முக்கிய கேந்திர மையமாக விளங்கிய இவ்விடம் யாழ்ப்பாண அரசின் மேலாதிக்கத்திற்குள் வரு வதற்கு முன்னர் சோழர் ஆட்சியில் அவர்களின் வணிக மையமாகவும், பாது காப்புத் தளமாகவும் இருந்திருக்கலாம் என் பதை அங்கு கிடைத்துவரும் தொல்லியல் ஆதாரங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. இலங்கை யில் உள்ள புராதன இந்து ஆலயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்த பேராசிரியர் சி. பத்ம நாதன் சோழர்கால ஆலயங்களில் கருங்

கற்களைப் பயன்படுத்திய போது யாழ்ப்பாண அரசுகள் சுண்ணாம்புக் கற்களைப் பயன்படுத்தியே ஆலயங் களை அமைத்ததாகக் கூறுகிறார். யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்குள் 205 வகைக் கற்களையும் பயன்படுத்தி கட்டப் பட்டதற்கான அழிபாடுகள் பரந்த அளவில் காணப்படுகிறது. இங்கு சோழக்கல்வெட்டு நல்லூரில் இருந்த ஆலயம் ஒன்றுக்கு தானம் வழங்கியதைக் கூறுகிறது. யாழ்ப்பாண இராச தானியின் தலைநகர் சிங்கை என்ற பெயரின் பின்னரே 13ஆம் நூற்றாண் டின் பிற்பகுதியில் நல்லூர் எனப்பெயர் பெற்றது. கோட்டையில் கிடைத்த கல்வெட்டில் வரும் **நல்லூர்** ஆம் என்ற பெயர் கி.பி11 நூற் றாண்டுக்குரியது. சோழர் ஆட்சியில் ஐநூற் றுவன் வளவு என அழைக்கப்படுகிறது. இலங்கையில் சோழர்கால ஐநூற்றுவன் வணிகக் கணங்கள் சுயாட்சி கொண்ட நக அமைத்தற்கும், ரங்களை அவர்கள் தமது வழிபாட்டிற்காக ஆலயங்கள் கட் டியதற்கும் ஆதாரங்கள் உண்டு. இப்பின் னணியில் நோக்கும் போது கோட்டை யில் கிடைத்துவரும் கருங்கல்லாலான ஆலய அழிபாடுகளை சோழர்காலத்தில் இங்கிருந்த ஆலயங்களுக்குரியதாகக் கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் கிடைத்த ஆதாரங்களில் கணிசமானவை யாழ்ப்பாண அரசு காலத்திற்கு உரியவை. கிடைத்த இங்கு நாணயங்களில் யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் வெளியிட்ட சேது நாணயங்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாகமாக உள்ளது. இங்கு கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சுண்ணக்கல்லாலான ஆலய அழிபாடுகள் யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் கட்டப்பட்டவையாகக் கருத இடமுண்டு. யாழ்ப்பாண அரசுகாலம் தோன்றிய தொடர்பாகத் யாழ்ப்பாண

வைபவமாலை போன்ற தமிழ் இலக்கியங் களில் யாழ்ப்பாண அரசு காலக் கோட்டை பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின் றன. யாழ்ப்பாண அரசின் மீதான செண்பகப்பெருமாள் படையெடுப்பு பற்றிக் கூறும் ராஜாவலிய என்ற சிங்கள நூலும் யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்திருந்த காவலரண்கள், கோட்டைகள் பற்றிக் கூறுகின்றன. தென்னிலங்கையில் கொட் டகம என்ற இடத்தில் கிடைத்த யாழ்ப் பாண மன்னன் வெளியிட்ட கல்வெட் டில் பொங்கொழில் சிங்கை குறிப்பு காணப்படுகிறது. என்ற இதிலிருந்து கடற்கரை சார்ந்த இடத் தில் யாழ்ப்பாண அரசின் முக்கிய நிர்வாக மையம் இருந்துள்ளமை தெரிகிறது. கடல்வழியாக யாழ்ப்பாணத்தின் மீது படையெடுத்த போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப் பாண அரச படைகளுடன் போரிட்ட இடங்களில் தற்போதைய கோட்டை அமைந்துள்ள பண்ணைத்துறை முக்கிய இடமாக குறிப்பிடப்படுகிறது. லூரை யாழ்ப்பாண அரசின் தலைநகராக போர்த்துக்கேயஆவணங்கள்குறிப்பிட்டா லும், அவர்களின் அரசியல், பொருளா தார நடவடிக்கைகள் பண்ணைத் துறைமுகத்தை மையப்படுத்தியே நடந்த தாகக் கூறுகின்றன. பண்ணை சொல்லுக்கு மரக்கலன்கள், பண்டங்கள் களஞ்சியப்படுத்தும் இடங்கள் என்ற கருத்துக்கள் உள்ளன. போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது கோட்டை அமைந்த பிரதேசம் பண்ணைத்துறை என அழைக்கப்பட்டிருப்பது கோட்டைக் கும் யாழ்ப்பாண அரசிற்கும் நெருங் தொடர்பு இருந்ததைக் காட்டுகி கிய இதனால் யாழ்ப்பாண றது. அரசு களிமண், மரம் கொண்டு காலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த கோட்டையையே போர்த்துக்கேயரும், ஒல்லாந்தரும் போதைய வடிவத்தில் கட்டினர் எனக்

கூறலாம். இதைக் கோட்டையில் மேற் கொள்ளப்பட்டு வரும் தொல்லியல் ஆய்வு கள் எதிர்காலத்தில் மேலும் உறுதி செய்ய லாம்.

Bibliography

மட்டக்களப்பு மான்மியம், 1952, (பதிப்பாசிரியர்) நடராசா,எவ்.எகஸ்.சி., கொழும்பு.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, 1949, (பதிப்பு), சபாநாதன், குல., யாழ்ப்பாணம்.

வையாபாடல், 1980, (பதிப்பு), நடராசா, க.செ., கொழும்பு.

ஸ்ரீதஷ்ணகைலாச புராணம், 1942, (பதிப்பு), இரகுநாதையர், இ.சி., யாழ்ப்பா ணம்.

இந்திரபாலா, கா, 1970, *இலங்கையில்* திராவி டக் கட்டிடக்கலை, கொழும்பு..

ஞானப்பிரகாசர் சுவாமி, 1928, *யாழ்ப்பாண வைபவவிமர்சனம்*, அச்சு வேலி.

சசிதா, கு., 2012. "வடஇலங்கை மரபுரிமைச் சின்னங்களும் அவற்றின் பாதுகாப்பும்" யாழ்ப்பாண வாழ்வியல் (ப.ஆ), புஷ்பரட்ணம், ப., எக்ஸ்பிரஸ், நியுஸ்பேப்பர் (சிலோன்-பிரைவேட்), லிமிட்டட், கொழும்பு: 45-65.

சிற்றம்பலம், சி.க., 2006,(ப.ஆ) யாழ்ப்பாண இராச்சியம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்: 116-137.

சிவசாமி, வி., 172, "நல்லூாரும் தொல்பொருளும்", *ஒளி*, யாழ்ப்பாணம்

பத்மநாதன், சி., 2005, இலங்கையில் இந்து மதம், அகில இலங்கை இந்துமாமன்ற பொன்விழா வெளியீடு, கொழும்பு, பத்மநாதன், சி., 2006, இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.

புஷ்பரட்ணம், ப., 1993, பூநகரி-தொல்பொருளாய்வு, யாழ்ப்பாணப் பல் கலைக்கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.

புஷ்பரட்ணம், ப., 2000, தொல் லியல் நோக்கில் இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு, குமரன் பதிப்பகம், சென்னை.

புஷ்பரட்ணம், ப., 2000, பண்டைய இலங்கையில் தமிழும், தமிழரும் - பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு, கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு, கொழும்பு.

புஷ்பரட்ணம், ப., 2002, தொல்லியல் நோக்கில் ஈழத் தமிழரின் பண்டைய கால மதமும் கலையும், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.

புஷ்பரட்ணம், ப., 2006, "தொல்லி யல் கருவூலங்கள்", *யாழ்ப்பாண* இராச்சியம், (ப.ஆ சிற்றம்பலம், சி.க., யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளி யீடு, யாழ்ப்பாணம்: 116-137.

புஷ்பரட்ணம், ப., 2010, "யாழ்ப்பாணத்து தொல்மரபுரிமைச் சின்னங்கள், வரலாற்று உலா, (ப.ஆ.), நடராசா, ஆ.சி. சிவத்தமிழ் மானிட விடியற்கழகம்: 1-14.

புஷ்பரட்ணம், ப., 2010, "யாழ்ப்பா ணக் கோட்டைக்குள் புராதன இந்து ஆலயங்களின் அழிபாடுகள்":, *வரலாற்று* உலா, (ப.ஆ.), நடராசா, ஆ.சி. சிவத்தமிழ் மானிட விடியற்கழகம் : 27-38.

Abeyasinghe, Tikiri., 1966, *Jaffna Under the Portuquese*, Colombo.

Arasaratnam, S., 1958, Dutch Power in Ceylon 1665-1687, Amsterdam.

Arasaratnam, S., 1964, Ceylon, New Jersey.

Culavamsa, 1953, Geiger. W. [E.d], Ceylon Government Information Department, Colombo.

Depavamsa, 1959, Bimala Chum Law, (Ed), The Historical Journal Vol. III No.1-4.

Indrapala, K., 2005, *The Evolution of An Ethnic Identity*, The South Asian Studies Centre, Sydney.

Inderapala. K., 1971, (ed), *Ephigraphia Tamilica*, Vol.I, Pt.I, Kandy.

Madawala,B., 2012, "Heritage Management in Jaffna", *Jaffna Life Style*, (Ed), Pusuparatnam, P., Published by Express Newspapers(Ceylon),(PVT), Colombo.

Mahavamsa, 1950, (e.d) Geiger, W., The Ceylon Government Information Department, Colombo.

Navaratnam, C.S., 1960, Vanni and Vanniyar, Jaffna.

Navaratnam, C.S., 1964, Short History of Hinduism in Ceylon, Jaffna.

Nelson, A. William., 1984, *Dutch Forts* of *Sri Lanka*, Littlehampton Book Services Ltd; illustrated Edition.

Nicholas, C.W., 1963, Historical Topography of Ancient and Medieval Ceylon in *Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society*, Colombo.

Paranavitana, S., 1961, "The Arya Kingdom in Northen Sri Lanka" Journal of the Royal Asiatic Society Ceylon Branch, Vol. VII, pt. 2: 174-224.

Paranavitana, S., 1970, Inscription of Ceylon: Early Brahmi Inscriptions, The Department of Archaeology Ceylon, Colombo.

Paranavitana, S., 1983, Inscription of Ceylon: Late Brahmi Inscriptions, The Department of Archaeology Sri Lanka, Moratuwa.

Parkar, H., 1909, Ancient Ceylon, Colombo.

Peris, P.E., 1922, "Nagadipa and Buddhist Remains in Jaffna Part. I," in Journal of the Royal Asiatic Society Ceylon Branch, 11-20.

Philip Baldaeus., 1998, A Description of the Great and Most Famous Isle of Ceylon, New Delhi.

Pusuparatnam, P. 2002, Ancient Coins of Sri Lankan Tamil Rulers, Chennai.

Pusuparatnam, P. 2002, "Naka Dynasty as Gleaned from the Archaeological Evidences in Sri Lanka" *Jaffna Science Association Tenth Annual Session*, Jaffna: 1-34.

Pusuparatnam, P., 2011, "Jaffna-Historical and Archaeological Perspectives", Work – Shop on Conservation and Management of Heritage Sites in Jaffna, published by Ministry of National Heritage, Colombo: 6-23.

Pusuparatnam, P., 2012, (Ed), *Jaffna Life Style*, Published by Express Newspapers (Ceylon), (PVT), Colombo.

Queyroz Fernando De.1930, The Temporal and Spritual Conquest of the Island of Ceylon, Eng. Tra. Fr. S.G. Perera, Colombo.

Ragupathy, P., 1987, Early Settlements in Jaffna: An Archaeological Survey, Mrs. Thillimalar Ragupathy, Madras.

Rajavaliya, 1959, (e.d) Premananda Bhikhu, Colombo.

Rasanayagam, C., 1926, *Ancient Jaffna*, A.S., Everyman's Publishers Ltd, Madras.

Senevirathna, P. (1994) Tourism in Sri Lanka's Coastal Environment: Activities, contributions, conflicts and projections, coastal resource management report, sponsored by the United Agency for International Development and the Government of Sri Lanka.

Seneviratne, S., 1984, The Archaeology of the Megalithic-Black and Red Ware Complex in Sri Lanka in *Ancient Ceylon*, Journal of the Archaeological Survey of Sri Lanka, 5:237-307.

Sittampalam, S.K., 1990, Proto Historic Sri Lanka: An Interdisciplinary Perspective in *Journal of the Institute of Asian Studies*, VIII [1]: 1-8.

Thiagarajah, S., 2011, People and Cultures of Early Sri Lanka – A Study Based on Genetics and Archaeology, Tamil Information Centre Publication, Kingston.

Trinidade Feudo da, Conquists Spiritual Du Orients, 1972, *Chapters on the Introduction of Chiristianiy to Ceylon*. Eng. Tra. By Rt. Rev. Edmund Peris and Frier Archillers Meersman, Colombo.

Veluppillai. A., 2002, "The History of Buddhism Among Tamils in Pre- Colonial Ilankai", *The History of Buddhism Among Tamils in Pre- Colonial Tamilakam and Ellam-Part-I* (e.d) Peter Schalk, Uppsala: 145-166.

பிரித்தானியர் கால நல்லூர் - ஓர் மீள்பார்வை

பேராசிரியர் ச.சத்தியசீலன் உயர் பட்டப்படிப்புக்கள் பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

ரித்தானியர் ஆதிக்கம் யாழ்ப்பா ணப் பிரதேசத்தில் 1796 இல் ஆங்கிலக் கடற்படைத் தளபதி யான ஜேம்ஸ் ஸ்ருவார்ட் பருத்தித்துறையில் இறங்கி மிக விரைவிலே யாழ்ப்பாணக் கோட்டையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டதிலிருந்து ஆரம்பமாயிற்று. இவ் வகையில் யாழ்ப்பாண மக்களின் பிரதான இடமாகக் காணப்பட்ட நல் மைய லூர்ப் பிரதேசமும் ஆங்கிலேயரின் ஆட் சிக்குட்பட்டது. ஓல்லாந்தர் ஆட்சி இறுதிக் காலத்திலே ஐரோப் யின் பிய அரசியல் நிலைமைகளின் விளைவாக அவர்கள் ஆதிக்கம் இப்பிரதேசத்திலும் தளர்வடையலாயிற்று. அதனால் இது வரை அவர்கள் பின்பற்றிவந்த புரட்டஸ் தாந்த கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு ஆதரவான கொள்கையிலும் தளர்வு ஏற்படலாயிற்று. இதனால் நல்லூரையும், அதனைச் சுற்றியும் காணப்பட்ட பழைய பாட்டிடங்கள் புனரமைப்புச் செய்யப் பட்டுத் தடை செய்யப்பட்டிருந்த இந்து மத வழிபாட்டு முறைமைகள் வளர்ச்சி அடையலாயின. இத்தகைய ஒரு பின் னணியிலே பிரித்தானியர் ஆதிக்கம் இப் பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட போது அவர்கள் பின்பற்றிய மதக் கொள்கை ஒல்லாந் தர் ஆட்சியின் இறுதியிலே இடம் பெற்ற வழிபாட்டு முறைமைக்கு இந்துமத மேலும் உத்வேகத்தை அளிப்பதாக அமைந்தது. குடிமக்கள் யாவரும் அவரவர் விரும்பிய மதத்தைப் பின்பற்றலாம் என்ற ஆங்கிலேயரின் கொள்கையினால் மக்க ளிடையே இந்துமதத்தைப் பின்பற்று

வதிலே தீவிர ஆர்வம் காட்டப்பட்டது, மதச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டமையினால் முன்பு அரசின் கட்டாயத்தின் பேரி லும், உதவிகளைப் பெறும் வகை யிலும் கிறிஸ்தவர்களாய் மதம் மாறிய அனேகர் அம்மார்க்கத்தைக் கைவிட்டு இந்து சமய ஆசாரங்களை வெளிப்படை யாக அனுசரிக்கத் தொடங்கினர். முன்னர் இடிக்கப்பட்டிருந்த இந்து ஆலயங்களைத் திரும்பக்கட்டவும், உபயோகிக்கப்படாமற் பாழாய்க்கிடந்த ஆலயங்களைப் புதுபித்து உபயோகிக்கவும், முன்னே பதுங்கி ஒதுங்கி அந்தரங்கத்திற் செய்து வந்த ஆசார, நியம நிஷ்ட்டைகளைப் பகிரங்கத்திற் செய்யவும் மக்கள் தலைப்பட்டனர்.

இந்திய மகாமேற்றிராணியாராகிய புக்கனன் (Dr. Buchanan) 1806 இல் யாழ்ப்பா ணம் வந்து, பார்வையிட்டபின்னர் பின் வரும் கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டிருந்தார். யாழ்ப்பாணத்திலே போத்துக்கேயர் கட் டிய ஆலயங்கள் உபயோகிப்பார் இன்றிப் பாழாய்ப் போகின்றன என்றும், கோவை யிலிருந்து வந்த றோமன் கத்தோலிக்க மதகுருமார் மாத்திரம் யாழ்ப்பாணத்திலே இருந்து ஊழியம் செய்கின்றார்கள் என்றும், யாழ்ப்பாணத்திலே ஒல்லாந் தர் காலத்திலே புரட்டஸ்தாந்த மதத் தைத் தழுவினோர் அனேகர் கிறிஸ்து மார்க் கத்தைத் விட்டு மறுபடியும் இந்து மதத் திற்குமாறுவதாகவும், இதுவிடயத்தில் ஆங் கில அரசு எதுவித நடவடிக்கையும் எடுக்க வில்லை என்றும் பிரித்தானிய அரசுக்கு மனுச் செய்திருந்தார். நாம் முன்னர் பார்த்த

நிலைமையை டாக்டர் புக்கனனின் கருத்து உறுதிப்படுத்துகின்றதனை இங்கு அவதா னிக்கலாம். இவ்விடயத்தைக் கவனிக் கும்படி குடியேற்ற நாட்டுக்காரியதரிசி அப்போதைய தேசாதிபதி சோ்.தோமஸ் மெயிற்லண்டிற்குத் தகவல் அனுப்பியி ருந்தார்.

பிரித்தானியர் கால நல்லூரைப் பற்றி விளங்கிக் கொள்வதற்கு அதன் இடப்பரப் பினை அறிந்து கொள்வது அவசியமானதா-கும். அவ்வகையில் நாம் தற்போது காணும் திருநெல்வேலி, வண்ணார்பண்ணை, நல்லூர், கல்வியங்காடு, நாயன்மார் கட்டுப் பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாக இப்பிரதேசம் அமைந்திருந்தது எனலாம் இப்பிரதேசத்தில் இடம்பெற்றுவந்த சம்பவங்களை விளங்கிக்கொள்வதன் மூலம் பிரித்தானியர் காலப்பகுதியில் நல்லூர்ப் பிரதேசம் எத்தகைய முக்கியத்து வத்தைப் பெற்றிருந்தது என்பதனை அறிந்து கொள்ளலாம். மேற் குறிப்பிடப் பட்ட ஊர்கள் நெருங்கிய வகையிலே திருமண உறவுகள் மூலமும், தமிழ் அறி ஞர்களின் இருப்பிடம், சேவைகள் மூலமும், இந்துமத வளர்ச்சியில் ஆற் றிய பணிகள் மூலமும், இணைக்கப் பட்டிருந்தன. யாழ்ப்பாணத்து அரசர்களின் தலைநகரமாக விளங்கியதிலிருந்து சைவத் திற்கும், தமிழுக்கும் ஒரு தலைமையிடமாக அது தொடர்ந்து விளங்கியிருப்பதனை நாம் காண்கின்றோம். தலை நகரமாக விளங்கிய திலிருந்து வளர்ச்சி அடைந்த சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியம் தொடர்ச்சியாக நல்லூரை மையமாகக் கொண்டு அபிவிருத்தி அடைந்து வந்திருப்பதனைப் பிரித்தானியர் காலப்பகுதியிலும் நாம் காண்கின்றோம். இப்பின்னணியில் தமிழர் மதமா கிய சைவத்திற்கும், அவர்கள் மொழியா தமிழுக்கும், அவற்றின் வளர்ச்சிக் கும் நல்லூர் முக்கிய தொண்டினை ஆற்றியுள்ளது. சங்கம் வைத்துத் தமிழ்

மொழியும், சைவ சமயமும் தழைக்க உதவிய யாழ்ப்பாணத்து அரச பாரம் பரியம் தொடர்ச்சியாக வேறு வடிவங் களில் இவ்விரண்டின் வளர்ச்சிக்கும் பங்களித்திருப்பதினை நாம் அவதானிக் கலாம்.

நல்லூரின் உள்வட்டத்திலே போது அமைந்திருக்கும் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலை (1793) மைய மாக வைத்து நான்கு திசைகளிலும் நான்கு கோவில்கள் அமைந்திருந்தன. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலின் வடக்கே சட்டநாதர் ஆலயமும், கிழக்கே வெயிலு கந்த பிள்ளையார் கோயிலும், தெற்கே கைலாசநாதர் ஆலயமும், மேற்கே வீரமாகாளியம்மன் கோவிலும் அமைந் திருந்தன. இந்நான்கு கோவில்களும் யாழ்ப்பாணத்து மன்னர்களின் காலத் தில் அவர்களுடைய ஆதரவைப் பெற்றுச் சிறப்புடன் இயங்கிய கோவில் களாக விளங்கின. இக் கோயில்கள் போர்த்துக்கேயராலும், ஒல்லாந்தராலும் அழிக்கப்பட்டன. ஒல்லாந்தர் தாம் யாழ்ப்பாணத்தில் கட்டிய கோட்டைக் குக் கைலாசநாதர் ஆலயத்தின் கற்களைப் பயன்படுத்தியிருந்தமை இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. அழிக்கப்பட்ட இக்கோயில்கள் ஒல் லாந்தர் ஆட்சியின் கடைக் கூற்றிலும், ஆங்கிலேயராட்சியின் ஆரம்பங்களிலும் சைவத் தமிழபிமானிகளால் சிறிது சிறிதாகப் புனரமைக்கப்பட்டன. நல்லூ ரின் வெளிவட்டத்திலே வண்ணைச் சிவன்கோவில் (1789) பிரதான சிவன்கோவி லாகவளர்ச்சிஅடைந்தது. அதற்கு அயலிலே கதிர்வேலாயுதசுவாமி கோவில் அமைக்கப் பட்டது. 1920 இல் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோவிலின் பழைய இருப்பிடமாகக் கொள்ளப்படும் இடத்தில் தற்போதைய வடமாகாணக் கல்வி அலுவலகத்திற்கு மேற்கே கிறிஸ்தவ தேவாலயம் ஒன்று கட்டப்பட்டது.

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் இவ் வாறு காணப்பட்ட அயலிலே பிரித்தானி யர் கால யாழ்ப்பாண நகரம் எவ்வாறு காணப்பட்டது என்பதனை அறிதல் பொருத்தமானதாகும். போர்த்துக்கேய ரால் அமைக்கப்பட்ட கோட்டையை மையமாகக் கொண்டு வளர்ந்த யாழ்ப் பாண நகரம் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் சில அபி விருத்திகளுடன் வளர்ச்சியுற்றது. ஆங்கி லேயர் காலத்தில் அது சிறு சதுர அமைப்பினை உடையதாக வலது கோணத்தில் தெருக்களை ஊடறுக் கும் தன்மையினதாகக் காணப்பட்டது. இதன் வடக்கு எல்லையாகத் தேவா லய வீதியும், கிழக்கே மூன்றாம் குறுக்குத் தெருவும் அமைந்திருந்தன. இச்சதுரத்தின் வடக்கில்தாராக்குளமும், அதனை அண்டிய வயல்களும், வட கிழக்கில் மஞ்சற் கரைச்சான் குளமும், தேவரிக்குள மும் அதனை அண்டிய வயல்களும், தெற்கில் வண்ணாங்குளமும், தென் மேற்கில் கரையர் கிராமமும் அமைந் திருந்தன. இப்பகுதியில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் போது பல புதிய பாடசா லைகள், தேவாலயங்கள், வீதிகள், அரசாங்க நிறுவனங்கள், வர்த்தக நிலையங்கள், வசிப்பிடங்கள் என்பன கட்டப்பட்டுப் பிரதான தலை நகரமாகவும், நிர்வாக மையமாகவும் வளர்ச்சி அடைந்தது. இங்கேதான் பெரும்பாலான ஐரோப் பியக் குடிமக்களதும் அவர் வம்சா வளியினரதும் குடியிருப்புக்கள் காணப் பட்டன. இவ்வகையில் மேலைத் தேயக் கிறிஸ்தவ செல்வாக்குப் பிரதே சமாக யாழ்ப்பாண நகரம் காணப் பட்டது. இதற்கு அயலிலே வடக்கேயும், கிழக்கேயும் இந்துச் செல்வாக்குப் பிரதே சமாக நல்லூர் காணப்பட்டது.

பிரித்தானியர் ஆட்சி ஆரம்பத் தைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்

தில் இடம்பெற்ற முக்கிய அபிவிருத்தியா கக் கிறிஸ்தவ மிஷனரி இயக்கங் கள் தம் மத மாற்ற, கல்வி நடவடிக்கை களுக்குப் பிரதானமாகத் தேர்ந் தெடுத்த மையங்களாகச் சைவமும், தமி ழும் செழித்தோங்கிய இடங்கள் காணப் பட்டன. அவ் வகையில் தெல்லிப்பளை, வட்டுக்கோட்டை நல்லூர் போன்ற இடங் களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஒவ்வொரு மிஷனரிப் பிரிவினரும் தத்தம் முயற் சிகளில் ஈடுபட்டனர். அவ்வாறாக 1818 இல் சேர்ச் மிஷன் நல்லூரில் தனது நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்தது. அதன் தலைவரான யோசேப் நைற் என்பவர் யாழ்ப்பாண நகரிலிருந்து சிறிது தூரத்தில் அமைந்த நல்லூரில் தனது இருப் பிடத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். நீண்ட காலமாகவே இந்து, தமிழ்ப் பாரம்பரியத் தைக் கொண்ட நல்லூரிலே இவரது நடவடிக்கைகளுக்குக் கடுமையான எதிர்ப்புக் காட்டப்பட்டது. இக்கால மக்கள் மிஷனரி மாரினைச் "சாதி குறைந் தவர்கள்" (Outcasts) என்றும், இருப்பிடங்களுக்கு அவர்களது வருகை தூய்மைக் கேட்டினை ஏற்படுத்து வதாகவும் கருதினர். இத்தகைய எதிர்ப்பின் மத்தியிலேதான் வண யோசேப் நைற் அவர்கள் தம் மிஷனரி நடவடிக்கை களை ஆரம்பித்தார்.

மிக விரைவிலேயே நல்லூரில் ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயமும், அதனை ஒட்டிய சில வாழ்விடங்களும் மிஷ னரிமார்களுக்காக அமைக்கப்பட்டன. (1820) இன்று நாம் நல்லூரில் யமுனா ரிக்கு அருகாமையில் காணப்படும் தேவாலயம் இப்பின்னணியில் அமைக் கப்பட்டதாகும். அத்துடன்1822 ஜூலை யில் இவரால் நல்லூர் ஆங்கில பாடசாலை என்றபெயரில் ஆங்கில மொழிமூலம் போதனையை வழங்கும் பாடசாலை ஒன்று தாபிக் கப்பட்டுள்ளது. தொடர்ந்து1841 இல்

பெண் கல்வியை முன்னேற்றும் வகை யில் நல்லூர் பெண்கள் விடுதிப் பாட சாலை ஒன்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதே வருடம் நல்லூர் ஆங்கிலப் பாடசாலை சுண்டிக்குளிக்கு மாற்றப் பட்டது. தொடர்ந்து 1826 இல் முதன் முதலாக இலங்கையில் அதுவும் நல்லூரிலே ஒரு அச்சியந்திரசாலை ஒன்று அமைக்கப் பட்டது. உண்மையிலே அமெரிக்கன் மிஷ னரிச் சங்கத்தினால் கொண்டு வரப்பட்ட இவ்வச்சுயந்திரம் இயங்குவதற்கு அரசி னால் அனுமதி மறுக்கப்பட்ட நிலை யில் வண. யோசேப் நைற் அவர்கள் அதனை விலைக்கு வாங்கி நல்லூரிலே நிறு விக் கொண்டார். இவ்வச்சகத்திலி ருந்து முதன்முதலில் "முத்திவழி" என்னும் தமிழ் நூல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. கிறிஸ்தவ மதம் பரப்பலுக்கும், கல் வித் தேவைக்குமான பெருமளவு பிர சுரங்கள் இவ்வச்சகம் மூலம் பிரசுரிக் கப்பட்டன. இவ்வாறு பலவகையி லும் சேர்ச்மிஷனரிமார் தம் மத, கல் வித் தொண்டினை நல்லூரை மைய மாக வைத்து ஆற்றி வந்தமை அங்கு வாழ்ந்த தமிழிந்து மக்களிடையே பெரும் அதிருப்தியினை ஏற்படுத்தலாயிற்று. நல் லூரில் மட்டுமல்ல யாழ்ப்பாணப் பிராந் தியத்தின் பல பாகங்களிலும் மிஷனரி மார்களின் மதம் பரப்பும் வேலை யும், அதற்கு ஒரு வழியான கல்வித் தொண்டும் இந்து மக்களிடையே அதிருப்தியைப் பெற்று வந்தது.

மிஷனரிமார்களின் இத்தகைய நட வடிக்கைகள் இங்கு வாழ்ந்த மக்களிடையே எதிர் ழிந்து கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டிய அவசி ஏற்படுத்தலாயிற்று. யத்தை இந்த எதிர் நடவடிக்கைகளுக்கு தலைமைத்துவத் கொடுக்கும் வகையில் நல்லூ தைக் வரலாற்றுப் பாரம் (历止), அதனது பரியமும், அங்கு வாழ்ந்த கற்றோர் உயர் குழாமும் இயங்குவதனை அவதானிக்க லாம். இவர்களது எதிர் நடவடிக்கை களின் ஆரம்பமாக நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவிலின் பிரதமகுருவாக இருந்த சுப்பையர் என்பவரால் அர சாங்க உதவியுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் சமஸ்கிருதத்-தமிழ்ப்பாடசாலை அமைப் பதற்குரியமுயற்சிகள் 1816-18 ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தமையை எடுத் துக் காட்டலாம். இலங்கையில் நீதி-பதியாகவும் பின்னர் பிரதம நீதியரசராகவும் விளங்கிய அலெக்சாண்டர் ஜோன்ஸ்ரன் மூலம் இவ்விடயம் தொடர்பாக அரசாங்கத்தைப் பிரதம குருக்கள் அனுகியிருந்தார் ஆனால் அரசிடமிருந்து சாதகமாக எந்த நடவடிக்கையும் மேற் கொள்ளப்படவில்லை. 1834 அள வில் யாழ்ப்பாணத்தில் 239 இந்து சமயப் பாடசாலைகள் இருந்தன என்றும் அவை கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரின் நட வடிக்கைகளின் முன் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத நிலையில் அவர்கள் கைகளுக்கே மாறியதாகவும் அறிகின்றோம்.

கிறிஸ்தவ மிஷனரி இயக்கங்களின் மதப்பிரசார, கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில் 1840 களின் ஆரம்பத்தில் நல்லூரை மையமாக வைத்து இந்துமத இயக்கம் ஒன்று உரு வாகியது. மதத்தையும், மொழியை யும் ஒன்றிணைத்துச் செல்லும் தேசி யப் பண்பு கொண்ட அதே சமயம் ஆங்கிலக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த ஓர் இயக்கமாகவும் காணப்பட் டது. இது நல்லூரை இந்து சமய கேந்திர ஸ்தான விழிப்புணர்ச்சியின் இவ்வியக்கத் மாகவும் நாவலரை நாயகனாகவும் விளங்க வழி தின் திண்ணைப் வகுத்தது. பாடசாலை இந்து மரபிலும், மெதடிஸ்ற் மத் யில் கல்லூரியில் நவீன ஆங்கில மரபி திய கல்வி பெற்ற நாவலர் லும்

பின்னதிலே ஆசிரியராகக் கடமை யாற்றினார். பத்து வருடங்களுக்கு மேலாகக் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரு டன் பழகிக் கிறிஸ்தவ மதம், நிறுவன அமைப்பு முறை, இயங்கு முறை, பிரசார நடவடிக்கைகள் பற்றி நன்கறிந்த நாவலர் அதே உத்திகளைக் கொண்டு இந்துமத வளர்ச் சிக்கும், கிறிஸ்தவமத எதிர்ப்புக்குமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இந்துசமயச்சூழ கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டும் லில் என்ற இயக்கம் 1842 இல் ஆரம்பமான ஆண்டிலே வைத்தி இந்த தெனலாம். லிங்கச் செட்டியார், முத்துவேலுச் செட்டி யார், சிறாப்பர் குரு நாதமுதலியார், இரகு நாத முதலியார் போன்ற உயர் குழாத் ஒன்றுகூடிக் கிறிஸ்தவ தினர் சமயப் இந்து பிரசாரத்தைத் தடுக்கவும், **FLD** பிரசாரம் செய்யும் பாடசாலை ஒன்றினை நிறுவினார்கள். 1848 இல் ஆறு முகநாவலர் அவர்களால் நல்லூரின் பகுதியாக விளங்கிய வண்ணார் பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியா என்ற கல்விச்சாலை ஆரம் சாலை பித்து வைக்கப்பட்டது. இந்துமத வளர்ச் சிக்கு அடிப்படையானது, அவர்களிடையே வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதே கல்வி என்பதனை மிஷனரிமாருடன் கொண்ட தொடர்பினால் நன்குணர்ந்து கொண்ட இம் முயற்சியில் தீவிர நாவலர், ஈடுபடலானார். அதனைத் மாக தொடர்ந்து வடபகுதியில் பெரும்பா லான கிராமங்களில் இத்தகைய பாடசாலை நிறுவப்பட்டன. சுதேச மொழிக் கல்வியில் மட்டுமல்ல ஆங்கிலக்கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை நன்குணர்ந்தவராகவும் நாவலர் விளங்கியமையால் 1872 வண்ணார் பண்ணையிலே இந்துச் சூழலில் ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்பிப்பதற்காகச் வித்தியாசாலை சைவாங்கில அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் பணமுடை யாலும், அரச அங்கீகாரம் கிடைக்காமை

யினாலும் 1876 இல் இப் பாட சாலை மூடப்பட்டது. என்றாலும் அவ ரது கனவு பின்னர் (1890) தோன்றிய யாழ்ப் பாணம் இந்துக் கல்லூரியின்மூலம் நிறை வெய்தலாயிற்று.

நாவலர் தமிழ் மாணவர்கள் இந்து மதத்தின் தத்துவங்களையும், கோட்பாடு களையும் இலகுவான முறையிலே விளங்கிக் கொள்ளும் வகையிலும் அம்மதத்தில் வழக்கில் காணப்படும் மூடநம்பிக்கைகள், நடைமுறைகள் என்ப வற்றை நீக்கிச் சீர்திருத்தம் யும் வகையிலும் கிறிஸ்தவப் போதகர் கள்பின்பற்றியயுத்திகளைப்பயன்படுத்தலா இத்தன்மை கொண்டவனாக அவரது சமயப் பிரசாரங்கள் அமைந் தன. 1847ம் ஆண்டு நாவலரால் வண்ணார் பண்ணைச் சிவன் கோவிலில் ஆரம்பமா கிப் பின்னர் ஏனைய பகுதிகளிலும் நடைபெற்ற சமயப் பிரசங்கங்கள், புராண படனங்கள் இந்து சமய தத்து வத்தை இலகுவான முறையிலே தமிழ் மக்களிடையே விளக்கின. அவரால் வண்ணார்பண்ணையிலும், சிதம்பரத்தி லும் அமைக்கப்பட்ட இரன்டு அச்சியந்திர சாலைகள் இந்துமதத்திற்கும், தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் பல பிரசுரங்களை வெளி யிட்டுப்பெருந்தொண்டாற்றின. வண்ணார் பண்ணையில் 1848 இல் அமைக்கப்பட்ட அச்சியந்திரசாலை கிறிஸ்தவ மதப்பிரசாரத் திற்கு எதிராகப் பல பிரசுரங்களை வெளி யிட்டு இந்துக்களின் சமய உணர்வை வளர்ச் சிப்படுத்தியது. நல்லூரில் பிறந்து வளர்ந்த நாவலர் தன் சமயப் பிரசங்கங்களை பழமை மிக்க நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலில் ஆரம் பிக்காதுவண்ணார்பண்ணைச்சிவன்கோவி லிலே ஆரம்பித்திருந்தார் நல்லூர் கந்த சுவாமிகோவில் ஆகமமுறையில் அமைக் கப்படவில்லை என்ற அவரது குற்றச் சாட்டும், கோவில் நிர்வாகத்துடன் அவர் கொண்ட முரண்பாடுகளும் வண்ணார்

பண்ணைக்கு அவரது நடவடிக்கைகள் உதவியிருந்தன. அதேசமயம் இப்பிரதேசம் வெஸ்லியன் மிஷ னரிமாரால் ஒரு கிறிஸ்தவ மதம் பரப்பும் பகுதியாக தெரியப்பட்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமையும் இன்னொரு காரணமாக அமைந்தது. இவ்வகையில் வெஸ்லியன் மிஷனரியால் இங்கு கில்னர் பாடசாலையும், பெண்களுக்கான இன் னோர் பாடசாலையும் அமைக்கப்பட் டிருந்தன. பேர்சிவெல் பாதிரியாருடன் நெருங்கிய வகையிலே பழகிய நாவலர் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரின் பலத் தையும் பலவீனத்தையும் நன்கறிந்த வராக, அதற்கேற்ற வகையில் தன் பிரசார யுத்திகளையும், களத்தையும் அமைத்துக் கொண்டார். நல்லூரை மையமாக வைத்து வளர்ச்சி அடைந்த கிறிஸ்தவ மத எதிர்ப்பி யக்கத்தினால் தான் நல்லூர், திருநெல் வேலி, வண்ணார்பண்ணை, கல்வியங்காடு, நாயன்மார்க்கட்டு ஆகிய ஊர்கள் தம் பழைய மத அடையாளத்தை இழக் காது விளங்குகின்றன. கிறிஸ்தவ மத எதிர்ப்பிரசாரங்களை முன்னின்று நடத் திய பிரதேசங்களாக நல்லூர், வண்ணார் பண்ணை என்பவற்றுடன் சுன்னாகம், மாத-கல் என்பனவும் விளங்கின. இவ்விடங்களி லிருந்து சிலரைத் தெரிவுசெய்து இவ்வெதிர்ப் பிரசாரத்தை நடத்தியதா கிறிஸ்தவ மதகண்டனம், கும்மி மூலமாகக் கிறிஸ்து மார்க்க தூஷண பாஷணங்களை இந்துக்கள் வெளியிட்ட தாகவும் அறிகின்றோம். இவ்வகையில் நல்லூர் கிறிஸ்தவ மதப்பரப்பலுக்கு எதிராகவும், அவர்கள் கல்வி நடவடிக் கைகளுக்கு ஒரு பதிலீடாகவும் தலைமைத் துவம் கொடுக்க முற்பட்டிருந்தது.

நாவலர்தலைமைத்துவம்கொடுத்த இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம் அடிப்படை யிலே சில குறைபாடுகளைக் கொண்டிருந்

முக்கியமாக தது. 2151 உயர் சாதியினரது இயக்கமாகவே செயற் பட்டது. கிறிஸ்தவ மிஷனரி மார்களிடம் காணப்பட்ட தாராளசிந்தை, சாதி வேறுபாடற்ற நோக்கு, தமிழர் அனைவரை யும் சமமாக மதித்தல் போன்ற பண்புகள் பெருமளவு அற்ற ஓர் இயக்க இது காணப்பட்டது, இத்து மாகவே தாபன அமைப்பு எதனை டன் யும் இவ்வியக்கம் பெற்றிருக்கவில்லை. சிங்கள பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக் கத்திற்குப் பின்னால் இருந்ததைப் போன்ற வலிமை வாய்ந்த பொருளாதார அமைப் பொன்று தமிழர்களிடையே காணப்பட வில்லை. இக் காரணங்களினால் சிங் கள, பௌத்த, மறுமலர்ச்சி இயக்கம் வகித்ததைப் போன்ற ஒரு பங்கினை இவ்வி யக்கம் இலங்கைத் தமிழர் சமுதாயம் பொறுப்பு வகிக்க முடியாது போயிற்று பெருமளவிற்கு இது ஒரு தனிமனித இயக்கமாகவே செயற்பட்டதெனலாம். இப்பின்னணியில் தமிழ்தந்த சி.வை. தாமோ தரம்பிள்ளை பின்வருமாறு பாடியிருத்தல் வேண்டும்.

> " நல்லைநகராறு முக நாவலர் பிறந்திலரேல் சொல்லு தமிழெங்கே சுருதியெங்கே" எல்ல வரும் ஏத்து புராணாகமங்கள் எங்கே ப்ரசங்க மெங்கே அத்தனறிவெங்கே அறை!

நாவலர் 1879 இல் மறைந்த பின்னர் இவ்வியக்கம் தளர்வடையலாயிற்று. கிறிஸ் தவ மதப் பிரசாரம் வலுப்பெற லாயிற்று. ஆனால் இக்காலப் பகுதி யில் இந்துசமய வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் நவீன மயப்படுத்தப்பட்டன. முன்னைய காலப்பகுதியைப் போலன்றி இக்கால இயக்கத்தை வழிநடத்தி யோர் ஆங்கிலக் கல்வியின் முழுப்பயனை

யும் பெற்ற, உயர்பதவிகளில் அமர்ந்திருந்த வர்களாகக் காணப்பட்டனர். இவர்கள் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் பிரம்மசமா இராமகிருஷ்ணர், விவேகானந் ஷம், தர் ஆகியோரது நடவடிக்கைகள், இந்திய தேசிய காங்கிரசின் செயற்பாடுகள்பற்றி நன்கு அறிந்தவர்களாகவும், சிலவற்று டன் தொடர்பு கொண்டவர்களாக வும் காணப்பட்டனர். நாவலர் மறை கிறிஸ்தவ மதப்பிர வின் பின் சாரம் பலம் பெறுவதனைத்தடுக்கும் நோக்குடன் நாவலரது சைவப்பிரகாச சமா ஸம் தாபித்து "உதயபானு" எனும் இந் துப் பத்திரிகையை வெளியிட்டனர். மீண் டும் நல்லூர்ப் பிரதேசமே இந் நடவடிக் கைகளுக்குக் களமாக இருப்பதனை அவ தானிக்கலாம். இதே காலத்தில் பௌத்தர் களிடையே செல்வாக்குப் பெற்று வந்த பௌத்த பிரம்மஞான சங்கம் போன்ற ஒன்றின் அவசியம் இந்துக்களினாலே உணரப்பட்டது. இப்பின்னணியில் 1888 இல் சைவ பரிபாலன சபை தாபிக்கப்பட்டு நாவலர் விட்டுச் சென்ற பணிகளை மீள எடுத்துச் செல்லலாயிற்று. ஈழத்து வரலாற்றில் இச்சபையின் இந்துமத தோற்றம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அது இந்துசாதனம் என்ற பத்திரிகையை வெளி யிட்டு இந்துமத வளர்ச்சிக்கு, சீர்திருத் தத்திற்கும் பாடுபட்டது.

நல்லூர்ப் பிரதேசம் தமிழகத்துட உறவுகளைப் பொறுத்து ल्यान्ल காலப்பகுதியிலே குறிப்பிடத் இக் முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுள் தக்க இத்தொடர்பு இந்து மதம், ளது. மொழி தமிழ் என்பவற்றுடன் நெருங்கிய இணைக்கப் வகையிலே பட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. யாழ்ப் பாணத்து அரசர் காலத்திலிருந்தே இவ்வகைத் தொடர்புகள் இப் பிரதேசங் களுக்கிடையில் வலுப்பெற்று வந்திருப்பத காணமுடிகின்றது. னைக் அத்த

கைய தொடர்பின் விளைவாக நல்லூ ரில் தமிழ் அறிஞர் பலர் தோற்றம் பெற்றும், தமிழகத்திலிருந்து வந்து தங்கியும், தமிழுக்கும், இந்து மதத் திற்கும் தொண்டாற்றி இருப்பதனை அறிய லாம். திருவண்ணாமலையாதீனக் கூழங்கைத் தம்பிரான், கொச்சிக் கணேசையர், செந்தில் நாதையர், ஞானப் பிரகாசதேசிகர், நெல்லைநாதமுதலியார், சேனாதிராய முதலியார், வில்ல வராயர், ஆராச்சிக் கந்தர். ஆறுமுக நாவலர் என்போர் இவ்வகையில் குறிப் பிடத்தக்கோர் ஆவர். கூழங்கைத் தம் பிரான் பறங்கிக் காரரால் அழித்தொழிக் கப்பட்ட சைவப்பரம்பரையை மீண் டும் யாழ்ப்பாணத்திலே தழைக்க வைத்த வராகக் குறிப்பிடப்படுகின்றார். இவர் நல்லைக் கந்தன்மேல், "நல்லைக்கலி வெண்பா" என்ற பிரபந்தத்தைப் பாடி யுள்ளார். செந்தமிழறிவு குன்றிய காலத் தில் சேனாதிராய முதலியார் நல்லூரில் அலு வலகம் அமைத்துத் தமிழ் மொழியை வளம் படுத்தியவராகக் கொள்ளப்படுகின்றார். இவர் நல்லை முருகன் மீது நல்லைக் குறிஞ்சி, ஊஞ்சல் முதலிய பிரபந்தங் களைப் பாடியதாக அறிகின்றோம். இவர் பன்மொழிப் புலவராக விளங் கியதுடன் அரசாங்கத்தில் உயர்பதவிவகித்த வராகவும் விளங்கினார்.

நல்லூர்ப் பிரதேசம் பழமை மிக்க இந்துக் கோவில்களைத் பல தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இக்கோவில் களில் இசை போன்ற நித்திய கருமங் நிறைவேற்றத் தமிழகத் களை திலிருந்து பிராமணர்கள் வந்து தங்கியுள் ளனர். அத்துடன் கோவில் கட்டடம், சிற்பம் மற்றும் பிறவேலைகள் தொடர் பாகவும் தமிழகத்துக் கலைஞர்கள் வந்து அவர்கள் மூலமான தொடர்பும் ஏற்பட்டுள்ளது. அத்தகைய கோவில்களாக நல்லூர்**க்** கந்தசுவாமி கோவில்,

வீரமாகாளியம்மன் கோவில், சட்டநாதர் கோவில், கைலாய நாதர் கோவில், வெயிலு கந்த பிள்ளையார் கோவில், நல்லூர்ச் சிவன் கோவில், திருநெல்வேலிச் சிவன் கோவில், கோவில்கள், வண்ணைச் காளி கோவில், கதிர்வேலாயுதசுவாமி சிவன் கோவில், கன்னா திட்டி காளி கோவில் என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம், இங்கு இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட கோயில் வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோவிலைக் கட்டத் தமிழகத்திலிருந்து வந்த அவர்க சிற்பிகளின் வழிபாட்டிற்காக ளால் அமைக்கப்பட்டதாக அறியப் படுகின்றது. இக்கோவில்களின் மூல விக்கிரகங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பெயர்களுக்கும், தமிழகத்திலுள்ள கோயில்களின் மூலவிக்கிரகங்களுக்கும் பெயர் ஒற்றுமைகள் இடையில் காணப்படுகின்றன. இப்பெயர் @n றுமை தமிழகக் கோவில்களுக்கும், அப்பிரதேசங்களுக்கும், யாழ்ப்பாணத்துக் முன்னர் காணப் இடையில் கும் பட்ட நெருங்கிய தொடர்பினை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இதற்குச் சிறந்த உதாரணம் வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோவிலா கும். அவ்வாறே தமிழகத்திலிருந்து பூஜை செய்ததன்விளைவாக வெயிலுகந்தபிள்ளை யார் கோவில் அர்ச்சகரை "திருவாடானை யர்" என்று அவரது சொந்த ஊர் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்டிருத்தலை உதார ணத்திற்கு காட்டலாம்.

யாழ்ப்பாணத்துக்கும் தமிழகத் துக்கு மிடையில் ஏற்பட்ட இக் கலாசாரத் தொடர்பை விட வர்த்தக நடவடிக்கைகள் பொறுத்தும் உறவுகள் ஏற்பட்டிருந்தன. ஒல் லாந்தர் காலத்தில் அவர்கள் மேற்கொண்ட கடல்கடந்த வர்த்தக நடவடிக்கைகளின் ஒரு தொடர்ச்சியாகவே இவ்வுறவு அமைந்த தெனலாம். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் தமிழகத்திலிருந்து மிகக்குறுகிய கடற்பரப் பினால் பிரிக்கப்பட்டிருந்தமை நீண்ட காலமாகவே இத்தகைய உறவுகள் ஏற்ற, இறக்கங்களுடன் இடம் பெற்று வந்திருப்பதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது. இப்பின்னணியில் தான் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் இறுதியில் சிறியளவில் ஆரம்பமாகியநாட்டுக்கோட்டைச்செட்டி மார்களின்வர்த்தகநடவடிக்கைகள்பிரித்தா னியர் காலத்தில் பெருமளவில் இடம் பெற்றன. தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல மலாயா சிங்கப்பூர், பர்மா, இந்தோனேசியாபோன்ற கடல் கடந்த நாடுகளிலும் தம்வர்த்தக நட வடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்ததுடன், அந்நாடுகளில் சமய, சமுகப்பணிகளில் ஈடுபட்டவர்களாகவும் இச் செட்டியார் சுமுகம் விளங்குகின்றது. 1800 இலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திலே பெருமளவிலான வர்த்தகம் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டி மாரால் நடத்தப்பட்டதாக அறிகின் றோம். முக்கியமாக இவர்கள் நெல் வாணிபத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். நல்லூ ரிலே தற்போது காணப்படும் செட்டித் தெருவிலே இவர்களது கிட்டங் கிகளும், இருப்பிடங்களும் பெருமளவு இருந்ததாகத் தகவல் பெறுகின்றோம். கொழும்புத்துறையில் கப்பல்களிலிருந்து இறக்கப்பட்ட பொருட்கள் இங்கே இருப்பில் வைக்கப்பட்டன. வைத்திலிங்கச் செட்டியார் போன்றோரின் பெருமளவு நிதியுதவியுடன் வண்ணைச் சிவன் கோவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. நல் லூர் கந்தசுவாமி கோவிலிலும் திரு விழா உபயகாரர்களாக இவர்கள் விளங் கினர். முருக பக்தர்களான இச்செட் டியார் வண்ணார்பண்ணையிலே தம் வழிபாட்டிற்காகக் கதிர்வேலாயுத சுவாமி கோயிலையும் கட்டுவித்துப் பாரமரித்து வந்தனர்.

நாவலரது இந்து சமய மறு மலர்ச்சி இயக்கத்திற்கும், கிறிஸ்தவ மத எதிர்ப் பிரசாரத்திற்கும் பெரிதும் பொரு ளுதவி செய்தவர்களாகச் செட்டி யார் சமூகம் காணப்பட்டது. நாவ லர் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை அமைப்பதற்கு வேண்டிய நிலம் வழங்கியவர் இச் செட்டியார் சமூகத் தைச் சேர்ந்த ஆறுமுகச் செட்டியார் அவர்களே, நாவலரின் சமயப் பிரசங்கங் களையும், புராணப்படலங்களையும் ஊக்குவித்துப் பொருளுதவி செய் தமை மட்டுமல்ல தமிழகத்தில் அவ ரது நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவளித்தவர் களாகவும் இவர்களே காணப்பட்ட னர். ஈழத்தில் அப்போதிருந்த இந்து சமூகத்தவரிடையே பொருளாதார வசதி படைத்தவர்களாக விளங்கியவர்களும் இவர்களே. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண் டின் பிற்பகுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண் டின் ஆரம்பத்திலும், ஏனைய இந்துக் களுடைய பொருளாதார நிலை விருத்தியடையும் வரை இந்துக் கைங் கரியங்களுக்குச் செட்டி நகரத்தார் பெரும் பணவுதவி செய்திருந்தமை மறக் கப்பட முடியாததாகும். இருபதாம் நூற் றாண்டின் ஆரம்பத்தின் பின்பாக மலாய்ப் பணம் இந்தக் கைங்கரியங்களுக்குப் பயன் படுத்தப்படுவதனை நாம் காணலாம். இவ் வகையில் நல்லூர் களம் அமைத்துக் கொடுத்த நாவலரின் சமய, சமு கப் பணிகளுக்குச் செட்டிநாட்டவரின் பங்களிப்புப் பாராட்டற்குரியதாகும்.

யாழ்ப்பாண நகரிலும், நல்லூரி லும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் மேற் கொண்ட மத, கல்வி நடவடிக்கைகள் இந்துக்களில் உயர் குழாத்தினரை மிஷ னரிமார் கைக்கொண்ட அதே வழிமுறை களைப் பின்பற்றித் தம் மத, கல்வி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு வழிவகுத்துக் கொடுத்தது. யாழ்ப்பாண நகரம் கிறிஸ்தவ மதத்தினையும் மேலைத் தேசப் பண்பாட்டம்சங்களையும் பெரு மளவுபேணிநிற்க, நல்லூர்ப் பிரதே சம் பெருமளவுக்கு இந்து, தமிழ்ப் பண்

பாட்டம்சங்களைப் பேணி நின்றதென லாம். இவ்வகையில் அயலிலே இருந்த இரு பகுதிகளும் தத்தம் அடை யாளத்தைப் பேணும் தன்மை கொண்டனவாக இப்பிரதேசத்தில் இடம் பெற்ற நடவடிக்கைகள் அமைந்திருந் தன. நல்லூரிலே முதன்முதலாக 1826 இல் அச்சியந்திரசாலை ஒன்று தாபிக்கப்பட்டதையும், அது அவர் களது மதப் பிரசாரம், கல்வி நடவடிக் கைகளுக்குப் பெருமளவு உதவியிருந் ததையும் கண்ட நாவலர் தாமும் அத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபட்டு வண்ணார் பண்ணையில் சைவப்பிரகாச அச்சியந் திரசாலையை அமைத்துக்கொண்டார். 1822 இல் நல்லூர் ஆங்கிலப் பாடசாலை மிஷனரிமாரினால் தாபிக் கப்பட்டமைவண்ணார்பண்ணையில் அத்த கைய ஒரு பாடசாலை தாபிக்கப்படு வதற்கு நாவலருக்கும் இந்துக்களுக் கும் சிந்தனையையும், உத்வேகத்தையும் கொடுத்திருத்தல் வேண்டும். தமிழிந்து மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலப் பாடசாலை கள் நிறுவியதனையும், பின்னாளில் பெண்கள் கல்விக்கு முக்கியத் துவமளித்துப் பாடசாலைகள் நிறுவப் பட்டமையும் மிஷனரிமாரின் நடவடிக் கைகளின் எதிர்விளைவாக ஏற்பட்ட அபிவிருத்திகளாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் இடம் பெற்ற மிஷனரிமாரின் நடவடிக்கைகள் தமிழிந்து மக்களைப் பொறுத்துத் தங்கள் அடையாளங்களைப் பேணும்வகையில் ஒருவித பொறுப் புணர்வை (Response) உருவாக்கி வளர்த்து விட்டதெனக் கூறலாம். இப் பொறுப்புணர் வின் மையமாக நல்லூர் விளங்கிய தெனலாம். இப்பின்னணியில் தான் இந் துக்கள தங்களால் இயன்றவகையில் கல்வி, மத நிறுவனங்களைப் போட்டி மனப்பான்மை அடிப்படையில் வளர்த்துக்கொண்டனர், வாக்கி இப் CLITLE கிறிஸ்தவ நிலை மதத்தைத தமுவுதல் மூலம் பொருளாதார, சமூக

ஆதாயங்களைப் பெறும் நிலைமை தளர்வடைய வலுவிழக்கலாயிற்று.

பிரித்தானியர் கால நல்லூர்ப் பாரம் பரியக் கைவினைப் பொருட்களின் உற் பத்தியைப் பொறுத்து நாட்டில் சிறப்பி பெற்றிருந்தது. அத்தகைய டம் @(T) தொழிலாக நெசவுத் தொழில் விளங் கியிருந்தது. வண்ணார்பண்ணையில் சீனி வீதியில் வசித்துவந்த சீனியர் யர் சமூகத்தவர் மிகத்தரமான துணி களை உற்பத்தி செய்தவர்களாகவும், அழ கோலங்களை அவற்றில் கான இடுபவர்களாகவும், சிங்களப் பெண் அவை மிகவும் விரும்பி களால் அணியப்பட்டன என்றும் அறி கிறோம். தமிழ்ப் பெண்கள் விரும்பியணி யும் நேர்த்தியான சேலைகளை நெய்தவர் களாகவும் இவர்கள் விளங்கினர். இவர்களது உற்பத்திப் பொருட்கள் அகில இலங்கைக் கண்காட்சியில் முதற் பரிசினைக்கூடப் பெற்றிருந்தன. இதனைவி டச் சாயமிடுதல், பித்தளையிலான வேலை கள், பொற் தொழில், வண்டிகட்டுதல், கூடை நெசவு போன்ற கைவினைத் தொழில்களும் நல்லூரிலே சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன. இங்கு செய்யப்பட்ட கோவில் தேவைகளுக்கான பித்தளை யிலான பாத்திரங்கள் தென்னிந்தியாவிற்குக் கொண்டு செல்லப் பட்டதிலிருந்து அவற் றின் தரத்தைக் கணிப்பிடலாம். நேர்த்தி பொன்னாலான ஆபரணங் ШПОТ களைச் செய்தமைக்காகவும், சிறந்த சவாரி வண்டிக்ளைச் செய்தமைக்காகவும் அகில இலங்கை ரீதியான பொருட் காட்சியில் பரிசுகளை இப்பிரதேசம் இலங்கையில் பெற்றுள்ளது. In 601_ தலைசிறந்த பின்னலில் களுத்துறைக் பார்க்க உயர்ந்த கூடைகளிலும் **தர**த் திலான வண்ணார் கூடைகளாக பண்ணையில் பின்னப்பட்ட கூடைகள் கரு தப்பட்டன. இவ்வாறு பாரம்பரியக் கைவினைப் பொருட்கள் உற்பத்தியிலும்

இப்பிரதேசம் சிறப்பிடத்தைப் பெற்றிருந் தது.

வட இலங்கையில் தோன்றி வளர்ச்சி பெற்ற தனித்தமிழ் இராச்சியத்தின் தலை நகர் என்ற வரலாற்று உண்மையை நினைவு கூறும் வகையில் நல்லூர் விளங் கியது. பிரித்தானியர் காலத்தில் கிறிஸ் தவ மதப் பரம்பலை எதிர்த்துச் செயற் பட்ட இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் தலைமைத்தானமாகவும் இப்பிரதேசம் அமைந்திருந்தது. அத்துடன் தமிழ் மொழியும், இந்து மதமும் தழைத் தோங்கப் பாடுபட்ட பல தமிழறிஞர் களைக் கொண்டிலங்கிய இடமாகவும், கோவில்கள் பலவற்றின் மூலம் இந்துப் பண்பாட்டையும், தமிழர் நாகரிகத்தை யும் எடுத்துக் காட்டும் கலாசாரக் கேந்திர மாகவும் நல்லூர் விளங்கியுள்ளது. இப்பிரதேசம் தமிழிந்து மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றிய தன்மையினாலும், சிறந்த கைப்பணி வேலைகளின் மையமாகவும், குறிப்பிடத் தக்க அளவிலான வர்த்தக நட வடிக்கைகளின் நிலையமாகவும் சிறப் பினைப் பெற்றுள்ளது. இப்பின்பின்னணி யில் இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, சார வாழ்வின் தலைமைத் தானமாக நல்லூர்ப் பிரதேசம் இயங்கி வந்துள்ள மையை இக்குறிப்பிட்ட காலப் பகுதியில் கண்டுகொள்ளலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- அருமைநாயகம், க., "பத்தொன்ப தாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்துச் சைவ மறுமலர்ச்சி", திருக்கேதீச்சரம் திருக்குடத் திருமஞ்சன மலர், கொழும்பு. 1976
- Chelliah, J. V., A Century of English Education, American Ceylon Mission Press, Tellipalai, 1922
- 3. Indrapala, K. "The City of Jaffna A brief

History" in The Jaffna Municipal – Council SilverJubilee Souvenir. 1949-1974, Jaffna 1974.

- 4. ஜெபநேசன், எஸ்., அமெரிக்கன் மிஷ னும் இலங்கையில் தமிழ் வளர்ச்சி யும், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, வட்டுக் கோட்டை, 1983
- 5. Jayasuriya, J. E., Education in Ceylon Before and After Independence, Colombo, 1969.
- 6. கைலாசபதி, க., (பதிப்பாசிரியர்) நாவ லர் நூற்றாண்டு விழா மலர், 1979, ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் சபை, கொழும்பு 1979.
- 7. குலரத்தினம், க. சி., நல்லூரும் நாற்றி சைக்கோவில்களும், கட்டுரைத்தொகுப் புக்கள், (விரைவில் அச்சில்)
- 8. மாணிக்கவாசகர், கா., "யாழ். நகரின் கல்விக் கருவூலம் - வேம்படி ஒரு நூற் றாண்டு வரலாறு The Torch Bearer 1988, 150th Anniversary, Vembadi Girls High School Jaffna. 1989.
- 9. Martyn, John, H.. Notes on Jaffna, American Ceylon Mission press, Tellipalai. 1923.
- 10. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, ஆ., யாழ்ப்பா ணச் சரித்திரம், யாழ்ப்பாணம், 1963.
- 11. சத்தியசீலன், ச., யாழ்ப்பாண மாவட் டத்திலிருந்து மலேஷியாவுக்கு 1940

- வரை நடைபெற்ற குடிபெயர்வு -சில அம்சங்கள். வரலாற்று முது கலை மாணிப் பட்டத்திற்கான தேவையின் ஒரு பகுதியை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சமர்ப் பிக்கப்பட்ட ஆய்வுரை. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், 1980. (பதிப்பிக் கப்படாதது)
- 12. திருவருள், இந்துசமய சஞ்சிகை மலர் 1, இதழ் 4, மலர் 2, இதழ் 7,8,9, யாழ்ப் பாணம், 1981, 1982.
- 13. வேலுப்பிள்ளை சி.டி., அமெரிக்க இலங்கை மிசன் சரித்திரம், தெல்லிப் பளை. 1922
- 14. வேலுப்பிள்ளை, க., யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி, சென்னை 1918.
- 15. ஆறுமுகம். வ., "இலங்கையிற் சைவக் கல்வியின் எழுச்சி", திருக்கேதீச்சரம் திருக்குடத் திருமஞ்சன மலர், கொழும்பு, 1976.
- 16. மறைந்தக. சி. குலரத்தினம் அவர்களுக்கு கட்டுரை ஆசிரியர் கட்டுரைக்கு வேண் டிய உபயோகமான தகவல்களைத் தந்து தவியமைக்காக நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டுள்ளார்.

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவிலுள்ள டுடப்பெயர்கள் – ஓர் ஆய்வு

Dr.சே.சிவசண்முகராஜா M.D(S)

தலைவர், சிரேஷ்டவிரிவுரையாளர், சித்தமருத்துவப் பிரிவு, யாழ்.பல்கலைக்கழகம்.

டப்பெயர்கள் அவ்விடத்தில் வாழ்ந்த அல்லது வாழ்ந்து வரு கின்ற மக்களின் வரலாறு, கலாசார விழுமியங்கள் என்ப வற்றை எடுத்துக் காட்டும் முக்

கிய ஆதாரங்களாக விளங்குகின்றன. வர லாறு மௌனமாகும்போது இடப்பெயர் கள் வாய்திறந்து பேசவாரம்பிக்கின்றன என்று எல்.வி.இராமஸ்வாமி ஐயர் என் பவர் எடுத்துக் கூறியுள்ளமை ஈண்டு நோக்கற்குரியது. (கதிர் தணிகாசலம் : 1992 : 120) இடப் பெயர்களை வரலாற் றுப் பெட்டகங்கள் என வர்ணித்துள்ள கி.நாச்சிமுத்து அவர்கள் அவை மொழி யியல், இனவரலாறு, சமயம், அரசி யல், தொல்பொருள், நிலநூல், சமூகம், நாட்டுப்புறவியல், இயற்கையறிவியல் போன்ற பல விடயங்களையும் புலப்படுத்த என்றுங் குறிப்பிட்டுள்ளார். வல்லன (1983 : 51-61). எனவே, இலங்கையில் குறிப்பாகத் தமிழர் பிரதேசங்களிலுள்ள இடப்பெயர்களை ஆராய்வதும், அவற்றை முறைப்படி ஆவணப்படுத்த வேண்டியதும் அவசியமானதொன்றாகும்.

இலங்கையில் தமிழ் இடப்பெயர் கள் பற்றி ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட அறிஞர்களில் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் (1928 : 2003), ச.குமாரசுவாமி (1918), கதிர் தணிகாசலம் (1992), கே.குலரத்தினம் (1966), இ.பாலசுந்தரம் (2002) போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவராவர். இவ்வறிஞர்கள் தமது அய்வுகள் மேலும் தொடரப்பட வேண்டியதன்அவசியம்பற்றியும்வலியுறுத் தியுள்ளனர்.

"ஆய்வு என்பது புதிய துக்களைக்காணுதல், ஏற்கெனவேகூறப்பட் டுள்ள ஏற்புடைய சிந்தனைகளை உறுதிப் படுத்துதல், ஏற்பில்லாதவை எனத்தெரிய வருகின்ற கருத்துக்களை நீக்குதல் என்ற அடிப்படையில் இயங்குதல் சிறப்பு. மேன்மேலும் கிடைக்கும் ஆய்வு முடிவு களை, புதிய கண்டு பிடிப்புகளை வரலாற் றில் இணைத்துக் கொண்டே வருதல் வேண்டும்" என்ற இடப்பெயராய்வாளர் கு.பகவதி அவர்களின் கருத்துக்களுக்கமை யவும் (2005: 03) நல்லூர்ப் பிரதேச செய-லர் பிரிவிலுள்ள இடப்பெயர்கள் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்க மாகும்.

இலங்கையின் வடமாகாணத் திலுள்ள யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 15 பிரதேச செயலர் பிரிவுகளுள். அவற்றுள் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவானது தனித்துவமுடையதாக விளங்குகின்றது. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் இறுதி இராசதானிஎன்றபெருமையும், வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க நல்லைக் கந்தன் ஆலயமும், வெளிநாட்டு அந்நியராட்சியினால் மங்கிப் போயிருந்த தமிழையும், சைவத்தையும் புத்துயிர் பெறச் செய்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்களைத் தந்ததுமான நல்லூர் இப்பிரதேச செயலர் பிரிவின் தலைமை ஸ்தானமாகவுள்ளது.

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவானது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென் பகுதியில் யாழ். நகருக்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ளது.இதன்வடக்குஎல்லையாக

வலிகாமம் தெற்கு (உடுவில்), வலிகாமம் கிழக்கு (கோப்பாய்) பிரதேச செயலர் பிரிவுகளும், கிழக்கு எல்லையாக வலிகா மம் கிழக்கு (கோப்பாய்), தென்மராட்சி பிரதேச செயலர் பிரிவுகளும், தெற்கு எல்லையாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசசெய-லர் பிரிவும், மேற்கு எல்லையாக வலிகா-மம் தென்மேற்கு (சண்டிலிப்பாய்) பிரதேச செயலர் பிரிவும் அமைந்துள்ளன. 34 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்டுள்ள நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவானது 40 கிராம சேவகர் பிரிவுகளையும்,77 கிராமங்களையும் 66083 மக்கட் தொகை யையும் கொண்டதாக விளங்குகிறது. (Source: Planing Branch, Statistical Hand Book 2014 Divisional Secretariat Nallur)

நல்லுார்ப் பிரதேச செயலர் பிரி விலுள்ள முக்கிய இடங்களாக - நல்லுார், அரியாலை, வண்ணார்பண்ணை, நீராவி யடி, கந்தர்மடம், திருநெல்வேலி, கொக்கு வில், கோண்டாவில், மணியந்தோட்டம், உதயபுரம், நாவலடி, பூம்புகார், கலை சலியாப்பிட்டி, சிறுசெம்மணி, கைலாசபிள்ளையார் கோவிலடி, லியன்தோப்பு, முடமாவடி, செங்குந்தா, பூதவராயர் கோவிலடி, நந்தாவில், உப்பு கோணாவளை, தலையாளி, மடம், பிரம்படி, காந்திஜி, கேணியடி, நாயன்மார் கட்டு என்பன உள்ளன. ஆயினும் இவை பல சிற்றூர்களாகவும், குறிச்சிகளாக வும், காணிகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கே.குலரத்தினம் அவர்கள் இடப் பெயர்களை அவற்றின் தோற்றம் அல் லது உருவாக்கத்தினடிப்படையில் பின்வரு மாறு வகைப்படுத்தியுள்ளார் (1966: 483)

- 1. சாதி,தொழில்,இன அடிப்படையில் அமைந்த இடப்பெயர்கள் (caste, occupation,race etc,)
- 2. நிலவமைப்பு அடிப்படையிலமைந்த இடப்பெயர்கள் (land forms such as hills, rivers etc,)

- 3. நிலவகைப்பாட்டு அடிப்படையி லமைந்த இடப்பெயர்கள் (class ifications such as forest, desert etc,)
- 4. கரையோரப் பிரதேச அடிப்படை யிலமைந்த இடப்பெயர்கள் (costal features)
- 5. குளம், நீர்ப்பாசனம், விவசாயம் என்ப வற்றின் அடிப்படையிலமைந்த இடப் பெயர்கள் (tanks, irrigation works, fields and farms)
- 6. தாவரங்களின் பெயர்அடிப்படையில மைந்த இடப்பெயர்கள் (names oftrees)
- 7. விலங்குகள், பறவைகள் என்பவற்றின் பெயர் அடிப்படையிலமைந்த இடப் பெயர்கள் (names ofanimals and birds)
- 8. தெய்வங்கள், தனிநபர் பெயர்கள் அடிப்படையிலமைந்த இடப்பெயர் கள் (names of deities, personal names)
- 9. பழைய, புதிய, சிறிய, பெரிய, நல்ல.... அடிப்படையிலமைந்த இடப்பெயர் கள் (old, new, small, big, good ...)
- 10. குடியேற்றம்,ஊர் அடிப்படையில மைந்த இடப்பெயர்கள் (settlement, village etc,)

செயலர் பிரி நல்லூர்ப் பிரதேச <u>ഖി</u>യ്യണ്ണ இடங்களில் வண்ணார் பண்ணை, தட்டாதெரு, செட்டித்தெரு, சிவியாதெரு, செங்குந்தா, சேணியதெரு, கன்னாரத்தெரு முதலானவை சாதி மற் றும் தொழிலடிப்படையில் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்களாகும். தெருப்பெயர்கள் சாதிப்பெயர்களாகவும், இடப்பெயர் களாகவும் அமைந்துள்ள நிலையை யும் இங்கு காணக்கூடியதாகவுள்ளது. புரா தன நல்லுார் நகரத்திலே ஒவ்வொரு சாதிக் கும் ஒவ்வொரு தெருவாக அறுபத்து நான்கு தெருக்கள் இருந்ததாக யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் கூறுகிறது (முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை, ஆ.1915 : 2003 : 39). ஆயினும் அவற்றின் எச்ச மிச்சங்களாகச்

இடங்களே தற்போது காணப்படுகின்றன. நிலவமைப்பு என்று கூறும்போது அது குன்று, மலை, மேடு, பள்ளம், குழி, தாழ்வு, வெளி, மணல், முதலியனவற்றைக் குறிக்கும். நிலவமைப்பு அடிப்படையிலான இடங்களாக மணல்தறைவீதி, செம்மணி (செம்மண் காரணமாக), அஞ்சனந்தாழ்வு, கலட்டி என்பவற்றைக் கருதலாம்.

நிலவகைப்பாடானது காடு, வனம், தோட்டம், தோப்புபோன்றனவாகஅமைய லாம் அந்தவகையில் மணியந்தோட் டம்(தோட்டம்), கள்ளியங்காடு (காடு), சங் கிலியன் தோப்பு(தோப்பு), அரசவெளி (பண்டாரக் குளத்தினருகில் உள்ளது) போன்ற இடப்பெயர்களை நிலப்பாகுபாடு காரணமாக ஏற்பட்டவையாகக் கருத முடியும்.

குடா, முனை, கரை, துறை, ஆவி முதலானவை கடலோர இடப்பெயருரு வாக்கத்துடன் தொடர்புடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேசசெயலர் பிரிவானது கடலோரத்திலிருந்து சற்று உட்புறமாகக் காணப்படுகின்ற போதி லும் ஆவி என்பதைக் குறிக்கும் நீராவி யடி இங்கு காணப்படுகிறது. இங்கு ஆவி என்பது நீர்நிலையைக் குறித்து நிற்கிறது. நீராவிய என்னும் இடம் அனுராதபுர மாவட்டத்திலும் பாலாவி என்னும் இடம் திருக்கேதீச்சரத்திலும். சிலாபத்திலும் இருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நீர்ப்பாசனம் மற்றும் விவசாயத் துடன் சம்பந்தப்பட்ட இடப்பெயர்கள் தோட்டம், வயல், குளம், வாவி, கிணறு, சோலை, பட்டி, ஏரி, கேணி, வேலி முதலி யவற்றுடன் இணைந்து உருவானவை யாகக் காணப்படுகின்றன. தமிழில் வில் என்பது குளத்தைக் குறிக்கும். (பால சுந்தரம், இ.: 2002: 98) அந்தவகையில் கொக்குவில், கோண்டாவில், நந் தாவில் போன்ற இடப்பெயர்களும் பண் டாரக்குளமும் குளத்துடன் தொடர்பாய் அமைந்திருத்தலைக் காணலாம். மேலும் கேணியடி, சங்கிலியன்தோப்பு, திருநெல் வேலி. மணியந்தோட்டம் போன்ற இடங்களையும் இப்பிரிவினுள் அடக் கலாம். மரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இடப்பெயர்களில் நாவலடி, முடமாவடி, (மா), திருநெல்வேலி(நெல்), பொற்பதி(பனை), பிரம்படி (பிரம்பு), கோண்டாவில் (இலந்தை) போன்றவற் றைக் குறிப்பிடலாம்.

ஆனைப்பந்தி(யானை), கொக்குவில் (கொக்கு) போன்ற இடப்பெயர்கள் மிருகங் கள், பறவைகள் பெயர்களை அடிப் படையாகக் கொண்டு உருவானவையாம்.

தெய்வங்கள் மற்றும் தனிநபர்களின் பெயர்களிலமைந்த இடப்பெயர்களாக ஐயனார் கோவிலடி, கைலாச பிள்ளை யார் கோவிலடி, கலைமகள், பூதவராயர் கோவிலடி, நாச்சிமார் கோவிலடி என் பனவும், அஞ்சனன்தாழ்வு, பண்டாரக் குளம், சங்கிலியன் தோப்பு என்பன குறிப் பிடத்தக்கன.

பழைய, புதிய, பெரிய, சிறிய, நல்ல, அருகாமை போன்ற உருவாக்கத்தில் நல்லு லூர் (நல்ல), சிறுசெம்மணி (சிறிய), நீராவியடி (அருகாமை), அரசடி (அருகாமை), ஐயனார் கோவிலடி (அருகு) போன்ற இடங்கள் அடங்கும்.

குடியேற்றம், ஊர்போன்றவற்றினடிப் படையில் ஏற்பட்ட இடப் பெயர்களாக நல்லூர், நாயன்மார்க்கட்டு, கந்தர் மடம், ஆடியபாதமடம் என்பவற்றைக் கருதலாம்.

இவ்விதம் நல்லூர்ப் பிரதேசசெயலர் பிரிவிலுள்ள இடப்பெயர்களை அவற்றின் உருவாக்கத்தினடிப்படையில் மேற்கூறிய பிரிவுகளினுள் அடக்க முடியுமாயினும் அவை ஒவ்வொன்றும் தனித்துவ முடையன வாகவும், சிறப்பான சிலகாரணங் களினடிப்படையிலும் உருவானவையாக இருப்பதையும் நாம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். அந்தவகையில் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவிலுள்ள சில இடப் பெயர்களை ஈண்டு சற்று விரிவாக நோக்குவாம்.

நல்லூர் - ஊர் என்பதற்குமருதநிலத் திலுள்ளகுடியிருப்புகள், மக்கள் வாழும் பகுதி, மக்கள் வாழ்க்கைக்குஏற்ற இடம், மக்கள் இருப்பிடம் என்றுபலவிதமாகப் பொருள் கொள்ளலாம் (அருள் மனோகரி. பா: 2008 : 27) ஊர் என்பது பொதுப் பெயர். அதற்குநல்ல என்ற அடைமொழி சேர்க்கப்படும்போது அதுசிறப்புப் பெற்று ஆகிவிடுகின்றது மக்கள் நல்லூர் வசிப்பதற்குரிய வசதிகள் பலபொருந் திய ஊரை நல்லூர் என அழைக்கலாம். "தமிழ் நாட்டை ஆண்ட அரசர் பலர் தம் பெயர் விளங்குமாறு பலநல்லூர்களை உண்டாக்கினார்கள் என்று ரா.பி.சேதுப் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளமை ஈண்டு நோக்கற்குரியது. (தமிழகம் ஊரும் பேரும் : 2008: 33). தமிழகஅரசர்களைப் போலவே யாழ்ப்பாணத்தரசர்களால் உரு வாக்கப்பட்ட ஓர் ஊரே நல்லுாராகும். "வளங்கொள்வயல் செறிநல்லுார்" என்றும், நலமேவுநல்லூர் என்றும் புகழ்ந்துரைக்கும் கைலாயமாலை யானதுநல்லுார் இராசதானியின் தோற்றம் பற்றிப் பின்வருமாறுஎடுத்தியம்பியுள்ளது

"மதித்தவளங்கொள் வயல்செறிநல்லுாரிற் கதித்தமனைசெய்யக் கருதி -விதித்ததொரு நல்ல முகூர்த்தமிட்டுநாலுமதிலுந் திருத்திச்

சொல்லுஞ் சுவரியற்றித் துரணிரைத்து-நல்ல

பருமுத்தாரம் பரப்பிப் பல்கணியுநாட்டித் திருமச்சுமேல்வீடுசேர்த்துக் - கருமச் சிகரந் திருத்தித் திருவாயிலாற்றி மிகுசித்திரமெல்லாம் விளக்கி..."

(കെസ്ഥെഥനതെ: 1983: 16)

நல்லூரானது கி.பி.1250 - 1619 வரை யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தலை நகராக வியங்கியுள்ளது. (சிவசாமி, வி. ஈழத் துச் சிவாலயங்கள் - நல்லூர் கைலாச

நாதர் கோயில் (கட்டுரை) 2007 : 27). மேலும், நல்லுார் தலைநகராகவிருந்த காலத்துத் தலைநகருக்குக் காப்பாக வடக்கேநல்லைநாதர் கோவில் எனப் படும் சட்டநாதர் கோவில், தலங் காவற் பிள்ளையார் கோவில், கிழக்கே வெயிலுகந்தபிள்ளையார்கோவில், தெற்கே கைலாயபிள்ளையார் கோவில், மேற்கே வீரமாகாளியம்மன் கோவில் என்பன கட் டப்பட்டதாகவரலாற்று நூல்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளன. (ஞானப்பிரகாசர் சுவாமி, 2003 : 56) வெயிலுகந்தபிள்ளையார் கோவில் மூலஸ்தானத்துக்குச் சூரியஔிக்கதிர் படும் படி அமைக்கப்பட்டதால் அப்பெயர் ஏற்பட்தெனக் கூறுவர். இக்கோவிலுக் கருகே கோட்டைவாசல், கோட்டை வாசலடி எனவழைக்கப்படும் இடங்களுள. அவை நல்லூர் இராசதானியின் கிழக்குக் கோட்டைவாசலைக்குறிப்பனவாம்.

நல்லூரின் சிறப்புமிக்க கந்த சுவாமிகோவில் புவனேகபாகுஎன்னும் மதியமைச்சரால் தற்போது யமுனாரி ஏரி எனவழைக்கப்படும் இடத்திற்கருகாமை யில் அமைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

"இலகியசகாப்தம் எண்ணூரற்றெழுபதாமாண்டதெல்லை அலர்பொலிமாலைமார்பனாம் புவனேக-பாகு

நலமிகுயாழ்ப்பாணநகரிகட்டுவித்து நல்லைக் குலவியகந்தவேட்குகோயிலும் கட்டுவித்தானே"

என்ற கைலாயமாலை தனிப்பாடல் நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயம் அமைக்கப்பட்ட வரலாற்றை எடுத்துக்கூறுகின்றது. (முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை ஆ. 2001: 33) ஆயினும் பழையநல்லூர் ஆலயம் சிங்களப் படையெடுப்பினாலும் பின்னர் பறங்கியராலும் இடித்தழிக்கப்பட்டதால் குருக் கள்வளவுளன்னுமிடத்தில் தற்போதைய நல்லூர் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விடம் குமரகோட்டம் என்றும்

அழைக்கப்படுகிறது. குருக்கள் வளவு என்னு மிடமானது தமிழரசர்காலத்தில்பிராமணக் குடியிருப்புகள் இருந்த இடமாக இருத் வேண்டும். நல்லுார் நகரமானது தல் கோவில்களின் நகர் என்று அழைக் கத்தக்கவகையில் முற்காலத்தில் அமைக்கப் பட்டதாகத் தெரியவருகிறது (ப.கோபால கிருஷ்ண ஐயர்: ஈழத்துச் சிவாலயங்கள் - ஸ்ரீ கைலாசநாதர் கோவில் (கட்டுரை): 2007: 11). முற்கூறப்பட்ட எல்லைக் கோவில் களைத்தவிரநல்லுார் சிவன் கோவில் எனவழைக்கப்படும் கைலாசநாதர் கோவில் போன்ற பல ஆலயங்கள் இங்குள் ளன. கைலாசநாதர் கோவில் அமைந் துள்ள இடம் தமிழரசர் காலத்தில் மின்னெறிஞ்சான் வளவு என்று அழைக்கப்பட்டதாகவும், இவ்விடம் ஒருகாலத்தில் போர்க்களமாக விளங்கி யுள்ளது என்றும் ப.கோபாலகிருஷ்ண ஐயர் மேற்படி கட்டுரையிற் குறிப்பிட் டுள்ளார். (பக்.12). பறங்கியரால் சுமார் ஐம்பது கோவில்கள் வரை யாழ்ப்பாணநகரில் இடித்தழிக்கப்பட்ட தாகக் கூறப்படுவதிலிருந்து இங்கு அக் காலத்திற் பலகோவில்கள் இருந்த மையை உறுதிசெய்யலாம். (சிவசாமி, வி. ஈழத்துச் சிவாலயங்கள் (கட்டுரை) :2007 : 28)

பண்டைத்தமிழர் ஆட்சியின் வரலாற் றுச் சின்னங்களையும், சைவசமயபாரம் பரியத்தையும் மட்டுமன்றி அந்நியராட் சியின் அடையாளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு இவ்வூர் விளங்குகிறது. நல் லூர்ப் பிரதேசசெயலர் பிரிவிலுள்ள ஊர் களில் ஊர் என்றபெயருடன் விளங்கும் பேரூராகநல்லூர் மட்டுமேயுள்ளது. நல் லூர் அதன் பெருமை காரணமாக நல்லை நகர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

சங்கிலியன் தோப்பு- இவ்விடம் சங்கிலியன் தோப்பு எனவழைக்கப்படு கிறது. தோப்பு என்பது சோலை-யைக் குறிக்கும். ஆயினும் யாழ்ப் பாணத் தமிழரசர்களின் அரண்மனைகள் அமைந்திருந்த இடங்கள் சிறப்பாகத் தோப்பு என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளன. சங்கிலியன் தோப்பு என்பது போலவே கந்தரோடை ராசதானியிலும் அரண் மனையிருந்த இடம் இன்றும் தோப்பாம் பள்ளம் என்று அழைக் கப்படுகிறது. (சிவசண்முகராஜா சே. 2013 : 45). எனவே, தோப்புஎன்பதற்கும் அரச மாளிகைக்கும் வேறுஏதும் சிறப்பான தொடர்புகளுண்டாஎன்பதும் ஆராயத்தக்

முத்திரைச் சந்தை - போர்த்துக் கேயரின் Early Christianity in Ceylon (17th century narrative) என்ற நூலில் நல்லூர் இராச தானியில் அமைந்திருந்த சந்தை பற்றியும் அச்சந்தையின் செயற்பாடுகளை அரசன் தனது அரண்மனையிலிருந்து அவதானிக் கக்கூடியதாகவிருந்ததைப் பற்றியும் கூறப் பட்டுள்ளது. அச்சந்தையே முத்திரைச் சந் தையாக இருந்திருக்க வேண்டும். தமிழரசர் காலத்தில் சந்தையில் விற்கப்படும் துணிகள் அரசாங்க முத்திரையிடப்பட்டே விற்கப் பட்டன. (கிரிதரன் வ.ந. 1996 : 32) முத்திரைச் சந்தையானது தற்போதைய நல்லூர் ஆலயத்தின் வடகிழக்குத் திடை சயில் பருத்தித்துறை வீதி செம்மணி வீதி என்பன சந்திக்குமிடத்திற்கு அருகாமையில் உள்ளது. இச்சந்தி முத்திரைச்சந்தி என வழைக்கப்படுகிறது.

முத்திரைச் சந்தை பற்றிப் பின்வரும் கருத்தும் உள்ளது. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் ஆடை நெய்வதற்காகச் சேணியரை யும், கைக்கோளரையும், சாயம் போடச் சாயக்காரரையும் இந்தியாவிலிருந்து அழைத்துவந்து, அவர்களில் சேணியரை வண்ணார்பண்ணையிலும், கைக்கோ ளரை நல்லூரிலும், சாயக்காரரை ஆனைக்கே காட்டையிலும் மற்றும்நல்லூரிலும் குடி யிருத்தியதாகவும் அவர்களாற் தயாரிக் கப்படும் துணிகள் அரசாங்கத்துக்கே வழங் கப்படும் துணிகள் அரசாங்கத்துக்கே வழங் கப்படவேண்டும் என்று உத்தர

விருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. ஆயினும் சீலை நெசவுக்காரரும், சாயக்காரரும் களவாகப் புடவைவிற்றும், சாயமேற்றியும் கொடுத்துவந்ததால் ஒல்லாந்தர் அத-னத் தடுக்கும் நோக்குடன் தமதுமுத்திரை பொறித்த சீலைகளேவிற்கப்படவேண்டும் என்றும், முத்திரையில்லாததுணிகளை உடுக்கப்படாதென்றும் உத்தரவு பிறப் பித்தனர். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் துணி களுக்கு முத்திரை குத்துமிடமாக இருந்ததே நல்லூர் முத்திரைச் சந்தையாகும். (இராசநாயகமுதலியார் செ. 2003 : : :203, 204). முத்திரைச் சந்தியிலிருந்து கிழக்கே வெயிலுகந்த பிள்ளையார் கோவிலும் வடக்கே சட்டநாதர் கோவிலும் சமதூரத் தில் அமைக்கப்பட்டிருத்தலும் தற் போதைய நல்லூர் ஆலயத்திலிருந்து தெற்கே கைலாய நாதர் ஆலயமும் மேற்கே வீரமாகாளி அம்மன் ஆலயமும் சமதுாரத்திலும் அமைக்கப்பட்டிருத் தலானது வியப்பிற்குரிய தொன்றாகும்.

நாயன்மார்க்கட்டு -கட்டு என்றால் நீர், அணைசேரக்கட்டியது, தடுப்பு என்று பொருள் (கதிர் தணிகாசலம் 194). கட்டு என்றால் செய்கரை, சேது, பந்தம், வரம்பு, குளத்தினையும் அருகிலிருக்கும் நிலத்தி னையுங் குறிக்கும் குமாரசுவாமியவர்கள் நாயன்மார்என்பது அரசன், எசமான், தலை வன் என்றுபொருள்படும் எனவும் எனவே அரசன் அல்லது தலைவனாற் கட்டு விக்கப்பட்ட குளக்கட்டு என்னும் பொரு ளில் நாயன்மார்க்கட்டு என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்று கூறுகின் றார். (குமாரசுவாமித 1918 : 136) மேலும், "சிலர் நாயன்மார் என்பது அறுபத்து மூவரைக் குறிக்கும் என்றும் கட்டுஎன்பது கட்டிடம் அல்லதுமடம் என் குறிக்கும் என்றும் இவ்விடத் பதைக் தில் அறுபத்து மூவர் மடம் அமைந் திருந்தகாரணம் பற்றி நாயன்மார்க் என்றபெயர் கட்டு ஏற்பட்டிருக்கலாம்

என்று கூறுவாருமுளர்" என்றுங் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குணபூஷண சிங்கையாரியச் சக்கர வர்த்தியின் உத்தரவுக்கமைய அவனது மந்திரியான அடியார்க்கு நல்லார் என் பவரினால் அறுபத்து மூன்று நாயன் மார் பேரிற் கட்டப்பட்ட மடமே நாயன்மார்க்கட்டு எனப்படுகிறது (முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை ஆ. 2001: 27, 28).

நாயன்மார்க்கட்டில் அரசகேசரி வளவு என்னுமிடத்தில் அரசகேசரிப் பிள்ளையார் கோவிலுள்ளது. வெயிலுகந்த பிள்ளையார் கோவிலுக்கருகில் கோட்டை வாசல், கோட்டை வாசலடி என்னும் பெயர்களையுடைய காணி களுள. அவை யாழ்ப்பாணத் தமிழரச ரின் கிழக்குவாசலைக் குறிப்பனவாம். பழமை வாய்ந்த சுதேச வைத்தியசாலையும் இவ்விடத்தில் அமைந்துள்ளது.

பண்டாரக்குளம் - யாழ்ப்பாண அரசர்களிற் சிலர் தமது பெயருடன் பண்டாரம் என்பதையும் சேர்த்துக் கொண்டுள்ளனர். அந்தவகையில் புவிராச பண்டாரம் என்னும் அரசனால் வெட்டுவிக்கப்பட்ட குளமே பண்டாரக் குளம் எனப்படுகிறது. இவ்விடமானது நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலுக்கு வட திசையில் மருதவளவு ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தின் பின்புறமாக அரச வீதிக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது. இக் குளத்தினருகில் அரசவெளி என்று அழைக் கப்படும் இடமுமுள்ளது.(.பாலசுந்தரம், இ. 2002 : 225) யாழ்ப்பாணத்தரசர் காலத் தில் அரசகுடும்பத்தினருக்கான கேளிக்கை நிகழ்ச்சிகள் இவ்விடத்தில் இடம் பெற்றிருத்தல் கூடும்.

செம்மணி (செம்மண் + நீ ஸ்ரீ செம்மணி) வயல்களும் தோப்புக்களு முடையதாக இவ்விடம் முற்காலத்தில் விளங்கியிருத்தல் வேண்டும். செம்மணிக் குளம் இப்பிரதேசத்தின் வளத்துக்குக்

ஆயினும் இவ் காரணமாகவுள்ளது. விடத்தில் செம்மண் பரவல் பற்றி ஆராயப் படல் வேண்டும். இப்பிரதேசம் முற்காலத் தில் யுத்த பூமியாக விளங்கி, போர்வீரரின் செங்குருதியிற்றோய்ந்த காரணத்தினாலும் செம்மணி என்ற பெயர் பெற்றிருத்தல் கூடும். மேலும், செவ்வணி என்ற சொல் லின் திரிபாகவும் செம்மணி என்ற பெயர் வாய்ப்புண்டு. ஏற்பட்டிருக்க செவ் வணி என்றால் சோலை என்று கருத்து. தமிழ (குமாரசுவாமிச. 1918 :106) நல்லு<u>ாரு</u>ம் ரசர் காலத்தில் அதன் சுற்றுப்பகுதிகளும் வயல்களும் சோலை களும் மிக்கதாக அமைந்திருந்ததாக யாழ்ப்பாணச் சரித்திர நூல்கள் கூறுவதும் ஈண்டு கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

அரியாலை - அரி - அரிதல், இவ் விடத்தில் முன்பு மரமரிவோர் பெரிதும் வாழ்ந்திருக்கலாம். எனவே தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு மரமரியும் ஆலைகள் காரணமாக இப்பெயர் ஏற்பட்டி ருக்கலாம் என்றும், அரி + ஆலயம் ஸ்ரீ அரி யாலையாகியிருக்கலாம் அதாவது, அரி எனப்படும் விஷ்ணுவினாலயம் இவ்விடத் தில் அமைந்திருந்த காரணத்தினால் அரி யாலை என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்றும் கூறியுள்ள பேராசிரியர் இ. பால சுந்தரம் அவர்கள் (2002 : 202) மேலும் ஆலை என்று முடிவடையும் பெயர்களிலமைந்த ஊர்கள் ஆலமரத்து டன் தொடர்பாகவும் அமைதல் கூடும் என்றுங் குறிப்பிட்டுளார். (1988 : 36) ஆலை என்பது பாமர மக்கள் பேச்சு வழக் கில் ஆலை என்று அழைக்கப்படுதல் சாத்தி யமே. எனவே, அரிய ஆலமரங்கள் இருந்த காரணத்தாலும் அரியாலை என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருத்தல் கூடும்.

ஆயினும், நல்லுாரை அடுத்துள்ள இடப்பெயர்களை ஆய்வு செய்யும்போது வரலாற்றுக் கண் கொண்டு நோக்குதலும் அவசியமாகும். யாழ்ப்பாண அரசர்கள் பெரும்படைபலம் கொண்டவர்களாக விளங்கியுள்ளனர் என்று இபின் பதுத்தா போன்ற வெளிநாட்டு யாத்திரிகர்கள்கூடக் கூறியுள்ளனர். (இராசநாயகம் செ. 2003 : 62) அவர்களிடம் யானைப்படை, குதிரைப் படை, கப்பற்படை என்பன இருந்துள்ளன. எனவே, குதிரைகள், யானைகள் என்ப வற்றை நகரைச்சூழவுள்ள. இடங்களில் வைத்துப்பராமரிக்க வேண்டிய தேவை இருந்துள்ளது. அந்தவகையில் யானைப் படையின் சில பிரிவுகள் ஆனைப்பந்தி, ஆனைக்கோட்டை போன்ற இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருத்தல் தெளிவு. மேலும், அரியாலை என்பதில் அரி என்பதற்குக் குதிரை என்றும், ஆலை என்பதற்கு யானைக்கூடம் என்றும் பொருளுள்ளது (க.த.அ. 39,86) எனவே. குதிரைப்படையின் சில பிரிவுகள் இவ் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்க விடத்தில் வாய்ப்புள்ளது. அது காரணமாகவும் அரி யாலை என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம். யாழ்ப்பாண ராச்சியத்தின் கிழக்குப்புற நுழைவாயிலை அண்டியும், பிற்காலத்தில் கொழும்புத்துறை என்று அழைக்கப்பட்ட துறைமுகத்துக்கு அருகிலும் அமைந்துள்ள இடமாதலால் இவ்விடத்தில் யானை, குதிரைப்படைகளைத் தங்க வைத்திருப் பதற்கான சாத்தியங்கள் அதிகமுள்ளன. குறிச்சிகளில் அரியாலையில் உள்ள நீர்நொச்சியந்தாழ்வும் ஒன்றாகும். நொச்சிமரம் காரணமாக இப்பெயர் ஏற் பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

பூம்புகார் - இது அரியாலை கிழக் கில் ஐயனார் கோவிலையண்டி அமைந் துள்ளது. 1977 இல் இடம் பெற்ற தமிழ், சிங்கள இனக்கலவரத்தை அடுத்து இக்குடியிருப்புத் திட்டம் உருவாக்கப் பட்டது. பண்டைத்தமிழகத்திலுள்ளகடல் கொண்ட பூம்புகாரை இப்பெயர் நினை வூட்டுகிறது.

சிவியா தெரு - அரியாலையில் சிவியார் என்னும் சாதியினர் வாழ்ந்த இடம் சிவியாதெரு எனப்படுகிறது. இவர் கள் மேல்நிலை உத்தியோகத்தர்களுக்கு (மேற்சாதியினர்) சிவிகை தாங்குவோராக இருந்துள்ளனர். "பரராசசேகரன் பகைவருக் கஞ்சி இரவிலோட முயன்றபோது தன்னை யும், மனைவியையும், புத்திரரையும் பகை-வர்கைப்படாவண்ணம்காத்துப்பல்லக்கில் மிக விரைவாகக் கொண்டுபோய்க் களவிற் றோணியேற்றிய சிவிகைத் தலைவனை வரவழைத்து, 'நீ எம்மிடம் மிக்க விசுவாச முடையவனாக இருந்தமையால் உன்னை எமது புத்திரனாகப் பாவித்தோம் அதற்கு அறிகுறியாக அப்புத்திரன் பெயரை உனக் குப்பட்டமாகத்தந்தோம். இனிமேல் உனது பரராசசேகரக் கூறியானென பெயர் வழங்குவதாக என்று ஆக்ஞாபித்து, நீ ஒரு மூச்சிலோடி எல்லையிடுமிடத் தையும் உனக்கு மானியமாக வழங்கினோ மென்றான். அவன் அவ்வாறோடிப் பெற்ற இடமே சிவியாதெரு என்பர். கூறியான் என்பது இராசா வரவு கூறிச் சிவிகை முன் செல்லுங் கட்டியக்காரனாம்" என்று இவ் விடப் பெயர்க் காரணம் பற்றி யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி எடுத்தியம்பியுள்ளது. (வேலுப்பிள்ளை, க. 2004 : .117) கூறியான் என்ற குறிச்சி கோண்டாவிலிலும் உள்ளது.

"தெலுங்கு பாஷை பேசுபவரும், தெலுங்கு நாட்டிலிருந்து வந்தவர் களும் வடுகர் எனப்படுவர். அவ்வடு கருள்ளே போகியர் என்னும் பிரிவினரு முளர். அவர்களுட்சிலர்சிவிகையாட்களாகி (சிவிகையர்) சிவியாரெனப்பட்டனர். நல் லூர் ராசதானியிற் குடிகொண்ட சிவிகை யார் தமிழரசரோடு வந்து தமக்குரிய குடி மைகளுடன் கிராமங் கொண்டவர்கள்" என்று யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் கூறுவதும் கவனிக்கத்தக்கது (முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை ஆ. 2001: 13,14)

வண்ணார் பண்ணை- பண்ணை என்பதற்கு மருதநிலம், பயிர் செய்யும் இடம், பாற்பண்ணை, விலங்கின் படுக்கை, மகளிர் கூட்டம் என்னும் பொருள் களுள் (கதிர் தணிகாசலம் 1992 : 199).

பண்ணைத்துறையையடுத்து ஒரு வயல் வெளியும், வண்ணான்குளம் என்னும் பெயரையுடைய ஒரு வாவியும் இருந்த காரணத்தால் இவ்விடம் வண்ணார் பண்ணை எனப்படலாயிற்று" என்று குமார சுவாமி அவர்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். (1918: 132)

வண்ணார் என்பதற்குச் சலவைத் தொழிலாளர் என்பது தவிர வண்ணந் தீட்டுவோர் என்றும் பொருள் கொள் ளத்தக்கது என்று கூறும் பேராசிரியர் பால சுந்தரம் தமிழரசர் காலத்திலும், போர்த்துக் கேயர், ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் வண்ணக் காரர் மற்றும் சாயமிடுவோர் நல்நிலையில் வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்றும், எனவே தொழில்சார் அடிப்படையில் அவர் கள் வாழ்ந்த இடமே வண்ணார் பண்ணை யாகியிருக்கலாம்என்றும்கூறியுள்ளமையும் நோக்கற்குரியது(2002 : 239).

வண்ணார் என்பது சலவைத் தொழி அல்லது வண்ணமிடுவோர் லாளர் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதே. அதே வேளை பண்ணை என்ற சொல் மேலும் ஆரா யப்பட வேண்டிய ஒன்றாகவுள்ளது. பனை யின் மற்றொரு பெயர் பெண்ணை என்ப தாம். (க.த.அகராதி : 1980 : 'பெண்ணை என்பது பண்ணை என்ற வழக் கொழிந்த உருவத்தினூடு பனை என்று மருவிநிற்றல் ஒலிநூல் விதிகட்குப் பொருத்தமுடையது' என்று சுவாமி ஞானப் பிரகாசர் எடுத்துக் கூறியுள்ளதை நோக்கு மிடத்துப் (பண்டைத்தமிழர் 2013 : 133) பனை மிகுதியாக இருந்த காரணம் பற் றிப் பெண்ணை என்பது பண்ணையாகி யிருக்கலாம் என்று கருதுவதும் ஏற்பு டைத்து. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் பனை மரங்கள் மிகுதியாக இருத்தலும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அது பற்றியே வடபகுதிக்கு ஈழம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டி ருக்க வேண்டும் என்று தற்போது வரலாற் றாசிரியர் சிலர் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது (பத்மநாதன் சி. 2011 :)

வண்ணார் பண்ணைக்கு அருகில் கொக்குவிலில் பொற்பதி என்னுமிட முள்ளது. புற்பதி என்பதன் திரிபினால் ஏற்பட்ட இடப்பெயராகப் பொற்பதியைக் கருதலாம். பனை புல்லினத்தைச் சேர்ந்தது. அது உயரமாக வளர்ந்து புற்களுக்கு அர சன் போல் விளங்குவதால் புற்பதி எனப் படுகிறது (சிங்காரவேலு முதலியார், ஆ: 1996 : 1175) புன்னாலை என்பது பொன் னாலை என்று ஆனது போலப் (வரதர்: 2003) புற்பதி என்பது பொற்பதியாக மாறி யிருத்தல் வேண்டும். எனவே, இவ்விடத் திலும் (வண்ணார் பண்ணைப் பிரதேசங் களிலும்) பனைமரங்கள் மிகுதியாக இருந் திருத்தல் கண்கூடு. வடமராட்சியில் குளானை என்னுமிடத்திலும் பொற்பதி என் னும் இடமுள்ளது.

வண்ணார் பண்ணை என்பது சுருக்கமாக வண்ணை எனவழைக்கப் படுகிறது. வண்ணார் பண்ணையில் கேசா வில் (கேசவன் - விஷ்ணு), வெள்ளுருவை (ஒரு மரம்), அஞ்சனன் தாழ்வு காட்டுத் துறை முதலிய குறிச்சிகளுள்.

அஞ்சனன் தாழ்வு- முற்காலத்தில் மேட்டுப்பாங்கான அல்லது உயர்ந்த நிலங்களில் உயர்சாதியினரும், தாழ்ந்த நிலங்களில் மற்றை ஜாதியினரும் வாழ்ந்ததாகக் கூறுவர். அஞ்சனன் என்னும் பெயரையுடைய தலைவனோ, முக்கியஸ்தனோ வாழ்ந்த காரணத்தினால் இப்பெயர் ஏற்பட்டிருத்தல் கூடும். தனிநபர் காரண-மாக ஏற்பட்ட இடப்பெயராக வண்ணை பெருமாள் கோவிலருகில் நல்லான்வரம்பு என்னுமிடம் இருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆயினும் இவ்விடப் பெயருக்கு பின்வரும் காரணமும் பொருத்தமுடைய தாகவுள்ளது. நாம் வந்தனம் என்பது நாம் வந்தோம் என்றும், நாம் தந்தனம் என் பது நாம் தந்தோம் என்றும் பொருள் கொள் ளப்படுவது போல, (நாம்) அஞ்சனம் என் பதும் அஞ்சோம் என்றும் பொருள் கொள்ளப்படலாம். அந்தவகையில் அஞ்சா நெஞ்சம்படைத்தமறவர்கள்வாழ்ந்தஇடம் என்ற காரணத்தினாலும் அஞ்சனந்தாழ்வு என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்க வாய்ப்புள்ளது.

நீராவியடி ஆவி என்பது நீர்நிலை அல்லது வாவியைக் குறிக்கும். (க.த.அக 1980 : 87) அந்த வகையில் ராதி நீர் + வாவி + அடி நீராவியடி என்றாகியிருத்தல் வேண்டும் என்பது பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் அவர்களு டைய கருத்தாகவுள்ளது. (2002: 60). நீராவி என்பதற்கு நீர்க்கேணி என்ற நேர்ப் பெருளுமுள்ளது (முத்துக்குமார சுவாமிப்பிள்ளை கு. 113). "அலந்தை பண்ணை கோட்டகங் கிடங்கோ டிலஞ்சி தாங்கல் சுனை யேல்வையோடை வட்டந் தடாக மடுக் குளம் வலயங் குட்டங் குண்டம் பட்டஞ் சூழி பொய்கை கேணி யாவிதடம்படுக ரேரி கயம் பயமுவளகம் வாவி" என்று சேந்தன்திவாகரமும் (பக்80) ஆவி என்பதற்குப் பொருள் கூறியுள்ளது. எனவே, நீராவியடி என்பது நீர்க்கேணி காரணமாக ஏற்பட்ட இடப்பெயர் என்பது வெளிப்படை. நீராவியடிச் சந்திக்கு அரு கில் நீராவியடிப்பிள்ளையார் கோவிலின் பின்புறமாகப் பழமையான கேணி யொன் றிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லைப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் கேணி காரணமாக ஏற்பட்ட மற்றொரு இடப்பெயர் **கேணியடி** என்பது கொக்கு விலில் உள்ளது.

கந்தர் மடம் - "எங்களூர் கந்த மடம். இங்கே கந்த புராண படனம் செய் யப்பெற்றதால் அம்மடத்தின் பெயர் ஊருக் காயிற்று" என்று இவ்விடப் பெயர்க் கார ணத்தை எடுத்துரைத்துள்ளார் க.சி.குலரத் தினம் அவர்கள். (மில்க்வைற் செய்தி 1.1.1979 பக் 5 நாவலர் நினைவுக்கட்டுரை)

ஆனைப்பந்தி யாழ்பாணத்தரசர் காலத்தில் யானைகள் கட்டப்பட்ட இடம் காரணமாக ஏற்பட்ட பெயராகக் கருதப் படுகிறது.

கலட்டி - கல் + அட்டி ஸ்ரீ கலட்டி. அட்டி என்பதற்கு இட்டு என்றும் பொருள் உள்ளது (க.த.அ. 1980 : 19). இட்டு என் பதற்குக் காரணமாக என்று பொருள் (க.த. அ. 1980 : 104) எனவேகல்காரணமாக அதா வது கல்நிலம் என்ற பொருளில் ஏற் பட்ட இடப்பெயரேகலட்டியாகும். யாழ்ப் பாணப் பல்கலைக்கழகத்துக்கும் நாச்சி மார் கோவிலுக்கும் இடையில் இவ்விடம் உள்ளது. மனித எத்தனத்தால் இவ்விடம் தற்போது வளம் மிக்க நிலமாக மாறியுள்ளது.

நாச்சிமார்கோவிலடி - கொக்குவிலுக் தட்டாதெருச் சந்திக்கும் இடை கும் யிலமைந்துள்ள இடம். நாச்சிமார்கோவில் காரணமாக இப்பெயர் ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்தில் ஆரம்பத்தில் நாச்சிமார் வழிபாடு நடைபெற்று வந்ததாகவும் பின்னர் 1870 ஆண்டளவில் கற்கட்டடமாக இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டு யாவிலிருந்து ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் விக் கிரகம் கொண்டு வரப்பட்டு பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. (இலங்கைத் திருநாட்டின் இந்துக்கோவில் கள் : 1984 : 28) இவ்விடத்தில் குளக்கரை யில் மருதமரம் நின்ற காரணத்தால் குளக் கரை மருதடி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

திருநெல்வேலி "இது யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துக்குச் சமீபமாயுள்ள @(T) சிறு கிராமம். தென்தமிழ் நாட்டில் திரு நெல்வேலி என்னும் பெரிய ஊர் ளது. அது முன்னர் பாண்டியர் தலை இருந்தது. திருநெல்வேலி நகராக नलां பது திண்ணைவேலி என்று மருவியும் வழங்கப்படுகிறது.வேலி என்று முடிவடை யும் இடப் பெயர்கள் பல யாழ்ப்பாணத் திலுள்ளன. உ-ம் அச்சுவேலி, நீர்வேலி, சங்கு வேலி. வேலி என்றால் மதில், ஐந்துகாணி (5 ஏக்கர் நிலம்), ஊர் எனப் பொருள்படும் (குமாரசுவாமி ச. 1918 : 3, கதிர் தணிகா சலம் 1992 : 203)

தமிழகத்திலுள்ள திருநெல்வேலி என்ற இடத்திலிருந்து வந்த மக்கள் இவ் விடத்தில் குடியேறிய காரணத்தால் இப் பெயர் ஏற்பட்டது என்பது பொது வான கருத்தாகவுள்ளது. இவ்வூரில் யாழ்ப் பாணப்பல்கலைக்கழகம் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது..

மருதம்பற்றை, வடுவாவத்தை, அம் பத்தை, மழவராயன் தறை, பாண்டி மழவ ராயன் வளவு முதலான குறிச்சிகள் இவ் வூரிலுள்ளன.

வடுவாவத்தை என்பதில் வடுவா என் பது சிங்களச் சொல்லாகக் குமாரசுவாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். (1918: 33) ஆனால் வடுவா என்பது வடுகர் என்ற சொல் லின் திரிபினால் ஏற்பட்டதாகக் கருது வதே பொருத்தமுடையது. வடுகர் என் பது பற்றி யாழ்ப்பாண வரலாற்று நூல் களிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (முத்துத்தம் பிப்பிள்ளை ஆ. 2001: 14). அவ்விதமே அம் பட்டவத்தை என்பது அம்பத்தையாகத் திரி படைந்திருத்தல் கூடும்.

கொக்குவில் - (கொக்கு + வில்) வில் என்பது குளத்தைக் குறிக்கும் என்பது ஏற் கெனவே எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. கொக்கு என்பது பறவை. இந்தவகையில் கொக்கையும் குளத்தையும் தொடர்பு படுத்தி கொக்குவில் என்ற பெயர் ஏற் பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

ஆயினும் வில் என்ற பெயருடன் முடி வடையும் பெரும்பாலான ஊர்கள் தாவரப் பெயருடன் தொடர்புடையனவாக இருத் தலை நோக்குமிடத்து (உ-ம் இணுவில் (இணு- கரும்பு,முங்கில்), கோண்டாவில் (கோண்டம் குறிஞ்சாய்), உடுவில் உடுமரம், உசிலைமரம்), நுணா (26)-வில் (நுணா - மஞ்சவுண்ணா)) கொக்கு வில் என்ற பெயரும் தாவரத்துடன் தொடர் ஏற்பட்டிருக்க புடையதாக வாய்ப் புள்ளது. (சிவசண்முகராஜா சே. 2014).

பொதுவாகக் குளங்களருகில் தாவரங் கள் செழித்து வளர்ந்திருத்தல் சாத்திய மென்பதால் இது ஏற்றுக்கொள்ளப்படத் தக்கதாகும். கொக்கு என்பதற்கு கொக்கு மரம், மாரம், கொக்கு மந்தாரை என்று மூலிகை அகராதிகள் பொருள் கூறுகின்றன. இம்மரங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் பரவலாகக் காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கொக்கு என்பதற்குக் குதிரை என்றும் அர்த்தமுள்ளதாகக் கூறும் இ.பாலசுந்தரம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத் தரசர் காலத்தில் இவ்விடத்தில் குதிரைப் படை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த காரணத் தாலும் இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என் றும் எடுத்துக் கூறியுள்ளமையும் இங்கு கவ னத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

சொர்ணவடலி (வடலிப்பனை கார ணமாக),தேங்காய் மூலை (தென்னை மரம் அல்லது தேங்காய் மிகுதி காரண-மாக), நெட்டிலுப்பாய் (இலுப்பை மரம் காரணமாக), தலையாளி (தலையாரி என் னும் ஊர்காவல் படைத்தலைவன் காரண மாக), உப்புமடத்தடி (உப்பு வணிகம் காரணமாகக் கட்டப்பட்ட மடம்), மாப் பியன், வலபத்தை, கோவிற்கடவை, கூறி யான்கடவை (சிவிகை முன் கட்டியங் கூறுவோன்), காலிங்கராயன் புலம் பெரியபுலம், உயரப்புலம், குளப்பிட்டி, பூநாறி மரத்தடி, மணியன்காடு, பிரம் படி, கோணாவளை, காட்டுப்புலம், மாத் தனை, நாவிதன்காடு, மஞ்சவனப்பதி, கோயிற்காடு போன்ற குறிச்சிகள் கொக்கு ഖിഖിல് உள்ளன.

கோயிற்காடு - இவ்விடத்தில் திரு நெல்வேலி சிவன்கோவில் அமைந் துள்ளது. இக்கோவிலின் வடக்கு வீதி யில் முத்துமாரி அம்மன் கோவில் உள் ளது. மேலும் வடகிழக்கே தலங்காவல் பிள் ளையார் கோவிலும், தென்கிழக்காக நல் லூர் கந்தசுவாமி கோவில், நல் லூர் சிவன்கோவில் என்பனவும் அமைந் துள்ளன. (சோமாஸ்கந்தவேள் :ஈழத்துச் சிவாலயங்கள் (கட்டுரை) 2009 : 158) ஆடியமடம் - ஆடியபாதன் என் பவரால் கட்டப்பட்ட மடம் காரணமாக இப்பெயர் ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும். கொக்குவில் சந்திக்கருகில் உள்ள இவ் விடத்தில் பின்னர் முருகன் கோவில் கட்டப்பட்டுத் தற்போது புதுக்கோவி லடி எனவழைக்கப்படுகிறது. இவ்விடத்தி லிருந்து கிழக்கு நோக்கி நாயன்மார்க் கட்டுவரை செல்லும் வீதிக்கு ஆடியபாதம் வீதி என்று பெயர். அதாவது அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் மடத்தையும் ஆடிய மடத்தையும் இணைக்கும் வீதியாக இது உள்ளது.

பூநாறி மரத்தடி - பூநாறி அல்லது பீநாறி என்பதன் திரிபாக ஏற்பட்டிருக் கலாம். பூநாறி மரத்தடி அல்லது பீநாறி மரத்தடி என்னும் இடம் கொக்குவில் சந்திக்கும் நாச்சிமார் கோவிலுக்கும் இடையில் உள்ளது. இம்மரத்தின் பெயர் பெருமரமாகும். இதன் பூக்கள் மிகவும் நாற்றமுடையவையாக இருப்பதாலேயே பூநாறி என்றும், பீநாறி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. பெருமரமானது உலர்வலயத்திலும், காடடர்ந்த இடங்களிலும் வளரும் இயல்புள்ளது.

கோணாவளை - கோணா - கோணா - கோணாத, வளையாத, குன்றாத : வளை - வளம் அதாவது குன்றாத பயன் தரும் நிலப் பகுதி என்கிறார் இ. பாலசுந்தரம் (2002 : 168).. வளை என்பது வளைந்து செல்தல் என்ற பொருளையும் தரும். எனவே அவ்விதம் வளையாமல் நேரியதாக வுள்ள நிலப்பரப்பு என்பதும் பொருத்த முடையதாகலாம்.

கோண்டாவில் - (கொண்டம் - கோண்டம் + வில்)கொண்டம் என்பது குறிஞ்சாயைக் குறிக்கும். எனவே இவ்விடத் திலுள்ள குளத்தினருகில் குறிஞ்சாய்க் கொடிகள் அதிகமிருந்த காரணத்தால் இப்பெயர் ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இவ்வூர் கொக்குவிலுக்கு வடதிசையில்

உள்ளது. குறிஞ்சாய்க் கடவை என்னுமிடம் கொக்குவிலிலுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது (குமாரசுவாமி ச. 1918 : 91)

கிலிங்கலாவத்தை, கள்ளியொல்லை, நியம்பத்தை, சங்குப்பத்தை (சங்கு - இயங்கு செடி), தட்டான்தோ (தட்டான்தரை) அன் னங்கைபோன்றகுறிச்சிகள் இவ்வூரில் உள்ள தாக குமாரசுவாமி அவர்கள் குறிப்பிட் டுள்ளார்.

நந்தாவில் - நந்தா விளக்கு என் பது அணையாவிளக்கைக் குறிக்கும் (க.த.அகராதி : 1980 : 589). வில் என்பது குளத்தைக் குறிப்பதால் வற்றாத நீருள்ள குளத்தையுடைய இடம் என்ற பொருளில் நந்தாவில் என்று ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர் கூறுகின்றனர். (பாலசுந்தரம் இ. 2002 : 108) இவ்விடத்தில் நந்தாவிற்குளம் என்னும் பெயரையுடைய பெரியகுளம் ஒன்றுள்ளது.

ஆயினும், வில் என்பதற்கு ஒளி என் னும் பொருளுள்ளமையும் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. (க.த.அகராதி 1980 : 857 அந்தவகையில் நந்தாவில் என்பதற்கு அணையாஒளி(விளக்கு) என்று பொருள் கொள்வதும் ஏற்புடையதே. இவ்விடத்தில் பிரசித்தி பெற்ற நந்தாவில் அம்மன் ஆலயம் உள்ளது.

முடமாவடி - .முடம் - நோய், குறை பாடு. மா - மாமரம் அதாவது நோயுற்ற மாமரத்தடி என்னும் பொருளில் இப்பெயர் ஏற்பட்டிருத்தல் கூடும். மா என்பதற்குக் குதிரை என்னும் பொருளுமுண்டு. எனவே இவ்விடத்தில் குதிரைக்கு ஊனம் ஏதும் ஏற் பட்டிருக்கலாம். அதுபற்றியும் இப்பெயர் ஏற்பட்டிருத்தல் கூடும்.

செங்குந்தா - இவ்விடம் குழைக்காடு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. பருத்தி நூலாலும் பட்டு நூலாலும் சீலை செய்யும் வகுப்பினர் கைக்கோளர் அல்லது செங்குந்தர் எனவழைக்கப்படுவர்.இவர்கள் குமரக்கடவுளுக்கு குந்தம்(வேல்) பிடித்துச் சேவகரானதால் செங்குந்தர் எனப்படுவர். (சிங்காரவேலு முதலியார் ஆ. 1996 : 501). செங்குந்தர் என்னும் சாதியினர் வாழுமிடம் செங்குந்தா எனப்படும். சிவியாதெரு போன்று இவ்விடம் செங்குந்தா வீதி எனப்படுகிறது. இது நல்லுாருக்கு வடபாகத் திலுள்ளது. நல்லுார்க்கந்தன் ஆலய வரு டாந்த மகோற்சவத்தின்போது கொடிச் சீலை இன்றும் இவர்களால் வழங்கப்படுகிறது. சட்டநாதர் (நல்லைநாதர்) கோவிலிலிருந்து அது ஊர்வலமாக எடுத் துச் செல்லப்படுகின்ற வழக்கமும் உள்ளது.

கைக்கோளர் என்போர் பெரும்படை வீரராக முற்காலத்தில் இருந்துள்ளார்கள். பத்தாம் நூற்றாண்டளவில் சோழ நாட்டை ஆண்ட சுந்தரச் சோழச் சக்கரவர்த் தியின் மெய்க்காவற்படையில் இவர் கள் இடம் பெற்றள்ளார்கள். யாழ்ப் பாண அரசர்களுக்கும் இவர்கள் மெய்க் காப்பாளர்களாக விளங்கியிருத்தல் வேண் டும். அதனாற்றான் இவர்கள் நல் லூர் அரண்மனைக்கு அருகில் குடியமர்த் தப்பட்டுள்ளனர்.

குணபூஷண சிங்கையாரியச் சக்கர வர்த்தியே கைக்கோளரைக் காஞ்சிபுரத் திலிருந்து வரவழைத்ததாக யாழ்ப் பாணச் சரித்திரம் கூறுகிறது (முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை ஆ. 2001 : 27)

கள்ளியங்காடு- நல்லுார்ப் பிரதேச செயலர்பிரிவின்வடக்கு எல்லையாக உள்ள கிராமம். இதன் பெரும்பகுதி இப்பிரதேச செயலர் பிரிவுக்குட்பட்டிராத போதிலும் முற்காலத்தில் தலைநகர் நல்லுாருடன் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புள்ள இட மாக இருந்துள்ளது. கள்ளிமரச் செடிகள் அதிகமிருந்த காரணத்தால் இவ்வூருக்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம் ஆய்வாளர் பலரும் கூறுகின்றனர். ஆனால் கல்லியங்காடு என்பதே கள்ளியங்காடு என்று மருவியுள்ளது போலத் தோன்று கல்லியம் என்றால் நோயின்மை கிறது. என்றும் பொருள். தமிழரசர்

காலத்தில் இவ்விடத்திற் பெரிய மூலிகைத் தோட்டம் ஒன்று அமைக்கப் பட்டிருந்ததாகவும், அதில் இமயத்திலிருந் தும் மூலிகை மரங்கள் கொண்டுவந்து வளர்க்கப் பட்டதாகவும் விடம் மருத்து மாமலைவனம் என்று அழைக்கப்பட்டதாகவும், இங்கிருந்தே யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மருத்துவ மனை களுக்குப் பச்சிலை மூலிகைகள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. (முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை ஆ. 2001: 47) எனவே, இவ்விடம் மூலிகைகள் மிக்கதாக விளங்கிய காரணத்தால் இங்கு வசிப்போர் எப்போதும் மூலிகைக் காற்றைச் சுவாசித் துக் கொண்டிருப்பராதலால் அவர் களை நோயணுகமாட்டாது என்ற காரணத் தினாலும் இவ்விடத்தில் மூலிகைகள் அதிகம் வளர்க்கப்பட்டு காடு போல இருந்ததாலும்கல்லியங்காடு என்று அழைக் கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அது பின்னர் கள்ளியங்காடு என்றாகிவிட்டது போலும்.

- இவ்விடம் இணு காரைக்கால் விலுக்குக் கீழ்த்திசையில் உள்ளது. காரைச் செடிகள் மிகுதியாக இருந்த காரணத்தால் இப்பெயர் ஏற்பட்டதென்பர். இவ் விடம் முன்னர் காரைக்காடு என்று அழைக் கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. (பாலசுந் தரம் இ. 2002 : 75). முற்காலத்தில் இணுவில், உரும்பிராய், கோண்டாவில் ஆகிய நிலப்பரப்புகளை உள்ளடக்கிய பெரு நிலப்பரப்பே கரைக்கால் எனவழைக்கப் பட்டிருக்கலாம் என்று இ.செ.நடராசா அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளமை பண்டைக் காலத்தில் இவ்விடம் பெற்றிருந் திருக்கக்கூடிய முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது. (சிவலிங்கம் மூ. 2004: 60)

ஆயினும் காரை என்பதற்குச் சுண் ணாம்புச்சாந்து என்றும் (க.த.அ. 1980 : 325), கால் என்பதற்கு வாய்க்கால் என் றும் பொருளுள்ளது. (க.த.அ. 327) அந்தவகையில் சுண்ணாம்புச் சாந்தினா லானவாய்க்கால் அமைக்கப்பட்டிருந்தமை காரணமாகவும் இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்க வாய்ப்புள்ளது. காரைக்காலுக்கு வடக்கே சில கிலோமீற்றர் தொலைவில் சுண்ணாகம் உள்ளது. சுண்ணாம்பு காரணமாகவே அப்பெயர் ஏற்பட்டு தற்போது சுன்னாகம் என்று அழைக்கப்படுவதாகக் கூறுவாருமு-ளர். (பாலசுந்தரம் இ. 2002 : 196) கரைக் காலில் காரைக்கால் சிவன் ஆலயம் உள் ளது.

முடிவுரை - இக்கட்டுரையில் நல் லுார்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவிலுள்ள முக்கி யமான இடப்பெயர்கள் பற்றியும் அவற் றிலுள்ள சில குறிச்சிகள் பற்றியும் ஆரா யப்பட்டுள்ளது. அவற்றுட் பல இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து அரசாண்ட மன்னர்களினதும், இங்கு வாழ்ந்த மக்களின தும் வரலாற்றுப் பாரம்பரியங் களை எடுத்துக்காட்டும் சிறந்த ஆவணங் களாகவும் உள்ளன. பெரிய ஊர்கள், நகரங்களின் பெயர்க் காரணங்களை ஆராய் வதுடன் நின்றுவிடாது குறிச்சிப் பெயர்கள், காணிப் பெயர்கள் என்பவற் றையும் கவனத்திற் கொண்டு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுமேயானால் இலங்கைத் தமிழரின்வரலாறுசார்ந்த, தமிழரின்கடைசி இராசதானி சம்பந்தமான பல உண்மைகள் கொண்டுவரப்படுவதற்கான வெளிக் வாய்ப்புகளுமுள. இடப்பெயர்கள் தமிழ் மக்களின் மொழி, மதம், வரலாறு, இயற்கை அறிவியல் போன்ற பல்துறைகளுடன் தொடர்புடையதாய் அமைந்துள்ளதால் அவ்வத்துறை சார்ந்த அறிஞர்களின் கூட்டு முயற்சியும் இடப்பெயராய்வில் அவசிய மானதொன்றாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

 கதிர் தணிகாசலம் - தமிழர் வரலாறும் இலங்கை இடப்பெயராய்வும் -சரவணாபதிப்பகம், 127, மேற்குத்தெரு, இராகவரெட்டி காலனி, சென்னை -600095. முதல்பதிப்பு சூன். 1992

- 2. நாச்சிமுத்து கி. *தமிழ் இடப்பெய ராய்வு -* சோபிதம் பதிப்பகம், நாகர்கோயில்,1983
- 3. ஞானப்பிரகாசர்.சுவாமி. யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம் (1928), Reprint -Asian Educational Services, New Delhi: Chennai (2003)
- 4. குமாரசுவாமி. ச. வடமாகாணத்துச்சில ஊர்ப்பெயர்கள் - யாழ்ப்பாணம், 1918 (யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி என்ற நூலின் பின்னிணைப்பாக இது உள் ளது)
- 5. Kularatnam, K. Tamil Place Names in Ceylon outside the Northern and Eastern Provinces- The first International Conference Seminar of Tamil Studies, vol. 1. Kuala Lumpur, Malaysia. 1966
- 6. பாலசுந்தரம்.இ *ஈழத்து இடப்பெயர்* ஆய்வு - ரொறன்ரோ , கனடா. 2002
- 7. Statistical Hand Book 2014 Divisinal Secretariat Nallur
- 8. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை ஆ. யாழ்ப் பாணச் சரித்திரம் - (1915)Reprint - Asian Educational Services,New Delhi: Chennai 2003
- 9. பகவதி. கு. ஊர்ப்பெயர்கள் ஒரு வரலாற்று மூலம் - முல்லை நிலையம் சென்னை - 17 முதற்பதிப்பு 2005
- 10. பாலசுந்தரம்.இ. *இடப்பெயராய்வு -*காங்கேசன் கல்வி வட்டாரம்- பண்டி தர் சி. அப்புத்துரை மணிவிழா வெளி யீடு, 1988
- 11. சேதுப்பிள்ளை ரா.பி. தமிழகம் ஊரும் பேரும் - பழனியப்பா பிரதர்ஸ். சேன்னை 600014. ஆறாம்பதிப்பு 1987
- 12. அருள்மனோகரி, பா. *பொதிகை*யடிவார ஊர்ப்பெயர்கள் மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 53,
 புதுத்தெரு, சிதம்பரம். முதல் பதிப்பு
 2008
- 13. *முத்துராச கவிராசரின் கைலாய* மாலை- சுழிபுரம் திருமதி வள்ளி யம்மைமுத்துவேலுநினைவுவெளியீடு, 1983
- 14. இலங்கைத் திருநாட்டின் இந்துக் கோவில்கள்- இந்துசமயத் திணைக் களம், கொழும்பு. 1984

- 15. **கழகத் தமிழ் அகராதி-** திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப் புக் கழகம், லிமிடெட், 79, பிரகாசம் சாலை, சென்னை 600 001, 1980
- 16. **ஈழத்துச் சிவாலயங்கள்** திருக்கேதீச் சரம் ஸ்ரீமத் சபாரத்தினம் சுவாமிகள் தொண்டர் கபை வெளியீடு. 2009
- 17. இராசநாயகம் செ. **யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்** (1933) Reprint Asian Educational Services, New Delhi: Chennai 2003
- 18. சிங்காரவேலுமுதலியார் சிந்தாமணி, AsianEducational Services,New Delhi, Chennai,1996
- 19. அரங்கராஜ் ஜெ. தொகுப்பாசிரியர் கவாமி ஞானப்பிரகாசரின் பண்டைத் தமிழர் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுநா வெளியீடு, 2013
- 20. கிரிதரன் வ.ந. நல்லூர் ராஜதானிநகர அமைப்பு - ஸ்நேகாஃமங்கைபதிப்பகம், சென்னை முதல் பதிப்பு 1996
- 21. சிவசண்முகராஜா சே. **காலத்தை** வென்று நிற்கும் கந்தரோடை முதல் பதிப்பு 2013
- 22. வேலுப்பிள்ளைக.**யாழ்ப்பாணவைபவ கௌமுதி** Reprint Asian Educational Services,New Delhi: Chennai 2004
- 23. பத்மநாதன்.சி. **யாழ்ப்பாண இராச் சியம் ஒரு சுருக்க வரலாறு** குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, சென்னை. 2011
- 24. வரதர் **மலரும் நினைவுகள்** வரதர் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம். இரண்டாம் பதிப்பு, 2003
- 25. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை கு. இலக்கியச் சொல்லகராதி
- 26. சேந்தன்திவாகரம் பதிப்பு 1897
- 27. குலரத்தினம் க.சி. **மில்க்வைற் செய்தி** 1.1.1979 பக் 5 (நாவலர் நினைவுக் கட்டுரை)
- 28. சிவசண்முகராஜா சே. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மூலிகைப் பெயர் களிலமைந்த இடப் பெயர்கள் ஓர் ஆய்வு. 2014 (unpublished)
- 29. சிவலிங்கம் மூ. சீர் இணுவைத் திருவூர் -அசைவத்திருநெறிக் கழகம், இணுவில் முதல் பதிப்பு, 2004

நல்லூர் கண்ட தமிழ்ப் புலவர்கள்

கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் முன்னாள் அதிபர் கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை

கொண்டிருக்கிறது.

ழத்துத் தலங்களுள் தனிச்சிறப் புப் பெற்றது நல்லூர். யாழ்ப் பாண அரசுக்குத் தலைநகரமா கத் திகழ்ந்த தனிச்சிறப்பு நல் லூருக்குண்டு. தமிழரசு வீழ்ச்சி யடைந்து அந்நியராட்சியும் ஒழிந்து, நாடு விடுதலையடைந்த பின் நல்லூர் எழுச்சி பெற்றுப் பொலிகிறது. நல்லூரின் நடுநாயகமாகத் திகழ்கின்ற கந்தகோட்டம், காந்தம் போல் அடியார்களை ஈர்த்துக்

நல்லூர்ப் புலவர்கள் பற்றிய இக் குறிப்பை அரசகேசரியிலிருந்து தொடங்கு வது பொருத்தமாயிருக்கும் நல்லூரை ஆண்டபரராசசேகரனுக்கு மருகராகிய அரசகேசரி ஆரியமும் அருந்தமிழும் வல்ல புலவராகத் திகழ்ந்தார் மகாகவி காளிதாசர் பாடிய இரகுவம்சத்தை அவர் தமிழிற் காவியமாகப் பாடினார்.

யாழ்ப்பாணத்தைப் போர்த்துக் கேயர் ஆண்ட காலத்தில் வாழ்ந்தவர் ஞானப்பிரகாசமுனிவர். திருநெல்வேலியிற் பிறந்த இவர் திருவண்ணாமலை சென்று, ஆதீனத்துத் தம்பிரான் உள்ளிட்ட பலருக்கு ஞான நூல்களைப் போதித் தார். பல கிரந்த நூல்களை எழுதியும் சிவஞானசித்தியார் முதலியவற்றுக்கு உரை யெழுதியும் தம் பெயர் நிறுவியவர் ஞானப் பிரகாசமுனிவர்சிதம்பரத்தில்உள்ளஞானப் பிரகாசர் திருக்குளம் இவர் திருப்பணியாக இன்றும் விளங்குகிறது.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பெரும்புல வராய் விளங்கியவர் நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவர் (1716-1780) இவர் மறைசை அந் தாதி, கல்வளை அந்தாதி என்னும் இரு அந்தாதிகள் பாடியவர். மறைசை அந் தாதிக்கு உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர் உரை எழுதினார். அவ்வுரையைப் பாராட்டி, அக்காலத்தில் வெளிவந்த உதய தாரகையில் அப்பத்திரிகை அ. சதாசிவம்பிள்ளை எழுதினார் வளையந்தாதிக்கு வல்வை வைத்திலிங்க பிள்ளை உரை செய்தார். கரவெட்டியில் வாழ்ந்த வேலாயுத முதலியாரைப் பாட்டு டைத் தலைவராகக் கொண்டு"கரவை வேலன்" கோவை என்னும் பிரபந்தத் தையும் இவர்பாடினார் அவரை இறை வனைப் பாடிவந்த ஈழத்து இலக்கியம் சின்னத்தம்பிப் புலவரோடு மானுடம் பாடத் தொடங்குவதை அவதானிக்கலாம். கவிதா சின்னத்தம்பிப் புலவருடைய சாமர்த்தியத்துக்கு "பறாளை விநாயகர் பள்ளு" என்ற நூலிலிருந்து ஓர் உதாரணம் காட்டலாம்: -தன் நெல்வயல்களைக் கவனிக்கும் பள்ளனி டம் விளைச்சல் பற்றிய கணக்குக் கேட்கிறார், ஆண்டை அவன் சொல்கிறான்:

"எலி தின்று தீர்த்தது ஆயிரம் கோட்டை

கவிபாடி வந்த பாவலர்க்குக் கொடுத்தது

இப்பொழுது என்னிடம் எஞ்சியிருப்பது

ஐந்நூறு கோட்டை காணும்

நெல்

MITERIT GL!"

வட்டுக்கோட்டை மட்டுந்தான்!" 'கோட்டை' என்ற அளவையை வட்டுக் கோட்டை என்ற ஊர்ப்பேரோடு வைத்து விளையாடுகிறார் புலவர்.

"சிந்தூரத்துணை புள்ளூர் அயன்பணி தென் பறாளைப் பரஞ்சோதி நாத தந்தியேறிய வாகனம் தின்று சமைந்த நெற்கோட்டை ஆயிரங் காணும் வந்த பாவலர் வெங்கலி தீர வழங்கும் கோட்டையோர் ஐந்நூறு காணும் இந்த நாளினில் என்பொருளாய் வைத்(து) இருந்ததோர் வட்டுக்கோட்டை யொன்

இருபாலை சேனாதிராய முத லியாரின்மாணவர் நல்லூர் சரவண முத்துப் புலவர். ஆறுமுக நாவலர் உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர் முதலியோர் இப்புலவரின் புகழ்பூத்த மாணாக்கராவர்

நல்லூரில் தோன்றிய வித்துவான் களுள் முடிமணியாகத் திகழ்ந்தவர் ஆறுமுகநாவலர். தம் பெயரை "யாழ்ப்பா ணத்து நல்லூர் ஆறுமுகம்" எனப் பொறித்து ஈழ நல்லூரைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகு அறியவைத்தவர் அவர். தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகியவற்றில் புலமை பெற்று விவிலிய நூலைத்தமிழில் மொழி பெயர்த்த பெருமைக்குரியவர் நாவலர்.

திருக்குறள் (பரிமேலழகருரை), தொல்காப்பியம் (சேனாவரையம்)சூடா நிகண்டு இலக்கணக்கொத்து, மணி இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி, புராண வசனம், கந்தபுராண வசனம் முதலிய பெரியவற்றைப் பதிப்பித்தும் எழுதியும் வெளியிட்டதுமன்றி, மாணவர்க்கான பால சைவவினாவிடை முதலிய பாடவரிசை, சுருக்கத்தை வற்றையும், இலக்கணச் யும் இயற்றியவர் நாவலர்.

கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் அரசினர் ஆதரவுடன் கொடிகட்டிப் பறந்த காலத் தில், சைவசமயிகள் கற்பதற்கென சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவிய முன்னோடி ஆறுமுகநாவலர்.

தமது சொந்த மதமாகிய சைவத்தில் நிலவிய குறைபாடுகளைக் கண்டித்து, "யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை," "நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்" முதலிய பிரசுரங்களை வெளியிட்ட சீர்திருத்தவாதி ஆறுமுகநாவலர்.

நாவலர்மரபில்வந்தவர்களுள்குறிப் பிடத்தக்கவர் வித்துவசிரோமணி பொன் னம்பல பிள்ளை இவர் நாவலருக்கு மருகரும் மாணவருமாவார். நாவல பொன்னம்பலப் பிள்ளையும் ரும் சேர்ந்து புராணபடனம் செய்ததுண்டு. நாவலர் அதிகம் "மினக்கெடாத" கம்பரா மாயணத்தைப் பாடஞ் சொல்வதில் மருகர் விற்பன்னர். அவர் பாடஞ் சொல்லுகையில் மாணாக்கர் எடுத்த குறிப் புப் புத்தகம் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை கேட்டுக் கொண்ட தற்கிணங்க சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு வழங்கப்பட்டதாகப் பண்டித மணி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கொக்குவில் 'குகதாசர்' சபாரத்தின முதலியார் (1858-1922) யாழ். மத்திய கல்லூரியில் கல்வி கற்று யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியில் உத்தி யோகம் பார்த்தவர். இவர் ஆறுமுகநாவலரி டம் தமிழும் சமயமுங் கற்றதாக ஒரு பதி வுண்டு.

அக்காலத்தில் 'உதய பானு'வில் Charles Brad Langh என்ற ஆங்கிலேயர் வெளி யிட்ட நரீச்சுரவாதக் கொள்கையை மறுத்து முதலியார்எழுதியகட்டுரைத்தொடர், பின், "ஈசுரநிச்சயம்" (1896) என்ற நூலாக வெளி வந்தது.

பிரபஞ்சவிசாரம், சிவான்மபோதம், இந்து மதத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்,

மறுபிறப்புண்மை, சரவணபவ மாலை, நல்லை நான்மணிமாலை முதலிய நூல் களையும் முதலியார் எழுதினார்.

பண்டி தமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் நாவலர் மரபைப் பிரதிநிதிப் படுத்தியவராய் இருபதாம் நூற் நாண்டில் இம் மண்ணில் வாழ்ந்தவர். நாவலர் காவிய பாடசாலையில் சுன்னா கம்குமாரசுவாமிப்புலவரிடமும் த. கைலாச பிள்ளையிடமும் வித்துவான் ந. சுப்பையா பிள்ளையிடமும் இலக்கிய இலக்கணங் களைக் கற்று, ஆசிரியப்பயிற்சியும் பெற்று, திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் விரிவுரையாளரானவர் அவர்.

நாவலர் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை முதலிய ஈழத்தறிஞர் பணி களை இருட்டடிப்புச் செய்து "வர லாறு படைக்கும்" தமிழகத்தாரைக் கண்டிப்பதில்முன்னின்றவர்பண்டிதமணி.

ஈழத்துக்கென ஓர் இலக்கிய வழி அரசகேசரித் தொடக்கம் வழிவழி வளர்ந்து வந்துள்ளது என நிறுவியவர் பண்டி தமணி அவர்கள். யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் கந்தபுராண கலாசாரமே என அறுதியிட்டுக் கூறியவரும் பண்டி தமணி அவர்களே.

இலக்கியம்தவிர, சமய, தத்து வக் கட்டுரைகளையும் பண்டி தமணி எழுதி வெளியிட்டார். "சமயக்கட்டுரைகள், கந்த புராணபோதனை, அத்வைதசிந்தனைகள்" முதலியவை இத்தகையன.

"கந்தபுராண தஷகாண்டம் உரை" பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்து மாணவர் சங்கத்தால் வெளியிடப்பட்டது. பண்டைய மன்னர்கால மரபுப்படி பன்டித மணியின் இந்நூல் யானைமீது ஏற்றி ஊர்வ லமாகக் கொண்டு வரப்பட்டுச் சிறப்புச் செய்யப்பட்டது. பண்டிதமணி இலக் கிய கலாநிதிப் பட்டமளித்துக் கௌரவிக் கப்பட்டார். கொக்குவில் குமாரசுவாமிப் புல வர் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் போன்று அங்கு முறையாகப் பண்ணிசை பயின்றவர். இலங்கைமீண்டு, இராமநாதன்கல்லூரியில் இசை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.

கதாகாலட்சேபக் கலைஞராகத் தம்பெயர் நிறுவியபுலவர் ஈழத்திலும்வெளி நாட்டிலும் ஈட்டிய பொருள்கொண்டு தம் மூரில் 'ஞான பண்டித வித்தியாசாலை' என்ற பாடசாலையை நிறுவி நிர்வகித்து வந்தார்.

பல்கலைப்புலவர் க. சி. குலரத்தினம் ஒரு தகவற்களஞ்சியமாக நம்மிடை உலவிய வர். "செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள்", "சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள்", "தமிழ் தந்த தாதாக்கள்" ஆகிய மூன்று நூ ல்களையும் எழுதினார். உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்காக "நோர்த் முதல் கோபல் லாவ வரை" மற்றும் "இந்து நாகரிகம்" ஆகிய பாடநூல்களையும் எழுதினார்.

"சொக்கன்" என்னும் புனைபெய ரில் கவிதை, கதை, நாடகம், ஆய்வு முதலிய பல துறைகளிலும் தடம்பதித்த வித்துவான் க. சொக்கலிங்கம் அவர்கள் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தின் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றவர்.

கவிதைத் துறையை நோக்கு கையில் அரியாலையூர் வே.ஐயாத் துரை, நாக.சண்முகநாதபிள்ளை, தில்லைச் சிவன், ம. பார்வதிநாத சிவம், சோ.பத்ம நாதன், த.ஜெயசீலன், நாக சிவசிதம்பரம், ந.சத்தியபாலன், இ.குகதாசன், சி.சிவ தாசன், ஐ.வரதராஜன் முதலிய பலர் கவிதைத் தொகுதிகள் வெளி யிட்டுள்ளார்கள்

புனைகதைத் துறையிலும் நல்லூர் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்துள் ளது. சிறுகதை முன்னோடிகளில் ஒருவ ரான சம்பந்தன், தாழையடி சபாரத்தி னம், புதுமை லோலன், செ.யோகநாதன், துருவன், கே.எஸ்.ஆனந்தன் அன்னலட்சுமி இராசதுரை, பத்மா சோமகாந்தன், சட்டநாதன், ஈழத்துச்சோமு து.வைத் திலிங்கம் என ஒரு நீண்ட பட்டியல் தேறும்.

ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாவல் களையும், இருநூற்றுக்கும் அதிக மான சிறுகதைகளையும் எழுதிய "செங்கை ஆழியான்" சாதனையாள ராக நிமிர்கின்றார். பேராசிரியர் நந்தி இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க புனைகதை யாளர்.

நல்லூரின் நாடக வரலாறு நாவலரின் தந்தையாராகிய கந்தப்பிள்ளை (1766-1842)அவர்களுடன் தொடங்குவ தாகக் கொள்ளலாம். விரிவஞ்சி, நாட காசிரியர்களை மட்டும் குறிப்பிடுகின் நேன் தேவன் (யாழ்ப்பாணம்), சொக்கன், அராலியூர் சுந்தரம்பிள்ளை, நா.செல் லத்துரை முதலியவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். பெரும் எண்ணிக்கை யிலான வானொலி நாடகங்களை எழுதி யவர் சுந்தரம்பிள்ளை.

போரால் அலைப்புண்ட ஒரு சமூகத் தின் குரலாக ஒலித்த நாடகாசிரியர் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள். மண்சுமந்த மேனியர்", "எந்தையும் தாயும்", "வேள்வித்தீ", "அன்னை இட்டதீ", முதலிய நாடகங்களை எழுதியும் சில வற்றைத் இயக்கியும் சாதனை புரிந்தவர் சண்முகலிங்கம். முப்பத்தைந் துக்கும் மேற்பட்ட சிறுவர் நாடகங் களையும் ஆக்கிய இவ்வாசான் நம் மண் ணில் நாடக அரங்கக்கல்லூரியை நிறுவி இளைய தலைமுறையினருக்கு முறையான பயிற்சி அளித்து வருபவர். 84 வயதிலும் நாடகமே மூச்சாக வாழ்ந்து வருபவர் "குழந்தை".

RAMANATHAN LIBRARY

பழைய பரமேஸ்வராக் கல்லூரி நூலகம்

நல்லூரும் செங்குந்தரும் ஒரு மீள்பார்வை...

திரு. சின்னத்தம்பி பத்மராஜா, B.A(Cey) ,M.Ed,M.Phil, விரிவுரையாளர், தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

விராட் புருடனது இடை நாடி ஸ்தானமென சாந்தோக் கிய உபநிடதத்திலும் சுவர்ண பூமியென தெட்சண கைலாச புராணத்திலும் சிவபூமியென

திருமந்திரத்திலும் சிறப்பிக்கப்பட்ட ஈழத் தின் வடபால் புண்ணிய ஷேத்திரங் களில் தலையாயதாக விளங்கும் நல்லூர், பண்பாட்டின் குறியீடாகவும், பண் பாட்டு அம்சங்களையும் சமய, சமூக, அரசியல் தளங்களின் களமாகவும் விளங்கி வருவதும், அப் பண்பாட்டுக்கோலங்களை மீட்டெடுத்தலும்ஆய்வுக்கு உட்படுத்தலும் அறிகைப் பரப்பில் புதிய பளிச்சீடுகளை உருவாக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

யாழ்ப்பாண மன்னராட்சியின் அறு ஆலய உள்ள நல்<u>ல</u>ூர் வடையாக மும், இராஜதானியும் தமிழர் தம் வாழ் வியல் வரலாற்றினை உலகிற்கு எடுத் துக்காட்டும் குறியீடுகளாகவே இன்று வரை நோக்கப்படுகின்றது. இவ்நல்லூர் புனித பூமியாவதற்கு முருகனது திருவரு ளும் அத்திருவருளினால் ஆளப்பட்டஞானி யர் வாழ்வும் சித்தர், யோகியர், சமய சமூகப் பெரியார்பணியும்காரணமாயின்எனலாம். நல்லூரான் வீதியொருகால் வந்து வழிபட் டால் தீராத துன்பமெல்லாம் நீங்கிடுமே என்றும் நல்லூரான் வீதி நடந்தால் வினை கள் தீருமே நாளும் தொழுவார் நலங் கூடுமே என்றெல்லாம் ஞானியர் மெய்ப்பித்திடும் பூமியாக செப்பியதை வும் நல்லூரை நாம் காணலாம்.

இராஜதானி **நல்லூர் த**மி ழர் தம் அரசியலின் தனியிடமாகவும் விளங்குவதுடன் இலக்கியங்கள் முகிழ்த் பிரதேசமாகவும் நோக்கப் தெழுந்த படுகின்றது. வைத்திய நூல்களும் சோதிட நூல்களும், சரஸ்வதிமஹால் நூல கமும் எழுச்சி பெற்றது மட்டுமன்றி சின் னத்தம்பிப் புலவரும், ஞானப்பிர காச முனிவரும் வாழ்ந்ததுடன் செல்லப் யோகர்சுவாமி, கடையிற் பாச்சுவாமி, சுவாமி. குடைச்சுவாமி, சடையம்மா சுவாமி, இராமச்சந்திர மகரிஷி எனப் பல புண்ணியவாளர்கள் பாதம் பதித்த புண்ணிய தலமாகும்.

இத்தலத்துடன் தொடர்புடைய வராயும் ஈழத்தில் சோழராட்சியில் அரச பரம்பரையுடன் வந்து குடியேறி யவர்களாகவும் விளங்கிய செங்குந்த மரபினர் வர்ணாச்சிரம தர்மகாலத் திலே சத்திரிய வம்சத்துடன் தொடர்பு பட்டவராகவே நோக்கப்படுகின்றனர். வேதாகமங்களிலே "உப சுப்பிரமணிய மரபினர்" எனப் போற்றப்படுகின்ற இம் மரபினர் பற்றி கந்த புராணத்திலே கச்சியப்பச் சிவாச்சாரியார் குறிப்பிட் டுள்ளமை இம் மரபினரின் சிறப்பிற்கு எடுத் துக்காட்டாகும். செங்குந்தம் சிவந்த ஈட்டி எனப் பொருள்படும். சத் திரிய மரபினர் ஆகிய இவர்கள் படை मीवाकां வீரர்களாக உமையால் படைக் பேராசிரி கப்பட்டவர்கள் என்பதை யர்கா.நமசிவாயமுதலியாரும் "சிவகைலாய பரம்பரை யாரென்னும் செங்குந்தரே" என்

றும் சண்முகன்றன் சேனாதிபதி களும் சேனையும் ஆனவர் செங்குந்தர் என்றும் சிங்களம் ஆகிய பல் தேயம் வென்றவர் செங்குந்தரே என்றும் குறிப் பிட்டுள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது.

ஸ்ரீஞானப்பிரகாச முனிவர் தனது செங்குந்தர் பிள்ளைத்தமிழ் எனும் நூலிலே "செங்கண் மால் மருகரென வந்த செங் குந்தர்கள், சோதி மயில் ஏறி நடமாடி வரு கந்தவேள் துணைவர், ஆதி செங்குந்தர் சிவசோதி தன்மைந்தர், தேவி யுமை பாதச் சிலம்பில் வரு வீரியர்கள் என்றெல்லாம் இச்சமூகத்தவரின் தோற்றம் பற்றிக்குறிப்பிட்டுள்ளார். தொண்டை மண் டல வரலாறு எனும் நூலிலும் திரு வெண்ணாமலை கோபுரத்திலும், அண்ணா மங்கலயப் பற்று தேவனூர் கோயில், கோலிய நல்லூரிலும், திருவொன்பூர் கோவிலிலும் இச்சமூகம் பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் இன்றும் உள்ளன. விஜ யாலய சோழன், இராஜராஜ சோழன், விக் கிரம சோழன், சுந்தர பாண்டியன், அந பாய சோழன் எனப் பல்வேறு மன் னர் கால கல்வெட்டுக்களிலும் இச் சுமுக வரலாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை இச்சமூகம் பற்றி ஆய்வு செய்ய உதவும் சான்றுகளாகும்.

இச்சமூகத்தவருக்கும் நல்லூருக் கும் இடையேயான உறவும் ஊடாட் டமும் பற்றி நோக்குமிடத்து ஏற் கனவே நோக்கியபடி புராணங்களில் தேவர்களும் தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனும் சூரபத்மனால் ஏற்படும் துன் பங்களைத் தாங்க முடியாமையால் உலகை யும் உயிர்களையும் படைத்தும் காத்தும் கரந்தும் அருளாட்சி புரிகின்ற சிவனிடமும் உமையிடமும்முறையிடவும்அவர்கள்பால் ஈடுபாடு கொண்ட இறைவன் நெற்றிக்கண் திறந்து அதிலிருந்து ஆறு தீப்பொறிகள் உருவாகி அவை ஆறு குழந்தைகளாகி முரு கன் தோன்றியதாக வரலாறு கூறும். இத் தீப்பொறிகளின் அகோரம் தாங்க முடியாதஉமைஓடிச்செல்ல அவளதுகாற்சிலம்பு கள்ஒன்றுடன்ஒன்றுமோதி உடைந்து அவற்றிலிருந்த நவரத்தின மணிகளும் ஒன்பது பெண்கள் தோன்றி அவர்கள் கருவுற்று அவர்கள் மூலம் ஒன்பது வீரர்கள் உருவானார்கள். முருகனுக்கு சமமான பலம் மிக்க இவ் ஒன்பது வீரருமே நவவீரராவர் அவர்கள் வீரவாகுதேவர், வீரகேசரி, வீரமாமகேந்திரன், வீரமாமகேஸ் வரன், வீரமா புரந்தரன், வீரராக்கதன், வீர மார்த்தாண்டன், வீராந்தகன், வீரதீரன் ஆவர்.

இவ் வீரர் முருகனுடன் இணைந்து சக்தியிடம் செங்குந்தம் எனும் ஆயுதம் பெற்று சூரனை வதம் செய்தனர் என்பது வரலாறு. இவ் வரலாற்றை உணர்த் தும் வகையிலே 1894 ஆம் ஆண்டு முதல் நல்லூர் முருகனது சூர சங்கார நிகழ்வில் இம் மரபினர் நவ வீரராகக் கலந்துகொள்வது மரபு. அத்துடன் இம்மரபினர் ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் உள்ள முருகனாலயங்கள் தோறும் மடமமைத்தும் பணி புரிந்தனர். இவ்வகை யிலே தான் இம்மரபு வந்த ஈழத்து முதற் பெண் சித்தராகிய சடையம்மா சுவாமிகள் நல்லூர் தேரடியிலும், நகுலேச்சரத்திலும், கதிர்காமத்திலும் மடம் அமைத்துப் பணி புரிந்தார். நவவீர ரின் தலைவரான வீரபாகு தேவர் சன்நிதி யானிடம் அருள் பெற்று அவனருகே பாதம் பதித்தார் அப்பாதம் இன்றும் சன்நிதி ஆலய வடக்குப் புறத்தே வரலாற்றுச் சின்ன மாக பேணப்பட்டு வரப்படுவதுடன் அவரது கோத்திரமாகிய நந்தி கோத்தி குறிப்பதாக ரத்தைக் நந்தி அங்கே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இம்மரபினர் அரச வம்ச வீழ்ச்சி யுடன் நெசவுத் தொழிலைப் பிரதானமாக மேற்கொண்ட காரணத்தால் முருகனால யங்கள் உட்பட ஆலயங்கள் பலவற்

கொடிச்சீலை கொடுக்கும் றுக்கும் மரபையும் பல நூற்றாண்டுகளாக மேற் கொண்டு வருகின்றனர். அவ்வகையிலே நல்லூருக்கும் வருடம் தோறும் கொடிச்சீலை வழங்கி வருகின்றனர். இதற் மரபினர் இம் **நல்லூ**ர் சட்டநாதர் வீதியில் வேல்மடம் ஒன்றை அதில் அழகிய ரதம் செய்து ரதத்திலே கொடிச் சீலையை அவ் வைத்து எடுத்து வந்து வழங்கும் மர பைப் பின்பற்றி வருவதும் அம்மடத்திற்கு அருகே நொத்தாரிசு மூத்ததம்பி அவர் களால் நவவீரர் தங்கவென ஒரு மடம் அமைத்துள்ளதையும் காணமுடியும். நல்லூ **நல்லூ**ர் இராஜதானியுடன் நெருங்கிய தொடர்பையும் உறவை கொண்ட இச் சமூகத்தவர்களே ஈழத்தில் பிரசித்தி பெற்ற வல்லிபுர ஆழ் வார் ஆலயம், சட்டநாதர் ஆலயம், பருத்தித்துறை சிவன் ஆலயம், வயல்வெளி கந்தசுவாமி ஆலயம் எனப் பல்வேறு ஆலயங்களுக்கும் கொடிச்சீலை கொடுத்து வருவதையும் காணமுடியும். இச் சமூகத் தவர்கள் நல்லூரைச் சூழ அறப்பணிச் புரிந்து வந்துள்ளனர். செயல்களையும் தான் வகையிலே நல்லூர் இவ் செங்குந்தா சந்தைக் காணி இச்சமூகத்தவ ருடையதே. அது மட்டுமன்றி லூர் திவ்விய ஜீவன சங்கம், நல்லூர் இளம் கலைஞர் மன்றம், செங்குந்த இந்துக் கல்லூரி முதலிய காணிகளும் இச் சமூகத் தவருடையனவே.

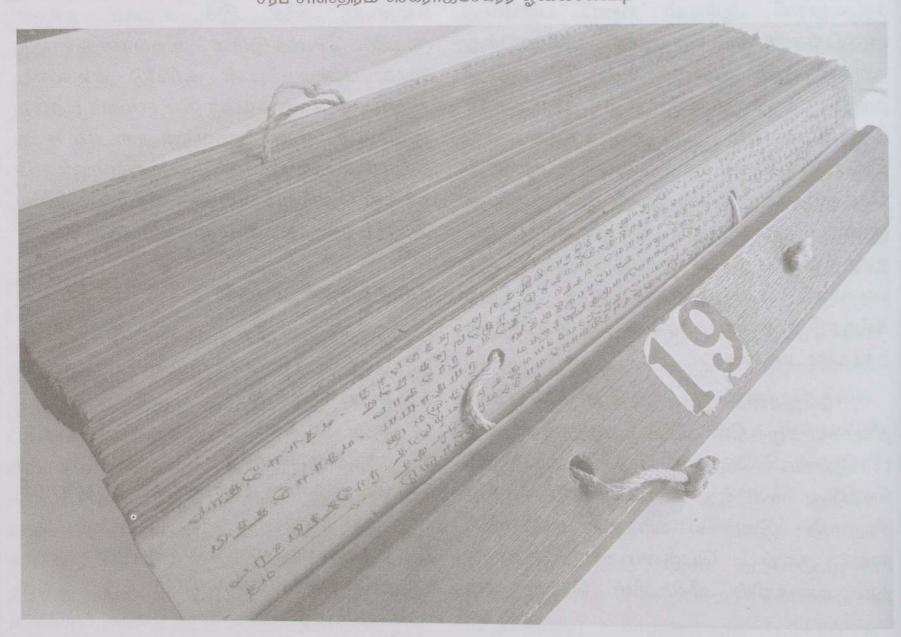
நல்லூரைச் சூழ உள்ள இச்சமூகத் தவர்கள் ஈழத்தின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பிரதேசங்களிலே பல்வேறு இடங்களிலும் செறிந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர் ஆசார சீலராகிய இவர்கள் வாழும் பகுதிகளில் தம் குலப் பெருமையை உணர்த் தும் வகையில் வீதிகளின் பெயர்களும் இச்சமூக அடையாளமாகவே விளங்கு கின்றது. அவ்வகையிலே திருநெல்வேலி, திருகோணமலை, கரவெட்டி, வவுனியா, மட்டக்களப்பு முதலிய இடங்களிலே செங்குந்தா வீதி உள்ளமையும் இம்மர பினர் அடையாளமாகவே உள்ளன. இம்மர பினர் வரலாறு அறிய ஒட்டக் கூத்தர் பாடிய ஈட்டி எழுபது மற்றும் நாகலிங்க முதலியார் எழுதிய செங்குந்தர் பிரபந்த திரட்டு, செங்குந்த குல புராணம் என் பன உதவுவன ஆகும். இம் மரபிலே இராமச்சந்திர மகரிஷியால் வந்த கேதீச்சர புராணம் பாடப்பட்டுள்ளது. நல்லூருடன்பல நூற்றாண்டுகளாக இம் மர பினர் பேணி வரும் தொடர்புகள் அச்சமு கத்தின் ஆழ்ந்த வேர்களைத் தேடும் ஒரு முயற்சி போன்றதே. புலமை மிக்க அறிஞர் களையும், கவிஞர்களையும், பேராசான் களையும், மருத்துவர்களையும், கல்வியிய துறைசார் விற்பன்னர் லாளர்களையும், தந்த இச் சமூகம் நல்லூ களையும் ருடன் கொண்டுள்ள உறவானது ஒரு சுமுக பண்பாட்டின் குறியீடு எனலாம். சுமுகப் பிரக்னையுடன் இச் சமூகம் பற்றிய ஆய்வுகள் வெளி வருவதன் ஊடாக ஈழத் தமிழரின் தளமும் களமும் பற்றியும் ஓர் சமூ கத்தின் தோற்றம் வளர்ச்சி வியாப்தி நிலை பேறு பற்றியும் அறிய முடியும் எனலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- 1. செங்குந்தர் பிரபந்தத் திரட்டு
- 2. கேதீச்சர புராணம்
- 3. ஈட்டி எழுபது
- 4. கந்த புராணம்
- 5. சந்நிதியான் மலர்
- 6. வெள்ளைப் பிள்ளையார் கும்பாபி ஷேக மலர்
- 7. தொண்டை மண்டல வரலாறு
- 8. நல்லைக் குமரன் மலர்

சரப சாஸ்திரம் செகராஜசேகரர் ஓலைச்சுவடி

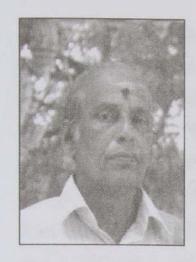

அனுபோக வைத்தியம் பரராஜசேகரம் ஓலைச்சுவடி

#LDШLD

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

சைவ மரபைப் பேணிக் காத்த மெய்ஞ்ஞானி திருநெல்வேலி ரூலரீ ஞானப்பிரகாச முனிவர்

இலக்கிய கலாநிதி, கலாநிதி ப.கோபால கிருஷ்ண ஐயர் வாழ்நாள் பேராசிரியர், யாழ்.பல்கலைக்கழகம்.

தொன்மை மிகு சைவ சமயத்தின் விருத் திக்கும் அதன் தொடர்ச் சியாக ஆன்மீக விழு

மியங்களுக்கும் வழிகாட்டும் சைவ அறிவியல் சித்தாந்த விளக்க விருத்திக்கும் அளப்பரிய பணியாற்றிய அறிவியல் யாழ்ப்பாண களின் வரலாற்றுச் சுவடுகள் எம்மவரால் என்றென்றும் பெருமையுடன் நினைவு கூறற்பாலன. அத்தகையோர் வரிசையில் திருநெல்வேலி தந்த மெய்ஞ்ஞானி எனப் போற்றப்படத்தக்க பெருமையு முனிவர் டைய ஞானப்பிரகாச சார்ந்த வரலாறுவிசேட முக்கியத்துவ முடையதாகும். அவரது வரலாறு இரண்டு முக்கிய அம்சங்களைக் காட்டி நிற்கின்றன. ஒன்று அவர் சம்ஸ் கிருத மொழியில் பெற்றிருந்த புலமை யும் அதனை சைவ சித்தாந்த அறிவு விருத்திக்குப் பயன்படுத்திய திறனும் மற்றையது ஆகும். அவரது ஆழமிக்க சிவயோகஞான அனுப-சிறப்பாகும். சைவசித்தாந்த விழுமியங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்த அப்பெரியாரது வாழ்வும் பணியும் எம் மவர்க்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாக அமை கின்றன.

இலங்கையில் சைவசமயம் சிறப்புற்று விளங்கிய வரலாறு தனித்துவமானது. தொல்லியல் ஆய்வா ளர்களும் வரலாற்று அறிஞர்களும் சமய

ஆய்வாளர்களும் இவ்விடயம் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளனர். "சிவபூமி" திருமூலரால் போற்றப்பட்ட 67607 பெருமைக்குரிய இலங்கைத் திருநாட் தொன்மையான காலத்திலி டின் வழிபாடு சிறப்புற்றிருந் ருந்து சிவ நாடளாவிய நிலையில் தது. எழுச்சிபெற்ற சிவாலயங்கள் லிங்க வழிபாடு மேன்மையுற உன்னத மான இடங்களாக விளங்கியுள்ளன. அவ்வாலயங்களில் பக்தி பூர்வமாக வழி பட்டு தலயாத்திரை மேற்கொண்டு தீர்த்தமாடி சிவனருளுக்கு எண்ணற்ற சிவனடியார்கள் பாத்திரராகியுள் ளனர். முனிசிரேஷ்டராகிய அகத்தியர் சிவலிங்க ஸ்தாபனஞ் செய்து வழிபட்ட மரபும் உள்ளது.

தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த அரசர் கள் இலங்கையில் தமது ஆட்சியை மேற் கொண்டனர். சோழ மன்னர்களின் வரிசையில் இராசராசனும் அவனது மைந்தன் இராசேந்திரனும் பேரரசர் விளங்கி இலங்கையைத் களாக ஆட்சிக்குட்படுத்திய தமது தில் சிவாலயங்கள் தாபித்துச் சைவப் பண்பாட்டை வளப்படுத்தியமை வர மயில்வாகனப் லாறாகும். புலவர் எழுதிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலை சிவாலய மரபுடன் யில் தொடர் புடைய பல செய்திகள் இடம் பெற் றுள்ளன. ஈழத்துச் சிவாலய திருக்கோணேஸ்வரம், லாற்றிலே

திருக்கேதீச்சரம் ஆகிய இரு சிவத் தலங்களும் முக்கியத்துவமுடையன. இந் நாட்டில் சிவாலய மரபு பேணப்படு வதற்கும் மேன்மையடைவதற்கும் இவ்விரு சிவத்தலங்களும் பெரும் பங்கு கொண்டுள் ளன. இவ்விரு சிவத்தலங்களும் பாடல் பெற்றதலங்களாகச் சிறப்புப்பெற்று சிவாலய மரபிற்குச் சான்றாக விளங்குகின் தமிழ்நாட்டில் சைவபக்தி இயக் கத்திற்குத் தலைமையேற்று வழி நடத்திய சம்பந்தர் இச்சிவத்தலங்களைப் போற்றிப் பதிகம் பாடுமளவிற்கு ஈழத் துச் சிவாலய மரபு சார்ந்த பாரம் பரியச் சிறப்பு தமிழ் நாட்டில் நன்கு அறிமுகமாகியிருந்தமை குறிப்பிடற் பாலது. சம்பந்தரும், சுந்தரரும் இச் சிவத் தலங்கள் மீது பாடிய பாடல்கள் சிவாலய சிறப்பினை எடுத்துக்காட் மரபின் டுகின்றன. திருக்கோணமலை தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கோணேசர் மீது பாடிய பதிகத்தில் அத்தலத்தைப் பாடிப் பரவியுள்ளமை இந்நாட்டுச்சிவாலய மரபிற் குச் சிறப்புச் சேர்க்கின்றது.

நிரை கழல் அரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பும் நிமலர் நீறணி திருமேனி வரை கெழு மகளோர் பாகமாய்ப் புணர்ந்த வடிவினர் கொடியணி விடையர் கரை கெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும் அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக் குரை கடல் ஓதம் நித்திலங் கொழிக்குங் கோணமா மலையமர்ந்தாரே (சம்பந்தர் - திருக்கோணமலை-1)

அதேபோன்று திருக்கேதீச்சர சிவத் தலத்தின் மீது சம்பந்தரும் சுந்தரரும் பாடிய பதிகங்களும் இந்நாட்டில் மேன்மையுற்று சிவாலயமரபினைச்சிறப்பிக்கின்றன. சம்பந் தர் திருக்கேதீச்சரப் பதிகத்தில்,

> விருது குன்றம்மா மேருவில் நாணா வா அனல் எரிஅம்பாப் பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின் றுறை பதி யெந் நாளும்

கருது கின்றர் கடிகமழ் பொழிலணி மா தோட்டம கருத நின்ற கேதீச்சரங் கைதொழக் கடுவினை யடையாவே (சம்பந்தர்- திருக்கேதீச்சரம்-1) எனப்பாடிச் சிறப்பிக்கின்றார்.

இத் தலத்தைப் போற்றிப் பாடிப்பர விய சுந்தரர்,

> மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி மாவின்கனி தூங்கும் பொழில் மாதோட்ட நன்னகரில் பாவம் வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல் தேவ னெனை யாள்வான் திருக்கேதீச்சரத் தானே (சுந்தரர்- திருக்கேதீச்சரம்-1)

எனப்பாடி எமது நாட்டின் சிவா லய மரபின் சிறப்பிற்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

சோழர் இலங்கையை கைப்பற்றிய தன் பின்னர் சைவப்பண்பாடு வளர்ச்சிபெற லாயிற்று. முதலாம் இராஜராஜ னது ஆட்சியின் எட்டாவது ஆண்டள வில் இலங்கையில் வடபகுதியைச் சோழர் கைப்பற்றினர். மாதோட்டம், பதவியா, திருக்கோணமலை, ஆகிய இடங்களிலும் தஞ்சை பெருவு டையார் கோவிலிலுள்ள அவனுடைய காலத்துச் சாசனங்கள் இலங்கை யின் வடபகுதியில் இராஜராஜனின் ஆட்சி நிலவியதற்கான சான்றாயுள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது. சோழராலே கைப்பற் றப்பட்டிருந்த இலங்கையின் பகுதி ஈழமான சோழ (மும்முடிச் சோழர் மண்டலம் என்று குறிப் பிட்டனர். இராஜராஜனின் ஆட்சியில் ஈழ மான மும்முடிச் சோழ மண்டலம் வள பிரிவுகளாகப் நாடு என்ற பகுக்கப் பட்டிருந்தது. அவற்றிலே நிர்வாகப் பொறுப்புக்களை மேற்கொண்டிருந்த சோழப் பிரதானிகளும் வணிகரும் படையா ரும் கோயில்களை அமைத்து அவற்றுக்கு நிபந்தங்களை வழங்கியிருந்தனர் என்ற வரலாற்றை பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் தமது "இலங்கையில் இந்து கலாசாரம்" என்றநூலில் தெளிவுபடக் கூறியுள்ளமை கவனித்தற்பாலது. சோழர் இலங்கையைக் கைப்பற்றியதன் விளை வாக இங்கு சிவாலய மரபு மேலும் வளம்பெற்றது. சோழர்காலத்திலும் அதற் குப் பின்னரும் சிவாலயங்கள் பல எழுச்சி பெற்று இலங்கையில் சைவசமயம் மேன்மையுற்றது. பொலன்னறுவையில் எழுச்சி பெற்றசிவாலயங்கள் இவ் வகையில் குறிப்பிடற்பாலன.

இக்காலத்தையடுத்து யாழ்ப் பாணத்தைத் தலைநகராக்கி ஆண்ட ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் எனப் பெயர் பெற்ற பேரரசர்களது காலமும் ஈழத்துச்சிவாலய மரபில் குறிப்பிடற் பாலது. யாழ்ப்பாண தமிழ் மன் னர்களான சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்தி கள்ஜெயவீரசிங்கையாரியன், செகராசசேக ரன் மற்றும் குணபூஷண சிங்கையாரியன், பரராசசேகரன் ஆகிய இருவரும் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். அரசவைப்புலவரான அரச கேசரி அக்காலத்தில் சிறப்புற்று விளங் கியவர். இவர்கள் காலத்துத் தமிழ்ச் சங்கம் மூலம் தமிழ், சம்ஸ்கிருதம், சோதி டம், ஆயுர்வேதம் முதலான சகல கலைத் துறைகளும் வளம் பெற்றன. பல நூல் கள் அரங்கேறின. இரகுவம்சம், சரசோதி மாலை, பரராசசேகரம், செகராசசேக ரம், ஆகிய நூல்கள் குறிப்பிடற்பாலன. வெளிவந் இக்காலப்பகுதியையடுத்து கருதப்படும் கைலாய ननार தவை மாலை, கைலாயரந்தாதி ஆகிய படைப் சைவசித்தாந்த அறிவு வளரச புக்கள் இத்தகைய சிக்கு உதவும் நூல்களாகும். வித்துவான்கள் நூல்களின் அனை வரிடத்தும் உயிர்மூச்சாய் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது சைவ சித்தாந்தமே என இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதர் கந்தையா பாராட்டியுள்ளார்.

இத்தகைய சைவப்பண்பாட் டுச் சூழ்நிலையிலேயே நாம் திரு நெல்வேலி ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச முனி வரது வாழ்வும் பணியும் பற்றி ஆராய் வது பொருத்தமாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் போர்த்துக்கீசர் ஆட்சி நிலவிய காலம் (1621-1658) ஆகும். இக் காலத்தில் தம் சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்கில் நீண்ட காலமாக சிறப்புற்று விளங்கிய சைவப்பண் பாட்டிற்குப் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தினர். இவர்களது ஆட்சியில் பறங்கியர் தலை வனுக்கு உணவுக்காகஎம்மவர் நாள்தோறும் பசுமாடு கொடுக்க வேண்டுமென விதித் திருந்த கட்டளைப்பிரகாரம் திரு நெல்வேலி ஞானப்பிரகாசரின் முறை வந் தது. இத்தகைய சூழ்நிலையைக் கருத் திற் கொண்டு மன உறுதியுடன் செயற்பட்ட சைவஞானியாகத் திகழ்ந்தார் ஞானப்பிரகாசர். அடுத்த நாட்காலை பசுவைக்கொடாமல்தவிர்ப்பதற்கு இரவோ டிரவாக தோணியேறி நாட்டை விட் டுத் தமிழகம் சென்றார். இவ்வாறு சைவ சமயத்தில் மிக உறுதியான பற்றுக் கொண்டு எச்சந்தர்ப்பத்திலும் தாம் சார்ந்த சமயக் கொள்கைகளை விட்டுக் கொடுக்காத சமயவுணர்வு மிக்க வராகத் திகழ்ந்தவர் ஞானப்பிரகாச முனி வர். இத்தகைய இக்கட்டான சூழ் நிலையில் தமது வாழ்நாளை சைவசமய மேன்மைக்காகவும் சைவசித்தாந்த அறிவு விளக்கத்திற்காகவும் அர்ப்பணித்த பெருந் தகை. அவர் சாதனை படைப்பதற்கு வாய்ப் பாக அமைந்தது அவர் வாழ்ந்த ஊராகிய திருநெல்வேலியாகும். சைவ மரபும் தமி பாரம்பரியத்தைக் **மும்** சிறப்புற்ற கொண்டது இவ்வூர். இவ்வூரின் சிறப் இலக்கியக் கலாநிதி புக் கருதி

பண்டி தமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை "திருநல்வேலி" என வழங்கிப் போற்றியுள் ளார். திருநெல்வேலி இயற்கையான மண்வளமிக்க பிரதேசமாகும். சைவப் பெரு வள்ளலார் சேர்.பொன் இராம நாதன் சைவ சமயஞ் சார்ந்த ஆண் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும் சைவப்பண்பாட்டுச் சூழலில் கற்பதற் காகவும் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை இங்கு நிறுவியவர். அக்கல்லூரியாழ்ப்பாண வளாகத்திற்கு அடித்தளமாக அமைந்தது. அது இன்று இளந்தலை முறையினரின் பல்துறைசார்ந்த உயர்கல்வியை வளர்த் தெடுக்கும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகமாகத் திகழ்கினறது. சைவக் குழந்தை களின் நன்மைக்கென உருவாகிய சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் திருநெல்வேலி யையே மத்திய நாடியாக கொண்ட மைந்தது. இந்துபோர்ட் திரு சுப்பிர மணியம் இராசரத்தினம் இருநூறுக் கும் மேற்பட்ட பாடசாலைகளை உருவாக் கவும் அவற்றுக்கு வேண்டிய சைவாசா ரியர்களை உருவாக்கும் சைவாசிரி யப் பயிற்சிக் கலாசாலையை நிறுவு வதற்கும் இவ்வூரே மத்திய БПЦ அமைந்தது. நாவலர் வழியில் யாக சைவத்தைப் பேணிக்காத்த இலக்கிய கலாநிதி பண்டி தமணி சி.கணபதிப் பிள்ளை திருநெல்வேலியையே வாழ் விடமாகக் கொண்டு சைவத்தமிழ்ப் பணிபுரிந்தவர். இவ்வூரைச் சூழவுள்ள நல்லூர், கோப்பாய், கொக்குவில், வேலி போன்ற ஊர்களில் சைவப் பண்பாடு மேலோங்கியமை குறிப்பிடற் பாலது. நல்லை நகர் நாவலர் பிறநாட்ட வரது செயற்பாடுகளால் பாதிப்புற்று நலி வுற்ற எமது சைவப் பாரம்பரியத்தை மீண் டும் கட்டியெழுப்பி புனருத்தாரணஞ் செய் வதற்கு ஏற்ற தளமாக நல்லூர் அமைந்தது. வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க இவ்வூரின் கண்ணே விளங்கும் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் சைவப்பெருமக்களின் பண்பாட்டிற்கு கேந்

திர நிலையமாக விளங்கி அதன் பெரு மையை உலகறியச்செய்யும் திருக் கோயிலாக திகழ்கின்றது. மேற்குறிப் பிட்ட ஊர்களில் சிவாலயங்கள், விநாய கர் ஆலயங்கள், அம்மன் ஆலயங்கள், முருகன் ஆலயங்கள், விஷ்ணு ஆல யங்கள் விளங்கி எமது பண்பாட்டிற்குப் பெருமை சேர்க்கின்றன. சைவப் பண்பாடு திருநெல்வேலியில் காலந் தோறும் மேன்மையுற அடித்தளமிட்ட பெருமை ஞானப்பிரகாச முனிவரையே சாரும் எனில் மிகையில்லை. இப்பெரியார் ஆற்றிய அருமையான சைவப்பணிகளின் மதிப்பீடாக இலக்கிய கலாநிதி பண் டிதர் மு.கந்தையா அவர்களது மேல் வரும் குறிப்பு அமைகின்றது.

யாழ். தமிழ் மன்னர் காலம் காள வுற்பத்தியில் முன்னேறித் தன் சுப முடிவை யெய்தியதும் தொடர்ந்து வந்த போர்த்துக் கேயர் காலம், அறப்பொல்லாத காலத் துள் மிக நல்ல காலமாக உருத்து சுயசிந்தனா வலுமிகுந்த உதாரண புருஷரான சைவ சித்தாந்த தீரஞானி ஒருவரைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றது. திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர் என விளங்கும் அச் சிவஞானி "பசுக் கொலைக்குத் தாமும் ஆதாரமாயிருந்தார்"என்ற கொடும் பழிக்கு ஆளாகும் வண்ணம் தாம் நிர்ப்பந்திக் கப்படவிருந்த மிக இக்கட்டான சூழ்நிலை யைத் தவிர்க்கும் முகமாகத்தம்மைத்தாமே இரவோடிரவாக நாடு கடத்திக் கொண் டுள்ள ஒரு அருஞ்செயலே அவர்பால் சைவ அழுத்தம் எந்நிலையில் இருந்ததெனக் காட் டும்." இந்தியாவிற் புகலிடம் கண்டு கொண்ட ஞானப்பிரகாசர் அங்கிருந்து கொண்டே மகத்துவம் பெற்ற வடமொழிச் சிவஞானபோதம், தமிழ்சிவஞானசித்தியார் இரண்டுக்கும் விசேட உரை விளக்கஞ் செய்துள்ளார். அவர் உரைகள் சைவசித் தாந்த சாஸ்திரம் ஆகமப் பின்னணியி லெழுந்தது என்ற உண்மையைப்

புதுப்பசுமை மங்காமற் புலப்படுத்து பவை. சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களில் நேரடியாகக் கையிட்டுச் சித்தாந்த விளக்கஞ் செய்த ஈழத்து முதல் அறிஞர் என்னும் மகிமை அவருக்குளதாகும். முப்பொருள் உண்மை விளக்கத்தெளிவு நிலையை ஏற்படுத்திச் சைவசித்தாந்த அறிவாராய்ச்சியைப் பரிமளிக்க வைப் பதிற் சிவாகம அறிவின் பங்கெவ்வளவு? அதற்கு முன்னோடியாக வேண்டிய சம்ஸ்கிருத மொழியறிவின் பங்கெவ்வளவு? என்பதைப் பிறருந் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வைக்கும் பாங்கில் இவர் சேவை மிகக் கனகாத்திரமுள்ளதாகக் கருதப்படுகின்றது. (சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் -பக் -26)

ஞானப்பிரகாச முனிவரின் சைவசித் தாந்த புலமைத்துவத்திற்கு அவர் பெற்ற கல்வி சிறந்த பின்புலமாக அமைந் இந்தியாவிற்குச் சென்ற ஞானப் தது. பிரகாச முனிவர் வடநாடு சென்று வங்காளத்தையடைந்து அமைதியான சூழ லில் குருகுலமொன்றில் பிராமண சந் நியாசி ஒருவரைக் குருவாகப் பெற்று சம்ஸ்கிருத மொழியில் புலமைத் துவமடைந்தார். பின்னர் ஞானப்பிரகாசர் திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தில் இணைந்து அரிய பணியாற்றினார். மடாதிபதிகள் இவருக்கு சந்நியாச தீட்சையளித்து அடுத் துப்படிக்கவேண்டியசிவாகமங்களைமடத் திலிருந்தே படித்துணரும் வண்ணம் அறிவு றுத்தினர். ஞானப்பிரகாசமுனிவர்திருவண் ணாமலை ஆதீனத் தொடர்பால் உயர்வு பெற்று அம்மடத்திலேயே தம்பிரான் சுவா மிகள் என்ற பதவியையும் பெற்றார். இத்த கைய சூழ்நிலையில் ஞானம் கைவரப் பெற்ற ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் சைவ சித் தாந்தத்தின் அரிய கருவூலமாகிய சிவாக மங்களை மூலமாகக் கொண்டு வடமொழி நூல்கள் பலவற்றை எழுதியபெரு மைக்குரியவரானார். சித்தாந்தநூலுரை

களோடு சிவாகமப் பின்னணியில் உரு வாகியனவும் தருக்கவியல் அம்சங் களுடன் விளங்குவனவுமாகிய அரிய பெருநூல்கள் ஏழு சம்ஸ்கிருதத்திலேயே இவரால் இயற்றப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மூன்று நூல்கள் சிவாகமஞ்சார்ந்த, சிவ-யோகம் பற்றியன. சிவயோகசாரம், சிவயோகரத்தினம், பிரசாத தீபிகை என்ப வையே அவை. இவற்றுள் சிவயோகரத் தினம் என்ற நூல் புதுச்சேரியில் உள்ள புகழ் பெற்ற பிரான்சிய நூலா ராய்ச்சி நிறுவனத்தினால் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளமை சிறப்பம்சமாகும். 1928 ஆம் ஆண்டு சிவயோகரத்தினம், சிவயோகசாரம் ஆகிய களும் பருத்தித்துறை சிவஸ்ரீ ம.முத் துக்குமார சிவாச்சாரியரால் பரிசோதிக் கப் பெற்று நல்லூர் த.கைலாச பிள்ளை அவர்களால் பருத்தித்துறை கலாயந்திர சாலையில் இரு நூல்களும் பிரசுரமாகியுள்ளன. மேலும் சித்தாந்த சிகா மணி, சிவாகம அதிமான்யசங்கிரகம், அஞ் ஞான விவேசனம், பிரமாண தீபிகை, ஆகிய நான்கு நூல்களும் குறிப்பிடற்பாலன. இவை ஒவ்வொன்றும் பிரமாண ரீதியில் மூலாகமங்கூறும் கருத்துக்களை ஆதார மாகக் கொண்டவை என்பதோடு அவை ஞானப்பிரகாசமுனிவரின் சம்ஸ் கிருத மொழிப் புலமைக்கும் சைவசித் தாந்த அறிவு விருத்திக்கும் சான்று களாயுள்ளன.

ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவண் ணாமலையிலும் சிதம்பரத்திலும் செய்த சிவப்பணிகள் அதிகமானவை. யாழ்ப் பாணம் திருநெல்வேலியை வாழ்விட மாகக் கொண்டதினால் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர் என்றும் திருவண்ணா மலையில் தீட்சையும் உபதேசமும் பெற்றமையினால் திருவண்ணாமலை ஞானப்பிரகாசர் என்றும் சிதம்பரத்தில் தங்கியிருந்து சிவப்பணி செய்தவராதலின்

ஞானப்பிரகாசர் என்றும் சிதம்பரம் அவ்வவ் வூர்களில் இவர் கொண்ட தொடர் மேற்கொண்ட பணிகளா லும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றுச் சைவ சமய மரபிற்குப் பெருமை சேர்த்தவரா இவ்வாறு தமது தூய்மை வார். யான சைவப்பணிகள் மூலம் சைவமறு மலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர். ஞானப் பிரகாசமுனிவர் சிவயோகி என்ற காரணத் சிதம்பரம் ஞானப்பிரகாசகுளம் சிவகாமியம்மை கோயிற் திருப்பணி இரண்டையும் நிறைவுறச் செய்தவர் என் பது வரலாறாகும்.

மெய்கண்ட சாத்திரங்களில் ஒன்றா கிய சிவஞானசித்தியாருக்கு எழுந்த உரை களுள் உரையெழுதிய மூன்றாமவர் ஞானப் பிரகாச முனிவராவார். அவரது விரி சிவயோக முழுவதும் வுரை பவ உண்மைகள் இழையோடியிருப்பதை அறிஞர்கள் பாராட்டியுள்ளனர். தன் வேத பசுஞானம், அவஸ் னைக் காட்சி, தைகள், சிவபாவனை முக்தான்ம நிலை முதலிய நுட்பமான விடயங்களை எடுத்து விளக்கும் பொழுது அவர் சிவயோக அனு உணர்வுடன் விளங்கியிருப்பது பவ குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இத்த நுண்ணிய ஆய்வுக்கு "சூக்கும கைய விசாரம்" என்ற பெயர் வழக்கு அவர் வசனத்திலேயே வந்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் முக்தி நிலை ஆன்மாவின் சிவத்துவம் பற்றிக் குறிப் பிடுமிடத்து தெரிவித்துள்ள விளக் கங்களாற் பலர் அவரைச் சிவசமவாதி என அழைக்கலாயினர். ஆனால் அவர் உரை யிலேயே இதற்கான சிறப்பு விளக் கம் காணப்படுவதாக பண்டிதர் கந்தையா எடுத்துக் தெளிவாக காட்டியுள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது. சாதாரணமாய்ப் பேசப் படுவதும் சிவஞான சுவாமி நிராகரிக்கபட்டதுமான களால் சிவசம வாதத்தை ஞானப்பிரகாச முனிவர் ஏற்க வில்லை என்பதற்கு அவரது உரையி லேயே ஆதாாரம் உண்டு எனவும் அது மேலாய்வுக் குரியதாகும் எனவும் பண்டி தர் கந்தையா குறிப்பிட்டுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கதாகும்.

ஞானப்பிரகாச முனிவரது சைவ சித்தாந்த அறிவு விளக்கம், அவரது ஊர்ப் பெருமை, அவர் போற்றிய பசு வின் பெருமை, அவரது வாழ்க்கை வர லாறு, அவரது சம்ஸ்கிருத மொழிப்புலமை, உரையெழுதுந்திறன், நூலாக்கப்பணிகள், சிவப்பணி, இந்தியாவில் அவர் வாழ்ந்த இடங்கள் தலயாத்திரை, முனிவர் பற் றிய பெரியார்களது பாராட்டுக்கள் ஆகிய வற்றைக் கருத்திற் கொண்டால் ஈழத்துச் சித்தாந்த நல்லறிஞர் வரிசை சைவ ஞானப்பிரகாச முனிவர்மிக யில் இடத்தைப் பெறுகின்றார் உன்னத உண்மையை நாம் உணர என்ற லாம். இத்தகைய அம்சங்களின் அடிப் படையில் பல்கலைப்புலவர் க.சி.குலரத் தினம் அவர்கள் திருநெல்வேலி ஞானப் பிரகாச முனிவர் ஞாபகார்த்த சபையின் சார் பில் 1997ஆம் ஆண்டு எழுதிய "யாழ்ப் பாணம் திருநெல்வேலி ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானப் பிரகாச முனிவர் சரித்திரம்" என்ற நூல் அவரது பன்முகப்பட்ட ஆளுமையை நன்கு விளக்குவதாகும். சிவஞான சித்தியாருக்கு ஞானப்பிரகாச முனிவர் எழுதிய வியாக் கியானம் என்ற உரைநூல் யாழ்ப்பாணம் இணுவில் நடராஜ ஐயரால் பரிசோதிக்கப் பெற்று சி.பெருமாள் நாடாரால் திருப் பற்றூர் சின்னைய நாடார் யந்திர சாலையில் சர்வஜித்து வருடம் பதிப் பிக்கப்பட்டுள்ளது. இவரது உரை தனித்துவமிக்கது என்பதோடு தர்க்க என்பது குறிப்பிடற்பாலது. ரிதியானது அவர் பயன்படுத்திய பிரமாண நூல்களுள் சிவாகமங்கள் மட்டுமன்றி அஷ்ட பிரகரணங்கள் மற்றும் அரதத்த சிவாச்சாரியரின் சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகம் ஆகியவை குறிப்பிடற் பாலன. மேலும் சைவசித்தாந்த சாத்தி ரம் நூல்களுள் உமாபதிசிவாச்சாரியாரின் சிவப்பிரகாசம், கோயிற்புராணம் ஆகிய வற்றுடன் திருமுறைகளும் புராணங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஞானப்பிர காசரது சிவஞான சித்தியார் உரை நூலை நல்லறிஞர்கள் பலர் நயந்து பாராட் டியுள்ளனர். நீர்வேலி சைவப் பேரறி ஞர் சிவசங்கர பண்டிதர், ஆறுமுகநாவலர், வட்டுக் கோட்டை அம்பலவாணர், காசி-வாசி செந்திநாதையர், மேலைப்புலோலி கதிரைவேற்பிள்ளை, வேலணை கந்தப் பிள்ளை, சேர் பொன்.இராமநாதன் ஆகி யோர் இவ்வகையில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். தமிழ் நாட்டில் திரு மயிலை ஜம்புலிங்கம் பிள்ளையும் யாழ்ப் பாணத்துப் புலோலி சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களும் இவ் வுரையை நன்றாக ஆராய்ந்துள்ளனர். ஞானப்பிரகாச முனிவரை "பூரணசிவானு பூதிமான்" என சங்கர பண்டிதர் அவர்கள் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார். சிவபாத சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் "யாழ்ப்பாணம் தந்த சிவனடியார்" எனப் போற்றியுள்ளார். சேர்.பொன்.இராமநாதன் சிவஞான சித்தி யாரை ஞானப்பிரகாசரது உரையோடு படியுங்கள் என்று கூறிவந்தார். ஏழாலை சித்தவைத்திய நிபுணர் ஐயம்பிள்ளை பொன்னையா சிவஞானசித்தியாரின் ஞானப்பிரகாச உரை நயத்தில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடுடையவர் மேலும் திருக்கைலாய பரம்பரை தருமபுர ஆதீனத்து வெள்ளியம் பலத் தம்பிரான் சுவாமிகள் ஞானப் பிரகாச முனிவரது வடமொழி நூல் களைப் பெரிதும் பாராட்டியுள்ள தோடு நூல்களில் அவரது தமது கருத்துக்களை நூல்கள் ஏற்ற தரும் இடங்களில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக் ஞானப்பிரகாச முனி காட்டியுள்ளமை புலமைத்துவத்துக்குச் சிறந்த வரது ஞானப்பிரகாசரது சான்றாகும் உரை ஒருசிலர் கண்ட எமும் எழுதி நூலுக்கு

யுள்ளனர். ஞானப்பிரகாசரின் சீடர் களுள் ஒருவர் கண்டனத்திற்கு மறுப்புரை வச்சிரதண்டம் என்ற நூலில் எழுதியுள்ளார். ஞானப்பிரகாச முனி வரின் வரலாற்றை மட்டுவில் உரையா சிரியர் வேற்பிள்ளை தாம் பாடிய "ஈழ மண்டல சதகம்" எனும் நூலில் சுருக்க மாகப் பாடியுள்ளார். "ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம்" பாடிய நவாலியூர் இளமுருகனார் ஞானப்பிரகாசரைப் பல செய்யுட்களில் போற்றிப்பாடியுள்ளார். அவர்புரிந்த பணிகளையும் பசுவுக்காக நாட்டை விட்டுப் போன நற்செயலையும் சிறப்பாகப் பாடியுள்ளார்.

"மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் சொல்வதிலோர் மகிமையில்லை திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்"

என்ற மகாகவி பாரதியாரின் வாக் கிற்கு இசைவாக அமைவது போன்று பிரான்ஸ் நாட்டுப் பேராசிரியர் தாராமைக் கேல் தமது சைவநூல்களின் ஆராய்ச்சியின் போது ஞானப்பிரகாசர் வடமொழியில் ஆக்கிய நூல்களை ஆராய்ந்து சூத்திரங் களின் இறுக்கம், கருத்தாழம் முதலியவற் றைப் பாராட்டியுள்ளார். பிரஞ்சுமொழி யில் சிவயோகரத்தின டீ. ஞானப்பிரகாச (Sivayogaratna De Gnanapirakasa) என்னும் தலைப்பில் ஆராய்ச்சி நூலொன் றினை எழுதியுள்ளார். இதனை புதுச் சேரி பிரஞ்சு இந்திய ஆய்வு நிறுவனம் (French Institute of Indology) aum யிட்டுள்ளமை ஈழநாட்டு நல்லறிஞராகிய ஞானப்பிரகாசர் போற்றும் சைவ மரபிற்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகும் ஞானப் பிரகாசரைப் பற்றி மும்மொழிப் மு. அருணாசலம் சிரியர் பாராட்டு முக்கியத்துவமுடையது. பேரா சிரியர் மு. அருணாசலம் தலை அறிஞர். சைவசித்தாந்த சிறந்த இவர் உவத்தலின்றி எழுதும் காய்தல் பண் பாளர். அவர் ஞானப்பிரகாச முனிவரைப் பற்றி எழுதியுள்ளதோடு இவரது உரை களை மதித்துப் பாராட்டியுள்ளார். இவரைக் கண்டித்த சிவஞான முனிவரையும் தயக்கமின்றிக் கண்டித்தும் எழுதியும் உள்ளார்.

ஞானப்பிரகாச முனிவரது காலம் பற்றி உறுதியாகக் கூற முடியாதுவிடினும் அவரது காலம் பற்றிய கருத்துக்களை அறி ஞர்கள் கூறியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்தில் போர்த்துக்கேயர் ஆகிய பறங்கியர் ஆட்சி நிலவிய காலம் 1621-1658 ஆகுமென்பர். மேலும் ஞானப்பிரகாசரது காலத்தில் இடம்பெற்ற பல்வேறு விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் 1590 ஆம் ஆண்டினை அடுத்துத் தோன்றியி ருக்கலாமெனக் கருதுவர். அவர் 1623 ஆம் ஆண்டளவில் நாட்டை விட்டு வெளி யேறியிருக்கலாமெனவும் ஊகிக்கப்படு கின்றது. சுவாமிகள் சிதம்பரத்தில் மட மும் குளமும் அமைத்த காலம் 1650 ஆம் ஆண்டாக இருக்கலாமெனக் குறிப்பிட் டுள்ளனர். எனவே ஞானப்பிரகாச சுவா-மிகள் தமிழ் நாட்டில் பணி செய்த காலம் 1625-1650 எனக் கொள்ளலாம் என்பர். ஞானப்பிரகாச முனிவர் மெய்ஞ்ஞானியாய் சைவசித்தாந்த நல்லறிஞராய் மெய்ஞ்ஞானியாய் தொண்டனாய் விளங்கி சிதம்பரத்தில் தங்கியிருந்து தவவாழ்வில் இருந்த போது பங்குனி மாத பூச நாளில் சிவப்பேறு எய்தினார் என்பது குறிப் பிடற்பாலது.

ஞானப்பிரகாச முனிவரது 2007 களுள் விசேட பொருள் புதையல் உள்ள தோடு அவரது உரையை அணுகப்பலர் அஞ் சுவதற்கான காரணங்களையும் இலக் பண்டிதர் கிய கலாநிதி மு.கந்தையா குறிப்பிட்டு இக்காரணங் அவர்கள் நிலத்துச் யாழ். களால் ഖിതെ 步山 வாகிய முதுசொமொன்றை (61) ПОТ இன்றைய சந்ததி பொருள் பண்ணா திருக்கும்நிலை கவலைக்கிடமானது எனக் குறிப்பிட்டு பிற மொழியொன்றைத் தெரிந்து கொள்வதில் நேரும் சிரமத்தைப் பொருட்படுத்தாது வடமொழியையும் முயன்று கற்று அவருரைகளைப் படித்து அவ்வகையில் நம்மவர் அம் முது சொத்தைத் தம் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளல் விரும்பத்தகும். அவர் நூல் களில் ஒப்பியலாய்வு நிகழ்த்துதல் மூலம் அவர் சிந்தனைகளுக்கு வாழ்வளித்தல் அதனினும் விரும்பத்தகும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமை எம்மவர் கருத்திற் கொள்ளப்படத்தக்க நல்லுரையாகும். சைவ நல்லறிஞர் பண்டிதர் கந்தையா அவர்களது மேற்குறித்த ஆதங்கத்திற்கு ஓர ளவு ஆறுதலாக அமைவது போல ஞானப் பிரகாசரது சிவயோகரத்தினம் என்ற நூல் யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகத்தில்முதுதத் துவமாணி பட்டத்திற்குரிய ஆய்வுக்கு உட் படுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க தாகும். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சம்ஸ்கிருதத்துறை சார்ந்த விரிவுரையாளர் திரு.ச.பத்மநாதன் 2009 ஆம் ஆண்டில் ஞானப்பிரகாசமுனிவரது மேற்குறித்த நூலினைத் தமது சம்ஸ்கிருத மொழி முதுதத்துவமாணி உயர்பட்ட ஆய்வுக் கௌத் தேர்ந்து அதன் பல்வேறு பரி மாணங்களைப் பற்றி ஆய்வு மேற்கொண்டு அப்பட்டத்தினைப் பெற்றுள்ளமை குறிப் பிடற்பாலது. இவ்வகையில் ஞானப் பிரகாசரது இந்நூல் சிறந்த புலமைத் துவத்தின் மலர்ச்சியாக விளங்கியுள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது.

இத்தகைய முயற்சி சைவ சித் தாந்த அறிவும் சம்ஸ்கிருத மொழி யின் சிறப்பும் மேன்மேலும் வளம் பெற உதவும். ஞானப்பிரகாச முனி-வர் பயன்படுத்திய ஆதார மற்றும் பிர மாண நூல்கள் தரும் சிந்தனைகளில் நமது கருத்தைச் செலுத்தவும் வாய்ப்பு ஏற்படும். சைவசித்தாந்த ஆய்வாளர்கள், ஆர்வலர்கள்

சைவ சமய விழுமியங்களை அறிய விழை பவர்கள், சைவ சமய நிறுவனத்தினர், மற் றும் அறநிலைப் பாடசாலை ஆசிரியர் தர்மாச்சாரியர், பண்டிதர்கள், கள் சைவப்புலவர்கள் ஆகியோர் ஞானப்பிர காச முனிவரது உரைகளையும் ஆக்கங் களையும் கருத்திற் கொண்டு அவை கூறும் சிந்தனைகளால் பயன்பெற வேண்டும் என்பது சைவ மரபைப் பொறுத்தவரை காலத்தின் தேவையாகும். இத்தகை யவர்களுக்கு எம் நாட்டு நல்லறிஞர்களும் இந்திய அறிஞர்களும் பிறநாட்டறி ஞர்களும் வழிகாட்டியுள்ளனர். அதன் வழி சைவ உலகம் பயன் பெற்றால் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழும் பேற் றினைப் பெற்றவர்களாவோம். இத்தகைய தீர்க்கதரிசனமிக்க உன்னத சாதனை படைத்த ஞானப்பிரகாச முனிவர் யாழ்ப் பாணத்துச் சைவ சித்தாந்த நல்லறிஞர் வரிசையில் சிறப்பிடத்தைப் பெற்றமை குறிப்பிடற்பாலது. மெஞ்ஞானியாகிய ஞானப்பிரகாச முனிவரது நற்பணிகளைக் கருத்திற் கொண்டு பயன் பெறுவோமாக. அதற்கு சிதம்பரம் தில்லை நடராஜப் பெரு மானின் திருவருள் துணைநிற்பதாகுக.

உசாவியவை :

கந்தையா, மு. "ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த தொன்மையும் மேன்மையும்" சிவத்தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி மணிவிழா-சபை வெளியீடு, தெல்லிப்பழை 1985

குலரத்தினம், க.சி, *யாழ்ப்பாணம்- திரு* நெல்வேலி **ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச முனிவர் சரித்திரம்,** ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானப்பிர காச முனிவர் ஞாபகார்த்த சபை, திருநெல்வேலி,1997

கோபாலகிருஷ்ணன்.ப, *"ஈழத்துச் சிவா* லய மரபு" பாரதி, காங்கேசன்துறை, 1983.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச் செய்த தேவாரப்பதிகங்கள், சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம், சென்னை, 1935

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த தேவாரப் பதிகங்கள் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம், சென்னை,1931

பத்மநாதன், சி, **இலங்கையில் இந்து கலாசாரம், பகுதி 1** இந்து சமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 2000

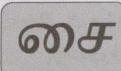

நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரின் வாழ்வும் - நோக்கும்

சி. ரமணராஜா விரிவுரையாளர், இந்துநாகரிகத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

"சைவ சமயக் காவலர் ஒருவரை நாட்டுக்கு நல் கிய பெருமையோடு திகழ் கின்றது. ஈழத்திருநாடு"

ஞானசம்பந்த தேசிக சண்முக என்ற பரமாசார்ய சுவாமிகளின் கூற்று ஈழதேச நாவலருக்குரிய வரலாற்றில் பெறு மானத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஆறு முக நாவலர் (1822 -1879) ஈழத் வாழ்வுரிமைக்காகப் போரா தமிழரின் டிய ஆன்மீக வீரர். இவரால் மேற்கொள் ளப்பட்ட சமயம், சமூகம், மற்றும் கல்வி சார்ந்த பணிகளையும், அத்தகைய பணி களை முன்னெடுக்கும் போது அவர் அனு பவித்தஎதிர்நிலைச்சவால்களையும் நோக்கு கின்றபோது நாவலரின் வாழ்வும், நோக் கும் புலனாகும்.

நாவலர் 56 வருடங்கள் - 11 மாதம் - 16 நாள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தவர். வாழ்ந்த காலத்தில் சரித்திரம் படைத்தவர். வாழ்ந்த சூழலை தமதாளுமை தான் யால் வெற்றிகொண்டவர். ஆரம்ப காலத் தில் கிறிஸ்தவ சமயத்தாருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்.பின்னைய நாட்களில் அச்சமயம் எனும் நீரோட்டத்தால் சைவ சமயமும் தமிழ்ப் பண்பாடும் இழுத் துச்செல்லப்படுவதனை உணர்ந்து அத் தொடர்பிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டார். அவ்வாறே இலௌகீக வாழ்வியலுக்குள் தன்னை இணைத் துக்கொள்ளாது, பௌதீக பிரமச்

சாரியராக வாழ்ந்து பணிபுரிந்து கொண்ட மையானது அவரின் தியாக உணர்வையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இதனை சைவ சமயிகளுக்கு விக்கியாபனம் என்ற பெயரிலானவெளியீட்டில், "சைவப்பணிக்கு தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணிக்க வேண்டுமாயின் அதற்கேற்ற வாழ்வியல் இதுவே" என்று எடுத்துக் கூறியிருப்பதனூடாக வெளிப்படுத்தியிருக்கக் காணலாம்.

ஈழதேசத்தில் மட்டுமன்றி பாரத தேசத்திலும் இவரது பணிகள் நீண்டி ருந்தது. "தமிழகத்தை ஈழநாட்டுக்குக் கட மைப்படுத்திய பேருபகாரி நாவலர்" என சோம சுந்தரபாரதி குறிப்பிடும் கருத்து நோக்குதற்குரியது. உலகளாவிய ரீதியில் நாவலரின் பணிகள் பரவலடையாவிடி னும் 20ம், நூற்றாண்டிலும், இந்த நூற் றாண்டிலும் நாவலர் காட்டிய பாதை யினூடாக உலகெங்கிலும் வாழ்கின்ற சைவத்தமிழ் மக்கள் பயணம் செய்கின்றனர் எனும் ஜதார்த்தத்தை மறுதலித்துவிட முடியாது.

ஒரு அசாதாரண சூழலில் தனது வாழ்நாளை மாற்றியமைக்காது தன்னு சிந்தனையுடன் ணர்வுச் வாழ முற் பட்ட நாவலர், அகப்புறரீதியில் கண்டனு எதிர்வினைகள் பவித்த எண்ணற் றவை. "கண்ணின்று கண்ணறச் சொல் லினும் சொல்லற்க முன்னின்று பின்னோக் காச்சொல்"எனும்வள்ளுவரின்வாக்கினைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு தன் ஊனுடல், உடைமைஅத்தனையையும் சைவ சமய வளர்ச்சிக்காகவும், தமிழ்ப்பண்பாட்டு

விருத்திக்காகவும் அர்ப்பணம் செய்த புருஷனாக நாவலர் விளங்குகின்றார். ஆக, பல சிறப்புக்களை கொண்டு விளக்குகின்ற நல்லூர்ப் பிராந்தியம் நாவலராலும் பெருமைகொள்கின்றது,

நாவலர் காலத்துச் சூழலமைவு

ஈழநாட்டுச் சைவசமய வரலாறு கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு முற்பட்டது. ஆயி னும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஏற் பட்ட சமய, சமூக மறுமலர்ச்சியுடன் சைவ சமயம் தன்னை பல்வேறு வடிவங்களில் புதுப்பித்துக் கொண்டது. தொன்மைச் சமயமாகிய சைவம் வளம்பெற்றிருந்தமை யினையும்,இடையிடையே சுதேசிய சமயப் போட்டிகள், அரசியல் படை நடவடிக்கைகள், உள்ளிட்ட புறக்காரணி களின் மோசமான தாக்கங்களினால் வளர் நிலைகுன்றிப்பாதிப்படைந்திருந்தமையும், வாதிகளால் சமயச் சீர்திருத்த டும் வளர்ச்சி கண்டு விளங்கிய தன்மை யினையும் சைவ சமய வரலாற்றை விளங் கிக்கொள்பவர்களால் அறிந்து கொள்ள முடி யும்.

கீழைத்தேய நாடுகளைப் பொறுத்த வரையில் அவை மேலைத்தேய நாடுக-ளின் காலனித்துவ அரசியலுக்குள் மூழ்கி காணப்பட்டமையை மூச்சுத்திணறிக் கடந்த கால வரலாறுகள் சான்று பக ரும். அதனால் சுதேசிய இனங்களின் பண் பாட்டுப் பேணுகைகள், மொழி, மதம், அடையாளம் என்பன மற்றும் இன வற்றில் மாற்றம் ஏற்படலாயின. ஈழதேச இதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல. கி.பி. மும் 1505ல் ஏற்பட்ட அந்நியராட்சி 1948 வரை நிலவிய தாயினும், இன்றுவரை அதன் தாக்கம் நன்குணரப்படுகின்றது. ஆரம் பத்தில் போர்த்துக்கேயரும் (1505-1658), அதன் பின்பு ஒல்லாந்தரும் (1658-1878), அவர்களுக்குப் பின்பு ஆங்கிலேயர்களும் (1879-1948) இலங்கையின் பகுதிகளை ஆட்சி புரிந்தனர். முதலிரு நாட்டினராலும் செய்ய முடியாததொன்றை பிரித்தானி யர்கள் நிறைவேற்றினர். 1815ல்கண்டி இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றியதோடு ஈழ தேசம் முழுமையையும் தமதாளுகைக்குள் கொண்டு வந்தனர்.

ஈழநாட்டை ஆண்ட அந்நியர்கள் பலரும் ஈழத்தில் தன்னாதிக்கமுடைய வலுவான ஆட்சியை நிறுவ முயன்றனர். இதனாலே ஆட்சியை வலுவுடையதாய் நிறுத்துவதற்குச் சமுதாய ஒத்துழைப்பை வேண்டினர். சமுதாய மாற்றத்தை சம யத்தின் மூலம் செய்யக்கருதினர். தமது சமயத்தோடு தமது பண்பாடும் கலா சாரமும் வேருன்றினால் தமது ஆட்சி மக்க ளால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாய் அமையு மெனக் கருதினர்.¹

சமுதாய மாற்றத்தை சமயத்தின் வாயிலாகச் செய்யத் தலைப்பட்ட மேற்கு அதற்கு கல்வியை நாட்டவர் ஆயுத மாக்கினர். ஆதலால் ஒவ்வொரு ஆட்சி யாளரும் மிசனரிமாரை வரவழைத்தனர். போத்துக்கேயரின் பிரான்சிஸ்கன் சபை (1543), யேசு சபை (1602), டொமினிக்கன் சபை (1606), அகஸ் தீனியன் (1606) சபைகளின் ஆகிய கிறிஸ்தவ வரு-கையும், ஒல்லாந்தரின், ஒல்லாந்து திருத்த தேவாலய சபை என்ற சபையின் வருகையும், ஆங்கிலேயரின் வெஸ்லியன் மிஷன் (1814), அமெரிக்கன் மிஷன் (1816), சேர்ச் மிசன் (1818) ஆகிய மிசனரிக-வருகையும் இடம்பெற்றிருந்தது. नीकं ஒல்லாந்தரும் போத்துக்கீசரும் மிசனரி களூடாக அடக்குமுறைகளைப் யோகித்து சமூகமாற்றத்திற்கு தனர். ஆயினும் போத்துக்கேயரை விட ஒல்லாந்தர்கள் ஓரளவு நெகிழ்வுப் போக் கினைக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களைக் ஆங்கிலேயர்கள் காட்டிலும் இத்தன் மையில் அதிகம் மேம்பட்டிருந்தனர்.

முற்கூறிய மூவராட்சி நிலவிய காலத்தில் ஈழதேசத்திலே சைவசமயம் எதிர் கொண்ட விளைவுகள் பற்றி வரலாற்றா சிரியர்கள் விளக்கியுள்ளனர். அவற்றிலி ருந்து யாழ்ப்பாணத்து சமூகச்சூழலையும் சைவ சமயத்தின் வரலாற்றுப் படிவினை யும் விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது. ஒரு வரின் ஆளுமைத் திறனில் அவர் சார்ந்த சூழற்புலத்தின்வகிபங்கு அளவிடற்கரியது. அந்த வகையில், நாவலரவர்களின் பன்முகப் பட்ட ஆளுமை உருவாக்கத்தில் அவர் வாழ்ந்த சூழலின் தன்மை செல்வாக்குச் செலுத்தியமையினை அவரின் பணிகள் எடுத்தியம்புவதன் மூலம் உணரமுடியும்.

திருவாவடு "பெயரளவில் ஆதீனம் ஆறுமுக நாவலரைத் துறை தந்ததேயாயினும், உண்மையை நோக்கு மிடத்து பதினான்கு வருட கிறிஸ்தவ சூழலே நாவலரை நமக்குத் தந்தது" என்று, பண்டி தமணி. சி.கணபதிப்பிள்ளை குறிப் பிடுவதானது நாவலர் வாழ்ந்த சூழற் புலத்தை வெளிக்கொண்டு வருகின்றது. கிறிஸ்தவ மதம், ஆங்கில மொழி, அந்நிய கலாசாரம், அடிமை உத்தியோகம், என்ற வடிவத்தில் ஆங்கிலேயப் பெருவெள்ளம் ஓடிய கரைபுரண்டு போது, சைவம், தமிழ் அதுசார்ந்த பண்பாடுகள் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. இந்த வேளையில் நாவ லர் அணை போட்டு அதனைத் தடுக்க முற் பட்டவர். தனது அயரா முயற்சியினால் வெற்றியும் கண்டவர். எனவே,ஈழத்து. கிறிஸ்தவ மதவரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தை ஆராய்கின்ற போது நாவலரின் வெற்றி என்பது நிரப்பிடமுடியாது டத்தை போல, நாவலரின் சரித்திரத்தை ஆராய போது கிறிஸ்தவ முற்படுகின்ற மதத் திற்குரிய வகிபாகத்தினை மறுத்துவிட முடி யாது. இவ்வகையில் நோக்கின், கிறிஸ் தவ சமய சூழலே நாவலர் என்ற சைவக் காவலரைத் தோற்றுவித்தது எனக் கூறிக் கொள்ள இயலும்.

யிறப்பு

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் ஞானப் பிரகாச சுவாமிகள் மரபில் வந்த கந்தப் பிள்ளை சிவகாமி தம்பதியினர்க்கு இறுதி மகவாக ஆறுமுகம்பிள்ளை தோன்றினார். இவர்,தோன்றிற் புகழோடு தோன்ற இல்லையேல் தோன்றலிற் வேண்டும். தோன்றாமை நன்று என்று வள்ளுவரின் கருத்திற்கமைய தோன்றி, மறைந்தும் புக-வாழ்பவர். இராசவுத்தியோகம் Супп பார்த்தகுடும்பச்சூழலில்தோன்றியவர். கலி யப்தம் 4924 - க்கும் சாலிவாகன சகாப்தம் 1745 க்கும் சமமாகிய சித்திரபானு வருஷ மார்கழி 5c புதன்கிழமை இரவு அவிட்ட நஷத்திரமும் பூர்வபக்க பஞ்சமிதிதியும் வச்சிரயோகமும் பாலவ கரணமும் கூடிய நேரத்திலே (1822.18.12) தமது தந்தையார் வீட்டில் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்தார்.³

கல்விப்புலம்

குடும்பச் சூழல் நாவலருக்கு இயல் பான அடிப்படைக் கல்வியினை வழங் கியிருந்தது. சிறுவயதிலிருந்தே, கல்வி, கேள்விஞானங்களில்திறமைவாய்ந்தவராக விளங்கினார். நல்லூரில் திரு.சுப்பிரமணிய பிள்ளை என்பவர் நடத்திவந்த தமிழ்ப் கூடத்திலே ஆரம்ப பள்ளிக் நிலைக் கல்வியினைக் கற்றார். அக்கால வழக் கப்படி மூதுரை, நல்வழி முதலான நீதிநூல் களையும், நிகண்டு முதலிய கருவி நூல் களையும் கற்று அறிவுப்பெருக்கினை அகல மாக்கினார். பின்னைய நாட்களில் கோப் பாய் சரவணமுத்துப் புலவர், இருபாலை சேனாதிராய முதலியார் போன்ற வித்து வான்களிடம் இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கற்று சிறப்பு நிலை எய்தினார். சமஸ்கிருதக் கல்வியினை தனது சுய முயற்சி (Self Effort) யின் பயனாகப் பெற்றுக் கொண்டார்.

பீற்றர் பெர்சிவல் பாதிரியார் நடாத்தி வந்த ஆங்கில பாடசாலைக்கு நாவலர் சேர்ப்பிக்கப்பட்டார். 1834ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1841ம் ஆண்டு வரை ஆங்கிலம் கற்பதில் காலங்கழித்தார். தமிழ் மரபு நிலைக் கல்வியோடு ஒப்பிட்டு நோக்குகின்ற போது ஆங்கிலக் கல்விக் கான உள்ளடக்கமும், கல்வி முறைமை வேறுபட்டனவாக இருப்பதனை யும் உணர்ந்துள்ளார். தமிழ், வடமொழி, ஆங் கிலம், எனும் முன்மொழித் திறமையுடன், தமிழ் - ஆங்கிலம், ஆங்கிலம் - தமிழ் மொழி பெயர்ப்பிலும் நிகரற்றவராக திகழ்ந்தார். ஆங்கிலக் கல்வியின் பயனாக விவிலிய வேதத்தினை மொழிபெயர்க்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவராக விளங்கினார்.

இருபத்திரண்டு வயது வரையும் இவர் கற்றது பலருக்குத் தெரியுமேயன்றி அதன்பின் கற்றது ஒருவருக்கும் தெரி யாது. ⁴ ஆகவே, சுயமாகவே தேடிக்கற்கும் திறனைக்கொண்டிருந்தார்எனலாம். சைவா கமங்கள், புராணங்கள் ஸ்மிருதி நூல்கள், பன்னிரு திருமுறைகள், சித்தாந்த சாஸ்திர நூல்கள் உள்ளிட்ட சமய நூல்களையும் கற்று புலமையாளனாகத் திகழ்ந்தார்.

நாவலரின் இளமைக்கால கல்வி பற்றி அவர் வாழ்க்கை வரலாற்றினை எழு-திய திருவாளர்கள் வே.கனகரத்தினம், த.கைலாச சி.செல்லையாப்பிள்ளை, பிள்ளை, யோ.சுத்தானந்த பாரதியார், கா.மாயாண்டிபாரதி, வை.முத்துக்குமார ஆகியோர் விபரமாக எழுதி சுவாமி னார்களல்லர். 5 இளமையில் தமக் ஐயங்களை பிறர் வாயிலாகக் குற்ற கேட்டுத்தெளிய நாவலர் முனைந்தாரென் பதனை 1841ம் ஆண்டு உதயதாரகை ஆசிரியருக்கு தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் கடிதங்கள் வாயிலாக அறிய எழுதிய முடிகின்றது.

விவிலிய வநாழிவயர்ப்பு

ஏழாண்டு காலத்தில் கற்ற ஆங் கிலக் கல்வியின் பயனாக ஆங்கிலத்தை தமிழாக்குவதிலும், தமிழை ஆங்கிலமாக்கு வதிலும் நாவலர் பாண்டித்தியம் பெற்ற வரானார். இதனாலேயே விவிலிய வேதத்தின் மொழிப்பெயர்ப்புப் பணிக்கு பெர்சீவல் பாதிரியாரால் நாவலர் நியமிக் கப்பட்டிருந்தார். இதே காலப்பகுதியில் சென்னையில் வேறொரு பாதிரியாரின் தலைமையிலும் இம்மொழிபெயர்ப்பு இடம்பெற்றிருந்தது. ஆயினும் இறுதி யில் நாவலரின் தூய தமிழமைப்பும், இலகு நடையும் சிறப்பாக அமைந்ததென மகா லிங்கையரவர்களால் தீர்ப்பு வழங் கப்பட்டமையின் பிரகாரம் இதுவே சிறந்த மொழிப்பெயர்ப்பாக அங்கீகார மளிக்கப்பட்டது.

"நாவலர் நீதிமான். பெர்சீவல் பாதிரி யாருடன் பதினான்கு வருடம் தொடர்பு பட்டவர். பாதிரியார் மதமாற்றத்துக்கு என்று வந்தவர். நாவலரின் நீதி அவரை மதம் மாறச் செய்துவிட்டது. பாதிரியார் வேடங்கலையாத ஓர் அபரசாங்கியராய்த் திகழ்ந்தார். நாவலரை "மதகுரு" என்று வணங்கி வாழ்த்துபவராயினார். "என்று பண்டி தமணி. சி. கணபதிப்பிள்ளை குறிப் பிட்டுப் பேசுவதானது நாவலருக் கிருந்த மதிப்பையும், மறைமுக அங்கீகாரத் தையும் எடுத்தியம்புவதாக உள்ளது.

நாவலரின் விவிலிய வேத மொழிபெயர்ப்பு உலகளாவிய அங்கீகாரத் தைப் பெற்றமையானது மறுபுறத்தில் பீற் றல் பேர்சிவல் பாதிரியாருடைய மதிப் பையும் உயர்த்தியதெனில் மறுப்பதற் கில்லை. அந்தவகையில்நாவலரின்விவிலிய மொழிபெயர்ப்புத்தொண்டு 1847ம் ஆண்ட ளவில் முடிவடைந்திருந்தமை குறிப் பிடத்தக்கது. இந்நாளில் நாவலரின் வயது இருபத்தைந்து ஆகும். ஒரு இளைஞராக இருந்து இத்தகு செயலை செய்தமையானது அவரது மொழிப்புலமையை காட்டி நிற்கின்றது.

நாவலரின் பன்முகம்

நாவலரின் ஆளுமைபன்முகம்சார்ந் தது. பால்ய பருவ மேதையாக (Prodigy) நாவலர் விளங்கினார். இதற்கு பின்வரும் நிகழ்வு சான்றாகும். இவருக்கு ஒன்பதாம் வயதாகும்போது, ஆனித்திருமஞ்சனஉற்சவ காலத்தில் இவருடைய தந்தையார் ஒரு நாடகம் பாடிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் கையில் எழுத்தாணியும் சட்டமும் பிடித்தபடியே சிவபதமடைந்துவிட்டார். அந்த நாடகத்தின் குறையை அப்போதே இவர் பாடி முடித்தார். இச்சரித்திரம் நாவ லரின் பால்ய பருவ திறமை விருத்தியின் வெளிப்பாடு எனலாம்.

"இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது, நாம் கடவுளை வழிபட்டு முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்"என்று இரண் டாம் பாலபாடத்தில் நாவலர் குறிப்பிட் டுள்ள கருத்து வாழ்க்கையின் பொதுவான இலக்கினைக் காட்டுகின்றது. வாழ்க்கை பற்றிய அவரது விளக்கமும்,வாழ்க்கையை அவர் எவ்வாறு நோக்கினார் எனும் தன்மையும், அவரின் ஆளுமைத்திறனை வெளிப்படுத்துகின்றன. அதேவேளை நாவலரின் எழுத்தும், பேச்சும், நூலுரு வாக்கமும், தர்க்கிக்கும் பாங்கும், சிந்தனை அவரது செயற்றிறன்மிகுந்த ஆற்றலும் ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றன. எனவே, நாவலருக்குக் விருத் கல்வி திக்கான பாரம்பரியத் திறன் அமைந் திருந்தமையினால் அவரது ஆளுமையில் பன்முகத் தன்மையினை கண்டுணர முடி கின்றது.

இந்த வகையில் நோக்குமிடத்து, ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள், சமய வாதி, தர்க்கவிவேகி, கண்டன வாதி, தத் துவ வாதி, சமூகப்பணியாளர், பிரசங்கி, சம யப் பிரசாரகர், சீர்திருத்த வாதி, கல் விச் சிந்தனா வாதி, இலக்கிய வாதி, இலக் கண வித்தகர், சிறந்த எழுத்தாளர், மொழி பெயர்ப்பாளர், நூலாசிரியர், உரையாசி ரியர், பதிப்பாசிரியர், நல்லாசிரியர் - என்ற பல்வேறு பரிமாணங்களில் தமதாளுமை-களை வெளிப்படுத்தியிருக்கக் காணலாம்.

நாவலரின் பணிகள்

நாவலரின் சமய, சமூக நோக் கும், கல்வி பற்றிய சிந்தனைகளும் அவ ரது பன்முகப்பட்ட பணிகளாக காணப்படு கின்றன "நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவ லர் பிறந்திலரேல்". என்ற சி.வை.தாமோத ரம்பிள்ளையின் கருத்து நாவலரின் பணி களை வெள்ளிடைமலையாக எடுத்தியம்பு கின்றது.

தன்னலத்தை இல்லாதொழித்து பிறர்நலம் என்ற இலட்சியத்துக்குள் தம்மை அர்ப்பணித்ததே நாவலரது பணி களின் பெருமையாகும். இவரது பணிகள் சைவத்தமிழ் சமூகத்துக்கு புதிய பாதை-களை வகுத்திருக்கின்றது.8

- 1. தமிழிலே முதன்முதலாகப் பிரசங்கம் செய்தார்.
- 2. தமிழிலே கட்டுரை என்பது முதலில் இவரால் நல்ல முறையில் எழுதப் பட்டது.
- 3. தமிழிலே எழுந்த பாடநூல்களுக்கு இவரே வழிகாட்டி.
- 4. வசன நடையில் குறியீட்டு முறையை முதன்முதலில் புகுத்தியவர்.
- 5. சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலையை முதன்முதல் ஆரம்பித்தவர்.

இவ்வைந்து சாதனைகளையும் நிரற் படுத்தினாலும் நாவலரது வரலாற்றுப் பணி யையோ அல்லது வரலாற்றில் அவருக் குரிய இடத்தையோ முற்றாக அறிந்தவரா கோம். ஆயினும், அவை பற்றி ஓரளவேனும் அறிந்து கொள்வதற்கு அவரது பணி கள் பற்றிய செய்திகள் உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நாவலர், சமயம், சமூகம், கல்வி என்ற அடிப்படையில் புதுப்பாதை எனும் செல்நெறியைவகுத்துக்காட்டியவர். இவை யாவும் எதிர்கால சூழ்நிலைகளைக் கருத்திற் கொண்டு முன்னெடுக்கப்பட்டமையை உணரமுடியும். இதனடிப்படையில் அவ ரது பணிகள் எனும் பாதை,

- 1. சமயப் பணிகள்
- 2. சமூகப் பணிகள்
- 3. கல்விப் பணிகள் என்ற நோக்கில் கிளைப்பாதைகளாக விரிந்து செல் கின்றன.

• मण्णां पळाी

நாவலரின் சமயப் பணிகளை இங்கு கூறமுற்படுவதானது யானையை கிளியின் கூட்டில் அடைப்பது போன்ற தாகும். 19ம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட ஈழ தேசத்து சமயப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியின் மீளுருவாக்கத்தில் நாவலரின் வகிபங்கு அளவிடற்கரியது. ஆயினும் இத்தகைய பண்புகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் அவர் எதிர் வினைகளைச் சந்திக்க வேண்டி யிருந்தது. அவர், தான் வாழ்ந்த சூழலில் இருந்து சமயப் பணியினை முன்னெடுக்க முனைந்த பொழுது அகரீதியாகவும், புறரீதி யாகவும் ஏற்பட்ட நெருக்குதல்களுக்கு எதிர்நீச்சலடிக்க வேண்டியிருந்தது.

- 1. பிற சமய மயக்கத்துள் மூழ்கி விடா மல் சுதேசிய சமயத்தவர்களை உண் மைச் சமயிகளாக வாழ வைத்தல், அச் சமயம்சார் கருத்துக்களை எடுத் துரைத்தல், போதித்தல், விழிப்பு நிலையை உண்டாக்குதல்.
- 2. கிறிஸ்தவ மதத்தினர் சுதேசிய சமய மான சைவ சமயத்தின் உண்மைகளை மறுத்துரைக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் அவர் களுக்கு தகுந்த பதில் கூறி அவர்களது பிடியிலிருந்து சைவர்களையும், சைவத் தமிழ் பண்பாட்டையும் மீட் டெடுத்தல், பாதுகாத்தல்.

என்ற இரு வடிவத்தில் அவரது ஆன்மீக போராட்டம் அமைந்தது. இவரது மாணவ சந்ததியினரும் இவருடைய பணிகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்தார்களென்பதை இவரின் செயற்றிறனூடாக உய்த்துணர முடிகின்றது. நாவலரின் சமயப் பணி-யினை

- 1. பிரசாரம்
- 2. கல்விப்பணி
- 3. நூலாக்கமும் பதிப்பாசிரியர் பணி யும் என்ற வகைப்பாட்டிற்குள் நோக் கலாம்.

அவரின் பிரசாரப் பணியானது,

- அ. பிரசங்கம்
- ஆ. புராண படனம்
 - கண்டனங்கள் என விரிந்த நிலை யில் காணப்பட்டது. தமிழிலே பிர சங்கம் என்பது முதல் இவராலே தான்செய்யப்பட்டிருத்தல்வேண்டும்.⁹ வண்ணார் பண்ணை சிவன்கோயி லிலே 1847.12.18ம் திகதி நாவலரின் முதற்பிரசங்க நிகழ்வு இடம்பெற்றது. சைவம் என்னும் நற்பயிரை வளர்க்க பிரசங்கமென்னும் மழை பெருந் துணை புரிந்தது. இச் செயற்பாட்டின் பரந்துபட்ட சைவத்தின் உள்ளடக்கங்களை (பொருள் மரபு) எடுத்துவிளக்கினார். ஒவ்வொரு வெள் ளிக்கிழமையும் இவ்வாலயத்தில் இந் நிகழ்வு இடம்பெறினும் அராலி, மானிப்பாய், புலோலி, நல்லூர், வண்ணார்பண்ணை முதலிய பிரதேசங் களிலும் நடைபெற்றது. நேர்த்தியான முறையில்கிறிஸ்தவசமயத்தைகண்டிப் பதற்கு ஏனைய வழிமுறைகளை காட்டி லும், இவ்வழி இலகுவாகவும், பொது சனத் தொடர்பு சாதனமாகவும் விளங் கியது.

திருவாவடுதுறை ஆதீனமே, ஆறு முகம் பிள்ளையை ஆறுமுக நாவலராக் கியது. இப்பெயரே உலகளாவிய ரீதியில் ஆறுமுகம் பிள்ளைக்கு சமய அடையாளத்தை வழங்கியது. இவரின் 'நா' வன்மைக்கு நற்சான்றாக 1849ம் ஆண்டு "நாவலர்" என்ற பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டமையானது "சமயக் காவலர் நாவலரே" என்ற அங்கீகாரத்தை வழங்கியிருந்தது போன்றதாகும்.

நாவலரது பிரசங்க இயக்கத் திற்கு உறுதுணையாகவிருந்து செயற்பட்ட வர்கள் நல்லூர் கார்த்திகேய ஐயர், தில்லை நாதப்பிள்ளை, சதாசிவம் பிள்ளை முதலா னோராவார். மாழ்ப்பாணம் சைவப்பிர காச வித்தியாசாலையில் 1879ம் ஆண்டு சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் குருபூசைத் தினத் தன்று நாவலரின் இறுதிப் பிரசங்கம் இடம் பெற்றிருந்தது. 11

புராண படன முறை ஈழதேசத்திற்கு தனிப்பெறுமானத்தை வழங்கியிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்து இந்துக்களைப் பற்றிக் குறிப்பாகப் பேசுபவர்கள், கந்தபுராண கலாசாரமே அவர்களை நெறிப்படுத்து கிறது என்பர். சைவ சித்தாந்தத்தின் பிழி சாறாக கந்தபுராணம் உள்ளது அடிப்படையில் அவ்வாறு கூறப்படு இதன் செல்நெறி கின்றது.12 கந்த புராணபடனத்தினூடாகவும்வளர்த்தெடுக் கப்பட்டு வந்துள்ளது. தவிர, பெரிய புராணம் திருவிளையாடற்புராணம், திரு வாதவூரடிகள் புராணம், திருச்செந்தூர் புராணம், முதலியனவும் புராண படனம் செய்யப்பட்டன. நாவலருக்கு முன்பு இம் காணப்பட்டாலும், முறைமை காலத்திலேயே உச்சநிலை அடைந்திருந் தது. புராண படனமுறை கிறிஸ்தவத் திற்கு ஒரு பெரும் பிரசாரத் தடைக் கல்லாக அமையாவிட்டாலும், பண்டைய மரபினைப் பேணிப்புத்துயிர் அளிப்பதற் அத்துறையில் கும், பாமரமக்களை யும் கற்றோரையும் ஈடுபடுத்தி அதனை நிலைநிறுத்திச் செயற்படுவதற்கும் துணையாயமைந்தது.

நாவலரது கண்டன நூற்பணிகளும் விதந்து குறிப்பிடுவதற்குரியது.. அந்தந் தக்காலத்தில் அதையதைச்செய்வதென்பது ஏற்றால் மிகுசெயலாகும். நாவலர் சைவத்தையும், தமிழையும் வளர்க்க வேண் டும் என்ற முனைப்பில் கையாண்ட உத்தி முறைகளில் கண்டனமும் ஒன்றாக அமைந் திருந்தது.

- 1. சுதேசிய சமய வாதிகள் மீது தொடுத் தவைகள்.
- 2. புறச்சமயத்தின் (கிறிஸ்தவம்) மீது தொடுத்தவைகள்.

என்னும் வடிவத்தில் இவரின் கண்டனங்கள் அமைந்திருந்தன. துண்டுப் பிரசுரங்கள், கடிதங்கள், நூல்கள் எனும் வடிவங்களிலும் அவை அமைந்திருந்தன. சுன்னாகம் முத்துக்குமாரகவிராயர் இயற் றிய ஞானக்கும்மி யேசுமத பரிகாரம் என்னும் நூல்களை நல்லூர் விநாய மூர்த்திச் செட்டியாரைக் கொண்டு அச்சிடு வித்தார்.¹³

யாழ்ப்பாணச் சமய நிலை (1872), மித்தியவாத நிராசனம் (1876), நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் முதலாம் பத்திரிகை (1875), நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் இரண் டாம் பத்திரிகை (1875) முதலியன சுதேசிய சமய வாதிகளின் மீது தொடுத்தன வாகவும், சைவதூஷண பரிகாரம் (1854), சுப்பிரபோதம், வச்சிர தண்டம், விவிலிய குற்சிதம் முதலியன கிறிஸ்தவ சமயத்தின்மீதுதொடுத்தனவாகவும்காணப் படுகின்றன. சைவதூஷண பரிகாரம் இவற்றுள் சிறப்புப்பெறுகின்றது. பாதிரி மார்களை ஐயரென்றும், தேவலோக தூது வர்களென்றும், பரமசாதுக்களென்றும், அவர்கள் சொல்வதே வேதமந்திரம், அவர் களுக்கு விரோதமாக ஒன்றும் பேசக் கூடாதென்றும் கூறி, அவர்களை வணங்கி வந்த அக்காலப்புலத்தில் அவர்களை "பாதி சியே!" விழித்து என்று கண்ட எழுதியிருப்பதானது னம் நாவலரின்

ஆளுமையையும், மனத்திடத்தையும், செயற்றிறன் நோக்கினையும் காட்டு வதாயுள்ளது.

கண்டனக் கடிதங்களிலே தமது பெயரை க.ஆறுமுகவர், க.ஆறுமு கம் பிள்ளை, கந்தர் குமாரன் ஆறுமுக வன், க.ஆறுமுகநாவலர் என்று கையொப்ப மிட்டுள்ளார். அத்துடன் 'வண்ணை நடு' என்ற புனை பெயரிலும் அவரது கண் டனங்கள் அமைந்திருந்தமையும் காணத் தக்கது.¹⁴

• கல்விப்பணி

நாவலர், சைவ சமயத்தையும் அது சார்ந்த பண்பாட்டையும் வளர்ப்ப தற்கு தமிழ்க் கல்வியை கருவியாகப் பயன்படுத்தினார். "…இவைகளெல்லா வற்றிற்குங் காரணம் சைவ சமயத்தையும், அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வி யையும் வளர்த்தல் வேண்டும் என்னும் பேராசையேயாம்" இது நாவலரின் சமூக நோக்காகும். நாவலரின் கல்விப் பணி-யினை,

- 1. ஆசிரியர் பணி
- 2. பாடசாலை ஸ்தாபகப் பணி
- 3. பாடநூல் உருவாக்கம் நூலாக்கம் -பதிப்பு

என்ற வடிவத்தில் நோக்கலாம்.

அறிவதற்காகக் கற்றல், செய்வதற் காகக் கற்றல், ஒன்றாக வாழக் கற்றல், வாழ்க்கைக்காகக் கற்றல் என்பன கல்வியின் நாவலரது நான்கு தூண்களாகும். விப் பணியில் இச்சிந்தனைகள் வெளித் தெரிகின்றன. அறியாமையைக் களைவது உட்பட பலவித நிகழ்வுகளுக்கு கல்வி நிலைக்களமாக அமைகின்றது. இவை மறுமலர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும். மறுமலர்ச் சியின் முக்கிய அம்சம் யாதெனில், மனி தனை மனிதன் என்ற நிலையில் கொண்டு, அவனது நிலையினைப் பேணுவதாகும். செயல்முறைக்கு கல்வியே இத்தகு

சிறந்த கருவியாகும். கல்விக்குப் பயன் அறிவு, அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கம், சம யக் கல்வியே நாவலரின் அடிப்படை. இதன் மூலமே ஒழுக்கத்தைப் பெறமுடியும். நாவலரின் இத்தகைய, சமூகத்துக்கு ஆரோக்கியமான, அதேவேளை காத்திரமான கல்விச் சிந்தனையை அவரது மூன் றாம் பாலபாடத்தில் "கல்வி"என்னும் தலைப்பில் கண்டுணரலாம்.

பெர்சீவல் பாதிரியாருக்கு தமிழ்ப் பண்டி தராயிருந்து தமிழ்கற்பித்தவர். வெஸ் லியன் கல்லூரியில் கீழ்வகுப்பு மாணவர் களுக்கு ஆங்கிலமும், மேல் வகுப்பு மாண வர்களுக்கு தமிழும் போதித்தவர். காலை, இரவு வேளைகளில் வேதனம் பெறாது கற்பித்தற் பணியினை ஆரம்பித்தவர். அன் றைய நாட்களில் இவரிடத்தில் சதாசிவம் பிள்ளை, சுவாமிநாதையர், நடராசையர், விசுவநாதையர், ஆறுமுகப்பிள்ளை, கந்த சுவாமிப் பிள்ளை, ஆறுமுகச் செட்டி யார், ச.பொன்னம்பலபிள்ளை, மா.வைத்தி யலிங்கம்பிள்ளை, செந்திநாதையர் முதலா னவர்கள் கல்வி கற்றனர். பின்னைய நாட் களில் இவர்கள் யாவரும் கல்விப் புலத்தில் சிறந்து விளங்கினர்.¹⁶

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை களையும், சைவாங்கில பாடசாலைக-ளயும் தோற்றுவித்து பணியாற்ற நாவலர் விளைந்தார். இதன் பயனாக 1848ல் வண்ணார் பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையும் (நாவலர் மகாவித்தியா லயம்) 1864ல் சிதம்பரத்தில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பிற்பட்ட நாட்களில் கோப்பாய், புலோலி முதலிய பகுதிகளிலும் நாவலரால் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலைகள் உருவாக்கப் பட்டன. 1872ல் வண்ணார் பண்ணையில் சைவாங்கில பாடசாலை ஒன்றினை நிறு வினார். பாதிரிமாரின் கடும் எதிர்ப்பும், அரசாங்க சட்டத்திற்கமைய ஆங்கில இக்கல்விக்கூடம் விலக்கப்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டமையும் 1876ம் ஆண்டு இப் பாடசாலை மூடவேண்டிய நிலைமையைத் தோற்றுவித்தது. ஆதலின் பின்னைய நாட்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் இந்துக்கல்லூரிகளுட்பட எழுந்த சைவப் பாடசாலைகளின் தோற்றத்திற்குப் பின் னால் நாவலரின் கல்விச் செயற்பாடுகளே அமைந்திருக்கின்றன. என்பதை மறுத்து விடமுடியாது.

நாவலரின் கல்விச் சிந்தனைகள் தீர்க்கதரிஷனம் மிகுந்தவை. 1846ல் நாவலர் ஆரம்பித்த இலவசக் கல்வியும், 1848ல் தொடங்கிய தாய்மொழிக் கல்வியும், 1848ல் மையப்படுத்திய சமய பாடக் கல்வி முறையும், 1861ல் பாடநூல்களை எழுதி யமையும், மற்றும் பதிப்பித்தல் முயற் சியும் காலத்தால் முற்பட்டவை. இச்சிந்த னைகள் பின்னாட்களில் அரசியலமைப்பு முறைகளினூடாக நடைமுறைப்படுத் தப்பட்டுள்ளமை நோக்குதற்குரியது.

பாடசாலைகளைத் தோற்றுவித்த மையினைத் தொடர்ந்து அங்கு உபயோகப் படுத்துவதற்கென பாடப்புத்தகங்களை எழுதி வெளியிட்டார். அவரது முதலாம் இரண்டாம், மூன்றாம் பாலபாடங்கள் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கன. தமிழ், இலக்கணம், இலக்கியம், நிகண்டு, தர்க்கம், கணிதம், பூகோளம், வடமொழி முதலான பாடங்கள் நாவலரின் கல்வித்திட்டத்தின் உள்ளடக்கங்களாக அமைந்திருந்தன.

பெண்களுக்கான கல்வியின் அவ சியத்தையும், பெண்களின் ஒழுக்கத்தையும் நாவலர் வலியுறுத்தியிருக்கின்றார்.17 இன் றைய கால கல்விப்புலம் ஒழுக்கக் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கின்றது. AD) நெறிப் பாடசாலைகளின் தோற்றம் இதனை உணர்த்துகின்றது. ஆகவே இன்றைய கால கல்வித்திட்டத்தில் நாவலரின் பால பாடங்கள் புகுத்தப்படுதல் காலத்தின் அவசியமாகும். விஞ்ஞானக் கல்வியும், ஒழுக்கக் சமய கல்வியும் இணையும்

போது ஆரோக்கியமான சந்ததியையும், சமூகத்தையும், உருவாக்க முடியும். இதுவே நிலையான அபிவிருத்தியாகவும் அமைந்து விடும்.

• சமுதாயப் பணி

சமயத்தினது இருப்புநிலை அது சார்ந்த சமுதாயத்திலேயே தங்கியுள் எது. விவேகானந்தரும், சமயம் வாழ வேண்டுமெனில் முதலில் சமுதாயம் வாழ வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுள்ளார். நாவ லரும் கிறிஸ்தவமதச் சூழலில் சைவமும், தமிழும் வாழவேண்டுமென்ற நோக்கில், அவற்றின் இருப்பினை தக்கவைக்க வேண்டுமெனும் சிந்தனையில் சமுதாயப் பணிகளையும் ஆற்ற விளைந்தார். இவரது சமுதாயப் பணிகளை,

- ஆகம விரோத நடவடிக்கைகளைக் களைய முற்படல்.
- 2. கஞ்சித் தொட்டித் தருமம்.
- 3. வேளாண்மைப் பணி.
- 4. அரசியல் பங்கு
- 5. ஆலய புனருத்தாரணம்¹⁸ என்றவகை யில் பகுத்து நோக்கலாம்.

இவற்றுள் கஞ்சித்தொட்டித் தரு மம் விதந்து குறிப்பிடற்குரியது. 1876ம் ஆண்டு வடபுலத்திலே ஏற்பட்ட கடும் வரட்சி பஞ்சத்தையும் பட்டினியையும் விளைவுகளாக்கியது. வேறுவழியின்றி பட்டினியால் வாடும் மக்களுக்கு உதவி-புரிய முனைந்தார். இவரது முயற்சிகளுக்கு ஆக்கபூர்வமான ஆதரவு கிடைத்தது.

வண்ணார் பண்ணையிலுள்ள சிறாம்பியடியில்வைத்தியநாதர்பொன்னம் பலம் என்பவரின் தென்னந்தோட்டத்தில் பொதுமக்களிடம் பெறும் பணவுதவி மூலம் நாள்தோறும் கஞ்சி சமைத்து ஏழை களுக்கு உதவுவதென நாவலரும் ஏனையோ ரும் முடிவு செய்தனர். கஞ்சி உணவு பெரிய தொட்டியில் இடப்பட்டு உபகரிக்கப் பட்டதினால் இத்தருமச் செயல் கஞ் சித் தொட்டித்தருமமென அழைக்கப்பட லாயிற்று. இப்பணி 1877ஆம் ஆண்டு ஆடித்திங்கள் 3ம் தேதி வரை நடத்தப்பட்டு வந்தது.¹⁹

நாவலரின் அச்சியந்திரப் பயன்பாடும் - நூ லாக்க முயற்சிகளும்.

- 01. புதியன எழுதுதல்
- 02. பழைய நூல்களைப் பரிசோதித்துப் புதிப்பித்தல், பதிப்பித்தல்.
- 03. உரை எழுதுதல்
- 04. மறுப்புரை எழுதுதல்/ கண்டனங்கள்
- 05. பிறர் மூலம் எழுதுவித்தல்

என்னும் வகைக்குள் நாவலரின் நூலாக்கப் பணியினை அடக்கி நோக்க லாம். இருப்பினும் அவரது உள்ளக் கிடக் கைகளை அவர் எழுதிய விக்கியா பனங்களும், கடிதங்களும் எடுத்துரைக் கின்றன.

நூற்பணிக்கென நாவலர் अंम சியந்திர நிறுவிப்பணி சாலையை நூற்றாண்டி யாற்றியவர். பதினாறாம் அச்சுக்கருவிப் பயன்பாடு லேயே முதன் முதல் உருவானது. ஆயினும் பத் தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தான் அது நமது மரபோடு இரண்டறக் கலந்தது. குறிப்பாக அச்சிடுதல் ஆண்டிற்குப் பின் 1835 ib என்பது பரவலாக்கம் எய்தியது. இதே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஆண்டில் அச்சுச்சட்டம் பிரித்தானியர் அல்லாத பிறருக்கும் அச்சகம் உருவாக்கும் வாய்ப்பை வழங்கியிருந்தது. இத்தகைய பின்புலத்தில் இங்கிருந்த சமய நிறுவனங்கள் மற் றும் தனிநபர்கள் அச்சு ஊடகத்தை எவ் வகையில் பயன்படுத்தினரென்பது தனிச் சிறப்புடையது. சமயக் கண்டன விவா தங்கள் என்று தனித்துப் பேசக் கூடிய வகையில் அச்சுக்கருவிகள் பயன்பாட்டி லிருந்தன. இவ்வாறு உருவாகிய அச்சுக் கருவிக்கும் - தமிழ்க் கல்வி முறைமைக்கும் நெருக்கமான உறவு ஏற்பட்டது. ஆறுமுக நாவலருக்கு இதிலே தனித்துவமான இட முண்டு

1849ம் ஆண்டு சென்னையிலிருந்து அச்சியந்திரத்தைக் கொண்டு வந்து "வித் தியாநுபாலன யந்திரம்" எனும் பெயரில் வண்ணார் பண்ணையிலே ஸ்தாபனம் செய் தார். 1850ம் ஆண்டில் சென்னை தங்க சாலைத் தெருவில் அச்சியந்திர சாலையை நிறுவினார். இவை இன்றும் இயங்கி வரு கின்றமை கவனித்தற்குரியது.

சைவத்தைத் தூஷிக்கும் கிறிஸ்தவ மத பத்திரிகைகளையும், புத்தகங்களையும், கடிதங்களையும், கண்டன துண்டுப் அவற்றுக்கு பிரசுரங்களையும் மறுத்து மறுப்பு எழுதி வெளியிட வேண்டியிருந்த மையாலும், சைவர்களுக்கு உபயோகப் படும்வகையில் நூல்களை உருவாக்க வேண்டியிருந்தமையாலும் அச்சியந்திரப் இன்றியமை பயன்பாடு நாவலருக்கு யாததாக அமைந்தது. இவ்வகையில், நாவ லரின் நூலாக்க முயற்சிகளை பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.20

நாவலர் வெளியிட்ட நூல்கள்

91

- 1. கோயிற் புராணம்
- 2. கந்த புராணம் (1866)
- 3. சேது புராணம் (1866)
- 4. பெரிய புராணம்
- 5. பாரதம்
- 6. கந்தரலங்காரம்
- 7. கந்தரனுபூதி
- 8. அருணகிரிநாதர் திருவகுப்பு (1857)
- 9. திருச்செந்தூரகவல்
- 10. சிதம்பர மும்மணிக் கோவை
- 11. நால்வர் நான்மணி மாலை
- 12. குளத்தூர் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ்
- 13. பட்டணத்துப் பிள்ளையார் பாடல்
- 14. மறசையந்தாதி
- 15. திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
- 16. விநாயக கவசம்

- 18. சக்தி கவசம்
- 19. பதினோராம் திருமுறை
- 20. கதிர்காம சுவாமிகள் கீர்த்தனை
- 21. புலோலி பசுபதீஸ்வரர் திருவூஞ்சல்
- 22. ஏரெழுபது
- 23. திருக்கை வழக்கம்

-

- 24. கோயிற்புராணவுரை (1868)
- 25. சைவசமய நெறியுரை (1868)
- 26. திருமுருகாற்றுப்படையுரை
- 27. திருச்செந்தினிரோட்டக யமக வந்தாதியுரை (1861)
- 28. சிவதரு மோத்தரவுரை
- 29. மருதூரந்தாதியுரை
- 30. உபநிடதவுரை
- 31. திருக்கோவையார் மூலமும் நச்சினார் கினியார் உரையும் (1860)
- 32. கொலை மறுத்தல் மூலமும் சிதம்பர சுவாமிகளுரையும் (1851)
- 33. திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகர் உரையும் (1851)
- 34. சௌந்தர்யலகரியுரை (1849)

- பெரிய புராண வசனம் (1852) 35.
- சிதம்பர மான்மியம் 36.
- சிவாலய தரிசன விதி 37.

- 38. சைவ வினாவிடை, முதற்புத்தகம்
- 39. சைவ வினாவிடை, இரண்டாம் புத்தகம்
- 40. சிவாலய தரிசன விதி
- 41. புட்பவிதி
- 42. அனுட்டான விதி, முதற்புத்தகம்
- 43. அனுட்டான விதி, இரண்டாம் புத்தக மும் குருவாக்கியமும்.

- 44. சுப்பிர போதம்
- 45. சைவ தூஷண பரிகாரம் (1854)
- 46. யாழ்ப்பாணச் சமய நிலை (1872)
- 47. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் முதலாம் பத்திரிகை (1875)
- 48. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் இரண் டாம் பத்திரிகை (1875)

- முதற்பாலபாடம்
- இரண்டாம் பாலபாடம்
- மூன்றாம் பாலபாடம் (நான்காம் பாலபாடம்)
- இலங்கைப் பூமிசாத்திரம்

- ഖിങ്നവിപെ, இரண்டாம் இலக்கண பதிகம்
- இலக்கணச் சுருக்கம்
- நன்னூற் காண்டிகையுரை
- நன்னூல் விருத்தியுரை (1851)
- இலக்கணக் கொத்து (1866)
- இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி (1866)
- தொல்காப்பிய சூத்திர விருத்தி (1866)
- பிரயோக விவேகவுரை
- உபமான சங்கிரகம்
- இரத்தினச் சுருக்கம்
- சூடாமணி நிகண்டுரை (1849)
- தர்க்க சங்கிரகம் (1861)
- தொல்காப்பியம் சேனாவரையம் (பரிசோதித்தது)
- ஆத்திசூடி
- கொன்றை வேந்தன்
- 01. நாவலர்கள் பதிப்பிக்கத் தொடங்கி முடிவுறாதவை.
- பெரிய புராண சூசனம்
- கந்தபுராண வசனம்
- திருவிளையாடற் புராண வசனம்

02. நாவலரவர்கள் பதிப்பிக்கும் பொருட்டு எழுதி முடித்தவைகள்

- சிவராத்திரி புராணம்
- திருவிளையாடற் புராணம்
- நைடதவுரை
- சிவஞானபோதச் சிற்றுரை
- நன்னூல் விருத்தியுரை, இரண்டாம் பதிப்பு.
- அனுட்டான விதி, மூன்றாம் பதிப்பு
- சிவபூசாவிதி
- சிரார்த்த விதி
- போசன விதி
- குருசிஸ்யர் கிரமம்
- பூசைக் கிடம்பண்ணும் விதி
- தருப்பண விதி

03. நாவலரவர்கள் பதிப்பிக்கும் பொருட்டு எழுதத் தொடங்கியவைகள்

- தேவாரம்
- இரகுவமிசம்
- உபதேச காண்டம்
- இலக்கண வினாவிடை முதற்புத்தகம்
- அகராதி தமிழ்
- அகராதி (சமஸ்கிருதம் தமிழ்)
- அகராதி (ஆங்கிலம் தமிழ்)
- தருக்க பரிபாஷை
- சம்ஸ்கிருத வியாகரண சாரம்

எனும் வகையில் அவரது நூற் பணியாக்க முயற்சி அமைந்திருந்தது. 1849ம்ஆண்டுதொடங்கிய அவரது நூலாக் கப் பணிகள் 30 ஆண்டுகாலம் (1879) வரை நீடித்தது.

வசன நடைகைவந்த வல்லா என், உரை நடைக்கு அரசன் என்று போற்றப்படும் வகையில் அவரது உரை நடைச்சிறப்பு அமைந்திருந்தது. நாவலரைப்போல நுணுகி ஆராய்ந்து, தூ ய்மையான பதிப்பை மேற்கொள்பவரைக் காணுதல் அரிது என அறிஞர்கள் நாவலரின் பதிப்பு முயற்சியை பாராட் டுவர். வசன நடையில் சில பாட**நூல்** களையும் அவர் வெளியிட்டார். இவை-களின் நடையும் சொல்லாட்சியும் இது காணும் ஈடுசெய்யப்படவில்லை.²¹

நாவலரைப் பற்றிய ஆய்வுகள்...

நாவலர் மறைந்து நூற்று முப் பத்து ஐந்து ஆண்டுகளாகிவிட்டன. இக்காலகட்டங்களில் சைவ சமய நிலை யிலும், தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கோலத் திலும் பல்வேறு மாறுதல்கள் இடம் பெற் றுள்ளன. நாவலர் பற்றிய சிந்தனைகளும், வரலாற்று நிகழ்வுகளும், அவரது பன் மைத்துவ ஆளுமைகளும் ஆய்வுப்புலத்தில் கருப்பொருட்களாக பரந்து கிடக்கின்றன.

நாவலரின் வாழ்க்கை, அவ ரது சமயம் சார்பணி, சமூகவியல் நோக்கு, கல்விச் சிந்தனைகள் என்பன பற்றிய ஆய்வு களும் மதிப்பீடுகளும் பெருக்க மடைந் துள்ளன. ஆய்வு மாணவர்கள் பலரும் நாவ லரின் பணிகள் பலவற்றை வெளிக்கொண்டு வருவதில் முனைப்புக்கண்டுள்ளனர். முப் நூல்கள் மேற்பட்ட பதுக்கும் வந்துள்ளன. பல கட்டுரைகள், கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவை தமிழிலும் ஆங் கிலத்திலுமாக எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப் இவற்றில் பெரும்பா பிடத்தக்கது. லானவை நாவலரவர்களின் சரித்திரத் தையும் அவர் ஆற்றிய சேவைகளையும் வெவ்வேறு அளவில் விபரிப்பன. ஆய்வு நூல்கள் அருந்தலாகவே உள்ளன. சரித நூல்களிலே சிற்சில விடயங்கள் வாய்ப்பாடு போல மீண்டும் மீண்டும் பேசப்படுவதனைக் காணலாம். ஆயினும் காலத்துக்குக் காலம் வெளிவந்த நாவலர் நினைவு மலர்கள் அவர்பற்றிய ஆய்வினை ஆழ அகலமாக்க உதவியுள்ளன.²¹ வகையில் ஆறுமுக நாவலர் பற்றிய வெளி யீடுகளாக பின்வருவனவற்றை கூறிக் கொள்ள முடிகின்றது.

- கைலாசபிள்ளை.த., ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம், (1919).
- ❖ தனஞ்செய ராசசிங்கம். ச.,நாவலர் பணிகள் - (1969).
- * கணபதிப்பிள்ளை. சி.,நாவலர், சைவப்பிரகாசயந்திர சாலை, (1968).
- இரத்தினம். க.பொ., (தொ.ஆ), நாவலர் நினைவு மலர், (1938).
- நாவலர் மாநாட்டு மலர், நாவலர் சபை, (1969).
- நாவலர் பெருமான் 150 வது ஜயந்தி விழா மலர், நாவலர் சபை, (1972).
- ❖ பூலோகசிங்கம். பொ., நாவலர் பண்பாடு, (2000).
- பூலோகசிங்கம், பொ,ஈழம் தந்த நாவலர், (1993).
- சாக்கன், நல்லை நகர் தந்த நாவலர் பெருமான், (1969).
- கனகரத்தினம். வை., ஆறுமுக நாவ லரின் சமய சமூகப் பணிகள், (1984).
- சீவரத்தினம். சீ., நாவலர் சமயப்பணி, (1962).
- ❖ மாயாண்டி பாரதி. க., நாவலர் பெருமான், (1955).
- ❖ சோம சுந்தரன். கு., நல்லை நகர் நாவலன், (1977).
- சுத்தானந்த பாரதியார். நாவலர் பெருமான்,(1948).
- * கந்த முருகேசனார். நல்லை நாவலன் கோவை,(1999).
- செல்லையாபிள்ளை. சி.,(பதி), நாவலர் சரித்திரச் சுருக்கமும் அவர்கள் இயற்றியருளிய தனிப்பாமாலையும், (1914).
- கனகரத்தின உபாத்தியாயர். வே., ஸ்ரீலஸ்ரீ நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம், (1968).
- அருணாசலக் கவிராயர், யாழ்ப் பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம், (1934).
- முத்துக் குமார சுவாமிப்பிள்ளை. கு. (பதி), ஆறுமுக நாவலர் கவித் திரட்டு, (1972).

- ் கைலாசபதி. க. (ப.ஆ),நாவலர் நூ ற்றாண்டுமலர், (1979).
- 💠 இராம சுவாமி. சு., நாவலர் அம்மானை
- இராமலிங்கம். மு, நாவலரின் இந்தியப் பயணங்கள், (1971).
- இராமலிங்கம். மு, நாவலருக்கு முந்திய கல்வி முயற்சிகள், (1971).
- அம்பலவாண நாவலர், சற்குரு மணிமாலை, (1911).
- இராமதாசு, வே., (தொகு.ஆ), நாவலர் நல்லுரைகள், (1973).
- சுப்பிரமணியம். த., நாவலர் சற்குரு மணிமாலை, (1963).
- ❖ நாச்சியப்பன். நாரா. ஆறுமுக நாவலர் கதை, (1964).
- ராமஸ்வாமி. சோ, நாவலர் வசன நடை, (1932).
- முத்துக்குமார சுவாமிப்பிள்ளை. கு.,(ப.ஆ), ஆறுமுக நாவலர் கவித்திரட்டு, (1972).
- பாக்கியம். பொன், நாவலர் சரித்திர ஆராய்ச்சி, (1970)
- * கனகரத்தினம். வை. நாவலர், ஆளு மையும் புலமைத்துவமும்

ஆகிய நூல்கள் நாவலர் பற்றிய வரா லாற்றையும் வரலாற்றுச் சூழலையும், அவர்சார்ந்த பணிகளையும் எடுத்தியம்பும் நூல்களாக உள்ளன. ஆங்கில மொழியிலும் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவை தவிர, அவரது பன்முக ஆளுமைக் கூறுகளை தலைப்புக்களாக்கி ஆங்கிலத்திலும், தமி ழிலும் ஏராளமான கட்டுரைகள் வெளி வந்திருப்பதும். குறிப்பிடற்குரிய அம்ச மாகும்.

நாவலரின் நினைவுகள்.

ஈழதேசத்து சைவ சமய வரலாற்றில் நாவலருக்கு தனித்துவ அடையாளம் உண்டு. நாவலருக்கு முற்பட்டகால சமய நிலை, நாவலர்காலசமயநிலை, நாவலருக்கு பிற்பட்ட கால சமய நிலை என்னும் நிலை யில் நின்று யாழ்ப்பாணத்துச் சமய நிலை யினை நோக்குமிடத்து நாவலரின் செல் வாக்கினை சமய நிலையில் உணர்ந்து கொள்ள இயலும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பகுதியில் மத்திய (கி.பி.1822-1879) வாழ்ந்து பணிகள் பலபுரிந்திருப்பினும்நாவ லரின் நினைவுகள் இருபதாம் நூற்றாண் டில் வலிமை அடைந்து இந்த நூற்றாண் டிலும் தொடர்ந்து செல்கின்றது. நாவலருக் கென்று சீடமரபு நிலவி வந்திருக்கின்றது. இவை நாவலர் பற்றிய நினைவுகளை மீட்டு ருவாக்கம் செய்தன. அவர் பற்றிய ஆய்வு கள், நூல்கள், கவிதைகள் அவரது பணிகளை ஆழ அகலமாக்கின. இவை நாவலர் பற்றிய நினைவுகளாகவே நம்முன் பரந்து கிடக் கின்றன.

இவைதவிர, ஆறுமுகநாவலர்சபை, ஆறுமுக நாவலர் நற்பணி மன்றம், நாவலர் நூல் நிலையம், நாவலர் மணிமண்டபம், நாவலர் கலாசார மண்டபம், நாவலர் மகா வித்தியாலயம், நாவலர்வீதி, நாவலருக்கான உருவச்சிலைகள், சைவ பரிபாலன சபை, யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி முதலியன நாவலரது நினைவுகளைச் சுமந்து நிற்கின்றன. இவையாவும் நாவலர் பற்றிய படிமத்தை / பிரதிமையை எடுத்து விளக்குவனவாக அமையப்பெற்றுள்ளமை ஈண்டு நினைத்தற்குரியது.

நாவலரின் புராண படனங்களும், பிரசங்கமும், நாவலரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட பல்வேறு நூல்களும், கண்டனங்களும், உரைகளும், பதிப்பு களும், அவரது மொழிபெயர்ப்புகளும், மொழி நடையும் அவரின் நினைவுகளா-கவே காட்சியளிக்கின்றன.

முடிவாக -சிவபூமி எனத் திரு மூலரால் போற்றப்பட்ட ஈழதேச சமய மரபில் சைவசமயம் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது. அந்நியர்களின் வருகை யுடன் சைவ சமயமும் அதுசார்ந்த பண்

பாடுகளும் வீழ்ச்சி கண்டிருந்தன. இப்பின் புலத்தில் நின்று நாவலர் சமய, சமுதாய, கல்விப் பணிகளை ஆற்றியிருந்தார். அவ தமிழ்த்தொண்டு அளப்பரியது. சீர்திருத்தமடைந்தசைவசமயத்தையேநாவ நிறுவியிருந்தார். நாவலரின் பரிமாணங்கொண்ட ஆளுமையினை அவரது கனதியான பணிகள்மூலம் உய்த் துணர முடிகின்றது. ஆகவே பத்தொன் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட பதாம் சைவத்தமிழ் பண்பாட்டு மீளுருவாக் கத்திலும், மறுமலர்ச்சியிலும் நாவலரின் பணியும் காத்திரமானவையே பங்கும் என்று விதந்து குறிப்பிடலாம்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

- 01. பூலோகசிங்கம், பொ., தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞர் பெரு முயற்சிகள், கலைவாணி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1970, ப-49.
- 02. கணபதிப்பிள்ளை. சி., நாவலர், சைவப் பிரகாசயந்திரசாலை, யாழ்ப்பாணம். 1968, ப-6
- 03. கைலாசப்பிள்ளை. த., ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம், (முதலாம் பதிப்பு) பக். 4 - 5.
- 04. மேலது ப 11
- 05. தனஞ்செய ராசசிங்கம். ச., நாவலர் பணிகள், இந்து மாணவர் சங்கம் பேரா தனை 1969, ப-2-3.
- 06. கனகரத்தினம். இரா. வை., ஆறுமுக நாவலரின் சமய சமுதாயப் பணிகள் - (வாழ்த்துரைக் குறிப்பு) ஊற்று நிறுவகம், 1984.
- 07. கைலாசபிள்ளை. த.,மு.கு.நூ. ப 6
- 08. கைலாசபதி. க., "நாவலர் வகுத்த புதுப்பாதை", நாவலர் மாநாட்டு மலர், 1969, ப-20.

Fries Sign

- 09. கைலாசபிள்ளை. த., மு.கு.நூ. ப 25.
- 10. மேலது. பக் 26 28.
- 11. மேலது -ப 39.
- 12. கைலாசபதி. க., இலக்கியச் சிந்தனை கள், குமரன் புத்தக இல்லம், 2001. ப - 22.
- 13. கைலாசபிள்ளை. த.,மு.கு.நூ.ப 70.
- 14. 1878ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 29ம் திகதி இலங்கை நேசனில் கோப்பாய் மாணாக்கனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இங்ஙனம் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை காண்க.
- 15. கைலாசபிள்ளை. த., மு. கு. நூ. பக். 23 - 24.

- 16. மேலது -பக் 14 18.
- 17. நோக்குக. மூன்றாம் பாலபாடம். "பெண்கல்வி"
- 18. கனகரத்தினம். இரா. வை., மு. கு. நூ. ப - 8
- 19. தனஞ்செய ராசசிங்கம். ச., மு. கு. **நூ.** 1969, பக் - 36 - 44.
- 20. கைலாசபதி. க. (ப.ஆ), நாவலர் நூற் றாண்டு மலர் - ப - 25.
- 21. கணபதிப்பிள்ளை. க., நாவலர் நினைவுமலர், பக் - 15 - 17.
- 22. கைலாசபதி. க. (பதி.ஆ)., நாவலர் நூ ற்றாண்டு மலர், பக் - 11 -12.

நல்லூர் மணிமண்டபத்திலுள்ள ஆறுமுகநாவலரின் சிலை

நல்லூர்ப் பிரதேச சித்தர் பாரம்பரியம்

சிரேஷ்ட பேராசிரியர் நா.ஞானகுமாரன் தலைவர், மெய்யியல் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

ல்லாண்டு காலமாக எண்ணற்ற சித்தர்கள், சுவாமிகள் வாழ்ந்து மக்களின் ஆன்மிக வளர்ச்சிக்கு வளமூட்டிய வகையில் விளங் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்தி கியமை யாவில் எண்ணுக்கணக்கற்ற சித்தர்கள் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் வாழ்ந்திருக்கின் றார்கள் என்பது வரலாற்று உண்மை யாகும். இன்னும் இலைமறை காயாகப் பலர் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். சித்தர் வரிசையில் இன்றும் பதினெண் கள் சித்தர்கள் சிறப்புடையவர்களாகக் கருதப் தமிழகத்தைப்போலவே படுகின்றனர். நூற்றாண்டு காலமா இலங்கையிலும் கப் பல சித்தர்கள், சுவாமிகள், ஞானிகள் வாழ்ந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம், மலையகம், மட் டக்களப்பு போன்ற பகுதிகளில் அதிகம் அறியக் கிடக் வாழ்ந்துள்ளமையை கின்றது. எனினும் இலங்கையில் வாழ்ந்த சித்தர்களின் செய்திக் குறிப்புக்கள் முறை உலகில் வகையில் கல்விசார் யான எடுத்தாளப்படவில்லை என்பது குறிப் பிடத்தக்கதாகும். பல்கலைக்கழக ஆய்வு இவர்களின் வாழ்வியல் புலம் களில் பெரிதும் எடுத்தாளப்படவில்லை 61601 சுட்டுதற்குரியதாகும். இதுவரை பது சித்தர்கள், சுவாமிகள் பற்றிய ஓரிரு நூல்கள், நினைவு மலர்கள் என வெளிவந்த போதி

லும் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த சித்தர்கள்

பற்றிச் செய்திகள் சிறப்புற வெளிவராத

களாகவே வெளிவந்தமையைக் காணலாம்.

நிலையில் அதிகம் செவிவழிச்

இந்நிலையில் இக் கட்டுரையானது யாழ்ப் பாணச் சித்தர்களில் குறிப்பாக நல்லூர்ப் பிரதேச சித்தர்கள் பற்றிய பாரம்பரிய மர பம்சங்களைச் சுருக்கமாகச் சுட்டுவதுடன் அது பற்றிய விரிந்த ஓராய்விற்கு முன்னம் சமாக எடுத்தாள முற்படுகின்றது.

பொதுவாக யாழ்ப்பாணத்தில் பல சித்தர்கள் வாழ்ந்தமையைக் காண லாம். இவர்களில் சிலரின் பெருமை இன்றும் பலரினால் பேசப்படு பொருளாக விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். யாழ்ப் பாணத்துச் சுவாமிகள் பற்றி உலகம் போற் றும் மகா கவிஞரான பாரதியார் தனது பாரதி அறுபத்தாறில் மூன்று சுவாமி களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,

...குவலயத்தின் விழிபோன்ற யாழ்ப்பாணத்தான் தேவி பதம்மறவாத தீர ஞானி சிதம்பரத்து நடராஜ மூர்த்தி யாவான் பாவியரைக் கரையேற்றும் ஞானத்தோணி பரமபத வாயிலெனும் பார்வையாளன் காவி வளர் தடங்களிலே மீன்கள் பாயும் கழனிகள் சூழ்புதுவையிலே அவனைக் கண்டேன்" என்றும்

'தங்கத்தாற் பதுமை செய்தும் இரதலிங்கம் சமத்துவ மற்றினிலீசன் தாளைப் போற்றும் துங்கமுறு பக்தர் பலர் புவி மீதுள்ளார் தோழரே எந்நாளும் எனக்குப் பார்மேல் மங்களஞ் சேர் திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும்

வானவர் கோன் யாழ்ப்பாணத்தீசன் தன்னைச் சங்கரனென் றெப்போதும் முன்னே கொண்டு

சரணடைந்தால் அதுகண்டீர் சர்வ சித்தி" என்றும்

... ஐகத்தினிலோர் உவமையிலா யாழ்ப்பாணத்துச் சாமிதனை யிவன்னெறன் மனைக் கொணர்ந்தான்

அகத்தினிலே அவன்பாத மலரைப் பூண்டேன்

அன்றேயப் போதேவீ டதுவே வீடு" என்றும் சுட்டும் வகையில் யாழ்ப்பாணத் துச் சுவாமிகளினால் பெருமை பெற்றது இம்மண்ணாகும். (பாரதிபோற்றிய அருளம் பல சுவாமிகள்). இவ்வாறு குறிப்பிடப் பட்ட யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி யாரென்ற கேள்விகள் பல காலமாக எழுந்த நிலையில் பலபெயர்களினை முன்வைத்தபோதிலும் வியாபாரிமூலையைச் சார்ந்த அருளம்பல **சுவாமிகளே** யாழ்ப்பாணத்து சாமியென பாரதி போற்றிய அருளம்பலசுவாமிகள் எனும் நூல் தக்க ஆதாரங்களுடன் நிறுவிற் றெனலாம். எனினும் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் பொதுவில் இலங்கைக்கும் புகழ்சேர்த்த வாழ்ந்திருந் வகையில் சித்தர்கள் பல தார்கள் என்பதே சிறப்பிற்குரிய தொன் இவ்வகையில் இப் பிர றாகும். ஆன்மிக தேசத்து வளமானதும் ஞானிகளி பெருமைக்குரிய வகையில் னால் சிறப்புற்றதெனலாம். அதேவேளை मीशागीलं பெருமையும் மகிமை பெரிதும் தெரியாத வகையில் யும் அவர்களின் செய்திகள் அருகிப் போயுள் ளமையும் காணலாம். யாழ்ப்பாணக் குடா வாழ்ந்தவர்களாகப் நாட்டில் பின்வரு வோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக விளங்கு கின்றனர். இவர்களில் சிலர் யாழ்ப்பாண மண்ணில் பிறந்து இம் மண்ணில் வாழ்ந்த வர்களாவர். சிலர் இந்திய மண்ணிலிருந்து வந்து யாழ்ப்பாண மண்ணில் வாழ்ந்தவர்

களாவர். சிலர் இங்கு பிறந்த போதிலும் பல வருடங்கள் இந்திய மண்ணில் வாழ்ந்து பிற்பட யாழ்ப்பாணத்தில் வாசஞ் செய்தவர் இவ்வாறாக யாழ்பாணச் களாவர். சித்தர்களை இனங் காணுதல் சாத்திய மாகும். இவர்களில் கடையிற் சுவாமிகள் (- 1891), பரமகுரு சுவாமிகள் (-1904), சின்மயானந்த சுவாமிகள், சின்னத்தம்பி சுவாமிகள் என அழைக்கப்படும் சாஜண்ட் சுவாமிகள்(-1908), குழந்தைவேற் சுவாமி செல்லப்பா சுவாமிகள் கள்(-1909), (1915), பெரிய சந்நியாசியார்(1860-1917), கனகரத்தினம் சுவாமிகள்(-1923), இராம அருளம்பல சுவாமிகள் நாதர் (1865 -சரவணைச் சுவாமிகள் 1925), 61601 அழைக்கப்பெறும் சரவணமுத்துச் சுவா-மிகள் (-1938), மகாதேவ சுவாமிகள் (1880-1942), யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் என அழைக்கப் பெற்ற சி.வே.அருளம்பல சுவாமிகள், (1880-1942), நயினாதீவுச் சுவா மியான முத்துக்குமாரசுவாமிகள் (-1949), கடப்பைச் சுவாமிகள், யோகர்சுவாமிகள் (1872-1964), இராமலிங்க சுவாமிகள். சின் கடைவரத சுவாமிகள், கள்(யுகவருடம்), குடையிற் சுவாமிகள் எனப்படும் கந்தையா சுவாமிகள், முருகேசு சுவாமிகள், சுந்தரம் சுவாமிகள், பொன்னை வடிவேற் சுவாமிகள் சுவாமிகள், (1906-1990),அம்பலவாண சுவாமிகள் (1920-1978), உடையார் சுவாமிகள் என அழைக்கப் பெற்ற சச்சிதானந்த சுவாமிகள் (1924-1960),தொப்பைச் சுவாமிகள், சந்நிதி ஆச்சிரமத்தில் பலகாலம் வாழ்ந்த ஜேர்மன் சுவாமிகள், அமெரிக் கன் சுவாமிகள் என அழைக்கப் பெற்ற சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் எனப் பல சுவா-மிகள் வாழ்ந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க தாகும். மேலும் பெண்பாலாரில் செல்லாச்சி(1863-1929), சடையம்மா (1865-1936)ஆகியோரும் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர்.

சித்தர்கள் கடவுளைக் கண்டு தெளிந்தவர்களாகக் கருதப் பெறுகின் பத்தர்களுக்கும் றார்கள். சித்தர்களுக் கும் இடையில் என்ன வேறுபாடெனில் இதனைத் தேவாரம் கீழ்கண்டவாறு தெளிவுபடுத்த முற்படுவது காணலாம். கடவுளைக் காண முயல்கின்றவர்கள் பக்தர்கள் என்றும் கடவுளைக் கண்டு தெளிந்தவர்கள் சித்தர்கள் என்றும் குறிப் பிடுகின்றது. திருக்கோவலூர் **னந்தகிரி சுவாமிகள்** சித்தியென்ன என்ப தனை கீழ்வருமாறு சுட்டுகின்றார்.

'சித்தியெனில் கண்கட்டு வித்தையல்ல சில்லறையாம் கருமத்துச் செய்கையல்ல மித்தையெனும் சூனிய மாய்மால மல்ல மின்ன ணுவாம் விஞ்ஞான வியப்புமல்ல சித்தியெனில் ஈசனுடன் ஒன்றாம் சித்தி சிவனாவா னவனேதான் சித்தன்…"

(சும்மா இருக்கச் சூத்திரம்- சிறப்புப் பாயிரம்)

சித்தி அடைந்தவர்களைப் பொது வில் சித்தர்கள் என அழைக்கின்றனர். இயற் கைக்கு அதீத நிலையில் செயலாற்றும் திறன் கொண்டவர்களாக இவர்கள் விளங்கி பெரிதும் சித்தர்களும் எல்லாச் னர். தங்கள் சித்திகளை வெளிப்படுத்துவதில் அக்கறை உடையவர்களாக விளங்கினர். அருளம்பல சுவாமிகள் அன்பருக்கு எழு-திய மடல் ஒன்றில் 'கடவுள் தொண் டையில் உள்ள நஞ்சாற் கொண்ட ஒரு மரத்தை, உருசரீரத்தைஎழுப்பிக்காட்டஎன் னால் முடியும், நான் அந்த வேலையில் பிரவேசித்தால் தம்பி அக்கினி கோவிப் பான், ஆதலால் அக்காரியத்தில் தலையிடுவதில்லை "नजांम சுட்டியுள் ளமை காண்கின்றோம். எல்லாச் சித்தர் களும் வாழ்வு பற்றி ஒரேவிதமான அணுகு முறையினைக் கடைப்பிடித்தவர்களல்ல. இறைவன், பிரபஞ்சம், படைப்புப் பற்றி இவர்களிடம் தெளிவான சிந்தனை இருந் துள்ளமை காணுதற்குரியது. சமயம், மதங்

களைக் கடந்தவர்களாகவும் சமய நெறி காட்டி நிற்கும் சடங்கு முறைகள் சம் பிரதாயங்களை கடந்தவர்களாகவும் விளங் கினர். இதனை நிறுவும் வகையிலேயே சிவஞான சித்தியார்,

'ஞானமதில் ஞான நிட்டை யுடையோருக்கு நன்மையொடு தீமையில்லை நாடுவ தொன்றில்லைச் சீலமில்லை தவமில்லை விரதமோ டாச்சிரமச் செயலில்லைத் தியானமில்லைச் சித்தமலமில்லை கோலமிலைப் புலனில்லைக் காரணமில்லைக் காரணமில்லைக் குணமில்லைக் குறியுமில்லைக் குலமுமில்லை..."

(சிவஞானசித்தியார்- சுபக்கம்) என எடுத்துரைப்பது காணலாம். சாதி, தலம், பிறப்பு, இனம், நிறம், பால், அந்தஸ்து போன்ற தராதம்மியங்களையும் அளவு கோல்களையும் உதாசீனம் செய்து வாழ்ந்த போதிலும் மெய்ப்பொருளைக் கண்ட றிவதே இவர்களின் குறிக்கோளாக இருந்தது. உயர்ந்த தத்துவச் சிந்தனை களைச் சித்தர்கள் எடுத்தாண்ட போதிலும் அவையாவன அவரவரது அனுபவங்களுக் கேற்பவே அமைந்தனவெனலாம். அவர் களின் அனுபூதி நிலையின் பெறுபேறாக இறைவனை அனுபவித்துணர்ந்த உணர்வுப் பகிர்வானது வெவ்வேறு வகையில் சித்தர் களிடமிருந்து வெளிப்பட்டமை அறிதற் குரியதாகும்.

இலங்கையில் விளங்கிய பல சித்தர்களுக்கும் தமிழகத்துக்கும் நெருங் கிய தொடர்பு இருந்ததென்பது எடுத்தாளத் தக்கதாகும். நவநாதச் சித்தர், பெரியானைக் குட்டிச் சித்தர், சித்தானைக்குட்டி சித்தர், தாளையான் சுவாமிகள், நாகநாதர் சித்தர்

போன்றோர் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கை வந்த குறிப்பிடத்தக்க சித்தர்களாவர். யாழ்ப் பாணத்தில் விளங்கிய சித்த புருஷர்களின் வளத்திற்கு மூலவேராக விளங்கிய வராகக் கருதப்படுபவர் கடையிற் சுவா-**மிகளாவர்.** இவர் பெங்களூரிலிருந்து மண்டைதீவிற்கு வந்த பின்னர் வண்ணார் பண்ணையில் வாழ்ந்தவராகக் காண் கின்றோம். கடையிற் சுவாமிகள், செல் லப்பா சுவாமிகள், யோகசுவாமிகள் எனும் சித்தர் பரம்பரை வளர்ந்தமையைக் காண அது போலவே சின்மயானந்த லாம். சுவாமிகள் வழி சின்னத்தம்பி சுவாமிகள், கனகரத்தினம் சுவாமிகள், மகாதேவ சுவாமி வடிவேற் சுவாமிகள், இராம கள், லிங்க சுவாமிகள் எனும் தொடர்நிலை யில் ஒரு சித்தர் பரம்பரையினை இனங் காணக்கூடியதாகும். மேலும் பரம குரு சுவாமிகள் வழி, குழந்தைவேற் சுவாமி இராமநாதர் அருளம்பல சுவாமி கள், எனும் பரம்பரையும் வளர்த்த கள் மையைக் காணலாம். முத்தியானந்த சுவாமி சின்மயானந்த சுவாமிகள், நிரஞ் கள், சனானந்தர் சுவாமிகள் ஆகியோர் இந்தியாவிலிருந்து ஈழம் வந்த சித்தர் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும் கள் (குழந்தைவேற்சுவாமிகளும் குருபரம் பரையும்- கந்தையா). முத்தியானந்த சுவா மிகளே கடையிற் சுவாமிகள் என்றும் நிரஞ் சனானந்தர்சுவாமிகளே பரமகுருசுவாமிகள் என்றும் சிலர் குறிப்பிடுதல் காணலாம். (ஈழத்துச் சித்தர் - ஆத்மஜோதி) இவ்வா தனித்துவமாகவும் ஞான றின்றித் மடைந்து சித்தர்களாக விளங்கியவர் களையும் காணலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இச் சித்தர் பாரம் பரியமானது இறுக்கமான வகையில் வேறுபடுத்தப்பட்ட பாரம்பரியமாக வளர்ந்ததென எடுத்துரைப்பது சாத்திய மில்லை. மாத்தளையைச் சார்ந்த பரமகுரு சாமிகளிடம் குழந்தைவேலு சுவாமிகளை அனுப்பி வைத்தவர் கடையிற் சுவாமிகளா வார். மேலும் வண்ணார்பண்ணை இராம நாதர் அருளம்பல சுவாமிகள் குழந்தை வேற் சுவாமிகளைக் குருவாகக் கொண்ட போதிலும் பரமகுரு சுவாமிகள் தோத் திரம், கடையியற்சுவாமிகள்குருதோத்திரம் பாடியுள்ளமை காணலாம். கடைவரத சுவாமிகளின் சுவாமிகள், முருகேசு சீடராக இருந்தபோதிலும் சிறுவயதில் கடையிற் சுவாமிகளால் ஆசீர்வதிக்கப் பெற்று வழிநடாத்தப்பட்டவராகக் காணுகின்றோம். இவ் வகையில் யாழ்ப் பாணத்தில் விளங்கிய சித்தர்கள் பலரின் வாழ்வியலில் கடையிற் சுவாமிகளின் தாக்கமும் செல்வாக்கும் காத்திரமான முறை யில் விளங்கிற்றென்பது தெளிவிற்குரிய தாகும்.

சித்தர்கள் சித்தி பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்த போதிலும் அனைவரும் வரன் முறையான கல்வியைப் பேணிய வர்களாகக் கொள்ளமுடியாது. அனுபூதி மான்களாகவே இவர்கள் பெரிதும் விளங்கினர். மேலும் சில சித்தர்களின் பூர்வீகம் பற்றி பெரிதும் அறிய முடி யாதுள்ளது. பொதுவில் நதிமூலம் ரிஷி மூலம் பார்ப்பதில்லை எனும் வழக்கிற்கு ஏற்பவே பல சித்தரின் வாழ்வு மூலம் பற்றி அறியமுடியவில்லை. மேலும் ஞானநிலை அடைந்த சித்தர்கள் பலரும் தமது பூர்வீகம் பற்றி அக்கறைப்படாதிருந்தமையும் இதற் கொரு காரணமெனச் சுட்டலாம். இவர்களது ஞானநிலையானது அனு பவ அறிவினால் வளம்பட்டதே ஒழிய கல்வி கேள்விகளின் வரன்முறையால் முறைப்பட்டதாகக் கூறுவதற்கில்லை. கடையிற்சுவாமிகள், யோகசுவாமிகள், தேரடி செல்லப்பா சுவாமிகள், குழந்தை வேற் சுவாமிகள், இராமநாதர் அருளம்பல சுவாமிகள் ஆகியோர் ஒரளவு கல்வி கற்றவர் களாகவும் இளமையில் அரச தொழில் பார்த்தவர்களாகவும் திகழ்ந்தனர்.

சுவாமிகள், முருகேசு சுவாமிகள், (西) மகாதேவ சுவாமிகள், சி.வே.அருளம்பல சுவாமிகள், கடைவரத சுவாமிகள், வடிவேற் சுவாமிகள், சின்னத்தம்பி சுவாமிகள் போன்றோர் சிறுபிராயக் கல்வியறி வோடு தமது பாடசாலைக் கல்வி யினை நிறைவு செய்தவர்களாக விளங் கினர். இவர்கள் கேள்வியறிவு, அனுபவ ஞானம் ஆகியவற்றால் ஆன்மிக அறிவினை பூரணப்படுத்தியவர்களாக விளங்கினர். இரமண மகரிஷி போன்று அறிவில் பரம்பொருளை அனுபவ உணர்ந்து வாழ்வியலின் சித்தாந்தத்தினைப் புரிந்து தெளிந்தவர்களாகவும் சித்தர் களாகவும் விளங்கினரெனலாம்.

யாழ்ப்பாணச் சித்தர்கள் எனும் போது யாழ்ப்பாண மாகாணத்தைச் உள்ள சுட்டுவதாகவும் அதனுள் யாழ் மாவட்டத்தைச் சுட்டுவதாகக் கொள்ளலாம். அதே வேளை நல்லூர் எனும் போது நல்லூர் எனும் இடத்தை சுட்டுவதினின்று இங்கு நல்லூர்ப் பிரதேச பிரிவைச் JIL19 நிற் செயலகப் நல்லூர்ப் பிரதேச எல்லை கின்றது. யானது விரிந்த பரப்பினை உள்ளடக்கு வதாகின்றது. ஏறத்தாள நாற்பது கிராம அலுவலகங்களை உள்ளடக்கிய பரந்த பகுதிக்குரிய தற்சமயத் தொன்றாக தில் அமைந்துள்ளது. இப் பரந்த பகுதியி னுள் வாழ்ந்த சுவாமிகளில் இரு வகை யான பகுப்பிற்குரியவகையில் சுவாமிகளி னைப் பகுத்து நோக்குதல் சாத்தியமாகும். பகுப்பிற்கும் அப்பாலாய் இவ்விரண்டு சில சித்தர்கள் இரண்டினையும் இணைத்து வாழ்ந்தவர்களாகவிளங்கியமைகாணலாம். ஞானநிலையை எட்டியவர்களின் வாழ் வில் இடம்பெறும் நிகழ்வுகள் அனைத் திற்கும் பொருள் கூறுவதோ அல்லது விளக்குவதோ சாதாரண மாந்தருக்கு எளிதானதொன்றன்று. பொதுவாக இவ்வா ஞானிகள் சம்பிரதாயங்களுக்கு றான

அப்பாற்பட்டவராகவும் சங்கற்ப விகற்பங் களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாகவும் விளங்குதல் நோக்கத்தக்கதாகும். ஒரு பிரி வினர் சைவ நெறி சார்ந்த மரபினைப் பேணி வந்தவர்களாக விளங்கினர். இரண் டாவது வகைக்குட்பட்ட பிரிவினர் வேதாந்த நெறியைச் சார்ந்தவர்களாக அமைந்திருந்தனர். இவர்களில் முதற் பிரிவிற்கு உட்படுபவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாக கடையிற் சுவாமிகள், செல் லப்பா சுவாமிகள், யோகசுவாமிகள், வண்ணார்பண்ணை அருளம்பலசுவாமி கள், குழந்தைவேற் சுவாமிகள், குடைச்சுவா மிகள், சடையம்மா போன்றோர் அமை கின்றனர். இவர்கள் சைவநெறி சார்ந்த சித் தர் மரபினுள் வைத்தெண்ணத் தக்கவர் களாக விளங்கினர். இரண்டாம் வகைக் குரியவர்களாக விளங்குபவர்களில் மகா தேவ சுவாமிகள், கனகரத்தினம் சுவாமிகள், சாஐன்ட் சுவாமிகள், இராமலிங்க சுவா-மிகள், வடிவேற் சுவாமிகள், நமசிவாயம் சுவாமிகள், சோமாஸ்கந்தவேள் சுவாமி கள் போன்றோர் அடங்குவர். இவர்கள் கந்தர்மடத்தில் அமைந்துள்ள வேதாந்த மடத்தைச் சார்ந்ததுடன் வேதாந்த நெறியைப் பின்பற்றிய சுவாமிகளாக விளங்கியவர்களாவர்.

இவ்வாறாகப்பல சுவாமிகள் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகப் பிறி ஒரு சிலரே வில் வாழ்ந்த போதிலும் சிந்தனைகளினை நூலுருவில் தமது படைத்தவர்களாக விளங்கினர். யோக ஆன்மிக அனுபவங் சுவாமிகளின் களானது **'நற்சிந்தனை"** எனும் பாடல் தொகுப்பாக அமைந்துள்ளது. வண்ணார் அருளம்பல சுவாமிகளின் பண்ணை படைப்பில் 'அத்துவித நெறி", 'சீவன்முத்தரி யல்பு", 'பரமகுரு சுவாமி குருதோத் குருதோத் 'கடையிற்சுவாமிகள் திரம்", திரம்" என்பன பாடலிலும் ஏது சொரூப காரிய பவதிபலஷணம், அஷ்டப் பிரமா னத்தின் திஷ்டாந்தவுரை என்பன வசன நடையிலும் அமைந்தன. வடிவேற் சுவாமிகளின் படைப்பாக 'ஞான குரு மகாதேவருக்குப் பல்லாண்டு", 'உருத்திரபுரீஸ்வரர் திருப்பாடல்கள்", 'இரணைமடு கனகாம்பிகை அம்பாள் தோத்திரமாலை" என்பன குறிப்பிடத் தக்கனவாகும். எனினும் பல சுவாமி கள் ஆழமான ஆன்மிக அனுபவம் கைவ ரப்பெற்ற போதிலும் அவற்றினைப் படைப்புக்களாக்கி நூல் வடிவில் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற அவாவோ அக்க றையோ இல்லாதமை குறிப்பிடத்தக்க தாகும்.

இவ்வாறான சுவாமிகளின் வாழ்வி யலை நோக்குங்கால் சில சுவாமிகள் குடும்ப வாழ்வில் இணைந்துவிட்டுப் பின்னர் இந் நெறிக்குள் நுழைந்தவர்களாக விளங்கி னர். இந்நிலைக்கு உதாரணமாக குழந்தைவேற் சுவாமிகளை சுட்டலாம். சிலர் முழுமையாகப் பிரமச்சாரிய நெறிக்குள் நின்றவர்களாவர். சில சுவா மிகளை நோக்கும் போது 'சீலமில்லை தவ மில்லை" என்பது போல வேறு பட்ட நடத்தைகொண்டவர்களாக விளங் கினர். கடையிற் சுவாமிகளைக் குறிப்பிடு கையில்,

பேரிய கடைநாதன் பித்தன் திருக் கோலம் கரிய வண்ணச் சீலை கருந்தோலன சால்வை துரியா தீதப் பொட்டுத் துலங்க..." எனச் சுட்டி நிற்றல் காணலாம்.

எனினும் இவரிடத்து ஆன் மிக புருஷர்களிடத்து இல்லாத விரும்பத் தகாத நடத்தைகள் இருந்தமை சுட்டுதற் குரியது. இவரிடம் இறைச்சியுண் பதும் மதுபானம் அருந்துவதும் இருந் ததாக அறிகின்றோம். காரைதீவில் வாழ்ந்த சித்தானைக்குட்டிச் சுவா மிகள் கள்ளு, இறைச்சி உண்டதான செய்தி

களுக்கு இணையாக இதனை ஒப்பிடக் கூடியதாகும். ஒருபொழுதில் குழந்தை வேற் சுவாமிகள் கூட தம் சீடர்களு டன் வைன் பானம் அருந்தியதாக செய் திகள் உள. பாரதி போற்றிய குள்ளச் சுவாமியிடமும் இவ்வாறான பழக்க மிருந்ததாக அறிகின்றோம். செல்லப்பா சுவாமிகளும் தமது குருநாதரின் இவ் வாறான நடத்தை கேட்டு ஒரு மதுபானப் போத்தலுடன் அவரைச் சந்திக்கச் சென்ற தாகவும் செய்தி சொல்வர். எனினும் தேரடி செல்லப்பா சுவாமிகளின் நடத்தை கார ணமாக அவரை; விசர் செல்லப்பா; என விளிக்கப்பட்டமையை அறியலாம். இதனை யோக சுவாமிகள் ஓரிடத்தில் சுட்டும்போது 'செல்லப்பர் தாம் பூண்ட விசர்கோலத்தை நாற்பது வருடகாலமாக எவரும் சந்தேகப்படாமல் நடித்துக் விட்டுவிட்டுப் போனார் காட்டி என்றார். (யோகசுவாமிகளின் வாழ்க் வழிகாட்டலும்- செல்லத் கையும் துரை). சிலவேளைகளில் யோகசுவாமிகள் உட்பட சில சுவாமிகளை அணுகுவ தென்பதே அச்சத்திற்குரியதொன்றாக விளங்கியது. எப்போது உக்கிரம் அல்லது கோபத்தின் உச்சத்திற்குச் செல்வார்களென்பதும் எவ்வாறான வார்த் தைப் பிரயோகங்களைப் பயன்படுத்துவார் களென்பதும் புரியாத புதிராகவே இருந்தது. இவ்வாறாகச் சித்தர்களின் நடத்தைப் பெறுமானங்களானவை சுமுகப் பண்பாட்டொழுக்கத்திற்குப் பிறழ்ந்தவை யாகவும் வேறுபட்டவையாகவும் அமைந் தமை குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

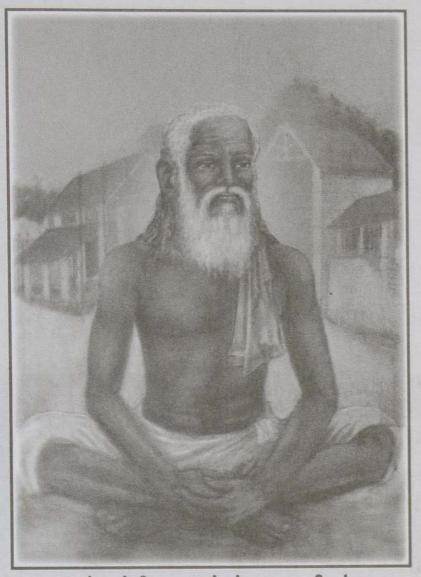
மேலும் இப் பிரதேச சித்தர்களின் வாழ்வியலம்சங்களை நோக்கும்போது பெரும்பாலானவர்கள் தங்கள் சொந்த ஊரினை விலகியே பெரும்பாலான காலத் தைக் கழித்தவர்களாக விளங்கினர். யோக சுவாமிகள், கடையிற் சுவாமி கள், மகாதேவ சுவாமிகள், இராமலிங்க

சின்னத்தம்பிச் சுவாமிகள், சுவாமிகள், குழந்தைவேற் சுவாமிகள், வடிவேற் சுவாமிகள் போன்ற பலரும் இத் தன் மைக்குரியோராக விளங்கினர் எனலாம். தத் தமது ஊரில் ஊரவர்களின் முற்கற்பித எண்ணங்கள் அவர்களின் உயர்வான மன மாற்ற, பக்குவ நிலையை ஏற்காத நிலைக்கு இட்டுச் செல்லவல்லதாக அமையலாம். மேலும் ஊரில் அமைந்திருந்த சமூக அந் தஸ்து, சாதி, குல தாக்கங்கள் அவர்களின் பக்குவநிலையைஉணராதநிலைக்கு இட்டுச் செல்லவல்லதாகும் எனும் அம்சம் நுணுகி ஆராயுமிடத்து புலனாகவல்லதாகும். எனி னும் தமது சொந்த ஊரிலிருந்து விலகி வேற் றிடங்களில் பல காலம் வாழ்ந்த போதிலும் இறுதியில் ஒருசில சித்தர்களின் சமாதியா-னது அவர்களது சொந்த ஊர்களிலேயே அமைவுற்றதும் இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும்.

இந்திய கடையிற் சுவாமிகள் இங்கு மண்ணிலிருந்து வந்தவராகக் கருதப் பெற்ற போதிலும் பல சுவாமி களின் வளர்ச்சிக்கும் பக்குவ நிலைக்கும் வித்திட்டவராக் கணிக்கப் பெற்றார். மது பானம் போன்ற குடிப் பழக்கத்தினைக் போதிலும் ஆன்மிக கொண்டிருந்த முதிர்ச்சி பெற்றவராக விளங்கியமை குறிப் பிடத்தக்கதாகும். இவரது அருளூட்ட லால் செல்லப்பா சுவாமிகள், யோக சுவாமி சடையம்மா போன்றோர்களின் கள், ஆன்மிக வாழ்வுக்குப் பங்களித்தவராக விளங்கினார். அது மட்டுமன்றி கடை-வரத சுவாமிகள், குழந்தைவேற் சுவாமி கள், அருளம்பல சுவாமிகள் போன்றோ ருக்கும் ஆசீர்வதித்த சுவாமிகளாகத் திகழ்ந்தாரெனலாம். 'ஒரு பொல்லாப்பு 'முழுதுமுண்மை", 'எப்பவோ ഥിல്லை", 'நாமறியோம்" காரியம்", முடிந்த வாக்கி அர்த்தம் பொதிந்த எனும் செல்லப்பதேசிகர் கூறிய யங்களைச் தென யோகசுவாமிகள் சுட்டியதாகக் குறிப்பிடுவர். (யோகசுவாமிகள் வாழ்க் கையும் வழிகாட்டலும்- செல்லத்துரை சுவாமி) செல்லப்பா சுவாமிகள் நல்லூர் தேரடியை தனது வாசஞ் செய்யும் இட மாக கொண்டிருந்தார். இவருக்குக் கடை யிற் சுவாமிகளே ஞானகுருவாக வாய்த் தார். அவர் பைத்தியம் பிடித்து உன் மத்தம் கொண்ட ஒருவராக பிற்படத் திரிந்த வராவார். இவரே பின்னாளில் தும் பிரபல்யமான யோக சுவாமி களின் குருவாகவும் விளங்கியவராவார். செல்லப்பா அருளிய பிரபல்யமான வாக்குகளே பிற்பட யோக சுவாமிகளின் விரித்துரைத்த நற்சிந்தனைகளாக திகழ்ந்த தெனலாம். இவ்வர்த்தம் பொதிந்த வாக் கியங்களானவை வேதஉபநிடதங்கள் சுட்டிய மகாவாக்கியங்கள் போல் பொருள்பொதிந்தகருத்துக்களைஎளிமைப் படுத்தி யுரைத்தமை போல விளங்கின. சர்வம் பிரம்மயம் எனவாகவும் அனைத் முடிபு எனவாகவும், தும் முடிந்த அனைத்தும் அறிதற்கு அப்பாற்பட்ட உண்மையெனவாகவும் இவை பொருள் குறிப் சுட்டும் தரத்தில் அமைந்தமை பிடத்தக்கதாகும். குழந்தைவேற் சுவாமிகள் இளமையில் கல்வி கற்று தொழில் பார்த்த ஒருவராக விளங்கியவராவார். தொழிலை விட்டெறிந்த குழந்தைவேற் சுவாமிகள் கடையிற் சுவாமிகளின் திருப்பார்வை யினால் ஆன்மிக நெறியினுள் தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக்கொண்டமைகாணலாம். கடையிற் சாமியாரின் இறுதிக் காலத் தில் அவருடன் கூடவிருந்த இவர் அவ ரது சமாதி கூடலின் போதும் அருகிலிருந்த வராக விளங்கினார். இவரது முதன்மைச் சீடராகபின்நாளில்விளங்கியவர்வண்ணார் சுவாமிகள். அருளம்பல பண்ணை இவர் முறையான கல்வி கற்றுதொழில் பார்த்தவராக விளங்கியவர். இவர் ஏலவே குறிப்பிட்டதுபோல பல நூல் அருளம்பல களைப் படைத்தவராவார். சுவாமிகள் குழந்தைவேற் சுவாமிகளின் சீடராக விளங்கிய போதிலும் கடையிற்

சுவாமிகளுக்கு இளம் பிராயத்தில் அறிமுக மானவராக விளங்கியவராவர். இவர் தனது காலத்தில் பல நூல்களின் வளர்ச்சிக்கு வழிகோலும் வகையில் அச்சு யந்திரமொன்றை அமைக்கவும் முற் பட்டவராவர். இந்தியாவிலிருந்து வந்த சின் மயானந்தர் சுவாமிகள் வழிவந்த வரே சாஜன்ட் சுவாமிகளாவர். அவரின் வழியாக வந்தவர்களாலேயே கந்தர்மடத்து வேதாந்தமடம் அமைந்த தெனலாம். வேதாந்த மடம் நிறு வப்படுவதற்கும் முன்னர் பலரது உதவி யுடன் பலவிடங்களில் வேதாந்தம் சார்ந்த விசாரங்கள் அன்பர்களிடையே தொடர்ந்த மைந்தமைகுறிப்பிடத்தக்கதாகும். சாஜன்ட் சுவாமிகளின் சீடராக அமைந்தவர் கனக ரத்தினம் சுவாமிகளாவர். அவரது சீடராக விளங்கியராய் பின்நாளில் வேதாந்த மடம் எனும் சிவகுருநாதபீடத்தை பல அன்பர்களின் உதவியுடன் ஸ்தாபித் தவர் மாகாதேவ சுவாமிகளாவர். இன்றும் இம் மடம் முன்னைய ஆத்ம பலம் கொண்டவகையில் திகழ்வதாகச் சுட்ட முடியாவிடினும் ஒரளவாக, குறிப்பாகச் சமாதியாலயங்களின் குருபூசை மற் றும் சடங்காசாரங்களுடன் தொழிற்படு செயற்பாடுகளைக் கொண்டமைந்துள் ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஈழத் தினைத் திருமூலர் ஞானபூமி என அழைக்கப்பட்ட வகையில் திருக்கோயில் கள் நிறைந்து சமயாசாரங்களைக் கடைப் பிடித்து ஒழுகிய மாந்தர்களுடன் ஆன்மிக அனுபங்கள் கைவரப்பெற்ற சித்தர்கள், சுவாமிகளைப் பெற்றெடுத் ததாக இப் பிரதேசம்விளங்கிற்தென்பது மறக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

நல்லூர் தேரடி செல்லப்பா சுவாமிகள் மகாசமாதி–1916

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகள் (1872 – 1964)

FALLIBOR CALIFFAI

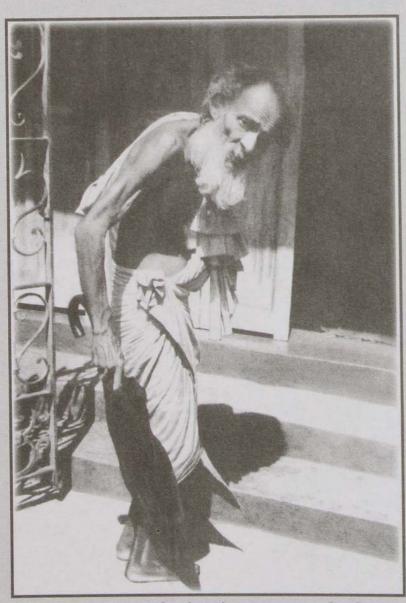
கடையிற் சுவாமிகள்

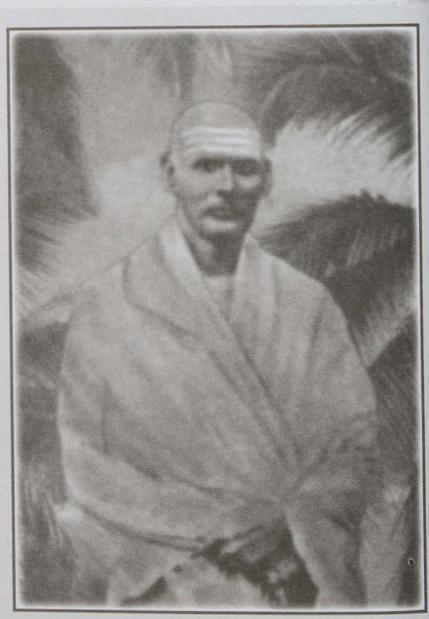
முந்மத் சார்ஜன் சுவாமிகள் (வேதாந்தமடம்) சமாதி−1908

அருளம்பலம் சுவாமிகள் 1865 – 1925

குடைச் சுவாமிகள் (கந்தையா சுவாமிகள்) (1897 – 1978)

யுந்மத் மகாதேவா சுவாமிகள் (வேதாந்தமடம்) (1874 – 1942)

நல்லூரான் ஞானக்கோயில் - ஓர் ஆன்மீகப் பயிற்சிக்கூடம்

கலாநிதி கலைவாணி இராமநாதன், ஓய்வுநிலைப்பேராசிரியர், யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

லகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து நெறியானது புராதன சைவ காலம்முதல் சமரசசன்மார்க்க நெறியினையே தனது முதலும் முடிவுமான மார்க்கமாக பின்பற்றி வந்துள் ளது. அத்தகைய உயர்வான சன்மார்க்க வாழ்வியலானது தமிழகத்திலே அருட்பிர காச வள்ளலார், தாயுமானசுவாமிகள் என் போரால் மீண்டும் பெரும் எழுச்சி பெற்றது. இந்த மேலான வாழ்வியல் நெறியினை உல அளித்துச் சென்றவர்கள் கிற்கு னெண் சித்தர்களும் அவர்களது வழித் தோன்றிய ஞானியருமாவார். அவர்களுள் திருமூலர் சித்தர்கட்கு முன்னோடியும் வழி காட்டியுமாவார். அவரது திருமந்திரம் முதல்மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் வரை சைவநெறி சன்மார்க்க சித்தாந்த நெறி என்பதனை அவை உணர்த்தியுள்ளன.

திருமந்திரம் ஐந்தாம் தந்திரம் சன் மார்க்க நெறியானது சரியை முதலிய வாழ்வியலில் ஆரம்பித்து ஞானமார்க்க மாகிய நன்மார்க்க நெறியில் அறிவு நெறியில் - அறிவியல் நெறி நின்று ஞானமார்க்கத்தில் அகில உலக மாந் தர்களும் சமரச சன்மார்க்க வாழ்வியலில் நிலைபெற முடியும் என துல்லியமாக முன் மொழிந்தது.

> "சைவப்பெருமை தனிநாயகன் நந்தி உய்ய வகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கம் சேர்ந்துய்ய

வையத்துள்ளார்க்கு வகுத்துவைத் தான்" (5-1478)

எனவும் 'சன்மார்க்க சாதனந்தான் ஞானநேயம்...' எனவும் கி.பி.6ம் நூற் றாண்டிலேயே அறிவித்தது திருமந்திரம். சன்மார்க்கம் என்பது அன்புநெறி, அற நெறி, அறிவுநெறி என்பதாக ஞானத்தின் மேற்கொண்ட பற்று எனவும் பேசியது.

திருக் நல்லூ*ரா*ன் எங்கள் கோவிலும் ஞானக்கோயிலாகவே காட்சி தருகின்றது. நல்லூர் பல்வேறு சித்தர் களையும் ஞானியர்களையும் ஆண் டாண்டு காலமாக தோற்றுவித்து அருள் பாலிக்கின்றது அத்துடன் அடியவர்களை உயர்நெறி ЩĖ, தொண்டர்களையும், சார்ந்த பக்தர்களையும் தனது கோயிற்சூழலில் உருவாக்கும் ஓர் சர்வ கோயிலாகவே சன்மார்க்க சமரச அமைந்துள்ளது. தகவல் தொழில்நுட் பத்தில் உலகமயமாக்கல் வெகுவேகமாக நடந்த<u>ேற</u>ும் காலத்தில் நவீன நல்லூரானின் ஆன்மீக மயமாக்கலில் அருளாட்சியையும் திருவிளையாடலையும் நல்லூரானின் திருத் தேரோட்டத்தின் அற்புதநாளில் தரிசிக்க முடியும். ஆசிய ஐரோப்பிய, நாடுகள் பலவற்றிலு மிருந்து புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகம் மட்டு மல்ல அவர்களின் சந்ததிகளான தமிழ் தெரியாத தமிழ்க் குழந்தைகளும் நல்லூ ரானின் அருளாட்சியில் வசீகரிக்கப்பட்டு ஒருமாதகாலமாக அவனது தேரோடும் வீதியிலே அருள் திரு முரு

கனின் அழகுத் திருக்கோலத்தை தரிசிக்கும் காட்சிகளும் நடந்தேறுகின்றன.

நல்லூரான் திருவீதியிலே ஒரு தேர் ஆளுவது, அருள் தருவது அவன் ஞானரதமேறி வரும் அருளாட்சியின் உச்சத்திருநாளாகும். நல்லூரான் திரு வூரைச் சுற்றிலும் கடையிற் சாமிகள், செல்லப்பா சுவாமிகள், யோகர்சுவா மிகள் என்ற முப்பெரும் சித்தர் சமாதிக் கோவில்கள் ஆன்மீக நெறி வளர்ச்சிக்கு காலம் தோறும் வித்திட்டு வருகின்றன.

"வேதாந்தம் சித்தாந்தம் கற்றதனாலென்ன வேடிக்கை கதைகள்

பேசினாலென்ன - (நல்லூரான்) வீதியிலே விழுந்தொருகால் கும்பிட்டால் வில்லங்கம் எல்லாம் இல்லாமற் போமே"

என சிவயோகசுவாமிகள் நல்லூரான் திருவீதியில் விளையும் ஆன்மீகப் பயிர் பற்றி தெளிவாகப் பாடினார். நல்லூரான் மகோற்சவ காலங்களில் நல்லூரின் திருவீதியிலே ஞானப்பயிர்விளையும் தினந்தோறும் நூற்றுக்கணக்கான பக்தர் இளைய சமூகத்தினர் அங்கப் பிரதட்சணம் செய்யும்அந்த அதிகா பொழுதின் அற்புதக் காட்சி நாம் இன்னும் ஆன்மீகத்தை வளர்த் படாதபாடு படுகிறோம் தெடுக்கப் என்பதனையும் யோகர் சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைப் பாடலையும் மெய்ப்பிப்ப தாக உள்ளது. இன, மத, மொழி பேதங் கட்கு அப்பால் சென்று அனைவரும் 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்ற திருமந்திர வாய்ப்பாட்டை அரங்கேற்றும் அற்புதநுட் பம் நல்லூரான் வீதியில்தான் ஒவ்வோர் வருடமும் நிகழ்கின்றது. ஒரு சமயம் நல்லூ ரான் திருவிழாக் காலத்திலே வெளி வீதி யிலே ஓர் கிறிஸ்தவ சமய அன்பரைச் சந்தித்தேன். வேடிக்கையாக இங்கு நீங்களுமா? கேட் ஆச்சரியமாகக் 67607 டேன். 'ஓம் நல்லூரில்'' கந்தன் கொடி

யேறினால் கடலிலை மீனில்லை' என் பது தெரியாதோ' என அவரும் என்னை வேடிக்கையாக வினாவியது இன்றும் மன-திலே நிழலாடுகிறது.

நல்லூரானின் கொடிச் சேலையை

வருடம் தோறும் சமர்ப்பித்து வரும் செங் வழித்தோன்றல்கள் குந்தா மரபின் திருவிழாக்காலம் வருகைதரும் தமிழ் மக்கள் மட்டுமல்ல சிங்கள சகோதரர் கள், ஐரோப்பிய இந்து ஆங்கிலேயர், இஸ்லாமிய சகோதரர்கள், சகோதரர்கள் என அனைத்து தரப்பினரையும் தன்பால் கவர்ந்து ஈர்க் கும் நல்லைக்கந்தனின் திருவருள் எழுதற் இதுவே பாலதோ! வாழ்வியல் மார்க்கம் - சர்வசமய சன் மார்க்கம் என்பதனை பறைசாற்றுவதாக அமைகின்றது. சமயநெறி என்பது ஆன் பயிருக்கு உரமூட்டும் அத்திவார ஒழுக்கவியலாகும். அது சமய வெறியாகக்கூடாது என்பதில் நல்லைக் குமரன் திருவருள் சிறப்பாகவே நடத்து விப்பது நல்லூர் சித்தர்க்குச் சித்தனாம் சிவ திருவிளையாடலேயாம். மைந்தனின் அதனால்தான் தாயுமான சுவாமிகளும்,

"மால் அறவும் சைவமுதல் மதங்களாகி மதாதீதம் ஆன - அருள் மரபு வாழி…"

என்று சமயநிலை கடந்த ஆன்மீக அருள் மரபு என்றும் வாழட்டும் என வாழ்த்திச் சென்றார். மேலும்

"சைவசமயமே சமயம். சமயாதீதப் பழம்பொருளைக் கைவந்திடவே மன்றுள் வெளிகாட் டும்...

சேரவாரும் செகத்தீரே..."

என்ற பாடலிலும் சைவநெறி - சமயம் மட்டும் சார்ந்ததன்று அனைத்து சமய நெறி களையும் உள்வாங்கி நிற்கும் சமயாதீத சன்மார்க்க நெறி என்ற விழிப்புணர்வையும் தோற்றுவித்தார். சமரச சன்மார்க்க நெறி

யிலே நிலைபெற்று அருட்பெரும் ஜோதி -தனிப்பெருங்கருணை என்ற உயர் ஆன்மீக வாழ்வினை நெறிப்படுத்திய வள்ளலாரும் இறுதியில் "கடைவிரித்தேன் கொள்வா ரில்லை" என மிகவருத்தத்துடன்கூறிச் சென்றார். ஆன்மீக நெறி என்பது அனைத்து சமய நெறிகளையும் விளங் கிக் கொண்டு அவை அனைத்திலும் ஒரே பரம்பொருளைக் காண்பதேயாகும்.அந் தப் பரிபக்குவ ஞானம் வாய்த்து விட்டால் அதுவே நல்லூரான் தரிசனத்தி னாற் கிட்டும் மிகப்பெரிய ஆன்மீக சமரச சன்மார்க்க நிலைபேறாகும். இதனை எம்மண்ணில் வாழ்ந்த பல் வேறு சித்தர்களும் விளக்கிச்சென்றனர் என்பதற்கு சிவயோக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைப் பாடல்களேசிறந்த ஆவண மாகும்.

ஆன்மீகம் என்பது ஆன்மாவை எம்மை இயக்கும் உயிர்சக்தி சார்ந் தது. அகவயமானது. சரியை, கிரியை என்பன புறத்தொழில் சார்ந்தவை. யோகம், ஞானம் என்பன அகத்தொழிற் கிரியை களாகும். ஆல யத்தை வழிபடுவது போல அகத்தே இருக்கும் பிராணசக்தி யையும் யோகத்தால், ஞானத்தால் வழிபடப் பழகுவது அவசியமானது. ஆலய வழிபாட்டிலே ஆசாரம், அனுட் டானம், பூசைகள் பேணப்படுவது போல அகவழிபாட்டிலும் உயிர் சக்தி யாம் பிராண சக்தியை தூய்மைப்படுத் தலும், புனிதம் பேணுவதும், உள்ளத்தூய் மையில் இன்றியமையாதன. உடலைத் தூய்மை செய்யலாம். "துணி வெளுக்க மார்க்கமுண்டு எங்கள் முத்துமாரி யம்மா - மனம் வெளுக்க மார்க்கமென்ன எங்கள் முத்துமாரியம்மா" என சித்தர்கள் பாடினர். உடலுக்கு சோப்பு, சம்போ போட்டுக் குளிப்பது போல மன அழுக் காம் கோபம், பொறாமை, காமம், குரோதம், மதவெறி, இனவெறி, மாச்சரிய

மாம் வெறுப்பு, போட்டி, களவு, கொலை உணர்வு இவை போன்ற அழுக்கு களைக் கழுவுதற்காகவே யோகம், தியானம் முதலிய ஒழுக்கங்கள் தரப்பட் டுள்ளன. யோகப் பயிற்சியினால் மன ஒழுக்கம், புலனடக்கம் உண்டாகும். அதுவே மனக்கோயிலில் இறைவனைக் காண வழிவகுக்கும். "உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது" என்றார் கவி-மணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை. உள்ளத்தில் பிராணசக்தியை தியானத்தினால் உரு வாக்கி உடம்பிலேயுள்ள ஆறு ஆதாரங் களிலும் நிலைபெறச் செய்து இஷ்ட தெய்வத்தை தியானித்தல் கைகூடி னால் அவர்கள் நினைத்தவை யாவும் நிறை வேறும்.

பிராணசக்தி காந்த சக்தியாகி எல்லா வற்றையும் வசீகரிக்கும் தன்மை கொண்ட தாக ஒருவரை மாற்றிவிடும். ஒருவர் பொறி யியலாளராகவோ, மருத்துவராகவோ, ஆசிரியராகவோ, விஞ்ஞானியாகவோ எத் துறையில்வர முயற்சித்தாலும் அதி வேக உச்ச கவன ஈர்ப்புடன் உள்ளத்து ஒருமைப்பாட்டிலே ஈடுபடும்போது அதே தியானமாகி அவர்களை உன்னத நிலையடையச் செய்கிறது. அதே கவன ஈர்ப்புடன், மன ஒருமைப்பாட்டுடன் தியானம் இறை சக்தியை நோக்கித் திருப்பப்பட்டாலும் அவர்களிடம் அனைத்து ஜீவஆக்க சக்திகளும் படைப் பாற்றல் திறன்மிக்கவையாக வெளிப் படும். இங்குதான் ஆன்மாவின் தேடலான ஆன்மீக நாட்டம் அதிகரிக்கும் எல்லை யற்ற மன ஒருமைப்பாடு, அமைதி, சாந்தம், பொறுமை, அன்பு, ஒழுக்கநிலை என்பன இயல்பாகவே அமைந்து விடுகின்றன. தன்னையறிதலும் தன்னை உணர்ந்து கொள்வதும், தன்னியல்பினைப் புரிந்துகொண்டு நடத்தலுமே ஆன்மீகத் அடிப்படைத் தேவையாகும். "தன்னையுணர்ந்த தத்துவஞானி முன்னை

வினையின்முடிச்சை அவிழ்ப்பான்பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவான்" என்ற திருமந்திர வாக்கு உண்மையானது.

தியான சாதனை, யோகசாதனை என்பதெல்லாம் தனித்து கற்றல், பயிற்சி செய்தல் மட்டுமல்ல கற்றவற்றை, பிறரிடத் தும், கற்பித்தல் பயிற்றுவித்தல், ஆசை, பாசம்,மோகம் என பொருள்களிடத்து ஏற்படும் பற்றுக்களைக் கட்டுப்படுத்தல் அளவோடு அனுபவித்தல், பெற்றோரை பெரியோரை மதித்தல் பிறர்மனசைக் நன்றி காயப்படுத்தாது இருத்தல், பாராட்டுதல், எல்லோரிடத்தும் சம பார்வையுடன் இருத்தல், எல்லோரை யும் அன்புடன் நேசித்தல் இவையே யோக, தியான சக்திகளின் வெளிப்பாடாக வாழ் சாதிக்கமுடிந்தால் அத்தகைய விலே பரிபக்குவநிலையே ஆன்மீக வளர்ச்சியின் உன்னதத்திற்கு ஒருவரை அழைத்துச் செல்லும். ஆன்மீக சாதனையில் முன்னேற வேண்டுமானால் சுயபரிசோதனை - தற் செய்து தன்னைத்தானே பரிசோதனை துர்க்குணங்களினின்றும் மீட்டு திருத் திக்கொள்ள வேண்டும். இப்படியான நிலையில்தான் ஒருவரிடத்து ஆன்மீகம் விருத்தியாகும். நாம் கோயிலுக்குப் போகி றோம், சேவை செய்கிறோம், பிறருக்கு உதவு கிறோம், விரதம் இருக்கிறோம் என்ப தெல்லாம் பசுபுண்ணியங்களைச் சம்பாதித் துத்தரும்.

அந்தப் பசுவாகிய ஆன்மா தனது அழுக்காகிய மும்மலங்களின் சூய அகங்காரம், தற்பெருமை, ஆணவம் தற்செருக்கு என்ற துட்ட குணங்களையும் கைவிட்டு பரிவு, அன்பு, தியாகம், மேலான கருணை போன்ற குணங் வளர்த்துக்கொள்ளும் களையும் போதே இறைவனுக்குச் அவை செய்யும் தொண்டாகமாறி பதி புண்ணிய மாகின்றது. தியாகம் என்றால் தியாகம் னைத்தானே செய்வது

அதுவே தியான யோகமாகிறது. பட்டி னத்தார் பின்வருமாறு பாடுகிறார்.

"வாளால் மகவரிந்தூட்ட வல்லேனல்லன்: மாதுசொன்ன சூளால் இளமைதுறக்க வல்லேன் அல்லேன்: தொண்டு செய்து நாளாறில் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல்லன்: நான் இனிச் சென்று ஆளாவது எப்படியோ திருக்காளத்தி அப்பனுக்கே"

இங்கு அடியவர்களின் தியாக உணர்வும் கண்ணப்பரின் தியாகத்தின் மேன்மையும் பதியப்பட்டுள்ளன. மால் எதைத் தியாகம்செய்ய முடியும். கேவலம் புலால் உணவையாவது விட்டு விட மனம் ஒப்புமா? கண்ணப்பர் அசைவ உணவு கொடுத்தார் நாமும் கொடுத்தால் என்ன? என்று விமர்சிப்போர் தமது கண்ணையும் இடந்து கொடுக்க முன் வருவாரா? பகுத்தறிவினால் விஞ்ஞான தொழில்நுட்பங்களை வெல்லலாம் - அறிய லாம். ஆனால் மெய்ப்பொருளை புத்தி யால் அறியலாம் என்றால் இன்றையு புத்திஜீவிகள், அறிவாளிகள், விஞ்ஞானி கள், நிபுணத்துவம் பெற்றோர், யாவருக் கும் விடுதலையும், ஆத்மீக ஞானமும் சித்தித்திருக்க வேண்டும். எனவேதான் சுவாமி விவேகானந்தரும் குருவிடம் சென்று 'எனக்கு அறிவிலிருந்தும் விடு தலை கொடுங்கள்' என வேண்டினார். "புத் தியை நாடாதே பத்தியால் தேடு" என் றார் யோகர்சுவாமிகள். நல்லூரானின் ஆன்மீகச் செழுமையினை அவரது ஆட் கொண்டருளும் திறனை சொல்லும் யோகர் சுவாமிகள்

"ஆசானைக்கண்டேன் அரும்தவர் வாழ் நல்லூரில் பேசாதன வெல்லாம் பேசினான் -கூசாமல்

நின்றே நீ யாரடா என்றே அதட்டினான் அன்றே யான் பெற்றேன் அருள்"

என்ற பாடலில் நீயாரடா பின்னர் 'தேரடா' எனக்கூறி ஆட் ஞானதேசிகன் செல்லப்பா கொண்ட சுவாமிகளின் சித்து விளையாட்டில் நல்லூர் தேரடியில் நின்று குருமொழிந்த வார்த்தை யோகரது ஆன்மாவில் விழிப்புணர்ச் சியூட்டியது. 'தேர்'என்றாலே 'தேர்வுநிலை' பரீட்சையிலும்தன்னை ஒவ்வொருவரும் தேர்வுநிலைக்குட்படுத்த வேண்டும். அவ் வாறேநல்லூரான் தன்னையும் தனது தேரடி யில் தேர்வு நிலைக்குட்படுத்திய ஆத்மீக விழிப்புணர்வை நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் தோறும் பாடிப்பாடி எல்லோருக்கும் விழிப்புணர்வை ஊட்டுவது நல்லுரான் திருவருளாகும். அந்தவகையில் நல்லூர்க் தேர் உற்சவமும் சாதாரண கந்தனின் சங்காரத் தொழிலை மட்டும் நடத்தும் தேரால் தன்னை நாடி ஆன்மீக விழிப்புணர்வை வேண்டிவரும் ஞானியர்க் பக்தர்கட்கும் அவனது ஞானத் கும், தேருலா எல்லையற்ற ஆத்மீக தாகத்தை தணித்து தியான யோகத்தில் திளைக்க வைக்கின்றது.

'பஞ்சம் படைவந்தாலும் பாரெல்லாம் வெந்தாலும் அஞ்சுவமோ நாங்களடி கிளியே ஆறு முகன்தஞ்சமெடி'

என்ற நற்சிந்தனைப் பாடலின் சூக்கு மப்பொருளை நாமெல்லாம் 1995ம் ஆண்டு இடப்பெயர்வில் துல்லியமாகக் கண்டு அனுபவித்தவர்கள். தன்னை நாடி தஞ்ச மென்று வந்த லட்சக்கணக்கான மக்களை யும் சாதி, மத, இனபேதம் பாராது தனது நல்லூரிலும், தனது தேரடியிலும், திருவடியிலும் உள்ளும் புறமுமாக தாங்கிக் கொண்டு இடர்தீர்த்த மரகத மயிலோன் ஆறுமுகப் பெருமான் என்பதனை திருக் நல்லூரானின் உணர்ந்தவர்கள் கோவில் அனைவருக்குமான ஒரு ஆன்மீகப் பயிற்சிக்கூடமாக அருள் நிதியமாக

- விளங்கும் உண்மையினைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஏனெனில் நல்லூரும் அங்குறையும் பரம்பொருளும் சர்வ சமய சன்மார்க்கநெறியில் நின்று உலகெலாம் போற்றி வழிபடும் தேசிய சமரச ஞானக் கோயிலாக வளர்ந்து வருகின்ற அற்புதத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

எங்கள் குருநாதன் நல்லூர்க் கந்த னின் சக்தி அருள்வெளிப்பாட்டிற்கு என்ன காரணம் என அனைவரும் விதந்து பேசுவ துண்டு. எமது சிற்றறிவைப் பொறுத்தவரை கந்தக்கடவுள் ஆகமக் கோயிலனாகவும் வருகின்றான். ஆகமம் சாராக்கோயில னாகவும் எழுந்தருளும் மரபு ஈழநாட்டிலே கதிர்காமக் கந்தனுடன் எம்மால் பார்க்க முடியும். அவன்செல்வச்சன்னதியில் அன்ன தானக் கந்தனாக எளிமையாகக் கோயில் கொண்டிருக்கின்றான். அதேகந்தன்நல்லூர் திருப்பதியில் அலங்காரக் கந்தனாக ஞான வேலனாக அருட்காட்சி தருகின்றான். நல் கந்தனின் அதியுன்னத 21(15L லூர்க் பிரவாகத்திற்கு சிறப்பான காரணம் அக்கோயிலின் நிர்வாக முகாமைத்துவம் என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்வர். நேர காலம் தவறாத பூசைக்கிரமங்கள், அந் தணச் சிவாச்சாரியாரின் அமைதியான திருப்பூசைமுறைகள், அலங்காரம் முதல் வீதியுலா உற்சவம்வரை நேரக்கட்டுப்பாடு கிரமமாகக் கடைப்பிடித்தல். இந்துக் கோயில் நிர்வாகம் அனைத்திற்கும் இது ஒர் சிறந்த வழிப்படுத்தும் முகாமைத்துவப் கோயில் முகாமையா-பண்பாகும். ளர் ஐயா அவர்களை யாரும் மிகவும் எளிய தோற்றத்தில் மக்களோடு மக்க ளாக உலவிவரும்போது காணமுடியும். பேச்சற்ற மௌனம் ஐயா அவர்களின் முகத்தில் கனிவும் கண்டிப்பும் சமயத்தில் பார்க்கலாம். அவரது பேச்சிற்கு மறுபேச்சுக்கிடையாது. ையா கோயிலுக்கு வழிபடச்செல்லும் களை போதெல்லாம் நானும் காண்பதுண்டு. ஒரு சமயம் மட்டும் அவருடன் ஒரே

பேசியதுண்டு. கந்தப்பெருமானுடன் பேசு வது போன்றதோர் உணர்வு. நல்லூ ரான் ஆன்மீகப் பயிற்சிக்கூடத்தின் தந்தையாக எண்ணி அவரைப் பார்த்திருக் கிறேன். எந்தப் புகழ், மாலை, மரியாதை களையும் கடந்து எல்லாம் முருகப் பெருமானுக்கே என்ற அர்ப்பணிப்புடன் சரணாகதி, ஞானம், அவருள் நிறைந்திருக்கின்றதுஎன நினைத்துக் கொள்வேன். 'அரசன் எவ்வழி குடிகளும் அவ்வழி' என்பது போல கோயிலுக்கு வந்து விட்டால் அடியவர்கள் பக்தர்களும் தொண்டர்களும்கூட கந்தவேளின் ஆன்மீக தானாகக் கட்டுப்பட்டு ஈர்ப்புக்குத் நடக்கும் அற்புதமான ஒழுங்குமுறை மையினை கண்டு வியக்காதவர்கள் இல்லை எனலாம்.

"ஈர்த்தென்னையாட்கொண்டஎந்தை பிரான்" கந்தவேளின் திருக்கோயிலைச் சூழவுள்ள சூழலியல் அமைப்பு அடுத்து சொல்லும்தரமன்று. அருகிலே நாவலர் பிரார்த்தனை, மணிமண்டபம் பஜனை, சமயப்போட்டிகள், விழாக்கள் என விழாக்காலத்தில் மக்களை அது வழிப்படுத்துகின்றது. எங்களின் ஒரே ஆதீனம் - நல்லைக்குருமணியின் நல்லூர் திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன-ஆதீனகர்த்தாவான எமது அதன் அன்புக்குரிய சோமசுந்தர பரமாச்சார்ய சுவாமிகளும் ஆவார். அன்னாரது சமூக மேம்பாட்டிற்கான சேவைகளும், குறிப் பாக வன்னிப் போரில் இடம்பெயர்ந்த மக்கட்கு ஆற்றிய, ஆற்றுவித்த சேவை-களையும் நல்லூர் பெருமானே நடத்து வித்தான் என்பது போல சுவாமிகளின் அன்பு, பரிவு, ஆன்மீக வளம் இவற்றை யும் கட்டி வளர்த்துப் பணியாற்றுவது சுவாமிகளின் தனித்தன்மையாகும். நயந்த கல்வியும் "ஞானமும் காலை யும் - தானமும் தவமும் தான் செய்தல்" என்ற ஔவை வாக்கின்படியே நல்லூர்க் கந்தனைச் சூழவுள்ள அனைத்து இடங் களும் அன்னதானம் முதல் கல்வித் தானம், அறிவுத்தானம், கலைஞானம் மிளிரும் கலாசார நிகழ்வுகளும் தரும் துர்க்கா மணிமண்டபத்தையும் நினைக்க வைக்கும் - துர்க்காதுரந்தரி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அன்னையா ரையும் வணங்கத் தூண்டும் ஆறுதிருமுரு கன் அவர்களது அருட்பணி, ஆன்மீகப் துர்க்கா கோயிலுடன் மட்டும் பணி நின்றுவிடாது நல்லூரில் அமைந்துள்ள அகில இலங்கை இந்துமாமன்றப் பணி மனையுடனும் கலாநிதி ஆறுதிருமுருகன் ஆற்றும் ஆன்மீக பணிகளையும் சொல்லி விளக்குவதற்கு இங்கு இடம்போதாது. ஆன்மீக வளமானது நல்லூரின் மேலும் நல்லூர் செட்டித்தெருவிலே அமைந்துள்ள எங்கள் சின்மயானந்த மிஷ னின் உருவாக்கத்துடனும் இணைந்து வளர்ந்து வருவதற்கு தவத்திரு ஜாக்ரத் சைதன்ய சுவாமிகளின் அருட்பணிகள் மகேஸ்வர மண்டபத்தில் அவர்கள் சேவைகள் பறைசாற்ற ஆற்றிவரும் இதனைவிட இன்னும் ഖல்லன. மூவர் முத்த மடம், அறுபத்து தம்பி மடம், ஸ்ரீ ராகவேந்திர சுவா-திருக்கோவில் முப்பெரும் மிகள் சித்தர் பீடங்கள் என நல்லூர்க் கந்த னின் திருவடிக்கு விழாக் காலத்தில் வரு கின்ற அடியவர்கள், பக்தர்களைப் பேணி வளர்க்கும் ஆன்மீக பணிமனைகளாக இன் னும் பலவும் நற்பணி மன்றங்களாக சேவை யாற்றுவது நல்லூர்க் கந்தனின் திருவருட் பேறாகும். யாழ். மாநகரசபையின் உற்சவ காலப் பங்களிப்பும் நிச்சயமாகப் பேசப் வேண்டியவையாகும் அவர்களது LIL குழுவினர் விவகாரக் சைவசமய தோறும் வெளியிட்டுவரும் வருடம் 'நல்லைக்குமரன் மலர்' இதற்குத் தக்க தொரு சான்றாகும்.

இவ்வாறாக நல்லூர்க் கந்தசுவாமி திருக்கோவிலும் நல்லூரைச் சுற்றியுள்ள சேவைப் பணிமனைகளும், திருமடங்களும் ஆன்மீக விழிப்புணர்வை மக்களை நோக்கி வழிநடத்திச் செல்லும் ஆன் பயிற்சிக் கலைக்கோயிலாக மீகப் ஆன்மீக நாட்டத்தை ஏற்படுத்தும் அரிய திருக்கோயிலாக உன்னத மான ஆன்மீகப் பயிற்சிக்கூடமாக திகழ்கின் றமை நல்லூர்க் கந்தனின் பேரருள் என் றெண்ணி அவனது திருவடிகளை வணங்கு கிறோம்.

'தேவர்சிறைமீட்ட செல்வன் திருவடிகள் காவல் எனக்காமெடி -கிளியே கவலையெல்லாம் போகுமடி' 'சாதனை செய்தபேர்கள் சாகார் உலகில் என காதலுடன் சொன்னானடி - கிளியே விளங்கு நல்லூர் வாசனடி' (சிவயோ-கசுவாமிகள்)

நல்லூர்த் தேரடி

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் கிறிஸ்தவம் ஒரு கண்ணோட்டம்

Rt.Rev.Dr.S.Jebanesan J.P
CSI Bishop Emeritus, Justice of the Peace-Whole Island

шп

ழ்ப்பாண இராச்சியத் தின் தலை நகராக விளங்கிய நல்லூர் 1620 இல் போர்த் துக்கேயருடைய நேரடி

சங்கிலியின் நிர்வாகத்தின் கீழ்வந்தது. காலத்தில் கிறிஸ்தவ சமய பிரசாரம் பல தடைகளை எதிர்நோக்கியிருந்தது. ஆனால் இராச்சியம் யாழ்ப்பாண போர்த் நிர்வாகத்தின் துக்கேயருடைய கீழ் வந்தபோது இயேசு சபை குருமார் மிகுந்த உற்சாகத்துடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் சமயப் பிரச்சாரங்களை மேற்கொள்ளளாயி னர். போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டை பல்வேறு கோவில்பற்றுக்களாகப் பிரித்துப் பாடசாலைகளையும் தேவாலயங் களையும் அமைத்தனர்.

கத்தோலிக்க சமயப் பிரச்சாரங் களில் தலைசிறந்து விளங்கியவர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் இவரே ஆவர். கத்தோலிக்கத் நல்லூரில் திருச் சபைக்கு பலம் வாய்ந்த அத்திவாரத்தை யிட்டவர் என்றால் அது மிகையா காது. கிறிஸ்தவ சமயப் பிரச்சாரத்தில் பெரு வெற்றி கண்ட இவர் 43 ஆண்டுகள் சமயப் பணியாற்றியுள்ளார். தமிழ் மக்கள் மத்தியில் குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களி டம் மிகுந்த உத்வேகத்துடன் சமயப் இவர் சமயப் பிரச்சாரத்தைச் செய்தார். பிரச்சாரத்தில் மட்டுமன்றி சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சியிலும் மிகுந்த ஆர்வத் துடன் ஈடுபட்டு பல பிரார்த்தனை நூல் களையும் வரலாற்று நூல்களையும் சொற் பிறப்பு அகராதியினையும் உருவாக்கி

யுள்ளார். இவருடைய புலமையை மெச்சி ஜேர்மனி தேசம் இவருடைய படத்துடன் ஒரு தபால்தலையை வெளி யிட்டுள்ளமை யாழ்ப்பாணத்துக்கும், தமிழுக்கும், கத்தோலிக்க சமயத்துக்கும் பெருமை தரும் நிகழ்வாகும். நல்லூர் பல கத்தோலிக்கப் பாடசாலை களையும் கத்தோலிக்கத் தேவாலயங் களையும் கொண்டு விளங்குகின்றது. அடைவதற்கு இந் நிலையை கோலியவர்கள் இயேசுசபை குருமாரே ஆவர். அதனை வலிமைமிக்க திருச்சபை மாற்றியவர் சுவாமிஞானப் யாக பிரகாசர் அடிகளாராவார். இன்றும் வரலாற்றாசிரியர்கள் இவரை நல்லூர் ஞானப்பிரகாசர் சுவாமிகள் என்றே அழைக் கின்றனர்.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நல்லூர்.

1658ஆம் ஆண்டு ஒல்லாந்தர் யாழ்ப் இலங்கையின் பாணம் 2111 பிரதேசங் கரையோரப் அனைத்து கைப்பற்றினார்கள். களையும் 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் கத்தோலிக் கர்களுக்கும் புரட்டஸ்தாந்தவர்களுக்கும் இடையில் கடும் விரோதம் நில வியது. எனவே ஒல்லாந்தர் போர்த்துக்கே யருடைய கத்தோலிக்க தேவாலயங்களை தமது சமயமாகிய டச்சு சீர்திருத்த சபையின் (Dutch Reformed church) தேவாலயங்களாக மாற்றினார்கள். அது மாத்திரமன்றி புதி தாகவும் தேவாலயங்களை கட்டினார்கள்.

பருத்தித்துறை, புலோப்பளை, தம்பாலை, உடுப்பிட்டி, கட்டைவேலி, எழுதுமட்டு வாழ், வரணி, கச்சாய், சாவகச்சேரி, புத்தூர், நாவற்குழி, கோப்பாய், சுண்டிக்குழி, நல்லூர், வண்ணார்பண்ணை, மானிப் பாய், சங்கானை, பண்டத்தரிப்பு, வட்டுக் கோட்டை, உடுவில், அச்சுவேலி, மயி லிட்டி, மல்லாகம், தெல்லிப்பளை ஆகிய இடங்களில் டச்சுச் சீர்திருத்தச் சபையின் தேவாலயங்கள் இருந்தன. நல்லூரிலிருந்த தேவாலயத்தைப்பற்றி மில்ப்பஸ்பல்தேயுஸ் என்ற ஒல்லாந்த மதகுரு பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்.

"வண்ணார்பண்ணைக்கு 21(15) காமையில் நல்லூர் தேவாலயம் இருக் கின்றது. அதுமண்ணால் கட்டப்பட்டு கூரையமைப்பைப் பெறாத நல்ல ஒர் ஆலயமாகவே காணப்படுகின்றது. இங்கு பண்டைக்காலத்தில் அஞ்ஞானி களின் கோவிலொன்று இருந்தது. இந்தக் கோயிற்பற்றுப் பாடசாலையில் 590 பிள் ளைகள் படித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் ஓரளவு கல்வியறிவு வாய்க்கப் காணப்படுகின்றனர். பெற்றவர்களாகக் இங்குள்ள மக்கள் உறுதியற்றவர்களாய் தொடர்ந்து அஞ்ஞானிகளின் வழிபாடு களைப் பின்பற்றுகின்றனர். இதற்கு சமீபத்தில் தென்னிந்தியாவின் சோழமண்ட லத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட நெசவா இவர் ளர்களும் காரணமாகும். @(T) களுடைய வருகையினால் ஒல்லாந்த கிழக்கிந்தியக் கம்பனிக்கு எந்தவிதமான ஆதாயமுமிருக்கவில்லை. ஏனெனில் தொடர்ந்து இப்பண்டங்களை கம்பனி தென்கோடியிலிருந்தே இந்தியாவின் பெறவேண்டியிருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத் உற்பத்தியாகின்ற சேலையானது தில் உயர்ந்த தண்ணீரின்மையால் நல்ல தரத்தையுடையதாக இருக்கவில்லை."

புரட்டஸ்தாந்து மிஷன் சங்கங்களின் காலம்.

1796 இல் ஒல்லாந்தர் இலங்கைகை யைவிட்டு நீங்கினார்கள். ஆங்கிலேயர் முதலில் இலங்கையின் கரையோ ரப் பிரதேசங்களையும், 1815இல் இலங்கை முழுவதையும் ஆட்சிசெய்யத் தொடங் கினார்கள். ஆங்கிலேய அரசு இலங்கை வாழ் மக்களுக்கு சமய சுதந்திரத்தை வழங்கியது. இதனால்ஒல்லாந்தர்காலத்தில் கிறிஸ்தவர்களாகமாறி நடித்துக் கொண்டி ருந்த எல்லோருமே மீண்டும் தங்கள் சொந்த சமயங்களாகிய சைவசமயத்துக் கும் பௌத்த சமயத்துக்கும் திரும்பிவிட்ட ஆங்கிலேய புரட்டஸ் னர். அரசு தாந்துமிஷன் சங்கத் தொண்டர்களை பிரதேசங்களில் பணிசெய்ய தங்கள<u>்</u> அனுமதித்ததோடு மட்டுமன்றி அவர்களுக் குப் பலவிதமான உதவிகளையும் வழங்கினர். அவ்வேளையில் இலங்கை தேசாதிபதியாக யின் இருந்த சேர். றொபேர்ட் பிறவுண்றிக் என்பவர் மிஷன் சங்கங்களினுடைய பணிகளுக்கு பூரண மான ஆதரவை நல்கிவந்தார்.

இதன் காரணமாக 1812 (a) பப்டிஸ்ட் மிஷன் சங்கமும் (B.M.S- Baptist Missionary Society) 1814 இல் மெதடிஸ்த மிஷன் சங்கமும் (WMMS – Welsyan Methodist Missionary Society) 1816 இல் அமெரிக்க மிஷன் சங்கமும் (ACM –American Ceylon Mission) 1818 இல் சேச் மிஷன் சங்கமெனப்படும் (CMS – Church Missionary Society) அங்கிலிக்கன் மிஷன் சங்கமும் இலங்கைக்கு வருகை தந்தனர். இந்த மிஷன் சங்கங்கள் மத்தியில் ஒரு உடன்பாடு இருந்தது. அதனைக் "கோமிற்றி" (Comity) என்று அழைத்தனர். இந்தஉடன்பாடானது ஒரு மிஷன் சங்கம் பணிசெய்யும் இடத் தில் இன்னொரு மிஷன் சங்கம் பணியாற்று வதில்லை என்ற புரிந்துணர்வைக் கொண்டி ருந்தது. யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகை தந்த

மெதடிஸ்த, அமெரிக்கன், அங்கிலிக்கன் சம யத் தொண்டர்கள் பல்வேறு இடங் களில் பணிசெய்யத் தொடங்கினார் கள்.

மேலைத் தேசத்திலிருந்து வந்த மிஷன் ஆர்வம் கொண்ட இத்தொண்டர் கள் எப்போதும் கல்வியறிவும் அமைதி யும் நிலவிய கிராமங்களையே தமது பணிக்களங்களாகத் தெரிந்துகொண்டனர். இவ்வடிப்படையில் அமெரிக்க மிஷன் தொண்டர்கள் முதலிலே தெல்லிப் பளையையும், வட்டுக்கோட்டையையும் தங்களது பணிக்களங்களாக தெரிந்து கொண்டனர். மெதடிஸ்த மிஷன் தொண் டர்கள் யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை, புத்தூர் ஆகிய இடங்களை தெரிந்து கொண்டனர். அங்கிலிக்கன் சமயப் பிரச்சாரர்கள் நல்லூர், சுண்டிக்குழி, கோப் பாய் ஆகிய இடங்களையும் பின்னர் பளையையும் தெரிந்து கொண்டனர்.

இவர்கள் இத்தகைய கிராமங் களைத் தெரிந்து கொண்டமைக்கு அக்கிராமங்களிலிருந்த கல்வியார்வம் முக்கிய காரணமாகும். ஏனெனில் சமயத் தொண்டர்கள் கல்வியையே சம யப் பிரச்சாரத்தின் ஊடகமாகக் கொண்டி ருந்தனர். கல்வியில் நாட்டமில்லாத இடங் களுக்குச் சென்று சமயப் பிரச்சாரங்கள் செய்வது கடினமாக இருந்தது. கல்வியில் நாட்டமில்லாத இடங்களில் பாடசாலை களைக் கட்டிய போது அவை கள் எரியூட்டப்பட்டமைக்கும் சான்றுகள் உள்ளன.

நல்லூரில் அங்கிலிக்கன் தேவாலயம்

நல்லூரில் 1819ஆம் ஆண்டில் அங்கிலிக்கன் திருச்சபை (CMS – Church Missionary Society) தனது பணிகளை ஆரம்பித் தது. இங்கு முதன்முதலாக பணி செய்யத் தொடங்கியவர் வண.பிதா ஜோசப் நைற் (Rev. Joseph knight) எனும் ஆங்கி லேய குருவானவராவார். இவர் ஒரு சிறந்த தமிழ் அறிஞர். இவர் 1818 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தை வந்தடைந் தார். வந்தடைந்தவுடனேயே தமிழ் அகராதி ஒன்றினை உருவாக்குவதற்காகத் தமிழ்ச் சொற்களை தொகுக்கத் தொடங் கினார். இவருக்கு ஆலோசனை சொல் லும் மிகச்சிறந்த தமிழ் அறிஞர் களாக விளங்கியவர்கள் காபிரியேல் திசேரா, உடுவில் சந்திரசேகர பண்டிதர், இருபாலை சேனாதிராச முதலியார், மெதடிஸ்த மிஷனைச் சேர்ந்த பீற்றர் பேர்சிவல் என்பவர்களாவர்.

இவர் தமிழ் அகராதியினை மட்டு மன்றி ஆங்கிலம்-தமிழ் அகராதிக்கும் மூல முதல்வராகவிளங்கினார். அரும்பாடுபட்டு அகராதிப் பணியில் ஈடுபட்ட இவர் ஓய்வுக் காக இங்கிலாந்துக்குச் சென்றபோது அங்கே மறைந்துவிட்டார். இதனால் இவர் மேற்கொண்ட பணியினை அமெரிக்க மிஷன் தொண்டர்களில் ஒரு வராகிய லீ.வை.ஸ்போல்டிங் என்பவர் தொகுத்து முடித்தார். இது 1844 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரிலே பதிப்பிக் கப்பட்டது. இதற்கு அவர்களிட்ட பெயர் "An English and Tamil Dictionary - A manual of Tamil Lexicon for Schools." தமிழ் உரை நடை அப்போது நன்கு விருத்தியடைந் திருக்கவில்லை. எனவே இந்த அகராதிக்கு அவர்களிட்ட பெயர் "தமிழும் இங்கிலீசுமாயிருக்கிற அகராதி" என்பதா கும். ஜோசப் நைற் இளமையிலேயே மறைந்து விட்டமையினால் நல்லூரில் அவருடைய பணி சிறப்புற நிறைவுற வில்லை என்றே கூறலாம்.

1822ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயஅரசு நல்லூரில் இருந்த சிதைந்து போன டச்சுத் தேவாலயத்தையும் அதனைச் சூழவிருந்த நிலத்தையும், சேமக்காலையாகப் பயன் படுத்த வளவொன்றினையும் அங்கிலிக் கன் திருச்சபைக்குக் கையளித்தனர். சிதைந்துபோன ஒல்லாந்துத் தேவால யத்தின் நீளம் 100அடி, அகலம் 36 அடி ஆகும். வண.ஜோசப் நைற் அவர் களுக்கு இப்பெரிய தேவாலயம் முழு வதும் தேவைப்படவில்லை எனவே தேவா லயத்தின்ஒருபகுதியையே அவர்பயன்படுத் தினார். அத்துடன் அச்சு இயந்திரசாலை யொன்றினை நிறுவுவதற்கு அறைகளைய மைக்கவும் வேறு பணிகளுக்குமாக சில அறைகளையும் அவர் கட்டுவித்தார்.

இவ்வாறு இவர் பணிசெய்த காலத் தில் நல்லூரில் தேவாலயம் ஒன்றினை புதி தாக கட்டுவதற்கு மிஷன் சங்கம் அனுமதி வழங்கியது. இத்தேவாலயம் கட்டி முடிக் கப்படுவதற்கு நான்கு வருடங்களாயின. 1928ஆம்ஆண்டுயூலைமாதம்25ஆம்திகதி புனிதர்யாக்கோபுவின்விழாவில் இத்தேவா லயம் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டது. இத னால் இன்றும் புனித யாக்கோபுவின் தேவாலயம் என்ற பெயருடனேயே இத்தேவாலயம் விளங்குகின்றது. இரண்டு வருடங்களுக்குப் பின்னர் ஜேம்ஸ் என்ற குருவானவர் இத்தேவால யத்தை மேலும் பெருப்பித்ததோடு 60 அடி உயரம் கொண்ட கோபுரத்தையும் அமைத்தார். மாணவிகள்விடுதியில் தங்கிக் கல்வி கற்பதற்குப் பிரத்தியேகமான சில அறைகளையும் வகுப்பறைகளையும் இவர் கட்டுவித்தார்.

பரி.யோவான் கல்லூரியின் உதயம்

சுண்டிக்குழியில் இப்பொழுது பரியோவான் அமைந்திருக்கின்ற கல் லூரி நல்லூரிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஜோசப் 1823ஆம் ஆண்டு ചഞ്ഞ. தமிழ் மாணவர்கள் அவர்கள் நைற் பெற்றுக்கொள்வதற் உயர்கல்வியினைப் செமினரியை நல்லூரில் ஒரு காக இதுவே ஆரம்பித்தார். (Seminary) கல்லூரியின் ஆரம்ப பரி.யோவான் செமினரி 1841 i இந்த மாகும். சுண்டிக்குழிக்கு மாற்றப்பட்டது. இதன்

காரணமாக இக்கல்விக்கூடம் பிற்காலங் களில்சுண்டிக்குழிசெமினரிஎன அழைக்கப் பட்டது. 1891 ஆம் ஆண்டு இச் சுண்டிக்குழி செமினரிக்கு பரி.யோவான் கல்லூரி (St.John's College) என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது.

நல்லூரில் அச்சு இயந்திரசாலை.

மிஷனரிமார் அமெரிக்க தங் களுடைய பணிகளைச் சிறப்புறச் செய் வதற்கு ஓர் அச்சு இயந்திரம் வேண்டுமென விரும்பினார்கள். பொஸ்டனில் (Bostan –USA) இருந்த தாய்ச்சங்கத்துக்கு (AB-CFM - American Board of Commissioners for Foreign Mission) இதனைக் குறித்து எழுதினார்கள். இதன் விளைவாக 1820 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 10ஆம் திகதி அமெரிக்காவிலிருந்து ஜேம்ஸ்கரற் (Rev. எனும் James Carret) அச்சக வித்த கர் ஓர் அச்சுப் பொறியுடனும் ஆங்கில அச்செழுத்துக்களுடனும் இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அப்பொழுது இலங் தேசாதிபதியாக இருந்தவர் கையின் சேர் எட்வேட் பாண்ஸ் (Sir Edward Bans) எனபவராவர். இவர் அமெரிக்கர்களை நஞ்சென வெறுத்தவர். எனவே அமெ மிஷன் தொண்டர்கள் அச்சு ரிக்க இயந்திரசாலை நடத்துவதை அவர் அனு மதிக்கவில்லை. எனவே இரண்டு மாதங் இலங்கையிலே தங்கிவிட்டு கள் ஜேம்ஸ் கரற் அவர்கள் இந்தியா வின் நாகபட்டினத்திற்குச் சென்றுவிட்டார். ஜேம்ஸ் கரற் சென்ற பின்னர் அச்சு இயந்திரம் பயன்படுத் தப்படாமல் சில காலம் இருந்தது. இதனால் 1826 இல் இவ்அச்சுப் பொறியினை நல்லூ ரில் பணியாற்றிய வண. ஜோசப் நைற் அவர் களுக்கு அமெரிக்க மிஷன் தொண்டர்கள் விற்றுவிட்டனர்.

நல்லூரில் இருந்த அச்சகம் ஆரம்பத்திலிருந்தே பெருந்தொகையான நூல்களை அச்சிட்டுவிநியோகித்தது. முதன் முதலாக நல்லூரில் அச்சிட்டு விநியோகிக் "முக்தி கப்பட்ட துண்டுப்பிரசுரம் வழி" என்பதாகும். 1833 இல் "கிறிஸ் என்ற வினா விடை" துண்டுப்பிரசுரத்தில் 10,000 பிரதிகள் அச் சிட்டு விநியோகிக்கப்பட்டன. 1831 ஆம் ஆண்டு புதிதாக வந்த தேசாதிபதி சேர் றொபேட் வில்மட் ஹோட்டன் என்பவர் அமெரிக்க மிஷன் தொண்டர்கள் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த தடைகளை நீக்கி விட்டார். எனவே அமெரிக்க மிஷன் தொண்டர்கள் மீண்டும் அச்சு இயந்திர சாலையொன்றினை அமைக்கத் திட்டமிட் டனர். 1834 இல்ஈஸ்மண்ட. எஸ்.மைனந் யாழ்ப்பா எனும் அச்சக வித்தகர் ணத்துக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டார். இவர் நல்லூரில் பணிசெய்த ஜோசப் நைற் அவர்களுக்கு விற்கப்பட்ட அச்சுப் பொறியை மீண்டும் விலைக்கு வாங்கினார். அதனைக்கொண்டு மானிப்பா யில் அமெரிக்கன் சிலோன் மிஷன் அச்சுக் கூடத்தை அவர் நிறுவினார். 14 வருடங் கள் நல்லூரில் இயங்கிய அச்சகம் பெருமள விலான நூல்களையும் துண்டுப் பிரசுரங் களையும் அச்சுவாகனமேற்றி வெளியிட் டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லூரில் மிஷன் தமிழ்ச் சங்கம்

யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்த மிஷன் தொண்டர்கள் உலகின் பல்வேறு பாகங் களிலிருந்து வந்தவர்கள். ஆனால் அவர் கள் எல்லோரும் தமிழ் மொழியைக் கற் பதில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவர்களாகக் காணப்பட்டனர். தமிழ்ச் சொற்களின் உச் சரிப்பையும் எழுத்துக்கூட்டலையும் சரி-வர அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவர்களாக விளங்கி னார்கள். எனவே யாழ்ப்பாணத்தில் பணி செய்த புரட்டஸ்தாந்து மிஷன் தொண்டர் கள் 1821 ஆம் ஆண்டு நல்லூரில் ஒரு தமிழச்சங்கத்தை அமைத்து ஒரு குழுவா-கச் செயற்பட்டனர். இந்தத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்கு ஓலைச் சுவடிகளைக் கொண்ட ஒரு நூல்நிலையமும் இருந்தது. இந்தச் சங்கம் மாதம் ஒரு முறை கூடியது. இக்கூட்டங்களிலே மிஷன் தொண்டர் கள் தமிழ்ச் சொற்களின் உச்சரிப்பு, மரபுத் தொடர்கள், உவமைகள் போன்றவை களை கற்றுக்கொண்டனர். இதனால் மிஷன் தொண்டர்கள் ஒரேமாதிரி யான உச்சரிப்பையும் எழுத்துக்கூட்ட லையும் கற்றுக்கொண்டனர் இதனைக் குறித்து மைரன் உவுன்சிலோ (Rev. Miron Winslow) அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதி யுள்ளார்.

"இன்று நல்லூரில் தமிழ்ச் சங்கக்கூட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். இந்தச் சங்கம் ஆரம்பித்து நான்கு ஆண் டுகள் பூர்த்தியாகின. இது மிகவும் பயனுள்ள சங்கமாகும். இதனுடைய நோக்கம் இந்த மாவட்டத்திலுள்ள மிஷன் தொண்டர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒருவருக்கொருவர் துணைபுரிந்து தமிழ் அறிவினை பெருக்கிக் கொள்வதாகும். இதற்கென நாமொரு நூல் நிலையத்தை யமைத்து மாதமொருமுறை கூடிவருகின் றோம். இக்கூட்டங்களில் மாறிமாறி பிரசங் கம் செய்வோம். தமிழ்ப் பகுதிகளை வாசித் தும் மொழிபெயர்த்தும் வருவோம். மரபுத் தொடர்களை ஆராய்ந்து ஒருவருடைய உச் சரிப்பை மற்றவர்கள் திருத்துவோம். பிரசங் கத்தில் உள்ள குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுவோம். அச்சுவாகனமேற்ற வேண் டிய துண்டுப் பிரசுரங்களைத் தயார் செய்வோம். இவ்வாறு செய்வதனால் ஒரேமாதிரியான எழுத்துக்கூட்டலை நாம் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றோம்."

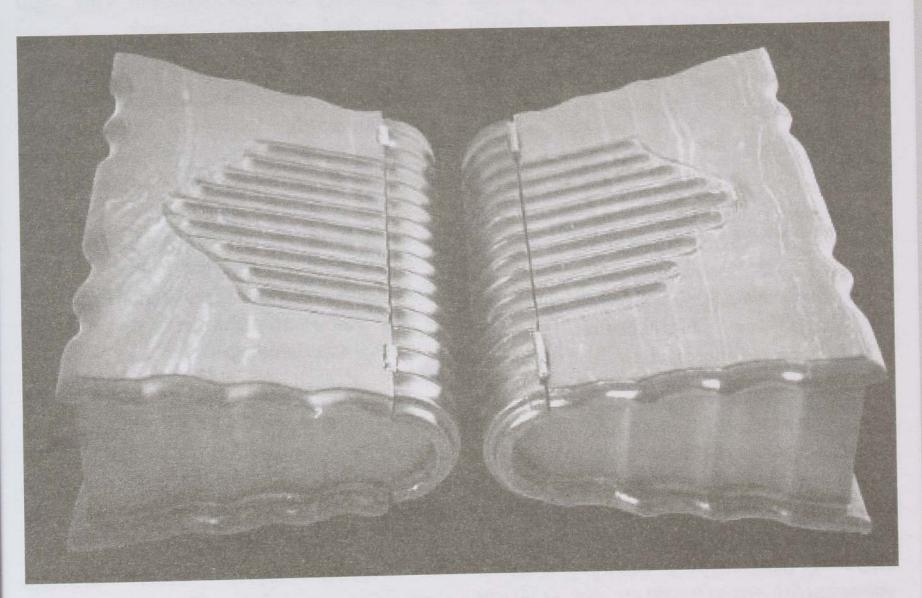
நல்லூரில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலா சாலை.

நல்லூரில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலா சாலை திரு. J.C. அமரசிங்கம் அவர்களு டைய தலைமையில் இயங்கியபோது அது கல்வியுலகில் மிகவும் பிரசித்தி

விளங்கி பெற்ற நிறுவனமாக @(T) யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றிய யது. மிஷன் சங்கங்கள் மட்டு கிறிஸ்தவ மன்றி கத்தோலிக்கசபையும், சைவர்களும் பயிற்சிக் ஆசிரியர் கலாசாலை களை நடாத்தி வந்தனர். அங்கிலிக்கன் திருச்சபையினர் கோப்பாயிலும், அமெரிக் மிஷன் தொண்டர்கள் சாவகச் கன் சேரியிலும், மெதடிஸ்த திருச்சபை யினர் பேராதனையிலும் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைகளைநடாத்திவந்தனர். பின்னர் இம் மூன்று மிஷன்களும் ஒன்று கூடி ஓர் ஐக்கிய ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையை அமெரிக்கன் நல்லூரில் அமைத்தனர். திருச்சபை சாவகச்சேரியில் மிஷன் "சின்னத்தம்பி நடாத்தி வந்த ரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையும்" இந்த ஒருங்கிணைப்பிலே இணைந்து கொண் டது. மிகச் சிறந்த முறையிலே ஆசி

ரியர்களுக்காக நடாத்தப்பட்ட ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி 1961ஆம் ஆண்டு அரசினால் சுவீகரிக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர் இக் கலாசாலை நடத்தப் பட்ட கட்டடங்களும் வளாகமும் யாழ்ப் பாணம் கல்விக் கந்தோராக (Education Office- Jaffna) மாற்றப்பட்டது.

இவ்வாறு நல்லூர் கல்வியும், நல்ல சுவாத்தியமும், நல்ல தண்ணீரும் நிறைந்த ஒரு இடமாக இருந்தமையினால் கிறிஸ்தவ மிஷன் சங்கங்கள் தங்களது பிரதான பணிக் களமாக இவ்விடத்தைத் தெரிந்து கொண்ட னர். தமிழ் மன்னனுடைய இராசதானி யாக இருந்த இம் மாநகரம் தொடர்ந்தும் தன்னுடைய பெருமையைப் பேணி வரு வது தமிழ் மக்களுக்குப் பெருமை சேர்ப் பதாகும்.

Dutch Colonial Bible Box

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகப் பிரிவினுள் அமைந்துள்ள இந்து நிறுவனங்கள்.

திரு.தி. செல்வமனோகரன் ஆசிரியர் யாழ் உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரி.

ШП

ழ்ப்பாணச்சமூகம் பல் வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு ஆட்பட்

டும் மதப்பரம்பலுக்கு உட்பட்டும் வந்த போதும் தனது தகைசால் சைவத்தமிழ்ச் சமூகப் பண்பாட்டுப் பேணுகையை சில நெளிவு சுழிவுகளோடு பேணியே வந்துள் ளது. அந்நிய - ஐரோப்பிய நாட்டவரின் ஆளுமைக்குட்பட்ட வேளையில் பல்வேறு தளக் கூறுகளில் தன் தனித்துவங்களில் ஈடாட்டம் காணச் செய்யும் செயற்பாடுகள் பல நிகழ்ந்தன. சுதேசிகளின் வழிபாட்டுத் தலங்கள் அழிக்கப்பட்டன. சுதேசிய வழிபாட்டு முறைகளைப் பின்பற்று தல் தண்டனைக்குரிய குற்றமாயிற்று. ஆங் கிலேய ஆட்சியில் இவ்வடக்குமுறைகள் தளர்த்தப்பட்டன. பண்டிதமணி. சி. கண பதிப்பிள்ளை, ஓல்லாந்தராட்சியை புறத்தே வெளிப்படும் சிரங்கு நோய்க்கும் ஆங்கில ஆட்சியை உள்ளிருந்து கொல்லும் காச நோய்க்கும். ஓப்பிட்டுரைத்தமை குறிப் பிடத்தக்கது. ஒல்லாந்தரின் அடக்கு முறையைக் கைவிட்டு, ஆங்கிலேயர் ஆசை காட்டி மோசம் செய்தனர். மக்களை அகரீதியாக மனமாற்றமும் மதமாற்றமும் செய்தனர் என ஆய்வாளர் சுட்டுவர்.

சைவத்தமிழ் சமூகத்திற்கான தனி அடையாள அரசியலை ஆறுமுகநாவலர் உருவாக்கினார். தீட்டிய மரத்திலேயே கூர் பார்த்தார். முள்ளை முள்ளால் எடுப்பது போல கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளிடம் பெற்ற அறிவை அவர்களுக்கு எதிராக சுதேசிய சைவத்தமிழ் சமூகப்பண்பாட்டைப் பேண வும் மீள் உருவாக்கம் செய்யவும் பயன் படுத்தினார். அவரின் மறைவின் (1879) பின் ஏற்பட்ட தலைமைத்துவ வெற்றிடம் நிரப்பமுடியாத ஒன்றாகவே இருந்தது. ஆயினும் அதுவரை கொடுத்த கடுகதி விசையுந்துதலினால் அவர் வழித்தடத் தைப் பின்பற்றியோர் மிகத் தெளிவா-கத் தம் நோக்கங்களை நிறைவேற்றத் தலைப்பட்டனர். முந்திய காலத்திலும் சுறுசுறுப்புடன் செயற்பட்டனர். 1880 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அந்நூற்றாண்டு முடியும்வரையுள்ள காலப்பகுதியில்தங்கள் சைவ சமய வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை இந்துக்கள்நவீனமயப்படுத்திசெம்மையாக திட்டமிட்டு செயற்படுத்தினர் என ஆய் வாளர் சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர்.

1880 இல் தோன்றிய பௌத்த பிரமஞான சபையின் செயற்பாடுகள் -சுதேசியசமயம், பண்பாடு என்பவற்றை வளர்க்கும் பணியை முன்னெடுத்தமை சைவ நிறுவனங்களில் எழுச்சிக்கான முக்கிய காரணமாயிற்று. ஆறுமுக நாவலரினால் சைவத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் பிரதிநிதியாக அடையாளம் காணப்பட்ட இராமநாதனவர்கள் இச்சபையின் பொரு ளாளராகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டமை குறிப் பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

நாவலரின் வழித்தடத்தில் வந்த வர்கள் ஒன்றுபட்டும் தனிப்பட்டும் பல்வேறு சமய சமூகப் பணிகளை யும் தமிழ் மொழிசார் பணிகளையும் முன்னெடுத்தனர். இதனால் பல்வேறு நிறுவனங்கள் தோற்றம் பெற்றன.

பிரம ஞான சபை போன்ற அமைப்பு ஒன்றின் தேவை ஈழத்துச் சைவர்களால் உணரப்பட்டது. அதன் வழி 1888ல் சைவ-பரிபாலன சபை உரு வாக்கம் பெற்றது. இதுவே அந்நிய ராட்சியில் ஈழத்தில் உருவாக்கம் பெற்ற முதற் சைவநிறுவனமாகும். ஈழத்துச் சைவ சமூக அசைவியக்கத்தின் முக்கிய மடைமாற்றமாக இந்நிறுவன உருவாக்கம் திகழ்ந்தது. தற்போது நல்லூர் ர்ப் பிரதேசசெயலகத்திற்கு உட்பட்டுள்ள இந்நிறுவனம் நூற்றாண்டு காலவரலாற்றை வெறுமனே கடந்ததாக கருதி விட முடியாது. சமயம், தத்துவம், மொழி, சமூகம் ஆகிய தளக்கூறுகளில் தனித்து வத்தோடு பல பணிகளை சைவபரிபாலன சபை முன்னெடுத்துள்ளது.

இதே போன்று இன்றுவரை செல் வாக்குப்பெற்ற இன்னொரு நிறுவன-மாக சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தைக் குறிப்பிடலாம். 187 பாடசாலைகள், ஒரு சைவாசிரியர் கலாசாலை, இரு சிறுவர் இல்லங்கள், பதினான்கு நெசவாலை கள், பதினொரு கைத்தொழிற்பயிற்சி நிலையங்கள்என்பவற்றைநடாத்திச்சைவம் தழைக்கப் பணிபுரிந்தது. இவ்விருநிறு வனங்களும்சைவவளர்ச்சிக்கு பணிசெய்தன என்ற வகையில் ஒன்று பட்டாலும் அவற் றின் தளக்கோலங்கள் வேறுபட்டே இருந் தன. சைவபரிபாலன சபை,

- 1. சமயப்பணி
- 2. தத்துவப்பணி
- 3. சமூகப்பணி

4. மொழிசார் பணி எனும் தளக்கோலங்களில் இயங்கியது. ஆலயம் அமைத்தல், புனரமைத்தல், சமயநூ ல்களைப் பதிப்பித்தல், ஓதல் - ஓதுவித்தல், பிரசங்கம் நிகழ்த்துதல், சமயக்கல்வி, சைவப்பாடசாலைகளை நிறுவி நடாத் துதல், தத்துவ நூல்களைப் பதிப்பித்தல், வகுப்புக்கள் நடாத்துதல், சைவ சமயமக்களின் பொருளாதார, கல்வி உட்பட்ட அடிப்படை நலன்களில் அக்கறை காட்டுதல், தமிழ் நூல்களை வெளியிடல், இலக்கிய இலக்கண, வகுப்புக்களை நடத்துதல் என்பன அவற்றுட் சில.

சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் அனைத்துப் பணிகளினதும் அடிநாத மாக இருந்தது சைவசமயக் கல்விப் பரம்பலை நவீன முறையில் ஏற் படுத்தலே. அதற்காகப் புதிய பாட சாலைகளை பொறுப்பெடுத்து நடாத்து தல், சைவத்தமிழ் ஆசிரியர்களை உருவாக்கு தல், சைவத்தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் வாழ் விற்கு வழிகாட்டும் வாழ்வாதாரத் தொழிற் பயிற்சிகளை வழங்குதல் ஆதர வற்ற சிறுவர்களைப் பொறுப்பெடுத்து அவர்களைச் சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சூழலிற்கேற்ப வளர்த்தல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

சைவபரிபாலன சபையின் அனைத் துப் பணிகளினதும் பரவலாக்கத்தை யாவரும் அறியச் செய்யவும் சைவம் சார்ந்த முன்னெடுப்புக்கள் யாவற்றையும் சைவர்கள் அறிந்து கொள்ளவும் உதவிய -ஈழத்துச் சைவத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் முதற் தொடர்பு சாதனமாக இந்துசாதனத்தைக் குறிப்பிடலாம். இது தமிழில் இந்து சாதனம் எனவும் ஆங்கிலத்தில் Hindu organ என ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப் பட்டது. இதனால் சைவத் தமிழர்களின் பெருமையை பிறமொழியாளரும் அறிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. நாட்டில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்திலிருந்து பிறமதக் கண்டனம் சமூக சமய நிகழ்வுகள் எனப் பல விடயங்களை உள்ளடக்கிய இப்பத்திரிகை இன்று வரை வெளிவந்து கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து அறுபதுகளில் அரசு பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்றதன் பின் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம், இரு சைவச்சிறுவர் இல்லங்களை மட்டுமே நடாத்தி வருகின்றது. சிறுவர்களுக்குத் தேவையான தையல், மரவேலை, மின்னினைப்பு, கணினி எனத் தொழிற் கல்வியை வழங்குவதோடு சைவத்தமிழ்ச் சமூகம் பேணும், பண்ணிசை, கர்நாடக இசை, நடனம், நாடகம் மற்றும் வாத்தியக் கருவி கள் இசைத்தல் என அழகியற் கல்வியையும் வழங்கி வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

சைவப்பாரம்பரியம் மிக்க யாழ்ப் பாண சமூக அசைவியக்கத்தில் புதிய அத்தியாயம் ஒன்றை உருவாக்கிய

பெருமை 'சார்ஜண்ட்' சுவாமிகளுக்கு உண்டு. கடையிற் சுவாமிகளின் சிந் வழி வந்த இச்சுவாமிகளால் **தனை** உருவாக்கம் பெற்ற ஈழத்து வேதாந்தப் பாரம்பரியம் கந்தர் மட குமாரசாமி வீதி யில் தனக்கான அமைப்பாக **சிவகுருநாத பீடம்** எனும் வேதாந்த மடத்தை உருவாக் கிற்று. குமாரசாமி என்பவரின் காணி யில் அவரின் தந்தையின் பெயரால் உரு வாக்கப்பட்ட பீடம் இது. சார்ஜண்ட் சுவா-மியின் வழிவந்தவரே மகாதேவசுவாமிகள். வேதாந்த மடத்தின் எழுச்சிக்குக் காரண-இருந்தவரிவரே. பாடசாலைகள் மாக அமைத்தல், வேதாந்த சித்தாந்த வகுப்புக் களை நடாத்துதல் சமூகபணிகள் புரிதல் எனும் பல்பணிகளை இவராற்றினார். ஒருகிளை நுணாவில் விளைவேலியில் நிறுவனத்தை உருவாக்கினார். இவரின் மாணக்கரான வடிவேற்சுவாமிகள் கிளி இவரின் நொச்சி ஜெயந்திநகரில் பெயரால் 'மகாதேவ ஆச்சிரமத்தை 'நிறு வினார். சைவசித்தாந்திகளால் மிண் டிய மாயாவாதம் என வேதாந்தம் நிராகரிக்கப்படும். ஆனால் வேதாந்தியான மகாதேவசுவாமிகளும், சைவ வாதியான இந்துபோட் இராசரத்தினமும் இணைந்து பணியாற்றியுள்ளனர். சைவவித்தியா விருத்திச்சங்கத்தின்பலபாடசாலைகளுக்கு அடிக்கல் நாட்டியவர் மகாதேவசுவாமி களே. இன்று வேதாந்தமடம் சுவாமிகள் யாருமின்றி இயங்கிவருகின்றது.

இவற்றைத் தவிர இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததை அண்மித்தும் பின் பும் பல இந்து நிறுவனங்கள் தோற்றம் பெற்றன. முற்போக்கு இலக்கிய செல் நெறி, கம்யூனிசம், நாஸ்திக வாதம், பல்கலைக்கழக ஆய்வு முறையியல் என்ற பல்வேறு நேரெதிரான விடயங்கள் சமூகச் செல்வாக்குப் பெற்ற இக்காலப்பகுதியில் இந்து நிறுவனங்கள் இவற்றுக்கு சமாந்தரமாக தோற்றம் பெற்றன. நாவலர் சபை, அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம், நல்லை திருஞானசம்மந்தர் ஆதீனம், சைவப்புலவர் சங்கம், இந்து சமயப் பேரவை, சிவதொண்டன் நிலையம், சத்திய சாயி பாபா சேவா சங்கம், சீரடி சத்திய சாயி நிலையம், நல்லூர் நாயன்மார் மடம், ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷன் போன்ற வற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

சுதந்திரத்திற்கு முன் தோன்றிய நிறுவனங்கள் பிற சமய நிராகரணம், பிறமத கண்டனம், சுயசமய பிரசாரம் போன்ற விடயங்களுக்கு முதன்மையளித்தன. அவற்றோடு புதிய நூலாக்கம், கருவி நூலாக்கம், புதிய ஆக்கங்கள், செய்யுள் நூல்களை உரைநடை நூல்களாக்குதல் என்பவற்றோடு பத்திரிகையாக்கம், சமயப் பிரசாரங்கள் ஆலய உருவாக்கம் ஆலய புனருத்தாரணங்கள் மற்றும் சைவப்பாடசா லைகளை அமைத்து அவற்றை சிறப்புற நடாத்தினர்.

சுதந்திர இலங்கையில் இவ்விந்து நிறுவனங்கள் யாவும் இவற்றிற்கு அப்பாற் பட்டதும் அடுத்தகட்ட நகர்வுக்கு உரியது மான விடயங்களை முன்னெடுக்க வேண் டிய நிலைக்கு உட்பட்டன.

பல்கலைக்கழகக் கல்வி பெற்ற முதன்மையினாலும் சர்வதேச தளத்தில் தம்மையும் சைவத்தையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டியமையாலும் பல மாநாடுகளைக் கருத்தரங்குகளை சைவபரிபாலன சபை, இந்து சமயப் பேரவை, சைவப்புலவர் சங்கம் மற்றும் யாழ் பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத்துறை என்பன நடத்தின, நடத்தி வருகின்றன,

ஈழத்துச் சைவவரலாற்றில் வண் ணார்பண்ணைக்குத்தனியிடம்உண்டு. நாவ சைவம் வளர்க்கத் தளமமைத்துக் கொடுத்த அம்மண்ணில் பிறந்த **ஸ்லீலஸ் சுவாமிநாததம்பிரான்** என்ற தீட்சாநாமம் கொண்ட**மணிஐயர்** துறவறம்பூண்டுசமயப் பணி புரிந்து வந்தார். அவர் 1966ல் தொடங் கிய ஆதீனமே **நல்லை திருஞானசம்பந்தர்** ஆதீனம். 1972ல் மழவராயர் நம்பிக்கை நிதியம் அளித்த நன்கொடைக் காணியில் ஆதீனம் முன்பிருந்த இடத்தை விட்டு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டு அவ்விடத்தி இன்றுவரை லேயே அமைந்துள்ளது. சைவம் வளர கதாப்பிரசங்கம், பஜனை,

பண்ணிசை வகுப்புக்கள், அன்னதானப் பணி, சைவசமயநிகழ்வுகளுக்கு இடமளித் தல், தீட்சையளித்தல் எனப் பல பணிகள் இன்றுவரை தொடர்கின்றன. சுவாமிகள் தொடக்கி வைத்த கதாப்பிரசங்க மரபு அவரின் சீடர்களால் இன்றும் தொடரப் படுவது யாழ்ப்பாண கதாப்பிரசங்க மரபை பேணும் விழுமியச் செயற்பாடாக உள்ளது.

ஏழாலையில் உருவாகி இன்று கந்தர்மடத்தில் இயங்கும் இந்து சமயப்பேரவையும் ஆய்வரங்குகள், பஜனை கள், நூல்வெளீயீடுகள், இந்துக்களுக்கு எதிரான செயற்பாடுகளுக்கு மாற்றுக்குரல் கொடுத்தல். ஏழைமாணவர்க்கு உதவுதல் என இன்னோரன்ன பணிகளைச் செய்துவருகின்றன.

இதே போல 1955ல் உருவான அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம் புதிய நூற்றாண்டில் நல்லூர் வீதியில்தன் கிளை நிறுவனத்தை ஆரம்பித்து மன்ற உப தலைவர் கலாநிதி.ஆறு.திருமுருகன் தலை மையில் இந்து ஆராய்ச்சி நிலையத்தையும் ஸ்தாபித்தது. நூல்வெளியீடுகள், ஆய்வரங் குகள் நடாத்தப்படுகின்றன. இவற்றைவிட ஏழை மாணவர்களுக்கு கணினி உபகரணங் கள் வழங்கல், பண உதவி செய்தல், கல்வி அறநெறிப் வழங்கல் உபகரணங்கள் பாடசாலைகளை ஊக்குவித்தல், சிறுவர் இல்லங்களுக்கு உதவுதல், நூலகம் நடாத் துதல் என்பவற்றோடு ஆலயப் பிணக்கு களைத் தீர்க்கும் நீதி மன்றமாகவும் விளக்கு கின்றது.

நல்லூர்ச்சித்தராகவர்ணிக்கப்படும் யோகர் சுவாமிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிறுவனமேசிவதொண்டன்நிலையமாகும். சமகாலத்தில் சிவதொண்டன் பத்திரிகை யும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.யோகர்சுவாமி களின் பின் செல்லத்துரைசுவாமிகளால் நடாத்தப்பட்ட இந்நிலையமும் பத்திரிகை யும் அவரது மறைவின் பின் சீடர்களால் இன்றுவரை தொடர்ந்து நடாத்தப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆன்மீக எழுச்சியை மையமாகக்கொண்ட தோத்திர வழி-பாடுகள் புராணபடனங்கள் தியானம் இவற்றுக்கு அரண்செய்யும் நூலகம் என இந்நிலையம் சிறப்புற விளங்குகின்றது. பல்வேறு ஆன்மீகக் கட்டுரைகளையும் சமய மெய்யியல் விடயங்களையும் கொண்டமைந்த சிவதொண்டன் பத்தி ரிகை தற்போது வெளிவருவதில்லை என் பது துரதிஷ்டவசமானது.

பணி-நாவலரின் ஆறுமுக களைப் பாராட்டி நல்லூரின் வாயிலுக்கு அண்மையில் நாவலர் மணிமண்டபம் அமைக்கப்பட்டு அவருக்குச் சிலையும் நிறுவப்பட்டது. இம்மண்டபத்தில் இருந்து விஷமிகளால் நாவலர் சிலை பெயர்க்கப் பட்டதும் பின் நாவலர் கலாசார மண்டபத் நிறுவப்பட்டதும் சிலவருடங் தில் களுக்கு முன்பே மீள இம்மண்டபத்தில் நிறுவப்பட்டதும் யாவரும் அறிந்ததே. இந்து கலாசார அமைச்சு இம்மண்ட பத்தைப் பரிபாலிப்பதோடு மாதாந்த மற் றும் உற்சவகால நிகழ்வுகளை தொடர்ந்தும் நடத்திவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. அதே போல நல்லூர் தேரடிக்கு அண்மையில் உள்ள அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் மடம் சடையம்மா மடம் எனவும் அழைக் கப்பட்டது. இன்று சடையம்மா பற்றிய கருத்தியல் வெளிப்பாடுகளை அங்கு காண் பது அரிதாக உள்ளது. இங்கு பஜனை, பிரசங்கம் போன்றன முன்பு சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தன.

யாழ் மாநகர சபையின் சைவசமய விவகாரக் குழு நல்லூர் உற்சவகாலத்தை ஒட்டி நீண்டகாலமாக நல்லைக்குமரன் மலரை வெளியிட்டுவருகிறது. ஆண்டு தோறும் வெளிவரும் அம்மலர் பல பக்திப் பாடல்களையும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் பத்திமைக்கட்டுரைகளையும் தாங்கிச் சிறப்பாக வெளிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

வேதாந்தச் சார்புடைய சின்மயா மிஷன் நல்லூர் மண்ணில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு சைவப்பணி புரிந்துவருகின்றமை குறிப் பிடத்தக்கது. பிரசங்கம், பஜனை, சமூக விழிப்புணர்வு, தியானம் எனப் பல வழி களில் சுவாமி ஜாக்கிரசைதன்யர் சைவத் தமிழ்ச் சமூகத்தை ஆற்றுப்படுத்திவருவது பாராட்டிற்குரியது.

சமூக மயப்படுத்தப்பட்ட தனை வளரத் தொடங்கிய இக்கால கட்டத்தில் இவ்விந்து நிறுவனங்களும் சமயப் பணியோடு சமூகப்பணிகளும் ஆற்றத் தலைப்பட்டன. வறியவர்க்கு உதவு தல் பொருளாதார உருவாக்கத்திற்கு உதவு தல், கல்வி வசதியளித்தல், இலவச மேல திக கல்வி, கலை வகுப்புக்களை நடாத் துதல், கலை நிகழ்வுகளுக்கு இடமளித் தல், உணவிடல், யாத்திரை - சுற்றுலா அழைத்துச் செல்லுதல், சமூக விழுமியங் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஊட்டல் போன்ற செயற்பாடுகளை உதாரணங்க ளாகக் கூறலாம். இலங்கையில் இனப்பிரச் சினை அதி உச்சம் பெறத்தொடங்கிய எண்பதுகளின் பிற்பகுதியில் இப்பிரதேசத் தின் பல வீடுகளிலும் சாயிபாபா வழிபாடு அதி முதன்மை பெறத்தொடங்கியது. அது தொண்ணூறுகளில் நிறுவனமயப்பட்டு சமய, சமூகப்பணிகளையும் சமய சமூக சமரச சிந்தனைகளையும் முன்னெடுத்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லூர்ப் பிரதேச இந்து 30 யங்களின் சமூக நலனோம்பு அபி விருத்தி ஒன்றியம் 2010இல் நல்லூர் பிரதேச செயலகத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நல் லூரப் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள ஏறத் தாழ 275 கோவில்களுள் 60 கோவில் கள் வரை இவ்வொன்றியத்தில் அங்கத்து வம் பெற்றுள்ளன. அவற்றில் 22 கோவில் கள் வருடந்தோறும் வறிய மாணவர்களின் கல்விக்கு நிதியுதவி செய்து றன. இது தவிர இவ்வொன்றியத்துடன் தனியாரும் இணைந்து வறிய மாணவர் களுக்கு உதவி புரிய ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். இவ்வமைப்பின் நோக்கம் ஆலயங்களை சமூக சேவையில் ஈடுபடுத்து அதற்கமைவாக 2010ல் ஆகும். இருந்து சூழ்நிலையில் அசாதரண தனித்துவிடப்பட்ட பெற்றோரில் ஒருவ ரையோ, இருவரையுமோ இழந்த 20 மாண

வர்களுக்கு மாதந்தோறும் 500ருபா வீதம் அவர்களது கல்வித்தேவைக்கு வழங்கப்பட் டது. 2012ல் இருந்து 40 மாணவர் களுக்கு இவ்வுதவி தொடர்ந்து வழங்கப்படு கின்றது. இதனைவிட ஆலயங்களில் பஜ னைகள் மேற்கொள்வதற்கான ஊக்கு விப்பு நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. இந்த ஒன்றியத்தின் நிர்வா கத்தில்ஆலயம்சார்ந்தநிர்வாகிகள்பொறுப் புக்களை வகிக்கின்றனர். பிரதேச செயலர் போஷகராகவும் கலாசாரா உத்தியோகத்தர் இணைப்பாளராகவும் இருக்கின்றனர்.

பொது நிறுவனங்கள் பலவற்றில் பொ துவாக ஏற்படும் நிர்வாக மாற்றம், ஸ்திர மின்மை, பிறநாட்டங்கள் என்பவையும் சுமுக அசைவியக்கமும் ஏற்படுத்தும் தொய் வுகள் இந்நிறுவனங்கள் சிலவற்றுக்கும் ஏற்பட்டன. பாடசாலைகளை, அரசு அறு பதுகளில் பொறுப்பேற்றதனால் சைவவித் தியா விருத்திச் சங்கம் தன் பணிகளைச் சிறுவர் இல்லங்களை மட்டும் நடாத் துவதாக குறுக்கிக்கொண்டது. சைவபரி பாலன சபை, பரீட்சை, மாநாடு நாடாத் துதல் என்பவற்றையே பெரிதும் முன்னெ டுத்து வருகின்றது. புதிதாகத் தோன்றிய பலநிறுவனங்களும் தமது பணியின் எல்லைகளை மட்டுப்படுத்தியே உள்ளன. இளைய தலைமுறையின் சிந்தனை, நாட்டம் என்பன பொருளீட்டலில், நவீன பொழுது போக்குகளில் அதிகம் ஈடுபடுவதனால் இத்துர்ப்பாக்கியம் நிகழ் கிறது. இப்பிரதேசத்தின் இளைய தலை முறை தனது அடையாளத்தை, சமயத்தை, சமூகப்பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை, விழுமியங்களை இந்நிறுவனங்களைப் பரிபாலிப்பதனூடு மீட்டுருவாக்கம் செய்ய வேண்டும். இந்நிறுவனங்களின் பணிகள் விரிவுபடுத்தப்படுவதோடு சமூகத் தேவையை அறிந்து பெரும் சமூகப் பணி களை முன்னெடுத்துச் செயற் படுவதனூ டாக சைவப்பாரம்பரியப் பேணுகையைத் தொடர முடியும்.

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் இந்துப் பண்பாட்டு மரபுகள்

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்

ஓய்வுநிலை உதவிப் பணிப்பாளர் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

01. நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகம்

ழ்ப்பாண இராச்சியத் தின் தலைநகராக விளங் கிய வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நல்லூரலேயே நல்

லூர்ப் பிரதேச செயலகம் அமைந் துள்ளது. யாழ் மாவட்டத்தில் 15 பிரதேச செயலகங்கள் உள்ளது. இவற்றில் இந்துப் பண்பாட்டு மரபுகள் சிறப்பாகப் பேணி வளர்க்கப்படும் பிரதேசமாக நல்லூர்ப் பிரதேசம் காணப்படுகிறது. நல்லூர், அரியாலை, வண்ணார்பண்ணை, கொக்கு திருநெல்வேலி, கோண்டாவில், வിல், கந்தர்மடம், நாயன்மார்கட்டு, கல்வியங் ஆகிய கிராமங்கள் இப்பிர காடு தேசத்தில் அடங்குகின்றன. இப்பிர தேசத்தில் J/89 முதல் J128 வரையுள்ள நாற்பது கிராம அலுவலர் பிரிவுகளி 21744 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த லும் 65931 மக்கள் வசிக்கின்றார்கள். இவர்களில் 30998 பேர் ஆண்கள். 34993 பேர் பெண்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களில் பெரும்பான்மையோர் இந்துக்கள். கலை யும், தமிழும், சைவமும், பண்பாட்டு விழு மியங்களும் பேணி வளர்க்கப்படும் பல கிராமங்களை ஒன்றிணைத்துப் பரிபால-னம் செய்யும் பிரிவாக நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகம் காணப்படுகிறது. இந்துப் பண் பாட்டைப் பேணி வளர்க்கும் பெரி யோர்கள் பலர் இப்பிரதேசத்தில் அன்றும் வாழ்ந்தார்கள், இன்றும் வாழ்கிறார்கள்.

02. யாழ்ப்பாணத்து அரசர்களும் இந்து சமயமும்

அந்நியர்களுடைய வருகைக்கு முன்பு ஈழமணித்திருநாடு கோட்டை இராச்சியம், கண்டி இராச்சியம், யாழ்ப் பாண இராச்சியம் என மூன்று பிரிவு களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. யாழ்ப் பாணத்தை கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து போர்த்துக்கீசர் ஆக்கிரமிக்கும் வரை (கி.பி.1216-1621 வரை) ஆரியச் சக் கரவர்த்திகள் என்ற தமிழ் மன்னர்கள் ஆட்சி செய்து வந்தார்கள். 1216 தொடக்கம் 1450 வரை சிங்கை நகரும் (வல்லிபுரம்) 1456 முதல் 1621 வரை நல்லூரும் யாழ்ப்பாண அரசின் இராசதானிகளாக விளங்கின. இக்காலத்தில் இந்து சமயம் இலங்கையின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும்உன்னத யினை அடைந்தது. பல சைவ ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டதோடு சில ஆலயங்கள் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டன. பல சமய நூல்களும் தோற்றம் பெற்றன.

யாழ்ப்பாணத் தமிழரசர் காலத் திலே சோதிடம், வைத்தியம் சார்ந்த நூல் கள் (செகராச சேகரம், பரராசசேகரம், செக ராசசேகரமாலை) வெளியிடப்பட்டன. பரராசசேகரனின் மைத்துனராகிய அரச காளிதாசனின் கேசரிப்புலவர் இரகு தமிழி**ல்** காவியமாகத் வம்சத்தை பாடியருளினார். இவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழில் எழுந்த பல நூல்கள் அறிஞர்களால் ஆராயப்பட்டன. நல்லூ ரிலே சரஸ்வதி மகால் என்ற இடத்திலே அறிஞர்கள் பலர் ஒன்றுகூடி இலக்கிய,

வைத்திய சோதிட நூல்களை ஆராய்ந் தார்கள்.

03. சைவ அலயங்கள்

நல்லூரை இராசதானியாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்த ஆறாம் புவனேகபாகு மன்னன் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைக் கட்டுவித்தான். ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் நல்லூரை இராசதானியாகக் கொண்டு ஆட்சி நடாத்திய பொழுது நல்லூர் முருகன் கோயிலை மையமாகக்கொண்டு சுற்றிவரப் சைவாலயங்களை அமைத்தார்கள். நல்லூர் கைலாச பிள்ளையார் கோயில், வீரமாகாளி அம்மன் கோயில், சட்டநாதர் சிவன்கோயில், நாயன்மார்கட்டு வெயிலு பிள்ளையார் என்பன அவை யாகும். போர்த்துக்கீசர் யாழ்ப்பாண இராச் சியத்தைக் கைப்பற்றியபொழுது கோயில்களை இடித்து தரைமட்டம் ஆக்கி னார்கள். கோயில்களில் இருந்த சொத் துக்கள் அனைத்தும் சூறையாடப்பட்டன.

ஒல்லாந்தர் காலத்தின் பிற்பகுதி யில் இப்பொழுது இருக்கும் இடத்தில் நல்லூர் முருகன் ஆலயம் சிறிய ஒரு வேற்கோட்டமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சைவப் பெருமக்கள் பலரின் உதவியி னால் இக்கோயில் அபரிதமான வளர்ச் சியைப் பெற்று இன்று ஈழம்வாழ் சைவப் கோயிலாகப் பெருமக்களின் தேசக் பிரகாசிக்கிறது. ஆவணி மாத அமாவாசை யைத்தீர்த்தோற்சவமாகக்கொண்டுமகோற் சவப் பெருவிழா இருபத்தைந்து நாட்கள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. ஈழத்தின் பல பாகங்களில் இருந்தும், புலம் பெயர் நாடுகளில் இருந்தும் பல ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் மகோற்சவப் பெருவிழா வைக் காண்பதற்காக வருகை தருவார்கள். இக்காலத்தில் கோயில் சூழல் முழுவதும் தெய்வீக அலைவீசும். ஆடியும், பாடியும் அழுதும் தொழுதும் வணங்கும் அடியார் கூட்டத்தினை நல்லூர் வீதியெங்கும் காண லாம்.

போர்த்துக்கேயரால் இடிக்கப் பட்ட கைலாயநாதர் கோயிலைகி.பி.1850 இல் ஆறுமுகநாவலர் ஓலையினால் ஒரு சிறுமண்டபம் அமைத்து பிள்ளையார் விக்கிரகத்தை பிரதிஷ்டை செய்து சிறு கோயிலாக்கினார். தொடர்ந்து அடியார்கள் பலரின் பெருமுயற்சியினால் கோயில் புனரமைக்கப்பட்டு சிவலிங்கமும் அம்பாள் விக்கிரகமும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சக்தி ஆலயங்கள் தனித்துவமும் பெரும் சிறப்பும் மிக்கதாக நல்லூர் வீரமாகாளி அம்மன் ஆலயம் விளங்குகிறது. நல் லூர் இராசதானிக்குள் நுழைய முயன்ற வர்களுடன் நடைபெற்ற போர்கள் இப்பகு தியில் நடந்ததாக யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை கூறுகிறது. யாழ்ப்பாண மன்னர் களின் போர்க்கடவுளாக வீரமாகாளி அம்மன் போற்றப்பட்டு வணங்கப்பட் டாள். யாழ்ப்பாண மன்னன் சங்கிலியனால் பாவிக்கப்பட்ட வீரவாள் வீரமாகாளி அம்மன் கோயிலில் வைத்து நீண்டகாலம் பூசிக்கப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது.

நல்லூர்ப்பிரதேசசெயலகத்தின்பரி பாலனத்திற்கு உட்பட்ட கிராமங்களில் பல வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க சைவக் கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. இராஜ கோபுரங்களுடன் கம்பீரமாகக் காட்சி பல ஆலயங்கள் உள்ளன. தரும் சித்தர்களின் சமாதி உள்ள கோயில்களும் இப்பிரதேசத்தில் உண்டு. பலாலி வீதியில் உள்ள கோண்டாவில் சந்திக்கு அருகில் இருக்கும் அற்புத நர்த்தன விநாயகர் ஆலயத்தில் குடைச் சுவாமிகளின் சமாதிக் கோயில் அமைந்துள்ளது. இதேபோல கோண்டாவில் வடக்கில் உள்ள மஞ்சத்தடி ஆலயத்தின் (முருகன் மூலஸ்தானத்தில் பெரிய சந்நாசியார் என்று அழைக்கப்படும் சந்நாசி அப்பாவின் சமாதி வைக்கப்பட்டு அதன்மேலே வேல் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டுள்ளது.

சைவப் பண்பாட்டை வளர்க்கும் கேந்திர நிலையங்களாக இப்பிரதேசத்தில் உள்ள ஆலயங்கள் பல மிளிர்கின்றன. திருமுறைகள் ஓதல், திருவாசக முற்றோ தல், புராணபடனம், சமயப் பிரசங்கம் போன்ற பல நிகழ்வுகளும் இந்த ஆலயங் களில் இடம்பெற்றுவருகின்றன. தமிழ் நாட்டில் இருந்து பலசைவப் பெரியார்களை அழைத்து சமயப் பிரசங்கங்கள் செய்வித்த ஆலயங்களும் இப்பிரதேசத்தில் உண்டு. கொக்குவில் மஞ்சவனப்பதி முருகன் ஆல யத்தில் இரண்டு தடவைகள் திருமுருக கிரு பானந்தவாரியார் வருகை தந்து தொடர் சமயச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றியி ருந்தார். கோண்டாவில் கிழக்கு அற்புத நர்த்தன விநாயகர் ஆலயத்தில் மாதம் தோறும் வரும் பூரணை தினத்தில் திருவா சகம் முற்றோதல் நடைபெற்று அன்ன தானம் வழங்கும் நிகழ்வு இன்றும் நடை பெற்று வருகிறது. மகோற்சவ காலங் களில் இப்பிரதேசத்தில் இருக்கும் பல ஆல யங்களில் பசிப்பிணிபோக்கும் அன்ன வழங்கப்பட்டு வருகிறது. தானம் திருநெல்வேலியில் சிவனுக்கும் அம்பாளுக் கும் இரு பெரும் ஆலயங்கள் அருகருகே காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணப் பல் கலைக் கழகத்தில் சேர் பொன் இராமநாத னால் கட்டப்பெற்ற தெற்கு வாயிலுடன் கூடிய பரமேஸ்வரன் கோயில் உள்ளது.

04. कलंबी बान ग्रंमें मी

நல்லூர்ப் பிரதேச்திலே ஞான தானத்தை வழங்கும் புகழ்பூத்த பல பாடசா லைகள் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப் பாணம் இந்துக் கல்லூரி, கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி, கல்வியங்காடு செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரி, கோண்டாவில் இந்துக் கல்லூரி, யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி போன்ற பல உயர்தர பாடசாலைகளும் ஆரம்பக் கல்வி இடைநிலைக் கல்வி என்பவற்றைப் போதிக்கும் பல பாடசா லைகளும் இயங்கி வருகின்றன. இலங்கை யின் பல பாகங்களிலும் சைவப் பாடசா

சைவக் கல்வியை நிறுவி லைகளை வளர்த்த சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் திருநெல்வேலி கலாசாலை வீதியிலேயே அமைந்துள்ள சைவப்பண்பாட்டுடன் கூடிய சைவ ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் சைவாசிரிய கலாசாலை இந்தச் சூழலிலே 1928ஆம் ஆண்டு முதல் மூன்று தசாப் தங்களுக்கு மேல் இயங்கியது. இந்திய ஜனாதிபதியாக இருந்த டாக்டர் இரா ஜேந்திர பிரசாத்துடன் ஒன்றாகக் கல்வி கற்ற மயிலிட்டி சுவாமிநாதன் இந்த ஆசிரிய கலாசாலையின் அதிபராகப் பல வருட காலம் பணியாற்றியிருந்தார். தவமுனிவர் பொ.கைலாசபதி, பண்டிதமணி சி. கண பதிப்பிள்ளை போன்ற அறிஞர் பெருமக்கள் இங்கே விரிவுரையாளர்களாகப் பணியாற் றினார்கள். சைவக் கல்வி வளர்ச்சிக்காகத் தன்னையே அர்ப்பணித்துப் பணியாற்றிய இந்து போட் சு. இராசரத்தினம் இந்தச் சூழலில் இருந்தே தமது பணிகளை ஆற்றி யிருந்தார். புகழ்பூத்த சைவப் பாடசாலை யாக விளங்கிய பரமேஸ்வராக் கல்லூரி இருந்த இடத்தில் 1974ஆம் ஆண்டு யாழ். பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது. மருத் துவம், விஞ்ஞானம், கணிதம், கலை, வர்த் தகம், சட்டம் விவசாயம், சித்தமருத்துவம், நுண்கலைகள் போன்ற பலதுறைகளு டன் கூடிய உயர்கல்வி நிலையமாக யாழ். பல்கலைக்கழகம் மிளிர்கிறது. தொழில் நுட்பக் கல்லூரி, திறந்த பல்கலைக் கழகம் என்பனவும் இப்பிரதேசத்திலேயே இயங்கி வருகின்றன.

05. திருநெல்வேலியில் இயங்கி மறைந்து யோன உயர் கல்வி நிலையங்கள்

திருநெல்வேலிக் கலாசாலை வீதி யில் தமிழ், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் உள்ள இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்பிக்கும் காவிய பாடசாலை 1950ஆம் ஆண்டளவில் இயங்கிவந்தது. சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்த கலாநிதி N.M.பெரரா இங்கே இயங்கி வந்த சைவ வித்தியாவிருச்திச் சங்கம், சைவாசிரிய கலாசாலை, காவிய பாடசாலை என்பவற் றைப் பார்த்துவிட்டு இந்த இடம் ஒர் இந்துப் பல்கலைக்கழகம் அமைந்திருக்கும் சூழல்போல அமைந்துள்ளது எனக் கூறியிருந்தார்.

பரமேஸ்வராக் கல்லூரி கத்தில் சில வருடகாலம் பரமேஸ்வரா பண்டித ஆசிரியர் கலாசாலை இயங்கி வந்தது. மூன்று வருட காலம் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஆவதற்கான பயிற்சி வழங்கப் பட்டது. பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தி அடைந்தவர்களுக்கு இரண்டு வருடகா லம் ஆசிரியர் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. சேர் பொன் இராமநாதனின் மருமகன் சு.நடேசபிள்ளை இதன் அதிபராக இருந் தார். சுவாமி விபுலானந்தர். சுத்தானந்த பாரதியார், உளவியல் அறிஞர் கலாநிதி ஆகியோர் சிவப்பிரகாசம் இங்கே விரிவுரையாளர்களாகக் கடமையாற் றினார்கள். தமிழ்மொழியின் இலக்கண இலக்கியங்களை எல்லாம் துறைபோகக் கற்ற ஆசிரியர்கள் பலர் இந்த ஆசிரியர் கலாசாலையினால் உருவாக்கப்பட்டார் கள்.பண்டிதர்களாகிய க. சச்சிதானந்தம் க. வீரகத்தி, இ.திருநாவுக்கரசு ஆகியோர் இக்கலாசாலையால் உருவாக்கப்பெற்ற புகழ்பூத்த மாணவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க வர்கள்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட நமது வலிகாமம் உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் வடக்கில் இருந்த மக்களில் பலரும் விட்டு சொந்த இடங்களை தமது இடம்பெயர்ந்தனர். கலையும் தமிழும், சைவமும், கல்வியும் சிறப்புற்று வளர்ந் திருந்த பிரதேசங்கள் பல மக்கள் நடமாட்ட வனாந்தரங்களாக மில்லாத மாறிவிட் டன. நல்லாசிரியர் பலரை உருவாக்கிய பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையும் இடம்

பெயரவேண்டி ஏற்பட்டது. 1990 முதல் சைவாசிரிய ஆண்டு இருந்த இடத்தில் பலாலி கலாசாலை ஆசிரியர் கலாசாலை, சிறப்பாக இயங்கி வந்தது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் சிறப்பாகத் திருநெல்வேலியில் இயங்கி வந்த பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை படிப்படி யாகத் தேய்வடைந்து இன்று முற்றாகச் செலிழக்கும் நிலைக்குத் தளப்பட்டு விட்டது. சேர்பொன் இராமநாதனால் ஆண் பிள்ளைகள் கல்வி கற்பதற்காக 1923ஆம் ஆண்டில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. பல ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களுக்கு கல்வியை வழங்கிய அறிவாலயமாகத் திகழ்ந்த இக்கல்லூரி வளாகத்தில் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப் பட்டதால் 1964ஆம் ஆண்டிலிருந்து பரமேஸ்வராக் கல்லூரி செயலிழந்தது. தென் இலங்கையில் எந்த ஒரு பல்கலைக் கழகமும் பாடசாலை ஒன்றின் அழிவில் தோற்றம் பெறவில்லை. ஆனால் யாழ்ப் பாணக் குடாநாட்டில் புகழ்பூத்த பரமேஸ் கல்லூரியின் அழிவிலேயே பல்கலைக் கழகம் தோற்றம் பெற்றது. கல்லூரியின் பழைய பரமேஸ்வராக் மாணவர்கள் பலர் உள்ளம் வெதும்பினார் கள். பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை மீண்டும் திருநெல்வேலியில் உருவாக்கவேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்தார்கள். முயற்சிகள் எதுவும் செயல் வடிவம் பெறவில்லை. திரு நெல்வேலிச் சந்திக்கு அருகில் இயங்கி ஆரம்ப பாடசாலை வந்த இந்து பரமேஸ்வரா ஆரம்ப வித்தியாலயம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்ததுடன் திருப்தி அடைந்துவிட்டார்கள்.

06. இந்து சமய நிறுவனங்கள்

வித்தியாவிருத்திச் சங்கத் தின் கீழ் இயங்கி வந்த நிறுவனங்களில் இன்று இல்லம் சைவச் சிறுவர் நடைபெற்று வருகிறது. ஒன்றே இந்த இல்லத்தில் 200க்கு மேற்பட்ட ஆதர பிள்ளைகள் வற்ற முறையில் நல்ல

பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள். இதே போல திருநெல்வேலியில் பலாலி வீதிக்கு மேற்குப் பக்கமாக கருணை இல்லம் என்ற சிறுவர் இல்லம் தனியார் ஒருவரினால் இந்து பண்பாட்டுப் பின்னணியில் மிகச் சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டுவருகிறது.

நல்லூர் முருகள் ஆலயத்தின் மேற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் நல்லை ஆதீ-னம் சைவசமயப் பண்பாட்டை வளர்க்கும் கேந்திர நிலையமாகக் காணப்படுகிறது. ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் (மணி ஐயர்) இந்த ஆதீனத்தை நிறுவினார். புராணபடனம், சமய வகுப்புகள், பண்ணிசை வகுப்புகள் என்பன இங்கே இடம்பெற்று வருகின்றன. ஆதீனத்தின் கலாமண்டபத்தில் பல சமய மாநாடுகள், சமயம் சார்ந்த நிகழ்வுகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. 2003ஆம் ஆண்டில் உலக இந்து மாநாட்டின் யாழ் பிராந்திய மாநாடு மண்டபம் நிறைந்த மக்கள் கூட்டத்துடன் மிகச் சிறப்பான முறையில் இங்கே நடைபெற்றது. இந்த ஆதீனத்தை நிறுவிய மணி ஐயர் மிகச் சிறந்த சங்கீத கதாப்பிரசங்கியாகத் திகழ்ந்தார். நல்லூர்க் கந்தனின் மகோற்சவ காலத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் ஆலய முன்றலில் இவருடைய கதாப்பிரசங்கத்தை அசையாமல் இருந்து கேட்டுப் பயன் அடைந்தார்கள். புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் சைவப் பெருமக்கள், அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம், நமது நாட்டில் வாழும் வள்ளல் பெருமக்கள் ஆகிய பலரின் உதவியுடன் நல்லை ஆதீனம் புதுப்பொலிவு பெற்று கம்பீரமாகக் கட்சி தருகிறது. ஈழம் வாழ் சைவத் தமிழர்களின் தலைநிமிர் நிறு வனமாகிய நல்லை ஆதீனம் சைவக் கல்வியையும், பண்பாட்டையும், கலை களையும் வளர்க்கும் கேந்திர நிலையமா-கச் செயற்படவேண்டும் என்பதே சைவப் பெருமக்கள் அனைவரதும் விருப்பமாகும். இரண்டாவது குரு மகா சந்நிதானமாக விளங்குகின்ற ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிக-ஞானசம்பந்த ளின் அருளாட்சியில் சைவப் பண்பாட்டு

வளர்ச்சி மறுமலர்ச்சி அடையவேண்டும் என்பதே சைவப் பெருமக்கள் அனைவர-தும் எதிர்பார்ப்பாகும்.

கந்தர்மடம் குமாரசுவாமி வீதியில் உள்ள ஸ்ரீ சிவகுருநாத குருபீடம் என்று அழைக்கப்படும் வேதாந்தமடம் வேதாந்த தத்துவ ஞானத்தை பரப்புரை செய்யும் நோக்கில் அமைக்கப்பட்டது. சித்த புருஷ ராகிய கடையிற் சுவாமிகள் பரம்பரையில் சார்ஜன் சுவாமிகளின் சிஷ்யன் கனகரத்தின சுவாமிகளினதும் அவருடைய சிஷ்யன் மகாதேவ சுவாமிகளினதும் தூல சரீரம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்ற சமாதிக் கோயில்கள் இங்கே உண்டு. பின்பு வந்த சுவாமிகள், நமசிவாயம் இராமலிங்க சுவாமிகள், சோமஸ்கந்தவேள் சுவாமிகள் ஆகியோருடைய நினைவுச் சின்னங்கள் இங்கே காணப்படுகின்றன. இப்போது இளைஞராக உள்ள வேதவித்யா சாகர சுவாமிகள் இம்மடத்தைப் பரிபால-னம் செய்து வருகின்றார். உபநிடதம், பகவத்கீதை, வேதாந்தம், திருமந்திரம் ஆகிய ஞானநூல்கள் பற்றிய வகுப்புகள் இங்கே நடைபெற்று வருகின்றன. ஆர்வ முள்ள பலர் இவ் வகுப்புகளில் பங்குபற்றிப் பயன் அடைந்து வருகின்றார்கள்.

இந்து மாமன்றம், இந்து சமயப் திருமுறை மன்றம், பேரவை, யன சமயம் வளர்க்கும் பணிகளை இப்பிர இருந்து மிகச் சிறப்பாகச் தேசத்தில் செய்துவருகின்றன. நாவலர் மணிமண்ட துர்க்காதேவி மணி மண்டபம், பம், இளங்கலைஞர் மண்டபம், திவ்ய ஜீவன மண்டபம், கம்பன் கோட்டம், சங்க மகேஸ்வரன் மண்டபம் ஆகிய இடங்களில் சைவத்தையும் தமிழையும், கலைகளையும் வளர்க்கும் நிகழ்வுகள் பல இடம்பெற்று வருகின்றன.

அறிஞர்களின் வரிசையில் சுவாமி நாத பண்டிதர்

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் உள்ள கந்தர்மடத்தில் சுவாமிநாத பண்டிதர்

1880 இல் தோன்றினார். வாழ்நாளையே ஆறுமுகநாவலரைத் தெய்வமாகக் கருதி வாழ்ந்த குடும்பத்திலே தோன்றிய சுவாமி நாதபண்டி தர் தனது வாழ்நாளையேசைவத் தமிழ்ப் பணிக்கு அர்ப்பணித்தார். தேவார அடங்கன் முறையினைத் தல வரிசை தவறாமல் பதிப்பித்தார். திருமுறை களின் பெருமையினை ஆராய்ந்து திரு முறைப் பெருமை என்ற நூலை வெளியிட்டார். சிவஞானபோத மாபா டியம், திருக்கோவையார் உண்மை, திருவிளையாடற் புராணம், குமரகுரு பிரபந்தம், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தம் முதலிய சைவ சித்தாந்த நூல்களை வெளியிட்டார்.

குகதாசர் சபாரத்தின முதலியார்

இவர் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத் திற்கு உட்பட்ட கொக்குவில் கிராமத்தில் 1863ஆம் ஆண்டில் தோன்றினார். தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் மிகப் புலமை நிறைந்தவராக விளங்கினார். சைவத்திரு ஜே. எம். நல்ல சாமிப் பிள்ளையினால் தமிழ் நாட்டில் நடா ததப் பெற்று வந்த சித்தாந்த தீபிகை என்ற ஆங்கில மொழிச் சஞ்சிகையில் சைவம் பற்றிப் பல கட்டுரைகளை எழுதியிருந்தார். இவர் ஆங்கிலத்திலே இந்து சமயத்தின் பிரதான அம்சங்கள் என்ற நூலையும் வெளியிட்டார்.

08. கலைகள்

சமயத்திலிருந்து பிரிக்கமுடியாத ஒரு அங்கமாகவே கலைகள் இந்துசமயத் தில் காணப்படுகின்றன. கட்டிடம், சிற்பம், ஓவியம், இசை, நடனம் ஆகிய கலைகள் கோயில்களை மையமாக அனைத்தும் வைத்தே வளர்ச்சி அடைந்தன. மனிதனி ஆன்மீக உணர்வு ஏற்படுவதற்கு LLD உதவும் சாதனமாகவே கலைகள் காணப்படுகின்றன. சிற்பங்கள், விக்கிரகங் கள் செய்யும் கலைஞர்களை அபரபரமாக் கள் என்றே இந்து சமயத் திருநூல்கள் கூறுகின்றன. வாகனம், கைலாச வாகனம், போன்ற பொக்கிஷங் மஞ்சம், தேர்

களை மரத்தினால் உருவாக்கும் சிற்பக் கலைஞர்கள் பலர் திருநெல்வேலிப் பிரதேசத்தில் உள்ள காளிகோயில் சூழ லில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அமரர் ஆ. சீவரத்தினம் அவர்கள் ஆறு முகம் சிற்பாலயம் என்ற சிற்பக் கூடத்தை நிறுவி நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சித்திரத் தேர்களை உருவாக்கிய சிறந்த விற்பன்னராக விளங்கினார். சிற்பக்கலை பற்றிய நுட்ப மான அறிவும் அனுபவமும் பெற்ற கலாகேசரி ஆ. தம்பித்துரை அவர்கள் யாழ். கல்வித் திணைக்கள சித்திரபாடத்துறை கல்வி அதிகாரியாகப் பணியாற்றியிருந்தார். சிற்பக் கலாநிதி சீவரத்தினத்தின் சகோதரர் இவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கலாபூஷ ணம் சு. இராசரத்தினம் என்பவர் விநாய-கர் சிற்பாலயம் அமைத்து வாகனங்கள், மஞ்சம், தேர் என்பவற்றை உருவாக்கி வந்தார். இன்னும் பல இளம் கலைஞர்கள் சிற்ப விற்பன்னர்களாகத் திகழ்ந்து பல கலைப் பொக்கிஷங்களை உருவாக்கி வருகின்றார்கள். பஞ்சலோக விக்கிரகங்கள் செய்வதில் விற்பன்னராகத் திகழும் திரு பாஸ்கரன் அவர்கள் பல நூற்றுக்கணக்கான அருள் ஒழுகும் விக்கிரகங்களைச் செய்து ஈழத்தில் உள்ள பல சைவ ஆலயங் களுக்கும் வழங்கி உள்ளார். இசை, நட னக் கலைகளை வளர்க்கும் பணியினை இளங்கலைஞர் மண்டபத்தினர் சிறப்பா கச் செய்து வருகின்றார்கள். நாதஸ்வரத் தவில்க் கலைஞர்கள் பலரும் இப்பிர தேசத்தில் வாழ்ந்து தமது கலைப் பணியி னைச் சிறப்பாக ஆற்றி வருகின்றார்கள். இப்பிரதேசத்தில் உள்ள பெண் ஞர்களும் நாதஸ்வரத் தவில் வான்களாக இருக்கின்றார்கள். கல்வியங் காட்டைச் சேர்ந்த முத்துலட்சுமி சகோத ரிகள் இக்கலையை வளர்ப்பதில் நெடுங்கால மாக ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள்.

09. சித்தர்கள் நடமாடிய பூமி

இந்த ஞான பூமியிலே சித்த புருஷர் கள் பலர் நடமாடித் திரிந்தார்கள். ஈழத்துச் சித்தர்களில் மூலபுருஷராக

இருந்த கடையிற் சுவாமிகளின் சீடர் செல் லப்பா சுவாமிகள் நல்லூர்த் தேரடியைத் தமது ஞான அனுபவத்திற்கு உரிய இடமா-கத் தேர்ந்தெடுத்து வாழ்ந்துவந்தார். செல் லப்பா சுவாமிகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு அருள்வழங்கப்பட்ட ஞானச்செல்வரா கவே யோகர் சுவாமிகள் திகழ்ந்தார். பக்குவ மான ஆன்மாக்களை ஆட்கொண்டு அருள் செய்யும் பொருட்டு இறைவன் குருமூர்த்த மாய் மண்ணிலே எழுந்தருளுவார் என்றே நமது சமய நூல்கள் கூறுகின்றன. சிவபெரு செல்லப்பமூர்த்தமாய்த் தேர் மானே முட்டிப்படியிலிருந்து அளித்த **अ**(5) ளாடலையெல்லாம் யோகர் சுவாமி கள் நன்கு அனுபவித்துள்ளார். சற்குரு வாய் அமைந்த செல்லப்பா சுவாமிகள் தீரடா ஆரடா நீ? தேரடா உள்? பற்று? பாரடா வெளியில் 67601 னும் வாசக தீக்கை அளித்து யோகர் சுவாமிகளை ஆட்கொண்டார்.

பேசும் தெய்வமாக நின்று பேரருள் புரிகின்ற நல்லைக் கந்தனின் திருவருளும் செல்லப்பா சுவாமிகளின் குருவருளும் ஒருங்கே கிடைக்கப் பெற்ற யோகர் சுவாமிகள் நல்லூரான் மீது பாடிய பாடல் கள் முருகப் பெருமானின் திருவருளை அனைவருக்கும் உணர்த்தும் ஞானப்பாடல் களாகக் காணப்படுகின்றன. நமது சொந்த வாழ்வில் ஏற்படும் துன்பங்கள் நீங்குவதற்கு மாத்திரமல்லாது நமது நாட்டைப் பீடித்திருக்கும் பீடைகள் அகல்வதற்கும் நல்லூரானை வணங்கி உள்ளம் உருகிப் பாடவேண்டும் என்பதை

"நல்லூரானைக் கும்பிட்டு நீ பாடு -அதனாலே நாட்டிலுள்ள பிணிகள் ஓடும்" என யோகர் சுவாமிகள் தனது நற்சிந்தனைப் பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

கோண்டாவில் வடக்கு மஞ்சத்தடி என்று அழைக்கப்படும் இடத்தில் வாழ்ந்த பெரிய சந்நாசியார் தம்மை நாடி வரும் அடியவர்களின் உடல், உளப் பிணிகளைப் போக்கும் மருத்துவராகவும், சித்துக்கள் பல கைவரப்பெற்ற சித்த புருஷராகவும் திகழ்ந்தார். இணவில் கந்தசுவாமி கோயி விலே இருக்கும் கலைப் பொக்கிஷமாகிய திருமஞ்சத்தினை சந்நாசி அப்பாவே உரு வாக்கிக் கொடுத்தார். அற்புதமாக சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய கண்ணைக் கவரும் சிற்பங்கள் பல இம்மஞ்சத்திலே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கோண்டாவில் வடக்கில் மஞ்சம் உருவாக்கப்பட்ட இடத் தில் இருக்கும் ஆலயம் மஞ்சத்தடி முருகன் ஆலயம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது. கோண்டாவில் குமரகோட்டத்தைப் பிறப் பிடமாகக் கொண்ட குடைச்சுவாமிகள் அண்மையில் வாழ்ந்த சித்த புருஷர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவருடைய கையிலே எப்பொழுதும் குடை ஒன்று இருப்பதால் அன்பர்கள் குடைச்சுவாமிகள் இவரை என்று அழைத்தார்கள். இவருடைய அருள் விளையாட்டுக்களைத் தரிசித்த பலர் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். "அருள்பலர் அருள் தெரியும்" என்பது இவரால் அருளப்பெற்ற மகாவாக்கியம் ஆகும்.

சிவபூமியாகிய ஈழமணித் திருநாட் டில் சைவமும் தமிழும் கலைகளும் சிறப்புற்று விளங்கும் பிரதேசமாகவும் பக்தர்கள், ஞானிகள், சித்தர்கள் எனப் பல தரப்பட்ட ஆன்மீகச்செல்வர்கள் நடமாடிய ஞாபூமியாகவும்நல்லூர்ப் பிரதேசம் திகழ்கிறது. நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத் திற்கு உட்பட்ட இடங்களில் இருந்து எழும் ஞான ஒளி ஈழம் முழுவதும் பரவி-னால் நமது நாடு மீண்டும் மாறும்.

வழிபாட்டு மரபு- நல்லூர்ப் பிரதேசத்தினை மையமாகவைத்து ஓர் பார்வை

திரு நி **மா. அனந்தலட்சுமி** அப் ருத்தி உத்தியோகத்தர் (இந்து கலாசாரம்)

தியும் அந்தமுமில்லா பல சிறப்புக்களுடைய இந்து சமயத்தில் வழிபாடுகள்தான் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு வழி

வகுக்கின்றன. "அரிது அரிது மானிட ராய்ப்பிறத்தலரிது" என்பது ஔவை யார் வாக்கு. கிடைத்தற்கரிய மானிடப் பிறவி எடுத்தவர்கள் உண்மையிலே பாக்கிய சாலிகள். எனவே இப்பிறவியைப் பயன்படுத்தி இறைவனை அடைந்து முத்தியின்பம் பெறுவதற்கு உறுதுணை யாக அமைந்தவையே வழிபாடுகள். நம் வாழ்க்கை ஒரு வழிபாடென்பதைப் பிரஸ் தான திரியங்களிலொன்றான பகவத்கீதை "கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பாராதே" எனக் கடமையின் முக்கியத்துவத்தை விளக் குகிறது. "ஒவ்வொருவரும் அவரவர்க்கென விதிக்கப்பட்ட கடமையைச் சரிவரச் செய்தாலே இறைவனை அடையலாம் என்கின்றார் பகவான் கிருஷ்ணன்" இத னையே "செய்யும் தொழிலே தெய்வம்" என்ற மூதாதையர் வாக்கும் விளக்குகிறது. இந்துதர்மசாஸ்திரங்கள் வழிபாடுகளை ஐந்து வகைப்படுத்துகின்றன. அவை யாவன

- 1. தேவவழிபாடு (தேவயக்கும்)
 - 2. ரிஷிவழிபாடு (ரிஷியக்ஞம்)
 - 3. அதிதிவழிபாடு (அதிதியக்ஞம்)
 - 4. பிதுர்வழிபாடு (பிதுர்யக்ஞம்)
 - 5. பூதவழிபாடு (பூதயக்ஞம்)

இல்லறத்திலே இருப்பவர்கள் மேற் படி ஐந்து வகை வழிபாடுகளையும் ஆற்றி யாகம் செய்த பலனைப்பெற்று முத்தியின் பம் பெறலாம் என இந்து மத நூல்கள் கூறுகின்றன. ஐவகை வழிபாடுகளைப் பற்றிய விளக்கங்களை இதிகாச, புராணங் களில் காணலாம். சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நான்கு வகை மார்க்கங்களினூடாக இவ்வழிபாடுகள் ஆற்றப்படுவதைக் காணலாம். இவ்வைந்து வழிபாடுகளுள் குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாடுகளுள் குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாடுகளும் அடங்குகின்றன. எனவே வழிபாடுகள் பற்றிய பார்வையில் அவை ஆற்றப்படும் முறைகள் பற்றி நோக்கு வோம்.

தேவயக்ஞம் என்ற இறை வழிபாடு பற்றிப்பார்ப்போமானால் எங்கும் நிறைந்த இறைவனை அவனது அருளை மையாகப்பெறும் இடங்கள் களாகும். "பசுவின் உடல் முழுவதும் பரவியுள்ள பாலை அதன் மடியிலிருந்து பெறுவது போல் ஆலயத்தில் இறை வனை வழிபடுவதால் அருள் எளிதில் கிடைக்கின்றது. "ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று" என்றனர் ஆன்றோர் ஆலயக்கோபுரக் கலசங்களில் பல திரவியங் களிட்டுக் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுகின் அதிலிடப்பெறும் வரகரிசிக்கு றது. இடியைத்தாங்கும் சக்தி இருக்கின்றது. இதனாலே தான் ஔவையாரும் "கோயி லில்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம்" கோபுரங்கள் உயரமாக இருப் என்றார் அவ்வூரை பது 24 மின்னலி லிருந்து காப்பாற்றவே "கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்" என்பதன் மகிமை அக்கோபுரத்திலிருந்து வெளிப்

சக்தி அலைகள் மனிதனைத் படும் தூய்மைப்படுத்தும். அதனால் நல்ல சிந் தனைகள் தூண்டப்பட்டு நாமாற்றும் செயல்களும் நல்லவகைகளாக அமை-வதால் புண்ணியங்கள் பெருகின்றன. நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் நடைபெறும் இறைவழிபாட்டில் ஆலயங்கள் சிறப் பிடம் பெறுகின்றன. ஆகமம்சார்ந்த, சாராத ஆலயங்களிலும் சரியை வழி பாடு ஆலயத் தொண்டுகள் என்ற அடிப் படையில் நடைபெறுகின்றன. கிரியை வழி பாடான நித்திய, விசேடபூசைகள், விரத விஷேடபூசைகள், திருவிழாக்கள் மகோற்சவங்களும் ஆலயங்கள் தோறும் இடம்பெறுவதைப் பார்க்கலாம். யோக வழிபாடுகள் அட்டாங்க யோகமுறை கள், ஞானவழிபாடு என்பன மனம் பக்கு வப்பட்டவர்கள் செய்வதையும் ஆலயங் களில் காணலாம்.

குறிப்பாக நல்லூர் எனச் சொன்னால் உலகிலுள்ள மக்கள் மனக்கண்களில் தெரிவது நல்லூர்க்கந்தசுவாமி கோவிலா கும். அங்கு ஆகம வழிபாடுகள் இடம் பெறுவதைப்பார்க்கலாம். ஆலயச்சூழ லில் அர்ச்சனைப் பொருட்கள் வேண்டும் வசதிகள் சில ஆலயங்களில் அமைந்திருப் பதைக் காணலாம். காலலம்பிச் செல்ல நீர்நிலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நள மகாராஜன் காலலம்பாது (குதிக்கால்) ஆலயம் சென்றதாலே ஏழரைவருடம் சனீஸ்வரன் கஸ்டப்படுத்தியதாக நளபுரா ணம் கூறுகிறது. அகையால் வழிபாட்டில் காலலம்பிச் செல்லும் முறையை இப்பகுதியில் பார்க்கலாம். எங்கும் காணலாம்.

உள்வீதி வழிபாட்டில் பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்க்காரமும், ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸக்காரமும் செய்வார்கள். இவ்வணக்கம் கொடிமரத்திற்கு முன் னால் மூலமூர்த்தியைப்பார்த்துச் செய்தலே முறை சன்னிதானங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் வீழ்ந்து வணங்கத் தேவையில்லை. உள்வீதிப்பிரதட்சணம் விநாயகர் ஆலயத் தில் மட்டும் ஒருமுறை செய்ய லாம். ஏனைய ஆலயங்களில் மூன்று முறை வழிபடுவதைப் பார்க்கலாம். அம்மன், விஷ்ணு, லஷ்மி, ஆலயங்களில் நான்கு முறை வலம் வருவார் சூரியன் கோவிலில் இரு தடவை வலம் வருவது முறை. பிரதட்சண வழிபாட்டின் பின்பே நவக்கிரக வழிபாடு செய்வதையும் பார்க்கலாம். சண்டேஸ்வரரை வழிபடும் போது சின் முத்திரைப் பாவனையாகக் கைகளைப்பிடித்துத் தட்டுவதால் ஓம் எனும் ஒலி கேட்கும். இவ்வழிபாடு செய்வ தால் வழிபட்ட பலன் கிடைக்கும் சண்டேஸ்வரர் சன்னிதானமில்லாத ஆல யங்களில் மூலமூர்த்தியோடு சண்டேஸ் வரர் இருப்பதாக நினைத்து வழிபட வேண்டும். நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் மூலமூர்த்திக்கு முன்னுள்ள மண்டபத்தில் எழுந்தருளிச் சண்டேஸ்வரர் இருக்கின்றார். அவரிற்குப் பூஜைகள் நடைபெறுவதை யும், அடியார்கள் வழிபடுவதையும் அவ்வாலயத்தில் பார்க்கலாம்.

திரை போட்டிருக்கும் போதும், ஆலயக்கதவுகள் பூட்டியிருக்கும் போதும் அடியார்கள் கோபுரத்தைப் பார்த்து வழிபடுவர். மகோற்சவகாலம் சுவாமி உள்வீதிவலம்வரும் போது நாமும் ஒருமுறை அச்சுவாமியோடு உள்வீதிப் பிரதட்சணம் செய்தால் மூன்று முறைவழிபட்ட பல-னுடன் அஸ்வமேதயாகம் செய்தபலனும் கிடைக்கும். நந்திக்கும் மூலமூர்த்திக்கும் குறுக்காக நமஸ்காரங்கள் செய்யக் கூடாதென்பது அனேகமான அடியார் களிற்குத் தெரியும். வீழ்ந்து வணங்கும் நமஸக்காரங்கள் செய்பவர்களது தலை வடக்கு, கிழக்கு நோக்கி இருப்பதே முறை. எல்லா ஆலயங்களிலும் அனேகமாக சிட்டிகளில் நெய்விளக்கு, நல்லூர் போன்ற முருகன் ஆலயங்களில் தினைமா விளக்குகள் ஏற்றி வழிபடுவர். எவ்விளக்கு களாயினும் இருதிரிகளையும் ஒன்றோடு ஒன்று முறுக்கிச் சேர்த்து ஒவ்வொரு முகத்திலும் (குத்துவிளக்கு) இரண்டு திரி-களைச் சேர்த்துப் போட்டபடி விளக் கேற்றுவதே முறை. ஒற்றைத்திரி போட்டு ஏற்றுவது எதிர்மறை விளைவுகளை உண்டுபண்ணும். இரட்டைத்திரி போட்டு ஏற்றுவது நல்ல சூழலை உண்டுபண்ணும். விளக்குச்சுடர் கிழக்கு, வடக்கு, மேற்கு நோக்கி இருக்கலாம். சுவாமியை நோக்கி வைக்க வேண்டும் எனச்சிலர் தெற்கு நோக்கி விளக்கேற்றுகிறார்கள். இது இயமதிசை, ஏற்றுவதைத்தவிர்ப்பது நல்லது. வெறுந் தரையில் விளக்கேற்றிவைக்காது, இலை, தட்டுகளில் ஏற்றி வைத்து வழிபடலாம். ஒரு விளக்கிலிருந்து இன்னொரு விளக்கை ஏற்றாது ஒரு குச்சியால் அல்லது திரியை எடுத்து ஒவ்வொரு விளக்கையும் ஏற்றினாலே அத்தனை விளக்குகளையும் ஏற்றியபலன் கிடைக் கும். குறிப்பாக கார்த்திகை உற்சவ, விரத நாட்களில் நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் மாவிளக்குகள் போட்டு வழிபாடுகள் செய்வதைப் பார்க்கலாம். சிட்டி விளக்கு வழிபாடுகள் பௌர்ணமி, வியாழக்கிழமை, செவ்வாய்கிழமைகளில், வெள்ளிக்கிழமைகளில் சிறப்பாகக் காண லாம். ஏனைய ஆலயங்களிலும் இவ் வழிபாட்டு முறைகளைப் பார்க்கலாம். அம்மன் ஆலயங்களில் செவ்வாய், வெள்ளி போன்ற நாட்களில் ராகுகாலத்தில் தேசிக்காய் விளக்குகள் ஏற்றிப் பெண்கள் வழிபாடுகள் செய்வதையும் பார்க்கலாம். அவ் விளக்கிலும் இரட்டைத்திரி போடு வதே நல்லது. துர்கைக்கு அவ்வழிபாடு செய்வர்.

நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் சிறப்பான ஒருவிடயம் ஆண்கள் மேலாடை நீக்கியே ஆலயத்துள் சென்று வழிபடுகிறார் கள். இம்முறையேசரி. வழிபட்டபலன் ஆண்களிற்கு மார்புமூலம் தான் செல்லும். இதனால் மேலாடை நீக்குவதால் எளி-தில் உடம்புள் அருட்சக்தி கிடைப்பதால் உடல், மனம், இரண்டுக்கும் ஆரோக்கி யம் கிடைக்கிறது. இதை விஞ்ஞானிகளே ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வழிபாட்டு மரபு இப்பிரதேசத்தில் வழுவாதிருப்பதற்கு இவ்வாலயம் சான்றாகும். இம்முறை இவ்வாலயத்திற்குப் பெருமையையும் சேர்க்கிறது. ஆண்கள் வேட்டியுடன் சால் வையும் என இரட்டை வஸ்த்திரம் அணிந்தே வழிபாடாற்றும் சுபகாரியத்திற்கு உகந்தது. பெண்களிற்கு அவர்கள் அணிந்திருக்கும் ஆபரணங் களினூடாகவும் முகத்தினூடாகவுமே இறைவன் அருள் கிடைக்கும். சேலை அணிந்து வழிபடுவதே சிறப்பு சேலைத் தலைப்பைத் தரை நோக்கித் தொங்க விட்டால் வழிபட்ட பலன் பூமியை நோக்கிச் சென்றுவிடும் என்பதால்த்தான் மூதாதையர்கள் சேலைத்தலைப்பை இடுப் பைச்சுற்றி அணியச்சொன்னார்கள். இத னால் உடம்புள் அருட்சக்தி செல்லும் . இப்படி அணிந்து ஆலய வழிபாடு செய் பவர்களை நாம் இன்றும் காணலாம்.

முருகன் ஆலய மகோற்சவ காலங்களில் காவடி எடுத்து ஆடி நேர்த்தி வழிபாடுகள் செய்வதையும் பார்க்க லாம் இடும்பன் என்ற அரக்கனை முருகப்பெருமான் ஆட்கொண்டபோது அவன் செய்த காவுதடி வழிபாடே காவ-டியாக மருவியது. இடும்பன் வாகனத் திருவிழாவும் மகோற்சவகாலத்தில் நல்லூ ரில் காணலாம். தேர், தீர்த்தத் திருவிழாக் களில் பறவைக் காவடிகள் ஆடி நேர்த்தி வழிபாடுகள் செய்வதையும் காண லாம். அம்மன் ஆலயங்கள், சன்னிதானமுள்ள ஆலயங்களி அம்மன் லும் பௌர்ணமி விசேட 15/TL களில் திருவிளக்குப் பூசைகள் நடைபெறு வதையும் நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் உள்ள வண்ணை. காமாட்சி யம்மன் கோவிலில்(நாச்சிமார்) இவ்விளக்குப் பூசை பல பெண்களினால் செய்யப்படு வதையும் பார்க்கலாம். இப்பூசைக்கு எவர் விளக்குப்பாவிக்கக் கூடாது. சில்வர் பூஜைகளிலும், வீடுகளிலும் பித்தளை விளக்கே குத்துவிளக்காக இருக்க வேண் டும். தேசிக்காய் மாலை, வேப்பிலைமாலை அணிந்து, குங்கும அர்ச்சனை செய்து வழிபடுவதையும் பார்க்கலாம். விநாய கரிற்கு விரதகாலங்களில் தேங்கா யெண்ணை விளக்கேற்றி, மோதகபூசை, அறுகம்புல் மாலை அர்ச்சனைகள், தேங் காய் அர்ச்சனைகள் செய்து வழிபடுவதை யும் பார்க்கலாம். சிவன் ஆலயங்களில் சிவராத்திரி விரதத்தின்போது நான்கு ஜாமப்பூசை வழிபாடுகள், மற்றும் பிர தோஷ விரத காலங்களில் அப்பிரதட்சண, பிரதட்சண வழிபாடுகள் செய்வதையும் காணலாம். ஐப்பசிக் கந்தசஷ்டி விரத காலங்களில் நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் சிறப்பாக சிவலிங்க பூசை வழிபாடுகளை யும் ஆறாம்நாள் சூரன்போர்த் திருவி ழாவையும் அன்று தேவர்கள் போல் அடியார்கள் சிலர் அலங்காரம் செய்து வழிபாடுகள் செய்வதையும் காணலாம். சிவன் கோவில்களிலும் இவ் வழிபாட் டைக் காணலாம் . மறுநாள் தெய்வானை அம்மன் திருக்கல்யாணமும் இடம் பெறும். கேதாரகௌரி விரத 21 நாள் பூசை வழிபாடுகள். நவராத்திரியில் கும்பபூசை, கொலு வழிபாடுகளையும் காணலாம். நல்லூர்ச்சிவன் ஆலயத்தில் வீட்டுப்பூசை நாளில் சுபாசினி (சுமங்கலி) பூசை, குமாரி பூசைகளிடம்பெறுவதையும் அடியார்கள் வழிபடுவதையும் பாரக்க லாம். ஐப்பசிக்கடைசி வெள்ளி அன்று மார்க்கண்டேயருக்கு मीवानं அருளிய இயமனைச்சங்காரம் பின் செய்ததும், பூமிப்பாரத்தால் தேவர்களின் வேண்டு தல்படி இயமனை உயிர்ப்பித்ததையும் இயமசங்காரத் சித்தரிக்கும்

திருவிழாவைச் சிறப்பாக நல்லூர்ச் சிவன், சட்டநாதர்சிவன் போன்ற சிவன் ஆலயங் களில் காணலாம்.

பெருந்தெய்வ வழிபாடுகளை இது வரை பார்த்தோம் சிறுதெய்வ வழி பாடுகளையும் சில இடங்களில் நாம் காணலாம். ஆரம்பத்தில் பிள்ளையார் வழிபாடு அப்படி இருந்தாலும் தற் போது தெய்வ வழிபாட்டிற்குள் அடங்கி விட்டது வழிப்பிள்ளையார், குளக்கரைப் பிள்ளையார் ஆற்றங்கரைப் பிள்ளை யார் ஆலயங்கள் சிறுதெய்வவழிபாட்டைக் குறிக்கும்.

பைரவ வழிபாடும் ஆகமமுறையில் பெருந்தெய்வ வழிபாடாகவும், கிராமிய முறையில் சிறுதெய்வவழிபாடாகவும் இடம் பெற்று வருகின்றது. கிராமங்களில் சிறுபைரவ ஆலயங்களில் மக்கள் தம் விருப்பப்படி கிராம வழக்குப்படி வசதிப்படி வழிபடுகின்றனர். ஆரம் பத்தில் சில ஆலயங்களில் பலியிடல் இடம் பெற்றது. ஆனால் சட்டரீதி, அறிவியல் ரீ-தியல் அவற்றைநீக்கி நீத்துப்பூசணிவெட்டி குங்குமம் பூசி வழிபடுவர். இவ்வழி பாட்டில் பக்தி, பரவசம், ஆட்டங்கள், வாக்குச் சொல்லுதல், பொங்கல், மடை-பரவுதல், வடைமாலை சாத்துதல் போன்ற வழிபாட்டு முறைகளும் இடம்பெறு வதைக் காணலாம். கரகம், காவடி, காத்தவராயன் கத்து, வசந்தன்கத்து போன்ற கலை நிகழ்வுகளினூடாக வழிபாடுகள் சில இடங்களில் இடம்பெறுவதுண்டு. கூத் துக்கள் மருவிவிட்டது அரியாலை, வண்ணார்பண்ணை, கந்தர்மடம், நல்லூர், கல்வியங்காடு, திருநெல்வேலி, சங்கிலியன் கோண்டாவில், தோப்பு, கொக்குவில் போன்ற ஊர்களில் வைரவர் ஆலயங்கள் வழிபாடுகள் அமைக்கப்பட்டு நடை காணலாம். கிராமதே பெறுகின்றதைக் எனப்போற்றும் ஐய-வதை, காவலர் வேண்டி வழிபடுவர். னாரை மழை

கார்த்திகையில் மாலை போட்டு மார்கழி வரை 45 நாட்கள் விரதமிருந்து சபரி மலை தரிசனம் பெற செல்வதற்கு வழிபாடு கள்சிறப்பாகநடைபெறுவதைக் கோண்டா வில்சபரீசஐயப்பன் ஆலயத்தில்காணலாம். அரியாலை, திருநெல்வேலி, இருபாலை ஆகிய ஊர்களிலும் ஐயப்பன் ஆலயங்கள் உள்ளது. ஈழத்தின் ஆதிவாசிகளான நாகர்களால் ஆற்றப்பட்ட நாகதம்பிரான் வழிபாடு பாம்புகளின் (ராகு,கேது) தோஷங்களைப் போக்க இவ்வழிபாடு இடம்பெறும். நல்லூரில் சிவன் ஆலயங் களில் சன்னிதானத்தில் இத்தெய்வத்தைக் காணலாம். நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் பைரவர் சன்னிதானத்தில் சூலத்தின் வல்ப்பக்கம் இத்தெய்வத்தைத் தரிசிக் கலாம். வண்ணார்பண்ணை வடமேற்கில் நாகதம்பிரான் ஆலயம் உள்ளது. இங்கு நாக வழிபாடுகள் இடம் பெறுவதைக் காணலாம்.

அண்ணமார் சிவனின் அம்சம், மறு பெயர்களாகப் பொல்லுக்கிழவன், சிவகுடும்பன் என்பதாகும். ஒருகல் ஒரு பொல்லு அண்ணமாரின் குறியீடாகும். ஐயனார் கோயில் சிலவற்றிலும் அண்ண மார் தெய்வம் உள்ளது. அரியாலை, நீராவியடி, கந்தர்மடம் ஆகிய பகுதிகளில் இவ்வாலயம் அமைத்து வழிபடுவதைக் காணலாம்.

முனி அல்லது முனியப்பர், சங்கிலியர் காவல்த் தெய்வமாகக் கிராமமக்களால் வழிபடப்படுவதைக் கோண்டாவில் குமரக் கோட்டத்திலும் காணலாம். யாழ்ப்பாண நகரில் முனியப்பர் கோவில் உண்டு.

சலவைத் தொழிலாளிகளின் குல தெய்வமாகப் பெரிய தம்பிரான் வழிபாடு இடம் பெறுகின்றது. நரியன்குண்டு, பிற வுண் வீதியில் இவ்வாலயம் அமைத்து வழிபாடுகள் நடைபெறுவதைப் பார்க்க லாம். விஷ்ணு பெருந்தெய்வம் அவரின் அவதாரமான நரசிங்கர் இன்னல் போக்கிக் காக்கும்தெய்வமாகக்கிராமமக்கள் வழிபடு வர் இவ்வாலயம் நல்லூரில் இல்லை.

வீரபத்திரரும் காவல்த்தெய்வமாக வழிபடப்படுவதை அரியாலை, கோண்டா வில் பகுதிகளில் காணலாம் கிழக் கிலங்கை, வன்னிப்பிரதேச மக்களிடம் பிரசித்தி பெற்ற கிராமியப் பெண் தெய்வழிபாடாகிய கண்ணகி வழிபாடும் இப்பிரதேசத்திலுள்ளது. அம்மை, கொப் புளிப்பான், கண்நோய் போன்ற அம்மனின் சீற்றத்தாலேற்படும் வெப்பு நோய்களிலி ருந்து காப்பாற்றும் தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றது. பங்குனித் திங்கள், வைகாசி விசாகத்திலும் சிறப்பாக பொங்கல்ப் பூசை வழிபாடுகளிடம் பெறும். அரியாலை, வண்ணார்பண்ணை அரசடி - கந்தர்மடம், வண்ணை. வடமேற்கு, கோண்டாவில் ஆகிய பகுதிகளில் இவ்வாலயத்தைக் காணலாம்.

மாரி எனும் மழையோடு தொடர்பு டையவள் மாரியாயி, மகமாயி, மாரியத்தா என்ற முத்துமாரி. மழை-தருபவளாக, வெப்பநோய்களைத் தீர்ப்பவ ளாக வழிபடுகின்றனர். கரகம், காவடி, அலகுகுற்றல், தீமிதித்தல்போன்ற வழி பாடுகளை நேர்த்தியாக செய்வர். இலங்கையில் மலையகத்தில் இவ்வழி பாட்டு முறைகளை இன்றும் காண லாம். இருப்பினும் பங்குனித்திங்கள் பொங்கல்ப் பூசை, வைகாசிப் பொங்கல், ஆடிக்கூழ்த்திருவிழா போன்ற வழி பாடுகளை இங்கு கூடுதலாகக் காணலாம். நீர்மோர், நீர்ச்சாதம், பொங்கிமடை பரவு தல் வழிபாடுகளும். நீர்க்கஞ்சி, குளிர்த்தி வழிபாடுகளையும் காணலாம். அரியாலை, வண்ணார்பண்ணை, கந்தர்மடம், நெல்வேலி, கோண்டாவில் போன்ற பகுதிகளில் இவ்வழிபாடுகள் உள்ளன.

வீரத்தை வேண்டிப்பயம் போக்கும் தெய்வமாகவும், ஊர் எல்லை காக்கும் தெய்வமாகவும் போரில் வெற்றிபெற வேண்டும் தெய்வமாகவும் காளியை வழி பட்டனர். தற்போ தும் நோய், பகை போக்கு பவைகளாக வழிபடுவர். பொங்கல், மடை பரவுதல், தேசிக்காய்மாலை, வேப்பிலை மாலை சாத்துதல் செய்வர். தற்போது இவ்வாலயங்கள் ஆகமம்சார் பெருங்கோயில்களாகிவிட்டன. ஆயினும் பங்கு னித்திங்கள், வைகாசிப்பொங்கல், ஆடிச் செவ்வாய் போன்றன விசேடமாகக் கொண்டாடப்படுவதை இன்றும் காணலாம். இவ்வாலயங்கள் அரியாலை, யாழ்ப்பாணம் ஐயனார் கோவிலடி, நல்லூர், திருநெல்வேலி, கோண்டாவில், கொக்கு வில் ஆகிய பகுதிகளிலுள்ளன.

சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் திரௌபதி யம்மன் வழிபாட்டைக் கிழக்கிலங்கையில் தீமிதிப்பு இங்கு காணலாம். சிறப் பான வழிபாடு. கொத்தியம்மன் வழி பாடு பிள்ளைப் பெறுவுக்குக் காவல்த் தெய்வம். இன்று வன்னி மண்ணில் தெய்வம் பேய் எனும் இத் நிலை யில் வழிபடப்பட்டதை அறியலாம். இவ்வழிபாடு இப்பிரதேசத்திலில்லை கொக்குவிலில் வராகி அம்மன் கோவி லும், வண்ணார்பண்ணையில் பிடாரி அம்மனும் உள்ளன. பேச்சியம்மன் வழி பாடு வண்ணார்பண்ணையில் காணலாம். அடுப்பு நாச்சி வழிபாடு வீடுகளில் செய்வர். இவ்வழிபாடு போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் தொடங்கியது. வீட்டில் தயாரிக்கும் பலகாரத்தில் அடுப்பு நாச்சிக்கென நேர்ந்து அடுப்பில் வைப்பர். அதன் பின் ஏனைய பலகாரங்களைத் தம் தேவைக்குப் பயன்படுத்துவர். இவ்வழக்கம் இன்றும் எம் சமுதாய மக்களிடம் கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். பிதுர் வழிபாட்டில் அடங்கும் சமாதி வழி பாடு இது அடியவர்களின் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன. இங்கு குருபூசைகள் நடக்கும். ஈழத்தில் வாழ்ந்த சித்தர்களின் சமாதிகள் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது.

நீராவியடி கடையிற் சுவாமி கோயில், நல்லூர் செல்லப்பா சுவாமிகள் போன்றன.

மரவழிபாடும் இங்கு சில இடங்களில் காணலாம். கிராமிய வழிபாட்டில் பலியிடு தல் அருகிவிட்டன. வேறுபகுதிகளில் சில இடங்களிள் இடம் பெறுகின்றன. அவை முற்றாக நீங்கினால் சைவத்தின் சிறப்பு அனைவராலும் விளங்கப்படும். இவ்வாறாகத் தேவவழிபாடுகள் பற்றிப் பெருந்தெய்வ, சிறு தெய்வ வழிபாடுகளில் பார்த்தோம். அடுத்து ரிஷி வழிபாடுபற்றிப் பார்ப்போம்.

ரிக்ஷி வழிபாட்டில் சப்தரிக்ஷிகளான

- 1. ஜமதக்கினி -ரேணுகா
- 2. பரத்வாஜர் க்ருதாவி
- 3. அத்ரி -அனுசூயை
- 4. வசிஷ்டர் அருந்ததி
- 5. காஸ்யபர் அதிதி
- 6. விசுவாமித்திரர் குமுதவதி
- 7. கௌதமர் அகலிகை

என்போரைக் காலையில் எழுந்ததும் தியானித்துத் தம் கருமம் ஆற்றுபவர்கள் உள்ளனர். இன்றும் திருமணக் கிரியை யில் அம்மி மிதித்து அருந்ததி வசிட் டர்தம்பதிகளை வழிபடும் மரபு காணப்படு கிறது. இந்துகுருமார், பத்தினிகள், சுவாமிகள், யோகிகள், சித்தர்களையும் ரிஷிவழிபாட்டில் இணைத்து வழிபட லாம்.

அதிதி வழிபாடு விருந்தினரை உபசரித்து சுபநிகழ்வுகள் விழாக்கள், புது வருடம், தீபாவளி பண்டிகைக்களூடா கவும் இவ் வழிபாடு இன்றும் தொடர் கிறது. "செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான் நல்விருந்து வானத்த வர்க்கு" எனத் திருவள்ளுவரும் விருந்து வழிபாடுபற்றி 10 குறள்களால் விளக்கு கிறார் "யாவர்குமாம் பிறர்க்கின்னுரைதானே" எனத் திருமந்திரமும் விளக்கு கிறது. மகேஸ் வரபூசையும் இதற்கு உதாரணமாம் – ஆலய உற்சவங்களில் இவ்வழிபாடு உள்ளது.

அபரக்கிரியைகளான மாசியம், திவசம், அமாவாசை, பௌர்ணமி நாட் களில் முறையே தந்தை தாயினை நினைத்து விரதமிருத்தல் என்பவையும் பிதுர் வழிபாடாகின்றது. குருபூசை விழாக்களும் இதனைக் குறிக்கும்

வழிபாடு அனைத்து உயிர் 45 களிடமும் அன்புகாட்டல். விரதகாலம் காகத்திற்கு உணவளிப்பது, பசு, மாடு போன்றவற்றைக் கோமாதா எனப்போற்றி இருப்பதாக தெய்வங்களும் எல்லா வழிபடுவது, பட்டிப் பொங்கல் பூசை என வழிபடுவது, அரிசிக் கோலம் போடுவதால் எறும்பு, பூச்சிகளிற்கு உணவாவதற்கு வழி வகுப்பது "யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கொரு வாயுறை" எனவும் அன்பே சிவம் எனக் கூறும் திருமந்திரமும் பூதவழிபாடு பற்றிக் கூறுகிறது. இன்றும் அது தொடர்வதைப் பார்க்கலாம். புண்ணியக் கிராம விழாவில் கோபூசை செய்வதையும் பார்க்கலாம்.

குருவழிபாடு- ரிஷிவழிபாட்டிலும், லிங்கவழிபாடு- தேவ வழிபாட்டிலும், சங்கம வழிபாடு- அதிதி வழிபாட்டிலும் அடங்கி பிதுர்வழிபாடு, பூதவழிபாடென ஐவகை வழிபாடுகளையும் இன்றும் காண லாம். மற்றும் இறைவழிபாட்டில் கைக- ளைத் தலைக்கு மேல் 12 அங்குலம் உயர்த்தியும், ரிஷி குருவழிபாட்டில் நெற் றிக்கு நேராகவும், விருந்தினர் சான்றோரை மார்பிற்கு நேராகவும், பெற்றோரில் தந் தையை உதடுகளிற்கு நேராகவும், தாய்க்கு வயிற்றுக்கு நேராகவும் கைகூப்பிவணங்க வேண்டும். பூத வழிபாட்டில் சாதாரண வணக்கம் (உணவளித்தல்). "அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்" என்றார் ஒளவையார். பெற்றோரை வழிபாடு செய்வது தமிழ் பண்பாட்டில் முன்னிலை வகிக்கின்றது.

எனவே வழிபாடே வாழ்க்கை என ஒருமைப்பாடும், அன்பும் இணைந்து வழிபாடுகள் அமைந்தால் மனமும் உடலும் ஆரோக்கியம் பெறுகிறது. இதனால் அனைவரது செயல்களும் நல்ல வகைகளாக அமையும் போது நாடும் சிறக்கும். இதனால் உலகம் ஆனந்தமய மாகும். ஆகவே வழிபாடுகள் பற்றிய பார்வையின்படி அனைவரும் உயர்வடைய இறைவன் நல்லாசி புரிவானாக என வேண்டி இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

சூபம்

கலை-பண்பாடு

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

சிற்பக்கலைமரபுகள் மற்றும் குளங்களின் பெயர்கள் ஊடாக அறியப்படும் நல்லூரின் பண்பாடு

பேராசிரியர் செல்லையா கிருஷ்ணராசா, வரலாற்றுத்துறைத் தலைவர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

புராதன நல்லூர் என்றமையத்தின் சிற்பக்கலை மரபினை ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்வதற்கு எமக்குத் தொடர்ச்சியான வகையில்

கிடைக்கப்பெறவில்லை. ஆதாரங்கள் அந்நியர்களின் ஆட்சிக் காலத்தின்போது கலைமரபினை அடையாளம் காணக் கூடிய வகையில் அமைந்த கருவூலங்கள் யாவும் அழித்தொழிக்கப்பட்டமையினால், நல்லூ ரின் கலைமரபினை ஆராய்வதற்குப் போதியசான்றுகள் இல்லாப் பிரச்சினை ஏற் பட்டுள்ளது. 1 இந்நிலையில் இங்கு கலை மரபு பற்றிய ஆய்வுகள் இன்னும் புத் துணர்வு பெறாதவொரு நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. இருந்தும் நல்லூர் ஒரு பழம் பெரும் மையம் என்ற வகையில் அதன் வரலாற்றுச் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்ட உதவியாக ஆங்காங்கு காலத்துக்குக் காலம் பெற்றுக் கொள்ளப் படும் கலைக் கருவூலங்கள் அமைவ தனைக் காணலாம். 1957ஆம் ஆண்டில் சண்முகநாதன் என்பவரால் நல்லூர் சட்ட நாதர் கோயிலுக்கருகாமையில் அமைந்த பூதவராயர் திருக்குளத்தினின்றும் மீட்கப் பட்ட குறிப்பிட்ட ஒரு தொகுதி கருங் கற்சிற்பங்களும்² 1980இல் யாழ்ப்பாண முஸ்லிம் குடியிருப்பில் அமைந்துள்ள கமால் வீதியிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப் பட்ட ஒரு பெரிய கருங்கற் சிற்பமும்³ உருவமும் நல்லூர் வெண்கல சிறிய சிற்பக்கலை மரபின் தன்மையை அறிவதற் குப் பெருந்துணை புரிகின்றன. மேலும் சங்கிலியன் தோப்பினுள் அமைந்து காணப்படும் யமுனா ஏரியை ஆழமாக்கும் பணியில் யாழ்ப்பாண மாநகர சபையினர் ஈடுபட்டிருந்த பொழுது பெற்றுக்கொள் ளப்பட்ட மரத்தினாலான ஓர் அம்மன் சிலையையும் இங்கு சேர்த்துக் கொள்ள லாம்.

இச்சிற்பங்களின் கலைவனப்பி னையும், அடையாளம் காணல் என்பதனை யும் தென்னிந்திய சிற்பக்கலை மரபின் பின்னணியில் எந்தவொரு நிலையிலும் வைத்து ஆராய்வதற்குரிய சூழ்நிலை இது வரையிலும் ஏற்படவில்லை வி. சிவ சாமி அவர்கள் நல்லூர் பூதவராயர் திருக்குளத்தினின்றும் மீட்கப்பட்ட கருங் சிற்பங்களைப் பற்றிய அறிமுக கற் மாக ஒரு கட்டுரையை எழுதியுள்ளார்.⁴ 1979இல் கமால் வீதியிற் கிடைத்த இரு சிற்பங்களைப் பற்றிய விளக்கத்தினை, கா.இந்திரபாலா ஒரு விபரண ரீதியான கட்டுரையாகத் தென்னிந்தியப் பின்ன ணியுடன் எழுதியுள்ளார். இவற்றினைத் தவிரவேறு எந்தவிதமான முயற்சிகளும் இக் குறிப்பிட்ட சிலைகள் பற்றி விபரிப்பதற்கு இதுவரையில் எந்தவிதமான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லூர் பூதவராயர் திருக் குளத்தினின்றும் மீட்கப்பட்ட கருங்கற் சிற்பங்களில் ஒரு தொகுதி தற் பொழுது யாழ்ப்பாணம் தேசிய அரும் பொருளகத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட் டுள்ளது. அதேபோன்று கமால் வீதிச் சிற்பங்களும் அங்கேயே வைத் துப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பின் னணியிலேயே மேற்படி குறிப்பிட்ட சிற்பங்களைப் பற்றியதான நேரடியான அவதானிப்புக்களினதும், தென்னிந்தியப் பின்னணியில் அவற்றின் நிலை பற்றிய விளக்கக் குறிப்புக்களினதும் தொகுப் பாக இக்கட்டுரை இங்கு அமைக்கப்பட் டுள்ளது. சிலைகளின் அமைப்பு, சிற்பக்கலையில் அதன் வனப்பு, கால ஆய் வுக்கு உதவும் கலைக்கூறுகள் என்றவகையில் அச்சிலைகளை ஆராய்வது கலை வர லாற்றாய்வுக்கு உதவுவதாக அமையலாம்.

நல்லூரிற் சோழர் கலைமரபும் சிற்பங்களும்

சோழ மன்னர்களது கல்வெட்டுக் களில் நல்லூர் என்ற மையம் பற்றிப் பல இடங்களிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். யாழ்ப்பாணக் கோட்டையி லிருந்து மீட்கப்பட்ட சோழருக்குரிய சாசனமொன்றிற்கூட 'நல்லூரான' என்ற தொடர் இடம்பெறுவதனைக் காணலாம்.⁵ இதனை மேலும் உறுதிப்படுத்தக்கூடிய வகையில் அவர்களது காலத்துக் கலைமரபு களுடன்இணைந்த நிலையிற் சில சிற்பங் களைத் தற்போது அடையாளம் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. அவ்வகையில் நல்லூர் பூதவராயர் திருக்குளத்தினின்றும் மீட்கப் பட்ட சிற்பத்தொகுதியிலிருந்த இரண்டு கற்சிற்பங்களையும், கமால் வீதிச் சிற்ப மொன்றினையும் சோழர் கலைப பாணியுடன் இனங்கண்டு ஆராய்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

அ. சனீஸ்வரன் சிற்பம் படம் 01

பூதவராயர் திருக்குளத்தினின்றும் மீட்கப்பட்ட கருங்கற்சிற்பத் தொகுதிக்குள் சனீஸ்வரனது சிற்ப மானது மிகவும் பழமை யானதாகக் கொள் வதற்கு உதவும் வகை யில் அச்சிற்பத்தின் (சில்ப) இலட்சணங் களை எடுத்துக் காட்ட லாம். வாகனமான காகத்தின் மீது வலது காலை மடித்து, இடது காலைக் கீழே தொங்கப்பட்ட அகன் உருவ அமைத

அ.சனீஸ்வரன் சிற்பம் (படம்1)

கீழே தொங்கப்பட்ட இச்சிற்பமானது அதன் உருவ அமைதியைப் பொறுத்த மட்டிலும், ஆபரணக்கலையின் இயல்பு களைப் பொறுத்தமட்டிலும், பழை மையான தன்மையைப் பிரதிபலிப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

பிற்பட்ட காலச் சோழர்களது சிற்பங்களிற் காணப்படும் ஆபரண முறை இச்சிற்பத்திலும் நன்கு பின்பற்றப் பட்டுள்ளது. அதன் அங்க இலட்சணங் களுள் ஜடாமகுடமாகக் காணப்படும் தலையலங்கார முறையினைப் பிற்பட்ட சோழர் காலக் கலை மரபுடன் நன்கு அடை யாளம் காண முடிகின்றது. ஐடாமகு டமானது மூன்று முக்கியமான கூறுகளையு டையதாகவுள்ளது. அதன் சிரசில் காணப் படும் உச்சிக் கொண்டை, பின்னர் அதன் கீழே உள்ள ஜடையை இருகூறாக வகுக்கும் இடைவந்திக்கட்டு என்பனவே அவையா கும். சோழர் கலைமரபிற் கூடுதலா கப்பயன்படுத்தப்படும் ஒரு பாணியாக இம்முறை அமைந்திருப்பதனைத் தென் னிந்தியச் சிற்ப மரபுகளிற் காணலாம்.7 ஜடாமுடியை இரு கூறாக வகுக்கும் இடை வந்திக்குக் கீழ்ப்பாகத்தில் இரத்தினாரமும், மேற்பாகத்தில் லிங்கக் குறியும் இடம் பெற்றிருப்பது இரு முக்கியமான அம்சங் சனீஸ்வரனின் ஜடாமுடியிற் களாகும். காணப்படும் லிங்கக் குறியானது அச்சிற்பத் தினை ஒரு சிவன் கோயிலுடன் தொடர்பு

படுத்துவதாகவும் அமையலாம். அச்சிவன் கோயில் சட்டநாதேஸ்வரராக இருக்கலா மென்பதும் ஆராயத்தக்கதாகும்.(ஜனநாத ஈஸ்வரர்- சட்டநாதேஸ்வரர்)

பிற்பட்ட சோழர் காலத்திற் குரிய சிற்பங்களிற் காணப்படுவதுபோன்ற ஆபரண முறையினைச் சனீஸ்வரன் சிற்பத்திலும் காணலாம். நீண்டமாலை (Oblong Garland) முறை பிற்பட்ட சோழர் கலைமரபுக்குரியது. இச்சிற்பத்திலும் அதனைக் காணலாம். கழுத்தினைச் சுற்றிக் காணப்படுகின்ற ஆபரணங் களின் வகைகள் மிகவும் அலங்காரப்படுத் தப்பட்ட தன்மையையுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. அதேபோன்று காதுக்குரிய ஸ்ரீகுண்டலங்கள் என்ற அணிகலன்களிலும் அத்தன்மையை அவ தானிக்க முடிகிறது.

சமபங்க நிலையில் உருவாக் கப்பட்ட இச்சிற்பத்தின் ஒரு சிறப்பி யல்பு மூன்று பரிமாணங்களையும் (Three Dimensions) கொண்டதாக அமைக்கப்பட் டது என்பதே. காகவாகனத்துடன் கூடிய இச் சனீஸ்வரன் சிலையிற் சமபங்க நிலையைப் பேணுமுகமாக இறக்கப் பட்ட வலது பாதமானது அதன் இடது பாதத்தின் திரட்சியானதன்மை யிலிருந்து சற்றுக் குறைக்கப்பட்டுள்ள மையையும் அவதானிக்கலாம். காக வாக னத்தின் தலைப்பகுதி இடது புறமா கவும், அது பறக்கின்ற நிலையிலும் சித்தரிக் கப்பட்டுள்ளமையையும் இங்கு காணலாம்.

நான்கு கரங்களில் வலது மேற்கர மானது உடைந்துவிட்ட நிலையில், இடது மேற்கரமானது பாசத்தினைத் தாங்கியுள் ளது. வலது கீழ்க்கரம் அபயஹஸ்தமாகவும் இடது கீழ்க்கரம் வரதஹஸ்த மாகவும் காணப்படுகிறது.

உள்ளங்கைகளில் ஸ்வஸ்திகாச் சின் னம் பொறிக்கப்பட்ட நிலையிற் கைமேடுகள் மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத் தப்பட்டுள்ளன. இதுவும் இச்சிலையின் ஒரு சிறப்பியல்பாகும்.

சனீஸ்வரன் சிற்பத் தொகுதியின் பீடமானது சில விசேடமான இயல்பு களைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது இரட் டிக்கப்பட்ட சதுரமான பீடமொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ள தன்மை, அதன் அமைப்பு, அதிற் கூடு(மரனர) என்ற திரா விடப் பாணிக்குரிய கலைக்கூறு செதுக் கப்பட்டுள்ள விதம், என்பவையே அவை யாகும். இதிலிருந்து இச்சிற்பமா னது கோவிலின் உட்பிரகாரத்தினுள் வைத்து வணங்குவதற்காக அல்லாமற் கட்டிட மேல் விதானப் பகுதியிற் கட்டிடக்கலைக் கூறுகளுடன் வைத்து அலங்காரப்படுத்து வதற்காகவே உருவாக் கப்பட்டது எனக் கூறலாம். அவ்வகை யிற் நல்லூர் பூதவராயர் குளத்தினின்றும் மீட்கப்பட்ட சிற்பத் தொகுதியினுட் சனீஸ்வரன் சிலையானது தனித்துவமான தாகக் காணப்படுகின்றது என்பது குறிப் பிடத்தக்கது.

எனவே சனீஸ்வரன் சிற்பத்தின் அமைப்பு, சிற்பக்கலையில் அதன் வனப்பு, கால ஆய்வுக்கு உதவும் கலைக்கூறுகள் என்பனவற்றை ஒன்று திரட்டி நோக்கும் பொழுது பிற்பட்ட சோழர் காலத்திற்குரிய சிற்ப மரபினைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் அது அமைந் துள்ளமைய அவதானிக்க முடிகிறது. அந்த வகையில் கி.பி.10க்கும் 12ஆம் நூற் றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதி யில்இச்சிற்பம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

ஆ. தக்ஷினாமூர்த்தி சிற்பம் (படம்2)

நல்லூர் பூதவராயர் திருக்குளத் தினின்றும் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சிற்பத் தொகுதியினுள் இன்னொரு தனித்துவமான கருங்கற் சிற்பமாகக் காணப்படுவது தக்ஷிணாமூர்த்திச் சிற்ப மாகும். இதன் தனித்துவத்தினை

ஆ.தக்ஸிணாமூர்த்தி சிற்பம்⁹ (படம் 2)

இச்சிற்பத்தில் இரண்டு அடிப் படைகளில் அடையாளம் காண முடிகிறது.

- (1) நான்கு திருக்கரங் கள்
- (2) அபஷ் மாரபுருஷ னின் முகத்தோற் றம்

இவ்விரு அம் சங்களுமே இச்சிற்பத்தின் அமைதியினை யும், கலைவனப்பினையும் காலத்தினை யும்காண்பதற்குப்பெரிதும்பயன்படுபவை யாக உள்ளன.

பொதுவாக நல்லூர்ச் சிற்பத் தொகுதியினுள் நான்கு திருக்கரங்களையு டையவை அவற்றின் முழங்கைப் பாகத் திலிருந்தே பிரிவு கொண்டவையாகக் காணப்பட, தக்ஷிணாமூர்த்திச் சிற்பம் மாத்திரம் தோட்பட்டையிலிருந்து நான்கு திருக்கரங்களுக்குரிய பிரிவுகளைக் கொண்டமைந்துள்ளது. இவ்விதிவிலக் கான தன்மையைப் பிற்பட்ட சோழர் சிற்ப மரபிலும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அனுராதபுரத்திலுள்ள அரும்பொருளகத் திற் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள சோழர் கால வெண்கலச் சிற்பங்களிலும் இத் தன்மையைக் காணலாம்.¹⁰

தக்ஷிணாமூர்த்தியின் நான்கு திருக் கரங்களில் மேல் வலதுகரமானது சாமரையையும் (ஒருவேளை அக்கினியா கவும் இருக்கலாம்) மேல் இடதுகரமா னது நாகபாம்பினையும் தாங்கியுள்ளது. கீழ் வலது கரமானது அபயஹஸ்த நிலை உருத்திராக்கம் மாலையைத் யில் தாங்கியுள்ள அதே நேரத்திற் கீழ் இடது கரமானது, நேராக மடித்த இடது காலின் மீது புறங்கை வெளியே தெரி யும் படியாகத் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளது. உருத்திராக்க மாலையைத் தாங்கியுள்ள அபயஹஸ்த நிலையை 'ஞான முத்திரை' என வி.சிவசாமி அடையாளம் கண்டுள் ளார்.11

சமபங்க நிலையை வெளிப்படுத்தி அமைக்கப்பட்ட தக்ஸஷிணாமூர்த்தி சிலை யின்தலையமைப்பினை நோக்கும் பொழுது பலசிறப்பியல்புகளையும் அவதானிக்கமுடி கிறது. தீச்சுவாலை போன்று பாரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மையத்தில் இரத்தினாரம் செதுக்கப்பட் டுள்ளது. மிகவும் அலங்கரிக்கப்பட்ட தீச்சுவாலையையுடைய ஐடாபாரத்தின் கீழ்ப்பட்டமானது அகன்ற பட்டி போன்று அமைந்திருப்பது அதன் நீண்டமுகத் திற்கு மேலும் மெருகூட்டுவதாக அமை-வதனைக் காணலாம். தடித்த உதட்டினை யுடைய முகத் தோற்றமானது பிற்பட்ட சோழர் கலை மரபிற் பின்பற்றப்பட்ட தென்பதனைக் கலையாய்வாளர் எடுத்துக் காட்டுவர்.

கழுத்தில் அணியப்பெற்ற ஆப ரணங்களின் தன்மையானது பிற்பட்ட சோழர் கலைமரபினைப் பின்பற்றிய தாகும். அதனைத் தமிழ்நாட்டுச் சோழர் மரபுக்குரிய சிற்பங்களுடன் நன்கு அடை யாளம் காண முடியும். பொதுவாக உருண்டை வடிவினதான ஆபரணங்களின் முத்துக்கள் பிற்பட்ட சோழர் மரபிற் சிற்பங்களை அணி செய்வதற்கு நன்கு பின்பற்றப்பட்டிருந்தது என்பதனைச் சைவ சமய குரவர்களின் வெண்கலச் சிற்ப மர பில்இருந்துகாணமுடிகிறது. அதேபோன்ற தொரு தன்மையை இங்கும் காணலாம்.

மேலும் அபஷ்மாரபுருஷனின் தோற் றத்தினைநோக்கும்பொழுதுபொலநறுவை யில் 1960இற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அனுரா அரும்பொருளகத்திற் பாதுகாக் 多以丁 கப்பட்டுள்ள வெண்கலத்தாலான நடராசர் சிலையின் பீடத்தின் முகப்பிற் காணப்படும் வாத்தியக்காரர்களின் தோற்றத்தினையே ஞாபகமூட்டுவதாக உள்ளது. 12 ஆனால் இம் மூர்த்தத்தில் அபஷ்மாரபுருஷனின் தோற் றப்பாடு இப்பிராந்தியத்திற்குரிய சிற்ப உருவாக்கத்தின் விசேடமான பண்பா கவும் கொள்ளலாம். அதன் முகத் தோற்றம் சோழர் காலபூதகணங்களை யொத்திருப்பதினால் இச்சிற்பத்தினையும் பிற்பட்ட சோழர் கலைப்பாணிக்குரிய தாகக்கொள்ளலாம். எனவே மேலே கூறப் பட்ட பண்புகளை ஒன்று திரட்டி நோக்கும் பொழுது கைலாயமலையின் உச்சியின் மீது வீற்றிருக்கும் இச்சிற்ப அமைதி யானது கி.பி.10க்கும் 12ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதிக்குரியதாகக் கொள்ளலாம்.

இ.சண்டேஸ்வரர் சிற்பம் (படம் 3)

யாழ்ப்பாண முஸ்
லிம் குடியிருப்புப்
பகுதியிற் கமால்
வீதியிலுள்ள ஓரிடத்தி
லிருந்து இப்பெரிய
தோற்றமுடைய, இருக்
கும் நிலையில்
அமைந்த கருங்கற் சிற்ப
மானது பெற்றுக்
கொள்ளப்பட்டது. சம

இ.சண்டேஸ்வரர் பங்கநிலையைப் சிற்பம்¹³ (படம் 3) பேணும் இச்சிற்பத்தின் கலைவனப் பினைப்

பார்த்த மாத்திரத்திற் பிற்பட்ட சோழர் கலைப்பாணியுடன் இதனை ஒப்பிட்டு நோக்கிக் கொள்ளலாம்.

உயரமான சதுரவடி வபீட மொன்றின் மீது வலது பாதத்தினைப் பீடத்தினின்றும் கீழே தொங்கவிட்ட நிலையிலும், இடது பாததத்தினை மடித்தநிலையிலும் இச்சிற்பம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. மடிக்கப்பட்ட இடது பாதமானது வலது தொடையைத் தொட்டுள்ள வண்ணம் இச்சிற்பம் காணப்படுகிறது. பாதங்களில் பாத கரங்கள் தெளி வாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. பாதங் களின் உருவ அமைதியானது மிகவும் பொருத்தமான வகையில் வெளிப்படுத் தப்பட்ட விதம் ஒருவேளை தென்னிந்தியா இச்சிற்பத்தினை இங்கு விலிருந்து வந்திருக்கலாமோ எனவும் கொண்டு எண்ண வைக்கின்றது.

கழுத்தாபரணங்கள், காதணிகலன் கள் என்பன மிகவும் தெளிவானவையாக வும் பிற்பட்ட சோழர் கால வெண் கல விக்கிரகங்களிற் பின்பற்றப்பட்டி ருந்த அணிகலன்களின் வடிவமைப்பினை யுடையதாகவும் இச்சிற்பம் விளங்கு கின்றது. யக்நோபவீதம் என்றழைக் கப்படும் முப்புரி நூல் அதன் பெயருக் கேற்ப மூன்ற புரிகளையுடையதாக இடது தோளினூடாகச் செல்வதனையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

இருகரங்களுள் வலது கரமானது மிகவும் நீண்ட, அழகான மழு ஒன்றினைத் தாங்கி நிற்க, இடது கரமானது வரத ஹஸ்த மாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அம்மழு வின் கூரான அடிப்பகுதியானது வலது தொடைமீது தாங்கி நிற்கிறது.

இளமையான தோற்றப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தக் கூடியவாறு முகத்தோற்ற மும், நீண்ட சதுரமான முகவெட்டுமுடை யதாய் மெல்லிய சாந்த நிலை வெளிப்படு மாறு அமைந்த தன்மையும் இங்கு நோக் கத்தக்கது. அதற்கேற்ப, மெருகு மேலும் கூடிக் காணப்படும் வகையிற் காதிற் பத் திர குண்டலங்களையுடையதாகவும், நீண்டதன்மையைக் குறைத்து உருவிற்காதின் விற்கு வட்டமான அமைப்புக் காணப்படுவதனையும் நோக்க லாம். இப்பின்னணியில் இச்சிலையை இந்திரபாலா சண்டேசுவரர் என அடை யாளம் கண்டுள்ளார்.¹⁴

இச்சிற்பத்தின் உருவ அமைதியினை யும், கலைவனப்பினையும் அங்க இலட்சணங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும்போது சந்தேகத்திற் கிடமின்றி அது பிற்பட்ட சோழர் கலைப் பண்புகளுக்குரியதாகக் கொள்ள வைக்கின்றது. அவ்வகையில் இச்சிற்பத்தை கி.பி.10ஆம், 12ஆம் நூற்றாண்டு களுக்கிடைப்பட்டதாகக் கொள்ளலாம்.

யாண்டியர் கலைமரயில் நல்லூர்ச் சிற்பங்கள்:

விநாயகர் கருங்கற் சிற்பம் (படம்4)

விநாயகர் கருங்கற் சிற்பம்¹⁵ (படம் 4)

நல்லூர்ப<u>்</u> பூத வராயர் திருக்குளத்தி னின்றும் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருங் கற் சிற்பங்களுள் இவ் விநாயகர் சிற்ப மும் ஒன்றாகும். கருமை யான மணியுருக்களைக் கொண்ட கருங்கல்லி னால் உருவாக்கப்

பட்டு, இருக்கின்ற நிலையினையுடைய இயல்புகளை ஆராயும் இச்சிற்பத்தின் பொழுது பல விசேடமான அம்சங்களைக் காணமுடிகிறது.

சிற்ப அமைதியின்வெளிப்பாட்டில் ஓர் இலகுத்தன்மையும், தெளிவும் வெளிப் பட்டு நிற்பதனைக் காணலாம். சிற்பத்தின் தெளிவான, கவரத்தக்க இரு கூறுகளாக அதன் தலைப்பாகமும், அதன் வயிற்றுப் பாகமும் அமைந்துள்ளது. அது ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றாக ஐந்து ஒடுங்கிய வளையங்களால் ஆனது. மிக வும் அழகு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள இம் முடியானது அலங்காரப்படுத்தப்பட்ட தலைக்குஞ்சங்களால் அல்லது மயிர்க்குஞ் சங்களால் அழகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

விநாயகரின் இருக்கின்ற அமைப்பா னது நோக்கத்தக்கது. வலது பாதமானது நிலைக்குத்தாக மடிக்கப்பட்டும் இடது பாதமானது பக்கவாட்டாக மடிக்கப் பாரத்தினையும் யும் அதன் சுமக்க சிறப்பான முடியாத நிலை நிலையா அமைந்துள்ளது. நான்கு திருக்கரங்களிற் பின்னிரு கரங்களும் பரசினையும், பாசத்தினையும் முறையே பக்கங்களிலும், இடது வலது, வலது உடைக்கப்பட்ட முன்கரமானது வலது கொம்பினையும், இடது முன்கரமானது மோதகத்தினையும் கொண்டுள்ளன இச்சிற்ப அமைதியிற் 'பானை வயிற் றோன் மோதகம் உண்கின்ற நிலை' மிகவும் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள் ளமையும் உணர முடிகின்றது.

முன்னெற்றிப் பட்டத்தில் முக்குறி யும், அதற்கு மேல் வைரக் கல்லும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இருதந்தங் களுக்குமிடையே நீண்டு காணப்படும் தும்பிக்கையின் மேற்பகுதியில் நீள்வட்ட வடிவில் அதன் 'ஓங்கார நாதம்' தீட்டப் பட்டுள்ளது. முப்புரி நூலானது மிக வும் நுண்ணியதாக வெளிப்படுத் தப்பட்டுள்ளது. இதுவே அதன்புரா தனத் தன்மையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்ற அம்சமும் எனலாம். தும்பிக்கையின் நடுப்பாகத்தில் மலர்மாலையொன்று தொங்குவது போல அழகாக செதுக்கப் பட்டுள்ளது. விநாயகரின் தோட் பட்டையில் தீட்டப்பட்டுள்ள வீரக்கழல் போன்ற ஆபரணத்தின் தன்மை இங்கு நோக்குதற்குரியது. இச்சிற்பத்தில் வெளிப் படுத்தப்பட்டுள்ள மேற்படி பண் புகளை அவதானிக்கும் பொழுது பிற்பட்ட பாண்டியர்களுடைய கலைப் பாணிக்குரிய அம்சங்களைக் காண முடி கின்றது. அவ்வகையிற் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சிற்ப இலட்சணங் களை அவ்விநாயகர் சிற்பம் கொண் டுள்ளது எனக் குறிப்பிட முடியும்.

தண்டேஸ்வரர் சிற்பம்: ஐயனார் சிற்பம் படம் 6)

பட்டும் அப்பெரு வயிற்றுப் பாகத்தினை இருக்கின்ற நிலையிற் செதுக் கப்பட்டுள்ள இச்சிறிய சிற்பமானது நிலைக் குத்தாக மடிக்கப்பட்ட நிலையில் வலது பாதத்தினையும், பக்கவாட்டாக மடிக் கப்பட்ட நிலையில் இடது பாதத்தினையும் கொண்டுள்ளது. இடது பாதமானது பக்க வாட்டாக மடிக்கப்பட்ட நிலையில் வயிற் றுப்பாகத்தில் அமைந்துள்ள ஞாபியைத்

தண்டேஸ்வரர் சிற்பம் : ஐயனார் சிற்பம்¹⁶ (படம் 6)

தொட்டிருக்கவில்லை.
சிற்பக் கலையில் இவ் வாறான இருக்கை நிலை யானது உடலின் அரைப் பாகத்தினை மடிக் கப்பட்ட காற்பகுதி உள் எடக் கியிருக்கு மாறு செய்யப்படுவதே மர பாகும். அத்தகைய ஓரம்சம் இச் சிற்பத்தில் மீறப்பட்டுள்ளது எனக் கூறலாம்.

இச்சிற்பத்தின் ஆடை, ஆபரணக் கலை முறையைத் தெளிவாகக் காணமுடி யாதுள்ளது. இம் மூர்த்தமானது வேட்டி அல்லது தோத்தியியைக் கொண்டுள்ளது என்பதனை மடிக்கப்பட்ட பாதங்களி லுள்ள சுருக்கங்களிலிருந்தே அறிய முடி கிறது. குந்தியிருக்கின்ற நிலையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள இச்சிலை யின் மேல் வஸ்திரத்தில் அலங்கார முறை களைக் காண முடியவில்லை. இருந் தும் ஆபரணங்கள் அணிந்துள்ளமைக்கான அடையாளங்களைக் காணமுடிகின்றது. அவை பெருமளவுக்கு வரைவுகளாகவே காணப்படுகின்றன (Linear System).

கழுத்தினையொட்டி இருவரை புரு வங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை ஒரு வேளை அட்டியலை நினைவுகூர வைக் கலாம். இதற்கு மேற்புறமாக இரு நீண்ட வரையுருவங்கள் ஞாபி வரைக்கும் நீண்டு காணப்படுகின்றன. இது நீண்ட ஆபரண மொன்றின் வடிவமாகவும் உள்ளது. கழுத்தினையொட்டிக்காணப்படும் அட்டி யலுக்கும், இந்த நீண்ட ஆபரணத்திற்கு மிடையே பதக்கமும் வச்சிராயுதமும் தீட்டப்பட்டுள்ளன. மார்புப் பாகத்தில் தீட் டப்பட்டுள்ள இவ்வச்சிராயுதம் ஒருவேளை இம்மூர்த்தத்தினை அடையாளம் காண் பதற்கு உதவுவதாகலாம்.

மகுடம் மூன்று புரிகளையுடைய கரண்ட மகுடமாகவுள்ளது. மகுடத் தின் கீழ்ப்பாகத்திலிருந்து கேசம் வெளிப்பட்டுள்ளது. வெளிப்பட்ட கேசத் தின் அமைப்பானது இரு காதணிகளுக் கும் பின்புறமாகச் சுருளாக அமைக் கப்பட்டுள்ளது. காதுகள் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்படாது இருப்பினும் அதன் கோட்டு வரை முறையிலிருந்து அதன் அமைப்பினையும் அதில் வெளிப் குண்டலங் படுத்தப்பட்டுள்ள மகர களையும் அடையாளம் காணக்கூடிய தாகவுள்ளது.

கரங்களை நோக்கும்பொழுது, வலதுகரத்திற் பரசு என்ற படைக்கல மும், அதேநேரத்தில் இடது கரமானது மடிக்கப்பட்ட இடது பாதத்தின் மீது நேராகத் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளமை யையும் காணலாம். ஆனால் தொங்க விடப்பட்டுள்ள அக்கரத்தின் புறங்கைப் பாகம் வெளியே தெரியுமாறு அமைக் கப்பட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக் கது. இடது கரத்தில் உருத்திராட்ச மாலை ஒன்றும் அணியப்பட்டுக் காணப்படுகிறது. இந்நிலையில் இச்சிறிய சிற்பத்தினை ஒரு காவற்தெய்வமாகவே அடையாளம் கண்டுள்ளனர்.17

காதில் அமைந்துள்ள மகர குண் டலத்திலிருந்தும், மார்பிற் காணப்படு கின்ற வச்சிராயுத அமைப்பினின்றும், இடது கரத்தின் புறங்கைப் பாகத்தி லிருந்தும் இச்சிற்பத்தின் அமைப்புப் பரசுராமர் சிலையின் சிறிய ஒரு வடிவத்தினைப் பிரதிநிதித்துவம் செய் வதாகவும் கொள்ளமுடியும். பொது வாக ஐயனார் சிலை வடிவம் பரசினை வலது கரத்திற் கொண்டுள்ள நிலையிற் சித்தரிக்கப்படினும், காதில் குண்டலங்களையோ, அல்லது புறங்கைப் பகுதி வெளியே தெரியும் முறையை யோகொண்டிருப்பதாக அமைக்கப்படு

வது மரபில் இல்லை. அவ்வகையில் வலது பாதத்திற் 'சதங்கை' அணிந்த நிலையில் யாழ்ப்பாண அரும் பொருளகத் திற் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள இச்சிறிய, வெண்மணியுருக்களைக்கொண்ட கருங்கல் லினாற் செய்யப்பட்ட இச்சிற்பமானது பரசுராமர் சிலையாகக் கொள்வதற்கே வழிவகுப்பதாக உள்ளது. இதன் காலத் தினையிட்டு மேலும் ஆராய்வதற்கு இடமிருப்பினும் இதனைப் பிற்பட்ட பாண்டியர் காலத்துக்குரியதாகக் கொள்ளலாம்.

நாயக்கர் கலைமரபும் நல்லூர்ச் சிற்யங்களும்

மகிஷாசுரமர்த்தினியின் செப்புப் படிமம் (படம் 7)

கமால் வீதியிலிருந்து மீட்கப்பட்ட இச்சிறிய வெண்கல உருவமான து யாழ்ப்பா ணத்தின்வெண்கலச்சிற்பக்கலைமரபின்பழ மையான வரலாற்றுத் தன்மையை எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது இற்றைவரைக்கும் பழைமையானது என்ற நிலையில் யாழ்ப் பாணத்திற் கிடைத்த மூன்று வெண்கல உரு வங்களுள் மகிஷாசுரமர்த்தினியின் நிற்கும் நிலையில் அமைந்த இச்சிற்பமானது முக்கி யத்துவம் வாய்ந்ததாகவுள்ளது.¹⁹ ஒடுங்கிய நிலையில் நீண்ட வமைப்பினையுடைய திருவாசி ஒன்றினுட் சதுரமான பீடமொன் றின் மீது அமைந்த வட்டவடிவமான தாமரையாசனத்தின் மீது மகிஷாசுரமர்த் தினியின் நிற்கும் நிலை வெளிப்படுத் தப்பட்டுள்ளது. மகிஷாசுரமர்த்தினி யின் வாகனமான எருமையின் தோற்ற மானது நீண்ட, உட்பக்க வளைவான கொம் பினையுடையதாக, சதுரவடிவானபீடத் தின் முற்பக்கத்திலுள்ள உட்குழியினுட் புடைப்புச் சிற்ப அமைதியில்வெளிப்படுத் தப்பட்டுள்ளமையும் காண முடிகிறது.

மகிஷாசுரமர்த்தினியின் நிற்கும் நிலையைச் சமபங்க நிலை என்று கூறுவதற்கில்லை. ஒருவேளை அதனைத் திரிபங்கநிலை எனக் குறிப்பிட முடியும். மகிஷாசுரமர்த்தினியின் இடுப்புப் பகுதிக்குக் கீழ் உள்ள நிலையானது திருகோண மலையில் 1957இற் கிடைத்த, நிற்கும் நிலையில் அமைந்த பார்வதி சிலையொன்றின் அங்கலட்சணங்களையும், அசைவினையும் கொண்டிருப்பதிலிருந்து கிட்டத்தட்டத்திரிபங்கநிலைக்குரியதோற் றத்தினை இச்சிற்பத்திற் காணமுடிகிறது. இச்சிற்பத்தின் இடுப்புக்குக்கீழ் உள்ள பகுதியானது ஒரே சீரான தன்மையில் வலது பக்க மாகவளைந்திருப்பதனை, அச்சிற்ப அமைதி யிலிருந்து காண முடிகிறது.

மகிஷாசுரமர்த்தினியின் நிற்கும் நிலையைத் சமபங்கநிலை என்று கூறுவதற்கில்லை. ஆனால் அதனைத் திரிபங்க நிலை எனக் குறிப்பிட முடியும். மகிஷாசுரமர்த்தினியின் இடுப்புப் பகுதிக் குக்கீழ் உள்ள நிலையானது திருகோண மலையில் 1957இற் கிடைத்த, நிற் கும் நிலையில் அமைந்த பார்வதி சிலை யொன்றின் அங்கலட்சணங்களையும், அசைவினையும் கொண்டிருப்பதிலி ருந்த கிட்டத்தட்டத் திரிபங்க நிலைக் குரிய தோற்றத்தினை இச்சிற்பத்திற் காண முடிகிறது. இச்சிற்பத்தின் இடுப்புக்குக் கீழ் உள்ள பகுதியானது ஒரே சீரான தன்மையில் வலது பக்க மாகவளைந்திருப்பதனை, அச்சிற்ப அமைதி யிலிருந்து காணமுடிகிறது.

மகிஷாசுரமர்த்தினியின் எட்டுத் திருக்கரங்களும் முழங்கைப் பாகத் திலிருந்து செல்வதனை இச்சிற்பத்திற் காணமுடிகின்றது. இத்தன்மையைத் தென் னிந்திய வெண்கலச் சிற்ப மரபுகளி கூடுதலாகக் காணலாம். லும் இவ் எட்டுத் திருக்கரங்களுள் (முன் னிரு வலது, இடது கரங்களும் முறையே அபய, வரதஹஸ்தங்களிலும் ஏனைய ஆறு திருக்கரங்களிலும் படைக்கலன்களைக் கொண்டுள்ள நிலையிலும் வடிவமைக்

கப்பட்டுள்ளது. கா. இந்திரபாலா முன்புற வலது கையிலே தாமரை மொட்டுத் தாங் கியிருப்பதனை அடையாளம் கண்டுள் ளார்.²⁰ வலது பக்கக் கரங்களில் மேலிருந்து கீழாக சூலம், வாள், அங்குசம் என்பனவும் இடது பக்கத்திலுள்ள கரங்களில் மேலிருந்து கீழாக வெண்டையம், அம்பு-வில்லு, பாசம் என்பனவும் காணப் படுகின்றன.

மகிஷாசுரமர்த்தினியின் தலைய மைப்பு இங்கு நன்கு ஆராயத்தக்கது. மகுட அமைப்பினைக் கரண்ட வடிவமாகக் கொள்வதற்கில்லை. அதிற் பல பிரத்தியே கமான அம்சங்கள்காணப்படுகின்றன. அதா வது கூம்பு வடிவமாக அமைந்த இம்மகு டத்தின் மேற்பாகத்தில் மேலும் ஒரு சிறிய கூம்பு வடிவமான அமைப்புக் காணப் படுகின்றது. 'கரண்டமகுடம்' என இதனை அடையாளம் காணுவதாயின் கீழிருந்து நோக்கி, ஒடுங்கிய வளையங் மேல் களாக அல்லது புரிகளாக 2151 அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் மகிஷ ாசுரமர்த்தினியின் தலையிற் காணப் படுகின்ற இம்மகுடமானது @(T) வேளை கேச மகுடமாக இருக்கலாம். இம் மகுடத்தின் முன்புறத்தில் ஒரு சிறிய உருவம் இருப்பது போலத் தோற்றமளிக்கின்றது. இது ஒரு விசேடமான தன்மையாக இம் மகுடத்திற் காணப்படுகின்றது. இது மேலும் ஆராயத்தக்கது.

மகிஷாசுரமர்த்தினியின் (முகத் தோற்றத்தினையும் காதணிகளின் அமைப் பினையும் நோக்கும் பொழுது அவை கேரளப் பண்பாட்டினை வெளிப் படுத்துவதாக அமைவதனைக் காணலாம். பிற்பட்ட யாழ்பாணத்துக் கோயில்களில் அம்சங்களில் தெய்வ உள்ள தன்மையைக் காணலாம். முகத் தோற் றத்தினை மட்டும் வைத்து நோக்கு பொலநறுவையில் பொழுது, கின்ற இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்து வெண் கலச் சிற்பப் படிமம் சிங்களச் சிற்ப முறை யின் அடியாகத் தோற்றம்பெற்ற கலைச் சாயலைவெளிப்படுத்துவதாகவும்கொள்ள முடியும்.²¹

நன்கு அலங்காரப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஆபரணக்கலை முறையையும் ஆடை வகை களையும் நோக்கும் பொழுது விஜய நகர நாயக்கர் கலைப்பாணியைப் பிரதிபலிப்பதாகக் கொள்ள முடிகின்றது. விஜயநகரப் பண்பாட்டுக்குரிய பல அம்சங்களை இம்மகிஷாசுரமர்த்தினிப் படிமத்திற் காணமுடிகிறது. மிகவும் அலங்காரப்படுத்தப்பட்ட ஆடையின் தோற்றப்பாடு அதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். மகுட அமைப்புமுறை யும், அதனை வலுப்படுத்தி நிற்கின் றது. இப்பின்னணியில் மகிஷாசுரமர்த்தி னியின் படிமத்தினை கி.பி.14க்கும் 16ஆம் நூற்றாண்டுக்குமிடைப்பட்ட காலப்பகுதிக்குரியதாகக் கொள்ளலாம்.

கஜலக்ஸ்மியின் கருங்கற் சிற்பம் (படம் 7)

பிரமாண்டமான உருவத் தோற்ற உணர்வினையூட்டி நிற்கும் இக்கருங்கற் சிற்பமானது விஜயநகர நாயக்கர் காலக் கலைப்பாணியைச் சார்ந்தது என்பதனை அதன் பல கூறுகளிலிருந்தும் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. இருமடங் காக்கப்பட்ட தாமரையாசனத்திற் சுகாசன நிலையில் வலது பாதத்தினைக் கீழே

கஐலக்ஸ்மியின் கருங்கற் சிற்பம்²² (படம் 7)

தொங்கவிட்ட வண்ணம் இடது பாதத் தினை மடித்துத் தாமரையாசனத்தின் மீது வைத்த வண்ணம் இச்சிற்பம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. வலதுபாதத் தின் தொடையை இடது முன் பாதம் கிட்டத்தட்டத் தொடுமளவிற்குக் கஜலக்குமியின் இருக்கையானது வடி வமைக்கப்பட்டுள்ளது.

லக்குமியின் இருமருங்கிலும் இரு யானைகள் தத்தம் முன்னிரு பாதங்களையும் மேலுயர்த்தியவாறு தும்பிக்கைகளைத் தாமரை மொட்டுடன் வளைத்த வண்ணம் இணைக்கப்பட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்கே லக்குமிக்கு நீர் சொரிவதற்குப் பதிலாக, இரு யானைகளினதும் தும்பிக் கைகள் லக்குமி கொண்டிருக்கும் தாமரை மொட்டுடன் இருபக்கங்களிலும் இணைக் கப்பட்டுள்ள தன்மை நோக்கத் தக்கது.²³ லக்குமியின் மேற் பின்னிருகரங்களும் தா-மரை மொட்டினைத் தாங்கிக் கொண்டி ருக்கின்றன.

மிகவும் அகலமான, அலங்காரப் படுத்தப்பட்ட மகர தோரண வளைவிற் இக்கஜலக்குமியின் சிற்பம் குள் உருவாக்கப்பட்டுள்ள தன்மையான து நன்கு ஆராய்தற்குரியது. மகரத்தின் திரட்சியான தன்மையானது அதன் பிற்பட்ட காலச்சிற்ப அமைதியினை எடுத்துக் காட்டுவதாகக் கொள்ளலாம். மகர தோரணத்தின் அமைப்பில் அதற்குரிய உருவ அமைதியிற் சீரான தன்மை பின்பற்றப்படாத விதத் திலும் அதற்குள் இருக்கின்ற நிலை யில் உருவாக்கப்பட்ட லக்குமி யின் அங்கலட்சணங்களானவை சிற்பத் தினைப் பார்த்த மாத்திரத்திற் கவரக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

மிகவும் தெளிவானதும், புருவங்கள் கூர்மை கெடாத வகையிலும் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக ஒடுங்கிய வளையங்களைக் கொண்ட கரண்டமகுடமானது லக்குமிக்கு ரிய எடுப்பான தோற்றத்தினை எடுத்து வழங்குகின்றது. அதே போன்று

தெளிவாகவும் கூர்மையாக மிகவும் வும் செதுக்கப்பட்ட ஆபரணக் கலைத் திறன் இரண்டாம் பாண்டியப் பேரசுக் குப் பிற்பட்ட காலத்திலே தென்னிந்தி யாவில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்த கலைப் பாணியை எமக்கு நினைவூட்டுவதாக வுள்ளது. விம்மிப்பருத்துள்ள மார்புப் பகுதிக்கும் கழுத்துக்குமிடையே காணப் படுகின்ற அட்டியல், பின்னர் கழுத் துச்சங்கிலி, அத்துடன் இணைந்த வகை மார்புப் பதக்கம், என்பன யில் திரட்சியான வகையில் மிகவும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தோட் பட்டையிற் காணப்படும் அணிகலன்கள், குண்டலங்கள், மகுடத்தின் கீழ்ப்பாகத்தி லிருந்து வெளிப்பட்டு நிற்கின்ற கேசம் என் பன மிகவும் அலங்கார நிலையிற் காணப் படுகின்றன.

ஆடையலங்காரத்தினைப் பொறுத் தமட்டிலும், தெளிவான பல இயல் புகளைக் காண முடிகின்றது. குதிக் கால் வரையுமான ஆடையின் மடிப்பு வரைகள், மடிக்கப்பட்ட இடது காலின் ஆடை மடிப்புகள், அவை ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டுள்ள விதம், அதில் உள்ள பாதரசங்கள் என்பன கஜலக்குமியின் அலங் காரத்தினை மிகைப்படுத்துகின்றன.

முன் வலது கரம் உடைந்து விட்ட நிலையில் முன் இடது கர மானது அபயஹஸ்தமாகவுள்ளது அதன் உள்ளங்கையிற் சுவஸ்திகா அமைப்பு மிகவும் தெளிவாகவும், உள்ளங்கை களின் அங்கலட்சணத்திற்கு மெரு கூட்டுவதாகவும் காணப்படுகின்றது.

உருவ அமைதியைப் பொறுத்த மட்டில் அதனை முழுமையாக நோக்கும் பொழுது அதன் பொருத்தப்பாடு (proportion) மிகவும் குறைவு என்றே எண்ண முடிகி றது. லக்குமியைத் தாங்கியிருக்கும் தாமரை மொட்டுக்களின் வடிவம் ஒன்றுக்கொன்று அதன் தோற்றப் பாட்டில் முரண்பாடாக உள்ளது. யாளி யின் வாய்ப்பகுதியில் இருந்து புறப் படும் மகர மீன்களின் உருவம், அவற் றின் நீள-அகலங்கள் இங்கு வேறுபடு கின்றன. இடது மகர மீனின் மீது செய்யப்பட்டுள்ள அலங்கார வேலைப் வலது மகர மீனின்மீது பாடுகளை காணமுடியவில்லை. மகுடத்தின் கீழ்ப் பக்கப் பிடரி வழியாக வெளியே தெரியு மாறு செய்யப்பட்ட கேசத்தின் பரப்பானது இருபக்கங்களிலும் சமப்படுத்தி வைக்கப் படவில்லை. சுகாசன நிலையில் இருக்கின்ற லக்குமியின் மடிப்பாகமானது உயர மட் டத்தில் இருபக்கங்களிலும் ஏற்றத் தாழ் வாக இருப்பதனையும் காணலாம். இக் காரணங்களினாற் சமபலம் பேணப் படாத ஒரு நிலையில் இப்பிர மாண்டமான சிற்பம் செய்யப்பட்டுள் ளமையை அவதானிக்கமுடிகிறது.

இப்பின்னணியிற் பிற்பட்ட பாண்டியர் காலத்துச் சிற்ப மரபுகளு டனோ அல்லது அதற்கும் பிற்பட்ட தான விஜயநகரக் கலைப்பாணி யுடனோ இக்கஜலக்குமியின் சிற்ப அமைதியை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடிகிறது. அவ்வகையிற் கி.பி.14ஆம், 16ஆம் நூற் றாண்டுகளுக்கிடைப்பட்ட காலத்துக் குட்பட்டதாக இச்சிற்பம் அமையலாம்.

வள்ளி-தேவயானை சமேதசுப்பிரமணியர் (படம் 8)

சிற்ப விதிகளுக்கமைய உருவாக்கப் இச்சிற்பத் தொகுதியானது LILL உருவாக்ககால ஆய்வுக் அவற்றின் குரியதாகும். தென்னிந்தியச் சிற்பக் கலைப் இலகுவாகப் பாணியை மிகவும் இச்சிற்ப அமைதி பிரதிபலிக்கின்ற நுணுக்க பலஅம்சங்கள் மிகவும் யிற் தனித் ஆராய்தற்குரியனவாகும். மாக சிற்பங்களும் இம்மூன்று நின்ற தனி நிலையில் மிகவும் முப்பரிமாண

வள்ளி-தேவயானை சமேதசுப்பிரமணியர்²⁴ (படம் 8)

நேர்த்தியாகச் செய்து முடிக்கப்பட்டுள் ளமை அவற்றின்தனிச் சிறப்பியல்புகளாக அமைகின்றன எனலாம்.²⁵

வலது பக்கத்திலுள்ள தேவயானை யின் வலது கரமானது மலர்ந்து கொண்டி ருக்கும் தாமரை மொட்டினைத் தாங்கி யுள்ள அதேவேளையில் இடது பக்கத்தி லுள்ள வள்ளியின் இடது கரத்தில் மலர்ந்த தாமரை காணப்படுகின்றது. தேவயானை யின் இடதுபக்கத் தோட்பட்டையூடாகச் செல்லும் முப்புரி நூலிலிருந்து அச்சிற்பத்தி னைத்தேவயானைஎன அடையாளம்காண-முடிகிறது. சிற்ப சாஸ்திரங்களில் விதந்து ரைக்கப்பட்டதற்கேற்ப, இவ்விரு சிற் பங்களும் தாமரை மலரினைத் தாங்கியிருக்கும் கரங்களின் நிலையானது மார்பகங்களின் முனைப்பாகத்திற்கு (Nipple) மேலே செல்லாதவாறு அமைக்கப் பட்டுள்ளது. தேவயானையின் உருவம் மார்புக்கச்சை அணியாத நிலையிலும், வள்ளி மார்புக் கச்சை அணிவிக்கப்பட்ட நிலையிலும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இம்மூன்று சிற்ப உருவங்களி னதும் முடியமைப்பினை நோக்கும் பொழுது அவைகரண்ட மகுட அமைப் பிற் காணப்படுவதனையும், தேவயானை யின்மகுடமானது புரிகளற்ற நிலையிற் கூம்புவடிவமாகத்தோற்றமளிப்பதனையும் காணலாம். முருகனது மகுடத்தில் நான்கு புரிகளையும் வள்ளியினது மகுடத்தில் மூன்று புரிகளையும் அவதானிக்க முடிகி றது. மகுடங்களின் மையத்தில் இரத்தினா

ரம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளமையும் அவதா னிக்கத்தக்கது.

காதுகளில் அணியப்பெற்றுள்ள ஆப ரணங்களை நோக்கும் பொழுது மகரகுண்ட லங்களை முருகனிலும் தேவயானை யிலும் காணமுடிகின்றது. வள்ளியைப் பொறுத்தவரையிற்பத்திரகுண்டலம் அணி யப்பட்டுள்ளமை ஒரு வேறுபட்ட அம்சமா கும். வள்ளியினது உருவத்தினை விட மற்றைய இரு சிற்பங்களினதும் காதா பரணங்கள் மிகவும் அலங்காரப்படுத் தப்பட்ட நிலையில் இருப்பதனை அவ தானிக்க முடிகிறது.

நான்கு திருக்கரங்களையுடைய முரு கனது திருவுருவத்திலே பின்மேல் வலது இடது கரங்கள் முறையே சூலத் தினையும், வேலினையும் தாங்கியிருப் பதனைக் காணலாம். முன்னிரு வலது, இடது கரங்கள் முறையே அபய, வரத ஹஸ்தங்களில் அமைந்திருப்பதனைக் காணலாம். முருகனது வாகனமான-மயில் வலது பக்கம் நோக்கிய நிலையில் அமைக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு விதிவிலக் கான அம்சமாகும்.

கால அடிப்படையில் இம்மூன்று சிற்பங்களினதும் அமைதியை நோக்கும் போது தேவயானையின் மகுட அமைப்பிலி ருந்து அவை விஜயநகர நாயக்கர் காலத்துக் குரியதாகக் கொள்ள முடிகின்றது. விஜய நகரச்சிற்பங்களிற்கூம்பகவடிவில் அமைந்த மகுடங்களையே பெருமளவிற் காண முடிகின்றது. இப்பின்னணியில் இச் சிற்பத் தொகுதியினைக் கி.பி.15ஆம் நூற் றாண்டுக்கும் 16ஆம் நூற்றாண்டுக்கு மிடைப்பட்ட காலத்தினைச் சேர்ந்தவை எனக் கொள்ள முடியும்.

யமுனா ஏரியிலிருந்து மீட்கப்பட்ட அம் மன் சிலை (படம் 8)

1957ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாண சபையினர் யமுனா ஏரியை மாநகர

யமுனா ஏரியிலிருந்து மானது 'யமுனா' என்ற மீட்கப்பட்ட அம்மன் சிலை²⁶ (படம் 8)

ஆழமாக்கி, சுத்தம் செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டபொழுது மரத்தினாற் செய்யப் பட்ட இவ்வம்மன் சிலை கிடைத்தது. இலுப்பை மரத் தினாலான இச்சிற்ப

பெண்பாற் பெயருக் குரிய ஏரியில் இருந்து பெற்றுக் சம்பவமானது வர கொள்ளப்பட்ட லாற்று ரீதியில் முக்கியம் வாய்ந்ததாக இருக்கின்ற பொழுதிலும், அதன் சிற்பக் கலையம்சங்களை நோக்கும் பொழுது

அதன் உருவாக்கமானது பிற்பட்ட காலத் துக்குரியது என்பது வெளிப்படையாகின் றது. மரத்தினாலான பீடத்துடன் கூடிய இவ்வம்மன் சிலையை, ஊறுபட்டதன் காரணமாக வழிபாட்டு நிலையிலிருந்து விலக்கி, இவ்வேரிக்குள் இட்டிருக்கக் கூடும்.

அமரர் வி. சிவசாமி குறிப்பிட் டது போன்று இச்சிலையான து பழமையற்ற தாயினும், கலைப்படைப்பு என்ற ரீதியில் எழில் வாய்ந்ததாக விளங்குவதனைக் காண லாம். நான்கு திருக்கரங்களிற் பின் மேல்-வலது இடது திருக்கரங்கள் முறையே பாசத் தினையும் (ஒருவேளை உருத்திராட் சமாலை யாகவும் இருக்கலாம்) தாமரை மொட்டி னையும் தாங்கியிருக்க, முன் இடது கரங்கள் முறையே அபய, வரத ஹஸ்தங்களாக அமைந்திருப்பதனையும் முடிகின்றது இந்நான்கு திருக் காண கரங்களின் உள்ளங்கைகளிலும் சுவஸ்திகா சின்னம் அலங்காரப்படுத் மிகவும் தப்பட்ட நிலையில் பொறிக்கப்பட்டி ருப்பதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

கழுத்தாபரணங்கள் மிகவும் தெளி வாகவும் கலைநுட்பரீதியாகவும் தீட்டப் பட்டிருப்பது இங்கு கவரக்கூடிய அம்ச மாகவுள்ளது. மார்புப் பதக்கத்துடன் இணைந்த கழுத்துச் சங்கிலியின் அமைப்பு மிகவும் இலாவகமாக உள்ளது. தோட் பட்டையிலும், இடுப்பிலும் அலங்கார ஆபரணங்கள் காணப்படுகின்றன.

பாதத்தினுடைய அமைப்பானது எகிப்தியச் சிற்பங்களிற் காணப்படுகின்ற தன்மையை ஒத்ததாகவுள்ளது. அவ்வகை யில் நிற்கின்ற நிலையில் அமைந்த இச் சிற்பத்தின் பாதமானது பீடத்துடன் ஒட்டியுள்ள நிலைபோன்று வெளிப்படுத் தப்பட்டுள்ளது. ஒட்டுமொத்தத்தில் இவ் வம்மன் சிலையானது கட்டையான தோற் றத்தினை வெளிப்படுத்தும் நிலையிற் கலைவனப்பு மிக்கதாக உருவாக்கப் பட்டுள்ளது எனக் குறிப்பிடலாம்.

களங்களின் வயரால் அறியப் படும் பண்பாட்டுத் தகவல்கள்

எந்தவொரு பிரதேசத்தினதும் பண் பாட்டுச் சுவடுகள் நீர்-நிலைகளை மரு விய வகையில் காணப்படுவது ஒரு பொது வியல்பாகும். புராதன நாகரிக மையங் களில் நகரங்களின் உருவாக்கம் நன்னீர் நிலைகளான நதிப்படுக்கைகளில் தோற்றம் பெற்று, வளர்ச்சியடைந்தமையும்காண்கின் றோம். "நீரின்றியமையா இவ்வுலகு" என்றதமிழ்ப்பொன்மொழிக்கேற்ப நீரோடு வாழ்வு தோன்றி நீரோடு சென்று (சுனா மிப் பெருக்கோடு சென்று) மறை வதனையும் காண்கின்றோம். திராவிட நாகரிகப்பரப்பிலே நீர்வள நாகரிகம் அதன் அரசியல், பொருளாதார, சமய பண்பாட்டு நிறுவனங்களின் உருவாக் கத்திலே பெரும் பங்கு வகித்திருந்தமையும் பதிவாகியுள்ள நிலையில் வரலாற்றுப் இலங்கைத்தீவிலும் உலர்வலையப் பிரதேசத்தில் இந்நீர்வள நாகரிகம் தனித்து வமான அரசியல், சமூக உருவாக்கத்திற்கு நின்றமையைக் காண்கின் வித்திட்டு

றோம். "காசியிலே, இராமேசுவரத்திலே, கதிர்காமத்திலே காராம்பசுவைக் கொன்ற பாவத்தையடையக்கடவதாக" என மத்திய காலத் தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களில் அடிக்கடி இடம்பெறும் விவஸ்தைத் தொடரை நோக்குமொருவர் இந்தியாவிலும், இலங் கையிலும் புனித தீர்த்த மையங்கள் வகித் திருந்த பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தினை நன்குணர முடியும். யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின்கண்ணும்பலபுனிததீர்த்தமையங் கள் இருந்து வந்தமையை பல ஜதீகக் கதைகள் எமக்குணர்த்துகின்றன. குதிரை முகம் நீங்கப்பெற்ற தலமான கீரிமலை, லவல்லியின் (ஈழவல்லியின்) சாபம் நீங்கப் பெற்ற தலமான வல்லிபுரம், இராவணனை வதம் செய்த பின் சீதையுடன் திரும்பி வந்துகொண்டிருந்த இராமன் வில் லூன்றிய இடமாகிய வில்லூன்றி போன்றன இற்றைவரைக்கும் புனித தீர்த்த மையங்களாகவே யாழ்ப் பாணத்து மக்களால் பேணப்பட்டு வரப்படுவதனையும் காண்கின்றோம். இப்பின்னணியிலே யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் உள்ள பெரியதும் புனித குளங்களின் புழக்கத்தில் உள்ள பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிடைக்கக்கூடிய பண்பாட்டுத் தகவல் களை இங்கு எடுத்துக்காட்டுவதே இச்சிறிய ஆய்வுக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைந் துள்ளது.

நல்லூர்ப் பிராந்தியத்தில் காணப் படும் குளங்கள்

- பண்டாரக்குளம் சங்கிலியன் வீதிக் கண்மையிலுள்ளது.
- பூதவராயன்(ர்)குளம் செங்குந்தா
 இந்துக்கல்லூரிக்கருகிலுள்ளது.
- 3. யமுனாரி(யமுனாஏரி) -பழையகல்விக் கந்தோருக்கருகில் உள்ளது.
- 4. சங்கிலித் தோப்புக்குளம் -
- 5. காலிங்கராயன்குளம் சந்திரசேகரப் பிள்ளையார் கோயில்

- 6. நாயன்மார்க்கட்டுக்குளம் குளங் காவற்பிள்ளையார் கோவில்
- 7. வண்ணான் குளம் புறக்குளம்
- 8. வெட்டுக்குளம் -வெட்டியான்குளம்
- 9. பாணன் குளம் பாணங் குளம் (கச்சேரி வீதி)
- 10. நளவதெருப்பிள்ளையார் கோவிற் குளம் தலங்காவற்பிள்ளையார் கோவிற்குளம்
- 11. பிராமணக்கட்டுக்குளம் மேற்கு, நல் வார்
- 12. ஆரியகுளம் யாழ்ப்பாண நாகவிகா ரைக்கு அருகிருள்ளது
- 13. கன்னாதிட்டிக்குளம் -அடியார்க்குநல் லான் குளம்
- 14. அம்மைச்சிக்குளம் -வீரமாகாளியம்மன் கோவிலுக்கு முன் உள்ளது
- 15. பரவைக்குளம் திருநெல்வேலி கிழவன் கோவிலுக்கு வட கிழக்கில் உள்ளது

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட குளங் களின் பெயர்களை மூன்று பிரதான வகையீடுகளுக்குள் உள்ளடக்கி நோக்க முடியும்.

அவையாவன: -

- 1. வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற குளங்கள்
- 2. சமூகத் தொழிற்பிரிவினை அடிப்படையாகக் கொண்ட குளங்கள்.
- 3. காரண-இடுகுறிப்பெயரை அடிப்படையாக கொண்ட குளங்கள் என்பனவாகும்.

வரலாற்றுப் புகழ்வெற்ற குளங்கள்

இப்பிரிவின் கண் தேவராயன் (ர்) குளம், காலிங்கராயன் குளம், நாயன்மாாக்கட்டுக் குளம், யமுனாரி, பண்டாரக்குளம் ஆகியன முதன் மைப்படுத்தப்பட்டு உள்ளடக்கப்பட்டுள் ளன. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தலை நகராக விளங்கிய நல்லூரின் சுற்றாட லிலே இக்குளங்கள் அமைந்திருப்பது வர லாற்று முக்கியத்துவம் பெறுவதற் குக் காரணமாகியது. அந்த வகையில் யாழ்ப்பாண ராச்சியத்தின் வரலாற் றிலே இக் குளங்கள் எத்தகைய முக்கியத் துவத்தினை வகித்திருந்தன என்பதனை மிகச்சுருக்கமாக நோக்குவோம். ராயன் அல்லது **ராயர்** என்ற பெயருடன் முடிவடையும் குளங்களின் பெய ரானது பெருமளவிற்கு நாயக்கர் கால பண்பாட்டு மரபுகளுடன் இணைந்திருந்த வகையைச்சுட்டுகின்றதெனலாம். கிருஸ்ண தேவராயர், மாத்தாண்டதேவராயர் ஆகிய பெயர்கள் விஜயநகரப் பேரரசர்களின் நாமங்களையே குறித்து நிற்பது நோக் கற்பாலது. நல்லூரை தலைநகராகக் கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாண இராட் சியத்திற்கும் விஜயநகரப் பேரரசுக்கு மிடையே மதுரைநாயக்கர் வம்சத்தி னூடாகஅரசியல் பண்பாட்டுத் தொடர் புகள் பேணப்பட்டிருந்தமைக்கான ஆவ ணச்சான்றுகள் கிடைத்துள்ள நிலை யில், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் கண் விஜயநகரப் பண்பாட்டுச் செல்வாக்கு நிலைபெற்றிருந்தமையைக் காணுகின்றோம். கட்டிடக்கலை, சிற்பக் கலை, ஓவியங்கள் போன்றவற்றின் ஊடாக அப்பண்பாட்டு மரபு யாழ்ப் பாணப் பண்பாட்டு மரபுகளில் ஊடுருவி யிருப்பதனை இன்றும் காணமுடியும். அவற்றின் இன்னொரு வடிவமாகவே ராயர் என்று முடிவடையும் திருக் குளங்களிற்கு இடப்பட்ட பெயர்களா கும்.

பூதவராயன் திருக்குளமானது கள்வியங்காட்டுச் **ச**ந்திக்கு அண்மித்த செங்குந்தா மகாவித்தியா தாக, லத்திற்கு அருகில் பூதவராயன் கோயி லிற்கு (முன்பாக அமைந்துள்ளது. நல்லூரில் காணப்படும் காலத்

முற்பட்ட நிலைக்குரிய தால் பூதவ கோயில் ராயர் இதுவெனலாம். 1956 ஆம் ஆண்டில் இத்திருக் குளத் யாழ்ப்பாண மாநகரசபை தினை யினர் தூர்வாரியெடுத்து. ஆழமாக்கிய பொழுது வரலாற்றுப் பெறுமதிமிக்க நல் லூர் கோவிலிற்குரிய 08 கருங்கற்சிலை களை மீட்டெடுத்திருந்தமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இக்கருங்கற்சிலைகள் யாவும் தற்போது யாழ்ப்பாண அருங்காட்சி யகத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட்டுள் ளமையும் காணலாம். போர்த்துக் கேயரால் நல்லூரில் அமைக்கப்பட்டி ருந்த முருகனாலயம் இடித்தழிக்கப்பட்ட போது இக்கலைப் பெறுமதிமிக்க சிற்பங்கள் இக்குளத்திற்குள் எடுத்துப் போடப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டிருக் கலாம் என நம்பப்படுகிறது. நல்லூர் கலை வரலாற்றுக்கு வளம் சேர்க்கும் இச்சிற்பங் களைப் பாதுகாத்துத்தந்த பூதவராயர் திருக் குளத்தினை யாழ்ப்பாண மக்கள் தமது வரலாற்று எழுத்துக்களில் இனைப் பதந்கு முக்கிய அடிப்படையாக விளங் கியது யாழ்ப்பாணத்தில் போர்த்துக்கேயர் பின்பற்றியகலையழிவுக்கொள்கைகளேயா கும்.

யமுனாரி என்றழைக்கப்படும் பகர வடிவினதான ஏரி நல்லூர் தலை நகரமாக் கப்பட்டபொழுது உருவாக்கப்பட்ட தாகும். யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் இந்த ஏரிக்கு இடப்பட்ட பெயர்க் காரணம் பற்றி மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. சங்கிலியன் தோப்பிற்கு வடக்கே தற்போது இருக்கும் கத்தோலிக்க தேவாலயத்திற்கு வலப்புறமாக யமுனாரி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வட யாவிலுள்ள யமுனாநதியிலிருந்து தீர்த்தம் வருவிக்கப்பட்டு தரைநகர அந்தஸத்து டைய நல்லூரில் அமைக்கப்பட்ட இப்பகர ஏரியில் கலப்பித்து வடிவினதான வட்ட நிலையில் அந்தஸ்த்து அரச

டனாக்கப்பட்ட ஏரியாக யமுனாரி பெயரிடப்பட்டமையைக் காண்கிறோம். மந்திரிமனை என அழைக்கப்படும் ஒரு புராதன கட்டிடத் தொகுதியிலிருந்து சுரங்கப்பாதை ஒன்றினூடாக அரச மகளிர் யமுனாரிக்கு வந்து நீராடிச்செல்வது வழக்க மாவிருந்தது என அந்த மரபு தெரிவிக் கின்றது. மந்திரிமனையில் சுரங்கப்பாதை கள் இருந்தமைக்குரிய அடையாளங்கள் இருந்தபோதும் எதிர்காலத்தில் ஒன்றினூடாகவே அம்மரபின் அகழ்வு உண்மைத்தன்மையை அதாவது யமுனா மந்திரிமனைக்குமிடையிலான சுரங்கப்பாதை மார்க்கத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

பண்டாரக்குளம் என அழைக் கப்படும் இன்னொரு மத்தியகாலத் திற்குரியகுளம் நல்லூரின் வரலாற்றுத் தொன்மையை வெளிப்படுத்தி னைக் காண்கின்றோம். மத்தியகால நல்லூ ரின் சிறப்பான நிலைக்கு உதவிய குடியிருப்புக்களுக்கு மத்தியில் பண்டாரக் குளம் அமைந்திருந்தபடியால் ஒரு கோயிற் குடியிருப்பிற்புரிய சாதியினரின் பெயரை இக்குளம் பெற்றுக்கொண்டது. இக்குளக் குடியிருப்பினை மையப்படுத்தி வாழ்ந்து **நல்லூ**ர் கொண்டிருந்த மக்கள் முருகன் ஆலயத்தில் தொண்டு தொழும் பாளர்களாகப் பணிபுரிந்து கோயிலின் வளர்ச்சிக்காக பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வரும் குலத்தினராவார். பண்டாரம் என்ற பதமானது கோயிற்பண்டாரங்கள் எனக் குறிப்பிடப்படும். கோவிலினது சொத்துக் களையும் தளபாடங்களையும் திருவுருவச் சொருபங்களையும் கோயிற் திறப்புக்களை யும் பாதுகாக்கும் ஊழியரையே குறிப் நிற்கின்றது. சோழர்காலத் பிட்டு துக் கல்வெட்டுக்களில் பண்டாரம் என்ற பதம் அடிக்கடி உபயோகிக்கப்பட்ட ஒன் றாக இருந்து வருகின்றது. முதலாம் இராஜேந்திரனது யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வெட்டொன்றில் "...பெண்டிர்பண்

டாரங்களையும், பிடிச்சுக்கொடுபோன அதிகாரத்தண்ட நசகனார்... "என்ற தொடர் இடம்பெறுவதனைக் காண்கிறோம். இங்கு பண்டாரம் என்ற பதமானது கோயிற் திரவியங்களையும் செல்வங் களையும் குறிப்பிட்டு நிற்பதாகக் கொள்ள லாம். சோழமன்னர்களது மெய்க்கீர்த்திச் சாசனங்களில் இடம்பெறும் சரஸ்வதி பண்டாரங்கள... ஓர் அங்கமாக விளங்கிய பொறுப்பாளர்களை அதா நூலகப் வது நூலகர்களைக் குறிப்பிட்டு நின்றதென லாம். மத்தியகால சோழப்பேரரசில் பெருங் கோயில்களின் பொறுப்பில் பல்கலைக் கழகங்களும், கல்விச்சாலைகளும் இயக் பெற்றிருந்தமையைக் காண்கின் கம் றோம். "சாத்திரர்களுக்கும் கிடைகளுக் கும் படுக்கப்பாய்.." என இடம் பெறும் மெய்க்கீர்த்தித் தொடரிலிருந்து கோயில்களில் காணப்பட்ட கல்விச் சாலைகள் பற்றிய தகவல்களை அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது இத்தகைய கல்விச் சாலைகளுக்கு உயிரூட்டிய நூலகங்களும், கோயில்களின் நிர்வாகப் பொறுப்பிலேயே இயக்கம் பெற்றிருந்தன. அவை "சரஸ்வதி மஹால்" சோழர் காலத்தில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்த மிகப்பெரிய நூலகமாகும். **சரஸ்வதி மஹால்** என்றழைக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய நூலகமொன்று மத்திய காலத்தில் மக்களுக்கு சேவையை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அந்நூல் நிலையமானது தற்போதுள்ள நாயன்மார்கட்டுத் திருக்குளத்திற்கு வடக் குப்புறத்தில் அமைந்திருந்தது என்ப தும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாயன்மார்கட்டு திருக்குளமானது மத்திய கால யாழ்ப்பாண இராட்சி யத்தின் வரலாற்றில் புகழ்பெற்று காணப் பட்டது. யாழ்ப்பாண மாநகரசபை யினர் இத்திருக்குளத்தினை தூர்வாரி, ஆழமாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த சமயத்தில் ஓர் அரிய தமிழ் கல்வெட்டு ஒன்றினைக்கண்டு கொடுத்தனர். (அத்தமிழ்கல்வெட்டானது வெண்

வைரச் சுண்ணக்கல்லில் பொழியப்பட் டுள்ளமையைக் காணலாம். அக்கல் வெட்டில் "சிங்கையாரியன்" என்ற நல்லூ ரில் இருந்து அரசாட்சி செய்த மன்னன் ஒருவனின் பெயர் பொறிக்கப்பட் டுள்ளமையே அதன் வரலாற்று முக்கியத் துவமாக காணப்படுகிறது.) அவ்வரிய கல்வெட்டில் இடம்பெற்றுள்ள வாசகம் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

> உ கலி நீஉரு ல தீர்த்தம் கொடுக்க சிங்கையாரியனால் அமையப்பெற்றது.

இதுவரைக்கும்கண்டெடுக்கப்பட்ட தமிழ் கல்வெட்டுக்களுள் கேகாலை மாவட் உள்ள "கொட்டேகம" வெட்டேமுதன்முதலாகஒருவெண்பாவடி வில் "சிங்கயாரியனைச் சேரா மட மாதர் தாம்" என்ற கடைசி வரியுடன் நல்லூர் இராசதானியிலிருந்து ஆட்சி புரிந்த மன் னன் ஒருவனைப்பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளமை யைக் காண்கின்றோம். நாயன்மார்கட்டு திருக்குளத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப் பட்ட இக்கல்வெட்டு சிங்கையாரிய மகாரா சாவைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படும் இரண் டாவது கல்வெட்டு எனலாம். **ஆனால் நல்** லூர் இராசதானிப்பரப்பினுள் கிடைத்த சிங்கையாரியனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் முத லாவது தமிழ்கல்வெட்டு இது என்பது குறிப் **பிடத்தக்கது.** கலியப்த வருடம் 3025 ஆம் ஆண்டில் தீர்த்தம் வழங்க இத்திருக்குள மானது சிங்கையாரிய மஹாராஜாவினால் அமைக்கப்பட்டது என்பதே இக்கல்வெட் டின் பொருளாகும். ஆனால் இத்தமிழ் கல் வெட்டின் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கலி-3025 இல் என்பதில் காலவழு காணப்படுகின்றது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

வடமொழியில் ஆக்கப்பட்ட "இரகுவம்சம்" தமிழ் மொழியாக்கப்பட்ட நிகழ்வானது நாயன்மார்க்கட்டு திருக் குளத்திற்கு வடபுறமாக அமைந்திருந்த "சரஸ்வதி மகால்" என்ற புராதனம் வாய்ந்த நூலகத்திலிருந்தே நிகழப் பெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணத்தில் நூலகவியலின் வரலாற் றுத் தோற்றத்திற்கு வளம் சேர்க்கும் ஒரு நிறுவனமாகவே "சரஸ்வதி மஹால்" விளங்கியது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. அப்பின்னணியில் நாயன்மார்க் கட்டு திருக்குளம் காவிய இரசனைக்கு அகப்படுத்தப்பட்டிருந்த முறையையும் காண்கின்றோம்.

கன்னாதிட்டிக்குளம்

நல்லூர்ப் பிராந்தியத்தினுள் காணப் படும் மிகப்பழமைவாய்ந்த குளங்களுள் அடியார்க்கு நல்லான்குளம் என அழைக் கப்பட்ட கன்னாதிட்டிக்குளம் - மிகச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். கன்னாதிட்டி காளிகோயில் நல்லூர்ப் யிலுள்ள பிராந்தியத்திலுள்ள (ஆரம்பத்தில் நல் லூர்ப்பிரதேசசெயலகபிரிவினுள்உள்ளடக் கப்பட்டது) மிகப் பழமைவாய்ந்த காளி கோவிலாகும். வணிககணமொன்றின் குலதேவதையான இக்காளிகோயிலின் முன்றலில் இத்திருக்குளம் அமைந்து காணப்படுவது அதன் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தினை அதிகரிக்கச் செய் துள்ளது எனலாம்.

சோழ காலத்திற்குரிய வணிக கணம் (Trade Guild) ஒன்றின் பெயரால் யாழ்ப்பாணமும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள அயற்பரப்பும் குறிப்பிடப்பட்டு வந்துள்ள மையைக் காண்கின்றோம். "ஐநூற்றுவன் வளவு"என்றஒருநிலப்பரப்பின்பெயரானது தோம்பு ஓலைகளிலிருந்து அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது அப்பெயர் சுட்டி நிற்கும் நிலப்பரப்பானது தற்போது யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரிக்கு முன் பாகவுள்ள மணிக்கூட்டு வீதிக்கு மேற் காக உள்ள பண்ணை வரைக்கும் உள்ள உள்ளடக்கியிருந்தது. நிலப்பரப்பினை உட்பட ஐநூற்றுவன் சத்திரச்சந்தி வளவியற்குள்ளேயே பெரிய சந்தை, சிவன் கோயில் மற்றும் யாழ்ப்பாணக் களிமண்

கோட்டை முதலானவை அமைந்து காணப் பட்டிருந்தன. இத்தகைய "ஐந்நூற்றுவர்" என்ற வணிகக் குழுவினருடைய குலதேவதையாக கன்னாதிட்டி காளி அமைந்திருந்தமையைக் காண்கின் றோம். மிகவும் சக்தியுடன் காணப்படும் இக்காளிதெய்வமே சோழர் காலத்து போர்த் தெய்வம் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. யாழ்ப்பாணம் என்ற நகரத்தைச் சுட் டும் பெயர் தோற்றம் கூட "ஐநூற்றுவர்" என்ற பெயரடியாக உருவாக்கம் பெற்றமைக்கு விளக்கம் கூறமுடியும்.

யாழ்ப்பாணாயன் பட்டினம் (கி.பி.17) யாழ்ப்பாணாயன் ஐயன் பட்டினம் (கி. பி.15)

ஐயம் பொழில் பட்டினம் (கிபி.12) ஐநூற்றுவன் பட்டினம் (கிபி.10) ஐநூற்றுவன் வளவு ரூ வளவு ரூபுலவு (கிபி.10)

மேலே கொடுக்கப்பட்ட வளர்ச்சி யின் படிமுறை நிகழ்வினை பிறிதோரிடத் தில் விரிவாக ஆராய முடியும். இப் பின்னணியிலே கன்னாதிட்டிக் குளத் தின் வரலாற்றுப் பகைப்புலம் மறைந்திருப் பதனைக் காண்கின்றோம். இன்று கன்னா திட்டி பொற் கொல்லரின் உறைவிட மாக விளங்குவதும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

முடிவுரை

சிற்பக்கலை மரபுகள் மற்றும் குளங் களினூடாக அறியப்படும் நல்லூரின் பண் பாடு என்ற ஒரு சிறிய இவ் ஆராய்ச்சிக் கட்டு ரையில், முதன்முதலாக அப்பிராந்தியத்திற் கிடைக்கப்பெற்ற குறிப்பிட்ட கற்சிற்பங் களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற் றின் கலைமரபுகளை அடையாளம் காண்ப தற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ள அதே வேளையில் மிகவும்சுருக்கமாகச்சிற்பங்களு டன் தொடர்புபட்ட முறையில்

கலைப் பண்புகளும் ஆராயப்பட்டுள்ளன. மேலும் நல்லூர் என்றமையத்தினைவைத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட குளங்கள் பற்றியது மான இவ்வாய்வில் இன்னும்பல அம்சங் களைச் சேர்க்கவேண்டியுள்ளது. குறிப் பாக ஒரு புதியநோக்கில் அமைந் துள்ள இந்த ஆய்வுக் குறிப்பில் நான்கு குளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில வரலாற்றுத் தகவல்கள் தரப்பட் டுள்ளன. தமிழ் மரபில் மக்கள் குளச் சொந்தக்காரர்களாக வாழ்ந்து வந்துள் ளனர். யாழ்ப்பாண குடாநாட் டின் சில பகுதிகளில் சில குடும்பங்கள் இன்னும் குளங்களை முதுசமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தும் வருகின்றனர். காலப்போக்கில் இத்தகைய குளங்களும் அழிவடைந்து செல்கின்ற நிலையில் தீர்த்தச் சிறப்புப் பெற்று விளங்கிய, புனித தீர்த்த மையங்களிலிருந்து தீர்த்தம் வரவழைக்கப்பட்டு உருவாக்கிய, புராண இதிகாச மரபுகளினூடாக மக் வாழ்வில் முக்கிய இடம் பிடித்துக் கொண்டிருந்த குளங்களும் இன்று அழிவடைந்து செல்கின்ற துர்ப் பாக்கிய நிலையும் இன்றைய எமது பண் பாட்டில் தோன்றிவிட்டது. இவ்வாறான பண்பாட்டு பகைப்புலத்தினூடே மறைந்து போன அழிவடைந்துபோன எமது பண் பாட்டு விழுமியங்களை ஆராய்ந்து பெற்றுக்கொள்ளும் முகமாகவே இத்தகைய ஒரு கண்ணோட்டத்தில் இக் கட்டுரை வரையப்பட்டது. எதிர்காலத் தில் இவ் ஆய்வு முறையை நன்கு விரித்து முன்னெடுக்கவேண்டிய கடப் பாடு எமக்குள்ளது.

அழக் குறிப்புகள்

01. யாழ்ப்பாண வைபவமாலையிற் பல கலைக் கருவூலங்களும் வரலாற் றுச் சான்றுகளும் அழிக்கப்பட்ட செய்திஇடம்பெறுவதும்நோக்கத்தக் கது.

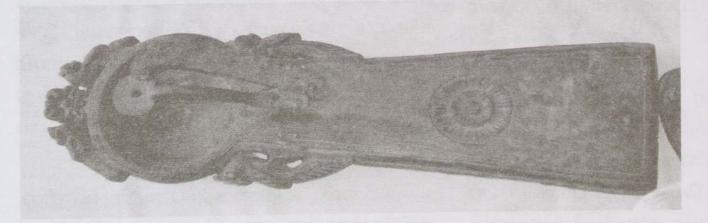
"...பரராசசிங்க முதலி இறந்தபின் பறங்கிக்காரர் தாம் இடிக்கா மல் விட்டிருந்த ஆலயமெல்லா வற்றையும் இடித்தார்கள். அப் பொழுது பரதபாணி என் னும் பிராமணன் கீரிமலைச் சாரலில் உள்ள தேவாலயங்களின் தட்டுமுட்டுச் சாமான்களையும் விக்கிரஹங்களையும் கிணற்றிற் போட்டு மூடி வைத்தான். கந்தசாமி கோவிலின் பணிவிடைக்காரனாக விருந்த பண்டாரம் அத்திசையில் ஆலயங்களின் சம்பவங்களைக் கொண்ட செப்புப் பட்டயத்தினை கொண்டு மட்டக் எடுத்துக் களப்புக்கு ஓடினான்..." யாழ்ப்பாண வைபவமாலை பக். 80-81

- 02. 'Sculptures Discovered at Nallur' D dly News, 20.05.1951
- 03. இந்திரபாலா,கா. 'யாழ்-கரால் வீதி யில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட சைவச் சிலைகள்'(வீரகேசரி-வாரவெளியீடு), 11.02.1979: 18.02.1979 25.02.1979.
- 04. சிவசாமி, வி.காலத்தால் முற் பட்ட நல்லூர் சிலைகள், கலைக்கண், மறுபிரசுரம், 23.11.1973.
- 05. Indrapala, K.(Ed); Epigraphia Tamilica, (Jaffna Archaeological society,) 1971. g.53.
- 06. சிவசாமி, வி. மேற்படி, 1973.
- 07. பாலசுப்ரமணியம், எஸ்.ஆர்.பிற் காலச் சோழர் கலைப்பாணி, (சென்னை) 1966.
- 08. பார்க்க : பொலனறுவையி லிருந்த கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கொழும்பு தேசிய அரும் பொருளகத் தில்வைக்கப்பட்டுள்ள திருவாசி யுடன் கூடிய நடராசர் வெண்கலச் சிற்பம். இலக்கம். CMR No. 13. 88. 283.

Coomaraswary, A.K.Bronzes from Ceylon Chiefly in the Colombo Museum, (Colombo) 1914.

- 09. சிலையின் உயரம் 15 அங்குலங்கள். பீட மான மலையின் உயரம் 12 அங் குலங்கள்.
- 10. Krishnarajah, S.Saiva Bronzes in Sri Lanka (10th-12th C.A.D) A Dissertation, Unoublished (Mysore), 1983.g.34. Plate: Nataraja, y. 6.
- 11. சிவசாமி, வி.மேற்படி, 1973, ப. 6.12. Godakumbure, C.E. Polonnaruwa Bronzes, Department of Archaeology, 1960.
- 13. சிலையின் உயரம் 26" அங்குலம். பீடத்தின் உயரம் 13" அங்குலம். பீடத்தின் அகலம் 6" அங்குலம்.
- 14. இந்திரபாலா, கா. மேற்படி, 18.02.1979, ப.7.
- 15. சிலை 18 அங்குல உயரமுடையது. பீடம் 3 அங்குல உயரமுடையது.
- 16. சிவசாமி, வி.மேற்படி, 1973,ப.7.
- 17. சிவசாமி.வி.மேற்படி.
- 18. திருவாசியுடன் கூடிய சிலையின் உயரம் 8" அங்குலங்கள் அகலம் 5 அங்குலங்கள்.
- 19. கந்தரோடையிலிருந்து இரண்டு சிறிய வெண்கல உருவங்கள் கிடைத்
 திருக்கின்றன. ஒன்று : ஹனு
 மார் வெண்கலச் சிற்பம் இரண்டா
 வது : இருக்கின்ற நிலையில்

- உள்ள பிள்ளையார் சிற்பம். இவை இரண்டும் தற்பொழுது யாழ்ப் பாண அரும்பொருளகத்திற் பாது காக்கப்பட்டுள்ளன.
- 20. இந்திரபாலா, கா.மேற்படி, 25.02. 1979.ப.11.
- 21. Krishnarajah, S. மே.கூ.க.ப.33
- 22. சிலையின் உயரம் 24 அங்குலங்கள், பீடத்தின் உயரம் 5 அங்குலங்கள்.
- 23. சிவசாமி இதனை நீர் சொரிவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பொதுவாகக் கஜ லஷ்மியின் வடிவமைப்பில் இரு பக்க யானைகளும் நீர் சொரிவத னையே மரபாகக் கொள்ளினும், இங்கு அவ்வாறு அமைக்கப்படவில்லை.
- 24. முருகனின் உயரம் 27 அங்குலங்கள் இருபக்கத்திலுமுள்ள பெண் கடவுளர் களுடைய உயரம் 22 அங்குலங் களாகும்.
- 25. சிற்பங்களின் பிற்பக்கங்கள் தெளி-வாகவும், நேர்த்தியாகவும் வெண்கலச் சிற்ப அமைதியிற் காணப்படுவது போன்று சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. சிரச்சக்கரங்கள் யாவும் தெளிவாக உள்ளன.
- 26. சிலையின் உயரம் 21 அங்குலங்கள். Vol.II. Part II. Madras 1916 Vol.II. Part II. Madras 1916
- 27. Coomaraswamy Ananda K.Bronzes from Ceylon chiefly in the Colombo museum. Ceylon 1914.

150 வருடத்திற்கு முற்பட்டது. துருவலையில் அரிவாளுமுள்ளது.

பண்பாட்டின் ஆளுமை: ஓவியக் கலைஞர் நல்லூர் ம. கெங்காதரன்

சிரேஷ்ட பேராசிரியர் கலாநிதி நா. சண்முகலிங்கன் முன்னாள் துணைவேந்தர், தலைவர்-சமுகவியல்துறை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

ழகிய திரைச்சீலை ஓவியங்களை சாயங்களினால் தீட்டிப் புகழ் பெற்ற கெங்காதரன் மாஸ்ட ரைப் பற்றியது இந்தக் குறிப்பு, யாழ்ப்பாணத்தில்.

முதன் முதலில் கண்ணாடி ஓவியத்தை தொடக்கி வைத்த கலைநயத்துடன் பெருமைக்கும் உரியவர். மரபு வழிகலை அனுபவங்களுடன், நவீன ஓவிய கலை நுணுக்கங்களை கற்றும் தேர்ந்தவர், கற்பித் தவர், கலை பற்றிய தெளிவான நோக்கு டன் நல்லூர் மூத்தவிநாயகர் கோவிலடியில் உள்ள தன் குடிசையிலே அமைதியான கலைவாழ்வு வாழ்ந்த மயில்வாகனம் கெங்காதரன் மாஸ்டரை அவரது 76 வது வயதில் 1987 ம் ஆண்டு சந்தித்து நேர்காணல் மூலம் பதிவு செய்யும் பேறு எனக்குக்கிடைத்தது. கெங்காதரன் மாஸ் டரைப் போல அறியப்படாத அல்லது மறக்கப்பட்டு விட்ட ஆளுமைகள் எத்த னையோ? இந்த ஆதங்கத்தின் விளைவே இந்தச் சிறிய குறிப்பு.

தமிழரசர் காலத்து இராசதானி சித்திர வேலைகளுக்காக இங்கு வந்திருந்த கவர நாயக்கர் பரம்பரை என்று பெருமை யுடன் சொல்லிக் கொள்ளும் கெங்கா தரன் மாஸ்டர் அன்று பெருமைப் படும்படியான பல நுணுக்கமான திரைச் சீலைஓவியங்களை தமது மரபின் வழிதீட்டி யிருக்கின்றார். அன்றைய எமது கலை மூலப் பொருளாக மட்டுமன்றி பொருளாதார முக்கியத்துவமாகவும் சாயவேர் கொண்டி

ருந்த இடம் இன்று வரலாறாகி விட்டது, சாயம் போடும் கலை இன்று சிங்கள மக்களின் கலைப் பொருளாகவே எங்களில் பலராலும் அறியப்படுவது. அன்று இங் கிருந்து செல்லும் அழகிய சாயச் சேலை கள், மாங்காய்க்கரைச்சேலைகள் சிங்கள மக்களைக் கவர்ந்த சங்கதி மறைந்து போனது. சேலையில் சாயவேர் மூலம் பெறப்படும் சிவப்பு நிறத்தினையும் ஏனைய உள்ளுர் மூலங்களான உலை கல்லிலிருந்து பெறப்பட்ட கறுப்பு வண் ணத்தையும் கொண்டு, எங்கள் மரபு கண்ட "ஊற்றுப் பேனாக்கள்" கொண்டு வர்ணம் தீட்டும், ஓவியம் வரையும் முறையினை முழுமையாக அறிந்த கெங்காதரன் மாஸ்டர்வரைதானே இந்த மரபின் இருப் பும் கூட. கெங்காதரன் மாஸ்டருக்கு முந்திய தலைமுறையிலே நீல வர்ணத் தினை பெற்றுக் கொள்ளும் வழி அறியாமற் போனது. இனி இன்றைய விருப்பங்கள், இரசனைகள், வசதிகளுக்காக மரபுவழி மூலங்கள் மறக்கப்பட்டு "ரெடிமேட் பெயின்ற்" வர்ணங்கள் ஆக்கிரமித்துள்ளன. சாய ஓவியங்களைப் போன்ற நீடித்த நிலைமை, ஏன் வசதிக்காக மடித்து வைக் கக்கூடிய தன்மைகூட இல்லாதவை இன் றைய ஓவியங்கள். உள்ளுர் மூலங்களையும் மரபுக் கலைகளையும் காத்தல் பற்றி தனித்து ஒரு கெங்காதரன் மாஸ்டரால் என்ன செய்ய (प्राप्नापां)?

தன் பேரன் சுப்பராயரிடமிருந்து, குடும்பக்கலையாக இதனைப் பெற்றுக் கொண்டவர். எட்டு வயதுச் சிறுவனாக தொடங்கிய அவதானம், பத்துப்பன் னிரண்டு வயதில் முதல் ஓவிய வரைவிற்கு வழி சமைத்தது. பின் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் பெற்ற ஓவியக்கல்வி சிறிது கால ஆசிரியப்பணி, மீண்டும் கொழும்பு தொழில்னுட்பக் கல்லூரியில் நுண்கலைத் தேர்ச்சி, திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் ஆசிரியராக சிறிதுகாலம், பின்னர் முழுநேர ஓவியக்கலைஞராகவே வாழ்க்கைப்பயணத்தின் தொடரல்.

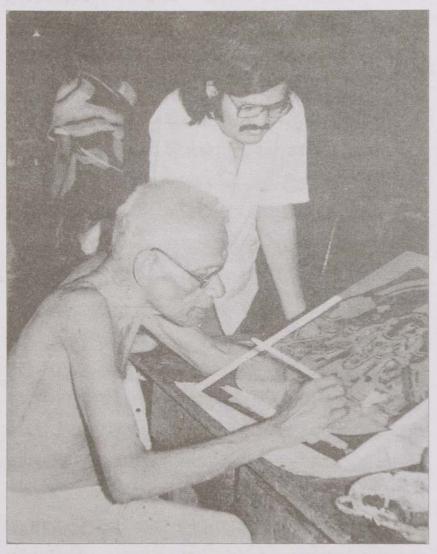
இந்த நீண்ட அனுபவக் களத்தில் கெங்காதரன் மாஸ்டர் கண்ட உச்சங்கள் பல. நாடளாவிய நிலையில் ஐம்பதுகளில் நடந்த ஓவியப் போட்டியில் அன்று முத லாவது பரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டவர். கொழும்பு கலாபவனத்தில் இவரது நட ராஜர் திரை ஓவியம் ஒன்று இடம் பெற்றிருந்தது. 1953-ல் கலைப்புலவர் நவரத்தினமவர்கள் வெளியிட்ட யாழ்ப் பாணத்துக் கலையும் கைப்பணியும் (Arts & Crafts of Jaffna) என்ற ஆங்கில பதிப்பிலும் ஆய்வுப் கெங்காதரன் மாஸ்டரின் அழகிய திரைச்சீலை ஓவி யம் ஒன்று இடம் பெற்றுள்ளது. அதே அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் வேளையில் நடந்த கலைக் காட்சிகள், போட்டிகளில் தமது கலைப்படைப்புகள் பல்வே<u>று</u> சமூக பின்னணிகளில் புறக்கணிக்கப் பட்ட சங்கதிகளையும் தன் நினைவுகளின் மீட்டலின் போது வேதனையுடன் சொல் வார். இருந்த போதிலும் இந்த வேதனைகளி னால் தளர்ச்சிகண்டுவிடாமல் தன் நிமிர்ந்த நேர் கொண்ட பார்வையால் பிழைத்துக் கொண்டார்.

இன்னும் இவரது சுவரோவியங்கள் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலின் கோபுர வாயில், தேர்முட்டிக்கு அருகாமையிலுள்ள அறுபத்துமூவர்மடம், நீர்வேலிகந்தசுவாமி கோயில் தேர்முட்டி ஆகிய இடங்களில் உயிரோவியங்களாக விளங்கிடக் காண லாம். கோப்பாய் கந்தசாமி கோவிலில் தீட்டிய ஓவியம் அழிந்துபோனது. நீர்வேலி ஓவியமும் அழிவின் விளிம்பில் உள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்தில் கண்ணாடிக் ஓவியத்தை முதலில் முதன் கலை தொடக்கி வைத்தவர் கெங்காதரன் மாஸ் டர் என்ற வரலாறு பலரும் அறியா அப்பொழுது தஞ்சாவூரிலிருந்து தது. இறக்குமதியான கண்ணாடி ஓவியங்களே இங்கு பாவனையிலிருந்தன. கொழும்பில் தொழினுட்ப கல்லூரியில் பயின்ற வேளை யில் கூடப்படித்த இரண்டு மலையாள நண் பர்களிடமிருந்தே கெங்காதரன் மாஸ்டர் இந்த கண்ணாடி ஓவியக் கலையைப் பயின்றிருந்தார். கண்ணாடி ஓவியம் எமது-கலைமரபில் புதியது. 18 ம் நூற்றாண்டின் பிற்கூறளவில் இந்தியாவிலே இது இடம் பிடித்ததாக இன்றைய ஆராய்ச்சிகள் சொல் கின்றன. இந்த கலையின் மூல நாடாக சீனா கருதப்படுகின்றது. அன்று சீனா ஓவியர்கள் மைசூரில் இருந்து பல படைப்புகளை உருவாக்கியமையை அறிய முடிகின்றது. இந்தியா இந்த கலை நுட்பத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டு தனது கருவினையே வெளிப்படுத்தி நின்றது. இந்திய கலைகளில் முதன்மை பெற்ற தெய்வ உருவங்களே இங்கும் முக்கியத்துவம் பெற் றன. இதனைவிட சில இலட்சிய அழகுப் பெண் வடிவங்கள், பிரதிமைகளும் இடம் பெற்றன இங்கு இறக்கு மதியானவை தெய்வ உருவங்களாகவே இருந்தன. வீடுகளில் சாமி அறைகளில் தான் இவை முக்கியமாக இடம்பிடித்தன. கண்ணாடி ஓவியங்களின் பல் வேறு பாணிகள் இருப்பது இன்றைய ஆய்வுகளில் புலப்படுத்தப்படும். கண் ணாடி ஓவியங்களின் மையமாக கிய தஞ்சாவூர்ப் பாணியே இங்கு வழங் கப்படுவது. மேலைநாடுகளிலும் இந்தி யாவிலும் பெரும்பாலும் அறியப்படாத கிராமிய மக்களின் ളെഖി சாதாரண இவை பெரிதும் யங்களாகவே நிலை

பெற்றிருந்ததும், இந்த ஊடகத்தை உயர் நுண்கலைஞர்கள் பயன்படுத்தாதிருந்ததும் இங்கு சுட்டப்பட வேண்டியது. இந்தப் பின்னணியில் நுண்கலை பயிற்சி மிக்க கெங்காதரன் மாஸ்டர் இந்தத்துறையில் நுழைகின்ற போது தனது ஓவியங்களை தஞ்சாவூர் ஓவியங்களின் பிரதிகளாக

அமைக்காமல் உருவ அமைதி, கலைநயம் திருத்தங்களுடன் அமைக்க கருதி வேண்டியிருந்தது. ஆயினும் தஞ்சாவூர் பாணியில் மாற்றமில்லை. தனது வடிவங் களை அமைக்கையில் பண்பாட்டு அம்சங் களை ஆழ்ந்து நோக்கியமையையும் இங்கு சிறப்பாக குறிப்பிட வேண்டும். இன்றைய ரவிவர்மா பாணி தெய்வ உருவங்களின் ஓவி யத்திறனை வர்ண அமைப்புக்களை நயந்து அதேவேளையில் கொள்ளும் தலை விரிகோலமாக, காலுக்கு மேல் கால் போட்டவாறு இருக்கும் சரஸ்வதியை எங்கள் பண்பாட்டுப்புலத்தில் ஏற்பது எப்படி என்பார். இந்துக்கலை மரபில் இலட்சியக் கலை வடிவங்களில் தெய் வங்களைக் கண்டமையை வியந்து,

அதன் அசைவுகள், அமைவுகள் அனைத்தினுக்கும் அர்த்தங்கள் நிறைந்து கிடக்கும் தன்மையினை நயந்துகொள்ளும் மாஸ்டர், இன்றைய ரசனைகளை யிட்டு சலிப்படைவார். தான் வரைந்த துர்க்கா ஓவியமொன்றில் சிங்கத்தை காட்டுச் சிங்கமாகக் கீறவேண்டு மென நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதையும், கலைச் சிங்கம் பற்றிய மதிப்பீடு அழிந்து போனதை யும் சுட்டுவார்.

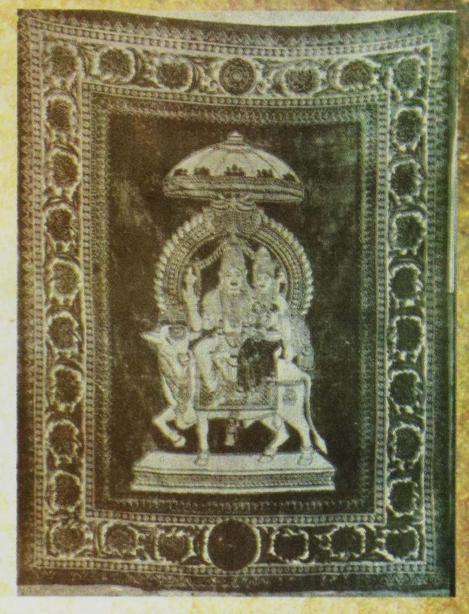
ஆரம்பத்தில் மூத்த விநாயகர் அபி விருத்திச் சங்கத்தினர் உதவியுடன் கண் ணாடி ஓவியத்துறையில் இறங்கிய மாஸ்டர் அன்றைய உலக யுத்தத்தின் போது இந்திய ஓவிய இறக்குமதி தடையினால் அதிக உற் சாகத்துடன் இதிலே ஈடுபடமுடிந்தது. அப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த அப்துல்காதர் என்பவருடைய படக்கடை வியாபார மையமாக உதவிநின்றது. நகரின் பிரதான படக்கடையான ஜஸீமா இவரது ஓவியங்களைப் பெற்று மக்களுக்கு விநியோகித்தது. வீடுகுடிபுகுதலின் போது கண்ணாடி ஓவியங்களை குறிப் பாக லஷ்மி படத்தினையேனும் வைக்க வேண்டும் என்பது பெருமளவில் மரபாகி யுள்ளது. கடதாசி ஓவியங்கள் அதிக காலம் நிலைக்காதவை. கண்ணாடி ஓவியங்கள் கால் நூற்றாண்டுகளேனும் கலையாத அழ-குடன் விளங்கக்கூடியவை. பேணுதலைப் பொறுத்து மேலும் நிலைக்கலாம். இந்த நிலையில் ஈழத்தில் மாஸ்டர் தொடக்கி வைத்த இந்த ஓவிய மரபு தொடரும் என நம்பலாம்.

மாஸ்டரின் ஒரு மகன் காங்கே யாழ்ப்பாணத்தில் 111601 சிறந்த தீட்டும் கலைஞனாக வர்ணம் இங்கு உருவாகும் தேர், வாகனம், ஆலய சிற்பங்களுக்கெல்லாம் அழகூட்டும் பணி யில் தேர்ச்சி கண்டுள்ளார். இன்னொரு வெளிநாடொன்றில் மகன் சிற்பக்கலையில் புகழ்பெற்றுள்ளார்.

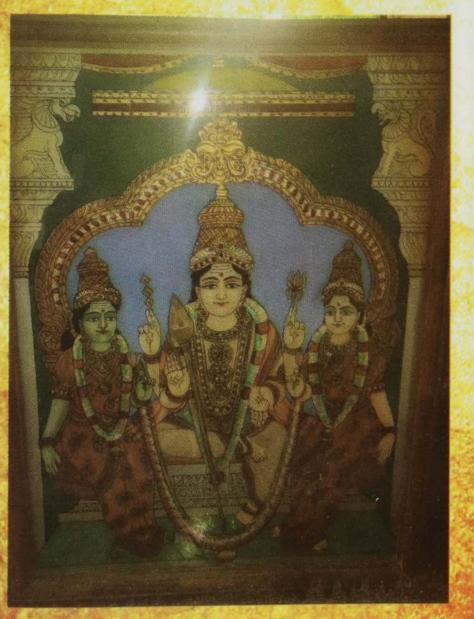
கங்காதரன் ஓவியரின் ஆக்கங்கள்

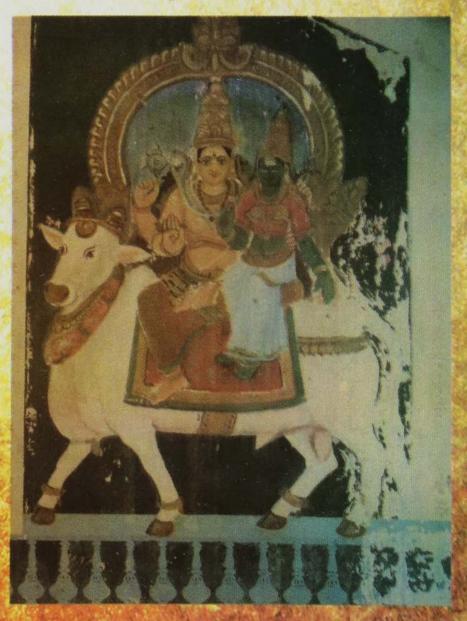
நல்லூர் கோபுரவாயில்

கொழும்பு கலாபவனம்

கண்ணாடி ஓவியம் - ஓவியர் இல்லத்தில்

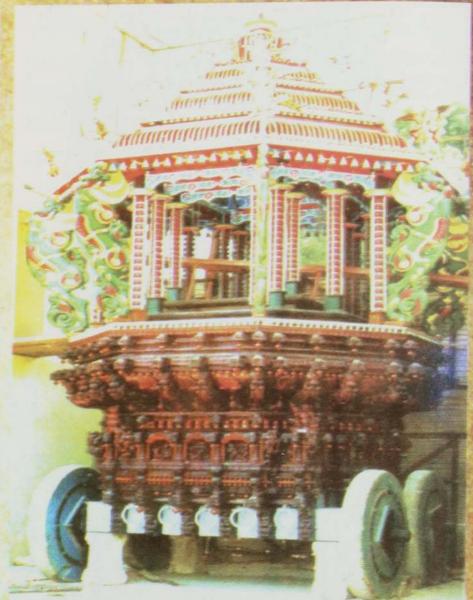

நீர்வேலி கந்தசாமி தேர் முட்டி

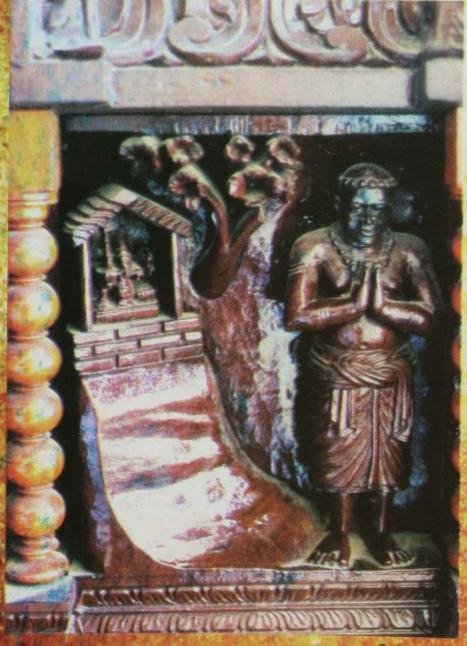
கிங்கை ஆரியர் கலை, பண்பாட்டில் மலர்ச்சியுற்ற நல்லைநகர் சிற்பத் தேர்கள்

நல்லூர் முருகள் தேர்

கைலாச பிள்ளையார் தேர்

கைவாச பிள்ளையார் தேர்ச் சிற்பங்கள்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

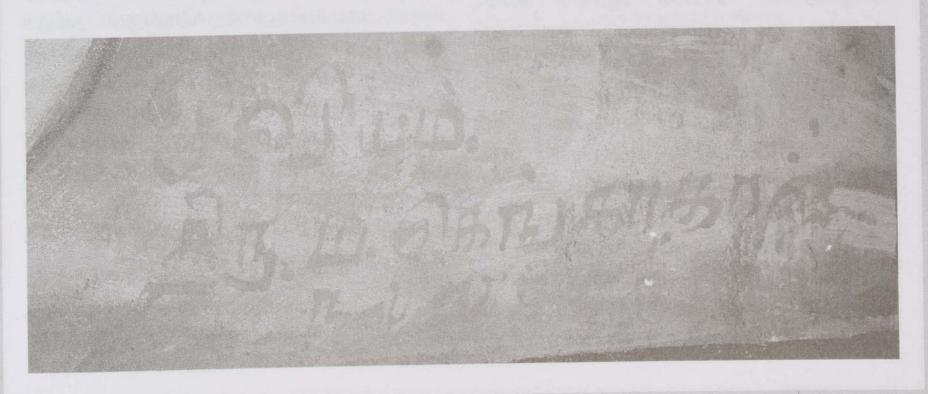
சாய ஓவியக் கலையைத்தான் விட்டுவிட்டாலும், மிகவும் நுணுக்கமாக ஏனைய ஓவியங்களில் இறுதியில் வரைகின்றவற்றிலிருந்து, மறுதலையாக மிகவும் பொறுமையுடனும் அவதானத் துடனும் ஈடுபட வேண்டிய கண்ணாடி ஓவியக் கலையில் கெங்காதரன் மாஸ்ட ரின் மனைவி, மருமகள், மகள்மார் எல் லோரும் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். 'தாயின் மடியிருந்தவாறு அவள் வர்ணம் தீட்டுவதை பேரன் அவதானித்துக் கொண்டிருக்கின்றான் நாளை அவனும் தீட்டுவான்' என அன்று நேர்காணலை நிறைவு செய்திருந்தேன்.

கடைசியாக அவரை சந்தித்த போதே, நீரிழிவு நோயின் கொடுமையில் காலொன்றினை இழந்த நிலையிலும் வைத்திய சாலையில் இருந்தபடி வரைந்த ஓவியத்தை காட்டுகையில் அவர் முகத்தில் தெரிந்த பெருமிதம் இன்னமும் நெஞ்சிலே தாக்கப்பட்டுள்ளது. கலை வாழ்வின் மகத்துவம் அது.

1994இல் அழியாத கலைப்படைப் புக்களை எம்பண்பாட்டுக்காக்கிய அவரின் இறுதிப் பிரியாவிடை பாரதிக்குப்போல மிகச் சில மனிதருடன், மரபுகளை மறந்துபோகும் எம் இருப்புக்கு சாட்சியாக நடந்து முடியும். இப்பொழுது 2015ல் அவர் நினை வினை மீட்டும் இந்த வேளையில் மூத்தமகனும் அமரராகிவிட்டார். ஆனா லும் அன்று நான் குறித்தவாறே அந்த பேரன் இந்திரன் வன்னியிலே தன் தாத்தாவின் கலைத்தடத்தில் பயணிப் பதனை அறிய முடிந்தது. இரண்டாவது மகன்தயாளன்இப்பொழுது அப்பாவாழ்ந்த அதே வளவில் இருந்தபடி தேர் சிற்பங் களை வடிவமைத்துக் கொண்டிருக்கின் றார்.

கெங்காதரன் மாஸ்டரின் கலைப் பெறுமதியும், அவர்காத்த கலைமரபின் தொடர்ச்சியும் எங்களின் பண்பாட்டு உணர்வின் வழியேதான் நிலைபெறலாம். கெங்காதரன் மாஸ்டரைப் போல மறைந் தும், மறந்து போன கலைஞர்களின் வாழ்வு எதிர்கால சந்ததியினருக்கு கையளிக்கப்படுவதுமிகப்பெரியபண்பாட் டுப் பணியாகும்.

சிங்கை ஆரியர் கலை, பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் மறுமலர்ச்சியுற்ற நல்லைநகரின் முப்பெரும் சிற்பத்தேர்கள்

வேலுப்பிள்ளை அம்பிகைபாகன்., M. Phil.

பணிப்பாளர், காங்கேயன் கலைக்கோட்டம். செயற்றிட்ட அலுவலர், முறைசாராக் கல்வி,வலிகாமம் வலயக் கல்வி அலுவலகம்.

- ல்லூர்க் கந்தசுவாமி, நல்லூர் கைலாசநாத விநாயகர், நல்லூர் வீரமாகாளி அம்மன் ஆகிய முப்பெரும் ஆலயத் தேர்களின் அமைப்பு முறை, அமைப்புற்ற வரலாறு, யாழ்ப்பாணக் கலைமரபில் அவை பெறும் இடம் பற்றிய கலை வரலாற்று நிலை நோக்கு

வரலாற்றிற்கோர் அறிமுகம்

திருநாட்ட<u>ை</u>ப் இலங்கைத் பொறுத்த வரையில் வடபுலம் அல்லது யாழ்ப்பாண அரசு, குறிப்பிடத்தக்கதோர் கலை, பண்பாட்டுப் பேறுடையது என்பது அறிஞர்களால் ஏற்கப்பட்ட ஒன்று. இவ் அரசு, "சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்தியால் தோற்றுவிக்கப் பெற்றமையால், இக் கட்டுரையில் "சிங்கை ஆரியர் கலை, பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம்" என்று, அவ் அரசின் பிற்பட்ட கால நிலப்பரப் பும் கலைப்பாரம்பரியமும் குறிப்பிடப்படு கின்றது.சிங்கை ஆரியர் தம் தலைநகராம் நல்லூரில் கி.பி 1467 - 1621 வரை அரசு செய்த தமிழ் மன்னர்களின் தனியரசு, இலங்கைக்கு வருகை தந்த அந்நியர்களாகிய போர்த்துக்கீசர்கள், ஒல்லாந்தர்கள், ஆங்கி ஆகியோரால் ஒருவர் பின் லேயர்கள் கையகப்படுத்தப்பட்டதுடன் ஒருவராக பெரும் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகளையும் எதிர் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் சமய, சமூக, கல்வி, பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி ஒன்று, ஒல்லாந்தர் கால இறுதிப் பகுதியில் (1760 களில்) ஏற்படலாயிற்று. இந் நிலையில் இலங்கையின் புராதன பண்பாட்டுக் கேந்திரங்களில் சிறந்து விளங்கிய நல்லூர், மாவிட்டபுரம், கீரிமலை நகுலேஸ்வரம், மன்னார், திருக்கேதீஸ்வரம் ஆகிய தலங்கள், புத்துயிர்ப்புப் பெறலாயின.

வரலாற்றுக் கால யாழ்ப்பாண அர சின் தலைநகராகிய நல்லூரில் பரிணமித்த இந்து, கலைப் பண்பாடு, இலங்கையின் இந்து - தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அடையாளமாகவும் விளங்கலாயிற்று.

இப் பின்னணியில் இந்து ஆலய அமைப்புக் கலையிலும் மரச் தேர் சிற்பக் கலையிலும் குறிப்பிடத்தக்க கலை மையங்களாக விளங்கும் நல்லூ மூன்று ஆலய சிற்பத் தேர்கள், ரின் கலை - வரலாற்றியல் நோக்கில் ஆய்வு செய்யப்படுதல், மிகுந்த பயனும் சுவையும் உடைத்தாகின்றது. நல்லூர் கந்தசுவாமி தேர், நல்லூர் கைலாசநாத விநாயகர் தேர், வண்ணை வீரமாகாளி அம்மன் தேர் ஆகிய மூன்று கலைத் தேர்கள், இங்கு கருத்திற்கு உரியதாகின்றது.

இவ் ஆய்வு, பின்வரும் ஒழுங்கு முறையில் அமைகின்றது:

நல்லூர் முருகன் அலங்காரச் சித்திரத் தேர் - இந்திய அல்லது தமிழ்ப் பாணி -

பகுதி 1

நல்லூர் முருகன் அலங்காரச் சித்திரத் தேர்இலங்கையின் தலைசிறந்ததும் அழகியலம்சம் நிறைந்ததுமாகிய தேர் களில் ஒன்றாக விளங்கும் நல்லைக் குமரன் தேர் பற்றிய இவ்வியல் அதன் அமைப்புப் பாரம்பரியம், வரலாறு, ஏற்கனவே இருந்த பருப்பொருள் எச்ச மாக தன்னுரு மாற்றியிருக்கும் பண்பு பற்றி முதற்பகுதியிலும் அதனடியாகத் தோற்றம்பெற்ற புதிய சித்திரத் தேரின் அமைவும் கலைத்திறனும் பற்றி இரண் டாவது பகுதியிலும் ஆய்வு செய்வதாகும்.

I

தேர் அமைக்கப்பட்ட வரலாற்றுப் பின்னணி

சமய, கலை, பண்பாட்டு ஒடுக்கு முறையிலிருந்து ஒல்லாந்த அரசு சற்று விலகிய நிலையில் சிறிது சுதந்திரமளிக்க இவை மறுமலர்ச்சியுறத் தொடங்கும் நிலையைப் பதினெட்டாம் நூற் றாண்டின் மத்திய பகுதிகளிலே கண்டு கொள்ள முடிகிற போதிலும் அதன் 'ஆரம்ப நிலையின் உச்சக்காலம்' என்று 1775 - 1790 ஆண்டுக் காலப்பகுதியே அமைகின்றது. மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி, வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரன், நயி-னாதீவு நாகபூக்ஷணி, நல்லூர்க் கந்தசுவாமி போன்ற ஆலயங்கள் மறுமலர்ச்சி அடை யும் காலகட்டமாக 1775 - 1790கள் இக்காலம் ஈழத்து இந்து அமைய வரலாற்றில் பண்பாட்டு கலை, சமய, திருப்பமாக அமைவதுடன் முக்கிய முக்கியத்துவமும் பெறுவதாகும்.யாழ்ப்பா தேர்க்கலை வரலாற்றில் ணத்துத் மறுமலர்ச்சிக் காலகட்டத்தில் முதலாவது தேர் என்று உறுதிப்படுத்தக் கூடிய நிலை யில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி தேர் அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. இது கந்தசுவாமிக்கென்று வடிவமைக்கப் பெற்றதல்லவென்று கூறும் மரபு-வழிச் செய்தி ஒன்று, யாழ் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலயத்துடன் அதனைத் தொடர்புபடுத்துவது கவனத்திற்குரியதா கும். வைத்தியலிங்கச் செட்டியரால் நிர்மாணிக்கப் பெற்ற இவ்வைத்தீஸ்வரன் ஆலயத்திற்காகப் பருத்தித்துறையில் இருந்து யாழ் வீதியால் இழுத்து வரப்பட்டபோது நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் இத்தேர் தானாகவே கி.பி (1787 - 1790) நின்றதாகவும் அப்பால் ஓரடி கூட நகரமுடியாத நிலையில் அது முருகனுக்கே அன்பளிப்புச் செய்யப் பட்டதாகவும் தெரிவிப்பது ஆய்விற்குரிய தாகும். சப்பறத்திற்குரிய நிகழ்வுகள், தேருடன் கலந்துவிட்ட பண்பு, வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் தேவஸ்தான அறங்காவலர் களால் இவ்வாய்வாளருக்கு நேரில் எடுத்து ரைக்கப்பட்டமையும் இங்கே கருத்திற் குரியதாகும். இத் தேரின்ஸ்தபதி பற்றிய சரியான தகவல்கள் கிடையாவிட்டாலும் கூட செவிவழிச் செய்திகளின் அடிப் படையில் பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த சிற்பக் குழுவினர் இதனை வடிவமைத் ததாகச் சிலர் கூறுவர். ஆயினும், இது ஏற்கத்தக்கதல்ல என்பதில் ஐயமேது மில்லை. தேர், ஆலயம் உட்பட இந்து சமயக் கலையமைப்புக்கள் யாவும் மறுமலர்ச்சியுறும் இக்கால கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் தேர் நிர்மாணிப்பில் பயிற்சி பெற்ற ஸ்தபதி ஒருவர் இருந்திருப் பார் என்று கொள்வது சற்றும் பொருத்த மற்றதொன்றே. முற்கூறிய மரபுச் செய்தி இத்தேர் பருத்தித் துறையி யின்படி வழியாக அவ்வீதி லிருந்து இழுத்து வரப்பட்டதாயின் யாழ்ப்பாணத்தைச் ஸ்தபதியின் சேர்ந்த பருத்தித்துறை சிற்பாலயத்திலிருந்தேகொண்டு வரப்பட்ட தாயிருக்கவேண்டும். வைத்தீஸ்வரன் ஆலயத்தை எடுப்பித்த செட்டியார், தஞ்சை மஹாராஸ்டிர அரசின் ஆஸ்தான ஸ்தபதி கண்ணாயிர ஸ்தபதியை வரவழைத்தே அதைச் சிறப்புற அமைத்த வர். அதே போன்ற தேர்க் கலைஞர்களும் தமிழகத்திலிருந்தே அவரால் அழைக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது பொருத்தமானதே. 'பருத்தித்துறை' என் பதை நாம் சற்று உற்று நோக்கின் அது ஒரு சிறந்த துறைமுகமாக விளங்கியதை அறியலாம். ஆகவே, இந்தியா விலிருந்து கடல் மூலம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்ட தேர் உதிரிப்பாகங் கள் துறைமுகத்திற்கருகில் ஏதோவோர் இடத்தில் தேராகிய நிலையில் 'பருத்தித்துறை யாழ்' வீதியால் இழுத்துவரப்பட்டதாக இருக்க வேண் டும். ஆகவே, இந்திய ஸ்தபதியால் அவரது கலைக் குழுவால் வடிவமைக் கப்பெற்ற இத்தேரில் யாழ்ப்பாணக் கலைஞர்களும் இக்காலத்திற் போன்று பங்குகொள்ள, அவர்களின் சந்ததியினர் தேர் அமைப்பினை ஈழத்தவர்க்கு மாற்றும் முயற்சியில் இறங்கினர் என்று தற்காலிகமாகக் கூறுதல் பொருத்த முடையதொன்றாகும். இத்தேர் சிவனுக் வடிவமைக்கப்பட்டது என்பதை காக விட முருகனுக்காகச் சிறப்பாக ஆகம மரபு பிறழ்ந்த மடாலய வேலனுக்காக வடிவமைக்கப்பெற்றது என்பதே பொருத்த மாகின்றது. இதனை இத்தேரின் உரு வமைப்பு உறுதிப்படுத்தும்.

எண்கோண வடிவிலமைந்த திராவிட மரபுத் தேராகிய இது மேல் விமானத்துடன் கூடிய முதலாவது தேர் என்றபெருமையையும்இக்காலத்தில்பெற்ற தாகும். ஆயின் இவ்விமானம் முதல் நிர் மாணத்தின் போதே செய்யப்பெற்றதா அல் லது சிறிது காலத்தின் பின்னர் மீளச் சேர்க் கப்பெற்றதா என்று சரியாகக் கூறமுடி யாது. உபபீடத்தில் முகபத்திர இரட்டைப் பஞ்சாங்க உப முறிப்புக்கள் மீட்கப் பட்ட கமலாகார வடிவிலமையும் பண்டி கையுடன் இது காணப்படுகிறது. குதிரை, யாளி, குதிரையும் வீரரும் போன்ற அலங்காரச் சிற்ப விலங்குருவச் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்ற போதிலும் சிற்பம் என்று சிறப்பித்துப் பேசப்படும் விக்கிரக சிற்பங்கள் ஒன்றும் அமையவில்லை. மொத்தத்தில் இத்தேர் சிவனுக்குரியது அல்ல என்பது முதலில் நிரூபணமாகின்றது. ஏனெனில், வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலயத்தினை ஆகம மரபிற்கமையத் தமி ழகஸ்தபதியைவரவழைத்துச்சிறப்புறநிறை வேற்றிய வைத்திலிங்கச் செட்டியார், இத்தகைய சிவன் பெருமை பேசும் சிற்பங் களற்ற சாதாரண அலங்காரத் தேரினை விரும்பியிருக்கமாட்டார் என்பதை உறுதி யாகக் கூறலாம். ஆகவே இத்தேர் பற் றிய செவி வழிச் செய்திகள், ஆதார மற்ற நிலையில் வளர்ந்துள்ளமை தெளிவா கின்றது என்பதே உண்மையாகும். எண்கோண மரபு, மேல் விமானம் ஆகிய அம்சங்கள் இத்தேரினை ஈழத்து ஸ்தபதி வடிவமைத்ததான மனப்பிரேமையைப் பிற்காலதில் ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இக்கால யாழ்ப்பாணத் தேர்க்கலை வரலாற்றில் இவ் எண்கோண மரபே பெரு வழக்கில் அமைவதும் இதனை மேலும் பலருக்கு நம்ப வைத்துள்ளது எனலாம். இவை ஆதாரம் ஏதுமற்ற வெறும் நல்லூர் முருகன் தேர் பற்றிய காலத்தால் முந்திய வரலாற்றுக் குறிப்பாக அமைவதும் இலங்கை அமெரிக்க மிஷனைச் சேர்ந்த அமெரிக்கராகிய திருமதி மிறன் வின்ஸ்லோவின் நினைவுக் குறிப்பாகும். சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த தேரின் முன் நடனமும் பிரதிஷ்டையும் நடை பெற்றது என்று நல்லூர்த் தேர்த் திருவிழா செய்கின்ற வையே பதிவு போதி லும் தேர், தேர் அமைப்புப் பற்றிய சிறு

பொறியையும் குறிப்பிடுவது முக்கியம் பெற்றதாகும். இவரது இக்குறிப்பு 1823ம் ஆண்டிற் பதிவு பெற்றும் 1835ம் ஆண்டில் அச்சேறியும் இருப்பது இத்தேரின் கால நிர்ணயத்திற்கு ஓரளவு உதவி செய்வதாகும். இத்தேர் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலயத் தின் நிர்மாண காலத்தை ஒட்டிய காலப்பகு வடிவமைக்கப் பெற்றதாயிருக்க தியில் வேண்டும் என்றும் மேற்கூறிய செவிவழிச் செய்தியையும் ஓரளவு ஆதாரமாகக் கொண்டு ஊகித்தல் பொருத்தமாகின்றது. இத்தேர், இன்றைய நிலையில் 1960 இன் ஆரம்பத்திலேயே சிதைவடைந்த நிலை யில் அதே உருவ அமைப்பினைத் தழுவிய தாகப் புதிய தேர் 1964ம் ஆண்டில் வடிவமைக்கப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்க தாகும். முற்றாகச் சேதமடைந்த பின்னர் இதன் போதிகையில் சில பகுதிகளும் அலங்கார உருவச் சிற்பங்களும் ஆலய மணிமண்டபத்தில் அலங்கரிக்கப் பெற் றுள்ளமை இன்று அதன் பருப்பொருள் எச்சம் பேணப்படும் நிகழ்வாக அமைவ தாகும்.

II தேர் அமைப்பு முறையும் சிறப்பியல்புகளும்

தேர் அமைப்பில் ஓர் கவர்திறன் மிக்க உருவாம்சத்தினை இலாவகமாக நீர் வேலியில் (1963) கையாண்ட திருவிடை மருதூர் இரா.கோவிந்தராஜூ ஸ்தபதியால் நிர்மாணிக்கப்பெற்ற நல்லூர்க் கந்தசுவாமி தேர் (1964), ஒரு குறிப்பிடத் தகுந்த யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள முயற்சியாகும். ஆலயங்களில் பொருளாதார இந்து பலம் நிறைந்த இவ்வாலயம், சிற்பத் தேர் விரும்பாமைக்கு அமைக்க ஒன்றினை அதுவரை காலமும் இங்கே பயன்பாட்டில் இருந்து வந்த அலங்காரச் சிற்பத் தேரின் கவர்ச்சிகர உருவமைப்பே காரணியாக அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆகவேதான்,

'புதிய தேர் உருவத்திலும் அமைப்பிலும் பழைய தேரை ஒத்ததாயிருக்க வேண்டும்' என்று அறங்காவலர் குகஸ்ரீ 'சண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார்' விரும்பியதற்கமைய புதிய தேரின் அமைப்பு முறையைத் தழுவி உருவாக்க வேண்டியதாயிற்று.

நல்லைக் கந்தசுவாமி தேர் தரிசன-மும் வழிபாடும் பற்றிய பக்தர் ஒருவரின், "நல்லூர் முருகன் தேரில் ஆரோகணித்து வீதி வலம் வருவதற்காகக் கீழைக் கோ-வாயிலில் இருந்து தேர் முட்டி வரை எழுந்தருளுங் காட்சியைக் கடந்த ஐம்பது வருடங்களாகத் தவறாது கண்டு ஆனந்தமுற்ற போதிலும்" தொழுது, இன்னும் என் அவா அடங்கவில்லை. நான் எங்கிருந்தாலும் நல்லூர் முருகன் தேரில் காட்சியைக் அற்புதக் ஏறிச்செல்லும் காண்பதற்காக இங்கே வந்துவிடுவேன்" என்றும் "இவ்வழகிய திருக்கோலத்தைக் காண்பதற்கே யான் மீண்டும் இப்புவி யில் பிறக்க ஆசைப்படுகின்றேன். இத்திருக் கோலத்தைக் காண தவஞ் செய்திருத்தல் வேண்டும்" என்னும் எண்ணப்பதிவு ஒன்று அழகிய தோற்றத்திற்கும் அத்தேரின் பொருந்தக்கூடியதே என்பதில் சந்தேக மில்லை.

இத்தேர் வடிவமைப்பில் ஸ்தபதி கோவிந்தராஜூவின் சிற்பக் குழுவில் இ.அருணாசலம், நா.சோமு, ஆர்.ராஜேந் திரன், ஆர்.சீநிவாசன் ஆகிய இந்தியக் கலைஞர்களும் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த பலரும் பணியாற்றியமை குறிப்பிடத் தக்கது. இவர்களில் இந்தியக் கலைஞர்கள் சிற்பிகளாகவும் யாழ்ப்பாணக் கலைஞர் கள்பெரும்பாலும்தேர்க்கட்டுமானஉதவிக் கலைஞர்களாகவும் அமைந்தவர்கள் ஆவர்.

திராவிட எண்கோண மரபில் திரிதள விமானத்துடன் காணப்படும் இத் தேர், பழைய தேரின் மாதிரி என்றும் கொள்ளப்படுவது பொருத்தமாகப்பட வில்லை. அது தவறும் கூட. தேர்களின் பொதுத் தன்மை அடிப்படையில் இவற்றுக்கிடையிலான ஒற்றுமை அமை-கிறது என்று கொள்வதும் புதிய தேர் ஸ்தபதி கோவிந்தராஜூவிற்கே உரிய பல உள்ளார்ந்த சிறப்பம்சம் உடையது என்று கொள்வதும் பொருத்தமாகின்றது.

பழைய தேரின் பொது அமைப்பிலி ருந்து புதிய தேர் வேறுபடும் அம்சங்களை ஆராய்தல் அவசியமாகின்றது. மடாலயத் திற்குரியதேராகஇது அமைய, ஆகமமரபில மையும் சண்முகர் எழுந்தருளும் சிங்கா சனம் அதன் கீழுள்ள தேவாசனம் என்னும் தளங்கள் சிற்ப இலக்கண மரபில் இதில் அமைந்துள்ளன. இவ்விரு போக்குகளும் பழைய தேரில் இடம்பெறவில்லை என் பது குறிப்பிடத்தக்கது. தேவாசனம், விதி முறையில் இடம்பெறுகின்றமை ஆகம மர பின் இணைவினை இத்தேரில் தோற்று விப்பதாகும். அதே வேளையில் அமைப்பு ஆகம மரபு பிறழ்ந்த முருகனுக்கு தெய்வத்திற்கு அல்லது அமைக்கப் பெற்றது போன்ற நிலையில் விலங்குருவ அலங்காரச்சிற்பங்களைப் பெற்றுப் பழைய தேரின் பொது அமைப்பு முறையினை ஏற் பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

உப பீடத்தில் நான்கு கோணங் களிலும் பூதங்கள் பெரிய உருவில் முழுச் சிற்பமாகஇடம்பெறுகின்றன. இவைசிற்பச் செழுமை மிக்கவையாகும். மேல் விமானத் தில்முதற்றளத்தில்முருகனின்வாகனமாகிய மயிலும் கொடியாகிய சேவலும் பெரிய அளவில் முழுச் சிற்பங்களாக அமையும் புதிய மரபு இங்கே தோற்றம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கதோர் அம்சமாகும். விமா னத்தின் 'கொடுங்கை' எனப்படும் தளத்தில மையும் எழுதக வரிச்சட்டங்கள் யாவும் பித்தளைத் தகடுகளால் மூடப்பட்டு மேலலங்காரம் பெற்றுள்ளமை இத்தேரின் சிறப்பினை மேலும் உயர்த்துவதாகும். தேரோடும்வேளையில்சூரியஒளிக்கதிர்கள் படும்போது தேர் தகதகவென்று ஒளிவீசும் தன்மை, வழிபடு பக்த - தெய்வ உறவு நிலையில் ஓர் ஈர்ப்பினை, கவர்திறனை ஏற்படுத்துகின்றமை கவனத்திற்குரிய தாகும்.

முகப்புக் குதிரைகள், பிரம்மாவின் சாரத்திய அம்சம் இடம்பெறாமை காரண-மாகத் தேரின் கவர்திறன் ஏதும் குறைவதாக எண்ணுவதற்கும் இடமில்லை. ஏனெனில் 'தேரோட்டம்' என்னும் நடைமுறையில் யாழ்ப்பாணத்துத் தேர்களை நோக்கும் போது அதிகளவு கவர்திறனுடையது என்ற பெருமை பெறும் தேர் இது என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும். இது பற்றி 'அனுபவித்துணர்ந்த' அறிஞர் ஒருவர்.

"நல்லூரிலே ஆறுமுகப் பெருமான் தேரிலமர்ந்து வீதிவலம் வரும் காட்சியை அழகுக்கெல்லாம் அழகு என்று கூடக் கூறலாம். அந்தக் காட்சியைக்காணும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற எவரும் வைத்த கண் எடுக்க விரும்புவதில்லை. பார்த்தது போதுமென மனம் நிறைந்து திரும்புவது மில்லை. அத்தகைய கவர்ச்சி உண்டு. அத்தேருக்கும் அத்தேரில் எழுந்தருளி வீதி-வலம் வரும் ஆறுமுகப் பெருமானுக்கும்" என்று குறிப்பிடுவது "தேரின் கவர்திறன்" பற்றிய அனுபவ மதிப்பீடு என்றே கொள்ளத்தக்கதாகும்.

சுருங்கச்சொல்வதாயின் ஆகமமரபு பிறழ்ந்த நல்லூர் மடாலய முருகனுக்குரிய தேராகவும் சிற்ப மரபிற்கிணங்க இரு மரபுகளின் சங்கமமாகவும் இத்தேர் அமை-வதுடன் கவர்திறன் மிக்க அழகியலம்சம் நிறைந்ததாகவும் காணப்படுகிறது என்று கூறின் அது மிகையில்லை.

கைலாசநாத விநாயகர் கலைத்தேர்

பகுதி: 2

I

தேர் அமைப்புற்ற வரலாற்றுப் பின்னணி நல்லூரில் இரு தேர் கண்ட கலாதேவன் கோவிந்தராஜூ ஸ்தபதி ஓர் அறிமுகம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஐந் தசாப்த மத்தியிலிருந்து ஆறாம் தசாப்த மத்தி வரையிலான ஒரு தசாப்த காலத்தில் தற்றிறன் மிகுதியினா லும் சிற்ப வடிவமைப்புத் திறன் வெளிப் பாட்டினாலும் இலங்கையின் இந்துக் கலையுலகில் உச்ச நிலையில் பிரகாசித்த, இன்றும் பிரகாசித்து நிற்கும் தலைசிறந்த நட்சத்திரமாக விளங்குபவர் விஸ்வப் பிரம்மஸ்ரீ இரா.கோவிந்தராஜூ ஸ்தபதி அவர்கள். இவர் இந்தியத் தமிழகத்தின் திருவிடைமருதூர் என்னும் கலைநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டமையால் 'திரு விடைமருதூர் இரா. கோவிந்தராஜூ என்று சிறப்பித்துப் பேசப்படுபவர். இவர், தமிழ கத்தில் மட்டுமன்றி இந்தியா, இலங்கை நாடுகளிலேயே மிகவும் புகழ் பெற்றிருந்த திருவிடைமருதூர் சீ.சுப்பிர மணிய ஸ்தபதி அவர்களின் சகோதரர் மகனும் பிரதம மாணவனும் என்பது குறிப்பிடப்படவேண்டியதாகும்.

தமிழகத்தில் தந்தையார், பெரிய தந்தையார் ஆகிய இருவரிடமும் சிற்பக் கலை அரிச்சுவடியைப் பயின்ற இவர், வடமராட்சியில் புகழ் பெற்ற கரணவாய் மூத்த விநாயகர் ஆலய சித்திரத் தேரமைப் பிற்கென (1935) பெரிய தந்தையார் சுப்பிரமணிய ஸ்தபதியுடன் இலங்கைக்கு வருகை தந்திருந்தார். அப்போது பதி னெட்டு வயது நிரம்பிய இளைஞராக விளங்கியவர் இவர். தொடர்ந்து நல்லூர்க் கந்தசுவாமியின் வரலாற்றுப் புகழ் பெற்றதும் கலைத்திறனில் சிறப்பிடம் பெறுவதுமாகிய திருமஞ்ச நிர்மாணத்தில் (1937) பங்கெடுத்தார். கொக்குவில் மஞ்சவனப்பதி முருகன் தேர் நிர்மா ணத்தின் (1939) பின்னர் தமிழகம் சென்றி ருந்த இவர் வண்ணை வரதராஜப் பெரு மாள் தேர் (1960), வட்டுக்கோட்டை அடைக்கலந்தோட்டம் கந்தசுவாமி திரு மஞ்சம் (1960) ஆகிய நிர்மாணங்களில் உதவிஸ்தபதி ஆகப் பெரிய தந்தையாரிடம் பயிற்சி பெற்றிருந்தார்.

இலங்கை இந்துக் கலை வரலாற் றில் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து முப்பது களில் இருந்து அறுபதுகளின் ஆரம்பம் வரையிலான சுமார் 25 ஆண்டுக் காலப் பகுதியில் மிகவும் பிரபலம் பெற்று விளங்கிய சுப்பிரமணிய ஸ்தபதியின் நிழ லில் தேர்க்கலை, தேர்ச்சிற்பக் கலை, ஓவியக் கலைகளில் பயிற்சி பெற்றதன் மூலம் பெருந்திறனாளராகவும் ஸ்தபதி இலக்கணம் நிரம்பியவராகவும் உருவெடுத் திருந்த கோபியை தேர்க் கலையுலகில் ஸ்தபதி ஆக்கிப் பார்க்கலாம் என்று யாழ்ப்பாணத்தின் புகழ் பெற்ற கலை, கைத்தொழில் நகரங்களில் முதன்மை பெற்று விளங்கிய நீர்வேலி விரும்பியது. வாய்க்காற்றரவைப் பிள்ளையாருக்குத் தேர் நிர்மாணிக்க விரும்பிய தேர்த் திருப்பணிச் சபையினர், நல்லூர்க் கந்த சுவாமி ஆலய அறங்காவலர்களின் உதவியு டன் சுப்பிரமணிய ஸ்தபதியை நாடலாயி னர். இந்நிலையில்தன்பெறாமகனும்பிரதம மாணாக்கனும் ஆகிய கோபியிடம் நீர்வேலித் தேர் நிர்மாணப் பொறுப்பினை ஒப்படைக்க, இந்திய சிற்பி, யாழ்ப்பாணத் தேர் ஸ்தபதியாக பரிணமித்தார். இவ்வகையிலும் கூட, நல்லூர் கந்தசுவாமி யின் அருட்கடாட்சம் அவருக்கே இருந்துள் ளமை கண்கூடு.

கோபிக்குதேர்நிர்மாணத்தில்உதவி யாளர்களாக ஆலயப் புரோகிதம் பார்த்து கலைஞர்கள் ഖിബ്ഖ கர்மக் வந்த செயற்பட்டனர். அவர்களின் மரபு நிலை நின்ற தொழிற்றிறன், தேர் நிர்மாணத்திற்கு ஏற்ப மாற்றப்படுவதில் சிரமங்களை எதிர்கொண்டது. இது ஸ்தபதியின் தேர் நிர்மாணத்திற்கும் வேகத்திற்கும் இடை யூறாகவும் பயன்பாடு அற்றதாகவும் அமைந் தது. இந்நிலையில் தேர் நிர்மாணத்திற்குப் பொருத்தமான கலைஞர்களைத் தேட வேண்டிய நிலைமை கோபிக்கு ஏற்பட லாயிற்று. நீர்வேலியைச் சேர்ந்த ஆலயத் திற்கு வெளியே நின்ற விஸ்வகர்மாக் குழுவி னர்களில்சிலர்தொழிற்றிறன்தேர்ச்சிகாரண மாக இத்தேர்ப்பணிக்குச் சேர்க்கப்பட லாயினர். கோபியின் கண்டிப்பான நிர்மா ணத் தளப்பணி, யாழ் கலைஞர்களிடையே 'பொல்லாதவன்' என்று செல்லமாக அவர் அழைக்கப்படக் காரணமாயிற்று.

நீர்வேலி வாய்க்காற்றரவைப் பிள்ளையார் தேர் (1963), நல்லூர் கைலாச நாத பிள்ளையார் தேர் (1963), நல்லூர் கந்தசுவாமி தேர் (1964), ஆகிய தேர்களை நிர்மாணித்த கோபி யாழ்ப்பாணத்துத் தேர்க்கலை வரலாற்றிலேயே புதியதோர் அத்தியாயம் ஒன்றைப் பதித்தும் உயர்ந்தும் விளங்குகின்றார்.

கோபி ஸ்தபதி, இந்தியாவின் புகழ் மிக்கதும் செல்வபதியும் ஆகிய திருப்பதி வேங்கடேச வரதராஜப் பெருமாள் ஆலய அறங்காவலர் சபையின் அழைப்பினை ஏற்று அங்கு 'ஆஸ்தான ஸ்தபதி' பதவி ஏற்று அப்பதவிக்கே பெருமையைச் சேர்த் தவர் அது மட்டுமன்றி அத்திருப்பதி தேவஸ்தானம் நிர்வகித்த சிற்பக்கலைக் கல்லூரியின் தலைமைப் பொறுப்பில் அமர்ந்து பல சிற்பிகளை உருவாக்கியும் வளர்த்தும் இந்திய இந்துக் கலை வளர்ச் சிக்கு மாபெரும் தொண்டாற்றியும் உயர்ந்து நிற்பவர் இவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

வள்ளோட்டமும்

வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற லூர் கைலாசநாத விநாயகர் தேர், வெள் ளோட்டம் தொடர்பிலான சில கருத் துக்கள் முன்வைக்கப்படுதல் பொருத்த மாகின்றது. திராவிட எண்கோண மரபில் அமைந்த இத்தேர், தேரமைப்பு இலக்கண விதிகளின்படி இலக்கணச் சிறு தேர் அமைப்பினதாகும். ஏகதளவிக்கிரகம், நட் டுக்கண் வரிசை சிற்பம், அலங்காரச் சித் திரங்கள் வழி கவர்ச்சிகர வியாள வரிசை, குதிரை வடிவங்களின் எழில் நிலை, திரிதள விமானம், நான்குசில்லுகள், இரு குதிரைகளு டனான பிரம்மா என்ற சாரத்திய அம்சம் என்னும் பகுதித் திறன்களின் அதியற்புத ஒருங்கிணைவின் வெளிப்பாடே இத்தேர் எனலாம்.

இங்கு அடிமட்டப் பயன்பாடு இருக்கவேயில்லை என்பது சிறப்பான தாகும். முழக்கோல் அளவு முறையே பயன்பட்டது. 1 முழக்கோல், 13" ஆங்கில அங்குலத்திற்குச் சமமாகும்.

யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த எதிர்நிலை நின்ற கலைஞர்கள் பலரும் தேர் வெள்ளோட்டம் காண்பதற்கு என்று வருகை தந்திருந்தனர். தேர், ஓட்டம் தொடங்குகின்றது. வீதியின் இரு மருங்கும் கவனம் செலுத்திய கோபி, யாழ்ப்பாணக் கலைஞர்கள், அறிஞர்கள் பலரும் குழுமி நின்றமையை அவதானித்தார். தேரின் அசைவினை உற்றுக் கவனித்தவாறே உதவியாளர்களிடம் சறுக்காய்க் கட்டை யைச்சற்று அதிகமாகப் போடுமாறு சைகை

செய்தார். சைகைக் கட்டளையும் அவ் வாறே நிறைவேற்றப்பட்டது தான் தாமதம், தேர் வீதியின் குறுக்காகவே திரும்பிவிட, பார்த்து நின்றோர் திகைத்துவிட்டனர்.

"இந்தியக்காரருக்குத் தேர் வேலை யிலை மட்ட வேலையிலை முறிதறி பார்க்கத் தெரியுமோ? என்ன தெரியப் போகுது? யாழ்ப்பாணத்து ஸ்தபதி குழுக் களுக்கு மட்டுந்தானே தெரியும்!" என்று மனப்பால் குடித்து வந்த - வந்து நின்ற பலருக்கும் அத்தேரின் குறுக்குத் திருப் பமும் கெம்பீரமான உறுதியுடன் போய் நின்ற விதமும் மாபெரும் ஒளடதமாக அமைந்தமை, வரலாற்றின் புதியதோர் திருப்புமுனையாகியது.

III

இரு வேறு கலைப் பாணிகளின் எதிர்நிலை முனைப்பாக்கம்

கோபியின் முதல் தேர் நிர்மா ணம் நடைபெற்ற போது பெரிதும் எதிர்நிலைப்பட்ட கருத்துக்கள் எதுவும் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்ததாக இல்லை. ஆயினும் நல்லூர் கைலாசநாதப் பிள்ளையார் தேர் நிர்மாணம், திருநெல் வேலிக்கு அண்மையில் நடைபெற்றமை யால் பார்வையாளர்கள், அபிமானிகள் மூலம் நல்லூரில் இருந்து திருநெல்வேலிக் கும் திருநெல்வேலியிலிருந்து நல்லூருக்கும் சென்றடைய ஏதுவாயிற்று. இது ஆரோக்கி யமானதோர்கலைத்திறன்மிகு வெளிப்பாட் டிற்குப் பிரதான காரணியாயிற்று எனலாம். இந்நிலையில், "எங்களைப் போலக் கட்டையள் அடிக்கக் கோவிந்தராஜூ வாலை முடியுமா?" என்னுமோர் பலத்த சவால் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்தது. இது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து எழுந்ததோர் மிகப்பெரும் சவாலாக அமைந்தது. இச் செயல், முழு யாழ்ப்பாண இந்துக் கலை உலகை உலுப்பிவிட்ட சவாலாகவே பரிண

மித்தது. இச்சவால் எழுந்த இடம் திருநெல் வேலி.

இங்கு கட்டை என்பது யாளி, குதிரை, சிங்கம், மகரம் போன்ற அலங் காரச் சிற்பங்களையே சிறப்பாகக் குறிக்கும். விக்கிரக சிற்பங்களை 'உருநாட்டுக் கட்டைகள்' அல்லது 'உருநாடுகள்' என்று வழங்கும் மரபு உண்டு. இவ்விரு துறை களிலும் யாழ்ப்பாணப் பாணி பெரிதும் வளர்ச்சி கண்டிருக்காத அக்கால கட் டத்தில் இத்தகைய சவால், நகைப்பிற்கு இடமாகவே பலராலும் கருதப்பட்டது.

எழுந்த சவால், யாழ்ப்பாணம் முழுவதுமே தீ எனப்பரந்தது. கோபியு டன் தொடர்பு கொண்டிருந்த நல்லூர் அறங்காவலர், நீர்வேலி வாய்க்காற்தரவைக் குருக்கள்மார், தேர் நிர்மாணக் கலைஞர் களும் உதவியாளர்களும் என்னும் பரவ லான அபிமான வட்டத்தினர்க்கு இவ்விட யம், மிகுந்த மனக் கொதிப்பினை ஏற் இருந்தது. தமிழகத்திலிருந்து படுத்தி யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்திருக்கும் கலை ஞர்களை வரவேற்று உபசரிக்க வேண் டிய கலைஞர்கள் அந்த பண்பு நெறியினின் றும் கீழிறங்கியதுடன் மட்டுமன்றி வாதப் பிரதி வாதங்களிலும் போட்டி களிலும் ஈடுபட முயன்றமை அவர் களின் மனக் கொதிப்பிற்குக் காரணமா யிற்று. இருப்பினும் போட்டி மனோ பாவம் படிப்படியாகவே மாற்றப் பட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படலாயின.

படிப்படியாக உருண்டோடிய காலவோட்ட வேகத்தில் இச்சவாலும் எதிர்கொள்ளலும் தாமதப்படுத்தப்பட, இறுதியில் அவை அரங்கேற்றம் எதுவும் காணாமலே கரைந்துபோன நிகழ்வு, எமது தேர்க்கலை வரலாற்றின் பண்புநிறை வெளிப்பாடாகும்.

நல்லூர் வீரமாகாளி அம்மன் தேர்

பகுதி 3

யாழ்ப்பாண பாணி மரபு தேர்க் ஓரளவு பரவலாக்கிய கலையை நெல்வேலி விநாயகம் பிள்ளை ஆறுமுகம் ஸ்தபதியின் நிர்மாணிப்பில் உருவாகிய நல்லூர் வீரமாகாளி அம்மன் தேர் யாழ்ப் பாணப் பாணித் தேர்க்கலை எழுச்சியின் தோற்றுவாயாக அமைகிறது எனலாம். ஈழத்தவர் சிலர் முன்பும் சில தேர் அமைப் பில் ஈடுபட்ட போதிலும் முறையான குருசீட பரம்பரையைத் தோற்றுவித்தது என்ற வகையில் இத்தேர் நிர்மாணிப்பு ஓர் சிறப்பம்சமாகவும் அமைவது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மட்டுவிலைப் பிறப்பிட மாகக் கொண்ட ஆறுமுகம், தமிழகம் சென்று நாராயணசாமி ஸ்தபதியிடம் சிற்பக்கலையில் பயிற்சி பெற்றுத் திரும்பிய பின் நிர்மாணித்த முதலாவது தேராகிய இது, சில உள்ளார்ந்த சிறப்பியல்புகளை உடையதாகும்.

மேல்விமானத்துடன் செயற் தேராக அமையும் இத்தேர், மூன்று முகப் புக் குதிரைகளை உடையதாகும். தேரின் தத்துவார்த்த வடிவங்களை அல்லது விளக் கங்களை உள்ளடக்கிய நிலையில் இவ்வம்சம் யாழ்ப்பாணத்தில் முதன்முறை யாகத் தோற்றம் பெறுவது குறிப்பிடத் தக்கது. முற்பட்ட தேர்களில் முகப்புக் குதி ரைகளே இல்லாதிருக்க, மஞ்சவனப்பதி போன்றவற்றில் அது இரண்டாக அமைய, தேரின் உடலியல் ஆன்ம தத்துவத்தை விளக்கும் வகையில் மூன்று குதிரைகள் இடம் பெறுவது முக்கியமானதோர் அம்சமாகவும் கலா தத்துவ அறிவின் பிர-யோகமாகவும் அமைகிறது. மும்மலங்களே ஆன்மாவை வழிநடத்துகிறது என்ற தேரின் ஆன்ம தத்துவ அடிப்படையில் இம் மூன்று குதிரைகளும் தேரில் அமை பிரயோகம். இத்தத்துவப் கின்றன.

தத்துவ அறிவு நிறைந்த ஸ்தபதியாலேயே சாத்தியமானதொன்று. இவ்வகையில் அதன் ஸ்தபதி ஆறுமுகம், நாவலர் பரம் பரையில், ம.க.வேற்பிள்ளையிடம் ஆரம் பக் கல்வி பெற்றவர் என்பது குறிப் பிடத்தக்கது.

கலையமைப்பு முறையிலும் இக்குதிரைகளே இத்தேரின் சிறப்பம்சமு மாகும். பொதுவாக இத்தேரினைப் பார்க்கும் போது, ஸ்தபதி ஓர் சிறந்த தேர் அமைப்புக் கலைஞன் என்பதை விட, ஓர் சிறந்த வாகன சிற்பக் கலைஞனே என்ற எண்ணம் தோற்றம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாதது.

இத்தேரின் சிறப்பம்சமாக குதிரை களைத் தொடர்ந்து இதன் பொதுத் தோற்ற உருவம்சத்தினைக் குறிப்பிடலாம். பொது வாக இவ்வுருவம் மஞ்சவனப்பதி (1939) லிருந்து தழுவப் பெற்றதொன்றாயினும் உள்ளார்ந்த சில அகக் காரணிகளால் பிற்கால யாழ்ப்பாண மரபில் பெரிதும் செல்வாக்குச் செலுத்துவதனை அவதா னிக்க முடிகிறது. எழுதக பண்டிகையில் அமையும் யாளிகள், குதிரைகள், முக்கோண நடுவிலமையும் சிங்கம் என்பவை இங்கு இடம்பெறும் கலைச் சிறப்பம்சங்களாகும். இலங்கையின் ஆங்கில அரசின் தேசாதிபதி யால் இத்தேர் பாராட்டுப் பெற்ற நிகழ்வு, ஈழத்தின் சுதேசிய கலைகளைப் பாராட்டும் மேலைத்தேயப் பண்பிற்கு உதாரணமாகும். இதன் நிர்மாணிப்பின் போது பார்வையிட வருகை தந்த தேசாதிபதி 'சேர் அண்டுறு கால்டி கொற்'அவர்களுக்கு ஸ்தபதி, பாயும் சிங்கம் ஒன்றினை அன்பளிப்பாக வழங்க அதனைப் பெற்றுக்கொண்ட அவர், "இது சிங்கம், என்னை இங்கு அழைத்து வந்தவரும் தளையசிங்கம். இதைச் செய்த **நீரும் ஒரு சிங்கம்"** என்று மழலைத் தமி ழில் பாராட்டியமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதேவேளையில் தேசாதிபதி இத்தேர் அமைப்பின் நுட்பத்தினை ஏதோவோர் வகையில் நுனித்தறிந்தது பாராட்டியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்தேரில் பயிற்சி பெற்ற கலைஞர்கள், ஸ்தபதியின் வாரிசு கள் என்பவராலேயே யாழ்ப்பாண மரபுத் தேர்க்கலை யாழ்ப்பாணக் கலைப் பாணி என ஈழத்திற் பிற்காலத்தில் வளம் பெற்றதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நிறைவாக :

நல்லை நகரின் முப்பெரும் கலைத்தேர்கள் இக்கட்டுரையிற் குறிப் பிடப்பட்ட விடயங்களைத் தொகுத்து இலங்கையில் நோக்கலாம். சிறந்து விளங்கும் வடபுலமாம் யாழ்ப்பாண தேசத்தின் கலை, பண்பாட்டுத் தலைநகரம் ஆகிய நல்லூரின் முக்கிய தலங்களின் திருத்தேர்கள், அவற்றின் அமைப்பு முறை, அமைப்புற்ற வரலாறு, கலை மரபில் அவை பெறும் இடம் போன்ற விடயங்கள் புலனாதல் அவதானிக்கத்தக்கது. இலங் கைத் தேர்க்கலை வரலாற்றில் இனங்காணப் படத்தக்க இரு வேறு கலைப்பாணி களுக்கும் அவற்றின் வளர்நிலை விவாதத் திற்கும் இம் மூன்று தேர்களுமே அடித்தள மாயிற்று என்பதையும் கூறி, இவ்விமர்சனம் நிறைவு பெறுகின்றது.

இணைப்பு : I.

அடிக்குறிப்புக்கள்

- 1. யாழ்ப்பாணத்துச் சிற்பக் கலைஞர் வட்டத்தில் மட்டுமன்றிப் பொது வாகவும் அறியப்பட்ட இவ் ஐதீகம், இரு ஆலயங்களைத் தொடர்பு படுத்தும் வகையிலும் கால நிர்ண யத்தைப் பொறுத்தளவிலும் முக்கி யத்துவம் பெறுவதாகும். - ஆ-ர்-.
- 2. கந்தையா குணராசா, 'நல்லை நகர் நூல்', யாழ்ப்பாணம், 1989 பக். 52.
- 3. பருப்பொருள் எச்சங்களின் வழிச் சென்று தேரின் அமைப்பினை உரு வாக்கத்தக்க வகையிலுள்ள புராதன

- தேர், நல்லைக்குமரன் பழைய தேர் மட்டுமே என்பதும் யாழ் தேர்க் கலை வரலாற்றிலேயே விதந் துரைக்கப்பட வேண்டியதாகும். ஆ-ர்-.
- 4. குல.சபாநாதன், 'இலங்கையின் புரா தன சைவாலயங்கள் : நல்லூர்க் கந்த சுவாமி,' 1971 பக். 181.
- 5. கி. லக்சுமண ஐயர், 'தேர் மகிமை,' ஸ்ரீ துர்க்காதேவி சித்திரத் தேர்ச் சிறப்பு மலர், தெல்லிப்பழை, பக் : 72.

இணைப்பு : II.

துணை நூல் விபரம் :

- 01. அம்பிகைபாகன், வே.,மகா ஸ்தபதி கோவிந்தராஜூவின் தேர்த்திறன், தென்னாசிய சமூக விஞ்ஞான நிதியம், குமேயோன் ஹில்ஸ், அல்மோறா, இந்தியா, 2009, யாழ்ப்பாணம்.
- 02. கலாகேசரி ஆ.தம்பித்துரை, காங் கேயன் கலைக்கோட்டம், 2000, யாழ்ப்பாணம்.
- 03. யாழ்ப்பாணத்து இந்து ஆலயத் தேர்ச் சிற்பங்கள், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக உயர் பட்டப்படிப்புகள் பீட முதுதத்துவ மாணிப் பட்ட (M.Phil) ஆய்வேடு. பிரசுரிக்கப்படாதது. 2002, யாழ்ப் பாணப் பல்கலைக்கழகம், திருநெல் வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் சோதிடம் யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலம் முதல் இன்றுவரையான ஒரு நோக்கு

பிரம்ப**ஞீ ச. பத்மநாபன்** B.a(Hons), PG.Dip in.Edu, M.Phill. விரிவுரையாளர் சம்ஸ்கிருதத்துறை. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்:

லங்கைத் திருநாட்டின் வடபாகமாக விளங்குவது யாழ்ப்பாணம். யாழ்ப்பா ணம் என்னும் பிரதேசம்,

பிரதேசத்து எல்லை, இப்பெயர் ஏற்பட்ட தற்கான காரணங்கள்? எனப் பல் உள்ளன. வரலாற் ஆய்வுகள் வேறு றிற்கு முற்பட்ட காலம் முதல் பூர்வீக மாக வாழ்ந்து வந்த மக்களுள், யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் தனித்துவமான வர்கள். இத்தகைய மரபுடைய யாழ்ப் பாணத்தில் சிற்றரசர்கள் பலர் காலத் திற்குக் காலம் ஆட்சி செய்து வந்தனர். அம்மரபில் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூ ரைத் தலைநகராகக் கொண்டு மன்ன ராட்சி செய்த பிரதேசம் யாழ்ப் பாண இராச்சியம் என்று அழைக்கப் பட்டது. அவ்வாறு அழைக்கப்பட்ட ராச்சியத்தின்தலைநகர்நல்லூர். இந்நல்லூர் இராசதானியை மையமாகக் கொண்ட பிர தேசத்து தமிழ் மக்கள் சிறப்பாக ஆஸ்திகக் கொள்கை கொண்டவர்களாக இந்து சமய மரபுகளைப் பின்பற்றிய தமிழ் சமூகத்தவர் ஆவர். இவர்கள் தென்னிந்திய வழிபாட்டு மற்றும் சமூக ஒழுக்கலாறு நடைமுறைகளையும், நம்பிக்கைகளையும் பின்பற்றி வந்தனர். இம்மரபில் வானியல், சோதிடம் ஆகியன முக்கிய இடம் வகித் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிலை கமை

யில் யாழ்ப்பாணம் எனும் பிரதேசம், சிறப்பாக நல்லூர் இராசதானியையும், அதனை மையமாகக் கொண்ட நல்லூர் பிரதேசத்தையும் சுட்டுவதாகவும் அமை யும்.

கோதிஷம்

வைதிகமரபில்வேதங்களுக்கு அங்க மாக சிஷை, வியாகரணம், சந்தஸ், ஜோதிஷம், நிருக்தம், கல்பம் எனும் ஆறும் விளங்குகின்றன. இவை வேதாங் கங்கள்என்றும், ஷடங்கம்வேதசூத்திரங்கள் என்றும் பெயர் பெறுகின்றன. அவற்றுள் ஜோதிஷமும் ஒன்றாகும். ஜோதிஷம் வேத புருஷனுக்கு கண்ணாக அமைகின் றது.

ஜோதிஷ் சாஸ்திரம் மூன்று பிரிவு களைத் தன்னகத்தே கொண்டது. ஸ்கந்தத் ரயம் என அழைக்கப்படும். வேதங்களைப் போல இவையும் ரிஷிகளின் மரபி லேயே போற்றப்படுகின்றன. அதன் படி கர்கர், நாரதர், பராசரர் முதலிய ரிஷிகள் பல ஜோதிஷ் தொகுப்பு நூல் களை ஆக்கியுள்ளனர். அவ்வாறு பண் டைய மரபுமுதல் ஜோதிஷம் தனித்து வம் பெறுவனவாக அமைகின்றன.

வானசாஸ்திரமும் கோதிஷமும்

வானசாஸ்திரம்(Astronomy) அண்ட வெளியில் கிரகங்களின் நிலைகளைக் கூறுவது. ஜோதிஷ் சாஸ்திரம் (Astrology) கிரகம், நஷத்திரம், திதி முதலானவற் றின் நிலையில் ஏற்படக்கூடிய பலனாக அமைகின்றது. இம்மரபில் கணித சாஸ் திரத் தொடர்புகள் முக்கியத்துவம் பெறு வனவாக அமைகின்றன. இம்மரபில் வராஹமிஹிரர், ஆர்யபட்டர், பாஸ்கராச் சாரியார் போன்ற மஹான்கள் முன் னோடிகளாகத் திகழ்கின்றனர்.

யாழ்ப்பாண இராச்சியமும் ஜோதிஷ சாஸ்திர மரபும்

யாழ்ப்பாணத்துப் பிரதேசத்தில் தமிழ் வேந்தர்கள் ஆட்சி செய்த காலம் (கி. பி. 1216 - 1621) தனித்துவம் மிக்கது. இவ்வகையில் பொலந்றுவைக் காலத்தில் மூவேந்தருள் சோழமன்னரால் இலங்கை முழுவதுமே ஆட்சிசெய்யப்பட்டு ஆளு கைக்கு உட்பட்டது. இக்காலப்பகுதியான (கி. பி. 1044 - 1070) வரை திருகோண மலைப் பிரதேசத்தில் பெருந்தொகையான தமிழ்க்-குடியேற்றங்களும், சைவசமய மரபுகளும், சிவாலயத் தோற்றங் களும் ஏற்பட்டன. சோழராட்சிக்குப்பின் பராக்கிரமபாகு மன்னன் காலம் முதலாக சிங்கள அரச குடும்பங்களுடன் பாண்டிய அரச குடும்ப உறவு ஏற்பட்டது. இம்மரபில் கலிங்கமாகனின் படையெடுப் பின் பயனாக உருவாகிய வட இலங்கை யின் தனியரசே யாழ்ப்பாண இராச்சியம் ஆனது. இவ்வகையில் கி. பி. 1216 முதல் 1450 வரையான காலத்தில் சிங்கைநகரைத் தலைநகராகக் கொண்ட இராச்சியமும், கி. பி. 1450 - 1621 வரை நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட இராச்சியமும் நடைபெற்றன. இலங்கை வரலாற்றில் முதனூல் என அறியப்பட்ட சோதிடநூல் தமிழில் சரசோதிமாலை ஆகும். போசராச **பண்டிதர்** எனும் தேனுவரைப் பெருமாள் என்பவரே இந்நூலின் ஆசிரியர் ஆவார். இந்நூல் 934 விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டு சிங்கை செகராச ஆக்கப்பட்டது. சேகரன் என்பவனது சோதிடநூல் செகராச சேகரம் அல்லது செகராசசேகர மாலை எனும் சோதிடநூல் ஆகும். இவ்விரு நூ ல்களினூடாக சமூகத்திற்கும் சோதிடத் திற்கும் உரிய உறவும் தேவையும் உணரப் படுகின்றன.

கோதிடமும் சமூகமும்

இத்தகைய மரபின் தொடர்ச்சியால் வைதிக / ஆஸ்திக மரபும் மக்களது சமூகத் மத்தியில் பொதுவான தேவையின் தன்மையில் நாள், சூரிய உதயம், அஸ்த மனம், சந்திரனின் கலை, நாளாந்த நிலை யில் திதி, வாரம், நக்ஷத்திரம், யோகம், கரணம், ராகுகாலம், சுபநேரம், குளிகள், எமகண்டம், பஷி எனப் பல்வேறு தன்மைகளும், ஹோரைகளும் முக்கிய இடம் பிடித்தன. அத்துடன் திருக்கோவில் வழிபாட்டுடனான தொடரில் விரதம், விழா, பண்டிகை, சடங்கு, அனுஷ்டா னம் எனும் பல்வேறு தன்மைகளைத் தன் னகத்தே கொண்டு விளங்கிய இந்நிலை யின் வளர்ச்சியால் நாளாந்த வாழ்விய லிலும் பிறந்த கிரகநிலைகளைக் கொண்டு ஜாதகம் கணிக்கும் மரபும் உருவாகின. இதற்குரிய சிறந்ததன்மையில் பிறந்த நேரம், இடம் என்பன முக்கிய பங்கு வகிக்க ஜோதிஷத்தின் அத்தியாவசிய விடயங்களில் சமூக நடவடிக்கைகளும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகின்றது. இம்மரபின் வளர்ச்சியே பஞ்சாங்கங்கள் கணிக்கும் ஒரு நிறுவனம் ஏற்படும் உயர்வை இந்நல்லூர்ப் பிரதேசமே உருவாக்கியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சோதிடரும் ஜோதிஷமும்

யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலத் தில் அரண்மனை சார்ந்த சமூகத்தில் புரோகிதர், சோதிடர், அமைச்சர் ஆகியோர் அரசனுக்குரிய ஆலோசகராக விளங்கினர். வைதிகமரபிலும், இந்து சமய மரபிலும் ராஜ்ய பட்டா பிஷேகம் முதல் அனைத்து நிகழ்வுகளும் கிரகநிலைகளைக்கணித்தே மேற்கொள்ளப் பட்டமைக்கு ஏற்ற காரணிகளா யின. இங்கு சோதிடர் /ராஜசோதி டர், புரோகிதர்/ ராஜபுரோகிதர் சோதிடத் திற்கென்றே நிபுணத்துவம் பெற்று விளங் கியமை மனம் கொள்ளத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணமும் சோதிடமும்

இந்துசமயம் சார்ந்த சமூகத்தில் இந்தியத் தொடர்பும், செல்வாக்கும் பெற்று விளங்கிய அதேவேளை சமூகத்தில் கிரகநிலை சார்ந்த நம்பிக்கை முக்கிய இடம்பிடித்தது. இம்மரபில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வரவழைக்கப்பட்ட சிறப்பு சந்திரசேகர சாஸ்திரிகளுக்கு உண்டு. இவர் கூழங் கைத் தம்பிரானால் இந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டவர். இவரது புத்திரனே அராலி இராமலிங்க முனிவர் (கி.பி. 16 49 - 1717). இவரே வாக்கிய பஞ் சாங்கத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் முதலில் கணித்து வெளியிட்டவர். இம்மரபி லேயே 'சோதிட பரிபாலனமடம்' எனும் வாக்கிய பஞ்சாங்க நிலையம் தொடர்ச்சியானதோர் பணியை ஆற்றி சமூகத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தது. இராமலிங்க முனிவரே சந்தான தீபிகை எனும் சோதிட நூலை சம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தார். பரகிதகணிதம் எனும் சோதிட நூலின் பதிப்பாசிரியரும், வாத்திய கரணகிரணம் எனும் சோதிட நூலின் ஆசிரி யரும் இராஜசோதிடர் எனும் விருது பெற்ற வர் அராலி விஸ்வநாத சிவாச்சாரி யார். (கி. பி.1756 - 1845) ஆவார்.

நல்லூர்ப் பிரதேசமும் ஜோதிடமும்

நல்லூர்ப் பிரதேசம் பழமையும், இந்துசமய மரபுகளை ஆழமாகப் பின் பற்றும் சமூகமாக விளங்கியமை குறிப் பிடத்தக்கது. இந்நிலையில் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் பிறப்பில் ஜனன ஜாதகமும்,

அதன் கணிப்பினூடாக லக்னம், நஷத் திரம், ராசி, நவாம்சம் போன்றன வும் மஹாதிசை காலப்பலன்களும், மக் களின் வாழ்வில் தனித்தன்மையான இடம் பிடித்தது. அத்துடன் வளர்ச்சி யின் தன்மையால் பிறந்த குழந்தையின் வாழ் விலிருந்து, தொட்டிலில் இடுதல், துடக்கு கழித்தல், காதுகுத்துதல், சோறு ஊட்டுதல், பிறந்த நாள், ஏடு தொடக் கல், குடுமி வைத்தல், உபநயனம், விவா கம் எனப் பல்வேறு வளர்ச்சிக்கும் ஜோதிடம் அவசியமாகின்றது. இம் மர பினைப் பின்பற்றி பண்டைக்காலம் முதல் ஜனன ஜாதகம் கணிப்பவர் சோதிடர் எனினும் அவர்கள்வரிசையில் நல்லூர் சிவன் கோவில் முக்கிய இடம் வகித்தது. பிரம் மஸ்ரீ ந. வே. கார்த்திகேயக் குருக்கள், பேரா சிரியர். கா. கைலாசநாதக்குருக்கள், சோதிட சிம்மம் பிரம்மஸ்ரீ. கா. இரத்தினகைலாச நாதக் குருக்கள் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இம்மரபினரின் சோதிட நிலையம் சோதிடம் தொடர்பாக மக்க ளின் ஓர் ஆய்வு நிலையமாகவும், பரிகாரத் தலமாகவும் விளங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறே நல்லூர் நியாயசிரோமணி பிரம்மஸ்ரீ. கி. சுப்பிர மணிய சாஸ்திரிகள், நல்லூர் இராமலிங்க சோதிடம், நல்லூர் சுப்பிரமணியம், நல்லூர் அ. கி. நாகராசா, அரியாலை பிரம்மஸ்ரீ இ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள், கொக்குவில் பிரம்மஸ்ரீ. இரகுநாதையர், கொக்குவில் இ. வெங்கடேசஐயர் முதலானவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

நல்லூர் பிரதேசத்து மக்களின் தேவையே வாக்கிய பஞ்சாங்க கணிப்பு நிலையமாக மாறியமையை சோதிட பரிபாலன மடம் எனக் கண் டோம். அதனூடாக சுமார் 160 வரு டங்களுக்கு மேலாக அந்நிறுவனம் ஆற்றி வரும்பணிமகத்தானது. பஞ்சாங்கம்என்பத னூடாக சமூகத்தில் சோதிடம் என் பதன் தேவை உணரப்படாத இடம் கிடையாது என்றே கூறவேண்டும். இந்நிலையில் கிரகசஞ்சாரம், காலத்தின் எதிர்வுகூறல், பரிகாரம் செய்தல், வழிபாடுகளை மேற்கொள்ளல் முத லாக பல்வேறு தாக்கங்களும், தேவைகளும் ஏற்பட்டன.

பஞ்சாங்கமும் சமூகமும்

பஞ்சாங்கம் என்பது திதி, வாரம், நஷத்திரம், யோகம், கரணம் எனும் ஜோதிட அங்கங்களைக் கூறும் ஒர் கணிப்பு ஆகும். இது 60 வருடங்கள், 12 மாதங்கள், 365 நாள் எனும் முன்னைய ரிஷி களின் கணிப்பு வாய்பாட்டின்படி கணிப் பிடப்பட்டதே வாக்கிய பஞ்சாங்கம் எனி னும், புதிய கணித மரபு கொண்டு கணிப் பிடின் திருக்கணிதம் எனவும் அழைக்கப் பட்டன. இந்நிலையில்வாக்கியபஞ்சாங்கத் தின்பயன்பாடு இலங்கையின்பலபாகங்களி லும் செல்வாக்குடன் விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

காலத்திற்கான வாய்பாட்டு, பஞ் சாங்க விளக்கம், இராசிப் பிரமாணம், மணிக் மானம், பகல் அஷாம்சம், கணக்கு, காலசக்கர திசை, காலவோரை, முக்குணவேளை, அயனராசி சஞ்சாரம், சௌரமானத்தில் பரிகாரம், கிரக என்பன முக்கிய பன்னிருமாதங்கள் இக்கணிப் அமைய, பகுதியாக புக்கள் நாடி வினாடிகளிலேயே இடம் பெறுகின்றமை மனம்கொள்ளத்தக்கது

சுபமுகூர்த்தம் எனும் வகையீட் டில் கைவிசேசம், விருது, ராஜ, குரு, பிரபு, சினேக தரிசனம், வித்தியா சாலை ஆரம்பம், கலப்பை கொழு புதுப்பித்தல், பூமிப்பிரவேசம், ஏர்மங் கலம், வயல் தோட்டச் செய்கை, நெல் விதைத்தல், கிழங்கு, வெங்காயம் நாட் டல் முதலான விவசாயம் செய்தலும், மாட்டுக்கு குறி மிதித்தல், (F5 (b) அன்னப்பிரசா சுடுதல் முதலியனவும், சனம்முதல்விவாகம்வரையான சடங்குகள், வீடுகட்டல், குடிபுகல், தேவப் பிரதிஷ்டை, வீடு வேய்தல், ஓலை வெட்டல், வேலியடைத்தல் வரையா கவும், கிரகணங்கள் பற்றிய விபரமும் இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நிலையில் மக்களது அன் றாட வாழ்வில் சோதிடம் என்பது பிரிக்க முடியாததோர் விடயமாகவும் அத்தியா விளங் விடயமாகவும் வசியமான காணமுடிகிறது. முடிவுரை யாழ்ப் **நல்லூ**ர் பாணத்துப் பாரம்பரியத்தில் தனித்துவமானதும், வரலாற்று @(T) விழுமி வாய்ந்ததும், முக்கியத்துவம் பண்புகளைப் பேணிப் பாதுகாக் யப் கும் ஓர் தளமாகவும் விளங்குகின்றது. இந்நிலையில் வைதிக மரபையும், ஆஸ்திகப் பண்பில் கிரமம் தவறாத குடும்ப கிரகங்களின் ஒழுங்கு, சூரிய அவதானிப்புக்கள் எனும் தன்மையில் அறிவியல் சார்ந்த அறிவுப் பண்பாடும் நல் லூர்ப் பிரதேசத்தில் பேணப்பட்டு வந்துள் அந்நிலையில் மன்னர் காலம் ளது. முதல் மக்கள் வாழ்வியலின் பிரிக்க முடியாத பிணைப்பு சோதிடத்திற்கும் உண்டு. அவ்வகையில் யாழ்ப்பாணப் பரப்பில் பிரதேசம் எனும் பரந்த சோதிடமரபு நல்லூர் பிரதேசத்து இற்றைக்கு ஆயிரம் ஆண்டு காலத்திற்கும் மேலாக ஆவணமாக்கப்பட்ட தன்மையை யும், மூன்று நூற்றாண்டுகளாக 19ம், 20ம், 21ம் நூற்றாண்டு காலங்களில் மக்கள் வாழ் தனித்துவமான அந்தஸ்தை வியலில் முக்கியத்துவத்தையும் பெற்று ЩĖ, விளங்குகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. தெய்வத்தின் குரல், (1978), பகுதி!, ஜெகத்குரு ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகளின் அருள்வாக்கு. ரா. கணபதி (பதி.), வானதி பதிப்பகம், சென்னை.

2. சதாசிவம். ஆ., (1967), ஈழத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம், சுன்னாகம்.

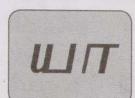
நல்லூர்ப் பிரதேசக் கைவினை பற்றிய ஓர் உசாவல்.

பேராசிரியர் என். கிருஷ்ணவேணி

தலைவர், நுண்கலைப் பீடம், யாழ். பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்

யாழ்ப்பாண அரசியல் சமூக பண்பாட்டு வரலாற் றில் நல்லூர் பிரதான இடத் தைப் பெறுகிறது. பண் பாட்டின் பிரதான கூறாக

விளங்கும் തെടവിതെങ്കുടതെ மரபு நல்லூரிலும், அதனை அண்மித்த பகுதிகளி லும் வாழ்ந்த தொழில்சார் கைவினைஞர் களினால் உருவாக்கம் பெற்றது. இலங்கை யின் வடபகுதியாகிய யாழ்ப்பாணத்து அரசர்களின் இராசதானி முதலாம் சிங்கையாரியனின் காலத்தில் நல்லுா ரிலேயே அமைக்கப்பட்டது. கைலாய மாலை தரும் குறிப்பின்படி முதலாம் சிங்கை ஆரியன் ஜெயசிங்கை ஆரியன் என்றும் மயில் வாகனப் புலவர் தரும் குறிப்பின்படி விஐய கூழங்கைச் சக்கரவர்த்தி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றான். சிங்கையாரியன் சிங்கை என்பது நகரை ஆண்ட குறித்து நிற்கிறது. சக்கரவர்த்திகளைக் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திற்குரிய முறைகள் ஆரி யச்சக்கரவர்த்தி களினாலேயே உருவாக்கம் பெற்றன. நல் இராசதானியின் உருவாக்கத்து லுார் டன் நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் சிறப்பி னையும் அதனை அண்டிய பிரதேசங்களிற் கட்டப்பட்ட கோயில்கள், அரண்மனைகள் அரசாங்க அதிகாரிகள், சேனாவீரர்களின் இருப்பிடங்கள், யமுனாஏரிஎனும்தடாகம், போன்றவை பற்றியும் அறிய நீதிமன்றம் முடிகிறது. நல்லுார் இராசதானியின் நாற்புறமும் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டி

நகரத்திற்குப் பாதுகாவலாக ருந்தன. கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டதாக அறியமுடிகிறது. அந்த வகையிற் தென்னிலங்கையில் குமாரக் கடவுள், சமன், உப்புல்வன், விபீஷணன்போன்ற கடவுளர்க்குக் கோட்டங்கள் அமைக்கப் பட்டது போல் யாழ்ப்பாணத்தில் வீரமா-காளி அம்மன், விநாயகர் போன்ற தெய்வங்களை அமைத்ததுடன் காலப் போக்கிற் கந்தசுவாமியையும் இணைத் துக்கொண்டதனால் நல்லுார் கந்த சுவாமி கோயில் உருவாக்கம் பெற்றது. யாழ்ப்பாண ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளின் பூர்வீகம், செகராசசேகர நூற்குறிப்பின் படி குலத்தால் மறையவர்கள் என்று முடிகிறது. இவர்கள் சேது அறிய விடைக்கொடி, வெண்கொற்றக்குடை வலம்புரிச்சங்கு ஆகியவற்றை अगुम சின்னங்களாகக் கொண்டவர்கள். யாழ்ப் பாண இராச்சியத்திற்குரிய நிர்வாக முறை ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளினாலே உருவாக்கப் பட்டது. ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளின் கீழ் அமைந்த இராச்சியம் தெமள LIL டணம் என்று சிங்கள நூல்கள் In M கின்றன.

கி.பி15ஆம் நூற்றண்டின் நடுப்பகுதி யிற்கோட்டை அரசர்6ஆம் பராக்கிரமபாகு (1412-1467) அனுப்பிய அவனது சேனாதி பதியான செண்பகப்பெருமாள் எனும் சபு மல் குமாரயா (1450) 17 வருடம் ஆட்சி செலுத்தியதுடன் நல்லூரில் கந்தசுவாமி கோயிலைக் கட்டுவித்ததாக அறிய முடிகிறது. (மயில்வாகனப்

புலவர்:1995 பக்கம்43-47) கி.பி 1478 வரை ஆட்சிசெய்த பரராசசேகரன் கிழக்கில் வெயிலுகந்தப் என்பவன் பிள்ளையார்கோயிலையும் மேற்கில் வீர அம்மன் கோயிலையும், மாகாளி வடக்கிற் சட்டநாதர் கோயிலையும், தெற்கில் கைலாச பிள்ளையார் கோயிலையும் கட்டுவித்ததாக அறிகி றோம். மத்திய காலத்தில் இராசதானி யின் பல பகுதிகள் முக்கியத்துவம் பெற்ற மைக்கு அவற்றின் பூகோள அமைப்பே கார உள்ளது. 14ஆம் நூற்றாண் நடுப்பகுதியில் இலங்கையில் 19 601 நிலவிய அரசியல் நிலைபற்றி ராஐா வலி எனும் நூற்குறிப்பின்படி (Gunas-(Edt) 1911,பக்.46) யாழ்ப்பாண ekara ஆரியச்சர்க்கரவர்த்தி படைபலம் செல் என்பவற்றில் சிறந்து விளங்கிய வம் வனாகக் காணப்பட்டான். (பத்மநாதன் பக்46) 16ஆம் நூற்றாண் :2001 டிற் போர்த்துக்கேயரும் பின் ஒல்லாந்தரும் இலங்கையை ஆண்ட (1521-1561) காலப் பகுதியிற் சிறப்பாக சங்கிலி மன்னன் காலத் தில் போர்த்துக்கேயருக்கு எதிராகப் போராட்டம் முனைப்புப் பெற்றி ருந்தது. கி.பி 1619 ல் சங்கிலி மன்னன் போர்த்துக்கேயரினாற் கைது செய்யப் பட்டான். 1658இல் யாழ்ப்பாண இராச் சியம் முழுவதும் ஒல்லாந்தரினால் போர்த் துக்கேயரிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டது.

அப்போது இலங்கையின் ஒரு இராச்சியமாக யாழ்ப்பாணம் இருந்தது. ஒல்லாந்தரினால் உருவாக்கப்பட்ட தேச வழமைச் சட்டம் மிகவும் முக்கியத் துவம் பெற்றது. அவற்றில் யாழ்ப்பாண அமைப்பிற்கேற்ப இடம்பெற்ற சாதி உற்பத்திப் பொருட்கள் தொழில்முறை கூறப்பட்டுள்ளது. அரசுக்குச் பற்றிக் ஊழியம், வரிமுறை செய்யவேண்டிய கள் சிறப்பாக கூறப்பட்டுள்ளன. இதன் பிரதேச அடிப்படையில் நல்லூர்ப்

சூழலில் வாழ்ந்த சாதி முறையிலான தொழில்புரிவோர் பற்றி அறியமுடிகிறது. அந்த வகையில் வெள்ளாளர், மடப் பள்ளி, குயவர் சேணியர், கம்மாளர், தனக் காரர், சாண்டார் போன்ற சாதி யினர் தொழில் முறைகள் பற்றி அறிய முடிகிறது. இத்தகையவர்கள் கோட் டையில் ஊழியஞ்செய்பவராக இருந்தனர். யாழ்ப்பாணத்துப் பொருளாதாரமுறை யில் வருமானம் பணமாகவே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது ஒவ்வொரு சாதியா தத்தம் உற்பத்திப் பொருளில் ரும் ஒரு பகுதியை வரியாகக் கொடுக் கக் கடைமைப்பட்டவர்களாக இருந்தனர்.

சாயங் காய்ச்சுதல்

யாழ்பாண உற்பத்திப் பொருட் களிற் குறிப்பிடத்தக்கது சாயவேர். இது உற்பத்திப் பொருளாகவும் ஏற்று மதிப் பொருளாகவும் இருந்தது. இத் செய்வோர் சாயக்காரர் தொழில் எனப்பட்டனர். சாயங்காச்சுதல் அக்காலந் தொட்டு ஒரு குடிசைக் கைத்தொழிலாக விருத்தி பெற்றிருந்தது. யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டிலும், காரைதீவு முதலான தீவுகளி லும் மன்னாரிலும் சாயவேர் பெரு மளவில் உற்பத்தியாகியது. சாயவேர் அரசரின் ஏகபோக உரிமையாகக் கருதப் பட்டது. ஊழியர்கள் சாயவேரைக் கிளறி எடுத்து அரசாங்கக் களஞ்சியங்களில் ஒப்படைப்பதைத் தொழிலாகக் கொண்டி ருந்தனர் (பத்மநாதன்: 2001, பக் 72).

யாழ்ப்பாணப்பிரதேசத்தில் முக்கிய தொழில் முறைகளாக நெசவு வேலையும், சாயம் போடுதலும் விளங்கின. சாயவேர் காச்சுவோர் முதலில் சாயவேரைத் தண் ணீரில் ஊறவிட்டு நன்றாக சாயம் ஊறிய பின் வடித்துப் பாத்திரத்தில் ஊற்றிக் காய்ச் சிக்குழம்பாகும் வரை பார்த்து இறக்கி ஆற விட்ட பின்பு பல நாட்கள் வெயிலிற் காய வைப்பர் காய்ந்துகட்டியானதும் அதனைச் சதுரத்துண்டுகளாக வெட்டி விற்பனைக் குத் தயார் செய்தனர். சாயம் காய்ச்சு வோர் தேவைக்கேற்ற வகையில் வர்ணங் களைக் கலப்பர். பொதுவாகப் பச்சை, சிவப்பு, நீலம் ஆகிய நிறங்களிலேயே சாயம் தயாரிக்கப்பட்டது. சாயவேர் ஏற்றுமதி அரசுக்கு வருமானம் கிடைத் தமை பற்றி தேசாதிபதியால் எழுதப் பெற்ற அறிக்கை ஒன்று தெரிவிக் கிறது. (பத்மநாதன்: 2001 பக் 72) ஒல்லாந்தர் காலத்தில் சோழ மண்ட லக் கரையில் இருந்து துணிகள் இறக்கு மதி செய்யப்பட்டு சாயம்போடுவதற்கென சாயக்காரரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டமை பற்றியும் அதேநேரம் அரசாங்கத்திற்குரிய களஞ்சியங்களில் 1694 நொவெம்பர் மாதத்தில் 60,106 இறாத்தல் சாயவேர் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்டிருந்தமை பற்றி யும்(பத்மநாதன்: 2001, பக். 72 Memoir of Hedrick Zwaa redecroon, p.40) அறியமுடிகி றது.

நைசவுத்தொழில்

சாயம் சாய்ச்சும் தொழிலுடன் தொழிலும் யாழ்ப்பாணக் நெசவுத் கைவினைக்கலையில் தொழில் ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. ஆரியச் நெசவுத்தொழிலை சர்க்கரவர்த்திகள் வளர்க்கும் நோக்கில் சோழமண்டலம், தொண்டைமண்டலத்தில் இருந்து நெச வாளரை அழைத்து வந்து நல்லூரிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் குடியேற்றி னார்கள் என்று அறியமுடிகிறது. வேர் உற்பத்தி போன்று நெசவுத்தொழில் விருத்தி அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. உள்ளூர் மக்களது ஆடை நெசவு தேவைக்கேற்ற வகையில் உற்பத்தி செய்யப் பட்டதாகவே அறியமுடிகிறது. இத் துணி களின் தரம் பற்றிக் கருத்துக்கள் தெரிவிக் கப்பட்டதிலிருந்து அவை சற்றுக் கனதி யானவையாகவே இருந்திருக்கவேண்டும் என்று நம்ப முடிகிறது.

ஓல்லாந்தர் காலத்தில் இத்தொழில் சற்று விருத்தியடைந்ததுடன் ஜாவா போன்ற இடங்களுக்கும், ஐரோப் பாவிற்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது யாழ்ப்பாணத்தில் உற்பத்தியான துணி களுக்கு 30% விற்பனவைவரி அறவிட் டுள்ளதாகவும் பின்னர் முறைப்பாட் டின் காரணமாக இது 20% ஆகக் குறைக் கப்பட்டதாகவும் அறியமுடி கிறது. ஒல்லாந் தர் கால நெசவாளர்களுக்குத் தனியான தோம்புகள் இருந்ததாக அறியப்படுகிறது. (பத்மநாதன்: 2001:.பக்73) மேலும் புடவை விற்பனை பற்றிய தகவல்களை நோக் கும்போது நெசவாளர்களின் வீடுகளிலோ பிற இடங்களிலோ அன்றி அனுமதி பெற்ற குறிப்பிட்ட பொது இடங் களில் மட்டும் அவற்றை விற்பனை செய்யக் கூடியதாக இருந்தது. தமிழரசர்கள் கால வழக்கப்படி அரச முத்திரை பொறிக்கப் பட்ட துணிகளையே துறைமுகங்கள் வழியாகக் கொண்டுசெல்ல வேண்டும். இவ்வாறு முத்திரை பொறிப்பதற்கும் கூலி வசூலிக்கப்பட்டமையை நோக்கும் போது துணி வர்த்தகம் ஒழுங்குமுறைக்கு உட்பட்ட வகையில் இடம்பெற்ற தெனலாம்.

கைவினைக்கலை

கைவினைப் பொருட்கள் தேவை யைப் பொறுத்து மீளுருவாக்கம் செய் யப்படத்தக்கவை. கலைகளைப் போலன்றி உருவத்தை மட்டுமே உடையன. பயன்பாட்டுப் பொருட்களாகிய கைவி னைப் பொருட்கள் அவற்றின் கலைத் துவம் (artistic nature) காரணமாகக் கால அடைவில் கலையாகக் கொள்ளும் பண்பினை மேலும் பொரு உடையன. பண்பாடு, ளாதாரம், புவியியற் தன்மை, சமயம், சடங்கு போன்ற பல்வேறு காரணிகள் கைவினைப் உற்பத்திக்குத் பொருள் துணையாகின்

வாத்சாயனரின் றன. காமசூத்திரம் 64 கலைகள் பற்றிப் பேசினாலும் அவையாவும் நுண்கலைகளாகக் கொள்ளப் படுவதில்லை. அவற்றுட் பெரும்பாலா னாவை கைவினைக்கலைகளே. இவைபயன் நோக்கில் (utility purpose) முதன்மை பெறுபவை பண்டைக் கிரேக்கர் ரோமர்களும் கலையைக் கைவினையில் இருந்து வேறுபட்ட தாகக் கருதவில்லை. அத்தகைய கலைக் கோட்பாடுகள் எதுவும் அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. சப்பாத்துச் செய்தல், வள்ளங் கட்டுதல், மரச்செதுக்கல் வேலைப் பாடு போன்றயாவும் கலைகளாகவே கொள் ளப்பட்டன. நவீன ஆங்கிலத்தில் Art என்ற சொல் இடம்பெற்றது போன்று மத்தியகால லத்தீன் மொழியில் "Ars" என்பது சிறப்பு வகையான தொழிற் றிறனையே (skill) குறித்து நின்றது. கிரேக் என்ற கத்தில் 'techne' சொல் செயற்றிறனைக் குறித்து நிற்கிறது. சென் னைப் பல்கலைக்கழக ஆங்கிலத் தமிழ் அகராதி 'Art' என்ற சொல்லுக்குக் கலை, கலைத்திறன், கலைத்திறன் அமைந்த வேலைப்பாடு, கலைப்பொருள், அறி வார்ந்த திறமை. செயற்துறை நூலறிவு, விஞ்ஞானத்தொழிற் துறை, தொழில், கைவினை போன்ற அர்த்தங்களைத் தருகி றது. மறுமலர்ச்சிக் காலக் கலைஞர்களும் தம்மைப் பண்டைக் கலைஞர்கள் போன்று கைவினைக் கலைஞர்களாகவே கருதினர். 18ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியிலேயே കെഖിതെ என்ற பாகுபாடு கலை வலுப்பெற்றது. எவ்வாறாயினும் கலையில் பிரதான இடத் கைவினைத்திறன் தைப்பெறுகின்றது. கலைஞனது @(T) கைவினைக் கைவினைத்திறனும், 905 கலைஞனது கலைத்திறனும் ஒத்த தொடர் புடையவை (mutually related). இலங்கையிற் கலையும், கைவினையும் ஒன்றிணைந்து வளர்ந்து ஒன்றில் இன்னொன்று செல்வாக்

குச் செலுத்துவதாக உள்ளமையை நாம் இன்றும் காணலாம். அதாவது மிகப் பெரும் நுண்கலைப் படைப்புக்கள், உலோகம்மரத்தினாலான கைவினைத் திறன் மிக்ககலைத்துவப் படைப்புக் கள் போன்றவற்றைப்பார்க்கும்போது குறிப்பாக உலோக ஆபரணங்களைப் பார்க்கும்போது மேற்கூறப்பட்ட கருத் துக்களை அவதானிக்கலாம். கைவினைக் கலைஞர்களினாற் பெருமளவிற் (artisans) படைக்கப்பட்ட கலைத்துவ உற் பத்திகள் கைவினைக்கலையின் மகத்து வத்தை விளக்குவனவாக உள்ளன. ஆனந்தக் குமாரசுவாமி அவர்களின் இடைக்காலச் சிங்களக்கலை (The Mediael Sinhalese Art, 1908)எனும் நூல் இடைக்காலத்தில் கலை, கைவினைகளை வேறுபடுத்திக் காட்டுவது டன் இக் கலைகள் அந்நியப் படையெடுப் முன்னர் புக்களுக்கு உள்ள கக் கட்டமைப்பு, அரசியல் நிர்வாக மாற்றங்கள் என்பவற்றுடனும் அந்நியர் ஆதிக்கத்திற்குற்பட்ட நிலையிலும் சுதந்திரத்திற்கு பின்னுள்ள நிலையுடனும் தொடர்புபடுத்தி விளக்கப்பட்டுள்ளமை யும் கவனிக்கத்தக்கது.

எவ்வாறாயினும் கலை, கைவினை என்றபாகுபாடு அவை இரண்டுக்கும் இடை யிலான இடைவெளி மிகவும் ஒடுங்கியசிறிய அளவில் உள்ளமை கவனத்திற் கொள்ளப் படுவதையும் அவை இரண்டிற்கும் இடை-யிலான தொடர்பு உலகப்பொதுவான ஒன் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளமையையும் றாக காணலாம். அண்மைக்கால விமர்சனங் "கட்டடக்கலைஞர், சிற்பக்கலை கள் ஞர், ஓவியர்கள் கைவினைத்திறனுடை யவர்கள் எனவும் கலைக்கும் கைவினைக் இடையில் பெரிய அளவுவேறு கும் இல்லை பாடு எனவும் கூறுகின் கைவினைத்திறன் கலையில் றமை முக்கியத்துவத்தையே எடுத்துக்காட்டு கின்றன. (The foundation

craftsman ship is however indispensable for every artist). ஒரு கல்லைத் தனக்குப் பயன்படும் விதத்தில் புதிய வடி வம் கொடுத்துக் கருவியாக்கிய ஒருவனே முதற்கலைஞன் என்று மானுட வியலாளர் கூறுவர். மனிதனது தேவை யினின்றும் பிறந்ததே கலை.

கைவினைக்கலைகளும் ஐதீகமும்

கலை, கைவினைகளைப் பொறுத்த மட்டில் அதற்குரிய தெய்வமாக விஸ்வகர் கொள்வது ஐதீகம். விஸ்வ மாவைக் கர்மா கலைகளுக்குத் தலைவனா கவும், ஆயிரம் கைவினைக் கலைகளுக் குக் குருவாகவும் தேவதச்சனாகவும், தேவலோக மாளிகைகளைச் சிருஷ் டித்தவராகவும் ஆபரண வடிவமைப்பாள ராகவும் முதற் கைவினைஞராகவும், கலைகள் விஸ்வகர்மாவின் காரண-மாகவே உயிர் வாழ்வதாகவும், இறப் பற்ற வழிபாட்டுக்குரிய பெருந் தெய்வ மாகவும் கூறப்படுகிறார் (Coomaraswa my1913:33). மகாபாரதம் மயனாற் கட்டப்பட்ட மயசபா பற்றியும் தேவ சிற்பியான விஸ்வகர்மனாற் கட்டப்பட்ட கற்பனைக் கெட்டாத கனவுலகங்களான இந்திரப்பிரஸ்தம் பற்றியும் துவாரகை பற்றி யும்கூறுகின்றது. இராமாயணம் 7 அல்லது 8 மாடிக்கட்டடங்கள் பற்றிக் கூறுகிறது. (coo maraswamy: 1913:XI)

இவ்வாறு பண்டைய இதிகாசங் கள் தரும் குறிப்புக்களில் இருந்து கட்டடக் கலை, கைவினைக்கலைகளைப் பற்றிய எண்ணக்கரு பற்றியும் அதன் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சி நிலைகளாக மரபினையும் பின்வந்த காலக்கலை நோக்கலாம். 19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண் டுகளில் ஐரோப்பிய மயப்படுத்து கைக்குட்பட்ட முறைகளினால் கல்வி கீழைத்தேயக் கல்வி, வாழ்க்கை முறையில் ஏற்பட்டமாற்றங்கள் காரணமாக இவற்றின்

மகத்துவம் பின் தள்ளப்பட்டாலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி அரைப்பகுதியில் விமர்சனமுறையிற் புத்திபூர்வமான விளிப் புணர்வினால் பண்டைய இலக்கியங்கள் கலை, கைவினையின் மேன்மை உணரப் பட்டுக் கல்வியியலாளர்களினால் அவை வியாக்கியானப்படுத்தப்பட்டு சமூகத்தில் அவற்றுக்குப் பிரதான இடம் கொடுக்கப் பட்டது. இந்த வகையில் பண்டைக் கலைப் பொருட்கள்மக்கள் மரபுரிமையாகக் கொள் ளப்பட்டன.

பஞ்சகம்மாளர் மரபு

பிரபஞ்சம்முழுவதற்கும் அடிப்படை யாக அமைந்த கடவுள் விஸ்வப்பிரமன் ஆவார். பஞ்சபூதங்கள் அதாவது நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்பன விஸ் வப்பிரமத்தின் உடலாக வர்ணிக்கப் படுகின்றன. விஸ்வப்பிரமாவின் பஞ் சமுக தியானத்தினால் சநக, சநாதன, அபுவநச, பிரதநச, சுபர்நச எனும் நாமங் களைஉடையமநு, மயன், துவஷ்டா, சில்பி, விஸ்வக்ஜீய எனும் பஞ்சபிரமாக்கள் உற்பவ மாகினர் என்பது ஐதீகம். இந்த பஞ்ச பிரமாக்களினாலும், பஞ்ச சக்தியினாலும் சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகம் எனும் பஞ்சகிருத்தியங் கள் இடம்பெறுவதாகக் கூறப்படு கிறது. பஞ்சகம்மாளர்களும் விஸ்வகுல வழித்தோன்றல்களாகக் கொள்ளப்படு கின்றனர். இவர்கள் மநுவின் வழி வந்த கொல்லர்களாகவும், மயன்வழி தச்சர்களாகவும், துவஷ்டாவின் வழிவந்த செம்பு, பித்தளை வேலை செய்யும் கன்னார் எனவும், சிற்பியின் வழிவந்த கல்தொழில் **Galono** செய்வோராகவும், (கற்தச்சர்) விஸ்வக் ஜீய வழிவந்த பொற்கொல்லராக நம்பப்படுகின்றனர். வும் இவர்களுள் கைவினைமரபில் சிற்பிக்கும் பிரதான இடம் சிற்பக்கலை உண்டு. நுண்கலை ஒன்றாகக் கொள்ளப்பட்டாலும் களில்

கைவினைத்திறன் அடிப்படையில் செதுக் கல் வேலைப்பாடுகள் முக்கியத்துவம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.கோயில் கள் சகல கைவினைக் கலைகளுக்கு அடிப்படையாக அமைவன.

அந்தவகையில்சிற்பிகளுக்குச்சமூகத் திற்தனிஇடம்உண்டு. தலைமைச்சிற்பியைச் சிறப்பாக "ஸ்தபதி" என்ற பெயரினால் அழைப்பது வழக்கம். சிற்பாசாரியர் என்ற பெயரும் இவருக்குண்டு. "சில்பி" எனப்படு பவன் தொழில்நுட்பத்திறனோடு கூடிய சிற்பக்கலையிற் தேர்ச்சி பெற்ற கைவினைஞ னாவான். இவனுக்குக் "கம்மியன்" என்ற பெயரும் உண்டு. சிற்பக்கலை அடங்கலாக ஏனைய கலையாக்கங்களை நெறிப்படுத்தப் படுபவரே ஸ்தபதி ஆவார். கோயில் நிர் மாணம், விக்கிரகங்களை உருவாக்குதல் போன்ற பெரும் பொறுப்புக்களை உடைய சிற்ப இவர் விளங்குகிறார். வராக சாஸ்திர நூல்களில் ஒன்றான மான சாரம் 2ம் அத்தியாயம் சிற்பியின் தெய்வ மரபு பற்றி விரிவாகக் கூறுகிறது. இது "சில்பிசாசனம்" என்றே அழைக் இது பல்வேறு கப்படுகிறது. துறை சார்ந்த கலைஞர்களின் மரபு பற்றிக் கூறு வதும் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. ஸ்தா பன அதிதி என்பதனால் "ஸ்தபதி" என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளமை கவனத் திற் கொள்ளத்தக்கது. இந்தியாவில் வேதகாலந் தொட்டுக் கைவினைஞர் கிரேணிகள் இருந்ததாகவும் அவை அரசியல் ரிதியாகச் செல்வாக்குப் பெற் றவை எனவும் அறியமுடிகிறது.

ஸ்தபதியுடன் ஏனைய தொழிற் திறன்மிக்க சூத்திரகிராகி, வர்த்தகி, தக்ஷ்சன் போன்றோரும் கைவினைகளிற் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் என்றே கூறவேண்டும். அளவு களை மதிப்பிடுவதில் சூத்திரகிராகி வல்ல வனாவான். சூத்திரக்கிராகியின் அபிப்பி ராயத்தை அநுசரித்தே தக்ஷ்சன் செதுக் கல் தொழில் செய்வதாகக் கூறப்படு கிறது. சித்திரங்களை வரைவதிற் தேர்ச்சி பெற்றவன் வர்த்தகி என்று அழைக்கப் பட்டான். தக்ஷ்சன், வர்த்தகி போன்றோ ருக்குக் குருவாக விளங்கும் தகுதி சூத்திரகிராகிக்கு உண்டு. நுண்ணிதிறகயி றிட்ட நூலறி புலவனாக இனங்காணப் பட்டவனே சூத்திராக்கிராகி.காமசூத்திரம் சிற்பக்கலை அறிவுள்ள கைவினைஞனை "நாயகன்" (nayak) என்று குறிப்பிடுவதில் இருந்துஅவனதுஉயர்ந்தஅந்தஸ்துஅறியப் படுகிறது. "நாயகன் என்பது பண்பட்ட மனிதன் (man of culture)என்று உயர்த்திப் பேசப்படுகிறான்.

யாழ்ப்பாணத்து ஸ்தபதிகள் பலர் இன்று பரம்பரை பரம்பரையாகச் சிற்பக் கலையைப் பேணி வளர்த்து வருகின்றனர். காலங்களிற் தென்னிந்தி ஆரம்ப யாவில் இருந்து வந்தவர்களே சிற்பக் கோபுர வேலைகளில் ஈடுபட் கலை, டனர். இவர்களிடம் பயிற்சி பெற்ற யாழ்ப்பாணத்து ஸதபதிகள் தம் குலத் தொழிலாக இக்கலைமரபை வளர்த்து வருகின்றனர். சிற்பக்கலை வல்ல ஸதபதிகள் பரம்பரை அராலி, வட்டுக்கோட்டை, போன்ற இடங்களிற் கோண்டாவில் தொழில் புரிகின்றனர். நல்லூரை அண் கூறக்கூடிய மித்த பகுதிகள் என்று வண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம், நீராவி போன்ற இடங்களிற் சிறப்பாகத் ШЦ தம் தொழில்களைச் செய்துவரும் ஸ்தபதிகள் பலர் உள்ளனர். யாழ்ப் பாணம் நீராவியடியைச் சேர்ந்த சுப்பிர மணியம் பாஸ்கரன் இவரது சகோதரரான சரவணன் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் விக்கிரக வார்ப்புக் கலையிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். வெள்ளி, பித்தளை, ஈயம், செப்பு, பொன் என்ற பஞ்ச உலோ கங்களையும் (பஞ்ச தாது) பயன்படுத்தி இவற்றுடன் காரியமும் சிறிது கலந்து விக்கிரகங்களை செய்கின்றனர்.

யாழ்ப்பாணத்து ஸ்தபதிகளைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் சிற்ப சாஸ்திர நூலறிவுகுறைந்தவர்களாயினும் ஓரளவுக்கு ஆகமங்கள், புராணங்கள், சிற்பசாஸ்தி ரங்களில் அறிவுடையவர்களாக இருந்து தாம் பெற்ற பயிற்சி அநுபவம் மூலம் சிற்ப விக்கிரகங்களை உருவாக்குகின்றனர். தம் பட்டறைகளில் இவர்கள் தொழில் முறைகளை மேற்கொண்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணத் பல்வேறு பகுதிகளிலும் இவர் தின் களினால் உருவாக்கப்பட்ட சிற்ப விக்கி ரகங்கள் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக இத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகின்றமை கவ னத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணக் கைவினை மரபில் ஆபரணக்கலை

பஞ்சகம்மாளரில் கொல்லர், தச்சர், கன்னார், சிற்பி, ஆகியோரை அடுத்து பொற் கொல்லர் என்ற வகுப்பினர் பெறுகின்றனர். விஸ்வப் பிரமாவின் பஞ்ச முகங்களில் இருந்தும் தோன்றிய பிரமகுலத் தவர்களில் விஸ்வக்ஞ குலத்தில் தோன் பொற்கொல்லரே றிய தம்குலத் தொழிலான தங்க ஆபரணங்களைச் செய் வதில் ஈடுபட்டிருந்தனர். விஸ்வப் பிரமாவின் வழித்தோன்றிய பொற் கொல்லர் தெய்வீகத்தன்மை பொருந் திய படைப்பாளிகளாகவே கொள்ளப் பட்டனர். பிரபஞ்ச இயக்கத்திற்கு வேண் டிய தொழில் முறைகளைச் செய்ய விஸ் வப்பிரமகுலத்தவர்களை இறைவன் படைத் ததாக ஐதீகம். இவர்களில் விஸ்வக்ஞ குலத்தவர்களுக்கு சுபனஸரிஷியே மூல வர். இவர் பிரணவவேதத்தாற் துதிக்கப் பட்டவராவர். இவர்கள் மக்களைக் கவ ரும் அழகிய தங்க ஆபரணங்களைப் படைக் கும் தொழிலுக்குரியவர்களாவர். தெய்வ விக்கிரகங்களுடனும் இவர்களுக்குள்ள தொடர்பு காரணமாக இவர்களது சமூக அந்தஸ்தும் உயர்வானதாகவே உள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்தில் நீண்டகாலம் பரம்பரை பரம்பரையாக நகைத்தொழில் வேலை செய்யும் பலருள் நாயன்மார்க்கட்டு புஸ்பநாதர், நல்லூர் முத்திரைச்சந்தியைச் சேர்ந்த கந்தையா போன்றோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். கந்தையாவின் பரம்பரையில் முன்வந்தவராக ஏரம்பர் காணப்படுகிறார். இவர் வட்டுக்கோட்டையில் வசித்ததாக இவரின் அறியமுடிகிறது. மகன சின்னத்தம்பி, சின்னத்தம்பியின் மகன் கண பதிப்பிள்ளை, இவரின் மகன் கந்தையா ஆவார். இவர் தனது 14ஆவது வயதிலேயே செய்ததாகக் கூறியுள்ளார். தொழில் இந்தியா போன்ற மலேசியா, களுக்கும் சென்று இத்தொழிலை விரிவு படுத்தியுள்ளார். மலேசிய மன்னரின் அரண் மனையில் 20நாட்கள் வேலை ஒன்றில்(2001) தாகத் செவ்வி தமது இவரிடம் 70 கூறியுள்ளார். க்கும் மேற்பட்டோர்தொழில்முறைகளைக்கற்று யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்புப் போன்ற இடங்களிற் தொழில் செய்து வருகின்றனர். கந்தையாவின் பரம்பரையினர் இத்தொழி லில் ஈடுபடவில்லையாயினும் அவரிடம் பயின்றவர்கள் தொழிற்துறையில் புதிய பரம்பரையை வளர்த்துள்ளனர். நாயன் மார்க்கட்டைச் சேர்ந்த புஸ்பநாதர் நல்லூர் பிரதேசத்தில் புகழ்பெற்ற தொழில் தேர்ச்சி யுள்ள ஒருவராக விளங்கியுள்ளார். தட்டார் தெரு, சங்கானை, சங்கத்தானை, பருத் தித்துறை போன்ற இடங்களிலும் நகைத் தொழில் செய்வோர் பரம்பரை பரம்பரை யாகத் தொழிலை வளர்த்து வருகின்றனர்.

நல்லூரை அண்மித்த பிரதேசங் களிற் குறிப்பாக கன்னாதிட்டியில் காளி கோயிலடியில் பரம்பரை பரம்பரை வசித்துவரும் வீட்டில் சாந்தகுமா என்பாரது ரன் தலைமுறையான து நாகலிங்கம், துரையப்பாப் பத்தர், பஞ்சரத் கோபால், தினக் சாந்தராமன் போன் உள்ளடக்கியது. றோரை சாந்தராம

னைச் செவ்விகண்டபோது முதன்முத லாக யாழ்ப்பாணத்தில் 1882இல் தனது மூதாதையர்களினால் நகைக்கடை திறக் கப்பட்டதாகவும் "இரத்தினக்கல் வியா பாரம்" எனக் கடைக்குப் பெயரிட்ட தாகவும் கூறினார். மேலும் நாகலிங்கம் துரையப்பாப் பத்தர், நாகலிங்கம் முத்துக்கிருஷ்ணன் 67687 கின்ற இரு சகோதரர்கள் இணைந்து இவ்வியாபாரத் தலத்தை ஆரம்பித் ததாகக் கூறுகிறார். இவர்களது குல தெய்வம் காளி என்றே அறிய முடிகிறது. இக்கோயிலின் முன்னாலுள்ள குளம் சோழமன்னர்களாற் கட்டப்பட்டது என்ற தகவலையும் தந்துள்ளார். இது வரலாற்று ரீதியாக உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டியது.

பொற்கொல்லர் தம் வீடுகளிலேயே பட்டறை அமைத்து நகைசெய்து வரு கின்றனர். இப்பட்டறைகளில் தொழிலனு பவம் உள்ளவர்களும் கிராம வழக்கங்களை அறிந்தவர்களும் தலைமைப் பொறுப் பேற்றுத் தொழில் செய்வோருக்கு வழிகாட்டியாக இருப்பது வழக்கம். பொற் கொல்லர்பரம்பரையில்வந்தோர்குருகுலப் பாரம்பரியமாகவே இத்தொழிலை மேற் கொண்டு வந்த நிலையில் காலத்தின் தேவைக்கேற்பவும், தொழிநுட்ப வளர்ச் சியினாலும் இயந்திரங்களைப் பயன் படுத்தி (machine cut) நகைகள் செய் யும் வழக்கம் தொழிலை இலகுபடுத்தியது. பெரும்பாலும் 80களில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் வேலைவாய்ப் புத்தேடி மேற்குலக நாடுகளுக்குச் சென்றதுடன் தொழில் முறை இயந்திரங் நகைத் கொண்டுவந்தனர். களைக் இயந்திரங்களின் பாவனை தொழிலில் இயந்திரங்களை இயக்கு அதிகரித்தது. அதற்குரிய முறைமைகள் வதற்கான அறிந்து (catalogs) மூலம் நூல்களின் மேற்கொள்வதனால் காலதா-தொழிலை

மதம் தவிர்க்கப்படுவதுடன் எளிமை யான நகைகளும் செய்யப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும் தாலி போன்றவற்றைச் செய்வது கைத்தொழிலாகவே உள்ளது.

நகைத்தொழில் கைவினைக் கலையாக இருந்தநிலையில் அது சடங் காசாரத்துடன் கூடியதாகவும், பல்வேறு படிமுறைகளைக் கொண்டதாகவும் இருந்தது. ஆரம்பத்திற் பொற்கொல்லர் சாதியைச் சேர்ந்தவர்களே இத்தொழில் ஈடுபடமுடியும் என்ற நிலை, வரையறை இருந்தது. பொற்கொல்லர் தம் குலத்தொழிலினை மற்றவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கவும் மாட்டார்கள். குறைந்தது ஐந்து அல்லது ஆறுவருடமாவது ஒருவன் இத்தொழிலில் பயிற்சி பெறுவதோடு குருதட்சிணையாக 3 அல்லது 4வருடங்கள் தனது குருவுடன் சேர்ந்து தொழில் செய்ய வேண்டும். இத்தொழிலைப் பயிலும் மாண வருக்கு முதலில் ஒரு மண்சட்டியில் உமி யைப் போட்டு நெருப்பு மூட்டப் பழக் கப்படுகிறது. அதாவது தலைமைப் பத்த ருக்கு அவர் செய்ய வேண்டிய நகைக் கான தங்கத்தை உரியபதத்தில் மென்மைப் கொடுத்தல் வேண்டும். படுத்திக் தங்கம் மென்மையான உலோகம் ஆகையினால் அது கொப்பர் அல்லது வெள்ளி போன்ற உலோகங்களுடன் சேர்க்கப்பட்டுக் கடினத்தன்மை ஆக்கப் பட்டே நகை செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறு நெருப்பிற் தங்கம் காச்சப்பட்டதும் அதை உருக்குவதற்கு பயிற்சி கொடுக் கப்படுகிறது. சிரட்டைக்கரியில் தங்கத்தை வைத்து அதனை உமிச்சட்டியில் வைத்து உருக்கப் பழக்கப்படுகிறது. பொன்னு நிகமும் ருக்குச் வீட்டில் சடங்கு அவதானித் இதனைப் பலரும் போது உருகியதங்கத்தை நீள்கம்பி திருப்பர். யாக நீட்டக் கற்றுக்கொள்கிறான். செய்ய பொறுத்து ஆபரணத்தைப் வேண்டிய சங்கிலியாக இருப்பின் அதாவது

நீள்கம்பியாகவும், பதக்கமாயின் கங் கம் தட்டையாகவும், தோடாயின் நாண யம் போன்ற அமைப்பிலும் வடிவமைக் கப்படுகிறது. இதன் பின் ராத்து வேலை இடம்பெறும். அதாவது விளிம்புகளை நேராக விழுத்தி ராவுதல் ஆகும். அதைத் தொடர்ந்து நகை செய்வதற்குரிய சிறிய ஆயுதமான வாளினால் அறுக்கப்படும். நகைத்தொழில் பயிலும் ஒருவனுக்கு முதலில் வெள்ளியில் இப்பயிற்சி கொடுக் கப்படும். இதன் பின்னர் ஒட்டு வேலைப்பயிற்சி, குறிப்பாக வெட்டிய தங்கத்துண்டுகளை ஒன்றாக இணைத்து ஒட்டக்கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு ஆபரணத்தை முழுமையாக்கிய பின்னர் அதனை மினுக்கி மெருகூட்டும் பயிற்சியைப் பெறுகிறான். இது குறிப்பிட்ட மருந்து பூசப்பட்டு தகுந்த வெப்பத்தில் காய்ச்சி எடுக்கும் செயல் முறையாக உள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து கல்லுப் பதித்தல், பட்டம் வெட்டுதல் போன்ற செயற்பாடுகளைக் கற்றுக் கொள்கிறான். எல்லோரும் இத்தகைய பயிற்சியைப் பெற்றுத் தொழிலுக்கு வந்தாலும் இப்போது பலர் தொழில்புரியும் நிலையில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு தொழிலைச் செய்கின்றனர்.

நகைத்தொழிற் செயன்முறையில் ஒம்சம் செய்தல் (உருப்படி செய் தல்) முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஒம்சம் செய்வதிற் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற வராக நாச்சிமார் கோயிலடியைச் சேர்ந்த சரவணமுத்து கந்தசாமி என்பவர் காணப்படுகிறார். காசித்தம்பி என்பவர் தமது குரு எனக் கூறும் இவர் மூன்று தலை முறையாக இத்தொழிலைச் செய்து வரு கிறார். இவரது பரம்பரையினராக நாக மணி, குட்டிப்பிள்ளை, விஸ்வலிங் கம், சரவணமுத்து, கந்தசாமி போன்றோரும் அடுத்தவராக சிவகுமாரும் காணப் படுகின்றனர். கந்தசாமி பெருமையாகக்

கூறும் விடயம் 1932இல் இலங்கை வந்த எலிசபெத் மகாராணியாருக்கு இவரது குருவாகியகாசித்தம்பி அவர்கள் ஒரு புறோச் செய்து கொடுத்தமையாகும்.

ஆபரணக்கலையும் சடங்குகளும்

யாழ்ப்பாணக் கைவினை மரபில் ஆபரணத்தொழில் பிரதான இடத் தைப் பெறுகிறது. யாழ்ப்பாண மக்களது பண்பாட்டில் ஆபரணங் களுக்குத் தனி இடம் உண்டு . ஒருவனது வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் பல்வேறு சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களுடன் தொடர் புடையதாக ஆபரணங்கள், நகை களை அணியும் வழக்கம் இன்றும் இடம்பெறுகிறது. ஆபரணங்களை நகைகள் என்றும் அணிகலன் என் றும் அழைப்பது வழக்கம். அணிகலன் என்பதில் உள்ள 'அணி' என்ற சொல் அழகு படுத்தல் என்ற அர்த்தத்தைக் கொண்டது. அணிகள் அலங்காரங்களுக்குள் அடங்கு வதை இலக்கியத்திற் காணலாம். உவமை, உருவகம் போன்றன அணிகளே. பெண்கள் எவ்வளவுதான் அழகுடையவர் களாக இருந்தாலும் தம்மை அணிகலன் களினால் அழகுபடுத்துவது குறிப்பிடத் தக்கது. அழகுக்கு அழகுசேர்க்கும் அணி கலன்கள் மக்களது வாழ்க்கையில் பல்வேறு சடங்குகளுடன் தொடர்புடையனவாகவும் குறியீட்டுரீதியான அர்த்தங்களை வெளிப் படுத்துவனவாகவும் உள்ளன.

ஒருவரது வாழ்க்கையில் முக்கியத் துவம் பெறும் திருமணச்சடங்கு "தாலி" அணியும் வழக்கத்தைக் கொண்டது. இதே போன்று மூக்குத்தி, மிஞ்சி போன்றன வும் அர்த்தம் நிறைந்தவை. "தாலி" என்பது செழிப்புவிருத்தி போன்ற அர்த்தங்களைக் கொண்டது.திருமணத் திற்கு முன்னர் குறித்த நன்னாளில் பொன் உருக்குதல் எனும் சடங்கு மூலம் உருக் கிய பொன்னிலேயே பின்னர் தாலி செய்து

மஞ்சட் கயிற்றிலோ அல்லது தங்கச்சங்கிலி அல்லது கொடியில் கோர்த்து மணப் பெண்ணின் கழுத்தில் மணமகன் "தாலி" அணிவித்தலே பிரதான சடங்காகும். தாலி களிற் பலவகை உண்டு.பிள்ளையார் தாலி, அம்மன் தாலி, பொட்டுத்தாலி, சந்தான கோபாலாதாலி, தாலியில் சூரியன், சந் போன்ற திரன் சிவலிங்கம் **मेळाळा**छा களும் இடம்பெறுவது கவனிக்கத்தக்கது. சூரியன் சந்திரன் உள்ளவரை வாழ்வு நிலைக்கும் என்பதைக் குறியீட்டு ரிதியாக உணர்த்தி நிற்கிறது. மதஞ்சார்ந்த வகையில் கிறீஸ்தவத் தாலியில் புறா, சிலுவை, பைபிள், இதயம் போன்ற குறியீட்டு வடிவங்கள் இடம்பெறுவதைக் காண லாம். பிதா, சுதன், பரிசுத்த ஆவி என்பன கிறிஸ்தவத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுவன. புறா பரிசுத்த ஆவியையும், சிலுவை யேசு வையும் குறித்து நிற்கிறது. ஏனைய அணி கலன்களும் சடங்குகளுடன தொடர்புடை யனவு.

கர்ணவேதனம் எனும் சம்ஸ்காரம் காது குத்துதலைக் குறித்து நிற்கிறது. இச் சடங்கின் மூலமே முதன் முதலாக ஒரு குழந் தையின் காதில் நகை அணியப்படுகிறது. குழந்தைபிறந்து 31 வது நாள் துடக்குக் கழித் தல் எனும் சடங்கின் மூலம் அதன் உடலில் முதன்முதலாகபஞ்சாயுதம்கோர்த்தசங்கிலி அணிவது வழக்கம். அணிகலன்கள் அழகு சேர்ப்பனவாகவும், குறியீட்டு அர்த்தம் **சடங்குகளுடன்** கொண்டனவாகவும், தொடர்புடையனவாகவும் இருப்பதுடன் நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் தோஷங் களை நீக்கும் ஆற்றல் கொண்டனவாகவும் சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களுடன் உள்ளன. தொடர்புடைய இந்த அணிகலன்கள் குழந் தையின்கிரகநிலைபிறந்த நட்சத்திரம், திகதி போன்றவற்றுடன் தொடர்புடைய பலன் களைக் குழந்தைக்கு வழங்கும் என்ற நம் நோய் நகைகளுக்கு உண்டு. பிக்கை நீக்கும் ஆற்றல் உண்டு என்ற வகையில்

பொன்னுக்கு வீங்கி என்ற பெயரை உடைய கூவைக்கட்டு என்ற நோய்க்கு அணியும் வழக்கம் யாழ்ப்பாண சமூகத் இடம்பெறுகிறது.தோஷங்களில் விடுபடுதலுக்கும் நகை அணி இருந்து வதற்கும் தொடர்புண்டு. அட்சரக் கூடு அணிதல் நோய் நீக்கம் காரணமாக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது மேற்கூறப் பட்டவாறு அழகுணர்வு, சடங்கு, நம் நோய் நீக்கம், தோஷநீக்கம் பிக்கை, போன்றவற்றின் அடிப்படையில் முக்கியத் துவம் பெற்ற அணிகலன்கள், நகைகள் யாழ்ப்பாணத்துக் கைவினைக் கலை பொருட்களுள் முதன்மை பெறுவன.

ஆபரணங்கள் அணி வதன் மூலம் இன்பத்தைப் பெறும் பெண் அணிந்து அழகு பார்ப்பதி கள் நகை லும் பெருமையும் கர்வமும் கொள்கின்ற னர். திருமணத்தின் போது பெண்வீட் டார் கொடுக்கும் சீதனத்தில் (ஸ்ரீதனம்) நகைகள் அல்லது ஆபரணங்கள் முக்கியத் பெறுவன. பெண்கள் உடல் துவம் அணியக்கூடிய நகைகள் முழுவதும் பலவகைப்படும். காது, நெற்றி, கழுத்து கை, கைவிரல்கள், மணிக் மூக்கு, கட்டு, கால்கள், கால்விரல்கள் போன்ற உறுப்புக்களை அழகுபடுத்தும் வகையில் தோடு, நெற்றிச்சுட்டி, ஆரம், சங்சிலி, அட்டி யல், நெக்லெஸ், மகரப்பதக்கமாலை, தாலிக்கொடி, மூக்குத்தி, காசுமாலை, பேசறி, பிலாக்கு, வளையல்கள், சிக்கமுகக் காப்பு, பூட்டுக்காப்பு, முறுக்கு வளையல், நெளிக்காப்பு, மோதிரம், பிறேஸ்லெட், காற் சங்கிலி,காற்கொலுசு போன்ற அணிகலங் களை மக்கள் அணிந்து மகிழ்ந்தனர்.

நகை அணிதலோடு தொடர்பு டைய பல சொற்களை இலக்கியங் களிற் காணப்படுகின்றன. அந்தவகையில் அணி(ani), ஆர்(ar), சூடு(sudu) புனை(puni) பூண்(pun), வேய(vey) போன்ற சொற்கள் நகைகள் அணிவதைக் குறிப்

பனவாக உள்ளன. இவற்றின் பெயர்ச் சொற்கள் பலநகைகளைக் குறிப்பன வாகவும் உள்ளன. மதுரைக் காஞ் சியில் (512) சூடுது நன்பொன் சுட ரிழை புனைஞரும்" என்ற குறிப்புக் காணப்படுகிறது. நகைத்தொழில் செய் முறையில் நல்ல பொன்னைச் சூடாக்கி ஒளி பொருந்திய அணிகலன் களைச் செய்தல் பற்றியே இங்கு கூறப் படுகிறது. மேலும் சங்கு அறுத்து வளையலகள் செய்யப்படுவதை அடிப் படையாகக்கொண்டதொழில் முறையில் ஈடுபட்டோர்கடைநர்(kadainar) என்றழைக் கப்பட்டனர். மதுரைக்காஞ்சி (511) "கோடு போழ்கடைநரும்"என்று கூறப்படுவதுடன் 'குயினர்'என்போர்இரத்தினக்கல்லிற்துளை போடுவோர் என்பதனை "திருமணிக் குயினரும்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

மோதிரம் அணிதல் அனைத்து மதத்தி னராலும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. திரு மண அடையாளமாகவும் இது அமைகிறது. பெண்கள் திருமணத்தோடு மட்டுமன்றி திருமணத்தின் பின்னரும் சடங்கு ரீதியாக நகைகளை அணியும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. அதில் முக்கிய மாக உயர்சாதி இந்துக்கள் மத்தியில் வளைகாப்பு அல்லது சீமந்தச்சடங்கு இடம்பெறுகிறது. சிமந்தத்தில் வளையல் களை அணியும் வழக்கம் சிறப்பாக இடம் பெறுகிறது.

மக்கள் தாம் அணிகலன்களை அணிந்ததுடன் மாத்திரமன்றித் தம் கடவுள் களையும் அணிகலன்களால் அழகு படுத்தி வழிபட்டனர். கடவுளர்களும் பெண்கடவுளர்களும் எப்பொழுதும் உயர்ந்த இரத்தினங்களினால் இழைக்கப் பட்ட ஆபரணங்களினால் அலங் கரிக்கப்பட்டனர் கடவுளர்களுக்குரிய ஆபரணங்கள் பற்றி ஆகமங்கள் சிற்ப சாஸ்தி ரங்களிலும் ஏனைய நூல்களிலும் குறிப் புக்கள் உள்ளன.

சாதி அடிய்படையில் அணிகலன்கள்

யாழ்ப்பாண சமூகம் ஓர் ஏற்றத் சமூகம் என்றவகையில் தாள்வுள்ள அடிப்படையிலும் அணி சாதிகளின் கலன்களை அணிவதில் வேறுபாடு இருந்தமை கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டியதாக உள்ளது. இங்கு வெள் ளாளர் என்போர் உயர்சாதியினராக விளங் கினர். ஏனைய நட்டுவர் செட்டியார், சேணி யர், தட்டார், கொல்லர், தச்சர், கோவியர், கரையர் போன்றோர் வெள்ளாளரைவிடக் குறைந்த சாதி அந்தஸ்துள்ளவராகக் கருதப் பட்டனர். நளவர், பள்ளர், பறையர், கரையார், வண்ணார், திமிலர், அம்பட்டர் தாழ்ந்த சாதியினராகக் கொள் ளப்பட்டனர். இவர்கள் வெள்ளாளருக்குக் குடிமக்களாகவும் விளங்கினர். சாதி அமைப்பு முறை தொழிலை அடிப் படையாகக் கொண்டிருந்தாலும் ஏற்றத் தாழ்வுள்ளதாகவே காணப்பட்டது. இவர் களுள் நளவர் எனப்படும் சாதியினர் முக்கிய மாகச் சீவற் தொழிலாளர்களாக இருந் தனர். பனையில் ஏறும்போது தளநாரு டன் ஏறும் இவர்கள் இறங்கும் போது நழுவிக்கொண்டு இறங்கியதால் 'நளுவர்' எனப்பட்டனர். காலப்போக்கில் "நளவர்" எனப் பெயர் மருவியது. "பறை" எனும் மேளத்தை அடிப்போர் பறையர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். கோவி யர் வெள்ளாளர்களுக்குக் குடிமக்க ளாகச் சேவகம் செய்தனர். இவர்களு டன் பள்ளர், பறையர், வண்ணார், அம்பட்டர் போன்றோரும் வெள்ளாளர் களும் கடமை செய்யவேண்டியவராக விளங்கினர். பள்ளர் என்போர் நிலங்களில் வாழ்ந்து வெள்ளாளர்களுக்கு வயல், விவசாய நிலங்களிற் கூலிகளாகத் தொழில் புரிந்து வந்தனர். இத்தகைய ஒரு சமூகப் பின்புலத்தில் அதுவும் பாரம்பரியச் சிறப்பியல்பினைக் கொண்ட சமூகத்தில் சாதிகளின் அடிப்படையில் நகை

களை அணியும் வழக்கம் இருந்துள்ளமை கவனத்தைக் கவர்கிறது. இன்றைய தமிழ்ச்சூமுகம் மாற்றமடைந்துள்ள நிலையி லும் அவை அகநிலையில் பெரிதும் பழமை யில் ஊறியிருப்பதாகவே தெரிகிறது.

அணிகலன்களை அணிவதில் ஆரம்ப காலங்களில் உயர்சாதிப் பெண் கள் தங்கநகைகள் அணியும் வழக்கம் காணப்பட்டது. தாழ்ந்த சாதிப்பெண்கள் அவ்வாறு நகைகள் அணிய அனுமதிக்கப் படவில்லை. அவர்கள் செப்பு, வெள்ளி, பித்தளை போன்ற உலோகங்களில் நகை களை அணியும் வழக்கமே காணப்பட் டது. கழுத்து ஒட்ட நகைகள் அணிய லாமே அன்றி நீண்ட மாலை போன்ற அமைப்பில் நகைகள் அணியமுடி யாத நிலையே காணப்பட்டது. தாலி அணிவதிலும் பிராமணர்கள், உயர் சாதியினர் கொம்புத்தாலி அணியும் போது தாழ்த்தப்பட்டோர் பொட்டுத்தாலி அணி யும் வழக்கமே காணப்பட்டது. கரையார் என்போர் கடற்கரையோரங்களில் வாழ்ப வராகவும், மீன்பிடித் தொழிலிற் பெரி தும் ஈடுபட்டவர்களாகவும் காணப்படு கின்றனர். இவர்களது நகைகளிற் பெரும்பாலும் மீன் சின்னம் அலங்கார வேலைப்பாடுகளுடன் இடம் பெறுவது கவனிக்கத்தக்கது. மேலைக் கரையார்கள் பெரும்பாலும் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இது பின்னர் ஆங்கிலேயக் காலனித்துவக் காலத்திற் சாதி அமைப்பு முறை யில் இறுக்கம் குறைய நகை, நட்டு அணி வதிலும் மாற்றங்கள் வருகின்றன. சாதி அடிப்படையிலான தொழில்முறைகள் என்ற நிலைமாறி கல்வித் தகுதிக்கேற்ப தொழில் முறைகள் இடம்பெற்றதோடு பரம்பரைத் தொழில், குலத்தொழில் என்ற மாறுகின்றன. வரையறைகளும் ஆபரணத்தொழில் செய்தல் அல்லது தட்டார் பஞ்சகம்மாளரில் அல்லது

பொற்கொல்லரிடமே இருந்த நிலைமாறி ஏனையோரும் இத்தொழிலில் ஈடுபட முடிந்தது. குறிப்பாகப் பஞ்சகம்மாளரில் ஏனைய கைவினைகளைச் செய்வோரும் நகைத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவ்வாறு ஐதீகம், சடங்கு, சம்பிரதாயம், சாதி, சமயத்துடன் தொடர்புடைய அணி கலன்கள் யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் பொருளாதார அடிப்படையில் சேமிப்புடன் தொடர்புடையவை. மண்ணிலும் பொன் னிலும் பணத்தைச் சேமித்தல் மக்கள் வாழ்க்கையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

நகைத்தொழில் செய்யும் பத்தர் கள் குறிப்பாக நாச்சிமார் கோயிலை அண்மித்த பகுதிகளில் வசிப்போர் நகைத் தொழிலில் மட்டுமன்றி கோயில் அலங் காரக்கலைகளிலும் மிகப்புகழ் பெற்ற வர்களாக விளங்குகின்றனர். நாச்சிமார் கோயிற் பிரமோற்சவ காலங்களிலும் சிறப் பாகப் பூங்காவனத்திருவிழாவின் போதும் பல்வேறு வகையான சாத்துப்படி அலங் காரங்களைச் செய்வது வழக்கம். இவை கலைநயமும் கண்ணைக் கவரும் அழகும் உடையவை. காசுமரம் போன்ற மின்னலங் காரங்களை அம்மன் வீதியுலாவுக்குச் செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. திருவிழாக் காலங்களிற் கோயில் அலங்காரங்களைப் பார்ப்பதற்கென்றே மக்கள் இக்கோயி லுக்கு வருகைதருவது அதன் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இவ்வாறு நாச்சிமார் கோயிலடி, தட்டார் தெரு போன்ற பிரதேசங்களில் வாழும் பொற் கொல்லர்களின் செயற்பாடுகள் நாச்சி மார் கோயிலுடன் தொடர்புபட்டுக் காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. முகாமையாளர்கள், நிர்வாக கோயில் சபை அங்கத்தவர்களாக இருந்து காலத் துக்குக் காலம் கோயிற் கட்டட அபி விருத்தி, கிரியைகள், சடங்குகள், கோயிற் சாத்துப்படி, அலங்கார வேலைப்பாடுகள், கைவினைக்கலை வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றனர். இக் கோயிலில் பஞ்சகம்மாளரின் தோற் றத்துடன் தொடர்புடைய விராட் புருஷனாகிய விஸ்வப்பிரமனுக்கு பரிவார தெய்வங்களில் ஒன்றாகும் தகுதிப் பாடு கொடுக்கப்பட்டுப் பூசை நடை பெறுவது வழக்கமாக உள்ளது. இக்கோயி லானது மரச் செதுக்கல் வேலைப்பாட்டிற் சிறந்த வாகனங்கள் பலவற்றைக் கொண் டுள்ளது.

கோயிற் கைவினைக் கலைகளில் ஒன்றாக மரச்செதுக்கல் வேலைப்பாடுகள் முக்கியத்துவம் பெறுவன. அந்த வகையில் காராம்பசு, கைலாசவாகனம், ஆட்டுக்கடா, கிளி, மயில், காமதேனு போன்ற வாகனங் இங்கு இடம்பெறுகின் களும் றன. திருவிழாக்காலத்தில் அம்மனுக்குக் கட்டியங் கூறும் போது பின்வரும் வாசகம் உச்சரிக்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. "யாழ்ப்பாணம் வண்ணை மாநகரே ஸ்ரீமத் குளங்கரை மருதடி ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பிகா, ஜகத்துவஜாரோகணாதி தீர்த்தாந்த பஞ்ச தச தின பரியந்தம் மஹோற்சவ கல்யாண சேவாந்தே மனு மய துஷ்டா சில்பி விஸ்வக்ஞ வம்சகுல தேவாலயே அனு மத்துவஜ மேகவாகன பஞ்சானை பர பிரம்ம விராட்விஸ்வம்பிரம்ம குல சமூக சித்த"

வெளியான 1950இல் கோயில் வாசிகசாலைப் பிரசுரம் ஒன்றில் ஆறு முகநாவலரின் போதனைப்படி விஸ்வப் பிரமகுலக் கம்மாளர்கள் பூணூல் தரித்து சைவாசாரங்களைக் கடைப் வேண்டும் என்று வற்புறுத் பிடிக்க தப்பட்டிருந்தமையும் கவனிக்கத்தக்கது. மனிதராகப்பிறந்தவர்கள் தத்தம் ஒழுக்கத் துடன் கூடிய வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுத் தம் உயர் குறிக்கோளை அடைய வேண்டும் என்பது நல்லைநகர் நாவலரது எண்ணம் ஆகும்.

பொற்கொல்லர் பரம்பரையில் வந்த பெண் கைவினைஞரான அமரர் சரஸ்வதி கந்தசாமி அவர்களது கைவினைத் திறன்மிக்கவேலைப்பாடுகள்பற்றி எடுத்துக் கூறுவதும் பொருத்தமானதே. எவரிடமும் கலைப்பயிற்சி பெறாது தனது சுயஆக்கத் கற்பனை, அழகுணர்வு மூலம் திறன், பல்வேறு படைப்புக்களையும், கைப் பணிப் பொருட்களையும் உருவாக்கிய வராகக் காணப்படுகிறார். இவர் தீட் டிய ஓவியங்களில் படைப்புத் தொழிலுக் விஸ்வகர்மாவின் வடிவம் புகழ் பெற்றது. 1954இல் இடம்பெற்ற விஸ் வகர்ம மகாநாட்டில் இது இடம்பெற்றுப் பெருமை சேர்ந்ததாக அறிய முடிகிறது. இவரது ஓவியங்களுள் பஞ்சமுக காயத் திரி மிகவும் சிறப்புடையது. இவ் வடிவமா னது முத்து, பவளம், பொன், நீலம், படிகநிறம், ஐந்தும் தனித்தனியே பொருந் ஐந்து முகங்களையும் பத்துக் கரங்களையும் கொண்டதாகவுள்ளது. மணி முடியைத் தாங்கிய இவ்வடிவம் அழகு பொருந்தியது. ஹஸ்தங்களில் சாட்டை, சங்கு,சக்கரம், தாமரை, கபாலம் போன்ற னவும் இடம்பெறுகின்றன. இவ்வடிவத் தினூடாக சரஸ்வதி அவர்கள் சைவ, வைஷ்ணவ மத இணைப்பினைக் கொண் டுவர முயற்சித்திருக்கலாம். சத்தியை சிவனது ஆற்றலாக உருவகிக்கும்போது சிவனுக்குரிய ஆயுதங்களையும், விஷ்ணுவுக் குரிய சக்தியாக உருவகிக்கும் போது விஷ்ணுவின் ஆயுதங்களையும் கைகளிற் தாங்கிய நிலையில் வர்ணிக்கின்றமையைக் கவனத்திற் கொள்ளலாம். இந்து பில் சிவனே விஷ்ணுவுக்கு சக்கரங்களை அருளியதாக நாயன்மார் பாடல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளமையும் குறிப் பிடத்தக்கது. சரஸ்வதியின் பஞ்சமுக காயத் திரி அத்தகைய @(T) கருத்து நிலையைத் தோற்றுவிப்பதாக உள்ளது.

அமரர் சரஸ்வதி அம்மையார் இயல் பாகவே தொழிற்திறனும், செய்தொழில் நேர்த்தியும் கற்பனை உணர்வும், அழகியல் ரசனையும் உடையவராகக் காணப்பட்டார். தனது விருப்பங் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் களைப் அழகிய கைவினைப்பொருட்கள் பல வற்றை உருவாக்கி உள்ளார். அவற்றுள் வீட் டுப்பாவனைக்குரிய குறிப்பாக மேசைவிரிப் புக்கள், நாற்காலி விரிப்புக்கள், ஆராத்தி தட் டுக்களை அழகுபடுத்தும் விரிப்புக் களைச் சித்திரங்களைத் தீட்டி அழகு படுத்தினார். இவரது கைவண்ணத்தில் உருவான மேற்படி பொருட்கள் அவரது கைவினைத்திறனையும், ஓவியக் கலையில் அவருக்குள்ள ஈடுபாட்டையும் விளக்குகின் றன. மேலும் சில பொம்மைகளை வாங்கி அவற்றை ஆடை ஆபரணங் களினால் அலங்கரித்துக்காட்சிக்கு வைத்து வீட்டை அழகுபடுத்தியுள்ளார். அந்த வகை யில் திருமணக்கோலத்தில் மணமகன் மண-மகள் உருவங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. துணி யினாற் செய்தமயில் உருவங்களும் எமது கருத்தை கவருவனவாக உள்ளன.

மட்பாண்டக் கைவினை

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் அருகி வரும் ஒரு கைவினைக்கலையாக விளங்கு வது மண்பாண்டக்கைவினையாகும்(potters craft). நல்லூரை அண்மித்த பகுதிகள் என்று பார்க்கும் போது கல்வியங்காடு மட் பாண்டத் தொழில் முறைக்கு இன் னும் இடம்கொடுக்கும் ஓர் இட மாகக் காணப்படுகிறது. சாதிமுறை குயவர்களே பண்டைக்காலத்தில் யில் தொழிலைச் செய்து மட்பாண்டத் வந்தனர். மட்பாண்டங்கள் என்று பார்க்கும் சமையலுக்கு ஆரம்பத்தில் போது வேண்டிய சட்டி, பானை, உலைமூடிச் சட்டி, கறிமூடிச்சட்டி, கூசா, கள்ளுமுட்டி கள், சூட்டடுப்பு போன்றனவே பெரும் பாலும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. காலப்போக்கிற் பூச்சாடிகள், அலங்காரப் பொருட்கள் போன்றனவும் மண்ணாற் செய்யப்பட்டன.

மண்பாண்டச் செய்முறைக்குப் பிர தானமூலப்பொருள் களி மண் ஆகும். களிமண்ணை நீரிற்கரைத்து அரிதட்டில் வடித்தெடுத்து வெயிலிற் காயவைக்க வேண்டும். இறுகிய பதம் வந்ததும் அதனை நன்றாகமிதித்து மிருது வாக்கிப்பின்னர் திரி கையில் வைத்துத் தேவையான வடிவங் களில் மட்பாண்டங்களைச் செய்யலாம். பின் இப்பாத்திரங்களை வெயிலில் உலர்த்தி வைக்கோற் சூளையில் இட்டுச் சுட்டு உறுதியான பொருளாக வெளிக்கொணர்தல் இடம்பெறுகிறது.

கல்வியங்காட்டில் 18வருடங் களாக இத்தொழிலில் ஈடுபட்டுவரும் ரவிக் குமார் என்பவரிடம் உரையாடிய போது பெறப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படை யிலையே மேற்கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் அமைகின்றன. இன்று இத்தொழில் அருகிப் போனமைக்கு அதன் பயன்பாடு மக்கள் மத்தியிற் குறைந்தமையும், மூலப் பொருளைப் பெறுவதில் உள்ள தாம தங்களும், சட்டதிட்டங்களுமே காரண மாகின்றன. அலுமினியம், எவர்சில்வர் பொருட்களின் பாவனையும் எரிவாயு, மின்னடுப்பு பாவனைகளும் அதிகரித்திருப் பதினால் மட்பாத்திரங்களில் சமையல் செய்வதும் குறைந்துள்ளது. ஆனாலும் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், விழாக் களில் மட்பாண்டங்களின் தேவை இன்றும் காணப்படுகிறது. வருடப்பிறப்புத் தினங்களில் பௌத்தமக்கள் மண்ணாலான குண்டான் சட்டிகளிலேயே பால் காய்ச் சுவதைக் காணலாம். நகரப் பிரதேசங்களிற் கூட இப் பாத்திரங்கள் பயன்பாட்டில் உள்ளதைக் காணலாம்.

முழ்வுரை

கைவினைப் பொருட்கள் செய்வதில் பஞ்சகம்மாளர் வல்லவராக விளங்கினர். கைவினை என்பது கலைத்துவப் பொருட் உற்பத்தி செய்யும் முறையாக களை உள்ளது. தொழிற்திறன்பிக்கஒருகைவினை இருந்து உருவாகும் கையில் (650015) ஒரு கைவினைப் பொருள்கூட 60(15 கலைப்படைப்பாகக் கொள்ளப்படலாம். எனினும் கைவினைப்பொருட்களின் முதன்மை நோக்கம் மக்களது பயன்பாட்டு நோக்கிற் பொருட்களை உற்பத்தி செய்தலே. வீட்டுப்பாவனைக்கு வேண்டி யன, கோயிற் சடங்குகள் கிரியை களுக்கு வேண்டியன விவசாயம், மீன் போன்ற தொழில்முறைகளுக்கு 1919 வேண்டியன என்ற வகையிற் பல்வேறு கைவினைப் பொருட்கள் பஞ்சகம் மாளரினால் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. மேலும் கோயிற் கட்டடக்கலையை அழகுபடுத்தும் அலங்கார வேலைப் பாடுகள், மக்கள் அணியும் அழகிய அணி கலன்கள், வீட்டை அழகுபடுத்தும் அலங் காரப்பொருட்கள் என எண்ணுக்கடங்காத கைவினைப்பொருட்கள் பற்றி அறிய லாம். மேலும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத் திற்கிடைக்கக்கூடியபனையை அடிப்படை யாகக் கொண்ட அழகிய கைவினைப் பொருட்கள் உருவாக்கப்படுவதுடன் அவற்

றுக்கான சந்தை வாய்ப்புக்களும் ஏற்படுத் தப்பட்டுள்ளன. எவ்வாறாயினும்கைவினை ஞர்களினால் வடி வமைக்கப்படும் பொருட் கள் பாரம்பரியமாக மக்கள் பாவிப்பதுடன் அடுத்த தலைமுறையினருக்கு அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்துக் கையளிப்புச் செய்வதன் மூலம் தமது பண்பாட்டு மரபுரிமையைப் பேணுகின்றனர். குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் தம் சமூக வரலாற்று வளர்ச்சி யினுாடாகத் தோற்றுவித்த பௌதீகப் பொருட்கள் அனைத்தும் அவை கலை நயம் வாய்ந்தவையாகவோ, பயன் பாட்டை நோக்காகக் கொண்டதாகவோ இருக்கலாம் அம்மக்களது பண்பாட்டு மரபுரிமைச் சொத்துக்களாகவே கொள்ளப் படுகின்றன. அந்த வகையில் காலத்தின் தேவை, கேள்வியைப் பொறுத்தும் அவற் றின் அருந்தற் தன்மை காரணமாகவும் பெறுமானத்தைப் அவை கலைப் பெறலாம்.

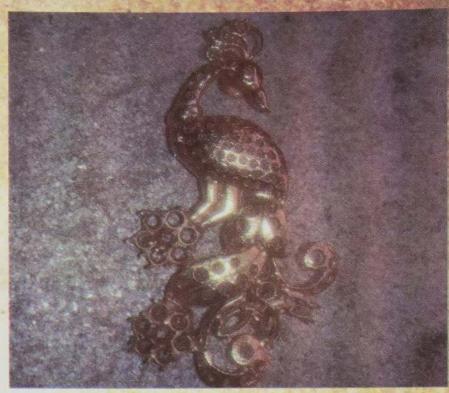
உசாத்துணை நூல்கள்

- 1. Coomaraswamy, A.K(1907) The Medieval Sinhalese Art, Munshirm Manoharlal Pub, Pvt, Ltd
- 2 Kamaladevi, C, (1985) The Glory of Indian Handicrafts, Clarion Books, New Delhi
- 3. Inglish Stephen(1980) A village Art of South India, The work of the Velar, Publication Division, Madurai Kamaraj University

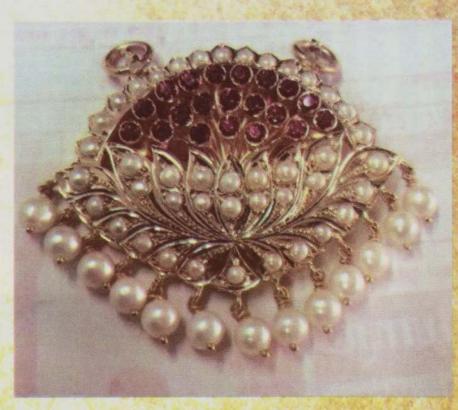

கைவினைக் கலையில் - ஆப்ரணங்கள்

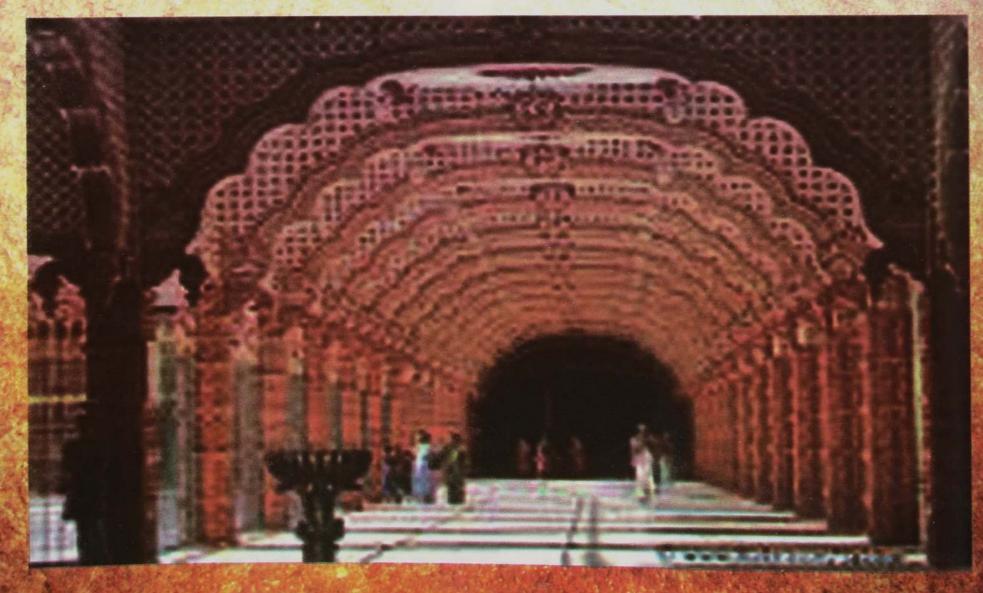

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் முகப்பு மண்டபம்

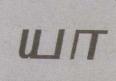

புதிய அடையாளத்தின் உருவாக்கம்: நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில் முகமண்டபம்

கலாநிதி. தா. சனாதனன்

முதுநிலை விரிவுரையாளர், நுண்கலைப்பீடம், யாழ்.பல்கலைக்கழகம்

ழ்ப்பாண நகரமானது ШП பேரழிவுகளுடன் 1995இல் இலங்கை இராணுவத்தால் கைப்பற்றப்பட்டபோது

அப்போதைய ஜனாதிபதி யாழ். நகரைத் திராவிடக் கட்டடப் பாரம்பரிய முறையில் புனர்நிர்மாணஞ் செய்யப்போவதாகச் தெரிவித்திருந்தார். அதனைச் செயற்படுத்த அன்று மாமல்லபுரம் சிற்பக் கல்லூ முதல்வராகவும் திராவிடக் ரியின் கட்டடக் கலை விற்பன்னருமாகவுமிருந்த கணபதி ஸ்தபதியின் வழிகாட்டலைப் பெறப்போவதாகவும் அறிவித்திருந்தார். இதுவும் நிறைவேறாத பல திட்டங்களில் ஒன்றாக இன்று அமைந்தபொழுதிலும் ஈழத் தமிழரின் பண்பாட்டு நகரம் எனக் கருதப்படும் யாழ்ப்பாணத்தினைப் புனரமைக்க அரசாங்கம் திராவிடக் கட்டடக் கலைப் பாணியைத் தெரிவு செய்தமை மிகவும் கவனத்துக்குரிய விடய மாக முன்நிற்கிறது. அவரது சிந்தனையா னது, தமிழர் அடையாளம் மற்றும் திராவிடக் கட்டடக் கலைப் பாணிபற்றி பொதுவாக, வரலாற்றாசிரியர்களும் தொல்லியலாளர்களும்கலை வரலாற் றாளர்களும் அடிப்படைவாதிகளும் கொண்டிருந்த வெகுசன நம்பிக்கையைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைகிறது.

வரலாற்றாசிரியர்களும் காலனிய வரலாற்றாளர்களும் மத்தியகால கலை இந்தியாவின் கோயில் அமைப்பினையும் அவற்றின் பாணியையும் அவை

அமைந்துள்ள பிரதேசத்தினையும் தொடர்புபடுத்தி நாகரம், வேசரம் **திராவிடம்** என வரையறை செய்தனர். திராவிடம் என்பதனை விமானம், கோபுரம் என்ற அம்சங்களினூடும் தூ ண்கள், போதிகள் என்பவற்றுடன் அதிஷ் டானம், பாதம், மஞ்சம், கண்டம், பண் டிகை, தூபி என்ற அங்கங்களின் ஒழுங்க மைவினாலும் பெறப்பட்ட ஒரு பாணி அல்லது அடையாளம் 67607 எளிமை யாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். இந்த அங்கங்களுக்கிடையிலான அளவு வித்தியாசங்களும் நுணுக்க வேறுபாடு களும் இதனை மேலும் பல உப பாணிகளாகப் பிரிக்கின்றன.. சாளுக் கியரில் தொடங்கி பாண்டியர், பல்லவர், சோழர், விஐய நகர நாயக்கர் வழியாகக் கைமாற்றப்பட்டுச் செதுக்கியெடுக்கப் பட்ட இப்பாணியிலமைந்த கட்டிடங்கள் உள்ளடங்கலாகத் தமிழ்நாட<u>ு</u> தென் னிந்தியா முழுவதும் பரந்து காணப் படுவதுடன் சமண, பௌத்த, இந்து மதங்கள்சார் கட்டிடங்கள், அரண்மனை கள், பொதுக்கட்டிடங்கள் என அனைத்தும் இப்பாணியைத் தழுவியே அமைக்கப்பட் ஆனால் தேசியவாதங்களின் டுள்ளன. மேலெழுகையும் இனப் பிரக்ஞையின் தோற்றமும்திராவிடக்கட்டடக்கலையைத் தமிழர்களின<u>்</u> 2001 அடையாளத்தின் குறியீடாக நிலைநிறுத்தியதுடன் விடக் கட்டடக் கலை மட்டுமே தமி ழரது அடையாளம் எனுமளவுக்கு அர்த் தப் பிறழ்வும் கண்டுள்ளது. அதே வேளை இப்பாணியானது இந்துக் கோயிலமைப்

புடன் மட்டுமே தொடர்புபட்டதாக இன்று குறுகியுள்ளது. இதனால் இப்பாணி, பிற மத, இனஞ்சார் கட்டடிங்களில் காணப்பட்டபோதும் அது சற்றுத் தயக்கத்துடன் வெளிச்செல்வாக்காகவே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. இதற்கு இலங்கையின் பாரம்பரியக் கட்டடக் கலைபற்றிய தற்காலத்துக் கருத்தாடல் சிறந்த உதாரணமாகும்.

3

இப்பின்னணியில் யாழ்ப்பாணத்தில் இந்துக் கோயில்பற்றிய கருத்தாடலானது, யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்கள் திராவிட அமைப்பு முறையிலானவை என்ற வெகுசன நம்பிக்கையையே அடியொட்டியது. தமிழ் நாட்டில் உள்ளதுபோன்ற கோயிற் கட்டுமானங்கள் இன்றுவரை இங்கு இல்லாதநிலையில் இந்த நம்பிக்கைக்கும் நடைமுறைக்குமிடையில் ஓர் இடைவெளி தொடர்ந்தவண்ணமே உள்ளது. எனினும் யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் விரவியுள்ள கோயிற் கட்டுமானங்களை உற்று அவதானித்தால் அவற்றின் வளர்ச்சிப் போக்கு மிகவும் தெளிவாகப் புலப்படும். திறந்த வெளிகளிலும் மரங்களின் கீழும் நடந்த வழிபாடானது படிப்படியாக முறைப்படுத்தப்படும்போது கிடுகு, ஓலை என்பவற்றிலான தற்காலிக அமைப்புகள் உருவாயின. அத்துடன் இக்கோயில்களைச் சார்ந்தோரின் சமூக, பொருளாதார நிலைமைகள் இவற்றின் விஸ்தாரத்தைத் தொடர்ந்து தீர்மானித்ததுடன் ஊடகத்தின் தன்மையையும் நிர்ணயித்தன. ஏனெனில் வரலாற்று முக்கியத்துவமுள்ள தமிழகக் கோயில்கள் அனைத்தும் அரச ஆதரவில் உருவானவை. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்துக் நிலவுடைமையாளர், கோயில்களோ செல்வந்தர், பொதுமக்கள் என்போரது தனிப்பட்ட அல்லது கூட்டான பங்களிப் உருப்பெற்றவையாகும். இதனடிப் படையில் மூலஸ்தானம் உட்பட அனைத் தும் ஓலைக் கூரையிலிருந்து ஓட்டுக் கூரைக்கு மாற்றமடைந்தபோது தொடர்ந்து அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், தம்ப மண்டபம் எனப் படிப்படியாக முன்னோக்கி வளர்ச்சி யடையத் தொடங்கின.

இதன் அடுத்த கட்ட நடவடிக்கை யாக சுற்றுப் பிராகார மண்டபங்களும் முகப்பு மண்டபங்களும் அமைந்தன. கோயில்கள் பாரிய பொருளாதார வளர்ச்சி யினை அடைந்தபோது கர்ப்பக்கிருகங்கள் பொழிகல்லினால் கட்டப்பட்டுத் தூபி அமைக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து பிரதான மண்டபங்களும் ஊடகநிலை மாற்றத்தைச் சந்தித்தன. இத்தகைய மாற்றங்களின் விளைவாக, அவை படிப் படியாக அதிஷ்டானம், பாதம், மஞ்சம், கண்டம், பண்டிகை, தூபி என்ற அங்கங் களையும் முற்றாகவோ அன்றிப் பகுதியா கவோ ஏற்று வந்துள்ளன. இதன்போது மரத் தூண்களிலிருந்து சுண்ணாம்புக் கற்களாலான டொறிக் தூண்களுக்கான மாற்றமும் பின்னர் அதிலிருந்து நான்கு முகப்பும் எட்டு வெட்டும் கொண்ட திராவிடத் தூண்களுக்கான மாற்றமும் இடம்பெற்றன. மறுபுறம் கோயில்கள் பிராமணிய நிலைப்படல் அல்லது ஆகம நிலைப்படுத்தல் என்ற படிமுறை மாற்றமானது திராவிடக் கட்டடக் கலை யின் கூறுகளை ஏற்பதாக அமைந்தது.

இப்பின்னணியில் கர்ப்பக்கிரகம், பரிவார மூர்த்திகளுக்கான பிரகாரக் கோயில்கள், அர்த்தமண்ட பம், மகாமண்ட பம் என்பவற்றையும் உள்ளடக்கி, கிரி யைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் கோயில்கள் திராவிடக் கட்டடக் கலைக் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளமையை மிகத் தெளிவாக அவதானிக்கலாம். தவிர வும் இங்குள்ள பிராகாரங்கள், முக மண்ட பங்கள் என்பன டொறிக் தூண்களின்மீது அமைந்த இராசமல்லு கூரையமைப்புக்

கொண்டனவாக அமைந்தன. கிரேக்க கட்டடக் கலையின் பிரதான கூறாகிய இப்பாரிய டொறிக் தூண் அமைப் பானது மேலைத் தேயக் கட்டடக் கலையில் பேணப்பட்டு, காலனித்துவத் தினூடு யாழ்ப்பாணத்திற்கு அறிமுகமான தொன்றாகும். யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில் களின் கட்டட வரலாறு ஒல்லாந்தர் காலத்திலிருந்தே ஆரம்பிக்கின்றது. எனவே அவற்றுக்கு முற்பட்ட காலனியக்கட்டிடங் கள், தேவாலயங்களின் கட்டுமானங்கள் மேலைத் தேயக் கட்டடக் கலைக் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளநிலையில் அவை கோயிற் கட்டிடங்களிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளமை வரலாற்று அசைவியக் கத்தில் தவிர்க்கவியலாத விளைவுகளே யாகும். 1980கள் வரை யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்களின் தனித்துவமிக்க அம்சமாக திராவிடக் கட்டடக் கலைப் பாணியிலான மைய மண்டபங்களினதும் டொறிக் தூண் மற்றும் ராசமல்லு கூரையினால் விளையும் பிராகார மண்டபங்களினதும் ஒரு கலப்பு உற்பத்தி என்பது அமைந்தது. இவற்றைப் போலவே மணிக் கோபுரங்கள் என்ற அமைப்பும் தென்னிந்தியத் திராவிடக் அம்சங்களுக்குள் கட்டடக் கலை காணப்படாததொன்று. இது தேவால யக் கட்டடக் கலைக் கூறுகளில் பிரதான யாழ்ப்பாணத்துக் இதுவும் மானது. கோயில்களுக்குள் படிப்படியாகத் தகவ மைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் திராவிடக் கட்ட டக் கலை அலங்காரக் கூறுகளை ஏற்று உள்ளூர் மயமாகியுள்ளன. இன்று நல்லூரில் உள்ள கந்தசாமி கோயில், சட்டநாதர் சிவன் கோயில், கைலாச பிள்ளையார் கோயில், வீரமாகாளி அம்மன் கோயில் என்பனவற்றின் பழைய புகைப் படங்களும் இன்றுள்ள கட்டிடங்களும் மேற்கூறிய தனித்துவமான பண்புகளையும் கட்டிடத்தின் படிமுறையான மாற்றங் களையும் இனங்காண இன்றும் உதவுகின்

றன. காலப்போக்கில் குறிப்பிட்ட சில கோயில்களில் திராவிடக் கட்டடக் கலை மரபினைப் பின்பற்றி இராஜ கோபுரங்கள் அமைக்கப்பட்டபோதும்டொறிக்தூணும் இராசமல்லு கூரையுமுடைய முகப்பு மண்டபங்கள் தொடர்ந்தும் பேணப்பட்டு வந்தள்ளன. இந்த அடையாளத்திலும் போக்கிலும் பாரிய மாற்றம் ஏற்பட நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில் முகப்பு மண்டபமே காரணமாயிற்று.

4

இன்று நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயி லைக் காண்பியரீதியாக அடையாளப்படுத் தும் வில்வடிவிலான முகப்பு மண்டப மானது 1970 இல் அதன் உரிமையாளராகிய குமாரதாஸ் மாப்பாணர் அவர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டது. அது திராவிடக் கட்டடக் கலை மரபில் அமையாதது. சாஸ்திரத்துக்கு முரணானது என்றும் சில வைதீகவாதிகளிடமிருந்து விமர்சனங்கள் வந்தபோதிலும் இன்று அது இலங்கையிலுள்ள முழு இந்துக் கோயில் மண்டபங்களுக்கும் முன்னுதாரணமாகத் திகழ்கின்றது. இது மட்டுமல்லாமல் கடல் கடந்து சென்று மொறிஷியஸ் நாட்டிலும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. திராவிடக் கட்டடக் கலைக் கூறு என முற்றாக இனங் காண முடியாத இவ்வமைப்பானது உள்ளூ ரில் திருமணங்களின்போது தற்காலிகமாக அமைக்கப்படும் வில்லுப் பந்தல்கள் அல்லது சொக்கட்டான் பந்தல்கள் வழி வந்தவை எனலாம்.

0

காட்டுத் தடிகளையும் பனைமரச் சலாகைகளையும் பந்தற் கால்களாகக் கொண்டு தென்னங் கிடுகுகளினால் வேயப் பட்ட முகடு அல்லது முறிந்த கூரைக ளையுடையதாக அமைக்கப்பட்ட பந்தல் கள் திருமணம் போன்ற குதூகலமான, ஆடம்பரமான வைபவங்களின் தேவை யைப் பூர்த்தி செய்ததால் அவற்றின்

ஊடகத் தன்மையை மாற்றியமைக்கக் கூரையின் உட்பகுதிக்கு வெள்ளைத் துணி கட்டப்படுவது வழக்கம். இது வெள்ளை கட்டுதல் எனப்படும். கூரைப் பகுதியில் மேலும் நாடகத்தனத்தையும் கோலாகலத்தையும் ஏற்படுத்தவேண்டிக் கமுகஞ் சலாகைகளால் வில் வடிவில் அல்லது படிப்படியான முறிப்புள்ளதாகக் கட்டப்பட்ட சட்டகத்தை மூடி வெள் ளைத் துணி கட்டப்பட்டது. இதனால் இவை வில்லுப் பந்தல்கள் அல்லது சொக்கட்டான் பந்தல்கள் என அழைக் கப்பட்டன. இதன்மூலம் ஒரு மாளி கையின் உட்கூரை போன்ற தோற்றம் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த உட்சுரை விளிம்புகள் முசிலாப்பு (துணிச் சுருக்கத் தொங்கல்கள்) மற்றும் காலனிய சர விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுடன் இக்கூரைப் பகுதி பல வர்ண, பொன்னிறக் கடதாசிகளில் வெட்டப்பட்ட அலங்கார உருக்கள் ஒட்டப்பட்டு மேலும் மெருகூட் டப்பட்டன. பந்தலின் இரு பக்கங்களிலும் ஓவியப் படங்குகள் கட்டப்பட்டன. ஒரு மாளிகையின் முகப்புத் தோற்றத்தை ஒத்த தாக இப்பந்தலின் முகப்பில் சிகரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஒருவகையில் இவை மொகலாயர் வழிவந்த நாயக்க அரண்ம னைகளை அல்லது மைசூர் அரண்ம னையை உருவப்போலி செய்தன. இவற் றின் உருவாக்கத்திற்குப் பின்னால் இசை நாடக அரங்கப் பின்னணி, தொங்கு திரைகளில் வரையப்பட்ட மாளிகைத் தோற்றங்களும் சினிமாப் படங்களில் காட் சிப்படுத்தப்பட்ட மாளிகைக் கட்டமைப் புகளும் இருந்துள்ளமையை இவற்றின் பண்பினடிப்படையில் காட்சிப் இனங் திருவிழாக்கள் முடிகிறது.; காண மற்றும் விசேட தினங்களில் பொங்கல் பொங்குவதற்காக வாயிலில் அமைக்கப் படும் பந்தல்களே படிப்படியாக முகப்பு மாறியுள்ளநிலையில் மண்டபங்களாக

பந்தல்களின் உட்கூரைகளுக்கு 'வெள்ளை கட்டும்'நடைமுறைஇம்மண்டபங்களிலும் தொடர்ந்தது டொறிக் தூண் முக மண்ட பங்களின் கூரைகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் சொக்கட்டான் அல்லது வில் பந்தல்களின் சோடனைகளைக் கொண்டுள்ளன. நல் லூர் வீரமாகாளி அம்மன் கோயிலில் அண் மைக் காலம் வரை இந்த அமைப்பு பேணப் பட்டு வந்தது.

1980களில் இக்கொட்டகை அமைப் பில் தகரமும் இரும்புக் குழாய்களும் பயன்படுத்தப்பட்டபோது இக்கட்ட மைப்பு இலகுவில் இடத்துக்கிடம் எடுத் துச் செல்லத்தக்கதாக இருந்ததுடன் உட் கூரைப் பகுதிக்கு இரும்புச் சட்டகங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வளைவுகளும் முறிப்பு களும் உருவாக்கப்பட்டன. மேலும் வெள்ளை நிறத்துக்குப் பதிலாகப் பிரகா சமான நிறங்களின் கீற்றுகள் பாவனைக்கு வந்தன. இத்தகைய இடத்துக்கிடம் எடுத் துச் செல்லப்படும் தகரக் கொட்டகை களின் பக்கங்களில் இயற்கைக் காட்சிகள், பறவைகள், நகரக் காட்சிகள், மலர்கள் என்பவற்றைச் சித்திரிக்கும் வர்ணத் தட்டி கள் பொருத்தப்பட்டன. இரும்புக் குழாயி னாலான கொட்டகைக் கால்களுக்குக் காட்சிரீதியான வலுவேற்ற அவை மரத் தினால்பெட்டி போன்று உருவாக்கப்பட்ட திராவிடத் தூண் 'மாதிரிகளால்' மறைக் கப்பட்டன.

ஆரம்பத்தில் கிடுகினால் உருவாக் கப்பட்ட சொக்கட்டான் பந்தல்கள் மேற்சாதியினருக்காக அமைக்கப்பட்ட துடன் இதன் உருவாக்கத்தில் குடிமை சாதியினரின் பங்களிப்பும் முக்கியமானது. தகரக் கொட்டகையின் வரவானது எல்லா வழிகளிலும் சாதியமைப்பிற்கு வெளியே இப்பந்தல்கள் பாவனைக்கு வரவும் பரவலடையவும் காரணமாயிற்று. மேலும் அரசியல் கூட்டங்கள், மாவீரர் நினைவேந்தல் கொட்டகைகள், தண்ணீர்ப்

பந்தல்கள் எனப் பல்வேறு தேவைகளுக்கும் இத்தகரக் கொட்டகைளும் வில் பந்தல் அலங்காரங்களும் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. இவற்றின் ஆடம்பரமான கண்கவர் தன்மையும் இவை இலகுவில் கழற்றிப் பூட்டத்தக்கதாகவும் இடத்துக்கிடம் கொண்டு செல்லத்தக்கதாக இருந்த மையுமே இவற்றின் பாவனை அதிகரித்த மைக்குக் காரணங்கள் எனலாம்.

5

நல்லூர் முகப்பு மண்டபமானது, பாரம்பரிய வில்லுப் பந்தலின் வெளிப்புற முகப்புக் கூரையை நீக்கிய வில்வடிவான நிரந்தர வடிவமாகும். உட்கூரையின் இத்தகைய நிரந்தரமாக்கலுக்கும் ஊடக மாற்றத்திற்கும் கொங்கிரீட்டின் வருகை, இரும்புக் கம்பிகளின் பயன்பாடு, உருவங்களைச் சீமெந்தில் அச்செடுக்கும் சாத்தியப்பாடு என்பனவற்றுக்கும் நெருங் கிய தொடர்புண்டு. இவையே இத்தகைய சுயாதீனமான பீப்பாய் வடிவிலானதொரு கூரையமைப்பினைச் சாத்தியப்படுத்தின. முகப்பு மண்டபமானது நடுவில் ஏழு வில்முறிப்புக் கொண்ட பீப்பாய் வடி வினையொத்த கூரையையும் பக்கங் களில் தட்டையான திராவிடக் கட்ட டக் கலைசார் தட்டிப் பந்தலை ஒத்த கூரையையும் கொண்டுள்ளது. இக்கூரை கள் நான்கு முகமும் எட்டு வெட்டும் தூண்கள்' கொண்ட 'திராவிடத் என்றழைக்கப்படும் பன்னிரு தூண்களால் இத்தூண்களின் தாங்கப்படுகின்றன. தலையில்போதிகைகள்காணப்படுகின்றன. மைய மண்டபத்திலுள்ள உயரமான தூ ண் ஒவ்வொன்றிலும் மண்டபத்தின் முகத்தில் நோக்கிய தேர் மையத்தை களில் பயன்படுத்தப்படும் பவளக் கால் கள் காணப்படுகின்றன. சிவப்பு நிறத் திலமைந்த இப்பவளக் கால்கள் வெண் தூண்களுடன் நிற திராவிடத் ணிற கட்டமைப்புரீதியாக அழகாக மற்றும்

இணைந்துள்ளன. இப்பவளக் கால்களின் மேற்பகுதியில் பாய்கின்ற குதிரைச் சிற்பங்கள் இரண்டு அடுக்குகளில் காணப்படுகிள்றன. இச்சிற்பங்கள் தேர்த் தட்டுக்களில் காணப்படுகின்றவை என்பது டன் இவை இக்கோயிலின் பழைய தேரின் எஞ்சிய பகுதிகள் என்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. பீப்பாய் வடிவக் கூரையை எவ்வித நெருடலுமின்றி தூண் போதிகையுடன் இணைப்பதில் இச்சிற்பங் களின் வகிபங்கு முக்கியமானது. அந்தவகை யில் இவை எமக்குத் தஞ்சாவூர் அரண் மனையிலுள்ள தூண் சிற்பங்களை ஞாபக மூட்டுகின்றன.

கூரைப் பகுதியானது வில்லுப் பந்தல் களில் உள்ளதுபோன்று நீளப்பாட்டிற்கு நிறப்பட்டிகைகளாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது. நடுவில் உள்ள அகன்ற பகுதி சிவப்பு நிறத்திலும் பக்கங்களில் மஞ் சள், பச்சை, சிவப்பு, நிறங்களிலும் வர் ணம் பூசப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு நிறப் பகுதியையும் பிரித்து துணிச் சுருக் கத்திலான முசிலாப்பு தொங்கல்கள் நீளப் பாங்காகக் காணப்படுகின்றன. மத்தியில் காணப்படும் சிவப்பு நிறப்பகுதியில் பொன் னிறக் கடுதாசியில் வெட்டப்பட்ட காட்டு ருக்கள் ஒட்டப்பட்டுள்ளன. ஆக மொத் தத்தில் முக மண்டபக் கூரை வில் லுப் பந்தலின் அமைப்பை இவை நேரடியாகப் பிரதிபலிக்கின்றன. முகப்புப் சிகரத்திற்குப் பதிலாக பகுதியில் திருவாசி அமைப்புக் காணப்படுகிறது. இது வில் மண்டபத்தைப் பக்க மண்ட பங்களுடன் கட்டமைப்பு சார்ந்து இணைக் கின்றது. ஒருவகையில் இதன் வகிபங்கு பவளக்கால்கள், குதிரைச் சிற்பங்களினது வகிபங்கினை ஒத்தது. மேலும் இத்திருவாசி விளிம்புகளில் தீச்சுடர் யின் வெளி அலங்காரங்களும் உட்பகுதியில் காற்றில் அசையக்கூடிய கண்ணாடி நாக்குகளும் காணப்படுகின்றன. **क्रळां ख्याप्** क्रनीं खं அசைவும் தீச்சுடர்களின் விரிவும் ஒரு வகையில் முகப்பை இயங்கச் செய்து நாடகத்தனத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

மேலும் கோபுரவாசலின் துவாரபால *சட்டகப்ப*டுத்தும் கர்களைச் கோபுர வாயிலின் மேலுள்ள களும் தளத்திலுள்ள வாயிலில் காணப்படும் தூ ண்களும் வாயிலின் இரு பகுதியிலுமுள்ள சுவரிலுள்ள குருட்டுத் தூண்களும் பண் டிகை வேலைப்பாடுகளும் முக மண்ட பத்தைப் பிரதான வாயிலுடன் இலய பூர்வமாக இணைப்பதிலும் ஒருங்கிசைவை செயலூக்கமா ஏற்படுத்துவதிலும் கப் பங்குபற்றுகின்றன. கோபுர வாயி மேலுள்ள வாயிலிலுள்ள ஓவி லுக்கு பாணியிலான ரவிவர்மாவின் யர் ஆறுமுகசாமியின் படத்திலுள்ள நிறங்கள் வில்லு மண்டபத்தின் நிற திட்டத்துடன் ஒருங்கிணைந்துமுழுமையைத் தருகின் றன. மேலும்இக்கூரையமைப்பின்தொடர்ச் சியானது உடபிராகாரத்திலுள்ள தம்ப மண்டபத்திலும் காணப்படுகின்றது. அங்கு பவளக் கால்களுக்குப் பதில் பித்தளை யாலான சதுர வடிவத் தூண்களும் கூரை வில் வளைவினுள் பொருந்தும் மரத்தால் உருவாக்கப்பட்ட படியான யாளி வடிவங்களும் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய காட்சிரீதியான தொடர்ச்சி முகப்பு வில் மண்டபத்திற்கு மேலும் அழகினைத் தருவதுடன் உள், புற வெளிகளை இலயபூர்வமாக இணைக் கின்றன.

இவ்வாறு திராவிடக் கலைசார்ந் தும் உள்ளூர்ப் பந்தல், தேர் அமைப் புக்களிலுள்ள கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டும் ஒரு கதம்பமாக இம்முக மண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் கட்டமைப்பிலுள்ள அளவு விகிதாசாரமே இவற்றின் பொலிவுக்குப்பிரதான காரண மாகும். என்பது இதனை உற்று நோக்குவோருக்குத் தெரிய வரும். மேலும் கோபுரமும் மணிக் கோபுரங்களும் சிவப்பு, வெள்ளைக் கோடுகளுடன் காணப்படும் நெடிய மதிற் சுவரும் முக மண்டபத்திற்கு எடுப்பான பின்னணியையும் கட்டுமானத் தையும் வழங்குகின்றன. அந்தவகையில் நிலையான, நிலையற்ற ஊடகங்களினது கலப்பிலான இம்மண்டபமானது அவ்வப் போது அமைக்கப்படும் வில்லுப் பந்தல் களில் குதூகலத்தை நிரந்தரமாக்கியுள்ளது. மேலைத் தேயக் கட்டட வரலாற்றில் றொக்கோகோ கட்டிடங்களில் நிரந்தர மான வைபவப்பாங்கான அலங்காரமாக இம்மண்டபம் மாறியுள்ளது.

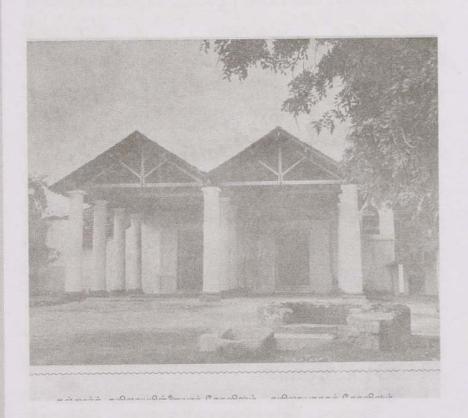
நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலின் இத்தகைய துணிகரமான முடிவுக்குப் பின்னால் அது ஒரு மடாலயமாக இருப் பதும் தனி ஒருவரின் முடிவுக்குக்குட்பட்ட குடும்பச் சொத்தாக இருப்பதும் முக்கிய காரணங்களாகும். மேலும் போருக்கு முன்னைய காலகட்டங்களிலிருந்தே நல் லூர்க் கந்தசாமி கோயில் உல்லாசப் பிர யாணிகளைக் கவரும் ஒன்றாகவும் இருந்து வருகிறது. இதனால் நல்லூர்க் கோயில் பற்றிய புகைப்படங்கள் இலங்கை உல்லாசப் பிரயாண சபையின் வெளியீடுகள் தொடக் கம் பாடத் தபாலட்டை வரை பரவலடைந் துள்ளது. அந்த வகையில் நல்லூரின் சூமுக, பொருளாதார, பண்பாட்டு வரலாற்றுப் பின்புலங்கள் அதனை ஏனைய கோயில்களிலிருந்து முதன்மைப்படுத்திய துடன் அதன் தனித்துவத்தினை அறிவிப் பதாக அதன் முக மண்டபம் காணப்படு கிறது. எவ்வாறு கண்டி தலதா மாளிகையின் அடையாளமானது எண்கோண மண்ட பத்தில் தங்கியுள்ளதோ அதைப் போலவே நல்லூரின் அடையாளமானது அதன் முகப்பு மண்டபத்தில் தங்கியுள்ளது. இது மறுபுறம் திராவிடக் கட்டடக் கலைக்கும் தமிழ் அடையாளத்துக்குமான கற்பனை செய்ப்பட்ட தொடர்பு சம்பந்தமாகக் கேள்வி எழுப்புகின்றது.

இலங்கையில் போர் கொணர்ந்த ஆறுதல் அளிக்கும் தேவையும் புதிய வேண்டுதல்களும் புலம்பெயர்வுகளும் அதனடியாகக்கிடைத்த பொருளாதாரமும் கோயில்களில் முதலிடப்பட்டன. இது தவிர இலவசக் கல்வி, புலம்பெயர்வுகள், ஆயுதப் போராட்டம், பாரம்பரிய சமூகக் கட்டமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், பின் தங்கிய சமூகங்களின் மேல்நோக் அசைவியக்கம், புதிய பொருளா தார ஈட்டங்கள் என்பன பண் பாட்டுக் காட்சிப்படுத்தல்களை அவாவி நின்ற வேளையில் இவற்றின் மைய மாகக் கோயில்கள் மாறின. அவற் முன்னேற்றகரமான அடையாளப் படுத்துகையாக வில்லு மண்டபங்கள் இலங்கை முழுவதும் பரவலடைந்து பல்கிப் பெருகி வருகின்றன. ഖിഖ്ഖ്വ மண்டபங்கள் முக மண்டபங்களில் மட்டுமல்லாமல் முழுச் சுற்றுப் பிரா காரத்திலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.சில கோயில்களில் இவற்றுக்கு மேல் ஓட்டுக் கூரை இடப்பட்டுள்ளது. இது வில்லு மண்டபங்களின் மாற்றூடக நிலைப்படுத் துகையாகின்றது. இத்தகைய நடவடிக் கைகள் நல்லூரின் பிரதியெடுப்பாகவன்றி, எழுந்தமானமான மீள் ஒழுங்குபடுத் தல்களாகவே அமைகின்றன. போர் நிலவிய காலகட்டங்களில் உள்ளூரில் கட்டிடம் கட்டுபவர்கள் இதற்காகப் பயன்படுத் தப்பட்டு வந்தனர். இன்று சிற்பக் கலைஞர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்படுகின்றனர். திராவிடக் கட்டடக்கலையில் விற்பன்னர் எனக் கருதப்படும் இவர்களும் வில் மண்டபங் கேள்வியுமற்று இன்று எந்தக் களை வருகின்றனர் என்பதுடன் அமைத்து கட்டடக் கலைக் திராவிடக் கூறுகள் பலவற்றைத் தமது கைவினைத் திறனால் தம்மையறியாமலே இணைத்தும் வருகிறார் அந்தவகையில் மணிக் கோபுரங் கள்.

திராவிடக் கட்டடக் கலையால் கள் போர்த்தப்பட்டது போன்றதான ஒரு நில வரம் வில்லு மண்டபங்களுக்கும் தோன்றி யுள்ளன இன்று நாடு முழுவதிலும் இந்துக் கட்டடக் கலைசார்ந்த கோயில்களில் சோதனைகள் சாமானியர்களால் செய்து பார்க்கப்படுகின்றது. கோயில்தர்மகர்த்தாச் சபையினர், கோயிற் பூசகர், வருமானத்தை நோக்காகக் கொண்ட கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள் அல்லது சிற்பிகள் இவர்கள் வேறுபட்ட அபிலாஷைகளி னதும் கலைபற்றிய புரிதல், புரிதலின்மை களினதும் ஒருங்கிணைவாக இவ்வில்லு மண்டபங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற் றில் பல அழகியல் ஒருமையற்ற, அதீதமான குழப்பகரமான அல்லது வெறுமையான வெளிப்பாடுகளாக அமைந்தாலும் புற நடையாக சில வெற்றிபெற்ற சோதனை முயற்சிகளுள்ள கட்டிடங்களும் இனங் காணப்பட்டுள்ளன.

இன்று இலங்கையிலுள்ள இந்துக் கோயில்களின் பொதுவான அடையாள மாக வில்லு மண்டபங்கள் உருவாகி யுள்ளன. இவை இன்று நாடு முழுவதும் உருவாகிவரும் புதிய நடுத்தர கத்தின் மேலெழுகை, புலம்பெயர் பொரு ளாதாரம்மத அநுட்டானங்களின்பிராமண மயவாக்கம் எனப் பல்வேறுபட்ட ஒன்றி லொன்று தங்கியுள்ள படிமுறை மாற்றங் களினைக் குறிப்பனவாகியுள்ளன. மேலும் இவற்றின் செல்வாக்குகள் கோயிற் கட்ட மைப்பையும் தாண்டி வீடுகள், கல்யாண மண்டபங்கள், தேவாலயங்கள் என்பனவற் றிலும் காணப்படுகின்றன. அந்தவகையில் வர்க்கத்தின் புதிய இவை நடுத்தர இரசனையைப் பறைசாற்றுகின்றன. யாழ்ப் பாணத்தின் பழைய டொறிக் தூணும் இராசமல்லு கூரையுமுடைய மண்டபங் களின் கம்பீரத்துடன் கூடிய எளிமையும் அமைதியும் சார்ந்த உணர்வுக்கு கோலாகலமும் ஆடம்பரமும் மாறாக,

கவர்ச்சியுமே இத்தகைய வில்லு மணட்பங்களால் நிரந்தரமாக்கப்படு கின்றன. இது புரட்டஸ்தாந்து மிசனரிகளின் பரிகாசங்களுக்கு எதிர் வினையாக நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் கொணர்ந்த சீர்திருத்தப்பட்ட சைவத்தின் ஒறுப்புவாதத்தால் துடைத்தெறியப்பட்ட சிலவற்றின் மீள் வருகையாக நோக்கப் படலாம். ஏவ்வாறெனினும் நல்லூர் முகப்பு வில் மண்டபம் அமைதிக்கும் ஆடம் பரத்துக்குமிடையிலானதொரு சமநிலை யைப் பேணிக்கொண்டு திராவிட பாணி பற்றிய கற்பனைகளையும் வரையறை களையும் தாண்டி புதியதோர் அடை யாளத்தின் தொடக்கமாகியுள்ளது.

மேடைப் பேச்சுக்களின் பங்களிப்புக்களால் தமிழை வாழவைக்கும் – நல்லூர் மண்

லோ. துஷிகரன் பதில் செயலாளர், யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம்

மிழைக் காப்பாற்ற(றி) - பிரசங் கம் செய்த நாவலர் பெருமானை யும், கதாப்பிரசங்கத்திற்கே சிறப் புச் சேர்த்து-பேச்சுக்கென்று கூட்டம் சேர்த்த மணி ஐயரையும், மேடைப் பட்டிமண்டபங்களாலும், சொற்பொழிவு களாலும் இளைஞர் கூட்டங்களைத் தன் பின்னால் திரட்டிய கம்பன் கழ கத்தையும், இன்று இளையோரையும், பெரியோரையும் இணைத்து மேடை நிகழ்வுகளை நடாத்திவரும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தையும், தாலாட்டி வளர்த் தது "நல்லூர்" அன்னையே! பேச்சாளர் களால் தமிழையும், யாழ்ப்பாணத்தையும் உலகம் திரும்பிப்பார்த்தது, பார்க்கின்றது என்றால் அதன் பெருமை நல்லூர் மண் ணையே சாரும்.

இலங்கைத் தமிழர்களின் தமிழ் மொழித் தலைமைப் பீடமாக யாழ்ப் பாணம் கருதப்படுகின்றது. இப்படி யாழ்ப்பாணம் கருதப்படுவதற்கு யாழ்ப் பாண மக்களுடைய "பேச்சுத் தமிழ்" முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாகக் காணப் படுகின்றது. தமிழ் வாழ்வதால் இந்தப் பெருமை இந்த மண்ணுக்குக் கிடைத்தது. இந்தத் தமிழை வாழவைத்தவர் நாவலர் பெருமான்.

> "நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலர் பிறந்திலரேல் சொல்லுதமிழ் எங்கே.... பிரசங்கம் எங்கே..." என்றுகேட்கும்சி.வை.தாமோதரம்

பிள்ளை ஊடாக, நாவலரின் - பிரசங் கத்தால் தமிழ் வாழ்ந்தது. நம் மண்ணுக்குப் பெருமை சேர்த்தது என்பதை அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

18.12.1822 இல் பிறந்த ஆறுமுக நாவலர் சைவத்திற்கும், தமிழிற் கும் மகத்தான தொண்டுகள் ஆற்றினார். 1847ஆம் ஆண்டு மார்கழிமாதம் வண்ணார் பண்ணைச் சிவன்கோயில் வசந்தமண்ட பத்தில் தனது முதலாவது பிரசங்கத் தைத் தொடங்கினார். அஞ்சா நெஞ் சுடன், நேர்மையான எண்ணத்துடன் தொடர்ந்து கருத்துக்களை வெளிப் படுத்தினார். இவரது பேச்சாற்றலைக் கண்டுகளித்த திருவாவடுதுறைஆதீனம் "நாவலர்"எனும்பட்டத்தைவழங்கிஇவரை யும், இவரதுபேச்சையும் கௌரவித்தது.

1879 வைகாசிமாதக் காலப்பகு தியில் சேர்.பொன்.இராமநாதனை ஆத ரித்து தேர்தலின் போதும் பிரசங்கம் செய்தார். இப்படி நாவலரின் பேச்சால் உலகமே திரும்பிப் பார்த்தது. "நல்லை நகர் நாவலர்" என்ற பெய ரெடுத்து நல்லூரைப் பெருமைப்படுத்திய பேச்சாளர் நாவலராவார்.

1918 இல் வண்ணார்பண்ணையில் சிவசுப்பிரமணிய ஐயர் (மணிஐயர்) பிறந்தார். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில்கல்விகற்று, அங்கேயே ஆசிரிய ராகவும் கடமை ஆற்றி உள்ளார். கதாப் பிரசங்கத்தில் கொண்ட ஈடுபாட்டால் கல்லூரிக் காலத்திலேயே கதாப்

பிரசங்கம் ஆற்றினார். கதாப்பிரசங்கம் செய் வதற்கு சங்கீதஞானமும், இலக்கியப்புலமை யும்இருக்கவேண்டும். இவைஇரண்டையும் ஒருங்கே தன்னகத்தில் கொண்ட மணி ஐயர், தனது முதலாவது கதாப்பிரசங்க அரங் கேற்றத்தை, நாவலர் முதலில் தனது பிரசங் கத்தை ஆற்றிய வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோயிலிலேயே நடாத்தினார்.

தொடர்ந்து இலங்கையின் பல பாகங்களிலும், வெளிநாடுகள் பலவற்றி லும் தனது கதாப்பிரசங்கத்தை ஆற்றி னார். 45 வருடங்களில் ஐம்பது ஆயிரம் கதாப்பிரசங்கங்கள் செய்ததாக இவரது வரலாறு கூறுகின்றது.

இவர் பாடல்கள் எழுதக் கூடிய வர். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி யின் நீலவெள்ளைக் கொடியை வர்ணித்து 1937ம் ஆண்டு "நமதுகொடி" எனும் பாடலைப் பாடியது இதற்கு ஓர் சான்றாகும்.

இவர் தனது கதாப்பிரசங்க ஆற்ற லின் பலத்தால் நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனத்தை நிறுவினார். இப்படி நல்லூரிற்கு பெருமை சேர்த்த மணிஐயரால் - பலர் எழுச்சிகண்டு பெரும் பேச்சாளர் விருட்சங்களாகி விழுது விட்டுள்ளனர் என்பதில் எந்தவித ஐயமும் இல்லை.

இப்படியாக முளை கொண்ட வித்துக்கள் நல்லூரில் கூடின. அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகத்தைத் தந்தன. 22.05.1980 இல் அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகம் அங்குரார்ப்பணம் ஆனது. 20.06.1980 இல் மணிஐயரின் திரு ஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தில் கம்பன் கழகத்தின் அறிமுகவிழா நடைபெற்றது.

கம்பன் கழகம் வளர்ச்சி கொண்ட காலம்-யுத்தகாலமாகமாறியது. யுத்தசூழலி லும் இளைஞர் கூட்டத்தை ஒன்று திரட்டி வீச்சுடன் தமிழேட்டியது என்றால் அந்தப் பெருமை கம்பன் கழகத்தையே சாரும். வீச்சுக் கொண்டமேடைப் பட்டி மண்டபங்களையும், கவர்ச்சிமிக்க சொற் பொழிவுகளையும் நிகழ்த்தி மக் களைக் கவர்ந்து, பேச்சால் கூட்டத்தைச் சேர்த்தது என்பதற்கு அப்பால் -பேச்சாளர் கூட்டத்தையே உருவாக் கியது எனலாம். புதிய இளம் பேச்சாளர் களை மேடைக்கு மேடை அறிமுகப் படுத்தி உருவாக்கி வளர்த்துவிட்டது. கம்பன் கழகத்திற்கு ஆதரவானவர்கள் மட்டுமல்லாது, கருத்தால் மறுதலித்தவர் பலரையும் எதிர் வினைவிளைவுபோல் பேச்சாளர் ஆக்கியது.

பட்டிமண்டபங்கள் மட்டுமல் லாது, கவர்ச்சிமிகு வேறுபல தலைப் புக்களாலும் மக்களைக் கம்பன் கழகம் கவர்ந்து இழுத்தது. ஆய்வரங்கு, கருத்தரங்கு, சுழலும் சொற்போர், செந்தமிழ் வழக்காடுமன்றம் நாடாளுமன்றம், இலக்கிய ஆணைக்குழு, கலைதெரிஅரங்கு, ஐயம் தெளிஅரங்கு, சிந் தனை அரங்கு, தத்துவஅரங்கு, உரை அரங்கு, கவிஅரங்கு, கவிதெரிஅரங்கு, கவி தைப் பட்டிமண்டபம் எனபல்வேறு மேடைப் பேச்சுக்களைத் தந்தது. மாணவர்களின் பேச்சுக்களைத் தந்தது. மாணவர்களின் பேச்சுக்களிற்கும் களங்கள் கொடுத்தது.

நல்லூர் கோவில் வீதியில் தனக் கென்றொரு கட்டடத்தை அமைத்து "கம்பன் கோட்டம்" என்ற பெயரிலே அங்கு பல மேடை ஏற்றங்களைச் செய்தது. திருகோணமலை கம்பன் கழகம், காரைநகர் கம்பன் கழகம் போன்றனவும் நல்லூரை முகவரியாகக் கொண்டே அக்காலத்தில் இயங்கத் தொடங்கின.

இன்று உலகளாவியரிதியில் கம்பன் கழகம் மேடைப் பேச்சுக்களை நடாத்துகின் றது என்றால் நல்லூர் மண்ணில் அந்தவித்துக்கள் விழுந்தமையே, அவை வீச்சுக் கொண்டு எழுவதற்கு கார ணம் எனலாம்.

10.06.2012 அன்று நல்லூர் நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் யாழ்ப் பாணத் தமிழ் சங்கம் உத்தியோக பூர்வ மாக அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டு தொடக்கி வைக்கப்பட்டது. சந்தாப்பணம் செலுத்தி எவரும் சங்கஉறுப்பினர்கள் ஆகலாம் என எவரையும் தன்னுடன் அரவணைத்து நிற்கின்றது.

தமிழ்மொழி, தமிழ்இலக்கியம், தமி ழர் பண்பாடு அறிவியல் தமிழ் என்பவற்றின் ஆக்கத்திற்காக உழைத்தலே இதன் முக்கிய நோக்கங்களாகக் காணப்படுகின்றது. சொற் பொழிவுகள், கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள், விழாக்கள், நாடகங்கள், நூல் வெளியீடுகள் முதலியவற்றை ஒழுங்கு செய்து நடாத்துதல் தமிழ்ச் சங்கத்தின் யாப்பில் உள்ளமுக்கிய கூறு ஆகும்.

வருடத்தின் முற்பகுதியில் வள்ளு வர் விழாவினையும் நடுப்பகுதி தாண்டி பாரதி விழாவையும் வருட இறுதியில் நாவலர் விழாவையும் முக்கிய விழாக்களாக ஆண்டு தோறும் நடாத்திவருகின்றது. இவ்விழாக் களில் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள், பட்டிமண்டபம், கருத்தரங்கு, கவியரங்கு போன்ற நிகழ்வுகளை நடாத்தி மேடைப் பேச்சுகளிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப் பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. மாணவர்களிற்கும் பேச்சுக் களங்களைக் கொடுப்பதுடன் போட்டிகளையும் நடாத்துகின்றது. யாழ் மறைமாவட்டத் துடன்இணைந்து, தமிழ்த்தூ துதனிநாயகம் அடிகளாரிற்கு நூற்றாண்டு விழாவினைக் ஆண்டு நடாத்தியது. ஆண்டு கடந்த முழுவதும் எழுச்சிநிகழ்வாக யாழ்ப்பாணத் தின்பல்வேறு இடங்களில்பட்டிமண்டபங்

களை நடாத்தியது. எனினும் நல்லூர் மண்ணை மையமாகவைத்து இயங்கும் தமிழ்ச்சங்கம் மேடைப் பேச்சுக்களிற்கு தனி யிடம் கொடுத்து வருகின்றதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இது பேச்சுலகிற்கு நல்லூர் மண் தந்துள்ள இன்னோர் விருட்சம் எனலாம்.

அத்துடன் யாழ் இலக்கியவட்டம், இலங்கை இலக்கியப் பேரவை போன்ற அமைப்புக்களும் நல்லூரை மையமாக வைத்தே தற்போது இயக்கமுற்று வருகின்றன.

1965 இல் உருவான யாழ் இலக்கியவட்டம், உரை அரங்கு, கவி அரங்கு போன்றனவற்றையும் அவ்வப் போது நடாத்தி உள்ளது. தமிழக அறிஞர்களை வரவழைத்துச் சொற் பொழிவுகளை நடாத்தி உள்ளது. தற்போது "பெரியோர்களை"கௌரவித்தல் போன்ற நிகழ்வுகளுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு நிற் பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

1984இல் உருவான இலங்கை இலக் கியப் பேரவையும் தமிழ் பணியாற்றி வருகின்றது. படைப்புக்களுக்கும் எழுத்தா ளர்களுக்கும் இது ஊக்கப்படுத்திப் பெரும் பங்காற்றுகின்றது.

பேச்சுவன்மையால் தமிழை வாழ வைத்து, உலகைத்த(ம்)மிழ் வசம் திரும்பிப் பார்க்க வைத்து தமிழ் மொழிக்கு ஓர் பலமான அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுத் தந்த தந்துகொண்டு இருக்கின்றமேடைப்பேச்சா ளர்களை உருவாக்கிய பெருமை நல்லூர் பிரதேசத்தையே சார்கின்றது என்பது வெளிப்படை.

நல்லூரப் பிராந்தியமும் நெசவுக் கைவினைப் பாரம்பரியமும்

செல்வி கிருபாலினி பாக்கியநாதன் B.A. (Fine Arts)

முன்னுரை

கரிகங்களின் தோற்றம் மற் றும் வளர்ச்சியில் குறித்த இடத்தின்புவியியல், அமைவி டம் மற்றும் சுறுறுச்சூழல் முக்கியமானது. இலங்கை

நாகரீகங்கள் ஆரம்ப பெரும் யின் பாலும் ஆற்றங்கரையோரங்களினை அண் தோன்றின அவ்வகையே 14 GILI சாயம் அவர்களது வாழ்வாதாரத் தொழி லாகக் காணப்பட்டது ஆனால் யாழ்குடா நாட்டில் அவ்வகையான ஆறுகள் இல்லா இங்கு விவசாயம் மையினால் @(T) பகுதியளவிலும் பெரும்பான்மை கைத் தொழிலும், வர்த்தகமுமே காணப்பட்டது அதற்கேற்ப வர்த்தக தந்திரோபாயங்கள் போக்குவரத்து பாதைகளும் சாத்தியப்பாடளித்தன. வர்த்தகத்திலும் ஆடை வர்த்தகமே முக்கியம் பெற்றி ருந்தது. காலனியம்வருவதற்க்குமுன்னரான காலத்திலேயே நெசவும், புடவை வியாபார மும் வெறுமனே உள்ளூரில் மட்டுமன்றி நாடு கடந்தும் இடம்பெற்றுள்ளது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை உடை தான் மேற்குடனான வர்த்தகத்தில் முக் கிய பண்டமாக அமைந்தது. இது தென் ஆசியாவிற்கானபொதுப்பண்பும்கூட. இவ் முக்கிய வர்த்தக வகையே பணட காணப்பட்டமையானது நெசவு மாக வருகையின்போது வெவ் காலனித்துவ வேறு வர்த்தகப் பண்டங்களாக மாறின. இலங்கையின் பிரதான இராச்சியங்களில் விளங்கிய யாழ்ப்பாண ஒன்றாக இராச்சியத்தினை எடுத்துக்கொள்ளின் யாழ்ப்பாண அரசுகாலத்தே முத்துக் குளித்தல் மற்றும் சங்கு குளித்தலினை அடுத்து பொருளாதாரரீதியாக இரண் டாவது முக்கியம் பெற்றிருந்தது நெசவும், சாயமிடலுமே. போர்த்துக்கேயர் தமது குறிப்பிலே யாழ்ப்பாண அரசனை "சாயராசா" (zaya rasa) என்று அழைத் துள்ளமை இதற்குச் சான்றாகும்.

பண்டைய யாழ்ப்பாணத்தில் பல பாரம்பரியக் கைத் வகையான தொழில்கள் காணப்பட்டன. அவை அவர்களது வாழ்வியலோடு கலையுணர்ச் ஆதாரமாகவும் வளர்க்கப்பட் சியின் டன. பண்டைய யாழ்ப்பாணத்தவர் தங்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருட்களில் பெரும்பகுதியை தாமே உற்பத்தி செய்து கொண்டனர். எமக்கு இவ்வகையே தேவையான துணிகளினை நெய்து தம் தேவையை பூர்த்தி செய்தவர்களாகவும் அதன்வழிதம்கலையுணர்வுக்கு ஓர்வடிகால மைத்தமையையும் அவர்களது நுண்ணிய வேலைப்பாடுகள், ஆதாரங்களின் அறியமுடிகின்றது. யாழ்ப்பாண இராச் சியத்தின் தலைநகராக விளங்கிய நல்லூர் பிராந்தியத்தின் மக்களின் பொருளாதார, வாழ்வியல் பண்பாட்டின் அடிப்படைக் குறிகாட்டியாகவும், கைவினைப் பாரம்பரியமாகவும் கியம் பெற்றிருந்தது. சாயமிடலிலும் நெச விலும் யாழ்ப்பாணத்தின் மற்றைய பாகங் களோடு ஒப்பிடுகையில் பாரியதோர் முற்பாரம்பரியத்தோடு ஊடாடிய இப்பிராந்தியத்தில் இன்று இவற்றை மறந்த தலைமுறையினையே நாம் காண்கின்றோம். இதற்கு பிரித்தானியக் காலனித்துவத்தின் தந்திரோபாயங்களே வலுவூட்டின என்பதில் சந்தேகமில்லை. நூற்றாண்டில் கைத்தொழிற் 1910 புரட்சி மற்றும் காலனித்துவ மாற்றங் களினால் பெருவாரியான ஆலைத்தொழி லாக நெசவுபண்டம் நிலைப்படுத்தப் பட்டது. அதனோடு போட்டிபோட முடியாதும் நின்று நிலைக்கமுடியாதும் பாரம்பரியம் தன்னிருப் நெசவுப் பினை இழந்தது. இவ்வகையாக யாழ்ப்பா ணத்தில் நெசவு படிப்படியாக தம் மதிப் பினை இழந்து முழுமையாக ஓர் சிறு பொரு ளாதார உற்பத்திமுறையாகவும், வகையில் ஒர்காலகட்டத்தில் குறித்த சாதிக்கான குறிகாட்டியாகவும் பார்க் கும் நிலவரமும் உருவாகியது. இன்றைய நிலையில் இந்நிலையானது முழுமை யாக ஓர் கைத்தொழில் ஆகவும் அர சின் கைத்தொழில்கல்வியூட்டலின் ஓர்சிறு கூறாகவுமே இனம்காண்கின்ற நிலை யுள்ளது.

நல்லூர்ப் பிராந்தியமும் நெசவுட னான சமூகத்தினரும், சமூகத் தொடர்பும்

மனித வெளிப்பாடுகளில் கைவினை என்பதே குறிப்பிட்ட சாதி, இனத்தவ ரால் பயிலப்படுவதாகும். சமூக செயற்பாடு களுக்கு அப்பாற்பட்ட கலை, கைவினைப் பாரம்பரியத்தையும், கலை, கைவினைப் பாரம்பரியத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சமூ கமும் கிடையாது. கால்மாக்ஸ் கூறுவது போல் "ஒரு சமூகஅமைப்பு எப்படி இருக்கிறதோ? ஒரு சுமுகத்தின் பௌதீக வாழ்நிலைகள் எப்படி இருக்கிறதோ? சமூகத்தின் அரசியலும், அவ்வாறுதான் அறிவுகளும் அவை மதமும், ஏனைய கோட்பாடுகளும் இருக் தொடர்பான கின்றன" யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தினை விளங் கிக்கொள்ளாது இதன் பின்னாலான எந்தக் கூறினையும் முழுமையாகப் புரியமுடி

யாது. அவ்வகையே யாழ்ப்பாணச் சமூகம் என்பதே பல்வேறு சிக்கல் கொண்ட அதி காரப் படிநிலைச் சமூகமாகும். இவ்வதி காரப்படிநிலைசாதிய, மதஇயல்புடையது. இதற்கு எமது வழக்கிலுள்ள தேசவழமைச் சட்டம் சான்றாகவுள்ளது. யாழ்ப்பாணச் சாதியமைப்பிலே தொழில் பிரதான அடிப் படையாகின்றது. இதனால் இங்கு சாதி நிலைப்பட்ட தொழிற்பிரிவுக்கே அதிக அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டது. இதனால் இங்கு அடி நிலையினரின் சமூகமேனி லைப்பாடு என்பது பாரம்பரியத் தொழி லைக் கைவிடுவதிலேயே தங்கியுள்ளது.

சாதியமைப்பிலே யாழ்ப்பாணச் ஒழுங்கமைதி முறைமை உண்டு. ஓர் உயர்ந்தது மற்றையது தாழ்ந் ஒன்று தது எனும் கருத்தும், உறவு அமை 2001 அத்தோடு ஒவ் தியும் வோர் சாதிக்கும் உரிமைகளும், கடமை வகுக்கப்பட்டிருந்தன. சாதி களும் உருவாக்கத்திற்கான காரணிகளில் தொழிற் பிரிவினையும் ஒன்றாகவுள்ளது. இன்ன சாதியினருக்கு இன்னதொழில் உரித்துடை யது என வகுக்கப்பட்டிருந்தன. வகையே நெசவு மற்றும் சாயமிடல் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திலும் சாதிரீதி யாககட்டப்பட்டதாககாணப்பட்டுள்ளது. இதற்கான தடயங்கள் தமிழ்நூல் களாகிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, வையாபாடல் ஆகியவற்றிலிடம் பெறுவ தோடு இத்தோடு இந்நூலில் பல்வேறு சாதியினர் வாழ்ந்த இடங்கள் பற்றிய குறிப்புகளுமுள்ளன. அதுமட்டுமன்றி சாதிபற்றியநேர்முகக் குறிப்புகளினை டச்சுக்கார ஆட்சியின்போது ஆரம்பத்தில் சமய நடவடிக்கைகளிலீடுபட்ட போல் குறிப்புகளி டேயஸ் பாதிரியாரின் லும், டச்சுத் தேசாதிபதிகளின் நினை வேடுகளிலும் காணமுடிகின்றது. இவ்டச்சு ஆவணங்களில் கிபி17ம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிசெய்த தொமஸ் வான்றீயின் 1697ல்

வெளியிடப்பட்ட நினைவேட்டில் வடபகுதியிற் காணப்பட்ட 40சாதிகள் குறிப்பும் அவைகள் பற்றிய கிழக்கிந்தியக் கம்பனிக்கு இறுத்த வரிப்பணம் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது. அங்கே நெசவுடன் தொடர்புடையவர் களாக நெசவாளர், வேர்குத்திப் பள்ளர், சாயக்காரர், சித்திரக் காரர், கோலியப்பறையர் காலிக்காறர் ஆகியோர் பட்டியற்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இதோடு தொடர்புடைய சாதிகளாக கைக்கோளர், சேணியர், சாலியர், சாயக்காரர் மற் றும் பறையர் குறிப்பிடத்தக்கோர். ஆயி னும் இவர்களைவிடப் பல உட்பிரிவுச் சாதிப் பிரிப்புகள் இவர்களிடமும் காணப்பட்டுள்ளமைக்கு S.Kathiresu's "Hand book to the Jaffna Penninsula & a souvenior of the opening the railway station to the north" இதில் நகர சேவகர்கள் பற்றிய வகைப்பாட்டினைத் தரு கையில் 45பேர்களினை தருகிறார் அதில் 28வது இடத்தில்சாயமிடுவோர்சாயக்காரர் (chayakara, dyers) ஆடைநெய்வோரில் உயர்ந்த தாழ்ந்த என வெவ்வேறு குழுமத்தினர் காணப்பட்டதாக அவர் களினை 32-36வரை ஒழுங்கே சேடர், சேணியர், கோலியர், கைக்கோளர், சாலியர் எனவும் வகைப்படுத்தியுள்ளார். இவ்வாறு பல குறிப்புகள் கிடைப்பினும் யாழ்ப்பாணத்தில் கைக்கோளர், சாயக் காரர், பறையர் எனும் மூன்று சாதிக் குழுமமே பிற்காலத்தே அதிகம் நெச வினைக்குலத்தொழிலாகச் செய்தவர்கள் என அறிகின்றோம்.

கைக்கோளர்(Kaikkoa'lar) என்போர் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த ஆதிநெசவுக் குழுமத்தினரில் ஒருவர். கை-கோள் (kaikoal) எனும் சொற்றொடர் பண்டைய தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப் பியத்தில்(பொருள்: 489) பயன்படுத்தப்பட் டுள்ளது. கைகோள் எனில் கைக்கொள்ளும் விடயங்கள். "கை"(kai) எனின் ஒழுக்கம் சரி யான பழக்கவழக்கம் நடத்தைகள் என தொல்காப்பியம், திருக்குறள் (84:2) போன்றன விளக்கம் தருகின்றன. அதனால் கைக்கோளர் எனில் "ஒத்தவகைமையிலான பகிரப்பட்ட ஒழுக்கத்தினைக் கைக் கொள்ளும் மக்கள் குழுமம்" என அர்த்தமளிக்கப்படுகின்றது. இவர்களுக்கு "கைத்தோழர்" எனவே பெயர் இருந்ததாகவும் காலப்போக்கில் மருவி "கைக்கோளர்" எனப்பட்டதாகவும் இவர் கள் முருகப் பெருமானின் சகோ தரர்களாகவும், படை வீரர்களாகவு முடைய நவவீரருடைய வம்சாவழிகள் எனவும் தம்மை அதனுடன் இணைந்த சில யாழ்ப்பாணத்து சமூகத்தவர் கூறிக் கொள்ளினும் பொருத்தப்பாடுடையதா? கைக்கோளர் என்பது இச்சாதியினர் தம்மிடையே கைக்கொண்ட சட்ட நடைமுறை, சமூக திட்டம், சமூக கருத்தாக்கம் பற்றிய கைக்கோல் ஆகும். இதனைப் பின்பற்றுதல் கடின மானது ஏனெனில் அதில் அவ்வளவு இறுக் கங்களும் தண்டனைகளு**ம்** கைவினைப் பட்டறைகளும் தமக்கென கைக்கோலினைக் கைப்பற்றுதல் மரபாகக் காணப்பட்டிருப்பினும். இவர் அதனை மிகவும் இறுக்கமாக கள் அதற்கு முக்கிய கைப்பற்றியதும், மளித்தமையாலும் அதன் அடிப்படையிலே தம் சாதியின் பெயரினையும் வரித்துக் கொண்டனர்.

இவர்கள் போர்அற்ற காலங்களில் நெசவினையும் போர்க்காலங்களில் படை போரிலும் பங்கேற்றுள் வீரர்களாக ளனர். அதாவது வணிகப் பொரு ளாதாரத்தினபோது வேற்றுநாடு களுக்கு தம் பொருட்களினை அனுப்பும் போது அதனைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமையும் அதே வணிக குழுமத் தினையே சேர்ந்தது அவ்வகையே அவர்கள் போர் அறிந்த படை வீரர்களாகவுமிருந்தனர். அவ்வகையே போரின்போது படைவீரர்களாகவும் அமைதியின்போது நெசவாளர்களாக வும் இருந்தனர். இதனை சோழர் கால தமிழ் கல்வெட்டுகளினின்று அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. கைக்கோளருக்கு மறுபெய ராக "செங்குந்தர்"(chengkunthar) எனும் பெயரும்பாவனையிலிருந்ததாகக்கூறப்படு கின்றது. "குந்தம்" எனின் ஈட்டி எனப் பொருள்படும் அதாவது நெசவுத்தறியின் முனையும் அவ்வாறே ஒத்தபொருள்படும் ஆகவே அதனின்றே இவர்களுக்கு இப்பெயர் உருவாகி யிருக்கவேண்டும். செங்குந்தர் எனும் குழு மங்கள் இங்கு வாழ்ந்ததற்கு சான்றாக இன்று கல்வியங்காட்டிலுள்ள "செங்குந் தாவீதி" முன்னர் "செங்குந்தர்வீதி" எனப் பட்டதாகவும் இதனையொட்டிய சந்தை "செங்குந்தர் சந்தை" என அழைக்கப் பட்டுள்ளன.

"சேணியர்" (Chea'niyar) எனி னும் நெசவுடன் தொடர்புடைய குழு மம் என்றே பொருள்படும். சமஸ் கிருதத்தில் "சேணி" எனும் சொற்றொடர் எல்லாவகைமையான கலைஞர் குழுமத் திற்கும் பொதுவானது. சேணியர்களின் பரம்பரைத்தொழிலும் நெசவு என 14ம் நூற்றாண்டிலான தமிழ் கல்வெட்டு களில் குறிப்புகளுள்ளன. இவ்வகைமை குழுமத்தினர் டச்சுக்காலத்தே யாழ்ப்பா ணத்தில் பெருமாள் கோவிலடியில் வாழ்ந்த தாகவும் இவர்கள் வர்ண ஆடைகளினை நெய்யும் குழுமத்தினர் என 1790ல் கிடைக்கும் சான்றுகள் வெளிப்படுத்து சேணியர், அத்தோடு இன்று கின்றன. "பெருமாள் கோவிலடி" என அழைக் கப்படுமிடம் முன்னர் "சேணியத்தெரு" என அழைக்கப்பட்டமையும், காலத்துக்கு இந்தியாவினின்று நெசவாளர் காலம் களினை இங்கு கொண்டு வந்த புலப்

பெயர்வுச்சான்றுகளும் வலுவான சான்று களாக முன்வைக்கலாம்.

"பறையர்"எனும் குழுமமும் ஆரம்ப காலத்தே நெசவுடன் இணைந்த குழுமத்தினர் இவர்களே. இந்தியாவி னின்று சேணியர், செங்குந்தர் போன்ற நெசவுக்கான குழுமங்கள் வர முன்னரே யாழ்ப்பாணத்தில் நெசவு நூற்ற தாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் மத்தியகாலங்களின் ஆரம்ப, பிற்காலங் களில் தொழில்முறைகளின் வளர்ச்சியினால் பின்தள்ளப்பட்டனர். இவர்களினிலும் இரு வகைமையினர் நெசவுடன் அடையாளப் படுத்தப்பட்டனர். "கோலியப்பறையர்" (Koaliyap Pa'raiyar), "குழிக்காரப் பறையர்" (Kuzhikaarap-Pa'raiyar) இவ்விரு நூற்றாண்டின் குழுமத்தினரும் 20ம் நடுப்பகுதிவரை யாழ்ப்பாணத்தில் அறியப் பட்டுள்ளனர். இப்பெயர்களின் மூலங் கள் (Koal:loom-pole) "கோல்" எனில் தறியின் முனையையும், (முரணானவை) "குழி" எனில் கிடங்கினை நெசவுக் குழியினை குறிக்கும். அவர்கள் பயன் படுத்திய கருவிகள் மற்றும் நெசவின் நுட்பங்கள் அடிப்படையில் ஆகுபெயர் களாக முகிழ்ந்தன. இதேவேளை சாயவேர் கிண்டுபவர்களாகவும் இச் சாதியினர் காணப்பட்டுள்ளனர் அக்குழு மத்தினரினை "சாயவேர்ப்பறையர்" என அழைத்தனர். இவர்களினைப்பற்றி டச் சுக்கால ஆவணங்களினூடு அறிய முடிகின்றது. "வேர்குத்திப்பள்ளர்" என்னும் ஓர்சாதி பற்றியும் யாழ்ப்பாண சரித்திரம் குறிப்பிடுகின்றது. இவர் கிண்டுதலினையே களும் சாயவேர் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர்.

துணிகள் மற்றும் நூலிற்கு சாயமிடு வோரினை "சாயக்காரர்" மற்றும் "வர்ணக் காரர்" "வெண்மைக்காரர்" என கூறப்பட் டனர். ஆயினும் அவர்களோடு இணைந்து குடியேற்றப்பட்டவர்கள்

"சித்திரக்காரர்" இவர்களது குலத் தொழில் திரைச்சீலைகள், சுவர் ஓவியங்கள், சித்திர விசித்திர வேலைகள் செய்தல், (அரண்மனை அலங்கார மேற்கட்டிகள், கோவிற்திரைகள்), சுவர் ஓவியங்கள், உடற் சாய்கை வரைதல் இவர்களினையும் சிலவிடத்தே தவறு "சாயக்காரர்" என அழைத் கலாக துள்ளனர். இவர்களின் மரபுகள் வெவ்வேறு ஆனால் இவ்வாறு பெயர் சுட்டு தல் தொழிற் பெயரேயொழிய மரபுப்பெயரல்ல சான்று என "யாழ்ப்பாணவைபவம்" பகிர்கின்றது.அத்தோடு கைவினைப் பாரம்பரியத்திலே கைவினைஞர்களி டையே பொதுவாக இவற்றினை விட்டு இடங்கையினர், வலங்கையினர் எனும் சாதிப்பிரிப்பும் காணப்படுகின்றது. வலங்கையினர் எனப்படுவோர் பயிர்ச் செய்கை தொடர்பானவர்கள் அதாவது நில மற்ற முறையில் கீழ் வேலை செய்ப வர்கள், இடங்கையர் என்பவர்கள் வணிகக் குழுமங்கள் அவர்களுக்கு வேலை மற்றும் சேவகம் செய்பவர்கள். கடல்கடந்த வணி கத்தின் அடிப்படை நெசவே அவ்வகையே வணிகஅடிப்படையில் தொழிற்பட்ட நெச வாளர்கள் இடங்கையினர். ஓர்வகையில் இந்தியாவின் சோழர்காலத் தின் தாக்கத்தின் நீட்சியாக காணப்படு கின்றது ஆனால் அது அங்கு லான ஓர் தொடர்ச்சியாகவும் காணப் பட்டது.

ஆனந்தக்குமாரசுவாமி இலங்கையின் கைவினைப் பாரம்பரியம் பற்றி குறிப்பிடு கையில் கைவினைஞர்களினை வகைப் படுத்துகையில் இவ்வகைமை சிறுசாதிப் பிரிப்புகள் எதனையும் கூறாது பொதுவாக ஆடைநெய்வோர் என ஓர் இடத்தினை இக்கைவினைப் பாரம்பரியமுடையோருக்கு வழங்கு கின்றார்.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தினைப் பொறுத்தவரையில் கொல்லர், பொற்

கொல்லர், கன்னார், குயவர், தச்சர் போன்ற பஞ்சகம்மாளரையும் கைக்கோளர், சாயக் காரர் போன்றோரையும் ஆரியச்சக்கரவர்த் திகள் காலத்துக்குக்காலம் கிபி13-17ம் நூற்றாண்டு காலத்தில் தென்னிந்தியாவிலி ருந்து அழைத்துவந்தனர் என்று தமிழ் நூல் கூறுகின்றன. குணவீரசிங்கையாரி கள் யன் எனும் மன்னன் காஞ்சிபுரத்தி லிருந்தும் ஆந்திரதேசத்திலிருந்தும் கைக் கோளரை அழைத்துவந்தான் என யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் கூறப்பட் டுள்ளது. யாழ்ப்பாண சரித்திரத்திற்கு பின்னர் வெளியிடப்பட்ட யாழ்ப்பாண சரித்திரம் தொடர்பாக யாழ்ப்பாண வைபவகௌமுதி மெஸ். க. வேலுப் பிள்ளை அவர்களினால் வெளியிடப்பட்ட நூலில் குணபூஷசிங்கையாரியச் சக்கர வரத்தி முடிதரித்தபின்னர் வடதேசத் திலுள்ள மருகூரிலிருந்து நாயக்கரில் ஒரு மரபினரையும், கவறைமரபின ரையும் வரவழைத்து நல்லூரிலுள்ள கோட்டைக்குத் தென்மேற்குப் புறமாகயிருந்த ஆவணவீதியில் குடியேற்றி வைக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படு கின்றது. இன்று பருத்தித்துறையிலுள்ள சாயக்காரர் எனப்படுவோர் இவ்விரண்டு மரபின் கலப்பினராவர். கவறைமரபினர் சாயக்காரர்களாகும் இவர்கள் சாயவேலைப் பாடு செய்வதற்காக மேலும் வரவழைக்கப் பட்டு ஆனைக்கோட்டையிலும், ஆரிய குளப்பகுதிகளிலும் குடியமர்த்தப்பட் டனர். நாயக்கர்கள் சித்திர விசித்திர வேலைப்பாடு செய்பவர்களாகவும் இவர் களே நல்லூர் கோட்டைக்குத் தென்புற மாக குடியமர்த்தப்பட்டதாகவும் இவர்கள் வர்ணங்களினைக் கொண்டு திரைச்சேலை கள் (அரண்மனை அலங்கார மேற்கட்டி கோவிற்திரைகள்), சுவர் ஓவியங் கள், கள், உடற்சாய்கை போன்றன வரைந்து வந்துள்ளனர். அதனால் இவர்களினை சாயக்காரர் யும் எனத்தவறுதலாக

அழைத்துள்ளனராயினும் இவர்கள் சித் திரக்காரர்களாகும். நாயக்கரின் தொழிலேசித்திரவிசித்திர வேலைப்பாடு களினைச் செய்தலே இதுவும் அந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

"இந்திய மருகூர்தன்னி லிருந்தோரே வினைஞராகி வந்தவர் கவறையோடு, வன்றி

றல் நாயக்கராவார் இந்நற் குடியினோரை யாழ்நக ரழைத்த கோமான

கோந்தவிழ் கோதைமார்பன் குணபூஷ ணார்ரென்பர்.

வந்திடு குடியினோர்க்கு வளந்தவழ் நல்லூர் தன்னிற் சொந்தமண் பதிகொடுத் துத் துணைமிகப் புரிந்துவாழ்த்தி விந்தையாய் வஸ்திரத்தில் விசித்திர

மெழுதிவந்து என்றனக் களிப்பீர் கோவிலரண்மனைக் குதவவென்றார்"

யாழ்நகரின் மன்னர்களின் காலத்தே இவர்களுக்கான வாழ்விடங்கள் செய்யும் தொழில்களுக்கேற்ப தனியாக பிரிக்கப் பட்டிருந்தன. சிங்கைநகரின் சிறப்புப்பற்றி யாழ்ப்பாணச்சரித்திரத்தில் கனகசூரியன் காலக்குறிப்புகளினிலே "பழைய இராஐதானி இராசவீதிகளும் அரண்மனை களும் அவற்றைச்சூழந்து குதிரைப் படை யானைப்படைக்கொட்டாரங்களும் நறுமணங்கமழுஞ் செவ்விய மலர்ப் பொலித்திலங்குஞ் சிங்காரவனமும், பட் டாலும் பருத்திநூலாலும் நுண்ணிய தொழில்புரி மக்களிருக்கைகளும், பல-வகை அணிநலஞ்சிறந்த சாளரங்களோடு கூடிய மாளிகைகளும். தச்சர், கொல் லர், ஓவியக்காரர், தட்டார், இரத்தின இசைநூல் ഖഖ്ഖ வணிகர், புலவர், வெவ்வேறு பாணர் இவர்களுக்கு இருக்கைகளும், மாளிகைகளும், தெருக் எனக் இடம்பெற்றிருந்தன" களும்

குறிப்பிடுகின்றார் அவ்வகையே நல்லூர் நகரமைப்பு பற்றி நோக்கின் வீதிக-ளின் பெயர்கள் அவர்களின் சாதிரீதியா-கத் தொழில்ரீதியாக காணப்பட்டது. பொற்கொல்லர்கள் போன்ற கைவினை ஞர்கள் தென்கிழக்குப்பகுதியில் இருக்க வேண்டுமென பண்டைய இந்துக் கட்டடக்கலை தரும் கருத்துக்கேற்ப நல்லூரிலும் தென்கிழக்குப் பகுதியிலே சாயக்காரத்தெரு, தட்டாதெரு, போன்றன காணப்பட்டன. இவை இங்கே அச்சாதியினர் வாழ்ந்தமைக்கான சான்று களாகும். இன்றும் இவர்களின் வழித் தோன்றல்கள் இங்குள்ளனரெனினும் இவர்கள் இழிகுலத்தவர்களும் இத் தொழிலை கையாளத் தொடங்கியதால் தமது கௌரவத்தைக் குறைவடையச் செய்ததாக தொழிலைக் கைவிட்டுள்ளனர்

நல்லூர் இராஜதானியின் நகரமைப்பு

இக்கைவினைஞர் குழாம் நல்லூர், பருத்தித்துறை, காரைநகர், ஆரியகுளம் பிராந்தியங்களிலே வாழ்ந்துள்ளனர். இம்மரபின் சாயக்காரர் துணிகளுக்கு நிறமூட்டலினை, அவற்றில் அலங் கார அச்சடித்தலினையும் செய்துள் ளனர். அவ்வகையே திரைச்சீலைகள், வேட்டிகள், சேலைகள் என பரந்தள வில் உற்பத்தி செய்துள்ளனர் பெரு மாள் கோவிலடி டச்சுக்காலத்தே எவ் வாறு ஓர் கைவினைப்பாரம்பரிய அடிப் படையிலே நகரமாக நோக்கப்பட் டதோ அதேபோன்று யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்தே நல்லூர் இராசதானியை அண்டியபகுதி அமைந்திருந்துள்ளது. இன்றும் அதன் எச்சமாக சாயக்காரர் நல்லூர் மூத்தவிநாயகர் கள் சிலர் கோவிலடியில்¹ வாழ்கின்றனர். இம்மர

1 மூத்தவிநாயகர்கோவில் முன்னைய காலத்தே சாயக்காரப்பிள்ளையார் கோவில் பிலே வந்தவரான யாழ்ப்பாணத்தில் சாய வேலை திரைச்சீலை வேலைக்கு பிர சித்தம் பெற்றிருந்த திரு கங்காதரன். இவர் சமய நிலையிலான ஓவியர் மற்றும் கண்ணாடி ஓவியங்கள் வரைவதில் புகழ்பெற்றவர். பரம்பரை பரம்பரையாக ஆலயம் சார்ந்த வேலைகளினை செய்தலில் பிரபல்யம் பெற்றவர்களின் பரம் பரையில் வந்தவராகும். இவரது திரைச் சீலைகளினை அக்காலத்தே பல ஆலயங் களிலும் காணக்கிடைத்தன.

தானங்களில் சிறந்ததானமாகிய வஸ்துதானத்தை பரம்பரை பரம் பரையாக செய்துவந்த இவர்கள் செங்குந்தர்கள் என்றும் கைக்கோளர் என்றும் அழைக்கப்படுமிவர்கள் கல்வி யங்காட்டிலும், கரவெட்டியிலும் வழித் தோன்றல்கள் காணப்படினும் இறக்குமதி காரணமாகவும் மற்றும் பரம்பரைத் தொழிலைக் கைவிட்டு வேறுதொழில் களைச் செய்தலாலும் பாரம்பரிய பயில்வுகள் இங்கில்லையெனினும் இவர்களின் மரபுத் தொடர்ச்சியாகவும் அவற்றின் ஞாபகப்படுத்தலாகவும் ஓர்வகை குறியீட்டு முறைமையாகவும் இன்றும் நல்லூரிற்கான வருடாந்தக் கொடிச் சேலையும், கொடிக்கயிறும் திருவிழா ஆரம்பமாகும்போது முதல்நாள் செங்குந் தரால் கொன்றலடி வைரவர் கோவிலுக்கு அண்மையிலுள்ள வேல்மடம் முருகன் சென்று ஆலயத்திலிருந்து எடுத்துச் வழங்கப்படுகின்றது. இது இந்தியாவின் மரபுத்தொடர்ச்சியும் சமயரீதியாக உமாபதிசிவாச்சாரியாரின் கதையினூ டாகவும் செங்குந்தர்கள் தொடர்புபடுத்தப் முன்னையகாலத்தில்இந்த பட்டுள்ளனர். கொடிச் மக்களால் நெய்யப்பட்ட ஆலயங்களில் சேலையே பயன்படுத் தப்பட்டு வந்தது. அவ்வகையே முன்னர் எல்லா பிரசித்தமான **ஆலயங்களிலு**ம்

கொடிச்சேலையும், கொடிக்கயிறும் செங்குந்தராலே எடுத்துச்சென்று வழங்கு தல் மரபாகக் காணப்பட்டுள்ளது இன்று நல்லூரிலும், வடமராட்சி வல்லிபுர ஆழ்வார் கோவில், வயல்வெளிக் கந்தசுவாமி கோவில், நல்லூர் சட்டநாதர் சிவன் கோவில், கரவெட்டி யாக்கரைப் பிள்ளையார் கோவில், மருத்தித்துறை பசு பதீஸ்வரர் கோவில், கரவெட்டி நுணாவில் பிள்ளையார் கோவில், கரவெட்டி நுணாவில் பிள்ளையார் கோவில் ஆகியவற்றிலும் தொடரப்படுகின்றது.

மேலும் ஒல்லாந்த, பிரித்தானியக் காலங்களிலும் இந்தியாவினின்று பல நெசவுக்காரர்களினை வரவழைத்த தாகவும் அவர்களில் கைக்கோளரினை நல்லூரிலும், சேணியரை வண்ணார் பண்ணையிலும் ("சேணியர்தெரு" என அழைக்கப்பட்டது) குடியமர்த்தினர். டச்சுக்காலத்தில் சாதிகளினை தொழிற்குழு மங்களினை அடிப்படையாகவும் தென் னிந்தியாவினை ஒத்ததாகவும் உருவாகிய கோயில்நகரமும் ஆகும். இது சாயக் காரரினை ஆனைக்கோட்டையிலும் நல்லூரிலும் குடியமர்த்தியுள்ளனர். ஆரிய குளப்பகுதியினின்று பெறப்பட்ட தென்இந்தியாவினின்று வந்த தமிழ்மொழி ஆந்திர மாநிலத் பேசத்தெரிந்த தெலுங்கர்களான சாயக்காரர்களில் ஒரு தொகுதியினரை பருத்தித்துறையின் துறை அண்மையில் சந்தைக்கு முகத்துக்கு மேற்குப்புறமாகச் செல்லும் வீதிப்பகு தியில் குடியமர்த்தியுள்ளனர். இதற்கு சான்றாக "சாயக்காரஒழுங்கை" என இன்றும் இவர்கள் வாழ்ந்த பகுதி அழைக்கப்படு கின்றது (பருத்தித்துறையூராம்- பக்கம் 245-246)

இந்தியாவினின்று வந்தவர்களில் நாயக்கர், கவறைமரபு இருவரும் வெவ்வேறு மரபினராயினும் ஒரு பாலார் வைஷ்ணவர்களாகவும் (பெருமாள் கோவிலடியில் வாழ்ந்த சேணியர்) ஒரு

எனவே அழைக்கப்பட்டது.

பாலார் தைவசமயிகளாகவும் விளங்கினர். ஆயினும் ஒருபாலார் போல் விளங்கினர். இவர்களுக்கிடை யேயுள்ள தொழில் ஒற்றுமை காரண மாக (சாயமிடல்- சாயமிட்ட துணியில் வர்ணச்சாய ஓவியம் தீட்டல்) இவர்களுக் கிடையேதிருமணக்கலப்பும், தொழிற்கலப் பும் ஏற்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் சாதிமுறைமையினால் கல்வி, தொழில் முறைமை மட்டுமன்றி திருமணங்கள் விருந்தோம்பல் போன்றனவும் இவ்வடிப் படையிலே கட்டிறுக்கமாக அமைந்திருந் தன.

இவ்வாறாகநம்நெசவுப்பாரம்பரியம் நீண்டதோர் இந்தியத் தொடர்ச்சிக்கும் வர லாற்றுக்கும் சொந்தமானவர்கள். ஒட்டு இலங்கை வரலாற்றில் மொத்தமாக குவேனியை விஐயன் காணும்போது நூல்நூற்றுக் கொண்டிருந்தாள் எனும் மகாவம்சக்கூற்று இலங்கையில் நெசவின் தொன்மையினையும் அன்றுதொட்டு மக்கள் வாழ்வில் நெசவு ஒர் முக்கிய அம்ச மாக விளங்கியதனையும் முக்கிய தொழி லாகப் பயிலப்பட்டதனையும் உணர்த் துகின்றது. அத்தோடு அக்காலத் திலே விஐயன் திருமணத்துக்காக வந்த பாண்டிய இளவரசியோடு 18 கைவினை ஞர்கள் நெசவாளர் உட்பட இந்தியா வினின்று வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இதன் தொடர்ச்சியாக யாழ்ப்பாணத் திலும் நெசவுடன் தொடர்புறுவதாகக் காணப்பட்ட, காணப்படும் குழுமத்தினர் தம்மை இந்தியப் பூர்வீகத்தோடு தொடர்பு படுத்தப்படுத்தியுள்ளனர்.

கலை, கைவினைப்பாரம்பரியம் என் பதே ஓர் சமூக நடவடிக்கை. பொது வாகவே கலையில் கூட்டுவிடயம், குழுநடவடிக்கை முக்கியமளிக்கப் படுகின்றது. முதலாளி தொழிலாளி எனும் பாகுபாடு அக்காலத்தே இருக்க வில்லை. எல்லோரும் ஒருங்குசேர்ந்து ஓர் பொதுத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் வழக்கமும் அக்காலத்திலில்லை. ஒவ்வோர் குடிசையும் ஒவ்வோர் தொழிற் சாலையாகவும் குடும்பத்தலைவன் முதலா ഥത്ത്വി, மக்கள், ளியாகவும் உறவினர் தொழிலாளிகளாகவும் விளங் கினர். யாழ்ப்பாண சமூக அமைப்பின் இன்னொரு முக்கிய அம்சம் நிலவிய குடும்பநிலை தொழில்முறைமையாகும். இவ்வகையாக சிறுகைத்தொழில்கள் செய்த சிறுசிறு கூட்டங்களாகவும் வர்கள் தலைமுறையாகவும் தலைமுறை குறிப்பிட்ட கைவினையினைப் பயின்று அவர்களுக்கு அத்தொழில்கள் வந்த அவர்களின் தனிஉரிமையாகவும் இருந்தது.

அவ்வகையே பரம்பரை பரம்பரை யாக தந்தையின் தொழில்களையே தனயர் களும் செய்தனர். இதனால் பண்டைய கைத்தொழில்முறைமை பற்றி கலாயோகி ஆனந்தக்குமாரசுவாமி பின்வருமாறு விளக்குகின்றார். "உண்மையான கைவினை மாணவன் வேலைத்தளத்தில் பயிற்றப்படு வதோடு வளர்க்கவும்படுகின்றான்அவன் தன் தந்தையின் சீடனுமாகின்றான். அவன் இந்த நிலமைகளை இழக்க நேரிடின் உலகிலுள்ள எந்தத் தொழிற்கல்வியும் இதற்கு ஈடுசெய்ய முடியாது. வேலைத்தளத்தில் ஆரம்பப் படுத்தல் தொழில்முறை, உண்மைப் நிகழ்ச்சி பொருள்களோடும் உண்மை சூழல்களோடும் தொடர்புள்ளதாக பணி செய்வதன் மூலமும் ஆசானுக்கு நேரில் தொண்டாற்றுவதன் மூலமும் கற்கப் அங்கு கற்பிக்கப்படுவது படுகின்றது. தொழில்முறைமை மட்டுமன்று வேலைத் தளத்தில் வாழ்க்கையே உள்ளது. அது உளப்பண்பாட்டோடு மாணவனுக்கு வாழ்க்கையின் தத்து அடிப்படைத் அறிவையும் வங்களின் அளிக்கின் றது. கலைக்கல்விக்கு தொழின்முறையைக் காட்டிலும் இவையே இன்றியமை யாதன" இப்பயில்வு முறைமையே நெசவுப் பாரம்பரியத்திலும் காணப்பட்டது.

ஓர்நாட்டில்மக்கள் யாவரும்ஒரேவித மான தொழிலை விரும்பிச்செய்தல் வழக் கிலில்லை. அவ்வகையே குறிக்கப்பட்ட மக் குறிக்கப்பட்ட தொழில்களைப் கள், பரம்பரையாகச் செய்து வந்தனர். தொழில் முறைமை, கல்வி ஆகியனவும் பொதுவாக சாதி அடிப்படையிலே இடம்பெற்றன. அவ்வகையே வேலை யில்லாப் பிரச்சனையுமில்லை. ஒவ் வொருவரும்உயிர்வாழவேண்டியசொந்தத் தொழில் ஒன்றுமிருந்தது. ஒரு கூட்டத் தினரின் தொழிலை இன்னொரு கூட்டத் தினர் செய்யமுற்படவுமில்லை அவ் விதம் செய்யமுற்பட்டோர் குலத்துரோ கிகள் எனப்பட்டனர். அவ்வகையே "தன் தொழில்விட்டவன் சாதியிற் கெட்டவன்" எனக் கூறப்பட்டது. ஆயி னும் சமூகமேனிலை யாக்கமாக பின்னர் இப்பாரம்பரியத் தொழில்களை விட்டு வெளியேறுவதன் மூலம் தாம் இந்த சாதி-யெனும் குறிகாட்டியினை மறைக்க முற்படுகின்றனர். காலனித்துவ தாக்கம், ஆங்கிலக்கல்வி, புதியபொருளாதார அமைப்பு மற்றும் இலவசக்கல்வி கற்போரின் பெருக்கம் ஆகியனவும் சாதிமுறைமை தொழில்ப்பயில்வினின்று விலக்கிவைக்கின்றது.

"செய்யும் தொழிலே தெய்வம்" எனக் குலத்தொழிலை சிலர் தொடர்ந்து செய்து வந்தாலும் பின்னர் அரசஉதவிக ளின்றி பொருளாதார பற்றாக்குறையும் அவர்களினை தொழில்களினை கைவிட்டு வேறு தொழில்களினை நாடி செல்ல காரணமாகின்றன. அத்தோடு அரசின் கவனயீனமும், போதிய ஊக்குவிப் பின்மையும், வளங்களின் பற்றாக்குறையும், இளைய சமூகத்தினரின் நாட்டமின்மை மற்றும் தயாரித்த இறக்குமதி ஆடைகளின் மேலான மோகமும், வரவேற்பும், குலத்தொழிலாக நெசவினைச் செய்து நேசவுக்குழுமங்களின் வரும் இளைய

சந்ததியினர் கல்வி வேலைவாய்ப்பு, வெளிநாடு நோக்கிய நாட்டமும், அவர் களிடையேயான விருப்பமின்மை போன்ற காரணிகளும், இத்தொழிலினைச் செய்வதனால் தம்மைச் சாதி ரீதியாக இனங்கண்டுகொள்வர் எனும் தாழ்வு மனப்பாங்குபோன்ற காரணிகளால் இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் இக்கை வினை பற்றிய ஆர்வம் குறைந்து கொண்டே வருகின்றது. அவ்வகையே யாழ்ப்பாணத்தில் இன்று அருகிப் போன கைவினைப் பாரம்பரியமாகவும் அரசின் கைத்தொழிற்கல்வியின் ஓர் பகுதியாகவுமே உள்ளது.

முடிவுரை

நெசவுக்கைவினை என்பது உலகிலே யுள்ள அனைத்து நாகரிகத்தினையும் அள விடும் சுட்டியாகவும், பண்பாட்டுக் கலாசாரத்தின் குறியாகவும் விளங்கு கின்றது. நெசவுக் கைவினைப் பாரம்பரியம் என்பது குறிப்பாகத் தமிழ்மக்களின் வாழ்வி யற் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தோடு இணைந்த ஓர் விடயமாகவுள்ளது. நெசவு மற்றும்சாயமிடல்பற்றியபுரிந்துகொள்ளல் என்பது மறுதலையாக நல்லூர் மக்களின் பண்பாடு, நாகரிகம் போன்றவற்றினை மட்டிடுவதாகவேயுள்ளது. நீண்டதோர் நெசவுப்பாரம்பரியத்தோடு தொடர்பு டைய நாம் அதனை மறந்தது துரதிஷ்டமே. இவ்வகையே நல்லூர் சமூ கத்தின் ஓர் காலகட்டக் குறிகாட்டி யாக விளங்கிய நெசவும் சாயமிடலும் இன்று அருகிப்போகும் பாரம்பரி யத்தின் நினைவுச்சின்னமாகவே நோக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. அவ்வகையே இனி வரும் சந்ததியினர் நெசவுக்குமிடையான பாரம்பரியத் தொடர்ச்சியினை உணர்ந்து கொள்வாரா?

உசாத்துணை

- 1. Arnold wright.
 1999, Twentieth centuary impression of Ceylon, Newdelhi: Asian educational services.
- 2. Katiresu, S
 1905, A Handbook to the Jaffna
 Penninsula & Souvenir of the
 opening the railway to the north,
 tellipalai, Jaffna: American Ceylon
 mission press.
- 3. Rasanayakam, C 1984, Ancient Jaffna, Newdelhi: Asian education service.
- 4. Forwarded by Servyn St. S. Casie chitty(first Ceylonese civil servant) 1934, Ceylon Gazetter, Ceylon:Cotta church mission press.

- 5. இரகுவரன், பா 2012.07.03, பருத்தித்துறையூராம்: தேடல் வெளியீடு06.
- 6. இராசநாயகம், செ 1999. யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம், புது டெல்லி: ஏசியன் எடுகேஷன் சர்வீசஸ்.
- 7. கிரிதரன், வ.ந. 1998. நல்லூர் இராஜதானி நகர அமைப்பு: ஸ்நேகா மங்கை பதிப்பகம்.
- 8. சிவத்தம்பி, கா 2000.யாழ்ப்பாணச் சமூகம், பண் பாடு, கருத்துநிலை. கொழும்பு: குமரன் பதிப்பகம்.
- 9. சிற்றம்பலம், சி.க. 1992. யாழ்ப்பாண இராச்சியம், திரு நெல்வேலி: யாழ் பல்கலைக்கழக வெளியீடு.

நல்லூர் கொடிச்சீலை

நல்லூர்ப் பிரதேச கிராமியக் கலைவடிவங்கள்

கலாபூஷணம், கலைஞானச்சுடர் **அரியாலையூர் சி.சிவதாசன்** சமாதான நீதிவான், செயலாளர், இலங்கை இலக்கியப்பேரவை.

திகாலத்தில்தன்னந்தனியாக வாழ்ந்த மனிதன் குழுக் களாக, சமூகமாக வாழ்ந்து தனெக்கென உறவுகளைத் தேடிக்கொண்டான். பின்

னர் பல்வேறு தொழில்களைத் தேடி முறையை மாற்றியமைத்து வாழ்வு பாதையில் தடம்பதித்துக் வளர்ச்சிப் கொண்டான். அந்த வாழ்வுமுறையானது சமுதாயமாக அவனைப் பலரோடும் இணைத்துக்கொள்ள வழிசெய்தது. இந்த நாகரிகமானது அவன் சிந்தனை யில் பல உத்வேகத்தை தோற்றுவித்தது. தன்னவர்களோடு கூட்டுத் தொழிலை மேற்கொண்டு வந்தான். பல் வேறு தொழில்களைச் செய்து அவர்கள் ஓய்வு நேரத்தையும் நல்வழி யில் செலவிட்டு வந்தார்கள். கூடித்தொழில் கள் செய்யும் போதுமட்டுமல்லாது, ஓய்வு நேரங்களிலும் ஆடிப்பாடி அவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள். அதுவே காலப்போக்கில் கிராமியக்கலை வடிவங்களாகத் தோற்றம் பெற்றது. அந்தக் கிராமியக்கலை வடிவங் களை இரண்டு வகையாகக் கொள்ளலாம். ஒன்று ஆடல், பாடல், பின்புல இசைப் பின்னணி கொண்டதாகவும், மற்றையது விளையாட்டுடன் கூடிய கலையாகவும் கொள்ளப்பட்டது.

ஆடல், பாடல் கொண்ட கிராமியக் கலைகள் *கோலாட்டம், கும்மியாட்டம்*, குதிரையாட்டம், வசந்தன்கூத்து, மயிலாட் டம், கூத்தாட்டம், சதிராட்டம், அல்லது உருவாட்டம்ஆகியனஆகும். இவ்வாட்டங்

களுக்கு உடுக்கு, கெஞ்சிரா, மத்தளம், ஆர்மோனியம், மிருதங்கம், தாளம், சதங்கை ஆகியவை உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. விளையாட்டுக் கலைகளில் கிளித்தட்டு, கெந்திப்பிடித்தல், ஓடி ஒளித்துப்பிடித்தல், வார்ஓடுதல், கிட்டி அடித்தல், போர்த் தேங்காயடித்தல், பம்பரம்சுற்றுதல், கயிறு அடித்தல், ஆகியன அடங்குகின்றன. இவை யும் கிராமியக்கலை வடிவங்களா கவே கொள்ளப்படுகின்றன. எமது நல்லூர்ப் பிரதேசமானது யாழ்ப்பாண மாநகரசபையின் ஒரு பகுதியையும், கிராமங்களான ஆனைக் புறக் கோட்டையின் ஒரு பகுதி, கொக்குவில், கோண்டாவில், இணுவிலின் ஒருபகுதி, திருநெல்வேலிஆகியஇடங்களை உள்ளடக் கியது ஆகும். இந்தப்பகுதிகளில் எல்லாம் ஏதோ ஒருவகையில் கிராமியக் கலை கள் காலம் காலமாகப் பேணப்பட்டு வந்தன என்பதை நாமறிவோம். மேலும் பிரதேசமானது நல்லூர்ப் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரதேசமாகும். யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தலைநக ராக இது விளங்கியது. எட்டாம் நூற் றாண்டு காலப் பழமை வாய்ந்தது. யாழ்ப் பாணத் தமிழரசு பதின் மூன்றாம் நூற் றாண்டில்தான் ஆரம்பமானது என சரித் திர ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றபோதும் எட் டாம் நூற்றாண்டின் காலப் பிற்பகுதியில் ஆட்சிபுரிந்த உக்கிரசிங்கன். மாருதப் புரவீகவல்லியின் ஆட்சிக்குப் பின்னர் அடுத்து ஒன்பதாம் நூற்றாண் டில் வாழ்ந்த அவர்களது மகன்

வாலசிங்கனின் ஆட்சிக்காலத்திலேயே யாழ்பாடியான பாணனின் வருகை அமையப்பெற்றது என்பது அறியப் படுவதாலும், இதன் பின்னரே சிங்கை ஆரியர் ஆட்சியும், அதனைத் தொடர்ந்து, இறுதியாக ஆண்ட சங்கிலிய மன்ன னென்றும் அவன் காலத்திலிருந்தே எம் நல்லூர்மண்ணில்கிராமியக்கலைகள்தோற் றம் பெற்றிருக்கலாமெனவும் கருத இட முண்டு. இதற்குச் சாட்சியாக எம் மண் ணைக் கைப்பற்றிய போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோர் எமது கலைவடிவங்களையும் பண்பாடுகளையும் பின்பற்றி தமது கிறிஸ்தவ மதத்தை வளர்த் துள்ளார்கள். என அறிய முடிந்துள்ளது. தொடர்ந்து எமது பிரதேசத்தில் வழக் கிலிருந்த கிராமியக்கலைகள் பற்றிப் பார்ப் GUITIO.

கிராமியப் பாடல், ஆடற்கலைகள் நாட்டார் பாடல்கள்

"ஆடிப்பாடி வேலை செய்தால் அலுப்பிருக் காது - அதில் ஆணும் பெண்ணும் சேராவிட்டால் அழகிருக்காது"

என்னும் சினிமாப் பாடல் வரிகளை நோக்குவோமாயின் எமது மண் ணில் கிராமியக்கலை வடிவத்தில் பாடல் களும் ஆடல்களும் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெற்றன என்பதை நன்கு உணர முடியும். தொழில் ரிதியாக வயல் வேலை செய்யும் போது பாடப்பெற்ற கிராமியப் பாடலாகிய நாட்டார் பாடல் ஒன்றினை இங்கு நோக்குவோம்.

குனிந்து குனிந்து அரிவுவெட்டி சேர்த்துப் போடுவோமே களைப்பு தோன்றுதே யடா கஞ்சி வரக்காணோம் காணோம்!!..... என வயலில்வேலை செய்யும் ஒருவன் பாடி அங்கும் இங்கும் பார்க்கிறான். அப்பொழுது அங்கே பெண்ணொருத்தி பின்வருமாறு பாடியபடி வருகிறாள்.

விடியப்புறச் சாமத்திலே உழைக்கப் போன அத்தானுக்கு ஒடியற் கூழும் காச்சிக்கிட்டு ஓடியோடிப் போறேனே நான்ஓடி வயலில் உழைக்கும் அத்தானை நான் தேடி!.....

என இப்பாடல் முடிகிறது. மேலும் கிராமப்புறங்களில் புழுகு வதில் வல்லவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். புழுகன் ஒருவன் தன்னை பெரியா ளென மேம்படுத்திப் பாடும் இக்கிராமியப் பாடலைப் பார்ப்போம்.

ஆனைக் கோட்டைப் பொன்னருக்கும் பொலிசு நீதவானுக்கும் போனமாதம் வழக்கு வந்து போயலுவல் பார்த்தனான்.....

இந்தப் புழுகர் பொலிசு நீதிவானுக்கு ஏற்பட்ட வழக்கை தீர்க் கப் பாடுபட்டார் என்பதை இக்கிரா மியப் பாடல் எடுத்தியம்புகிறது. இங்கே இன்னுமொரு கிராமியப் பாடல் பின்வருமாறு அமைகிறது. ஒரு மாப்பிள்ளைக்கு கலியாணம் பேசி கிராமம் நோக்கிப்போகிறார் ஒருவர். அவர் அக்கிரா மத்தில்தனக்குத்தெரிந்தஒருவரைச்சந்தித்து மாப்பிள்ளை எப்படி என வினவுகின்றார். மாப்பிள்ளையின் நடத்தை பற்றி ஆக்கிரா மத்தவர் ஒருவர் கூறுவதாக வரும் இப்பாடலைப் பார்ப்போம்.

தின்னவேலி தின்னவேலி சந்தையிலே -அவன் தண்ணிக்கார இராமலிங்கம் பெண்டிலோட சார்ந்து நிண்டு பேசவும் கண்டேன்! கண்டேன்!! சுன்னாகச் சுன்னாகச் சந்தையிலே - அவன் பெண்களோடு கூத்தடிச்சுப் பேசவும் கண்டேன்! கண்டேன்!! எனச் சொல்லுவதாக

இப்பாடல் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம் தொடர்ந்து கிராமப்புற தாலாட்டுப் பாடல்கள் கூறும் கூற்றையும் இங்கே நோக்குவோம். கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு என் கற்பகமே கண்ணுறங்கு...... யாரடித்து நீயழுதாய் என்கண்மணி சொல்லையா!.... மாமி அடித்தாளோ மல்லிகைப் பூத்தண்டால......

இப்பாடல் தொடர்கிறது. இனி 'ஒப்பாரி' என்னும் துன்பியல் சேரும் கிராமியப் பாடலை நோக்குவோம். இவ்வொப்பாரிப்பாடல்களிலும் இசைத் தன்மை கலந்திருக்கிறது. மரணவீட்டிலே ஒப்புச் சொல்லிப் பாடும் இப்பாடலானது மரணவீட்டுப் பெண்கள் தமக்கு நேர்ந்ததை ஒப்பாரியாகப்பாட அங்கு வரும் அயல் பெண்கள் தமக்கு முன்பு நடந்த மரண அவலத்தை ஒப்பாரியாகப் பாடுவார்கள். அன்று கிராமப்புறங்களில் இடம் பெற்ற இவ்வொப்பாரி சொல்லிப்பாடும் நிகழ்வு இன்று அருகிவருகின்றது. கணவன் இறந்து விட மனைவி அவனருகே இருந்து புலம்பும் ஒப்பாரிப் பாடல் இது....

என்னருமை ராசாவே என்னை விட்டுப் போனதெங்கே? என் பிறந்த குஞ்சுகளை எப்படி நான் வளர்ப்பேனையா எங்களுக்கு இனியிங்கு யார்துணை தான் சொல்லுமையா தங்கமாய் கொட்டி எம்மை சீராக வளர்த்தவனே! ஐயோ! ஐயோ!

கிராம மண்வாசனை நிறைந்த இப்பாடல்கள் எம் மண்ணில் காலம் காலமாய் பேணப்பட்டு வந்தன. கிராமியக்

கலைகளிலிருந்து தான் கூத்துப்பாடல் தோற்றம் பெற்றன. பாடலும் ஆடலும் மற்றவர்களைக் கவரும் கலையாக மிளிந்தாலும் அவை எல்லா வர்க்கத்தினரை ஈர்த்தன. கண்தெரியாத ஒருவன் பாடலைக் கேட்டும் காது கேளாத ஒருவன் ஆடலின் அசைவைப் பார்த்தும் புரிந்து கொள்ளும் ஒரு கலைதான் கிராமிய வழி கூத்துக்கலை. அவ்வாறான வந்த கூத்துக்களில் பாடப்பெற்ற பாடல்களை இங்கு கீழ்வரும் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

பொன்னாலே செய்த பூஜைப்பெட்டி -அதனை நானும் போட்டுடைத்தேன் ஐயோ

போட்டுடைத்தேன் ஐயோ போட்டுடைத்தேன்

என இப்பாடல் தொடர்கிறது. இன்னொரு பாடலையும் பார்ப்போம்.

ஓராயிரம் வாளெடுத்த பாண்டியனும் நான் தான் உன்னை இருதுண்டாய் வெட்டுடுவேன் பாண்டியனும் நான் தான்!

கூத்தின் வரவுப் பாடலாக இது அமைகிறது. பாண்டியனாக வேடம் புனைந்தவர் தன்னை யாரென்று அறிமுகப் படுத்துவதை வரவுப்பாடல் என்று சொல்வார்கள். எமது நல்லூர்ப் பிரதே சத்தில் நிறைந்தளவு சிறு தெய்வ வழி-அன்று தொட்டு இன்றுவரை பாடு இடம் பெற்று வருகின்றது. இவ்வாறாக கோவில்களில் பாடப்பெற்ற பாடல்களும் கிராமிய மணம் வீசுவதாக இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒரு பாடலைப் பார்ப்போம்.

ஆதிசக்தி ஆனவளே மாரி மாரி ஓடிவருவாயம்மா மாரி மாரி பாதியுரு ஆனவளே மாரி மாரி பாரதனைக் காத்திடம்மா மாரி மாரி திரிசூல நாயகியே மாரி மாரி திருமுருகன் தாயல்லவோ மாரி மாரி விரிந்த சடையாளே மாரி மாரி விரைந்து வாடியம்மா மாரி மாரி மாரி என இங்கு குறிப்பிடப்படுவது முத்துமாரி தெய்வத்தை ஆகும். கோலாட்டம்

என்பது ஒரு அடி நீளமான கம்பு களை இரு கைகளிலும் ஏந்தி இருவர் மாறி மாறி அடித்து ஒலி எழுப்பும் முறையாகும். இத்தடிகளை பல்வேறு விதமாக அடித்தும் ஓலி எழுப்பலாம். இருவர் இருவராக பல சோடிகள் சேர்ந்தும் ஆடமுடியும் இசைக் கேற்ப கோலாட்டத்தை அரங்குகளிலும் ஆடலாம் எங்கள் நல்லூர்ப் பிரதேசப் பகுதி களில்தைப்பொங்கல், சித்திரைவருடதினங் களில் கதம்ப நிகழ்ச்சி என்ற பெயரில் வீடு வீடாகச் சென்று இன்றும் இக்கோலாட் டம் ஆடப்பட்டு வருவதை நாம் காணலாம். இந் நிகழ்வான கோலாட்டத்திற்கு தாளம், மத்தளம் ஆகிய இசைக் கருவிகளை யும், ஆட்டத்திற்கேற்ப பாடல்களையும் நெறியாள்கை செய்வோர் மேற்கொள் வார்கள்.

கும்மியாட்டம்

"கும்மியடி பெண்ணெ கும்மியடி" என இவ்வாட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு பாட லுண்டு. இது பெண்கள் ஆடும் கலை வடிவமாகும். பல பெண்கள் கூடி இட மும் வலமுமாக கைகளைத்தட்டி குனிந்து நிமிர்ந்து கைதட்டல் தாளத்திற் கேற்ப ஆடும் இந்த ஆட்டமானது தமிழ ரின் பண்பாட்டினைக் கூறும் கலைவடிவம் ஆகும். இவ்வாட்டத்திற்குபாடலும் இசைக் கருவிகளும் அரங்குகளில் உபயோகிக் கப்படுகின்றது.

காவடி ஆட்டம்

ஆலயங்களின் நேர்த்திக்கடனுக் காகவும், கலாசார பண்பாட்டு நிகழ்வு களிலும் எமது தமிழ் மக்கள் இக் காவடி ஆட்டத்தை ஆடிவருகின்றார் கள். எமது நல்லூர் பிரதேசத் தில் இருக்கும் பல ஆலயத் திருவிழாக் களில் காவடி ஆட்டமானது பால்காவடி, ஆட்டக்காவடி, பிரதட்டைக் காவடி, தூக்குக்காவடி, பாட்டுக்காவடி, என ஆடப்பட்டு வருவதை இன்றும் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

குதிரையாட்டம்

குதிரை வடிவில் அமைக்கப் பட்ட டம்மி குதிரையை ஆடுவோர் தூ க்கி தோளிலே தூக்கியவாறு ஆடுவதே குதிரையாட்டமாகும். இவ்வாட்டமானது எமது நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் காலம் காலமாக ஆடுப்பட்டு வருவதை நாம் காண்கின்றோம் மானம்பூ, சூரன்போர் ஆகிய ஆலய நிகழ்வுகளில் இக்குதிரை ஆட்ட நிகழ்வுகள் இடம் பெறுகிறது. பண்பாடு, கலாசாரத்தை புலப்படுத்தும் இந்நிகழ்வானது முறைப்படி பயின்று ஆடவேண்டிய ஆட்டமாகும். ஆனால் அவ்வாறு இல்லாமல் இசைக்கருவிகள் பாடல்களுடன் இன்று இவ்வாட்டம் ஆடப்படுகின்றது. குதிரை ஆடுபவர்கள் வேடப்புனைவுடன் கால்களில் சதங்கை கட்டி ஆட குதிரைக்குப் பின்னால் ஒருவர் குதிரையைத் துரத்தியவாறு கையில் தடிகொண்டு ஆடுவார். இரு வரும் கால்களில் சதங்கைகட்டி வேடப் புனைவுடன் ஆடுவர்.

மயிலாட்டம்

மயில் இறகுளைக் கொண்டு வேயப் பட்ட தோகையைக் கட்டி தோகையை விரித்து ஆடும் வகையில் கைவிரல் களோடு இணைத்து ஆடப்படும் இவ்வாட்டத்தின் போது மயில் ஆடுவது போன்று அபிநயம் பிடித்துப் பெண்கள் ஆடுவார்கள் தற்போது இம்மயிலாட் டமானது ஆண்களாலும் ஆடப்படுவதை நாம் காணலாம்.

சதிர் ஆட்டம் அல்லது உருவாட்டம்

பிரதேசத்தில் நல்லூர் எமது இருக்கும் கிராமங்களைப் பொறுத்தவரை சிறு தெய்வ வழிபாடானது நிறையவே காணப்படுகிறது. அவ்வையார் கூறியது போல "கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்" என்பதற்கு அமைவாகவோ தெரியாது கிராமங்களின் சந்து பொந்துகளி லெல்லாம் கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டி ருக்கின்றன. இவ்வாறு அமையப் பெற்ற வைரவர், காளிஅம்மன், வீரபத்திரர், அண்ணமார், நாகதம்பிரான் ஆகிய ஆல யங்களில் வேள்வி என்னும் பொங்கல் பரவலின் போதும், மிருகபலி மடை இவ்வா கொடுக்கப்படும் போதும், சதிர் ஆட்டம் (உருக்கொண்டு ஆடுதல்) நிகழ்வதை நாம் காணலாம். பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டு காலங்களில் பறை, தம்பட்டம் இவ்வாறான கோவில்களில் பூஜையின்போது மணி அடிக்கப்படும். அப்போது கொண்டு பலர் சதிர் ஆட்டம் ஆடுவார்கள். இன்று அவை குறைந்து காணப்பட்டாலும் பிரசித்தமான நல்லூர் ஆலய தேர்திரு விழாவின் போது தேரின் பின்னால் ஆண், பெண் பக்தர்கள் சதிர் ஆட்டம் ஆடு வதை நாம் பார்க்கக் கூடியதாக இருக் கிறது. இச்சதிர் ஆட்டத்தின் உண் மைத் தன்மையானது பலருக்கு புரியாது போனாலும், இவ்வாட்டத்தின் போது பய பக்தி எல்லோரிடமும் இருப்பதை நாம் காண்கின்றோம்.

கூத்தாடட்டம்

எமது நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் அரி யாலை, திருநெல்வேலி, வண்ணார் பண்ணை, ஆனைக்கோட்டை, கொக்கு வில், கோண்டாவில், இணுவில் ஆகிய கிராமப்பகுதிகளில் காலம் கால மாக இக்கூத்தாட்டம் ஆடப்பட்டு வரு கின்றது. தெருக்கூத்து, வட்டக் களரிக்கூத்து, ஆட்டநாட்டுக்கூத்து, கதை வழி அல்லது சிந்து இசைநடைக்கூத்து ஆகிய கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டு வருகின் றன. இக்கூத்து வடிவங்களில் வேறுபாடு காணப்பட்டாலும், இக்கத்துக் கள் கிராமிய மண்வாசனையானது களில் மிகையாகவே காணப்படுகிறது. இக்கூத் துக்களில் வேடப்புனைவுடன், காலில் சதங்கை கட்டி கலைஞர்கள் ஆடுவார்கள். இக்கூத்துக்களுக்கான பின்னணி இசைக்கரு விகள் காலத்திற்கேற்ப மாறுபடுவதையும் நாம்காண்கின்றோம். இக்கூத்துவடிவங்கள் அரிதாகவே இன்று காணப்படுவது கவலை யளிக்கின்றது.

வசந்தன் கூத்து

வசந்தன் கூத்து முறையானது எமது நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் நெல்விளையும் கிராமங்களில் அறுவடை முடிந்த பின்ன ரும், மழை பெய்யாத போதும் மழையை குளிக்கை வேண்டியும் மாரியம்மன் ஆடப்படும் கூத்து யிலும் (முறை யாகும். ஆன்மீகத்தில் பூரண நம்பிக்கை தமிழர்கள<u>்</u> மழைக் கொண்டவர்கள் இந்திரனை வேண்டி கடவுளாகிய அவரின் பிரதிநிதியான வசந்தன் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளவும், மழையைப் விளைச்சலை அறுவடையின் மூலம் பெற்ற பின் மழைக் கடவுளான இந்திரனுக்கு நன்றி சொல்லவும், வேளாண்மை செய்யும் சமூகத்தினரால் ஆடப்படும் வசந்தன் கூத்தாகும். இக்கூத்தானது எமது பிரதேசத்திலும் ஆடப்பட்டுள்ளதாக அறி யப்படுகின்றது.

இருந்த போதும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கிராமங்கள் தோறும், எமது யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வலி-காமம் வடக்குப் பகுதியான கட்டு வனிலும்மிக நீண்ட காலம் இக்கூத்து ஆடப் பட்டுள்ளதாக அறிகின்றோம். மட்டக் களப்பு மாவட்டத்தில் இவ்வசந்தன் கூத்

தானது இன்றும் ஆடப்பெற்று வருகின் றது. இக்கூத்தின் ஆட்டக்காரர்கள் பன்னி ரெண்டு பேராகும். இதில் வரும் வசந்தன் பாத்திரமே இராசஉடை அணிந்தவராகக் காணப்படுவார். மற்றையதாக பாத்திரங் களை "சிறுவர்கள்" என்றே அழைப்பார்கள் இவர்கள் கச்சை மட்டும் அணிந்தே இக்கூத்தில் ஆடுவர்கள். இரவில் ஆரம் பித்து விடியும்வரை இக்கூத்தானது ஆடல் பாடலுடன் இடம்பெறும். கையில் சிறு பொல்லுடன், கால்கள் இரண்டி லும் சதங்கை கட்டியும் கதாபாத்திரங்கள் ஆடுவார்கள். இவ்வசந்தன் கூத்து முறை யானது இன்று எம்நல்லூர்ப் பிரதேசத் தில் ஆடப்படுவதில்லை. கடந்த காலங் களில் வாழ்ந்தவர்கள்கூட இக்கூத்தின் தன்மையைத் தெரிந்திருக்கவில்லை. எமது நல்லூர் மண்ணில் வயல் கொண்ட கிராமங்கள் மிகக் குறைவானதாக இருப் பதே இதற்குக் காரணமாகும்.

பின்னணி இசைக் கருவிகள்

நல்லூர் பிரதேச பிரிவிலும் சரி, வேறு பிரதேசப் பிரிவுகளிலும் சரி கிரா மியக் கலை வடிவங்களான ஆட்டம் ஒரே தன்மை கொண்டதாகவே இருக்கிறது. தொடர்ந்து இசைக்கருவிகள் பற்றியும் பார்ப்போம்.

உடுக்கை அல்லது உடுக்கு எனப்படும் இப்பின்னணி இசைக்கருவியானது சிவ பெருமான் கடவுளை படங்களில் உருவகப்படுத்தும்போது அவர் கையொன்றில் இவ்வாத்தியக் கருவி இருப்பதை நாம் பார்க்கலாம். நல்லூர்ப் பிரதேச ஆலயங்களின் திருவிழாக் களின் போது இவ்வாத்திய இசைக் கருவியானது பின்னணியாக இசைக் கப்படுகிறது. பிரதேசத்தில் எமது வழிபாட் காணப்படும் சிறுதெய்வ டுத் தலங்களில் தெய்வ வழிபாட்டுப் பாடல்கள் பாடும் பொழுது

வாத்தியக் கருவியைப் பின்னணி இசைக் காகப் பயன்படுத்துவார்கள். மேலும் கதைவழிக் கூத்து அல்லது சிந்து நடைக்கூத்து எனப்படும் கூத்து முறைக்கு முழுமையாக இவ்வடுக்கு என்னும் இசைக்கருவி பயன்படுத் தப்படுகிறது. இவ்விசைக் கருவியில் இணைக்கப்படும் தோலானது பெரும் பாலும் உடும்பு என்னும் பிராணியின் தோலேயாகும்.

- **கெஞ்சிரா** என்னும் இவ்வாத்திய இசைக்கருவி இடக்கையில் ஏந்திய வாறு வலக்கையின் விரல்களால் அடித்து இசைக்கும் கருவியாகும். வட்டவடிவில் உள்ள இக்கருவியானது ஒருபக்கம் மட்டுமே தோலால் மூடப்பட்டிருக்கும். சகல இசை நிகழ்வு களுக்கும் இவ்வாத்திய இசைக் கருவி பயன்படுத்தப்படுகிறது. பின் னணி இசைச் செயற்பாடுகளுக்கு கைத்தாளம், மத்தளம், உடுக்கை, கெஞ் சிரா ஆகிய இசைக்கருவிகளே ஆரம் பத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. கைத்தாளமானது கைவிரல்களில் கொளுவி இசைக்கப்பட்டுவந்தது. தாளம் சிறிய அளவில் கைக்கடக்க மாக பலகையில் முதலில் செய்யப்பட் டது. பின்னர் வட்டவடிவில் கைக்கடக்கமாக பித்தளை உலோகத் தால் செய்யப்பட்டு கயிற்றைக் கைக ளில் கொழுவி இசைக்கக்கூடியதாக அமைக்கப்பட்டது.
- மத்தளம் இவ் இசைக்கருவியானது தொன்று தொட்டே பாவிக்கப் பட்டு வரும் இசைக்கருவியாகும். ஆடல், பாடல், ஆடலுடன் பாடல் நிகழுகின்ற போது எம்மவர்கள் இவ்விசைக்கருவியை பின்னணி இசைக் காக உபயோகப்படுத்தியுள்ளார்கள். தென்னை, பலா மரத்தினை மத்தளத் திற்கேற்ப அளவாக வெட்டி அத

னைக் குடைந்து இருபக்கமும் தெரியக் கூடியதாக செய்யப்டும் இதனைக் கொட்டு என அழைப்பார்கள். வெளி யாக இருக்கும் இருபக்க முனையை யும் பதப்படுத்தப்பட்ட மிருகத் தோலால் மூடி மிக இறுக்கமாகத் தோல்களை வாரினால் இணைத்து இம் மத்தளக்கருவி செய்யப்படுகிறது. இருபக்கமும் உள்ள தோலினை கரங் களால் தட்டும்போது இருவேறு சத்தங் கள் நல்லிசையாக எம் காதுகளை வந்தடையும்.

தம்பட்டம் பறை அல்லது பறை, பேரிகை என அழைக்கப்படும் இவ்வாத் தம்பட்டம் என்னும் தியமும், வாத்தியமும் மரண வீடுகளில் வாசிக் கப்பட்டாலும் (அடிக்கப்பட்டாலும்) வழிபாடுகளிலும் சிறு தெய்வ இவ்வாத்தியம் வாசிக்கப்பட்டுள்ளது. நல்லூர்ப் பிரதேசத்திலுள்ள கிராமங்களில் காளி அம்மன், வைரவர், அண்ணமார், நரசிங்கர், நாகதம் பிரான் ஆலயங்களில் இடம்பெறும் வேள்வி, ஆகிய குளிர்த்தி நிகழ்வுகளின்போது இவ்வாத்தியக் கருவிகள் பாவனையில் இருந்துள்ளன. ஆட்டங்களின் போதும் பறை வாத்தியம் இசைக்கப்பட்டது. இவ்வாத்தியமானது வட்டவடிவமா னது இருபக்கமும் மாட்டுத்தோலால் வேயப்பட்டது. தம்பட்டம் கூம்பு வடிவில் அமைந்து மேற்புறம் தோலால் வேயப்பட்டது. இதுவும் பறை யோடு அடிக்கப்படும் வாத்தியமாகும். இருந்தாலும் தம்பட்டமானது மன்ன ராட்சிக் காலத்திலிருந்து பிரசித்தம் செய்வதற்கு பாவிக்கப்படுகிறது அரச முக்கிய அறிவித்தலுக்கும் இத்தம்பட்ட மானது பாவிக்கப்பட்டு வருவதை நாம் அறிவோம். மேலும் ஆர்மோனி மிருதங்கம், தபேலா போன்ற நவீன வாத்தியங்கள் காலத்தில்

பாவிக்கப்பட்டு வருபவையாகும். தொடர்ந்து கிராமிய விளையாட் டுக்கலைகள் பற்றி நோக்குவோம்.

விளையாட்டுக்கலை

எமது நல்லூர்ப்பிதேசத்தில் அமைந் துள்ள கிராமங்களில் இடம்பெற்ற விளை யாட்டுக் கலை வடிவங்கள் மிகவும் அற்புத மானவை. அவற்றுள் கிளித்தட்டு, கெந்திப் பிடித்தல்ஆகியவிளையாட்டுக்களேஇன்று வரை நிலைத்து நிற்கின்றன. கெந்திப் பிடித் தல் விளையாட்டும் தற்போது அருகிவரு கிறது.

💠 கிளித்தட்டு

இவ்விளை ஆரம்பகாலத்தில் யாட்டானது தாச்சிவிளையாட்டு 67607 அமைக்கப்பட்டது. சற்சதுரமான வடி வில் அமைந்த சதுரத்துள் உள்கோடுகள் நான்கு இருக்கும் இவற்றின் பரிமாணம் கால்கள் அளவில் இருக்கும் வெளிக் தவிர நடுக்கோடு கோடுகள், எனவும், கோடு இருக்கும் உள்ளி ருக்கும் நான்கு கோட்டுடன் வெளிச்சதுரக் கடைசிக் கோட்டிலும் வீரர்கள் நிற்பார்கள். வெளிக்கோடுகளும், நடுவே காணப்படும் கோட்டிலும் கிளிவீரர் விளையாட முடியும் ஆறுபேர் கொண்ட இவ்விளையாட்டில் உட்புகுவதற்கும் ஆறுவீரர்கள் நிற்பார்கள். உட்புகும் வீரர்களை தடுத்து நிறுத்தி விளையாடுவதே இக் கிளித்தட்டு விளையாட்டாகும். உட்செல்லும் வீரர்கள் கடைசிக் கோட்டையும் கடந்து திரும்பவும் வெளியேறி உட்சென்ற இடத்தில் இடங் களைக்கடந்து வெளியேறி ஆரம்ப இடத் துக்கு வந்தால் வெற்றி கணிக்கப்படும். வெளியேறாமல் தடுக்கும் வீரர்கள் செயற்பட்டு உட்புகும் வீரருக்கு அடித்தால் உட்புகும்வீரர்கள் தடுக்கும் கோடுகளுக்குச் செல்லவேண்டும். இவ்விளையாட்டா னது மிகவும் ரசனைத் தன்மை கொண்ட

விளையாட்டாகும். இவ் விளையாட்டு நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் எங்கும் விளை யாடப்பட்டு வருவதை நாம் காணலாம்.

💠 கெந்திப்பிடித்தல்

பெரியதாக வட்டம் கீறி அந்த வட்டத்துள் இருப்பவர்களை ஒருவர் ஒற்றைக் காலை மடித்து மறுகாலால் கெந்திப்பிடித்து வெளியேற்றுவதே கெந்திப்பிடித்தல் விளையாட்டு ஆகும். கெந்திப்பிடிப்பவர் எத்தனை பேரை கெந்திப்பிடிக்கிறாரோ அந்த எண்ணிக்கை அவரின் வெற்றியாகக் கணிக்கப்படும். இப்பாரம்பரிய கிராமிய விளையாட்டுக் கலையானது நல்லூர்ப் பிரதேசகிராமங்கள் தோறும் அன்றைய காலப்பரப்பில் இடம் பெற்று வந்தது. அதிகமாகப் பெண்களே இவ்விளையாட்டில் ஆர்வம் காட்டிவந்தார்கள். இப்பொழுது இவ் விளையாட்டானது அருகிவருகிறது.

💠 ஒளித்துப்பிடித்தல்

ஒருவரின் கண்களை இன்னொ ருவர் கைகளால் மற்றவர்களைத் தெரியாத வாறு மூடுவார். ஒளிப்பவர்கள் குறிப் பிட்ட ஒரு தூரத்துள் ஓடி ஒளித்துக் கொள்வார்கள். கண்டு பிடிப்பவரை விடலாமா? என கண்களைப் பொத்தியவர் பலத்தசத்தத்துடன் கேட்பார். ஒளித்துக் கொண்டவர்களிடமிருந்து குரல் கேட்ட தும் இதோ விட்டுவிட்டேன் என அவர் கூறி அவரை விட்டதும் தானும் ஒளிந்து கொள்வார். கண்டுபிடிக்க வேண்டி யவர்ஒளித்தவர்களை முழுமையாகக்கண்டு பிடித்தால் முதலில் யாரைக் கண்டு கொண் டாரோ? அவர் மற்றவர்களைத் தேடிப் பிடித்தல் வேண்டும் கண்டுபிடிக்கும் நபர் ஒளித்தவர்களை முழுமையாகக் கண்டு பிடிக்காமல் போனால் மீண்டும் அவரே கண்டுபிடிக்க வேண்டும் இப்பாரம்பரிய விளையாட்டானது இன்றும் எம் நல்லூர்ப் பிரதேசகிராமங்கள் எல்லாவற்றிலும் வேறு விதமாக பேணப்பட்டு வருவதை நாம் காணலாம். ஒளிப்பவர்களைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டியவர் யாரைக் காணுகிறாரோ அவரைக் கண்டதும் அவர் பெயரைச் சொல்லி "குத்து" என்பார் அது போல தொடராக கண்டு கொள்பவர்களையும் பெயரைச் சொல்லி குத்து என்பார். இம் முறையிலும் முழு மையாக கண்டுகொள்பவர் எல்லோரையும் கண்டு பிடித்தால் முதலில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவரே அடுத்ததாக மற்றவர் களைக் கண்டுபிடித்தல்வேண்டும். இம் முறையானது தற்காலத்தில் எம்மண்ணில் நடைபெற்று வரும் முறையாகும்.

🜣 ஊஞ்சலாடுதல்:

ஆண்டுதோறும் சித்திரை வருடப் பிறப்புக்காலத்தில் எங்கள் நல்லூர்ப் பிரதேசக் கிராமங்களில் மட்டுமல் லாது தமிழர்கள் வாழும் பிரதேசங்களி லும் ஊஞ்சல்கட்டி ஆடுவது வழமையா கும். எம் தமிழ் மக்களின் உள்ளங்கள் மகிழ்ந்து கொண்டாடுவது சித்திரை மாத வசந்தகாலமாகும். "ஆனி அடிகோல கூனி விட்டகல" என எம் முன்னவர்கள் கூறுவார்கள். கூனி என்பது பங்குனி மாதத்தைக் குறிப்பதாகும். மாரியும், இலை யுதிர்காலமும் எம்மை விட்டகல ஆனி மாதம் வரை நோக்கிச் செல்லும் காலம் வரை வசந்தகாலம் என்பதை இம்முது மொழியானது செப்பி நிற்கிறது. இக்காலப் பரப்பில் இவ்வூஞ்சலானது எல்லோர் வீடுகளிலும் கட்டப்படுகிறது. இவ்வூஞ் சலானது பெரிய மரக்கிளைகளில் கட்டப் படுகிறது. பெண்கள் அதிகமாக இவ்விளை யாட்டில் ஆர்வங்கொண்டு செயற்படுவது எம்பிரதேச கிராமப்புறங்களில் அக்காலப் பரப்பில் இடம்பெற்ற பொழுது போக்கு விளையாட்டாகும். பலர் கூடி ஆடும் ஊஞ் சலை அன்ன ஊஞ்சல் என அழைப்பார்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ஊஞ்சல் ஆடும் பொழுது வாயில் எழுந்த வற்றைப்பாடலாகப்பாடி ஆடுவார்கள். இக் காலத்தில் ஊஞ்சல் கட்டி ஆடுவதென்பது மிக அரிதாகவே காணப்படுகிறது. இருந் தாலும் பல வீடுகளில் இரும்புக்குழாய், இரும்புச்சங்கிலியைப் பாவித்து ஊஞ்சல் கட்டி இருப்பதையும், சிறுவர் பூங்கா, சிறுவர்பாடசாலைகளிலும்ஊஞ்சல்கயிற்றி னால் அல்லாமல் நவீன மயப்படுத்தப் பட்டு அமைக்கப்பட்டிருப்பதையும் நாம் காண்கின்றோம். ஆலயத்திருவிழாக் காலங் களில் தீர்த்த உற்சவத்தன்று தெய்வத்தை தீர்த்தமாட வைத்த பின்னர் ஊஞ்சலில் இருத்தி பாடி ஆட்டுவதை இன்றும் எல்லா ஆலயங்களிலும் நாம் காண்கின்றோம்.

💠 போர்த்தேங்காய் அடித்தல்:

வருடம் தோறும் கொண்டாடப் தமிழர் திருநாளாம் சித்திரைப் படும் புதுவருட நாளிலிருந்து தொடர்ந்து ஒருமாதம் வரையான காலப்பகுதியில் போர்த்தேங்காய் அடித்தல் விளையாட்டா னது. கிராமங்கள் தோறும் முன்சென்ற நூற்றாண்டுகளில் மிகச் சிறப்பாக இடம் பெற்று வந்தன. நூறு, ஐம்பது, இருபத்தைந்தென இருகும்பிகளாகத் தேங் காய்கள் குவிக்கப்படும். இரு குழுக்களைச் சார்ந்தவர்கள். இருபக்கமும்நிற்பார்கள். மிக வைரமான தேங்காய்கள் இப்போருக்காக தேடிச் சேர்க்கப்பட்டவையாகும். தேங் உடைக்கும் காயை வீரர்கள் ஒவ் குழுவிலும் இருந்தாலும் வொரு ஒவ் வொரு குழுவிலும் ஒருவரே தேங் காயை அடிக்கமுடியும். இருபக்கத்தையும் வீரர்கள் மாறிமாறி ஒவ்வொரு சார்ந்த தேங்காயை முன்வைத்து அடிப்பார்கள். போட்டியில் கூடுதலான தேங்காய்களை எக்குழு உடைக்குமோ அக்குழுவே வெற்றி பெறும். எமது இப்பாரம்பரிய விளையாட் டுக் கலையானது இன்று எங்கும் இடம் பெறுவதில்லை.

🌣 कीட்டி அடித்தல்:

இவ்விளையாட்டிற்கு 90T5 ருழம் மொத்தத்தடியும், கொண்ட @(T) சாணுக்கும் குறைவான அளவுள்ள சிறு மொத்த தடியும் போதுமானது. நிலத்தில் அங்குல நீளத்திற்கு சிறியதடி 21,111 வைக்கக்கூடியதாக கிடங்கு ஏற்படுத்து வார்கள். கிடங்கின் பின்புறமாக பெரியதடி யால் அளந்து அத்தடியளவு கோடு வரை வார்கள். சிறியதடியைக் கிடங்கின் மேல் வைத்து பெரியதடியால் விளையாட்டு வீரர் ஒருவர் சிறியதடி வெளியே பறந்து செல்லும் படி வெளியேற்ற அந்தத்தடியை வெளியே நிற்கும் வீரர் ஒருவர் ஏந்திப் பிடித்தால் வெளிச்செலுத்திய வீரர் வெளியேற்றப் படுவார். அவ்வாறு பிடிக்கப்படா விட்டால் பெரியதடியைப் பின் கீறிய கோட்டில் வெளிச்செலுத்திய வீரர் வேண்டும். சிறிய தடியால் வைக்க அத்தடியை இலக்கு வைத்து வெளியே வீரார்களில் யாராவது நிற்கும் வர் எறிய வேண்டும். தடியில் சிறிய தடிபடு மானால் வெளியேற்றிய வீரர் வெளியேற வேண்டும். அவ்வாறு தடியில் படா விட்டால் மேலும் இரண்டு தடவை அவ்வாறு செய்யச் சந்தர்ப்பம் வழங் கப்படும். அதிலும் தடிமீது சிறிய தடி படாவிட்டால் பெரியதடியால் சிறிய தடியை வெளியேற்ற இடதுகையில் சிறிய தடியைப் பிடித்தவாறு பெரியதடியால் வெளியேற்றும் வீரர் அடிப்பார். அதனை மற்ற வீரர்கள் பிடித்தால் அடித்தவீரர் தோல்வி அடைந்தவர் எனக் கொள்ளப் படும். பிடி தவறும் பட்சத்தில் பெரிய தடியை கோட்டில் வைத்து சிறிய எறிந்து வீரரை வெளியேற்ற தடியால் லாம். அவ்வாறு (முடியாவிட்டால் இந்நிலை தொடரும். சிறிய 54 யைப் "புள்" என்றும் பெரிய தடியை "கிட் டித்தடி" என்றும் சொல்வார்கள். இவ்விளை யாட்டானது எம் நல்லூர்ப் பிரதேசகிராமப் புறங்களில் அருகிப் போய்விட்டது.

💠 வார் ஓடுதல்:

இவ் விளையாட்டானது இருகுழுக் களைக் கொண்ட விளையாட்டு ஆகும். இருபது அல்லது இருபத்தைந்து அடி தூரம் இருகுழுக்களுக்கும் இடையே இருக்கும். ஒவ்வொரு குழவினரும் ஒரு குழுவை மறு குழுவினர் பார்த்த வண்ணம் மையத்தில் ஒரு நீண்ட கோடு இருக்கும். விளையாட்டு ஆரம்பமானதும் ஒரு குழுவிலிருந்து ஒருவர் ஓடிச்சென்று மறுகுழுவில் உள்ளோரைத் தொடவேண்டும் தொடும் வீரர் மற்றக் குழுவில் உள்ளவரைத் தொட்டதும் தனது குழுவை நோக்கி ஓடத்தலைப்படுவார். அவரைத் துரத்திச் சென்றுமையக் கோட்டிற்குள் பிடித்தால் துரத்திப் பிடித்த குழவினருக்கு வெற்றி கிட்டும்.தொட்டவுடன்ஓடிவருபவர்அவர் களிடமிருந்து தப்பிவந்தால்வந்தவரின் குழு வுக்கு வெற்றி வாய்ப்புக்கிட்டும். இவ்விளை யாட்டானது இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டுக் கிராமங்களில் இடம் பெறும் சடுகுடு விளை யாட்டிற்கு ஒப்பானது. இவ்விளையாட்டு முன்னரான காலப்பகுதியில் நல்லூர்ப் பிர தேசத்தின் எல்லாக் கிராமங்களிலும் நடை பெற்ற ரசனை மிகுந்த விளையாட்டு ஆகும். இந்த விளையாட்டானது இன்று எம்பிர தேசத்தில் மறைந்து போன விளையாட் டுக்களில் ஒன்றாகும்.

💠 கயிறடித்தல்

முற்றிலும் பெண்களுக்கான விளை யாட்டு இலுவாகும். நல்லூர்ப் பிரதேச சகல கிராமங்களில் மட்டுமல்லாது தமிழர் வாழும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இவ்விளையாட்டானது மிக முக்கிய மான விளையாட்டாகக் கருதப்பட்டது. பெண்களின் உடல் ஆரோக்கியத்தை பேணும் தன்மைகொண்டது. இவ்விளை யாட்டு அக்காலத்தில் பாடசாலைகளில் பெண்களுக்கான விளையாட்டாக இவ் விளையாட்டு இடம்பெற்றதை நாம்

அறிந்துள்ளோம். நல்லூர்ப் பிதேச இடப் பரப்பில் அன்றைய நாளில் வாழ்ந்த ஒவ்வொரு குடும்பத்தவரும் தங்கள் பெண்பிள்ளைகளுக்காக இவ்விளையாட் டினை ஊக்குவித்து வந்துள்ளனர். இருகைக ளிலும் கால்வரை சென்று பின்புற மாகவரக்கூடிய அளவில் கயிறினை வைத்து கயிறை அடிக்கும் போது இருகால்களையும் அந்தரத்தில் உயர்த்தி கயிறு பின்சென்றதும் நிலத்தை மிதித்து உடலுக்கு களைப்பு வரும்வரை இவ்விளையாட்டை விளை யாடுவார்கள். கயிறை அடித்தவாறு நீண்ட தூரத்துக்கும் செல்வார்கள் இவ்விளை யாட்டானது இன்று எம் மண்ணில் இல்லை. ஏன் இவ் விளையாட்டை எம்மவர் கள் பின்பற்றிப் பேணாமல் போனார் களோ? தெரியவில்லை.

எமது நல்லூர்ப் பிரதேசப் பரப்பில் உள்ளடங்கிய கிராமங்கள் எல்லாவற் றிலும் பாரம்பரியமாக நடைபெற்று வந்த கிராமியக்கலை வடிவங்களைப் பற்றிய முழுவடிவத்தைத் கொண்டோம். தமிழர்களாகிய நாம் இக்கலை வடிவங்களைப்பற்றி இன்று வாழும் இளையதலைமுறையினருக்கு எடுத் துக்கூறி அக்கலைகளைப் பேணிக்காக்க இருக்கின்றோம். முடியாதவர்களாக அதற்குக்காரணம் எம்மவர்கள் கல்வி யொன்றையே மூலதனமாகக் கொண்டு பாடசாலைக் கல்வியோடு நின்று விடாமல் ஓய்வின்றி தனியார் கல்வி நிலையங்களையும் நாடிச் செல்வதே யாகும். இருந்தபோதும் பல்கலைக் கழகங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வு முறைகளை மாணவர்கள் நோக்கும் போது எமது கடந்த காலக் கிராமியக்கலை வடிவங்களை தெரியாது நிற்கும் நிலை யிலேயே தாம் விட்ட தவறுகளை, தம் பெற்றோர்கள் விட்டதவறுகளைச் சிந்திக் கத் தலைப்படுகிறார்கள். பழமை வாய்ந்த எம் தமிழ் மண்ணில் இடம் பெற்ற கலை

வடிவங்கள் பற்றி இக் கட்டுரை மூலம் என்னால் பெறப்பட்ட இக் கிராமியக் கலை வடிவங்களை, எம் நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் பண்டை நாள் முதல் இடம் பெற்ற எம் முதிசத்தினை உங்களிடம் சமர்ப்பித்துள் ளேன். தகவல்களைப் பெறுவதனாலும் அக்கால எல்லையில் வெளியான நூ ல்களைக் கொண்டும் நூல்களில் வராதன வற்றை அப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களைக் கொண்டும் அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருந்தாலும் பல கலைவடிவங்கள் அதற்கும் மேலாக மறைந்துபோயுள்ளதே கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

அரியாலைக் கிராமமும் பாரம்பரிய கூத்துக்கலை வடிவங்களும்

கிராமத்தின் வரலாறு

அரியாலைக் கிராமம் யாழ்ப் பாணச் சரித்திரத்துடன் பின்னிப் பிணைத்திருக்கும் வரலாறு கொண்டது. இக்கிராமம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் நல்லூர் இராசதா னியை ஆட்சிசெய்த உக்கிரசிங்கன் மகன் வாலசிங்கன் என்பவனால் தென்னிந்தி பிறவிக் யாவிலிருந்து வருகைதந்த குருடனானயாழ் இசைக்கும் வல்லான் பாணனுக்குப் பரிசாக வழங்கப்பட்ட "மணற்றிடர்"என்னும் யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ளது. இக்கிராமத்தின் மேற்குப் பகுதியில் (அதாவது நல்லூர் இராச தானியின்தென்கிழக்கு மூலையில்) பாணன் தன் உறவினர்களை அழைத்துவந்து வாழ்ந்த தற்கான வரலாற்றுச் சான்றாக பாணனால் வெட்டப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும், "பாணன்குளம்" அல்லது "பாணாங்குளம்" கூறப்படுகின்றது. காலப்போக்கில் 1959 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் நகர அபிவிருத்தி காரணமாக இக்குளம் தூர்க் இருந்தபோதும் கப்பட்டது. இவ்விட

இன் "பாணன்குளம்" என மானது றும் அழைக்கப்படுவதை நாம் காணலாம். இருபத்தைந்து சதுர கிலோ மீற்றர் சுற்றளவைக் கொண்ட இக்கிராமம் யாழ்ப்பாண மாநகரசபை, பிரதேசசபை ஆகிய உள்ளூராட்சி நிர்வாகங் கீழ் அமையப்பெற்று இருந்த யாழ்ப்பாண காரியாதிகாரி தோடு, பிரிவு என்னும் அரச நிருவாகத்துள் உள்ளடங்கி இருந்தது. பின்னர் 1972 ஆண்டு காலப்பகுதியில் உதவி அதிபர் பிரிவுகளாக அரசாங்க அரச நிர்வாகம் மாற்றமடைந்தபோது அரி யாலைக் கிராமம் நல்லூர் அரசாங்க அதிபரின் நிர்வாகத்தின்கீழ் உள்வாங் கப்பட்டது. தொடர்ந்து அரசாங்க அதி பர் பிரிவுகள் பிரதேச செயலகப் பிரிவுக மாற்றங்கண்டபோது நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவின் கீழ் கொண்டு கிழக்கு, மேற்கு மத்தி வரப்பட்டது. யென மூன்று பிரிவுகளாக இருக்கும் இக் கிராமத்தின் கிழக்குப்பகுதி மிக நீண்ட நிலப்பரப்பைக் கொண்டது. நெல்வயல் கள், மணற்றிடர்கள் நிறைந்து காணப்படும் இப்பகுதியில் சனப்பரம்பல் மிகக் குறை வாகவே இருக்கிறது. இது நல்லூர்ப் பிரதேச சபையின் உள்ளூராட்சிப் பிரி வைக் கொண்டது. மத்திய, மேற்குப் பகுதி களில் சனப்பரம்பல் நிறைந்தும் பௌதீக வளங்கள் வாழ்க்கையின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வனவாக இருப்பதோடு இப்பகுதிகள் யாழ்ப்பாண மாநகர சபையின் நிருவாகத்தின் கீழ் இயங்கி வருகின்றது. யாழ்ப்பாண மாநகர சபைக்குள் அமைந்த மத்திய பகுதி மேற்குப் ஆகிய இவ்விருபகுதிகளுமே மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாண நல்லூர் இராசதானி-இராட்சியத்தின் யோடு மிக அண்மித்தவையாக இருந்தது.

அரியாலைக் கிராமத்தில் கலைப் பாரம்பரியம்

அரியாலைக்கிராமம் கலைப் பாரம் பரியத்தைத் தொன்றுதொட்டு கொண்டி ருந்ததற்கு இதன் மேற்குப்பகுதியில் வாழ்ந் கருதப்படும் பாணர்களின் ததாக இருப்பும் காரணமாகலாம்.. மேலும் 1500ஆம் ஆண்டுகளுக்குப்பின் நல்லூரைக் கைப்பற்றிய போத்துக்கீசர் தம்மதத்தினை இலகுவாகப் பரப்புவதற்கு இம்மண்ணில் ஆடப்பெற்ற கூத்துக்கலை வடி வங்களையே கையாண்டார்கள். கூத்துக் கலையானது பாமர மக்களிடையே எவ் வாறு சென்றடையும் என்பதன் சூட் சுமத்தை அவர்கள் அரியாலைக் கிராமத் திலேயே கண்டிருத்தல் வேண்டும். நல் லூர் இராசதானியின் நுழைவாயில் கிராமமாக அரியாலைக் கிராமம் இருந் தமையே இதற்குக் காரணம் எனலாம். இதி லிருந்து நாம் ஓர் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளலாம். அரியாலையின் கலைப் பாரம்பரியமானது மன்னர் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே பரம்பரை பரம்பரையாக பேணப்பட்டு வந்துள்ளது என் பதே அதுவாகும். கலைத்துவம் மிக்க இக்கிராமத்தில் கூத்துக்கலையானது எவ்வாறு உருவகம் பெற்றிருக்கலாம் என்பதுபற்றி அடுத்து நோக்குவோம். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலிருந்து 1960களில் வெளியான சனரஞ்சக சஞ் சிகை "சிரித்திரன்" என்னும் சஞ் சிகையாகும். இதன் ஆசிரியர் சிவஞான சுந்தரம் அவர்கள்தனது சிரித்திரன் சஞ்சிகை யில் அரியாலைக்கிராமத்தின் கலைப் பாரம் பரியத்தைக் கண்டு இக்கிராமத்தை "அரியா கிராம்" என லைக் அழைப்பதிலும் பார்க்க "அரியகலையூர்" என்று அழைப் பொருந்தும் பதே சாலவும் எழுதியுள்ளார். அரியாலையின் கூத்துக் சிறப்பு கலையின் இதன் வாயிலாக வெளிப்பட்டமையானது பெரு அதன்

மையை எல்லோரும் அறியப் பெரும் வாய்ப்பாக இருந்தது.

அரியாலையில் ஆடப்பெற்ற கூத்துக் கலைகள்

1925 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்ன ரான காலப்பகுதி கூத்துக்கலைகள் உத் வேகம் பெற்றகாலப்பகுதியாகும். இக் காலப் பகுதியிலேயேநாட்டுக் கூத்துக் கள் பல வடிவங்களாக உருப்பெற் றன. இக்கிராம மண்ணில் தெருக் குத்து, வட்டக்களரி, தென்மோடி நாட்டுக்கூத்து, சிந்துவழி இசைக் சுத்து, சங்கீதஇசைக்கூத்து (இசைநாடகம்), தாளலயம் ஆகிய கூத்துக்கள் ஆடப்பெற் றுள்ளது. கூத்துக்கலையானது தொழி லாள வரக்கத்தினரிடையே இருந்து ஆரம்ப மானது என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை. தொழில் சார்ந்த செயற்பாடுகளின்போது இசைப்பாடல்களின் மூலம் இக்கூத் துக்கலையனாது ஆரம்பத்தில் பேணப் பட்டது. பின்னர் அதுவே அவர் களின் ஓய்வுநேரங்களில் சமூகம், சமூக மாக ஒன்றுகூடும்போது வெளிப்படத் தொடங்கியது. இவ்வாறு வெளிப்பட்ட கூத்துக்கலைகளில் முதன்மையானது தெருக்கூத்துக்களே ஆகும். கூத்துக்கள் ஆரம்பத்தில் ஆன்மீகக் கருத்துக் களையே மையமாகக் கொண்டு ஆடப்பட்டு வந்தன. அக்காலப் பரப்பில் வாழ்ந்த மக்களின் தேவையும் அது வாகவே இருந்தது. இதன் காரணமாக புராண இதிகாசக் கதைகள் தேர்ந்தெடுக் கப்பட்டன. கோலாட்டம், கும்மியாட்டம் என ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவை பின்னர் கூத்துவடிவங்களாகப்பரிணாமம்பெற்றது. அரியாலைப் பகுதியில் தெருக்கூத்து வடி வம் முதலில் ஆடப்பெற்ற கூத்து வடிவம் ஆகும். கொட்டகைக் கூத்துமுறை வரு வதற்கு முன்னால் பொழுது போக்கிற்காக மக்கள் கூடும் இடங்களில் இவ்வகைக் கூத்து

ஆடப்பட்டது. பெண்கள் கூத்துக்களில் கலந்துகொள்ள முன்வருவதில்லை. பெண் களின் பாத்திரத்தில் ஆண்களே ஆட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இதற்காக வேடப்புனைவுகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன.

அரியாலைக் கிராமத்தில் ஆடப் பெற்ற தெருக்கூத்துக்கள் கால்களில் சதங் கைகட்டி உடுக்கு, மத்தளம் ஆகிய வாத் தியக் கருவிகளின் பின்னணியில் பாடல் கள்கூத்துக்கலைஞர்களால் இசைக்கப்படும் போது பின்புலத்தில் அப்பாடல்களை பிற் பாட்டாக பலர் இசைப்பர். கூத்துக் கலைஞர்கள் அப்பொழுது தமது ஆடல் களை வெளிப்படுத்துவர். இவ்வாறான கூத்துக்கலை அரியாலை மேற்குப் பகுதியில் மிக நீண்டகாலமாக ஆடப் பெற்றது என்பதை எமது முன்னோர்களின் வாயிலாக அறியக் கிடைத்தது.

வட்டக்களரி என்னும் கூத்துக்கலை.

"வட்டக்களரி" என்னும் கூத்துக் கலை வடிவமானது அரியாலைக் கிராமத்தில் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு (1925ஆம் ஆண்டு) காலப்பகுதியில் ஆடப்பெற்றது. அப்பொழுது மேடை என்னும் கூத்தரங் கம் இருக்கவில்லை. வட்டவடிவில் நிலத்தில் கயிறு கட்டப்பட்டு அதற்குள் கூத்துக்கலைஞர்கள் சென்றுவர நாற் புறமும் வழிகள் விடப்படும். கூத்து ஆடும் கலைஞர்களே காட்சிக்கேற்ப உள்வட்டத் துள் சென்று ஆடக்கூடிய வகையில் அமைப்புமுறை இருக்கும். பிற்பாட்டுப் பாடுவோர்,பின்னணி இசைவழங்குவோர் வெளிப்பகுதிகளில் வட்டத்தின் இருந்த வாறே செயற்பாட்டை தமது மேற்கொள்வார்கள். மின்சாரவசதி 20 in லாத காலப்பகுதியாக அக்காலம் இருந்த சுற்றிவரத் தீப்பந்தங்கள் மையால் அவ்வெளிச்சத்திலேயே கப்பட்டு Juj

துக்கள் ஆடப்பட்டன. பின்னர் காஸ் விளக்கு(Gas Lamp) வெளிச்சம் உபயோகிக் கப்பட்டது. கலைஞர்களின் உடையலங் காரம், தலைக்கிரீடம், மார்புக்கவசம், கைப்புஜங்களில் அணியும் அணி ஆகியன மரப்பலகையால் மணிகள், கண்ணாடித் துகள் சேர்த்து வடிவமைக்கப்பட்டவையா கவும், கீழங்கியானது கரப்புவடிவிலான வர்ண அடையாகவம் தயாரிக்கப்பட் டவை ஆகும். கால்களில் பெரிய சதங்கைகள் கட்டப்படும். கலைஞர்கள் துள்ளி ஆடும்பொழுது இவை ஒலி எழுப்பும். ஆண், பெண், அரசர், மந்திரி, வேலையாள் ஆகியோரை ஆடையலங் காரங்களால் வேறுபடுத்திக் காட்டு வார்கள்.

இவ்வகையான "வட்டக்களரி" கூத்துமுறையானது பாணன்குளம் அமைந்த பகுதியிலிருந்து கிழக்குநோக்கி வரும் பாணன்குள வீதியில் (இப் பொழுது இவ்வீதியானது சென்பெனடிற் வீதியென அழைக்கப்படுகின்றது) அரி யாலை மேற்குப் பகுதியில் ஆடப்பட்டது. லவகுசன், கீசகன்வதை போன்ற கூத்துக்கள் இங்கு ஆடப்பட்டது. வட்டக்களரி கூத்துக் குரியவரவு, விருத்தம், தரு, கொச்சகம், கொச் சகத்தரு கல்வெட்டு, ஆசிரியம் ஆகிய பாடல் முறைகள் கொண்டவையாக இக்கூத்து முறை அமைந்திருக்கும். இக்கூத்து முறையைப் பின்பற்றிய கலைஞர்களான சின்னத்தம்பி தம்பு, சின்னத்தம்பி சின்னையா ஆகிய சகோதரர் களும், பெண்பாத்திரத்தில் அசத்திய பரமு கார்த்திகேசு(சந்தணம்) ஆகியோர் இவ் வட்டக்களரி கத்துக்கலையில் யம் மிக்கவர்களாக விளங்கிய கலைஞர்கள் அரியாலை மண்ணில் 1969ஆம் ஆவர். காலப்பகுதிவரை ஆண்டு இவர்கள் வாழ்ந்துள்ளார்கள். இவர்கள் அக்காலப்பகு தியில் வாழ்ந்த இளைய கலைஞர் களோடு சேர்ந்து இவ்வட்டக்

களரி கூத்து முறையினை ஆடிவெளிப்படுத்தியுள்ளார்க்ள. பெருங் கலை ஞர்களாகிய இவர்கள் வட்டக்களரிக் கூத்தின் எழுத்துப்பிரதிகளை ஓலைச் சுவட்டில் வைத்திருந்தார்கள். இவை இம்மண்ணில் வாழ்ந்த புலவர்களால் எழுதப்பட்டவையா? அல்லது இந்தியா விலிருந்து தருவிக்கப்பட்டவையா? என் பதை இக்கலைஞர்கள் கூட அறிந்திருக்க வில்லை.

நாட்டுக்கூத்துக் கலை வடிவம்

"வட்டக்களரி" கூத்துக்கலை வடி வத்தின் பின்னரான காலப்பகுதியில் அரி யாலை மண்ணில் ஆடப்பட்ட கூத்துக் கலை வடிவம் இதுவாகும். இந்நாட்டுக் கூத்தினை தென்மோடி நாட்டுக்கூத்தென மக்கள் அழைத்தார்கள். ஆட்ட முறையில் வட்டக் களரிக் கூத்து முறைக் கும் தென்மோடி நாட்டுக்கூத்து முறைக்கும் நிறையவே வித்தியாசங்கள் இருந்துள்ளது. பாட்டின் சாயல்களில், கூத் தின் அசைவுகளில் இவ்வித்தியாசங்கள் பெருமளவு காணப்பட்டன. நாட்டுக் கூத்திலும் வெண்பா, ஆசிரிய விருத்தம், எண்சீர், அறுசீர் விருத்தங்கள், கொச்சகம், தரு, கலித்துறை, வரவு கூறல், சிந்து, அகவல், தாழிசையும் தருவும் பாடல்களில் அமைந் திருக்கும். நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர்கள் எல் லோரும் பாடல் இசைக்கும் வல் லமை பெற்றவர்களாகவே இருப்பர். இக்கூத்தினை வழிநடத்தும் கலைஞர் களை "அண்ணாவியார்" என்றே அழைப் பர். வரவு கூறல் தனித்தனியே அமையும். கூத்தில் தான் ஏற்கும்பாத்திரம் பற்றி கலை வெளிப்படுத்துவான். (6 h 60T பாலும் அண்ணாவியாரே பிற்பாடலாக வரவு கூறல் பாடல்களைப் பாட கூத் துக்கலைஞர்கள் "ப" படிவிலும் "8" வடி விலும் மேடையில் வருவார்கள். ஆவே கோபம் ஆகியவற்றை வெளிப் சம்,

படுத்தும்போது நிலத்தில் கால்களால் உதைந்தவாறே பாடலிசைத்துக் கலை ஞர்கள் ஆடுவார்கள்.

இவ்வகையான கூத்துக்கள் பாணன் குளம் வீதிப்பகுதியிலேயே இடம்பெற் றுள்ளது. அரியாலையின் மேற்கு எல்லைப் பகுதி இதுவாகும். இதிலிருந்து ஓர் உண் மையை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். இப்பகுதியில் பாணன் பரம்பரையினரே வாழ்ந்திருக்கலாம் என்பதேயாகும். ஒன்ப தாம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் பாணன் வாழ்ந்ததாக சரித்திரம் எடுத்தியம்புவதும் இதற்குச் சான்றாகும். தென்மோடி நாட்டுக் கூத்துக் கலைவடிவமானது ஆரம்ப காலத்தில் உயரமாக அமைக்கப்பட்ட மண்மேடைகளில் ஆடப்பட்டது. அப்போ தெல்லாம் மேடை அரங்க அமைப்பு முறையோ, ஒலிபெருக்கியோ இருக்க வில்லை. அதனால் இக்கூத்துக்களுக்கு குரல்வளம் மிக்க உரத்த சத்தத்துடன் பாடக்கூடிய கலைஞர்களே கூத்துக் களில்பங்குபற்றக்கூடியதாகஇருந்தது.1960 வரை இம்முறையிலான கூத்துக்கள் அரி யாலை மேற்கெல்லைப் பகுதியில் ஆடப்பெற்றுள்ளன. பிற்காலத்தில் இந் நாட்டுக்கூத்துக்கள் மேடை அரங்க அமைப்பு முறையின்கீழ் ஆடப்பட்டது டன், ஒலிபெருக்கி அமைப்பு முறையும் கலைஞர்களின் கூத்துப்பாடல்களை வெளிப்படுத்தஉதவியாக இருந்தன. நா. சின் னத்துரை, கா.மதியாபரணம் ஆகியோர் பிற்காலப்பகுதியில் இந்நாட்டுக்கூத்து அண்ணாவிகளாக விளங்கினர் என்பது அறியக்கிடக்கின்றது.

கதைவழிக்கூத்து அல்லது சிந்து நடைக்கூத்து கலைவடிவம்.

கதைவழிக்கூத்து, சிந்து இசை நடைக்கூத்து அல்லது சிந்துநடைக் கூத்து என அழைக்கப்படும் இக்கூத்து வடிவம் தென்னிந்தியாவில் 1930ஆம் ஆண்டு பரசுராம ஆச்சாரி என்பவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இக்கூத்து வடிவமானது 1935ஆம் ஆண்ட அரியாலை மண்ணில் அரியா ளவில் லையில் வாழ்ந்த கலைஞர்களால் ஆடப் பட்டது. தொடர்ந்து இக்கூத்தானது இம் மண்ணில் ஆடப்பட்டு வந்துள்ளமை இங்கு குறிப்பிடக்கூடியது. காத்தவராயன்" என் னும் காவற்தெய்வத்தை மகிமைக் குள்ளாக்கி மேலும் **முத்துமாரி** என்னும் தெய்வத்தை மேன்மைப் பெண் படுத்தி நிற்கும் இக்கூத்துக் கலை வடிவ மானது "காத்தவராயன்" "ஆரியப்பூமாலை" என்னும் பெயர்களில் ஆடப்பெற்றது. இக்கதை வழிக் கூத்தானது புலந்திரன் கனவு அல்லி அருச்சுனா, கோவலன் கண்ணகி, **பவளக்கொடி** என்னும் கதைகளை மையமாகக் கொண்டும் ஆடப்பட்டமை முன்னவர்கள் மூலம் தெரிந்துகொள் ளப்பட்டவிடயமாகும்.

இக்கதைவழிக் கூத்துக் கலையானது அரியாலைக் கிராமத்தின் மேற்குப் பகுதி யில் வாழ்ந்த இருவேறு சமூக மக்களால் பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. அரியாலை புங்கன்குளத்தை அண்டி வாழ்ந்த கக் கலைஞர்களாலும், பாணன்குள வீதி யில் வாழ்ந்த சமூகக் கலைஞர்களாலும் இக்கூத்துக் கலைவடிவம் ஆடப்பட்டு வந்துள்ளது. இருந்தபோதும் புங்கன் குளத்தை அண்டி வாழ்ந்த கலைஞர்கள் இக் கதைவழிக்கத்தாக "காத்தவராயன்" கூத் தினை மட்டுமே ஆடியுள்ளார்கள். பாணன் குளத்து வீதியை அண்டி வாழ்ந்த மக் "காத்தவராயன்" கதையை கள் மட்டுமல்லாது வேறு கதைகளையும் கதைவழிக் கூத்தாக வெளிப்படுத்தியுள் இக்கூத்தின் கதாபாத்திரங்கள் ளார்கள். "கணிதஉடை" என்னும் உடைகளையே அணிவார்கள். கணித உடை என்றால் निलाला? இவ்வாறான உடையை தில்லானா மோகனாம்பாள்" திரைப்

படத்தில் வரும் நாடகக் காட்சி யில் மனோரமாஎன்ற நடிகையும், "ரோஜா சின்ன ரோஜா" என்ற திரைப்படத்தில் நாடகக் காட்சியொன்றில் ரஜனிகாந் என்ற நடிகரும் அணிந்து வருவதை நாம் பார்த்துள்ளோம். மேலங்கி முழங்கை வரை நீண்டிருக்கும், கீழங்கி முழங் கால் வரை இருக்கும் உடையில் குஞ் சரங்களும், மணிகளும்வேயப்பட்டிருக்கும் மிக அழகான இவ்வுடைகளையே இக்கூத்தின் கலைஞர்கள் அணிந்து ஆடி யுள்ளார்கள்.

இக்கூத்தின்வருகையின்போது ஒலி பெருக்கி வசதி இருக்கவில்லை. கொட்ட கைக்கூத்தெனும் மேடை அரங்கமுறையும், காட்சிகள் மாற்றம் பெறும், திரைச் சேலை அமைப்பு முறையும் இருந்தன. கதை வழிக்கூத்து, சிந்து இசை நடைக்கூத்து என் னும் இவ்வகைக் கூத்தான "காத்தவராயன்" வரலாறு கூறும் கூத்தானது இரு இரவுகள் இடம்பெறுவதுண்டு. "காத்தவராயன்" கூத்தானது காத்தவராயனின் பாலப் பருவத்திலிருந்து கதையானது ஆரம்பிப் பதால் இந்நிலை ஏற்படுகின்றது. நீண்ட கதாபாத்திரங்களைக் கொண்ட இக்கூத் தினை மேடையேற்ற பலகலைஞர் கள் தேவைப்படுவதனால் இரண்டு, மூன்று வந்துபோகும் கதாபாத்திரங்களை ஒருவர் ஏற்கும் நிலையும் ஏற்படும். உடுக்கு, தாளம், கால்களில் கட்டப்படும் சதங்கை ஆகி யன இக்கூத்தின் பின்னணிக்கான இசைக் கருவிகளாகபயன்படுத்தப்பட்டன. கூத்தில் கலைஞர் பாடும் பாடலை பிற்பாட்டிற் குரிய கலைஞர்கள் மீட்டுப் பாடும் போது கலைஞர் மேடையில் ஒருவித கெந்தல் நடையுடன் வருவது பார்ப்போரை உள்ளங்குளிரவைக்கும். அரியகலையில் பலகலைஞர்கள் இக் கூத்து வழியில் கூத்தினை ஆடியபோதும் குட்டி செல்லர் என்பவர் **मेळाळा** कं பாணன்குள வீதிப்பகுதியிலும், காத்தான் கந்தையா என்பவர் புங்கன் குளத்தை அண்டிய பகுதியிலும் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கினார்கள். இக்காத்தவராயன் சிந்து இசை நடைக்கூத்து தற்பொழுது ஒரு மணித்தியாலத்தில் மேடையேற்றும் அளவிற்கு மிகச்சுருக்கமாக இப்பகுதிகளில் மேடையேற்றப்பட்டு வருவதை நாம் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. காலத்தின் தேவைக்கேற்ப கூத்துமுறைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டு சுருங்கிய வடிவம் பெறுவதுகதையின் தன்மையை புரிந்துகொள்ள முடியாமற் போவதை மறுப்பதற்கில்லை.

சங்கீத இசைக்கூத்தும், இசைநாடக வடிவமும்

சங்கீத இசைக்கூத்தானது அரியா லையின் மத்திய பகுதியில் வாழ்ந்த கலைஞர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. பெரியதம்பி சபாபதிப்பிள்ளை என்பவ ரால் இக்கூத்து அரியாலை மண் ணில் அறிமுகம் செய்துவைக்கப்பட்டது. அடிக்கடிதென்னிந்தியா சென்று வந்த இவர் அங்கு ஆடப்படும் சங்கீத இசைக்கூத்துக்களைப் பார்த்ததோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் கூத்துக்கள் பற்றிய நூல்களையும் எடுத்துவந்து அரி யாலை மண்வாசனைக்கேற்ப அவற்றில் மாற்றங்கள்செய்து "அல்லி அருச்சுனா" என் னும் சங்கீத இசைக்கூத்தினை மேடை யேற்றினார். அக்காலப் பரப்பில் "ஆர்மோனியம்" என்னும் விலை கூடிய இசைக்கருவியை இந்தியாவில் இருந்துகொண்டு வந்து கூத்துக்களின் பின்னிசைக்காக அரியாலைக் கிராமத் தில் பயன்படுத்தியவரும் இவரே ஆவார். வழிநடத் இவர் சங்கீதஞானம் மிக்க இசைக்கூத்தானது திய முழு-சங்கீத இசைப்பாடல்களைக் கொண்டது. நீள நகர்த் மூலமே கதையை பாட்டின் இக்கூத்துக் கலை क्रीं செல்லும்

வடிவமானது பார்வையாளர்களை மகிழ்ச்சிக்கடலில் ஆழ்த்தியுள்ளது என் பதை இச்சங்கீத இசைக்கூத்தில் பங்குகொண்ட கலைஞர்களை அவரவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட கதாபாத்திரப் பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டமை பெரும் சான்றுகளாகும். "அல்லி பரமு", "அருச்சுனர் தம்பிப்பிள்ளை" என ஆடிய கூத்தின்கதாபாத்திரப்பெயர்களால் அழைக்கப்பட்ட இவர்களின் பரம்பரையினரை விழிக்கும்போது இன்றும் அப்பட்டப் பெயர்கள் ஒட்டி நிற்பதை அரியாலை மண்ணில் காணலாம்.

இவ்வாறு ஆடப்பட்ட சங்கீத இசைக்கூத்தே மருவி பாரம்பரிய இசைநாடகமென உருவெடுத்தது. கொட் டகை அரங்க செயற்பாட்டு முறையில் ஆர்மோனியம், மிருதங்கம் என்னும் வாத்தியஇசைக்கருவிகளோடுமேடையேற் றப்பட்ட இவ்விசை நாடகமானது இலங்கையில் மட்டுமல்லாது வெளி நாடுகளிலும் அரியாலை மண்ணில் வாழ்ந்த கலைஞர்களை, அவர்களின் புகழை, திற மையை வெளிக்கொணரவைத்தது. வெண்பா, விருத்தம், பாடல்கள் இடையிடையேவசனங்கள் சேர்ந்து இசைக்கப்பட்ட இக்கூத்து வடிவமானது "இசைக்கூத்து" என அழைக்கப்படாமல் ஏன் இசைநாடகம் என அழைக்கப் பட்டது என்பதன் காரணம் என்ன? நாகரீக வளர்ச்சி அடைந்த இக்காலப் பரப்பில் தென்னிந்திய சினிமாக் களின் தாக்கம் உணரப்பட்டது. தென்னிந் தியாவில் இருந்து "சங்கரதாஸ் சுவாமிகள்" என்பார் இவ்விசை இலங்கை யாழ்ப்பாண நாடகங்களை முடுக்குகளி மாவட்டத்தின் സ്ത്ര லெல்லாம் **"ஸ்ரீபாலவினோத நாடகசபா"** கம்பெனிமூலம் நாடகக் என்னும் இந்நாடகக் மேடையேற்றியிருந்தார். இவ்விசைக்கூத்தினை கம்பனியினரே

"இசைநாடகம்" என அறிமுகப்படுத்தி இருந்தார்கள். இவ்விசை நாட கங்கள் யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் வாழ்ந்த கலைஞர்களை ஈர்த்தமையினா லும், இவ்விசை நாடகங்களே தென் னிந்தியச் சினிமாக்களாக வெளிவந்தமை யினாலும் எம் நாட்டவர் இவ்விசை நாடகங்களையும் பழகி மேடையேற்றத் தொடங்கினார்கள். இவ்வாறு முன் னெடுக்கப்பட்ட இசைநாடகமானது அரி யாலை மண்ணிலும் வேரூன்றியது. எங் கும் நாடக சபாக்கள் தோன்றின. இதன் வெளிப்பாடாகவே 1935 ஆம் ஆண்டு "அரியாலை ஸ்ரீ கலைமகள் நாடக சபா" தோற்றம் பெற்றது. இச்சபாவினரே இசைநாடகத்தை அரியா லைப் பகுதியில் அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் ஆவர். இவர்கள் சங்கரதாஸ் சுவாமி களின் நல்லதங்காள், நந்தனார், அரிச் சந்திரா, வள்ளி திருமணம், சத்தியவான் சாவித்திரி, அல்லி அருச்சுனா, சாரங்க தாரா ஆகிய இசைநாடகங்களை சங்கர தாஸ் சுவாமிகளின் பாடல்களோடு தாமும் நாடகக் காட்சிக்கேற்ப பாடல் களை அமைத்து மெருகூட்டி மேடை யேற்றி இருந்தார்கள். இவ்வாறு இவர் கள் பல இசைநாடகங்களை கற்பனைக் கதைகளை மையமாக வைத்தும் எழுதி மேடையேற்றியுள்ளார்கள். இதற்கான பாடல்களை நீலன் செல்லக்கண்டு என்பாரும், மூதறிஞர், கவிஞர் அரியாலையூர் வேலுப்பிள்ளை ஐயாத் துரையும் இயற்றியிருந்தார்கள். அரியா லையில் இந்நாடக சபாவினரால் மேடையேற்றப்பட்ட இசைநாடகங்களில் வள்ளி திருமணம் ழ്യീഖണ്ണി, அல்லது சாவித்திரி சத்தியவான் ஆகிய இசைநாடகங்கள் அரியாலை மண்ணில்

மட்டுமல்லாது இலங்கை பூராகவும் இவர்களின் திறனாற்றலை வெளிப்படுத்தி இருந்தது. இசை நாடகங்களின் மூலம் புகழ்பெற்ற கலாபூஷணம் வி.கே. இரத்தினம், ஸ்பெசல் நடிகர் வி. செல்வரத்தினம் ஆகியோர் ஈழத்தின் முன்னணி இசைநாடகக்கலைஞரானவி.வி. வைரமுத்துவுடனும், மற்றும் முன்னணிக் கலைஞர்களுடனும் பெண்பாத்திரத்தில் நடித்துள்ளனர். 1958ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் அரியாலை மண்ணில் முழுநீள வசன நாடகங்கள் உருவெடுத்தன. புராண, இதிகாச, கற்பனைச் சரித்திர, சமூக சீர்திருத்த நாடகங்கள் அரியாலை மண் ணில்மேடையேற்றப்பட்டபோதும், பாரம் பரிய இசைநாடகங்கள், கதைவழிக் கூத்து என்பன நிலையான இடத்தைப் பெற்றிருந் தன. 1980ஆம் ஆண்டளவில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட தாளலய நாடகங்கள் அரி யாலைமண்ணிலஆடப்பட்டபோதும்கூட அவற்றால் நிலையான இடத்தைப் பெற முடியவில்லை. பத்மா கலாமன்றம் 1960ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் அமைக் கப்பட்டது. இம்மன்றமானது நாட்டுக் கூத்து, கதைவழிக்கூத்து என்பவற்றை ஓரளவாவது பேணிப்பாதுகாத்துள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அரியாலைக் கிராமம் பாரம்பரிய கூத்துக்கலையின் பிறப்பிடமாக மட்டுமல் லாது உறைவிடமாக விளங்கியது என் பதையாரும்மறுப்பதற்கில்லை. ஓர்இடைக் காலத்தில் நாட்டில் இடம்பெற்ற அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக பின்னடைவு ஏற்பட்டபோதும் இன்று மீண்டும் இம்மண்ணில் பாரம்பரிய கூத்துவடிவம் துளிர்விடத் தொடங்கி யுள்ளது.

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் பரதநிருத்திய ஆடல் மரபும் நாட்டிய நிறுவனங்களும்

என்.எஸ்.ஸ்ரீகண்ணன்

முதுதத்துவமாணி (பரதநாட்டியம்), இயக்குனர்-நர்த்தன ஷேத்திரா

க

டந்த காலத்தின் சுவடுகள் நிகழ் காலத்தில் எத்தகையப் பதிவு களை எடுத்துச்செல்கின்றன, பாரம்பரிய சமூகப்பண்பாடு எவ்வாறு கலையில் வெளியீடு

செய்கின்றன, மாற்றமடைகின்றன என்பன வற்றைப்படைப்புக்களினூடாக அறியமுடி கின்றது. வரலாறு என்பது கலை வரலாறாக நோக்கப்படுவதுடன் சமூக இனத்தின் பொக்கிசங்களாகவும், ஓர் பார்க்கப்படு அடையாளங்களாகவும் கின்றது. கலாசாரம், பண்பாடு, பாரம் பரியம் அனைத்தினதும் பிரதிபலிப்பே "நல்லூர்ப் கலைப்படைப்பு. பிரதே சத்தை மையமாகக் கொண்ட பரத நிருத்திய ஆடல் மரபு" நல்லூர்ப் பிர தேசத்தினை மையப்படுத்தி பரத அழகியல், வரலாறு, நிருத்தியத்தின் பாணிகள், கலைஞர்கள், நிறுவனங்களை நோக்குவதாக அமைகின்றது. பரதநிருத் தியம் பற்றிய தரவுகள் கலை வரலாற்றோடு நோக்குதலும் இதன் தேடலை அடுத்த நபருக்கு வழங்குதலும் முக்கியமாகின்றது. யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபை எல்லைக் குட்பட்ட பகுதியாக நல்லூர்ப் பிரதேச அமைகின்றது. நல்லூர்ப் செயலகம் பிரதேசத்தில் காலனித்துவச் செல்வாக்கு, உள்நாட்டுப் போர்ச்சூழல் காரணமாக கலைவடிவங்கள், கலைஞர்கள் பற்றிய ஆவணங்கள் அழிந்தும், தரவுகள் மறைக்கப்பட்டும் உள்ளன. பாது ஆவணப்படுத்தலும், காத்தலும் ஆய்வு மேற்கொள்ளுதலும் முக்கியமாகின் நல்லூர்ப் பிரதேசத்தினை மைய நிருத்திய மாகக்கொண்டு பரத

வரலாற்றினை கட்டியமைத்தலும் அழகியல் பின்புலன்களை அடையாளம் காணுதலும் ரசனைக்கு உரியதாக்குவதும் முக்கியமானதாகும். பரதநிருத்திய ஆட லிற்கும், ஆற்றுகையாளனுக்கும் உள்ள தொடர்பு, சமூகத்திற்கும் உள்ள தொடர் புகள் என்ன என்பன பற்றிய தரவுகளும், கேள்விகளும் முக்கியமாகின்றது.

நல்லூர்ப் பிரதேச பிரிவுகள் யாவுமே வரலாற்றுச் சிறப்பம்சங்களை, வரலாற்று முக்கியத்துவங்களை தமதாக்கிக்கொண்டு தலைநிமிர்ந்து நிற்பவை. சைவமும் தமிழும் வளர்ந்த பிரதேசமாக நல்லூர் விளங்கு கின்றது. நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயம், நல்லை ஆதினம், நாவலர் மண்டபம் இதற்கான எடுத்துக்காட்டுகளாகும். கலைகள் என்பது சமூகத்தின் விம்பமாகப் பார்க்கப்படுகின்றன. நடனம், நாடகம், இலக்கியம், கூத்து, இசைநாடகம், ஓவியம், சிற்பம், கட்டடம், இசை, சலனம், குறும்படம் போன்ற நுண்கலை வளர்ந்த, வளர்ந்து வடிவங்கள் கின்ற இடமாக நல்லூர்ப் பிரதேசம் விளங்கு கின்றது. இப்பிரதேசத்தில் பரதம், கத களி, கூத்து, கிராமியநடனங்கள் சடங்கு நோக்குடனும், சமயப்பற்றார்வத்தினூ டும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வருகின்ற ஆடல் வடிவங்களாகும். ஆடலின் தொடர் பாடல் ஊடகமாக உடல்மொழி விளங்கு கின்றது. மனிதன் தன் இன்ப, துன்ப உணர்வு உடலசைவுகளால் வெளிப் களை படுத்துகின்றான். தென்னிந்தியாவுக்குரிய பண்டைய பரதநிருத்தியம் இலக்கியங் களில் **கூத்து** என்றே அழைக்கப்பட்டது.

தாசியாட்டம், சதிர், சின்னமேளம், பரதநாட்டியம், பரதம், ஆடற்கலை என பல்வேறு காலகட்டங்களில் சமூகபண்பாட்டு சூழலுக்கேற்ப அழைக் கப்பட்டு வந்தன. தென்னிந்தியாவுக்குரிய பரதநிருத்தியம் நல்லூர்ப் பிரதேசத் திலும் பரவலாக்கம் அடைந்திருப் பதனைக்காணலாம்.

பரதநிருத்தியம், பண்பாடு, அழ கியல், கலைத்துவ நெறிமுறைகளைக் கொண்டுள்ளது. அசைவு, வெளி, லயம், வர்ணம், பாவம், நேரம், சமநிலை, இயைபு, சந்தம், உணர்ச்சி, உடல்வலு என்பன உட லோடும் உறுப்புக்களுடனும் தொடர்பு படுகின்றபோது பரதத்தின் அழகியல் கலைத்துவம் வெளிப்படுகின்றது. லோக தர்மி, நாட்டியதர்மி, த்விபங்குநிலை, மண்டலஸ்தானம்(அரைமண்டி), ரஸங்கள், ஹஸ்தங்கள், ஸாரிகள், அபிநயங்கள், அடவுகள், தாளங்கள், ஜதிகள், சாகித்தியங் நட்டுவாங்கப் பின்னணி, கர்நாடகஇசை, வேடவுடை, ஒப்பனை என்பனவும் பரதநிருத்தியத்தின் அழகி யலை தீர்மானிப்பவையாக அமைகின்றன. மனித உடல்,உள,சமூக விருத்திகளில் பரதம் துணைநிற்கின்றது. பரதநிருத்தியம் தனிநபர், குழுஆடல் வடிவமாக சமூ கத்தின் விழாக்கள், சடங்குகள், கொண் டாட்டங்கள், பொழுதுபோக்கு நிகழ்வு களில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வருகின் றன.

யாணிகள்

கலை அளிக்கைவெளிப்பாட்டின் அடையாளம் அல்லது முத்திரை, பாணியை உருவாக்குகின்றது. பரதநிருத்தியம் உல மொழி பூராகவும் இன, மத, வேறுபாடின்றிபரவலாக்கம்செய்யப்பட்டி ருப்பதனைக்காணலாம். பரதநிருத்தியத் திலே அபிநயித்துக் காட்டுகின்ற ஐதி ஆடல்முறை, ஆட்டமுறைகள், அடைவு கள் முக்கியம் பெறுகின்றன. பரதத்தில் சிலர் முகபாவத்திற்கும், சிலர் தாள

விகாரங்களுக்கும், சிலர் லாவங் களுக்கும், சிலர் விறைப்பான அங்கலய பிரயோகங்களுக்கும், சிலர் கம்பீரத்திற்கும் சிலர் கரணநிலைசிற்பங்களுக்கும் முக்கி யத்துவம் கொடுப்பர். இதனடிப் படையிலேயே பரதநிருத்தியத்தின் பாணி கள் நோக்கப்படுகின்றன. இந்திய பரத நிருத்தியமரபில் பந்தணைநல்லூர்ப் பாணி, வழுவூர்ப்பாணி, தஞ்சாவூரப்பாணி, காஞ்சி புரம்பாணி, மைதூர்ப்பாணி, திருவாரூர்ப் பாணி, கலாஷேத்திராபாணி என்பன காணப்படுகின்றன. காலம் வெளி சார்ந்ததாகக் கலாசாரம் சார்பானதாகக் காணப்படுகின்றது. இந்த ஊடாட்டத்தின் அடியாகவே பாணி கின்றது. நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் இந்தியா வில் நிலவும் நடனப்பாணியான பந்தணை நல்லூர்ப்பாணி, வழுவூர்ப்பாணி, கலாஷேத்திராபாணி ஆசிரியார்களால் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு வந்தன. சம காலத்தில் பாடசாலை, பல்கலைக் கழகத்தில் வழுவூர்ப் பாணிகள் பயில் நிலையில் இல்லாததன் காரணத்தினால் பிரதேத்தில் வழுவூர்ப்பாணி நல்லூர்ப<u>்</u> மரபானது வழக்கொழிந்து போயுள் ளது. உருவம் உள்ளடக்கம் கலைப்படைப் பில் முக்கியம் பெறுகின்றன. சமூகத் தில் நடந்ததை நடப்பதை முன்மொழிவ தாய் கலைப்படைப்பின் கருப்பெருள் அமைகின்றன. இப் பிரதேசத்திற் குட்பட்ட ஆடல்மரபில் மகாபாரத, இதிகாச கதாநாயகர் இராமாயண களும் சிவன், சண்முகன், விநாயக, சக்தி, விஸ்ணுபுராண கதாநாயகர்களும் நிருத்திய மார்க்க உருப்படிகளில் நாயக, நாயகியராக விளங்குகின்றனர்.

பரதநிருத்தியம் மார்க்கமாக மட்டு மன்றி இதிகாசபுராண, சிறுவர் மன உளப் பாங்கு, சமூக, குறியீட்டு, வரலாற்று, கற் பனை சார் கருத்துக்களை முன்வைத்து நிருத்தியநாடகங்களாகவும் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன. போராட்டகாலத்தில் பரத நிருத்தியத்தினைமையப்படுத்திக்குறியீட்டு ரீதியான ஆற்றுகைகளை படைத்துள் ளனர். சமகாலத்தில் பரதநிருத்தியத் தினை மையப்படுத்தி சமகால ஆடல் வடிவங்களிலும் ஆற்றுகைகள் மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

கோயில்களில் பரதநிருத்தியம்

தமிழகத்தில் தோற்றம் பெற்ற பரதநிருத்தியம் தமிழ் சமூகத்தின் பண் பாட்டு அடையாளமாக காணப்படுகின் றது. புவியியல் ரீதியாக இலங்கை இந்தி யாவுக்கு அண்மையில் இருப்பதால் கலை பண்பாட்டு ரீதியான தாக்கங்கள் காணப் படுவதனைக்காணலாம். தமிழகத்தினைப் போல் பரதக்கலையினை யாழ்ப்பாண மன் னர்கள் வளர்த்தனர் என்பதனை வையா பாடல், கைலாயமாலை நூல்களினூ டாக அறியமுடி கிறது. கோயில்களை மைய மாகக்கொண்டே இந்துக்கலைகள் அனைத் தும் வளர்ந்தன. காலனித்துவ ஆட்சியில் குறிப்பாக போர்த்துக்கேயருடைய ஆட்சி யில் இந்துக்கோயில்கள் இடிக்கப்பட்ட துடன் தமது கிறிஸ்தவ மதத்தி னையும், மதம்சார் கலைகளையும் பரப்பினர். இதனால் கோயிலோடு சேர்ந்துவளர்ந்த பரதமும் நலிவடைந்தது. பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்காலத்தில் மத பண்பாட்டு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்ட போது யாழ்ப்பாண, தமிழக மக்களிடையிலான அரசியல் சமய பண்பாட்டு ஊடாட்டங்களிலும் நிகழ்ந் தன. இந்திய நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார்களுடைய பொருளாதார ரீதியான தொடர்புகள் யாழ்ப்பாணத்தில் கோயில்கள் கட்டப்பட்டதுடன் கோயில் சார் கலைகளும் வளர்க்கப்பட்டன. நல் லூர்ப் பிரதேசத்திற்குட்பட்ட கோயில் களின் கோபுரங்கள், தேர்களில் நடன சிற்பங்கள், நடன ஓவியங்கள், நடனகரணங் கள் காணப்படுகின்றன. நல்லூர்க் கோயில் உள்சுற்றுப்பிரகாரத்தின் வடக்குப் பகுதியி மேற்கு லும் பரமேஸ்வரன்சிவன்கோயில் கரணங்கள் சுவரிலும் 108 வரை யப்பட்டுள்ளன.

கோயில்களில் பரதக்கலையை வளர்ப்பதற்காக தேவரடியார்கள் இருந் தார்கள். 19ம் நூற்றாண்டளவில் யாழ்ப் பாணக் கோயில்களுக்கென தனித்தனி நடன மாதர்கள் இருந்ததாகக் கூறப்படு கின்றது. நல்லூாக் கந்தசுவாமி கோயில் களில் பூசைக்காலங்களில் நடனம் ஆடு வதற்கென தேவதாசிகள் இருந்தனர். நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் திருவிழாவின் போது சாயங்காலப் பூசைக்கும் இரண்டாங்காலப்பூசைக்கும் இடையே வசந்தமண்டபத்தின் எதிரே பொதுப்பெண்களின் நடனசங்கீத நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. திருவிழாக் காலங்களில் தேவதாசிகள் நடனமாடுவது சாதாரணமான நிகழ்ச்சியாக இருந்துள் ளன. "அழகிய கோயில் பெண்கள் ஏராள-மான நகைகளால் தங்களை அலங் கரித்துக்கொண்டு சிற்பவேலைப் பாடுகள் நிறைந்த தேரின்முன் நடன மாடினார்கள்..."என மிறின்வின்ஸ்லோ தனது குறிப்பில் எழுதியுள்ளார். (குணராசா: 1979 :52) தேவரடியார்கள் கோயில் காணிகளில் குடியமர்த்தப்பட்டு அவ்வவ்கோயில்களில் மட்டும் சேவ-கம் புரிந்தனர். (வலன்ரினா:2008 :9,10) தேவதாசிகள் சிலர் ஒப்பந்த அடிப் படையிலும் சிலர் தரகர்,வணிகர் மூலமும் வரவழைக்கப்பட்டனர்.

சின்னமேளம் ஆடிய குழுக்கள் செற் என அழைக்கப்பட்டனர். நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் முத்திரைச்சந்தியில் கந்தையா செற், வண்ணார்பண்னையில் இராமசாமி செற், ஈஸ்வரி செற்,மல்லிகா செற், கொக் குவிலில் சின்னத்துரைசெற், வேணு கோபால் செற், பொன்னுச்சாமி இராசலட்சுமி செற் என குழுக்களாக இருந்து ஆற்றுகை நிகழ்த்தியதாகக் (வலன்ரினா: 2008: கூறப்படுகின்றது. 77,78). நல்லூர்க் கந்தசாமிகோயில், கல் கட்டைப்பிராய்பிள்ளையார் வியங்காடு கோயில், திருநெல்வேலிசிவன்கோயில், மஞ்சவனப்பதி கொக்குவில் (முருகன்

அரசடிப்பிள்ளையார்கோவில், கோவில், கே.கே.எஸ்.வீதியில்அமைந்துள்ள நாச்சி மார் கோவில், கொக்குவில் நந்தாவில் அம்மன்கோயில், கல்வியங்காடு இலந் தையடி அம்மன் கோயில்களில் சின்ன ஆடியதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆரம்ப காலத்தில் பக்தியுடன் புனித மான ஓரு தெய்வக்கலையாக, தொண் டாக, பூசையின் ஒரு பகுதிக்கிரியையாக இடம் பெற்ற தேவரடியாரது நாட்டிய மானது பின் சமூக மயப்படுத்தப்பட்டு பொழுதுபோக்கிற்குரியதாக மாறியது. தமிழகத்திலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் எதிர்ப் எழுந்தன. பரதநிருத் புக்குரல்கள் தியத்தின் மறுமலர்ச்சியில் இந்தியாவில் ஈ.கிருஸ்ணையர், ஸ்ரீமதி ருக்மணி அருண் டேல் முக்கிய கலைஞர்களாக விளங்குது போல் யாழ்ப்பாணத்திலும் எம்.எஸ். பரம், கலைப்புலவர் நவரத்தினம், வீரகத்தி, வி.ஆர்.இராசநாயகம், கலையரசு சொர்ண லிங்கம், ஏரம்பு சுப்பையா, கீதாஞ்சலி நல் லையா போன்றோரது செயற்பாடு முக் கியம் பெறகின்றது. பெண்கள் பரதம் பயில தடையேற்பட்டகாலத்தில் இவர்களுடைய முயற்சியினால் கல்விமான்களின் பிள்ளை களும் குடும்பப்பெண்களும் பரதத்தினை பயிலத்தொடங்கினர். இந்திய கலைஞர் களுடைய வருகை என்பது நல்லூர் பிதே சத்திற்குட்பட்ட கலைஞர்களையும் நடனத் தின்பால் விரும்பி தமிழகம் சென்று பரதக் கலையினை கற்கத்தூண்டுகோலாக விளங் கின.

ஆலயங்களில் மீண்டும் கலை வளரத்தொடங்கின. யாழ் கள் பல் கலைக்கழக "பார்வதி சமேத பரமேஸ் வரன்" ஆலய கும்பாபிஷேகத் தினத்தில் ஊஞ்சலினைத் தொடர்ந்து ஸ்ரீமதி சாந்தினி சிவனேசனின் மாணவன் அருள் மோகனின் ஆடல் இடம்பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தொடர்ந்து 21.10.1993 அன்று நவராத்திரி விழாவின் 6ஆம் நாள் கிரியையின் பின் யாழ். பல்கலைக்கழக சிவன் கோயிலில் நடனத்

துறை உதவிவிரிவுரையாளர்கள் விக்னேஸ் வரி சரவணமுத்து, மைதிலிஅம்பலவாணர் ஆகியோரது நடன நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கோயி சமகாலத்தில் நல்லூர்க் லின் மகோற்சவகாலங்களில் ஆலய சுற்றாடல்களில் நாவலர் மன்டபம், நல்லை ஆதினம், மகேஸ்வரன் மணி மண்டபங் மண்டபம், துர்க்காமணி களில் பரதநிருத்தியம் ஆற்றுகை செய் இந்திய யப்பட்டு வருவதுடன் கலைஞர்களின் வருகையும் ஆற்றுகைகளும் இடம்பெறுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தி லுள்ள இந்திய துணைத்தூதரகத்தின் அனுசரணையுடன் வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் 2011 ஆம் ஆண்டின் பின்பு வருடந்தோறும் நல்லூர்க் கந்தன் ஆலய தேர்உற்சவ காலங்களில் இந்திய நடன, இசைக் கலை ஞர்களின் ஆற்றுகையை நல்லூர்ச் சூழலில் நடாத்தி வருகின்றது.

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் பரத நிருத்திய நிறுவனங்களும் ஆசான் களும்.

கலைகளும், கலைவளர்க்கும் நிறு வனங்களும் பண்பாட்டை வெளியீடு செய் யும் குறிகாட்டியாகவும் சமூகத்தினை எடுத்துணர்த்தும் உயிர்ப்பு மையங் களாகவும் தொழிற்படுகின்றன. நல்லூர்ப் பிரதேச பரதநிருத்திய வளர்ச்சியில் பரதநிருத்திய நிறுவனங்களின் பங்கு முக்கியமானதாகும். பிரதேசத்தின் கலை ஞர்கள் பலர் தாம் வாழ்ந்த பகுதிகளில் கலை நிறுவனங்களை நிறுவி வளர்த்து வந்துள் தனிநபர்நிறுவனங்கள், ளனர். **தனியார்** நிறுவனங்கள் மட்டுமன்றி அரச நிறுவனங் வளர்ச்சிக்கான களும் பரதநிருத்திய பாதைக்கு வித்திட்டனர்.

நவீன கல்விமுறை பரதநிருத்திய பரவலாக்கத்திற்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தன. இலவசக் கல்வியுடன் இணைந்த மக்கள் மயப்பட்ட பாட-சாலைகளே ஆரம்பகால பரதநிருத்திய ஆற்றுகைக்கான மையங்களாக விளங் கின. பாடசாலை விழாக்கள், போட்டி களை மையப்படுத்தி மாணவர்கள் தயார்ப்படுத்தப்பட்டனர். 1950,60,70 களில் யாழ் இந்துமகளிர் கல்லூரி, யாழ் கனகரத்தினம் மகாவித்தியாலயம், கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி பாடசா லைகளில் பரதம் கற்பிக்கப்பட்டன. கலை ஞர் ஏரம்பு சுப்பையா அவர் களால் நெறிப்படுத்தி யாழ் கனகரத் தனம் மகாவித்தியாலய மாணவர்களால் யுனேஸ்கோ நிறுவனத்தில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்ட கிராமிய நடனம் முதலிடத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டுள் ளது.

1980 களின்பின் நடனத்துறையில் ஏற் பட்ட வளர்ச்சி என்பது வட இலங்கை சங் கீத சபை, கோப்பாய் ஆசிரியர் கலா சாலை, கல்வியற்கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் சார்பானதாக அமைகின்றது. பல்கலைக்கழகஅனுமதி, நிறுவனப்படுத் தப்பட்ட நடன கற்கை சார்பான முன்னெடுப்புக்கள், தொழில்சார் கட்ட மைப்புக்கள் முக்கியமாகின்றது. இத னால் பரதநிருத்திய வளர்ச்சியில் தனியார் நிறுவனங்களின் முயற்சிகளும் தனிநபர் முயற்சிகளும் முக்கியம் பெறலாயின.

கலாபவனம்.

கலைச்செல்வன் ஏரம்பு சுப்பை யாவால் 1956 இல் கொக்குவில் மேற்கில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட முதலாவது தனியார் நிறு வனமாக "கலாபவனம்" விளங்குகின்றது. 1958 இல் கலாபவனத்திற்கான நிரந்தர கட்டத்திற்கான அத்திவாரம் இடப்பட்டு 1960.06.06 முதல் நாள் வகுப்பு இடம் பெற்றது. பந்தனை நல்லூர் பாணியிலான பரதநிருத்தியம், கதகளி, மிருதங்கம், வாய்ப் பாட்டு, மோகினியாட்டம், கிராமியநடனம் என்பன இங்கு கற்பிக்கப்பட்டன. சம

காலத்தில் பரதிருத்தியம் மட்டுமே கற்பிக் கப்பட்டு வருகின்றது. கலைச்செல்வன் ஏரம்பு சுப்பையா தந்தை ஏரம்பு அண்ணாவியாரிடம் ஆரம்ப நடனக்கலை யினைக் கற்றுக்கொண்டு இந்தியாவில் கதகளியை நடனநிகேதனத்தில் (சென்னை) குரு கோபிநாத்திடமும், பரதத் தினை திருச்செந்தூர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையிடமும் கற்றார். இந்திய திரைப் படமானசந்திரலேகா, சக்ரதாரிஆகியபடங் களில் நடனமாடியுள்ளார். 1952 இல் வடபகுதிஆசிரியர் முதல் நியமனம் நெடுந்தீவில் கிடைக்கப்பெற்றார். இரா-மநாதன் கல்லூரி, யாழ் இந்து மக-ளிர் கல்லூரி, வேம்படி மகளிர் கல்லூரி, பண்டத்தரிப்பு பெண்கள் பாடசாலை, யாழ் கனகரத்தினம் மத்திய மகா வித்தியால யம், கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி ஆகிய பாடசாலையில் நடன ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். "கலைச்செல்வன்", "அரசகேசரி" விருது-களைப் பெற்றுள்ளார். யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, காலி, வவுனியா, மன் னார், குருநாகல்போன்றஇடங்களில் ஆற்று கைகளை மேற்கொண்டுள்ளார். கலாபவன மாணவர்களின் தயாரிப்பில் பல நிருத்திய நாடகங்கள் தயாரித்து வழங்கியுள்ளார். இவரினைத்தொடர்ந்து இவரது மூத்தமகள் சாந்தினி சிவனேசன், ஸ்ரீமதி கிருத்தாயினி ஜெகதீஸ்வரன், ஸ்ரீமதி குமுதினி ஸ்ரீகாந்தன் ஆகியோர் கலாபவனத்தின் நடன ஆசிரியர் களாக விளங்கினர். பரதகலாவித்தகர் கிருத் தாயினி ஜெகதீஸ்வரன், ஸ்ரீமதி குமுதினி ஸ்ரீகாந்தன் கலாபவனத்தில் பரதத் தினை கற்பித்து தற்போது கனடா ரொறன்டோவில் பரத கலையினை கற்பித்து வருகின்றனர். ஸ்ரீமதி சாந்தினி சிவனேசன் தந்தையிடம் கற்று பின்பு அடையார் இந்தியாவில் கே.லக்ஷ்மணனிடம் பரத்தடாமணி டிப்ளோமா பட்டத்தினைப்பெற்றார். கே. இராமராவ், ஸ்ரீமதி நாகமணி ஸ்ரீனிவாச ஆகியோரிடமும் பரதத்தினைக் ராவ்

கற்றார். பத்மபூஷன் குரு கோபிநாத், கோபிநாத், ஸ்ரீமதி தங்கமணி சங்கரப்பிள்ளை ஆசான் ஆகியோரிடம் பயின்று திருவனந்தபுரம் விஸ்வகலா கேந்திரத்தில் கதகளி டிப்ளோமா பட்டத் தினையும் பெற்றுள்ளார். யாழ் உடுவில் மகளிர் கல்லூரி, யாழ் இராமநாதன் கல் லூரி ஆசிரியராகவும் கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை விரிவுரையாளரா கவும், யாழ். பல்கலைக்கழக இடைவரவு விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியவர். கலைஞானச்சுடர்(2002), கலாகீர்த்தி (2005), கலாபூசணம்(2009) விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். சமகாலத்தில் கலா பூசணம் சாந்தினி சிவனேசனுடன் அவ ரது மகள் ஸ்ரீமதி தேவந்தி திருநந்தன் கலாபவனத்தில் பரதநிருதத்தினை கற்பித்து வருகின்றார்கள். முதுகலைமாணி ஸ்ரீமதி தேவந்தி திருநந்தன் யாழ் பல் கலைக்கழக நடனத்துறை பட்டதாரி. இவர் யாழ் பல்கலைக்கழகநடனத்துறை விரிவு ரையாளராக கடமையாற்றி வருகின்றார். கலாபவனம் பல கலாவித்தகர்களையும், அரங்கேற்றகலைஞர்களையும் உருவாக்கி யுள்ளது. நல்லூர்ப் பிரதேச எல்லைக் குள்ளும் அதனைத்தாண்டியும் பலநூற்றுக் கனக்கான நிகழ்வுகளை மாணவர்கள் மூலம் ஆற்றுகைபடுத்தியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இலங்கை, ஏனைய நாட்டின் பல பாகங்களிலும் கலா பவன மாணவர்கள் வியாபித்திருப்பதுடன் சிறந்த கலைஞர்களாகவும் விளங்குகின்ற னர். கலாபவன மாணவர்களை அடை யாளம் காணக்கூடிய வகையில் தமக்கான பாணியுடன் கலாபவனம் வளர்ந்து வருகின் றது.

யாழ் கலாஷேத்திரம்

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண் ணையை பிறப்பிடமாகக்கொண்ட ஹார் மோனியக்கலைஞர் கீதாஞ்சலி வி.கே.நல் லையா (09.03.1912) கேசாவில் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு அண்மையில் "யாழ்கலாஷேத்திரம்" எனும் நடனப் பள்ளியை நிறுவினார். இந்தியா சென்று வயலின், வாய்ப்பாட்டு, மிருதங்கம், ஆகிய கத்களி, பரதம் கலை களைக்கற்றுவந்து யாழ்ப்பாணத்தின் புகழ் பூத்தநடனகலைஞராகத்திகழ்ந்தார். யாழ்ப் பாணத்தில் குச்சுப்புடி நடனத்தினை முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்திய கலைஞராகத் திகழ்கின்றார். கரவைவாணி கலை மன் றத்தின் சார்பில் இவருக்கு கீதாஞ்சலி எனும் பட்டத்தினை அண்ணாமலை பல்கலைக் கழக தமிழ்துறையைச்சார்ந்த தே.பெ. மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் வழங்கி கௌரவித்தார் (கலைஞானம்:2009:139). 27.06.1982 இல் நடைபெற்ற வடஇலங்கை சங்கீதசபை பொன்விழாவில் இவருக்கு "ஆசிரியமணி" எனும் பட்டம் வழங்கப் பட்டுள்ளது. 1947 இல் சுழிபுரம் விக் டோரியா கல்லூரியில் இசை ஆசிரிய ராகவும் ஏழாலை மகாவித்தியாலயம், இராமநாதன் கல்லூரி, யாழ் இந்து கல்லூரி, கனகரத்தினம் மகளிர் மகாவித்தியாலயம் ஆகிய இடங்களில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி நடன யிருக்கிறார் (சுபத்திரா கிருபாகரன்: 2008:15). தாம்பாளநடனம், குச்சுப்புடி ஆற்றல் நடனம் ஆடுவதில் மிக்க கலைஞராகத்திகழ்ந்தார்.

அண்ணாமலை இசைத்தமிழ் மன் றம்

சங்கீதபூஷணம் நவசிவாயம் அவர் "அண்ணாமலை இசைத்தழிழ் களால் மன்றம்" ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகும். கதகளி ஆடல் வடிவம் கலைஞர் அவர்களால் கற்பிக்கப்பட்டு ஆனந்தன் வந்தது. நாட்டின் புலம்பெயர்வு ணங்களால் மன்ற செயற்பாடுகள் தடைப்பட்டிருந்தன. 1994 ஆண்டிலிருந்து ஸ்ரீமதி பாலினி கண்ணதாஸன் அவர்களால் பரதநிருத்தியம் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது.

சாயி நர்த்தனாலயா

நல்லூர்வீரமாகாளி அம்மன்கோவி லடியை வதிவிடமாகக்கொண்ட யோகநாதனால் நல்லூரில் மலா நிறுவப்பட்ட நிறுவனமாக "சாயிநர்த்தனா லயா" விளங்குகின்றது. இவர் ஆரம்ப நடனப்பயிற்சியை கொழும்பைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமதி ஜெயலட்சுமி கந்தையா விடமும் மேலதிக நடனப் பயிற்சியை பத்மஸ்ரீ அடையார் கே.லஷ்மணனிடம் கற்றார். அரசாங்க பாடசாலையில் அழகியற்கல்வி அங்கீகரிக்கப்பட்ட போது நடன ஆசிரியராக நியமனம் பெற் றார். நடன நிறுவனத்தின் மூலம் பல மாணவர்களை அரங்கேற்றங்களை நிகழ்த்தி யதுடன் ஆற்றுகை நிகழ்வுகளையும் மேற் கொண்டுள்ளார். யாழ் இந்து மகளிர் பாட-சாலை, யாழ் கோப்பாய் கிறிஸ்தவகல்லுாரி, யாழ் வேம்படி மகளிர் கல்லூரி, மானிப்பாய் மகளிர் கல்லூரி போன்ற பாட சாலைகளில் நடன ஆசிரியராக பணிபுரிந் துள்ளார். பாடசாலை தமிழ்தின போட்டி யில் மாகாண மாவட்ட தேசிய நிலைக்கு மாணவர்களை தயார்படுத்தி வெற்றியடை யச் செய்துள்ளார். ஓய்வுபெற்ற பின் நியூஸ்லாந்து சென்று தன் மகளுடன் பரத நிருத்தியத்தினை வளர்த்து வந்தார். (கலை-ஞானம் : 2009: 143).

யாரதி கலாமன்றம்

கலாஷேத்திரா பட்டதாரியான ஸ்ரீமதிஞானமணி செல்லையா அவர்களால் 1970களில் திருநெல்வேலியில் "பாரதி கலா மன்றம் "ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இவர் இந் தியா அடையார் கே. லக்ஷ்மணனின் மாணவியாவார். தனி, குழு, நடன நாடங்களை தயாரித்துள்ளார். இராம-நுண்கலைக்கல்லூரிக்கு னாதன் கடமையாற்றியுள் பரீட்சகராக வாரி கொழும்பில் புலம் பெயர்ந்து ளார். உறவுகளுடன் வாழ்ந்து 多ற தனது திருநெல்வேலியில் வாழ்ந்து போது

வருகின்றார். 2014 ஆண்டு நல்லூர்ப்பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையினால் "கலைஞானச்சுடர்" விருது வழங்கி கௌர விக்கப்பட்டார். இவருக்கு இந்து சமய கலாசார திணைக்களம் தேசிய விருதான "கலாபூஷணம்" விருதினை வழங்கி கௌர வித்துள்ளது.

நந்திகேஸ்வரர் நடனாலயம்

கலாஷேத்திரா பட்டதாரி யான ஸ்ரீமதி நீலா சத்தியலிங்கம் அவர் களால் நல்லூரில் நிறுவப்பட்ட "நந்திகேஸ்வரர்"நடனப்பள்ளியினைதனது கணவர் திரு சத்தியலிங்கத்துடன் வளர்த்து வந்தார். கலாஷேத்திரா பாணியி லான பரதபயிற்சியினை மாணவர்களுக்குக் கற்பித்து வந்தார். நாட்டிய நாட கங்களையும் அரங்கேற்றங்களையும் திறம் பட அரங்கேற்றினார். தற்போது சிங் கப்பூரில் குடியேறி"சிங்கப்பூர் அப்சாரா கலையகம்" எனும் பள்ளியினை ஸ்தாபித்து கலைநிகழ்ச்சிகள் அளித்து வருகின்றார்.

ளுச்சுத்தி நடனாலயம்

ஸ்ரீமதி ஞானசக்தி கணேசன் அவர்களால் 1991ஆம் ஆண்டு திருநெல் வேலியில்நிறுவப்பட்டமன்றமாக "ஸ்ரீசக்தி நடனாலயம்" விளங்குகின்றது. 1993 தொடக்கம் 2000 வரை யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி நடன ஆசிரியராகவும் தற்போது கோப்பாய் கல்வியற் கல்லூரியின் விரிவு ரையாளராகவும் கடமையாற்றிவரும் ஸ்ரீமதி ஞானசக்தி கணேசன் நாட்டியக் கலைமணி, கலைமாணி, பண்பாட்டியல் முதுகலைமாணி, பட்டபின் கல்விடிப் ளோமா, கல்வியல் முதுகலைமாணி போன்றபட்டங்களைப் பெற்றுள்ளார். வட இலங்கை சங்கீதசபை பரீட்சை, பாட-பாடவிதானத்தை மையமாகக் சாலைப் கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றது. யாழ் பல்கலைக்கழக இந்துமன்ற நிகழ்வு, நல்லூர் இந்துமாமன்ற நிகழ்வு, நல்லூர்ப் பிரதேச கலாசாரவிழா போன்றவற்றில் தமது ஆற் றுகைகளை நிகழ்த்தியுள்ளனர்.

நிருத்திய கீதாலயம்

ஆம் ஆண்டு 04, 1991 பென்ரிக்கோஸ்ரல் ஒழுங்கை கண்டி வீதியில் அகல்யா இராஜபாரதியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிறுவனமாக "நிருத்திய கீதாலயம்" விளங்குகின்றது. ஸ்ரீமதி அகல்யா இராஜபாரதி அவர்கள் விசேட பயிற்சி நடனம் (Trained dance -1995), நாட்டியக்கலைமணி (1997), பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா(2001), நுண்கலைமாணி (2006), முதுகலைமாணி (2009) போன்ற பட்டங்களைப்பெற்றுள்ளார். இந்நிறு வாய்ப் வனத்தில் நடனம், பாட்டு, சித்திரம் போன்ற வகுப்புக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. வட இலங்கை சங்கீதசபை பரீட்சை, பாட சாலைப் பாடவிதானத்தை மையமாகக் கொண்டு செயற்பட்டுவருகின்றது. அத் துடன் முதுகலைமாணி மாணவர் களையும் பரீட்சைக்கு தயார் செய்து வருகின்றது. மாணவர்கள் பலர் கலாவித்தகர் பட்டத்தினை பெற் றுள்ளதுடன் ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரி வதுடன் வெளிநாடுகளிலும் கடமையாற்று கின்றனர். நான்கு மாணவர்கள் அரங் கேற்றம் செய்துள்ளனர். 500க்கு மேற் பட்ட அவைக்காற்றுகை நிகழ்வுகளை நடாத்தியுள்ளது. 1992 தொடக்கம் 2002 வரை வருடாந்த கலை நிகழ்வுகளை நடாத்தியது. பின் நாட்டுச்சூழ்நிலை காரணமாக ஸ்தம்பிதம் அடைந்துள்ளது. இந்நிறுவனம் தற்போது வெள்ளிவிழா குறிப் என்பதும் காணவுள்ளது பிடத்தக்கதாகும்.

நல்லைக்கலாமந்திர்

ஸ்ரீமதி அனுஷாந்தி சுகிர்த ராஜ் அவர்களால் 1999ஆம் ஆண்டு

"நல்லைக்கலா மந்திர்" எனும் ஆடல் மன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீமதி அனுஷாந்தி சுகிர்தராஜ் அவர்கள் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் நாட்டியக் கலைமாணிபட்டத்தினையும்திருச்சிபாரதி தாசன் பல்கலைக்கழகத்தில் முது நுண்கலை மாணி பட்டத்தினையும் வடஇலங்கை சங் கீத சபை பரீட்சையில் கலாவித்தகர் பட்டத் தினையும் பெற்றுள்ளார் என்பது குறிப் பிடத்தக்கது. நல்லூர் பிரதேசத் திற்குட்பட்ட இளங்கலைஞர்மன்றம், நல்லூர் சிவன் கோயில் கும்பாபிஷேகம் (2006), நல்லூர்ப் பிரதேசசெயலக கலாச்சாரபேரவை கலை இலக்கிய பெருவிழா (2008), நல்லூர் முருகன் சனசமூகநிலையம், நல்லூர் தெற்கு சிறுவர்தினவிழா (2011), நல்லூர் லயன்ஸ்கழகம் (2012) போன்றவற்றில் தமது ஆற்றுகைகளை நிகழ்த்தியதோடு திருமறைக்கலாமன்ற கலைத்தூது திறப்புவிழா, முத்தழிழ்விழா, முழுநிலா கலைவிழா(2007,2011,2013), வடமா-காண இலக்கியவிழா(2009), அமெ ரிக்க தூதர் வருகை(2010), இலங்கை ரூப வாகினி நேரடி ஒளிபரப்பு(2011), மகளிர் விவகார அமைச்சுவிழா(2011), அமெரிக்க நிலையத் திறப்புவிழா(2011), IIS பட்டமளிப்பு விழா (2013) போன்ற நிகழ்வுகளிலும் தமது ஆற்றுகையினை நிகழ்த்தியுள்ளார். நடன நாடக அளிக்கைகளும் மேற்கொண்டுள்ளார். வட இலங்கை சங்கீதசபை பாடத் திட்டத்துடன் அரசாங்க கல்வித் திட்ட பாடத்திட்டங்களும் நட்டுவாங்க வகுப்புக்களும் நடைபெறுகின்றன.

ஆனந்ததர்ஷனம் ஆற்றுகைக் கலைகள் நிறுவனம்

கலாநிதி ஸ்ரீ.தர்ஷன், கலாநிதி ஸ்ரீமதி ஆனந்தஜோதி தர்ஷனன் ஆகியோரால் 2000ஆண்டு நிறுவப் பட்ட நிறுவனமாக "ஆனந்த தர்ஷனம் ஆற்றுகைக்கலைகள் நிறு வனம்"விளங்குகின்றது. இசை, நடனஆற்று கைக்கான தளமாக திறன் உள்ளவர் களுக்குமேடையேறும் வாய்ப்புக்கள் வழங்குவதாயும் உள்ளது. ஸ்ரீமதி ஆனந்தஜோதி தர்ஷனன்பரதநிருத் தியத்தில்நாட்டியகலைமாணி, முதுகலை மாணி, முதுதத்துவமாணி, கலாநிதி பட்டங்களைப்பெற்றுள்ளார். ஏழு அரங் கேற்றங்களை நிகழ்த்தியதுடன் வடக் கில் ஜனாதிபதி வருகை, வடக்கின் வசந் தம், வடமாகாண கலாசாரவிழா, 2014 நாட்டியமயில் நிகழ்வு, மாவட்ட கலாசாரவிழா, சாவகச்சேரிவைத்தியசாலை திறப்புவிழா போன்றவற்றில் ஆற்றுகை களை நிகழ்த்தியுள்ளனர்.

ஏழிசை மிருதங்க நர்த்தனாலயம்

சங்கீதபூஷணம் திரு ச.பால சிங்கம் அவர்களின் ஆலோசனை, ஆசிர்வாதத்துடன் 203, புங்கன்குளம் வீதி, அரியாலையில் திரு.திரு மதி கண்ணதாஸன் செயற்பாட்டில் 30.01.2010 அன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் கலாவித்தகர் ஸ்ரீமதி பாலினி கண்ணதாஸன் அவர்களின் நடன வகுப் புக்கள் மட்டும் இடம்பெற்றன. 2011 விஜயதசமி தினத்தன்று நல்லை பு.கண்ண தாசனால் மிருதங்க வகுப்பு ஆரம்பிக் கப்பட்டது. ஏழிசை மிருதங்க நர்த்தனா லயாவின் 4 வது ஆண்டு நிறைவு விழா யாழ்ப்பாணம் சுண்டுகுளி மகளிர் கல்லூரிமண்டபத்தில் நடைபெற்றது. மாகாணகலைவிழா (2014), நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக கலைவிழா(2014) ஆகியவற்றில் மன்ற மாணவிகளின் ஆற்றுகைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. வட இலங்கைசங்கீதசபை பரீட்சையை மையப் படுத்திய பாடத்திட்டத்திலேயே வகுப்புக் கள் இடம்பெறுகின்றன.

நர்த்தனஷேத்திரா

திரு N.S.ஸ்ரீகண்ணனின் "கலாசமர்ப் பணம்" என்னும் பெயருடன் இயங்கிய நிறுவனம் 2011 முதல் "நர்த்தன ஷேத்திரா" எனும் பெயருடன் கலைப் பயணத்தினை தொடங்கியது. ஸ்ரீமதி பிரியதர்சினி வாகீசன் (B.A.[hons],D.P.Ed, M.FA dance), திரு N.S.ஸ்ரீகண்ணன் (B.A { HONS }, M.A, M. Phil பரதநாட்டியம்) ஆகியோர் நடன ஆசிரியர் களாக விளங்குகின்றனர். வடஇலங்கை சங்கீதசபை பாடத்திட்டம், அரசாங்கக் கல்வித்திட்ட பாடத்திட்டங்களுக்கமை வாக பாடங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. கலாசார மற்றும் கலை அலுவல்கள் அமைச்சு முதன் முதலான தமிழ் பிரிவுக்கு நடாத்தப்பட்ட அரச நாட்டிய நாடகப்போட்டியில் கம் பன் காதை, இரும்பொறை எனும் இரு நாட்டிய நாடகங்களும் பங்குபற்றி 21 தேசிய விருதுகளைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக் கது. 2011 முதல் மார்கழி மகா உற்சவம் எனும் நிகழ்வினை ஒவ் வொரு வருடமும் நடாத்தி வருகின் றது. டாக்டர் பத்மா சுப்பிரமணியம் பிரதமவிருந்தினராக கலந்துகொண்ட 5 ஆவது நாட்டிய மயில்போட்டி யில் மன்றமாணவி திருமதி ம.வித்தி யாதரணி இறுதிப்போட்டியில் பங்குபற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. "கண்ணப்பர் குறவஞ்சி" நடன நாடகப் போட்டியில் முதலிடத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன் மன்ற ஆசிரியர் ஸ்ரீமதி பிரியதர்சினி வாகீசன் அவர்களுக்கு"srilananbestdancechoreograper" எனும்விருதுடாக்டர்பத்மாசுப்பிரமணியத் தால் வழங்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. கொழும்பு தேசிய கற்கைநிறுவனத்தினால் மாணவர்களுடைய செம்பு நடனம் ஒளிப் பேழையாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. Colombo dance plate form- 2014 (Transformi ng bodies) யாழ்பாணத்தில் இருந்து முதலாவ

தாக சமகால நடன அரங்கில் (contemporary dance) N.s.ஸ்ரீகண்ணன் "வரலாறுகளின் வர லாறு" எனும் ஆற்றுகையை நிகழ்த் தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் ஆற்றுகை இந்திய கேரள தேசிய நாடக விழாவில் (2015) ஆற்றுகை செய்யப்பட்டுள்ளது. நடன நாட கங்கள், சமகால நடனஅரங்க அளிக்கைகள் என்பவற்றினை மேற்கொண்டு வருகின்ற னர்.

இளம்கலைஞர்மன்றம்

1970 களில் இளம்இசைக்கலைஞர் மாணவமன்றம்என்ற பெயரில் ஆரம்பிக்கப் பட்டமன்றம்1971ஆம்ஆண்டு "இளங்கலை ஞர்மன்றம்"என171/10, கோயில்வீதிநல்லூர் என்ற முகவரியில் இயங்கத் தொடங் கியது. (சிவஞானசேகரம்.வீ:இசைவாணி 2005:05) 1980 இல் தனக்கென நிரந்தர மான இடத்தை ஒரு ஏக்கர் காணியை கொண்டலடி வைரவர் தேவஸ்தானத் திடம் 90 வருட குத்தகைக்காக பெற்று அதில் வகுப்பறைத் தொகுதி யொன்றை அமைத்து இசைவகுப்பை ஆரம் பித்து வாய்ப்பாட்டு, வயலின், வீணை, மிரு தங்கம், புல்லாங்குழல், பரதநாட்டியம் போன்ற வகுப்புக்களை ஆரம்பித்தனர். தொடக்கம் 1980 வரை மன்ற வகுப்புக்கள், இசைவிழாக்கள் யாழ் திவ்விய ஜீவன சங்க மண்டபத்திலேயே நடை பெற்றன. தற்போது அமைந்திருக்கும் மண் 1981 இல் டபம் டாக்டர் பாலமுரளி கிருஷ்ணாவால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு மன்ற கட்டுமாணப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. (சுந்தரலிங்கம். பொன் : இசைவாணி 2005 01:) இம் மன்றத்தின் முதலாவது இசைவிழா 1971 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 10ஆம் ஆண்டு (1981) இசைவிழாவின்போதே சேர்க்கப்பட் பரதநாட்டியமும் டது என வி.சிவஞானசேகரம் குறிப்பிடுகின் றார் (இசைவாணி: 2005:05). 06.02.1993ம் தற்போதைய ஆண்டு மன்றம்

ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மாதாந்த இசைவிழாக்கள் நடாத்தப்படுவதோடு நல்லூர் கந்தன் உற்சவகாலத்தில் நடாத்தப் படும் தெய்வீக இசையரங்கில் 26 ஆம்நாள் நிகழ்வில் பரதநிருத்திய ஆற்றுகை நடாத்தப்பட்டு வருவது டன் நவராத்திரி விழாவும் கொண்டா டப்பட்டு வருகின்றது.வடஇலங்கை சங்கீத சபை பாடத் திட்டத்துடன் பாட-சாலை, பல்கலைக் கழக பாடத்திட்டங் களும் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

அமரர் வசல்லத்துரை ஞானசேகரம்

(01.06.1918 - 16.05.1990) அச்சுக் கூட ஒழுங்கை கொக்குவில் கிழக்கை வசிப்பிடமாகக்கொண்ட இவர் ஈழத்தில் பரதக்கலையை வளர்த்த ஆரம்பகர்த்தாக் களில் ஒருவராவார். செல்வி சாந்தா பொன்னுத்துரை, நாட்டிய **கார்த்திகா கணேசர்** ஆகியோர் பரதக் கலையை புலம்பெயர் நாடுகளில் வளர்க் கும் நல்லூர்ப் பிரதேச கலைஞர்களாகும். கொக்குவிலைச் சேர்ந்த திருமதி மங்கையற்கரசி மனோகர், கீதாஞ்சலி திரு. வி.கே.நல்லையாவின் மாணவி. இவர் பரத நிருத்தியம்குச்சுபுடி, செம்பு நடனம்முதலிய வற்றை திறம்படக்கற்ற நடனக் கலைஞர்.

ஸ்ரீமதி அருட்செல்வி கிருபை ராஜ் (யாழ் பல்கலைக்கழக நடனத்துறைத் தலைவர்), ஸ்ரீமதிசாவித்திரிமதிரூபன்(யாழ் இந்துமகளிர்கல்லூரி), ஸ்ரீமதி ஆனந்தி குக பரன்(கோப்பாய் கிறிஸ்தவ கல்லூரி), விக்னேஸ்வரி ஸ்ரீகாந்தன் ஸ்ரீமதி (யாழ். பெரியபுலம் மகாவித்தியாலயம்), ஸ்ரீமதி சத்தியா இரவீந்திரன், திரு.குமர வேள் (குமர நர்த்தனாலயம்-இணு ஸ்ரீமதி வിல்), காமினி (கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி), ஸ்ரீமதி சர்மிளா கௌரி ஸ்ரீமதி சுஜீவா இரங்கநாதன், தாஸன், ஸ்ரீமதி கார்த்திகா ரோகன்குமார், ஸ்ரீமதி சிவஞானம், மேகலா சிவஞான

ஜயர், ஸ்ரீமதி பிரேமா ஜெகதீஸ்வரன், விஜயரஜனி சிவலோகநாதன், ஸ்ரீமதி அகல்யாஇராஜ்உமேஸ்(நல்லூர்மங்கையக் கரசி பாடசாலை) ஆகியோர் நல்லூர்ப் பிரதேசத்திற்குட்பட்ட சமகால பரதநிருத் தியத்திய நடன ஆசிரியர்களாவர்.

பரதநிருத்தியம் மட்டுமன்றி இந்தியாவின் கேரள மாநிலத்தின் கத களி ஆடல் மரபும் யாழ்ப்பாணத்தில் பரவலாக்கம் அடைந்திருந்ததனை அறிய முடிகின்றது. 1940,1941 ஆம் ஆண்டு களில் குரு கோபிநாத் நடனக்குழுவினர் கத்களி ஆடல் மரபு அடித்தளமிட்டுள்ள அறிமுகமாவதற்கு தெனலாம். சு.நடேசுபிள்ளையின் முயற்சி கல்லூரியில் இராமநாதன் யால் குரு கோபிநாத்மூலம் கதகளி கற்பிக் கப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. பின்பு வி.ஆர் இராசநாயகத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண நடனக் கல்லூரியில் குரு கோபிநாத் பிரதம பரிசோதகராகவும் அவருடைய மாணவர் களான கேடயம் செல்லப்பன், பவானி செல்லப்பன், சுகுமாரன் நாயர், ஈழத்துக் கலைஞர்களான கலைச்செல்வன் ஏரம்பு சுப்பையா, கீதாஞ்சலிவீ. கே. நல்லையா ஆகி யோரும் கதகளி ஆடலின் ஆசிரியர்களாக விளங்கியுள்ளனர். 1972 இல் இலங்கைக் கல்வித்திட்டத்தில் பரதம் போன்று கதகளி யும் ஒரு கற்கைநெறியாக ஏற்றுக்கொள் ளப்பட்டது.1982வடஇலங்கைசங்கீதசபை பரீட்சை பாடத்திட்டத்திலும் கதகளி ஒரு பாடமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

நல்லூர் பிரதேச சமகால கதகளி நடன கலைஞர்களாக கலைஞர் வேல் ஆனந்தன் முக்கிய இடம் வகிக்கி றார். நீராவியடிதிரு இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களும் கதகளிக் கலைஞராக மிளிர்ந்த துடன் பல ஆற்றுகைகளையும் மேற் கொண்டுள்ளார்.

கலைக்கோயில்

கலைஞர் வேல் ஆனந்தனால் 1969 இல் கலைக்கோயில் திருநெல்வேலி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இந்த யில் வனத்தின் மூலம் கதகளி ஆடல் என்ற புதிய பாணியை ஈழநாட்டில் உருவாக் கினார். கதகளி நடனத்தினை கலைச் செல்வன் ஏரம்பு சுப்பையாவிடம் பயின்று பின் இந்தியா புதுடில்லியிலுள்ள கலாகேந் திரத்திலும் பின்பு கேரள சுவாதித்திருநாள் அரச நுண்கலைக்கல்லூரியின் இணைப்பு நிறுவனமான திருவனந்தபுரம் விஸ்வகலா கேந்திரத்திலும் குரு கோபிநாத்துடன் பயின்றுவந்து கலைக்கோயிலினை நிறு வினார். அண்ணாமலை இசைத் தமிழ்மன்றத்தில்(1966) கதகளி நடன ஆசிரியராக திரு வேல் ஆனந்தன் பணியாற்றினார். நடனத்துறையில் ஆசிரி யர்களைப்பயிற்றுவிப்பதற்கான நிறு வனங்களான கொழும்புத்துறை ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலையிலும் கோப்பாய் ஆசிரி யர் கலாசாலையிலும் கதகளி போதிக்கப் ஆனந்தன் கலைஞர் வேல் பட்டன. இங்கு விரிவுரையாளராகக் கடைமை யாற்றினார். 1978 இல் இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகத்தில் கதகளி ஆரம் விரிவு பிக்கப்பட்ட போதும் இவரே ரையாளராக கடமையாற்றினார். இலங் கையில் மட்டுமன்றி மேற்குலக நாடுகளி வெளிப் லும் தன் ஆடற்கலையினை இதிகாச புராண படுத்தியுள்ளார். கதைகளை மட்டுமன்றி சமூதாய கருத்துக் களை மையப்படுத்திய ஆக்கங்களைப் படைத்துள்ளார். 1971, 1972 காலப்பகு தியில் புதுடெல்லி, கேரளா ஆகிய இடங்களில் இடம்பெற்ற அகில இந்திய நாட்டிய விழாக்களில் கலந்து கொண்டுள்ளார். கலாபூசணம், நாட்டிய கலாரத்தினா, **தாண்டவ**ச் மாமணி, கலாநிகேதன், நவரச செல்வன், வேள் போன்ற பட்டங்களைப் பெற்றுள் ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை

ஆம் ஆண்டு நல்லூர்ப் பிரதேசசெயலகத்தை மையமாகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப் பேரவை வருடந்தோறும் விழாக்களை நடாத்தி நடனக் கலைஞர்களுக்கு ஆற் றுகை செய்வதற்கான களம் அமைத் துக்கொடுப்பதுடன் நடனக் கலையை வளர்ப்பதில் அரும்பணியாற்றிய கலை ஞர்களுக்கு "கலைஞானச்சுடர்"விருது வழங்கிக் கௌரவித்து வருகின்றது. மேலும் நல்லூர்ப் பிரதேச கலைஞர்களின் வரலாறு களை ஆவணப்படுத்தும் வகையில் வெளி (2009) "கலைஞானம்" யிட்ட னும் நூலில் கலைஞர் நடனக் களின் வரலாறுகள் ஆவணப்படுத்தப்பட் டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வெளிப்பாடுகள் தாம் பிறந்த சமூகத்தினைப்போல் நெகிழ்வுத் தன்மை கொண்டவையாகக் காலத் திற்கேற்ப தம் முகத்தினை மாற்று கின்றன. இதனால் அவை குறிப்பிட்ட அக்காலத்தின் சமூகத்தின் உற்பத்தியாக, நிதர்சனமாக அவர்களின் ஆத்மாவாக விளங்குகின்றன. பரதநிருத்தியம் கோயில், அரண்மனை, பொதுமக்கள்சார் ஆற்றுகை வடிவமாக வளர்ச்சியுற்று 19 ஆம் நூற்றாண் டளவில் செய்முறை, அறிமுறை கற்றல் செயற்பாட்டுடன் விமர்சன, கோட்பாட்டு, வரலாற்று ரீதியானவடிவமாக, ஆராய்ச்சி துறைசார் வடிவமாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் பரத நிருத்தியம் மத்தியதரமக்களால் வளர்க் கப்பட்ட வடிவமாக காணப்படுகின் கல்வியற்கல்லூரி, றது. பாடசாலை, பல்கலைக்கழகம் வரை பயிலப்பட்டு வரு கின்ற ஓர் வடிவமாக விளங்குகின்றது.

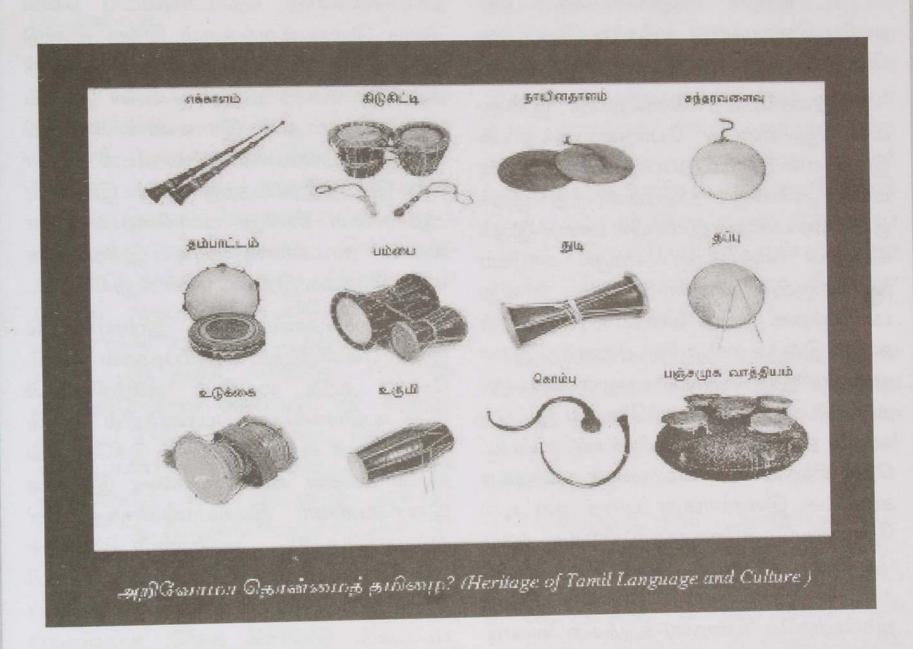
எமது சமூகம் பெரும் மாற்றத்திற் குட்பட்டிருக்கும் இவ்வேளையில் நமது வர லாறுகள் எழுதப்படவேண்டியது முக்கிய மெனக் கருதுகின்றேன். நல்லூர்ப் பிரதேச

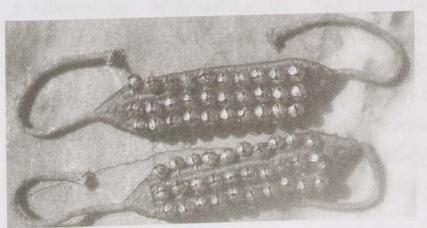
கலைவடிவங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள், நூல் கள் வெளிவரப்படுதல் மிகமுக்கியமான தொன்றாகும். பலகலைஞர்கள் வாழ்ந்த, வாழ்கின்ற ஓர் பிரதேசமாக நல்லூர் விளங்கு கின்றது. நல்லூர்ப் பிரதேச ஆடல் வரலாற் றுப்பின்னணியைப்பெற்றுக்கொள்வதில் பரதஆடல்மரபுபற்றியவிபரங்கள்ஆவணப் படுத்தப்படாமை முக்கிய பிரச்சனையாக வுள்ளன. பரதம்தொடர்பான ஆய்வுகள்விரி வாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இன் றைய சமூகம் நவீனத்தின் புதிய தொழில் நுட்பம், நாடுகளுக்கிடையிலான தொடர்பு, புதியபண்பாட்டு கலாசார அறிமுகங்கள் காரணமாக பாரம்பரியு பரதநிருத்தியத்தினை எவ்வாறு மான மேம்படுத்தலாம் என்ற சிந்தனைகளும் விவாதிக்கப்படல் வேண்டும்.

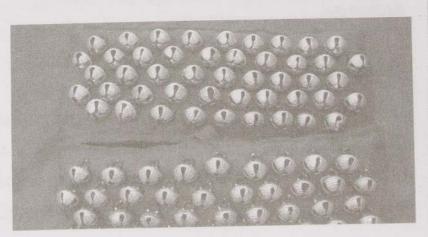
உசாத்துணைநூல்கள்

- 1) சிவசாமி.வி ப**ரதக்கலை** 31,6ம் ஒழுங்கை,பலாலி வீதி, கந்தர்மடம்.யாழ்ப்பாணம். செப்ரெம்பர் 2005 மூன்றாம் பதிப்பு.
- 2) வலன்ரினா இளங்கோவன் யாழ்ப்பாணத்து நாட்டிய மரபுகள். வெளியீடு : வெற்றிமணி 2008 ஆவணி
- 3) உதயகுமார்.எஸ்.ஏ யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகத்தின் **யாழ்ப்பாணஇராச்சியம் நூலும்** இபன் பத்துத்தாவின்இலங்கைப்பய ணக்குறிப்புகளும் institute of historical studies uduvil 1994 தரடல.
- 4) பக்தவக்சல பாரதி
 பண்பாட்டு மானிடவியல்
 மெய்யப்பன் பதிப்பகம்
 53,புதுத்தெரு சிதம்பரம்
 ஏப்ரல் 2003

- 5) **"நல்லைநகர் நூல்"** கந்தையா குணராசா (செங்கை ஆழி யன்) பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை 1987 ஓகஸ்ட்
- 6) **"கலைஞானம்"** நல்லூாப் பிரதேச கலைஞர் விபரத்திரட்டு. நல்லூர்ப் பிரதேசக் கலாசாரப் பேரவை பிரதேச செயலகம். 2009 ஜூலை
- 7) **"இசைவாணி"** இளம் கலைஞர் மன்றம். 35ஆம் ஆண்டு மலர். 2005. 8) "நர்த்தனஷேத்திரா" மார்கழி
 - "நர்த்தனஷேத்திரா" மார்கழி மகா உற்சவம் ஆடலரங்கம் 2011
- 9) **"கலாலயா சாகரம்"(வெள்**ளி விழா சிறப்புமலர்) பரதகலாலயா மட்டக்களப்பு 2008.
- 10) **"நல்லைக்கலாமந்திர்"** 15 வது ஆண்டின் காலடியில்... சதங்கை நாதம் (நடன ஆற்றுகை) 2013.06.1

இசைத்துறை வளர்ச்சியில் நல்லூர்ப் பிரதேச இசைமன்றங்களின் பங்களிப்பு

திருமதி. வாசஸ்பதி ரஜீந்திரன் சிரேஷ்ட இசையாசிரியர், யா.கனகரட்ணம் ம.ம.வித்தியாலயம்

ன்பாட்டு மரபில் மனி தன் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு இன்றியமையாத ஊடகம் கலை யாகும். லலிதகலைகளுள் ஒன் றாகிய இசையானது காந்தர்வ வேதமென போற்றப்பட்டு வருகின்றமை கண்கூடு.

இசையென்ற சொல்லுக்கு இசைய வைப்பது என்பது பொருள் அத்துடன் இசை என்பது கட்டுப்பாடுள்ள இனிமை யான ஒலியாகும் பிறப்பிலிருந்து இறக் கும் வரை மனிதன் இசையில் ஊன்றி இருக் கின்றான் என்பதற்கு எமது வாழ்வா சான்று தாரங்களும், கலாசாரங்களும் பகர்கின்றன. அந்த வகையில் எமது கர் நாடக இசை உலகிலுள்ள அனைத்து இசை முறைகளிலும் மிகவும் பழைமையானது. தனிப்பெருமையும், தனக்கேயுரிய நுட்பங் களும் நிறைந்தது. தமிழர்கள் உட்பட தென்னிந்தியர் அனைவருக்கும் உரித்தான கர்நாடக இசையானது பாரத நாட்டில் தோன்றியதென்றேகூறப்படுகின்றது. அங்கு தோன்றிய கர்நாடக இசை அதன் அயல் நாடான இலங்கையில் எவ்வாறு தோற் றம்பெற்றதென்பதை எடுத்துக்கூற வேண்டி யுள்ளது.

இலங்கையில் இசைக்கலை

இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் இசையை உயர் பாரம்பரிய இசை, உப பாரம்பரிய இசையென இரண்டாக வகுக் கலாம். பெரும் கோயில்களையும், வசதிபடைத்தோரையும் சார்ந்து உயர் பாரம்பரிய இசை வளர்ச்சியுற்றது. இக் கோவில்கள் சார்ந்த இசை தவிர வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளோடு தொடர்புடைய வெவ் வேறு இசைவடிவங்களும் இங்கு உண்டு இந்த இசைமரபுகள் அனைத்தும் இணைந் ததே இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் இசைப் பாரம்பரியமாகும். இராவணன் காலத்தி லிருந்தே இலங்கையில் கர்நாடக இசை மரபு இருந்ததென்பதற்கு புராண இலக்கிய ஆதாரங்கள் சான்று பகர்கின்றன. இரா வணன் சாமகானம் பாடி இறைவனை மகிழ்வித்ததை இதிகாசங்கள் கூறுகின்றன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவிலிருந்து வாணிபத்தால் வளம் சேர்க்க வந்த வைசியர் குலத்தினரால் (செட்டியாரால்) யாழ்ப்பாணத்தில் பெருங் கோவில்கள் கட்டப்பட்டன. இக்கோவில் களில் மங்கள வாத்தியங்களை இசைக்க இசைவேளாளர் இந்தியாவிலிருந்து வர வழைக்கப்படடு வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோயில், மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில் சுற்றுப்புறங்களிலே குடியேற்றப் பட்டனர். இவர்கள் தவில், நாதஸ்வரம் வாசிப்பதில் விற்பன்னராக விளங்கினர். இவர்களும் இன்றைய உயர்பாரம்பரிய இசையின் முன்னோடிகளாவர். டன் கிழக்கிலங்கையில் தோன்றிய விபு லானந்தடிகள் **யாழ்நூல்** என்ற இசைத்தமிழ் நூலை 1947 இல் வெளியிட்டு தமி சிலப்பதிகாரம் வகித்த இடத்தை

இசையில் இந்நூல் வகித்தது. "ஈழத்தில் இசைவளம் காணோம் கேளோம்" என்றிருந் தவர்களெல்லாம் ஈழத்தின் வளர்ச்சி கண்டு பெருமையுற்றனர். இதனைத் தொடர்ந்து ஈழத்தில் பல இசையிலக்கண நூல்கள் அறிஞர்களால் எழுதப்பட்டன.

இலங்கையில் கர்நாடக சங்கீதத் தின் உன்னத நிலைக்கு நாதஸ்வர தவில் வாத்தியங்களும் ஓர் காரணமாகும். தவி லுக்கோர் தட்சணாமூர்த்தி என்று சொல்லு மளவுக்கு ஈழத்துத் தவில் மேதை தட் சணாமூர்த்தி அவர்கள் இசை ஆற்றுகையில் ஈடிணையற்று விளங்கினார் என்பது குறிப் பிடத்தக்கது.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம் பத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த கலாசார நிலையத்தில் பிரபல தென்னிந்திய பாடகர்கள் வருகைதந்து இசைக்கச்சேரிகள் செய்து வருவது வழக்கமாயிருந்தது. ஆங்கில, மேலைத்தேயபண்பாட்டுமோகம் ஆகியன முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த காலகட்டத்தில் கர்நாடக இசையானது மத்திய வகுப்பினரிடையிலோ அல்லது பாடசாலை கலைத்திட்டத்திலோ குறிப் பிட்ட இடத்தை பெறாது சாதாரண மக்களாலேதான் வளர்கப்பட்டு வந்தது. எனினும் 1931ம் ஆண்டு வட இலங்கைச் சங்கீத சபை தோற்று விக்கப்பட்டு இசை வளர்ச்சியில் ஒரு திருப்பம் ஏற்படுத் தப்பட்டது. இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் கர்நாடகஇசை ஓர் பாடமாக 1952 இல் குறிப்பாக சேர்க்ப்பட்டது. அதிலும் 1972ம் ஆண்டில் அழகியற் கல்வியில் ஒரு கட்டாய பாடமாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து பாடசாலைகளிலும் மற்றும் இடங்களிலும் சிறுவர், கர்நாடக இசை பயில்வதில் பெரும் நாட் டம் கொண்டனர். உயர்கல்வி வரை கர்நாடக இசை ஒரு பாடமாகப்

போதிக்கப்படுகின்றது. கலைப்பண்பு, கடவுள்பண்பு என்ற கொள்கை எங்கும் நிலவுகிறது. கர்நாடக இசையுடன் பண் ணிசையும் வளர்ச்சி பெற்றது. தற்போது இலங்கையில் கர்நாடகஇசை பாடசாலை மட்டுமன்றி பல்கலைக்கழகத் களில் திலும் பட்டப்படிப்புக்குரிய அந்தஸ்தினை பெற்றுள்ளது. யாழ்.பல் கலைக்கழகத்தில் நுண்கலைப்பீடத்தில் சங்கீத டிப்ளோமா, இசைக்கலைமாணி போன்ற கற்கைநெறிகள் இடம் பெற் றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. போன்று மட்டக்களப்பு விபுலானந்த இசை நடனக்கல்லூரியிலும் கர்நாடகஇசை கற்கை நெறிகள் இடம்பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் கர்நாடக இசையைக் கற்று அரங்கேற்றம் செய்வது உயர் நாகரீகம் என்று கருதுமளவுக்கு வளர்ச்சிகண்டது. மன்றங்கள், கள், இசைக்கல்லூரிகள்போன்றனதோற்றம் பெற்று இசைப் போட்டிகள், இசைவகுப் புக்கள், இசைவிழாக்கள் என்பனவற்றை நடத்தி இசைத்துறை உள்ளத நிலையை அடைய வழிவகுத்தது.

வாய்ப்பாட்டு, வாத்திய இசை என்னும் இருபாங்கில் வளர்ந்து வருகின்ற இசைக் கலையை வளர்ப்பதில் பெரிதும் முன்நின்று உழைத்த இசை விற்பன் னர்களான:

• S.சண்முகரட்ணம் , S.சத்தியலிங்கம்இவர் இசையிலக்கணம் என்ற நூலை
1961இல் வெளியிட்டுள்ளதும் குறிப்
பிடத்தக்கது, வீ.சந்திரசேகரம் (நல்
லூர்ப் பிரதேசம்), மு.சு.தம்பு, S.பரம்,
ராம் குமாரசாமி, S.N.நடராஜா(சுருதி),
ஐயாக்கண்ணுதேசிகர், சாவகச்சேரி,
ஏ.நடேசன், கொடிகாமம் செல்லத்
துரை, சண்முகப்பிரியா-சோமசுந்
தரம், V.K.நடராஜா மீசாலை குமார
சாமி, S.பாலசிங்கம் (நல்லூர்ப்
பிரதேசம்), ஆசு.கோவிந்தராஜா,

ஊரிக்காட்டு நடராஜா, பூமணி இராஜரட்ணம், S.இராஜலிங்கம்,, சரஸ் வதி பாக்கியராஜா (நல்லூர்ப்பிர தேசம்), சத்தியபாமா-இராஜலிங்கம் S.கணபதிப்பிள்ளை, L. திலக நாயகம்போல்(நல்லூர்ப்பிரதேசம்), நாகம்மா கதிர்காமர், A.K.கருணாகரன் (நல்லூர்ப்பிரதேசம்), S.பத்மலிங்கம், S.சண்முகராகவன் போன்ற இன்னும் பலர் வாய்ப்பாட்டிலும்,

S.ராசா, S.உருத்திராபதி, S.P.M.திரு நாவுக்கரசு(வாய்ப்பாட்டு, நாதஸ்வரம்) P.S.ஆறுமுகம் பிள்ளை (நாதஸ்வரம், முகவீணை), S..அப்புலிங்கம்பிள்ளை, P.S.பிச்சையப்பா(நாதஸ்வரம், முகவீணை) (நல்லூர்ப்பிரதேசம்), N.K.. பத்மநாதன் போன்ற இன்னும் பலர் நாதஸ்வர இசையிலும் V.தட்ஷனாமூர்த்தி, N.சின்னராசா, K.கணேச பிள்ளை, S.இராஜகோபால்பிள்ளை, N.R.புண்ணியமூர்த்தி போன்ற இன்னும் பலர் தவில் இசையிலும்

பண்ணிசையில் குமாரசிங்கம்,

பிளான் செல்லத்துரை, தாவடி யூர் இராசையா N.V.M நவரட் ணம்(நல்லூர்ப்பிரதேசம்), திரு.சு.திரு ஞானசம்பந்தர்(நல்லூர்ப்பிரதேசம்), ஏ. சிவஞானசேகரம் (நல்லூர்ப்பிர தேசம்) போன்ற இன்னும் பலர் பண்ணிசையிலும் (நல்லூர்ப்பிரதேசம்) புத்துவாட்டிசோமு, G.சண்மு கானந்தம், A.சிவகாமி, T.V.பிச்சையப் பா (நல்லூர்ப்பிரதேசம்), தனதேவி மித்ரதேவா, ஏ.மு. குமாரசாமி, சித்தி விநாயகம், U. இராதாகிருஷ்ணன் (நல்லூர்ப் பிரதேசம்),பாக்கியலட்சுமி நடராஜா (நல்லூர்), R.சாந்தநாயகி(நல்லூர்) போன்ற இன்னும் பலர் வயலின் வாத்திய இசையி லும்

A.S இராமநாதன் சின்னராசா, T.இரட்ணம் அம்பலவாணர், A. சந்தாண கிருஷ்ணன்,A.N.சோமான், S..மகேந்திரன், S..சிதம்பரநாதன் போன்ற இன்னும் பலர் மிருதங்க இசையிலும்

அரியநாயகம், M.நமசிவாயம்(நல்லூ ரப்பிரதேசம்), Dr. கங்காதரன் (நல்லூர்ப் பிரதேசம்) போன்ற இன்னும் பலர் புல்லாங்குழல் இசையிலும் பங்காற்றியமை போற்றுதற்குரியதாகும்.

உச்சபாங்கில்வளர்ந்து வந்தஇசைக் கலையை பிரதேச ரீதியாகவும் ஆராய வேண்டிய தேவை உள்ளது. இலங்கை யில் இசைக்கலை வளர்ச்சியை ஊக்கு விக்கும் முகமாக இந்துசமயகலாசார அலு வல்கள் அமைச்சு தேசிய ரீதியில் **"கலாபூஷணம்"** என்ற விருதை கலைஞர் களுக்கு வழங்கி வருகிறது. அத்துடன் ஒவ்வொரு பிரதேச செயலகங்களும் கலை ஞர்களை கௌரவப்படுத்தி வெவ்வேறு விதமான விருதுகளை வழங்கி வருகி றது. அந்த வகையில் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை 2000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து **"கலைஞானச்சுடர்"** என்ற விருதை வருடந்தோறும் நடைபெறும் பண்பாட்டுப் பெரு விழாவில் கலைப் பணியாற்றிய கலைஞர்களுக்கு வழங்கி வருவதுடன் அந்த விருதுவைபவத்தில். இசைநிகழ்வுகளையும் மேடையேற்றி வருவதும் யாவரும் அறிந்ததொன்றாகும். இவ்வாறு இச்சேவையை ஆற்றிவரும். நல் லூர்ப் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் செயற்படும் இசை மன்றங்கள் இசைத் துறைக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பை நோக்கு வோம்:

- அண்ணாமலை இசைத்தமிழ் மன்றம்
- வட இலங்கைச் சங்கீதசபை
 - நல்லூர் இளங்கலைஞர் மன்றம்
 - இராமகிருஷ்ணாலயம்
 - நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்
 - கீதாஞ்சலி மன்றம்
 - நியூ வீணாகானம்
 - நல்லூர் சாரங்கம் இசைமன்றம்

குப்

அண்ணாமலை இசைத்தமிழ் மன் றத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

'தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்'

என்ற புலவர் பாரதியாரின் எழுச் சிக் குரலோசையின் பயனாக யாழ்ப்பா ணம் அண்ணாமலை இசைத்தமிழ் மன் றம் 1958ஆம் ஆண்டு தைப்பூச தினத் தன்று யாழ்ப்பாணம் கன்னாதிட்டி மாகாளி யம்மன் ஆலயத்தின் முன்பாக வெகு சிறப்பாக உருவாக்கப்பட்டது. இதனை முக்கியமாக தென்னிந்தியா சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக இசைக் கல்லூரியில் இசை பயின்று சங்கீதபூஷணம் பட்டம் பெற்று வந்த சங்கீத வித்துவான்கள் பலரின் அபிலாக்ஷைக்கமைய வெகு விமரிசையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இதில் முக்கியமாக அமரர் சங்கீதபூஷணம் ஆ. நமசிவாயம், அமரர் சங்கீதபூக்ஷணம் உடுவில் ந.சண்முகரத் தினம், யாழ் திருநெல்வேலி வேய்ங்குழல் வித்துவான் திரு.அ. நமசிவாயம் ஆசிரியர்) அமரர் இசைமணி வயலின் வித்து வான்மு. சித்திவிநாயகம், அமரர்சங்கீதபூக்ஷ ணம் மு.சு.நடராசா, சிதம்பரம் மிருதங் கம் சங்கீதபூஷணம் A.S. இராமநாதன் மற்றும் இன்னும் பல சங்கீத ரசிகர் களும் இணைந்து யாழ்ப்பாணம் அண்ணா மலை இசைத்தமிழ் மன்றத்தினை உருவாக் கினார்கள்.

இவர்களுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் உரு வாகிய இசைக்கலைஞர்களும், கன்னாதிட் டியைச் சேர்ந்த பெரியார்களும் முக்கிய மாகப் பெரியார் நாராயணசாமி, யாழ் பெரியகடை உபதபாலதிபர் சந்திர சேகரம் (ஆனைக்கோட்டை) அவர்களும் இணைந்து இம்மன்றம் உருவாக இந்த மன்றமானது ஆரம்பித்த அதே வருடம் அமரர் சங்கீதபூஷணம் திரு.ந.சண்முகரத் தினம் தலைவராகவும், அமரர் சங்கீதபூஷ ணம் திரு.T.இராசலிங்கம் உபதலைவரா கவும், அமரர் சங்கீதபூஷணம் திரு.ஆ.நம சிவாயம் செயலாளராகவும், வேய்ங்குழல் வித்துவான் திரு.அ. நமசிவாயம் (தமிழ் ஆசிரியர்) உபதலைவராகவும், அமரர் சங்கீதபூஷணம் திரு.S..கோவிந்தராசா அவர்கள் பொருளாளராகவும் கப்பட்டு மன்ற நிகழ்வுகள் யாவும் யாழ்ப் பாணம் நல்லூர் மங்கையர்க்கரசி வித்தியா அப்போதைய சாலையில் அதிபர் திருமதி.இராசம்மா, உப அதிபர் திருமதி. அன்னலிங்கம் அவர்களின் அனுமதியுடன் சிறப்புற வகுப்புகள் யாவும் செயற்படத் தொடங்கின.

வகுப்புக்களில் மன்ற இசை வாய்ப்பாட்டு, வயலின், மிருதங்கம், ஆகிய பாடங்கள் மட்டுமே செயற்படத் தொடங் வாய்ப்பட்டுக்காக கின. சங்கீதபூக்ஷணம் திரு. ந. சண்முகரத்தினம், அமரர் சங்கீதபூஷணம், திரு.அ.சோம சுந்தரம், வயலின் இசைக்கு அமரர் இசை மணி மு. சித்திவிநாயகம், அமரர் சங்கீதபூஷ திருமதி.கோமளா பரமலிங்கம், ணம் அரசரத்தினம் இவர் France சென்றதும் பாக்கியலட்சுமி நடராஜா அவர்களும், மிரு தங்க இசைக்கு அமரர் கலைஞர் M.N.செல்லத்துரை அவர்களும் ஆசிரியர் களாகக் கடமையாற்றினர். இந்தக் கால கட்டத்தில் கற்கும் மாணவர்கள் தொகை மிகக் குறைவாவே இருந்தது.

சில நாட்கள் செல்ல மாணவர்களின் தொகை அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது. புதிதாக வீணை வகுப்பும் தொடங்கப்பட்டது. இது 1960 தொடக்கம் 1970 காலப்பகுதிக்குள் எனக் கொள்ளலாம். மாணவர்கள் தொகை அதிகரித்தமையால் பாடசாலையில் எல்லா வகுப்புக்களையும் நடத்த முடியா மற் போய்விட்டது.

இந்த நிலையில் இப்பொழுது நல்லை ஆதீனமாக இருக்கும் இடம், யாழ்ப்பாண இந்துப் பாரம்பரிய சூழலில் புத்தூர் மழவராயருக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் அமைந்தநல்லூர் அன்னசத்திரத்தில் பொன் னையா செல்லம்மா தம்பதிகள் குடி யிருந்த காலத்தில் நல்லை ஆதீனம் உரு வாகுவதற்கு முன் அவ்விடத்தில் அண் ணாமலை இசைத்தமிழ் மன்றம் அன்று இசை வகுப்புக்களை நடாத்தத் தொடங் கியது. அப்போது வீணை வகுப்பு நல்லூர் அன்ன சத்திரத்திற்கு முன்னிருந்த அமரர் சங்கீதபூஷணம் கோவிந்தராஜா அவர் களின் வீட்டிலும் செயற்பட்டுக் கொண்டு இருந்தது. வீணை வகுப்பினை திருமதி. நந்தினி சூரியகுமார் அவர்கள் நடாத்தி வந்தார்.

1970க்கு முன் திரு.வேல்.ஆனந் தன் அவர்களால் நடனமும் இங்கு கற்பிக் கப்பட்டது. வாய்ப்பாட்டு இசையுடன் பண்ணிசையும் இணைந்தே கற்பிக் கப்பட்டது.

1980 தொடக்கம் 1991 வரை நல்லூர் ஸ்தான சி.சி.த.க.பாடசாலையில் இந்த மன்றம் இயங்கி வந்தது. 90களின் பின்னர் நல்லூர் பண்டாரக்குளம் மருதவளவு பிள் ளையார் கோவில் மடத்தில் இறுதி வரை இயங்கியது. இந்தமன்றம் இயங்கிய வேளை அனைத்து வகுப்புக்களையும் சேர்த்து சுமார் 300 மாணவர்கள் வரை இசைபயின்று கொண்டிருந்தார்கள். இக்காலகட்டத்தில் இங்கு இசை பயின்ற பழைய மாணவர்களே ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றி வந்தார் கள். இக்காலப்பகுதியில் வீணை வகுப் புகள் நாயன்மார்கட்டு வெயிலுகந்த பிள்ளையார் கோவிலுக்கு முன்னால் இருந்த பழைய வீடு ஒன்றில் நடத்தப்பட்டு வந்தது.

யாழ்ப்பாணம் அண்ணாமலை இசைத்தமிழ் மன்றத்தினை நீண்ட காலம் வழிநடத்தி இயக்கிய சங்கீத பூஷணம் திரு.சு.பாலசிங்கம் அவர்கள் பற்றி...

அரியாலையூர் அண்ணாவியார் திரு. சபாபதிப்பிள்ளை, தெய்வானைப் பிள்ளை தம்பதியினருக்கு அவர்களது ஆறா வது புத்திரராக 15.09.1529 ஆம் ஆண்டு அரி யாலையில் பிறந்தார். இவரது சிறுபரா யம் முதலே இசையோடிணைந்த சூழல் அமையப் பெற்றிருந்ததனால் இசையிலும், நாடகத்திலும் ஆர்வம் கொண்டு வளர்ந்துள்ளார். இவர் ஹார்மோனி யம் வாசிப்பதில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு தந்தையின் நாடகங்களிலும், யாழ் குடாநாட்டிலும், வெளிமாவட்டங் களிலும்உள்ள பாடசாலையில் நடைபெற்ற விழாக்களிலும் பிரபலம் பெற்றார். ஆரம் பத்தில் தனது தந்தையாரிடம் கர்நாடக இசையைப் பயின்ற இவர் 1952ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில், சங்கீதபூஷணம் திரு. ந. சண்முகரத்தினம் அவர்களிடம் ஒரு வருடம் இசையைப் பயின்றார். அத்துடன் அந்தக் காலத்தில் தென்னிந்தியாவின் திருச்சி வானொலியைத் தவறாது கேட்டு அதனை ஹார்மோனியத்தில் வாசித்துப் பயிற்சி செய்து தனது சொந்த முயற்சி யாலேயே இசையைக் கூடுதலாகக் கற்றேன் என்று இவர்பெருமையுடன் சொல்லி கொள் கின்றார்.

1949-1951ம் ஆண்டு காலப்பகுதி யில்நாடகத்துறையிலும்ஈடுபாடுகொண்ட இவர் தந்தையாரின் நாடகமான 'நளன் தமயந்தி' என்ற நாடகத்தில் தமயந்தியாக நடித்து அரியாலை மக்களின் பாராட்டைப் பெற்றார். அத்துடன் அமுத வல்லி (மந்திரி குமாரி), உண்மையின் வெற்றி, (அரக்கு மாளிகை), 'மனோன்மணி' போன்றநாடகங் களிலும் பங்கேற்று நடித்து தனது நடிப்புத் திறனை வெளிப்படுத்தினார்.

இசை ஞானமும், குரல்வளமும், ஊக்கமும் மிக்க இவர் 1955ஆம் ஆண்டு சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இசையைக் கற்று 1959ஆம் ஆண்டு "சங்கீதபூக்ஷணம்" பட்டம் பெற்று நாடு திரும்பினார்

அரியாலை திரு.ச.பாலசிங்கம் அவர் கள் "சங்கீதபூக்ஷணம்" பட்டம் பெற்று இலங்கை வந்ததும் அரியாலை ஊர் மக்களின் விருப்பின் பேரில் அவர்களது ஆதரவுடன் 1959ஆம் ஆண்டு புரட் டாதிமாதம் 2ம் திகதியாழ் நகரசபை மண்ட பத்தில் அன்றைய மாவட்ட அரசாங்க அதி பர் திரு.ம.ஸ்ரீகாந்தா அவர்களின் தலை மையில் மிகச் சிறப்பாக இசையரங்கேற்றம் நடத்தப்பட்டது.

அரங்கேற்றம் நடைபெற்று ஒரு வாரம் சென்றதும் யாழ் கந்தர்மடம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் இசை யாசிரியராக நியமனம் கிடைத்து பணி யாற்றத் தொடங்கினார். அரங்கேற் றத்திற்கு வருகை தந்திருந்த அமரர் சங்கீதபூக்ஷணம் திரு. ஆ. நமசிவாயம் அவர் கள் தன்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடாத்திக் கொண்டிருக்கும் யாழ். அண்ணாமலை இசைத் தமிழ் மன்றத்தில் இசையாசிரிய ராகக் கடமையாற்றும்படி கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அங்கு 1959ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1995ம் ஆண்டு வரை தமிழிசையைக் கற்பித்து பல கலைஞர்களை உருவாக்கினார். 'தேமதுரத் தமிழிசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்' என்ற உயரிய நோக்கோடு யாழ் அண்ணாமலை இசைத்தமிழ் மன்றம் நீண்ட காலமாகத் தரமான வகுப்புக்களை நடாத்தியும், பல புகழ்மிக்க விழாக்களை நடாத்தியும் இசைத்துறை வளர்ச்சிக்கு அரும்பணியாற்றி இருப்பது யாவரும் அறிந்த ஒன்றே.

வடஇலங்கை சங்கீதசபை பரீட்சக ராக இருந்தும், யாழ். பல்கலைக்கழக நுண்கலைப்பீட இசைத்துறை வருகை விரிவுரையாளராகவும், வெளிவாரிப் பரீட்சகராகவும் பணியாற்றியதுடன் இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தா பனம், ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனம் ஆகியவற்றில் விசேட இசைப்பாட கராகவும் இருந்துள்ளார்.

இன்று இலங்கையிலும், புலம் பெயர் நாடுகளிலும் அண்ணாமலை இசைத் தமிழ் மன்றத்தில் இசை கற்று வெளியேறிய பல கலைஞர்கள், ஆசிரியர்கள் பேரும் புகழும் பெற்று தமது கலைத் துறைகளில் சாதித்து வருகின்றனர். திரு.ச.பாலசிங்கம் அவர்கள் யாழ் அண்ணாமலை இசைத் தமிழ் மன்றத்தில் இசையாசிரியராக மட்டுமன்றி பல ஆண்டுகளாக மன்றத்தின் செயலாளராகவும் செயற்பட்டு மன்றத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் செயற்பாடுகள் அனைத் திலும் தம்மை முற்றுமுழுதாக ஈடுபடுத்தி உழைத்தார். அதன்பெறுபேறுகளை இன்று விரிவுரையாளர்களாக, இசைத்துறை உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்களாக, சிறந்த ஆசிரியர்களாக, உலகம்போற்றும்கலைஞர் களாக உள்ள அம்மன்றத்தின் பழைய மாணவர்களினாலும் அறிய முடிகின்றது.

தனது இசையோடி இவர் வாழ்க்கையில் பாராட்டுக் ணைந்த களையே, பட்டங்களையோ விரும்பாமல் தமிழிசை வளர்ச்சியைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றார். வயதை நிறைவு செய்துள்ள இவர் இன்றும் மேடையேறி இசைக்கச்சேரி செய்ய வேண் டும், மாணவர்களுக்கு கற்பிக்க வேண்டும் என்ற பெரு விருப்புடன் மட்டுமல்லாது, கலைத்துறையில் பல சாதனைகளைப் படைத்ததை இன்றும் பேசப்பட்டு வரும் யாழ் அண்ணாமலை இசைத்தமிழ் மன் றத்தை மீளவும் இயக்கி, கலைச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்பது இவரது பெருங் கனவாகும்.

கலா நிலையம்

யாழ்ப்பாணத்தில் 1930ஆம் ஆண்டு கலைப் புலவர் நவரட்ணமும் அவரின் மனைவி மகேஸ்வரியும் இணைந்து கலா நிலையம் என்னும் இசைமன்றத்தை ஆரம் பித்தனர். முதன் முதலாக கர்நாடக இசை நிகழ்ச்சியை இந் நிலையத்தில் நடாத்தி யமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமதி ம. நவரட்ணம் ஓர் வீணை இசைக் கலைஞர். இவரால் 1931இல் "இந்திய இசை", "வீணை ஆசான்" என்னும் இரு நூல்களும் வெளியிடப்பட்டன. இவர்களுடைய இக்கலா நிலையத்தில் நூல் நிலையம் நிறுவி இசை சம்பந்தமான பல நூல்கள் இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் இக்கால நிலையமானது தொடர்ந்து வளரவில்லை.

வட இலங்கைச் சங்கீத சபை

யாழ்ப்பாணக் கல்வித் திணைக் களத்தில் இயங்கும் இந் நிறுவனம் இலங்கையில் மட்டுமன்றி வெளிநாடுகள் பலவற்றிலும் அறிந்த ஒரு நிறுவனமாக விளங்குகின்றது. இச் சபை 1931ஆம் ஆண்டு திரு.M.S.பரம் என்பவரின் அயராத உழைப்பினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இலங்கையில் தமிழர் தம் பண்பாட் டின் உயிர்நாடியக விளங்கும் இசையினை உன்னத நிலையில் வளர்ப்பதே இச் சங்கீத சபையின் நோக்கமாக அமைந்தது.

1931இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச் சபையானது 1933-34ஆம் ஆண்டுகளி லேயே வேனிற்கால விடுமுறையின் போது இசை வகுப்புக்களை தொடர்ந்து நடாத் தினார்கள். அவ்விடுமுறை வகுப்புக்களுக்கு வடமாநில தமிழ் ஆசிரியர்கள், பண்டி தர்கள் எனப் பலர் முன்வந்து இசையைக் கற்பதில் ஆர்வம் காட்டினர். இவ்வகுப்புக் களை இந்தியாவிலிருந்து வந்த T.P.சபேசையர் நடாத்தினார். அவ்இசை

வகுப்புக்களில் மிகத் திறமை மிக்க மாண வர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்கள் இந்தியா அழைத்துச் சென்று அண்ணா மலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இசையை நன்கு கற்று சங்கீத பூஷணங்களாக 1940இல் இலங்கைக்கு அனுப்பினர். அவர்கள் திருவாளர்கள் K.S. சுப்பிரமணிய ஐயர் P. சந்திரசேகரம், மு. வேலாயுதபிள்ளை என்பவர்களாவர். இவர்கள் மேலும் பல சங்கீத பூஷணங்களை இலங்கையில் உருவாக்க வித்திட்டனர்.

இவ்வாறு வட இலங்கை சங்கீத சபை மூலம் இசை வகுப்புக்களில் பலர் கற்று இந்தியா சென்று சங்கீத பூஷணங் களாக திரும்பியதுடன் வட இலங் சங்கீதசபையின் பரீட்சை கைச் களில் சித்தியடைந்து சங்கீத வித்துவான் களாகவும் வெளிவந்து இசையை வளர்த் தனர். இசையும் இசை நிறுவனமும் வளர வருடாவருடம் சபையின் பரீட்சைக்குத் தோற்றுவோரின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துவரவே சபையானது இசைப் பரீட்சையையும் புனரமைப்புச் செய்து ஸ்திரமான பாடத்திட்டத்தை தயார் செய்து நடைமுறைப்படுத்தினர்.

1982முதல்சங்கீதத்துடன்(வயலின், வீணை, புல்லாங்குழல், மிருதங்கம்) நடனம், கதகளி, பண்ணிசை, நாடகமும் அரங் கியலும் ஆகிய துறைகளையும் ஆரம் பித்து பரீட்சை நடாத்தும் முறை அமுலாக் கப்பட்டது. இவ்வாறான இச் செயல் திட் டத்தை விஸ்தரித்தவர் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. க. சிவநாதன் அவர்களே.

இச் சபையானது ஆறாம் தரப் (ஆசிரியர்) பரீட்சைசிறந்தமுறையில்பாடத் திட்டம் வகுத்து நடாத்துவதற்காக அண் ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு திரு வாளர்கள் V.S.நாதன், S.R.கனகசபை, என்பவர்களை அனுப்பி பாடத்திட்டத்தை தயார்ப்படுத்தினர். அதை ஒற்றியே

பரீட்சைகள் நடாத்தப்பட்டு அதில் சித்தி யடைந்தவர்களை இசை ஆசிரியர்களாக பாடசாலைகளில் நியமனம் கொடுத்து பணிபுரிய வழியமைத்தனர்.

வட இலங்கை சங்கீத சபையினது பதவி வழித் தலைவராக வட பிராந்திய கல்வியதிபதி அவர்களே பதவி வகித்து வரு வது குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ் கல்வி வலயத் திற்குள்ளேயே சபையின் அலுவலகத் தினையும் அமைத்து நேரடி கண்காணிப் பிலேயே வைத்துச் செயற்படுகின்றது. அத் துடன்1982இல் தனது பொன்விழாவினைச் சிறப்பாக கொண்டாடி பொன்விழாமலரை யும் வெளியிட்டது. இதே போன்று 1991இல் வைரவிழாவையும் கொண்டாடி மலரையும் வெளியிட்டது.

சபையானது தற்பொழுது ஆசிரி யர் தரம் சித்தியடைந்தால் சான்றிதழ் வழங்குவதுடன், 45 நிமிட ஆற்றுகை நிகழ்ச் சியை சிறப்பாகச் செய்து சித்தியடை பவர்களுக்கு "கலாவித்தகர்" பட்டத்தையும் வழங்கி வருகின்றது . அத்துடன் வருடா வருடம் தியாகராஜ உற்சவத்தை மிகச் சிறப்பாக நடாத்தி வருகிறது. 2013ம் ஆண்டு தனக்கென புதிய கட்டடத்தை K.K.S.வீதி மருதனார்மடத்தில் நிறுவி, யாழ்ப்பாணம் (நல்லூர்) கல்வித் திணைக் களத்தின் தலைமையில் மிகச் சிறப்பாக இயங்கிவருவதும் 'அமுதமலர்' என்றசிறப்பு மலரை வெளியிட்டு பவளவிழாவை சிறந்த முறையில் கொண்டாடியமையும் சபை யின் உன்னத நிலையை எடுத்துக் காட்டு கின்றது. 2015.02.21 அன்று இந்தியத் துணைத்தூதரகத்தின் அனுசரணையுடன் பிரமாண்டமாக தியாகராஜ உற்சவத் தைக் கொண்டாடி நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு சிறப்பித்தவர்களுக்கு சான்றிதழ் பற்றிச் வழங்கியமையும் சபையின் கள் எடுத்துக்காட்டு முயற்சியை உள்ளத கின்றதெனலாம்.

இசை ஆசிரியர் சங்கம்

யாழ்ப்பாணத்தில் 1948இல் திரு. பி.சந்திரசேகரம் அவர்களால் இசை ஆசிரி யர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இச்சங் கம் இசைப் பயிற்சியை முக்கிய கேந் திரஸ்தானங்களில் நடாத்தியது. அவ்விடங் களில்சிலயாழ்/நாவலர் மகாவித்தியாலயம், வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி, நல்லூர் மங்கையர்க்கரசி வித்தியாசாலை மற்றும் சாவகச்சேரி, தெல்லிப்பழை, அராலி, வட்டுக்கோட்டை, வேலணை போன்ற பல இடங்களிலே சிறப்பாக இயங் கியது.

"இசைப் பட்டம்" வழங்குவதை முதன்முதலில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம் பித்து நடைமுறைப்படுத்தியதும் இவ் இசைஆசிரியர் சங்கமே. அத்துடன் வருடா வருடம் இசை விழாவையும் நடாத்தியது அதில் பழம் பெரும் கலைஞர்களை கௌர விக்கும் பொருட்டு "கலாநிதி", "சங்கீத வித்துவபூக்ஷணம்", "சங்கீத கலாரத்தினம்", "சங்கீத கலாமணி" போன்ற பட்டங்களை அளித்து வந்தது.

கீதாஞ்சலி

திருநெல்வேலி கிழக்கு, செங்குந்த வீதியில் அமைந்துள்ள திருமதி சந்திரமதி சிவானந்தன் என்பரினால் 1970இல் "கீதாஞ் சலி" என்னும் பெயருடன் ஆரம்பமானது. ஆரம்பத்தில் ஒரு சில மாணவர்களே இசை பயில வந்தனர். பின்னர் அயலவர்களின் ஊக்கத்தினால் வளர்சசியடைந்தது.

வாய்ப்பாட்டு, வயலின் என்பன கற்பிக்கப்படுகிறன்றது. சிறிது காலம் நடன மும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டது. இளங் கலைஞர்களை உருவாக்குவதும். சிறந்த இசை மாணவர்களை உருவாக்குவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றது. பல மாணவர்கள் பல்வேறு இசைப் போட்டிகளுக்குச் சென்று பதக்கங்களை யும் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. வருடாவருடம் விஜய தசமியன்று கலை விழா கொண்டாடப்படுகின்றது. மாணவர்களின் நிகழ்ச்சிகள் உட்பட பல நிகழ்ச்சிகள் மேடையேற்றப்படுகின்றன. இங்கு பயிலும் மாணவர்கள் வட இலங்கை சங்கீத சபை நடாத்தும் பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றி சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறு கின்றனர்.

தற்போது 50 மாணவர்கள் வரையில் இசை பயில்கின்றனர். அவரது மகள் திரு மதி சுகன்யா அரவிந்தன் அவர்களும் ஒரு சிறந்த கலைஞராவார். அவர் இராம நாதன் நுண்கலைப்பீடத்தில் இசை விரிவு ரையாளராகவுள்ளார்.

இளங் கலைஞர் மன்றம்

இம்மன்றமானது 1971ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 02ஆம் திகதி சட்டநாதர் வீதியிலுள்ள திவ்ய ஜீவன சங்க மண்டபத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 1971 தொடக்கம் 1981 வரை இம் மண்ட பத்திலேயே இசை வகுப்புக்களை நடாத் தியது. தற்போது சட்டநாதர் வீதியில் அரங்குடன்கூடிய மண்டபம் அமைக் கப்ட்டு இளங்கலைஞர் மன்றம் செயற்படு கின்றது.

மன்றத்தினது முக்கிய நோக்கம் இலை மறைகாயாக இருக்கின்ற கலைஞர்களை வெளிக்கொணர்ந்து அவர்களை இளமை யிலேயே மேடையேறும் சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்து இளங் கலைஞர்களிடையே வாய்ப்பாட்டு, வீணை,வயலின் போன்ற துறைகளில் அகில இலங்கை ரீதியாகப் போட்டிகளை நடாத்தி வெற்றி பெற்ற வர்களுக்கு தங்கப்பதக்கம், வெற்றிக் கேடயம், சான்றிதழ் வழங்கியுள்ளது. இதுவரை 76தங்கப் பதக்கங்களையும், 74 கேடயங்களையும்,77 வெற்றிக் வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத் களையும் தக்கது. அத்துடன் நல்லூர் உற்சவ

காலங்களில் துர்க்கா மண்டபத்தில் தெய்வீக இசையரங்கு என்னும் தலைப் பில் ஈழத்தில் பிரபல்யம் வாய்ந்த கலைஞர் களுக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கி இசையை யும் தெய்வீகத்தையும் வளர்த்து வருவது போற்றுதற்குரிய பண்பாகும்.

நியூ வீணாகானம்

இக்கானமானது 1980இல் கச்சேரி நல்லூர் வீதியில் ஒரு சிறிய இசைக் கூடமாக திரு.ளு. ரங்கன் என்பவரால் ஆரம் பிக்கப்பட்டது. தந்தையாரின் உடல் நிலை காரணமாக தொடர்ந்து செல்விகள் நந்தினி, வாசுகி என்பவர்களினால் (மக்கள்) வகுப் புக்கள் நடாத்தப்பட்டன. தற்போது மிகச் சிறப்பாக வளர்ச்சியடைந்து 200க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் கீழைத்தேய, மேலைத்தேய இசையைக் கற்கின்றனர்.

1996இல் நிறுவனத்திற்கு "நியூ வீணாகானம்" எனப் பெயரிட்டு வளர்ந்து வருகின்றது. இங்கு வாய்ப்பாட்டு, வய லின், வீணை, புல்லாங்குழல் என்பன கற்பிப் பதுடன் மேலைத்தேய வாத்தியங்களான ஹிற்றார், ஓர்கன், மௌத்ஓர்கன், றெக்கோடர், மலோடிக்கா என்பனவும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. வளர்ந்த பலர் இசையிலுள்ள ஆர்வம் காரணமாக மேலைத் தேயவாத்தியங்களைக்கற்றுசிறந்துவிளங்கு கின்றனர்.

மாணவர்கள் பலர் வட இலங்கைக் சங்கீத சபை பரீட்சைக்குத் தோற்றி சித்தி யடைவதுடன் ஆசிரியர்களாகவும் உள்ள னர். மேலைத்தேய வாத்தியங்களைக் கற்ற பலர் பிரபல்யம் அடைந்துள்ளனர். வருடா வருடம் இசை விழாசிறப்பாகக் கொண்டா டப்படுகிறது. பல இசை நிகழ்ச்சிகளை இளங் கரைஞர் மன்றத்தில் நிகழ்த்திய துடன் வேறு பல இடங்களிலும் நிகழ்ச்சி களை மேடையேற்றியுள்ளது. உடல் ஊனமுற்றவர்களும் இசையை லயித்துப் பயில முடியும் என்பதற்கு ஏதுவாக ஆசிரியர்களுடைய முயற்சியால் உடல் ஊனமுற்ற சிலர் இவர்களிடம் இசையை கற்று வருகின்றனர்.

இவ்விரு ஆசிரியர்களும் கீதவா ஹினி வளர்த்தெடுத்த இசைக் கலைஞர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1995இலும் 2000இலும் இடம் பெயர்வு ஏற்பட்டாலும் இந் நிறுவனம் இடம்பெயர்ந்த இடங்களில் தற்காலி கமாக கிளை நிறுவனங்களை நிறுவி மாணவர்களின் ஆவல் குன்றாமல் வகுப்புக் களை நடாத்தி வளர்ச்சியடைந்து வருகின் றது.

இராமகிருஷ்ணாலயம்

திருநெல்வேலி ஆடியபாதம் வீதியி லுள்ள "ராமகிருக்ஷ்ணாலயம்" 1973.06.20 ஆம் திகதி ஒரு பஜனை நடாத்தும் நிறு வனமாக ஆரம்பமாகியது பஜனைக்கு வந்த பெற்றோரின் இசைப் ஆர்வத்தினால் 1987.04.07ஆம் திகதியிலிருந்து "ராம கிருக்ஷ்ணாலயம்" இசை நிறுவனமாக செயல்படத் தொடங்கியது. ஆரம்பத்தில் சுவாமி சாந்தானந்தஜீயினால் பராமரித்து வளர்த்து வந்தார். பின்னர் திரு.இரா. மகேந்திரசிங்கம் என்பவர் பராமரித்து வளர்த்து வருகின்றார்.

ஆரம்பத்தில் 16 மாணவர்களுட னேயே இசை கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் ஆறுமாத காலப்பகுதிக்குள்ளேயே 200 மாணவர்கள் வரைவந்து சேரத் தொடங் கினர்.

இவ் இசை ஆலயமானது தனித்து கலையை வளர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொள் ளாமல் அன்று தொட்டு இற்றைவரை இறை பக்தியையும் இசையையும் வளர்ப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண் டுள்ளது. சகல மாணவர்களும் பிரதி வெள் ளிக்கிழமைகளில் இடம்பெறும் பஜனை யில் பங்குபற்றுதல் தவிர்க்க முடியாத ஒரு செயற்பாடாகும்.

இக் கிருஷ்ணாலய மாணவர்கள் தமக் கென சில தனித்துவமான செயற்பாடுகளை கையாளுகின்றனர். அவை திருநீறும் பொட்டும் அணிதல், குரு ஸ்தோத்திரம் படித்து வகுப்பு ஆரம்பித்தல், சிகப்பு -வெள்ளை நிற உடை என்பன கட்டாய மாகும்.

வாய்ப்பாட்டு, வயலின், வீணை, நடனம் என்பன பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. சில காலத்தின் பின் வீணை கற்பிக் கப்படுவதில்லை. வட இலங்கைச் சங்கீத சபை பரீட்சைக்கு பலர் தோற்றி 1ம், 2ம் பிரிவு உட்பட சித்தியடைந்துள்ளனர். அதில் குறிப்பிடத்தக்கதாக இராமந- ாதன் நுண்கலைக் கல்லூரியில் பகுதி நேர விரிவுரையாளரும் இளங் கலைஞருமான தர்க்ஷணைக் குறிப்பிடலாம்.

வருடாவருடம் வாணி விழா கொண்டாடுவதுடன் சுவாமி விவேகானந் தர், சுவாமி இராமகிருஷ்ணர், அன்னை சாரதாதேவி, சுவாமி சித்ரூபானந்த ஆகி யோரின் ஜெயந்தி தினம் உட்பட ஐந்து விழாக்களை சிறப்பாக நடாத்தி வரு கின்றது.

விழாக்களின் போது பஜனையும் நிறு வன மாணவர்களின் நிகழ்ச்சிகளும் இசை வித்துவான்களில் ஒருவரினது கச்சேரியும் இடம்பெறும் இந் நிகழ்ச்சிகளில் குறிப் பிடத்தக்கதாக செல்வி பாக்கியலஷ்மி நடராஜா, ஸ்ரீமதி பாலகிட்னர், செல்வி தேவகி பாலகிட்னர், திரு பொன்.சுந்தர லிங்கம் என்பவர்களது நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றதைக் குறிப்பிடலாம்.

சிறந்த வித்துவான்களுக்கு பட்டம், விருதுகள் வழங்கி கௌரவித்துள்ள னர். அதில் திரு.ம.ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு "இசைஞானவாரிதி" என்ற பட்ட மும் செல்வி பாக்கியலஷ்மி நடராஜா வுக்கும்(வயலின்) மிருதங்கம் வித்து வான் திரு.ளு.மகேந்திரனுக்கும் "சாந்தா னந்தா" விருதும் வழங்கி கௌரவப் படுத்தியுள்ளனர்.

நல்லூர் சாரங்கம் இசைமன்றம்

ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து தொண் னூற்றோராம் ஆண்டு பங்குனித்திங்கள் ஆறாம் திகதி, திருமதி.வாசஸ்பதி ரஜீந் திரன் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட "சாரங் கம்" இசைமன்றமானது இசையில் ஆர் வம் மிக்கவர்களும் வசதி குறைந்த மாணவர் களும் இசையை முறைப்படி பயில வேண்டும் என்ற குறிக்கோளின் படி எந்த விதவேதனமுமின்றி இயங்கிவருகின்றது. வருடாவருடம் நூற்றுக்கணக்கான மாண வர்களைவடஇலங்கைச்சங்கீதசபைப்பரீட் சைக்கு (1-6 வரை) தயார்படுத்தி வரு சமுகத்தில் நடைபெறும் வதும் கல்விசார் இசைப்போட்டிகள், பண்ணி சைப் போட்டிகள் முதலாமிடம் இரண்டா மிடம் பெற்று வருவதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். 2014 ib ஆண்டு சுவாமிகள் நற்சிந்தனைப் போட்டி (தேசிய ரீதியில்) மேற்பிரிவில் செல்வி ர.சகிக்ஷ்ணா செல்வன் இடத்தையும், ஜான் 2 ஆம் இடத்தையும் ஏனைய மாண வர்கள் ஆறுதல்பரிசினைப் பெற்றதும்குறிப் பிடத்தக்கதாகும். அத்துடன் இம்மன்ற மானது விஜயதசமி விழாவின் போது தமது இசைமன்ற நிகழ்வுகளை நல்லூர் இந்துமன்றத்தில் மிகச்சிறப்பாகக் கொண் டாடி வந்தது. அதே வேளை 2014.06.12ம் நாளன்று இம் மன்றமானது "ஆனந்த சாரங் கம்" என்ற இசை விழாவை நல்லூர் துர்க்கா மணிமண்டபத்தில் பிரமாண்டமாக நடாத் தியுள்ளது. இசைவிழாவில் இந்த நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் பங் கேற்று சிறப்பாக இசை நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி பெரும்பாராட்டைப் பெற்றன. அத்துடன் "ஆனந்த சாரங்கம்" என்ற மல-ரையும் வெளியிட்டுள்ளது. இம் மன்ற

ஆசிரியர் திருமதி வாசஸ்பதி ரஜீந்திரன் அவர்கள் சமூகத்தில் உள்ள கல்வி நிறு பிரதேச செயலகங்கள் வனங்கள், போன்ற நிறுவன நிகழ்விற்கும் தாமும், தமது மாணவர்களையும் நெறிப்படுத்தி சிறந்த இசையை ஆற்றிவருவதும் ஆசிரியராகவும் இசையில் சிறந்த நிறைந்த பாண்டித்தியம் கொண்டு, இசைக் கச்சேரிகள் செய்து வருவதும் ஆசிரியரை மிகவும் மிகைப்படுத்துகின்றது. அவர் ஓர் இசைப்பாரம்பரியத்தில் வாழ்பவரும் அவ P.S. றஜீந்திரன் நாதஸ்வர ரது கணவர் சமூகத்தில வித்துவானும் நடை பெறும் பிரதேச இசைவிழாக்கள் அரச வைபவங்களுக்கு சேவை செய்து வரு வதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவர் பணியும் இசைமன்றம் வளர ஊன்று கோலாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பயிலும் இம்மன்றத்தில் இசை மாணவர்களின் பெற்றோர் மன்றச் செயற்பாட்டிற்கு நன்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி வருவது மன்றத்தின் வளர்ச்சியை மேலும் மேம்படுத்துகின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

நல்லூர் ஆறுமுக நாவலருக்குப் பின் சைவமும் தமிழும் கலையும் இம் மண்ணில் சிறந்தோங்க வழி செய்த நிறுவனங்களுள் நல்லை ஆதீனம் முதன்மை பெறுகின்றது. சிவசுப்பிரமணியம் ஐயர் என்னும் இயற் பெயருடைய நல்லை ஆதீனம் மணி-பாகவதர் அவர்கள் துறவறம் பூண்டு ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர ஸ்ரீஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய முதலாவது மஹாசந்நிதானமாக இருந்து இயல் இசை நாடகம், பண்ணிசை, கதாப் பிரசங்கங்கள் ஆகிய கலைகளைவளர்த்து வந்தார். சிறந்த இசையாளர்கள், பண்ணிசை யாளர்களை வரவழைத்து சனி, ஞாயிறு தினங்களில் வகுப்புகள் நடாத்தி வந்தமை யும் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் மணி பாகவதர் அவர்கள் கதாப்பிரசங்கத்தில்

வல்லவராய் இந்தியாவிலும் இலங்கை யிலும் தனது பிரசங்கத்தை ஆற்றி கதாப்பிரசங்கத்துக்கு இவருக்கு நிகர் இவரே என்று வாழ்ந்தவர். இவரது கதாப்பிரசங் கத்தில் இறைவழிபாட்டையும் அறத்தை யும் வலியுறுத்தி நிற்கும் புராதன இதிகாச சரித்திரக் கதைகள் கூறி ஆன்மீகத்தின் பால் மக்களை ஈர்த்தும் வந்தார் என்றால் அது மிகையல்ல. ஈழத்தின தனிப்பெரும் முதல் வராகத் திகழ்ந்த இவர் இறைபதம் எய் திய பின் ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவுடமிகள் (இரண்டாவது குருமகாசந்நிதானம்) ஆதீ னத்தில் இசை வகுப்புகள் பண்ணிசை வகுப் புகள், இசைவிழாக்கள், அரங்கேற்றங்கள் முதலியன நடாத்தியும் நல்லூர் உற்சவ காலங்களில் இசை நிகழ்ச்சிகள் நடாத்தியும் இயங்கி பெருமையுடன் வருவதும் கண்கூடாகும்

முடிவுரை

இசைத்துறையானது இன்று பல பரி மாணங்களில் விருத்தியடைந்து வருகின் றது. இவ்வாறான வளர்ச்சிக்கு பலவகைப் பட்ட இசை மன்றங்களின் பங்களிப்பும் இன்றியமையாததாகக் காணப்படுகின்றது. இம் மன்றங்கள் மேன்மேலும் வளர இசை-பயிலும் மாணவர்களுக்கு போட்டிகள் இசைவிழாக்கள் போன்றன நடாத்தியும் ஆலய உற்சவங்களில் இசை ஆராதனைகள் பஜனைகள் போன்றன நிகழ்த்த, கமும், இசைத்துறைவிற்பன்னர்களும் ஒத்து ழைப்பு நல்க வேண்டும். அடுத்து அரச நிறு வனங்களான பிரதேச செயலகங்கள், கலா சார நிறுவனங்கள் ஊன்றுகோலாக அமை யும் பட்சத்தில் இந்தமன்றங்கள் வளர்ந்து விருட்சமாக மலர்ந்து பயன் தரும் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமுமில்லை.

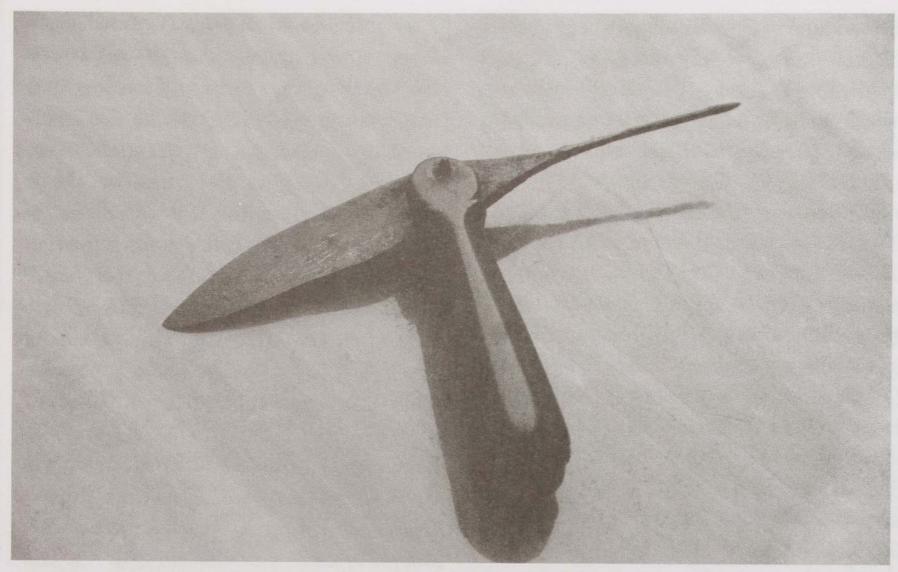
இது வரையிலான எமது பார் வையில் ஈழத்து இசையின் படிமுறை வளர்ச்சியில் நல்லூாப் பிரதேச செயலக பிரிவினை அடிப்படையாகக் கொண்டு

இசை மன்றங்கள் ஆற்றிய பணியை ஓரள விற்கு ஆராய முடிந்துள்ளது. அதில் சில மன்றங்கள் இன்று வரை நிலைத்து நிற் பதைக் காண்கிறோம். இன்னும் சில அற்ப ஆயுளில் மறைந்து போய்விட்டன. சமகாலத்தில் புதிய மன்றங்களின் தோற் றங்களையும் அவதானிக்க முடிகின்றது இசை சார்ந்த மன்றம் தவிர ஏனைய அழகியல் துறைகளிலும் பல மன்றங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. அவற்றிலும் பிரிக்க முடியாத முறையில் இசையும் கலந் திருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் தனிப்பட்ட இசையாளர் பலர் குருசீட முறையிலான இசையைப் பயிற்றுவித்து மாணவரைத் துலங்கச் செய்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும் இத்தகைய இசை முயற்சிகள் ஈழத்து இசைக் கலையின் வளர்ச்சிக்கு சாதகமாக அமைந்த போதிலும் குறைபாடுகள் இல்லாமலில்லை. வணிக நோக்கம், இசைநுட்பங்களை காலத் துக்குத்தக்கதாக பயன்படுத்தத் தவறுதல், கௌரவம் சார்ந்த போட்டி மனப்பான்மை, இசைதேடலில் ஆர்வக்குறைவு, இசையை சுமுக அக்கறையுடன் பயன்படுத்த தவறுதல் போன்ற பல்வேறு காரணிகள் எமது இசை வளர்ச்சிக்கு தடையாக உள்ளன என்பதை கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். எனவே எமது பாரம்பரிய இசையை வளர்த்துக்காக்கவும் அடுத்த சந்ததியினரிடம் கையளிக்கவும் அனைவரும் ஒன்றுபட்ட மனத்தினராய் ஒரு இசைக் குடும்பமாக வாழ முயற் சிப்போமாக.

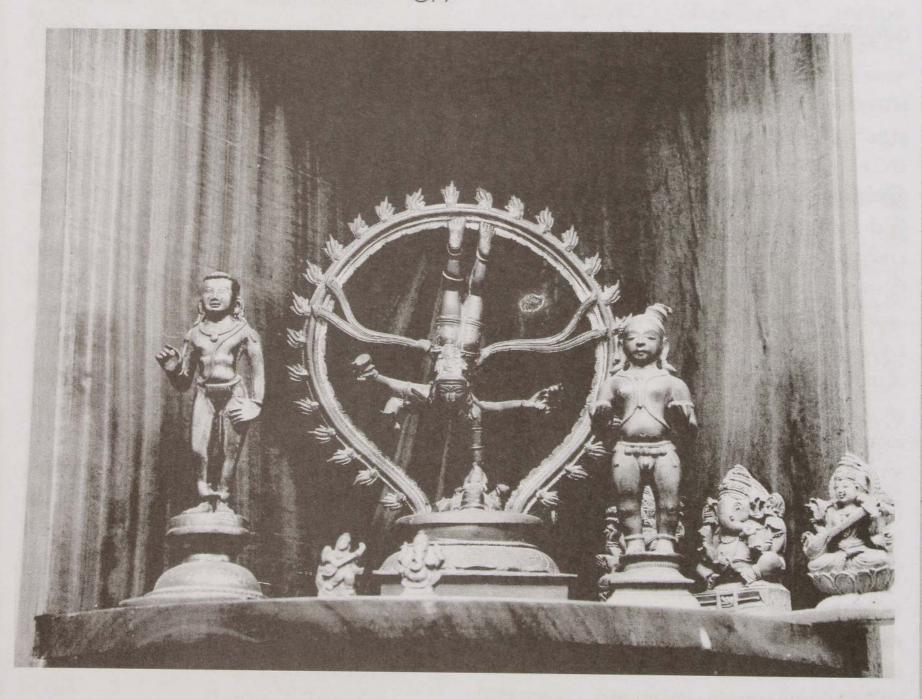
உஷாத்துணை நூல்கள்

- 1. ஆசிரியர் அறிவுரைப்பு வழிகாட்டி தரம் 11 (தேசிய கல்வி நிறுவனம் கொழும்பு)
- இசை வாழ்வில் எழுபதாண்டுகள்
 (சங்கீத பூஷணம் திரு.ச.பாலசிங்கம்)
- 3. ஆய்வுக் கட்டுரை (செல்வி.S.பகீரதி)

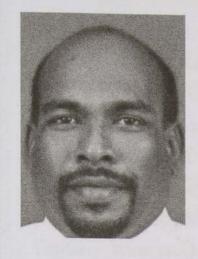
எழுத்தாணி

அபிவிருத்தி

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் மூலவளங்களும் பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டமிடலும்.

கலாநிதி செ. சந்திரசேகரம்

முதுநிலை விரிவுரையாளர், பொருளியல் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்

ழ்.மாவட்டத்தில் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக பிரிவு 40 கிராமசேவகப் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. இது மொத்தமாக 2013ம் ஆண்டின்

தரவின்படி சதுரகிலோமீற்றர் 33.6 பரப்பை அதாவது 3361.9 ஹெக் ரேயர் நிலப்பரப்பை உள்ளடக்கி இருக் கின்றது. பரப்பளவு அடிப்படையில் இப் பிரதேச செயலகத்தின் அதிகூடிய நிலப் பரப்பைக் கொண்ட கிராம சேவகப் பிரி வாக அரியாலை கிழக்கு பிரிவு(J/90) காணப் படுகின்றது. பிரதேசத்தின் மொத்த நிலப் பரப்பில் ஏறத்தாழ மூன்றில் ஒரு பங்கை கொண்ட இப்பிரிவானது மொத்தமான சனத்தொகையில் 2205 நபர்களை மட்டும் கொண்டுள்ளது. 98.2 ஹெக்ரேயர் நிலப் பரப்பைக் கொண்ட சங்கிலியன் தோப்பு (J/109) என்ற பிரிவானது 3538 நபர் களைக் கொண்டுள்ளது. இப்பிரதேசத்தின் உழைப்பு, மூலதனம் முயற்சி நிலம், ஆகிய நான்கு யாண்மை வகையான அபிவிருத்திக்கு தேவையான மூலவளங் களை இனம்கண்டு அவற்றின் பாடுகளை அபிவிருத்தியுடன் இணைத்து ஆராய்வதே இந்த கட்டுரையின் பிராதான நோக்கமாகும்.

நிலப்பயன்பாடும் அபிவிருத்தித் திட்டமிடலும்

நிலம் என்ற மூலவளமானது பயிர்ச் செய்கைநிலம், குடியிருப்பு நிலம், அலு வலக நிலம், உள்ளுர் நீர் நிலைகள், சதுப்பு நிலம், கடற்கரை போன்ற பல்வேறுபட்ட இயற்கை வளங்களை உள்ளடக்கி இருக் கின்றது. மொத்த 3361.9 ஹெக்ரேயர் நிலப்பரப்பில் ஆக 24.6 ஹெக்ரேயர் மட் டுமே உள்ளூர் நீர் நிலையாக காணப் படுகின்றது. நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக பிரிவுகளில் அதிகளவு நிலம் பயன்பாடு இன்றி இருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் 2013 இல் 589.02 ஏக்கர் நிலம் பயிர்ச்செய்கை நிலமாக காணப்படுகின்றது. 0.69 ஏக்கர் நிலத்தில் வீட்டுத்தோட்டம் செய்யப்படுகின்றது. நிலத்தின் சிறியளவில் அளவு உள்ள பிரதேசங்களில் மக்கள் செறிவு அதிகமாக இருக்கும் போது பொதுச் சேவைகளை வழங்குவதில் பொருளாதார சிக்கனங்கள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட சில இடங் களில் சனத்தொகை செறிவாக காணப்படு வது உள்கட்டுமான வளங்களில் பல நன்மை களைக் கொண்டு வருகின்றது.

பயிர்செய்கை நிலத்தில் 421.38 ஏக்க ரில் நெல் பயிரிடப்படுகின்றது. 194.35 ஏக்கரில் தெங்கு பயிர் செய்யப்படுகின்றது. 141.7 ஏக்கரில் பனை மரங்கள் காணப்படு கின்றன. 1107.01 ஏக்கர் நிலமானது குடியிருப்பு நிலங்களாக காணப்படுகின்றது. 1418.6 ஏக்கர் நிலத்தில் ஏனைய பயிர் செய்யப்படுகின்றன. அரச நிலத்தில் 52.6 ஏக்கர் நிலமானது அரசகுடியேற்றத்துக்கு பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றது. 36 ஏக்கர் பொது அரச திணைக்களங்களுக்கு

சொந்தமாக காணப்படுகின்றது. நல்லூரில் ஒரு குடியிருப்பாளர் சராசரி ஒரு பரப்பு நிலத்தில் குடியிருக்கின்றார்கள். இப் பிரதேசத்தில் அதிகமானநிலம் தனியாருக்கு சொந்தமாக காணப்படுகின்றது.

நிலப்பாவனையில் ஒழுங்கு படுத்தல் வினைத்திறன் பயன்பாடு குறை வாக காணப்படுகின்றது. நிலம் என்ற உற்பத்தி மூலவளமானது அபிவிருத்தி நோக்கி திட்டமிடலுக்கு பின்வருவன வற்றை இப்பிரதேசம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

- நிலப்பயன்பாட்டை நகரப்பகுதியில் இருந்து கிழக்கு பகுதிக்கு மாற்ற வேண்டி இருக்கின்றது. உதாரண அரியாலை கிழக்குப்பகுதி மாக குடியிருப்புக்கள் மற்றும் தொழிற் சாலைகள் அமைப்பதற்கு உளக்கப் படுத்துதல்வேண்டும். அரியாலைதென் கிழக்கு, பூம்புகார் போன்ற பிரதேசங் களில் கைத்தொழில் நிறுவனங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் மக்கள் செறிவை இப்பகுதிக்கு மாற்றம் செய்ய முடியும்.
- 2. நகரப்பகுதிகளில் குடியிருப்பு நிலங் களை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அதா வது இப்பிரதேசத்தில் தனி வீடுகளுக்கு அனுமதி வழங்காது தொடர்மாடி மனைகளை அமைப்பதற்கு மட்டும் அனுமதி கொடுப்பதன் மூலம் நிலப் பயன்பாட்டை அதிகரிக்க முடியும்.
- 3. பயிரச்செய்கை முறைகளில் மாற்றம் கொண்டு வருவதன் ஊடாக நிலப் பயன்பாட்டை அதிகரிக்கலாம். இப் பிரிவில் காணப்படும் சிறிய விவ சாய நிலங்களில் மூலதன செறிவான நுட்பமுறைகளை பயன்படுத்துவதன் ஊடாக விவசாய நில வளங்களின் பயன்பாட்டை அதிகரிக்கலாம். உதார

ணமாக பச்சை வீட்டு பயிர்ச்செய்கை, காளான் உற்பத்தி போன்ற புதிய பயிர்களை அறிமுகப்படுத்தல் பூக் கள் உற்பத்தி, ஓரிரு பாரம்பரிய பயிர் கள் மற்றும் பயிர்ச் செய்கை முறை களில்இருந்துகுறைந்தநிலத்தில் அதிகள வான உற்பத்தியை வருடம் பூராக பல போகங்களில் செய்கை செய் யக்கூடிய வழிமுறைகளைப் பின்பற் றுவதன் ஊடாக அதிக வருமானத்தைப் பெறமுடியும்.

- 4. இப்பிரதேசத்தில் உவர் நிலங்களை அண்மித்த அரியாலை, பூம்புகார், மணியம் தோட்டம் போன்ற பிரதேசங்களில் ஏற்றுமதி நோக்கிய இறால் வளர்ப்பு, நண்டு வளர்ப்பு போன்றவற்றை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் உவர் நிலப் பயன்பாட்டை அதிகரிக் கலாம்.
- 5. இப்பிரதேசத்தில் சிறிய நிலம் மக் களுக்கு சொந்தமாக இருப்பதால் கோழி வளர்ப்பு, உற்பத்தி இயல்தகவு அதி கம் உள்ள பால்மாடு வளர்ப்பு, ஆடு வளர்ப்பு போன்றவற்றையும் மேற் கொள்ள முடியும்.

நிவைளத்தை பேணுவதற்கான அர சினர் மற்றும் பிரதேச சபையின் நட வடிக்கைகள்

- 1. சட்டம் ஒழுங்கை நேராக பேணுதல்.
- உவர் நீர் நன்னீருடன் கலப்பதை தவிர்ப்பதற்கு அணைக்கட்டுக்கள் வடிகால் அமைப்புக்களை செய்தல்.
- 3. நவீன விவசாயம், மீன்பிடி போன்ற வற்றிற்கான உதவிகள்.
- ஏற்றுமதி நோக்கிலான கைத்தொழில் வலயத்தை தாபித்தலும் (அரியாலை கிழக்கு) உள்கட்டுமானங்களை வழங்குதலும்.

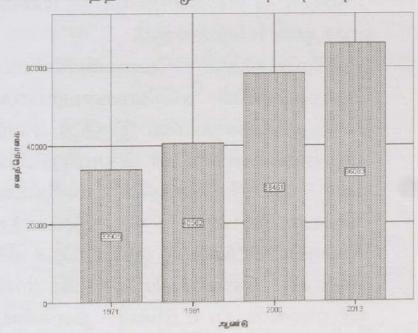

- 5. உயர்கல்வி, மற்றும் தொழில்நுட்ப கல்வி, நிறுவனங்களை, கிழக்குப் பிரதேசத்தில் தாபித்தலும் அபி விருத்தி செய்தலும் (உதாரணமாக பல் கலைக்கழகத்தின் புதிய பீடங்களை இப்பிரதேசங்களுக்கு மாற்றுதல்).
- 6. யாழ்ப்பாணத்திற்கான சர்வதேச விமானத்தளத்திற்கு நல்லூர் செயலக பிரிவில் கிழக்கு பிரதேசத்தை கவ னத்தில் கொள்ளல்.
- 7. உவர் நிலத்தில் வெளிநாட்டு முத லீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயத்தை தாபித் தல்.

மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களை இப்பிரதேசத்தில் நிலவளப் பயன்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள் ளும்போது இப்பிரதேச இயற்க்கையின் மூலவளப்பாவனையின் விளைத்திறன் அதிகரித்து அபிவிருத்திக்கு துணைபுரியும்.

3) ஊழிய வளமும் அபிவிருத்தியும்

நல்லூர்ப் பிரதேசம் யாழ். மாவட்டத்தில் ஊழிய வளத்தை சிறப்பாக

கொண்டிருக்கின்ற ஓர் பிரதேசம் ஆகும். இச்செயலகப் பிரிவில் பிரதான உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் அமைந்திருப்பது இப்பிரதேச வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் பங்களிப்பு செய் யும். இச்செயலக பிரிவில் 2013இல் 20711 குடும்பங்களைக் கொண்ட 66083 பேர் இருக்கின்றனர். இப்பிரதேசத்தின் சனத்தொகை வளர்ச்சியினை பின்வரும் வரைபடம் காட்டுகின்றது.

சனத்தொகை ஓர் பிரதேசத்தின் வள மாகும். இவ்வளமானது குடித்தொகையின் ஏனைய அளவீடுகளின் அடிப்படையில் அபிவிருத்திக்கு அதன்பங்களிப்பின் வீதம் வேறுபடுகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் மொத்த சனத்தொகையில் பெண்களின் வீதம் 52 வீதமாக ஆண்களை விட அதிகமாக காணப்படுகின்றது.

2013இல்மொத்தசனத்தொகையில் ஏறத்தாழ 25 வீதமே (16593) க.பொ.த சாதாரணதரக் கல்வித் தகைமையை விட அதிகமாக தகைமையெனக் கொண்டி ருக்கின்றனர். இதில் O/L *मी* कुं की யடைந்தவர்கள் 18 வீதமாக (13905) ஆகவும் A/L சித்தியடைந்தவர்கள் 4.3 (2813) வீதமாகவும், பட்டதாரிகள் 52 ஆக ஒரு வீதத்திற்கும் குறைவாக காணப் படுகின்றனர். கல்வி தகைமையுடைய சனத்தொகையே ஓர் பிரதேசத்துக்கு பிர வளமாகும். ஆனால் செயலக புள்ளிவிபரத்தின்படி இது மிக குறைவாக குறிப்பாக பட்டப்படிப்பு கல்வித்தகைமை குறைவாக இருக்கின்றது,

சனத்தொகை செறிவானது ஒரு சதுர கிலோமீற்றருக்கு 1943 அங்கத் தவர்களாக காணப்படுகின்றது. இப்பிர தேச செயலக கிராமம் பிரிவில் உள்ள மக்களில் 52 அங்கத்தவர்கள் மட்டும் பட்டதாரிகளாக இருக்க மொத்தப் பட்டதாரிகள் 6046 காணப்படுகின்றனர்.

2000இல்மொத்த சனத் தொகையில் ஊழியப்படை 63.97 வீதம் ஆகும். இது 2013 இல் 69.3 வீதமாக அதிகரித்துள்ளது. இவ் அதிகரிப்பு ஊழியப்படையின் அளவு அதிகரித்துள்ளதை காட்டுகின்றது. ஊழியப்படையில் தங்கியிருப்போர் வீதம் 2000 இல் 55.98 வீதமாக இருந்தது. இது 2013 இல் 44.75 விதமாக குறை வடைந்துள்ளது. ஊழியப்படை அதி கரிப்பதும் தங்கியிருப்போர் வீதம் குறை வடைவதும் ஓர் ஆரோக்கியமான அபி விருத்தி ஆகும்.

இப்பிரதேசத்தின் பொதுவாக வேலையின்மை வீதம் மிக உயர்வாகக் காணப்படுகின்றது. இலங்கையின் வேலை யின்மை 2012 இல் 4 வீதமாக காணப்பட வடமாகாணத்தின்வேலையின்மை 35 வீதம் ஆக மிக உயர்வாக காணப்படுகின்றது. நல் லூரப் பிரதேச செயலக பிரிவின் வேலை யின்மை வீதம் இப்பிரதேச கிராம சேவகர் பிரிவுகளில் சராசரியாக 51.67 வீதமாக காணப்படுகின்றது. ஊழியப்படையில் பங்குபற்றும் வீதத்தில் ஏறத்தாழ அரைப் பங்கு சனத்தொகை வேலையற்று இருப் இப்பிரதேசத்தின் பது மனித தின் பயன்பாடு பூரணமாக பயன்படுத்தா விட்டாலும் அதிகளவில் பயன்படுத்தப் படாதநிலைமைகாணப்படுகின்றது. கிராம சேவகர்பிரிவு அடிப்படையில் வண்ணார் பண்ணை கிழக்கு, நல்லூர், நல்லூர் தெற்கு மற்றும் கொக்குவில் தென்கிழக்கு பிரிவு களில்மிகவும் உயர்வாககாணப்படுகின்றது.

சனத்தொகையில் 26.3 மொத்த வீதமானவர்களே வேலைவாய்ப்பு பெற்று உள்ளனர். இதில் 7.35 வீதமானவர்கள் சுயவேலை வாய்ப்பிலும் 10.26 வீதமாண வர்கள் அரச துறையிலும், 2.41 வீதமான வர்கள் அரை அரச துறையிலும், 6.3வீதமான வர்கள் ஏனைய துறைகளிலும் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர். இப்பிர தேசத்தின் வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதில் அரசதுறை மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றது. அண்மைய ஆண்டுகளில் இப்பிரதேசத்தின் பிறப்புவீதம் வடைந்து வருகின்றது. 2009 இல் 11.4 வீதமாக இருந்த பிறப்பு வீதம் 2013இல்

8.2 வீதமாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. இந்த போக்கு எதிர்காலத்தில் சனத்தொகை வளத்தில் எதிர்கணியமான தாக்கத்தை பிறப்பு வீதத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி அபி விருத்தியின் குறிகாட்டிகளில் ஓர் நேர்க் கணியத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம்.

மனித வளம் தொடர்பாக பின்வரும் விடயங்களை இப்பிரதேசத்தில் அவதானிக் கலாம்.

- மனித வளத்தின் அடிப்படையாக இருக்கின்ற சனத்தொகை அதிகரித்து செல்வது மனித வளத்தின் அளவை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கி றது.
- சனத்தொகையால் ஏற்பட்ட வேலை செய்யும் வயதிலான (15 - 64 வயது) அதிகரிப்பானது சனத்தொகையின் மனிதவளமாக மாற்றீடு செய்யப் இருகின்றது. இப்பிர படாமல் தேசத்தில் நான்கில் மூன்று பங்கு சனத்தொகையானது O/L தரத்துக்கு கல்வியறிவை மட்டுமே குறைந்த கொண்டுள்ளது. இது மனிதவள மேம்பாட்டில்உள்ளகுறைபாட்டினை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.
- இப்பிரதேசத்தில் வேலைவாய்ப்பை 3. பெற்றவர்களில் அநேகமானவர்களை வேறு பிரதேசங்களில் இருந்து உயர் கல்வித்தகைமையுடன் தொழிபுரிகின் றனர். இப்பிரதேசத்தின் மனிதவள மேம்பாட்டுடன் இணைந்த வேலைவாய்ப்புக்கள் இப்பிரதேச மக் களை விட ஏனைய பிரதேச மக்களால் முற்றுகையிடப்பட்டுள்ள நிலையை தெளிவாக இது விளக்குகின்றது. பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள், மற்றும் ஏனைய அரச மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களில் ஏனைய பிரதேச செயலகங்களில் இருந்து

- வந்து தொழில் புரிபவர்கள் அதிகமாக இருக்கின்றனர்.
- 4. இப்பிரதேசத்தின் பெருமளவு கல்வி மற்றும் பயிற்சியளிக்கப்பட்ட மனித வளம் இலங்கையின் தலை நகருக்கும் வெளிநாட்டுக்கும் குடிபெயருகின்ற நிலமை காணப்படுகின்றது.
- 5. இப்பிரதேசத்தின் மனிதவள மேம் பாடு பாரம்பரிய கல்வியிலும் பொதுக் கல்வியிலுமே அதிகம் தங்கி உள்ளது. நவீன உலக மாற்றத்துக்கு தேவையான கல்வியை உள்வாங்கியமை கீழ் மட்டத்திலேயே காணப்படுகின்றது.
- 6. இப்பிரதேசத்தின் மனிதவளமேம் பாட்டில் தனியார் துறையின் பங் கினைவிட அரச துறையின் பங்கு அதிக மாக காணப்படுகின்றது.
- 7. மனிதவள மேம்பாட்டுக்கு அரசு பல நடவடிக்கைக்களை மேற்கொள்ள வேண்டி இருக்கின்றது.
- இப்பிரதேசத்தின் 8. आगमिका மனிதவள மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் பல பேதப்படுத்தல்கள் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக ஆசிரியர் மாணவர் விகி தம், பாடசாலைகளின் பௌதீக வளத் நிதி ஒதுக்கீடு, ஏனைய துக்கான அபிவிருத்தி மனிதவள முயற்சி கிராமசேவைகள் களில் மட்டத் தில் பல பேதப்படுத்தல்கள் காணப்படு மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் விகி मुगामग्री காணப்படு 16:2 ஆக *தம்* ஆனால் கின்றது, இது சில LITL சாலைகளில் ஆகவும், 4 காணப் படுகின்றது, பிரபல்யமான பாடசாலை களில் மாணவர்கள் அதிகமாகவும் ஆசிரியர்கள் குறைவாகவும் காணப்படு கின்றனர். பிரபல்யமற்றபாடசாலைகளில் மாணவர்களின் ஆசிரியருக்கான எண்ணிக்கை குறைவாகவும் காணப்படுகின் றது.

மனிதவள மேம்பாட்டுக்கான சிபார்சுகள்

- 1. பாடசாலைகளில் வளப்பகிர்வில் சமநிலையைக் கொண்டு வருதல்.
- 2. பாரம்பரிய கல்விகற்றல் முறைகள் மற் றும் பாடநெறிகளைத்தொழில் சந்தை களுடன் இணைந்த வகையில் கல்வி கற்பிப்பதற்கு ஊக்கப்படுத்தல்.
- 3. மனிதவள மேம்பாட்டில் பாடப்புத்தக கல்விக்கு உள்ள முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்து பயிற்சி, அடிப்படையிலான கல்வியை மேம்படுத்தல்.
- 4. மனிதவள அபிவிருத்தியை பிராந் தியத்துக்கு வெளியிலும், உலகத்து டனும் இணைத்தல்.
- 5. தொழில்சார் மனிதவள மேம்பாட் டினை அபிவிருத்தி செய்தல். உதாரண மாக CIMA, AAT, பட்டயக்கணக்காளர் போன்றவற்றுக்கான கல்வி நிறுவனங் களை இப்பிரதேசத்தில் உருவாக்கலும் அபிவிருத்தி செய்தலும்.
- 6. மனித வளமேம்பாடானது சமூகநல அபிவிருத்தியுடன் இணைந்த வகை யில் முன்னெடுக்காது, கல்வியைப் பெறுபவர்களின் வருமானத்தையும் செல்வத்தையும்அதிகரிப்பதைநோக்க மாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- 7. பெற்றோர்களையும், மாணவர் களையும் மற்றும் ஆசிரியர்களையும் பாரம்பரிய மனிதவள அபிவிருத்தி மனப்பாங்கில் இருந்து நவீன மனித வள அபிவிருத்தியை நோக்கிமுன் னெடுத்துச் செல்லல்.

1. மூலதனம்

பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக்கு மனி தனால் உருவாக்கப்பட்ட அசையும் மற்றும் அசையா சொத்துக்கள் மூலதன வளமாகும். இம் மூலதனத்தின் பரம்பல் பற்றி இப்பிரதேச செயலகபிரிவின் பூரணமான தகவல்கள் இல்லாமல் இருப்பது ஓர் பிரச்சி னையாக காணப்படுகின்றது. இருப்பினும், தொழிற்சாலைகள், வியாபார ஸ்தாப னங்கள், பொது நிறுவனங்கள் போன்ற வற்றின் அடிப்படையில் யாழ்.மாவட் டத்தில் தொழில் நிறுவனங்களை உயர்வாக கொண்ட பிரதேச செயலகங்களில் நல்லூர் பிரதேச செயலாளர் பிரிவு இரண்டாம் நிலையில் காணப்படுகின்றது.

2013 இல் இப்பிரதேச செயலகத் தில் பதிவு செய்யப்பட்ட மொத்த வாகனங் களின் எண்ணிக்கை 16290 ஆகும். இதில் முதல் நிலையில் இருப்பது மோட்டார் சைக்கிள் ஆகும். (12892). இரண்டாம் நிலையில் இருப்பது முச்சக்கரவண்டி (1202) ஆகும். 2013 இன் முடிவில் இச் செயலகம் மோட்டார் வாகனத்துக்கான வரிவருமானமாக ரூபா 22091718.8 ஐ பெற்றுக்கொண்டது. இது 2000 ஆண்டில் ஆக 2668 வாகனங்களையும் ரூபா 1274 617.5 ஐ கொண்டிருந்தது. வாகன மூலதன இருப்பின் அளவு கடந்த 13 வருடத்தில் 10,000க்கு அதிகமாக அதிகரித்துள்ளது. வருடாந்தம் ஏறத்தாழ 1000 வாகனங்கள் அதிகரித்துள்ளது. வாகனங்களின்எண்ணிக் கைக்கு ஏற்ப அரசின் மோட்டார் வாகன வரி வருமானங்களும் அதிகரித்துள்ளது. அரசின் வரிவருமானம் ஏறத்தாழ மடங்குகளுக்கு மேலாக அதிகரித்துள்ளது.

வாகனங்களின் அதிகரிப்பானது மூலதன இருப்பின் அதிகரிப்பின் குறிகாட்டியாக கொள்ளப்பட்ட போதும் இவைகளில் அனேகமானவை முதலீட்டுக் கான வாகன கொள்வனவு அல்லாமல் நுகர்வு செலவீட்டு வாகனக் கொள்வனவாக காணப்படுகின்றன. வாகனங்கள் மீதான செலவு இப்பிரதேசத்தின் மூலதன செல வாக அன்றி நுகர்வு செலவாக இருக் கின்றது. கொள்வனவு அதாவது செய்யப்பட்ட வாகனங்கள் முதலீட்டு உற் பத்தி தேவைக்கு பயன்படுத்தப்பட்டு வரு மான உருவாக்கத்தை ஏற்படுத்தியமை குறை காணப்படுகின்றது. மாறாக வாக

இவை அதிகளவில் மக்களின் அன்றாட போக்குவரத்து நுகர்வுத் தேவைக்காகவே கொள்வனவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அருமை யான சேமிப்பானது மூலதன செல வாக அன்றி நுகர்வுக்காக பயன்படுத்தப் பட்டமை நுகர்வு கலாசாரத்தை தூண்டி உற்பத்தி முயற்சிகளை மழுங்கடிப்பதாக காணப்படுகின்றது. இது இப்பிரதேசத் துக்குரிய பண்பாக அன்றி வடமாகா ணத்துக்குரிய ஓர் பொதுவான பண்பாக காணப்படுகின்றது. இம்மூலதன இருப்பு நுகர்வுக்கு பயன்படுத்தப்படுவதால் பிர தேசத்தின் உற்பத்தி மூலங்கள் மழுங் கடிக்கப்படுகின்றன. இந்த நுகர்வு கலா சாரத்தால்இவ்வாகனங்களைஉற்பத்திசெய் கின்ற நாடுகள் குறிப்பாக இந்தி யாவும், இதனை விற்பனை செய் கின்ற நிறுவனங்களும் அதிக நன்மை யடைகின்றன.

வாகன மூலதன இருப்பை போன்று அரசின் பொதுச் சேவைகளில் மின்சாரம் தொலைத்தொடர்பு பெருந்தெருக்கள் போன்வற்றிலும்அதிகளவான அதிகரிப்பை அவதானிக்க முடிகின்றது. 2000 இல் நீர்வழங்கல், மின்சாரம், தொலைத் தொடர்பு போன்ற சேவைகளில் இருந்த முத லீட்டை விட பின்னர் உள்ள காலப் பகுதியில் அதிகளவான முதலீடுகள் அர சினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது, இந்த பொது முதலீட்டின் வழியான மூலதனப் பெருக்கத்துக்கான நிதியானது சர்வதேச சமூகத்திடம் இருந்து பெறப்பட்டுள்ளது. 2013இல் 21300 வீட்டுத்துறை அலகுகளைக் கொண்டிருந்தது. ஒப்பீட்டு ரீதியில் இப்பிர தேசம் அதிக சேமிப்புக்களை கொண்டி ருக்கின்றது. தற்போது ஒரு வங்கியின் கிளைக்கான மக்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் அதிக வங்கிகளை கொண்ட மாவட்டங்களில் கொழும்பு மாவட்டம் முதலிடத்தையும் யாழ். இரண்டாம் மாவட்டம் இடத்தையும்

வகிக்கின்றது. யாழ்.மாவட்டத்தில் அதிக வங்கிகளையும் நிதிநிறுவனங்களையும் கொண்ட பிரதேச செயலக பிரிவுகளில் நல்லூர் செயலகப் பிரிவு இரண்டாம் நிலையில் இருப்பது இப்பிரதேசத்தின் நிதி நடவடிக்கைகளின் தீவிரத்தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இருப்பினும் இப்பிரதேசத்தில் திரட்டப்படுகின்ற வைப்புக்கள் அதாவது சேமிப்பானது மூலதனவாக்கமாக இப் பிரதேசத்தில் மாற்றீடு செய்யப்படுவது குறைவாக காணப்படுகின்றது. சேமிப்பு திரட்சியானது மீள இங்கு முதலீடு செய்யப்படுவதில்லை என்பது நேரடியான புள்ளிவிபரம் இல்லாத காரணத்தினால் நாம் ஏற்கனவே விபரிக்கப்பட்ட அதி கரித்த வேலையின்மை வீதத்தில் இருந்து மறைமுகமாக அனுமானிக்க முடிகின்றது.

முதலீடு இல்லாமல் எவ்வாறு வருமானம் அதன் வழியான சேமிப்பும் கிடைக்கப்பெறுகின்றது என்பதை ஆராயு மிடத்து இப்பிரதேசத்தின் திரட்சியாகின்ற சேமிப்புக்கு பிரதான மூலம் பிரதேசத்தின் உற்பத்தி பெருக்கம் வருமான பெருக்கமாக இல்லாமல் வெளிநாட்டு பணவருவாயாக காணப்படுகின்றது. உள்ளூர் வருமான மூலகங்கள் பெரியளவான வருமானத் தையோ அதன்வழியான சேமிப்பையோ கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக வெளி நாட்டு பணவருவாய்களே சேமிப்புப் பழக் கம் உயர்வாக இருப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது.

4. முயற்சியாண்மை

இப்பிரதேசத்தின் முயற்சியாண் மையில் ஒப்பீட்டு ரீதியில் கைத்தொழில் அதிகமாக காணப்படு களின் பங்கு அதிக ஏறத்தாழ 100க்கு கின்றது. சிறுகைத்தொழில் முயற்சி மான களில்500க்கு அதிகமானோர்வேலைவாய்ப் இருக்கின்றனர். இப் பெற்று பைப் பிரதேசத்தின் முயற்சியாளர்கள் தொடர்

பாக பின்வரும் பண்புகளை அவதானிக்க முடிகின்றது.

- 1. சனத்தொகையுடன் ஒப்பிடும்போது முயற்சிகளின் அளவு குறைவாகக் காணப்படுகின்றது.
- 2. சிறிய தொழில் முயற்சிகளாக காணப் படுகின்றன.
- 3. முயற்சிகள்பல அமைக்கப்படாமல் நிறு வனமயமாக்கமற்ற முறையில் இயங்கு கின்றன.
- 4. சிறிய அளவிலேயே வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கின்றது.
- 5. அனேகமாக முயற்சிகள் விவசாயம் அல்லது விவசாயத்துடன் இணைந்த உணவு தயாரித்தல் அல்லது பதனிடல் முயற்சிகளாகக் காணப்படுகின்றன.
- 6. கைத்தொழில்களில் கட்டிட நிர் மாணம் முதல் இடத்தில் இருக் கின்றது. இது கூட பெரியளவிலான மூலதனத்தைக் கொண்டு இயக்க வில்லை.
- முயற்சிகளில் பெரும்பாலானவை தனி நபர் முயற்சிகளாகவே உள்ளன. கூட்டு முயற்சிகள் 1 - 5 வீதத்திற்கு உட்பட்ட வையாகவே உள்ளன.
- 8. முயற்சியாளர்கள் ஆபத்தை எதிர் கொள்ள தயங்குபவர்களாக இருப் பதுடன் ஏனைய பிரதேசங்களுடன் ஒப்பிடும்போது அதிக இலாபத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர்.
- 9. பாரம்பரிய தொழில்நுட்பம் மற் றும் உளப்பாங்குகளுள்ள முயற்சி யாளர்களாக உள்ளனர்.
- 10. முயற்சியாளர்களுக்கு பயிற்சி அனு பவம் குறைவாக உள்ளது.
- தொழில் முயற்சிகளின் அபிவிருத் தியில் ஏற்ற இறக்கங்கள் காணப்படு கின்றன.
- 12. முயற்சியாளர்கள் புதிய பரம்பரை யினராக குறிப்பாக தீவகத்தை பிரநிதித் துவப் படுத்துபவர்களாக உள்ளனர்.

- 13. 30 வருடத்துக்கு மேலாக முரண் பாடுகள் மற்றும் யுத்த காலத்தில் இருந்து உயிர்தப்பி பிழைத்த முயற்சி யாளர்களுக்கு உள்ளூர் பாதுகாப்பு இல் லாமல் இருக்கின்றது. தென் இலங் கையில் இருந்து வரும் பொருட்கள் மற் றும் முயற்சியாளர்களுடன் போட்டி இட முடியாத நிலை காணப்படு கின்றது.
- 14. தொழில் முயற்சிகளில் பெண்களின் பங்கு குறைவாகக் காணப்படுகின்றது.
- 15. முயற்சியாண்மை விருத்திக்கான அர சியல் பொருளாதார சூழ்நிலை இல் லாமல் இருக்கின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட பண்புகளையும் பிரச்சினைகளையும் கொண்டிருக் கின்ற இப்பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தி யில் பின்வரும் நடவடிக்கைகள் ஊடாக சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இம் மூலவளங்களை அபிவிருத்திக்கு பயன் படுத்த முடியும்.
- 1. தொழில் முயற்சியாளர்களை ஒன்றி ணைத்து அவர்களுடைய சங்கங்களை வலுப்படுத்துதல் வேண்டும். இந்நட வடிக்கை ஊடாக அவர்களின் வலு வூட்டல் அதிகரிக்க முடியும். சிறி யவை தொடங்கி பெரியவை வரை எல்லாத் தொழில்களுக்கும் நிறு வனமயப்படுத்தப்பட்ட தொழிற்சங் கங்களை அமைத்து அவைகளை ஒன்றிணைத்து சங்கங்களின் சம்மேள னத்தை அமைக்க வேண்டும்.

2. முயற்சியாளர்களுக்கான தொழில் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தல்.

உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத் தலில் பிரதேசத்தின் தொழில் முயற் சிகளை பிரதேச சபையும் மாநகர சபை யும் உருவாக்கி அவற்றை நடைமுறைப் படுத்துதல் வேண்டும். உதாரணமாக தென் இலங்கை வியாபாரிகள் தெருவோரங்

களில் பொருட்களை விற்பனை செய் வதால் உள்ளூர் வியாபாரிகள் பாதிக் கப்படுகின்றனர். இதை கட்டுப்படுத்து வதற்கு மாநகரசபையும் பிரதேசசபையும் அனுமதி பத்திர கட்டணத்தை அதிகரிக்க லாம். சட்டத்தைமீறுவோருக்கானதண்டப் பணத்தை அதிகரிக்கலாம். இதே போன்று கட்டிட நிர்மாணத்தில் உள்ளூர் முயற்சியாளர்களுக்கு ஒப்பந்தங்களை வழங் கலாம். அல்லது தென்பகுதி ஒப்பந்தக் காரர்களை பிரதேச மூலவளங்களை பயன் படுத்த நிர்ப்பந்திக்கலாம். வாகனங்களை வாடகைக்கு அமர்த்தல், உள்ளீடுகள் கொள் வனவு பிரதேச அபிவிருத்தி மானத்தின் போது பிரதேசத்தில் இடம் பெறவேண்டும்எனகடுமையான அறிவுறுத் தல்களை மேற்கொள்ள முடியும்.

3. கூட்டு முயற்சிகளை உருவாக்குதல்.

"அடம்பன் கொடியும், திரண்டால் மிடுக்கு"என ஒரு பழமொழி தமிழில் உண்டு. இப்பிரதேசத்தின் முயற்சிகள் வலுக்குன்றி, பாரம்பரிய தொழில்நுட்பத்துடன் குறைந்த வேலைவாய்ப்பைக் கொண்டிருப் பதற்கு காரணம் அவை தனித்தனி முயற் சிகளாக இருப்பது ஆகும். ப்பூட்சிட்டி களின் தோற்றம் பல பலசரக்கு கடை வியா பாரிகளின் வருமானத்தை வீழ்ச்சியடைய செய்துள்ளது. உள்ளூரில் பலசரக்கு வியா பாரிகள் எல்லாம் சேர்ந்து ஏன் தென் பகுதியில் இருந்து வரும் ப்பூட்சிட்டி களுடன் போட்டி போடக்கூடிய வகை கூட்டு முயற்சிகளை உருவாக்கக் யில் கூடாது. கூட்டு முயற்சிகள் ஊடாகவே பிரதேசத்தின் பொருளாதார பலம் அதிகரிக்கப்படும். சிறுமுயற்சியாளர்களாக இருந்தால் அன்னிய சக்திகள் மூலம் இலகுவில் அழிக்கப்பட்டுவிடும்.

4. நவீனமயப்படுத்தல்.

இப்பிரதேசத்தின் தொழில், முயற்சி கள்பாரம்பரியஉற்பத்திமுறைமைகள், முகா

மைத்துவம் போன்றவற்றில் இருந்து நவீன மயமாக்கப்படுதல் வேண்டும். மாற்றங் களை கொண்டு வராத முயற்சி கள் அழிவடைந்து விடும். நவீனத்து வத்தை நோக்கிய மாற்றங்கள் அவசியமான வையாகும்.

5. இப்பிரதேச செயலகம் முயற்சியாளர் களுக்கு பயிற்சியளித்தல், ஆலோசனை வழங்கல் என முயற்சியாண்மை விருத்திக்கு என ஓர் தொழில்சார் நிறுவனம் ஒன்றை தாபிக்க வேண்டும். இந்நிறுவனம் எதிர் காலத்தில் முயற்சியாண்மைக்கான பல் கலைக்கழகம் என தரம் உயரத்தக்க வகை யில் திட்டமிடல் செய்யப்பட வேண் டும். இதை தனியார் துறை ஊடாக முன் னெடுப்பதற்கு தேவையான வசதிகளை பிரதேச செயலகம் வழங்க முடியும்.

6. உளப்பாங்கு மாற்றம்

எங்கள் பிரதேசத்தில் முயற்சியாண் மையின் அபிவிருத்தி மக்களின் உளப் பாங்கு மாற்றத்தினால் முன்னெடுத்துச்செல் லப்படலாம். பிரதேசமக்களின் உளப்பாங்கு தொழில் முயற்சியாண்மையை நோக்கி மாற்றப்பட வேண்டும். உளப்பாங்கு மற் றும் உளப்படிவுகளில் மதநம்பிக்கைகள், சாதி அமைப்புக்கள். கலாசார விடயங் கள் என பல்வேறுபட்டவற்றில் மாற்றங் கள் அவசியப்படுகின்றன. மக்களின் உளப் பாங்கு ஆபத்தை எதிர்கொள்வதை விரும் பாத ஓர் சூழ்நிலை காணப்படுகின்றது. கூட்டாககுழுவாகவேலை செய்கின்றஉளப் பாங்கு எம்மவர்களிடையே குறைவாக உள்ளது. எனவே இந்த விடயங்களின் மக்களின் உளப்பாங்கு படிமங்களை மாற் றுவதற்கு கருத்தரங்குகள், பயிற்சிகள், நல்ல அவசியமாக இலக்கியப்படைப்புக்கள் உள்ளன.

7. சிறப்புத் திட்டங்கள்

மூலதனப் பிரச்சினை, சந்தைப்படுத் தல் பிரச்சினை மற்றும் தொழிலாளர், பிரச் சினை, போன்றவற்றை நிவர்த்தி செய் வதற்கு சிறப்பான திட்டங்களை உருவாக்கி அவைகளை நன்றாகப் பராமரிக்க வேண் டும்.

தொகுப்புரை

உலகத்தில் இயற்கை மூலவளங் களை அதிகமாக கொண்ட நாடுகள் குறைந்த பொருளாதார வளர்ச்சியையும் மூலவளங் கொண்ட நாடுகள் குறைவாக களை அதிக வளர்ச்சியையும் கொண்டதாக பல ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன. உதாரணமாக கொங்கோ குடியரசு ஆபிரிக்காவில் நைஜீரியா போன்ற நாடுகள் இயற்கை வளங் களை அதிகமாக கொண்டிருந்த போதும் உயர்ந்த வளர்ச்சியையோ அபிவிருத்தி யையோ பெறவில்லை. மாறாக ஹொங் கொங், சிங்கப்பூர், தென்கொரியா போன்ற நாடுகள் குறைந்த மூலவளத்திரட்சியை கொண்டிருந்தும் வளர்ச்சியிலும் அபிவிருத் தியிலும்உயர்நிலையில் இருக்கின்றன. இந்த செய்தி நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்துக்கு குறிப்பிடுவது யாதெனில் இயற்கை வளங் களை விட மனிதவளமும் அதை பயன் படுத்தி நாட்டைப் பிரதேசத்தை அபி விருத்தி செய்வதற்கு தேவையான சிறந்த அரசியல் பொருளாதார முகாமைத்துவம் அவசியமாகின்றது என்பதாகும். நல்லூ ர்ப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்த வரையில் சிங்கப்பூர் ஹொங்கொங் போன்று இயற்கை வளங்கள் குறைவாக உள்ளன. என கூறமுடியாது. சிங்கப்பூர் தண்ணீரைக்கூட மலேசியாவில் இருந்துதான் பெறுகின்றது. எனவேதான் இதனுடன் ஒப்பிடும் போது நல்லூர்ப் பிரதேசம் பல இயற்கை வளம், பௌதீக மூலதனம் (வெளிநாட்டு மற்றும் மனித வளத்தைக் உழைப்பு) கொண்டு காணப்படுகின்றது. இந்த வளங் களைப் பயன்படுத்தி பிரதேச அபிவிருத் தியை விரைவுபடுத்துவதற்கு உசிதமான அரசியல் அதிகாரமும் நிரந்தர அமை

தியும் அவசியப்படுகின்றது. அரசியல் உறுதிப்பாடு மற்றும் நிரந்தர அமைதி என்பது அறிக்கைகளிலும், மேடைப் பேச்சிலும் மட்டும்தான் காணப்படு கின்றது, எனவே நல்லூர் மூலவளப் பாவனைக்கான திட்டமிடலும் அதன் வழியான அபிவிருத்தியையும் அப்பிர தேசத்தின் மக்களால் முன்னெடுத்து செல்வதற்கு அப்பிரதேச மக்களுக்கு அரசி யல் அதிகாரங்கள் தேவைப்படுகின்றன. அதிகாரங்கள் இப்பிரதேசத்தில் அவ் அறவே இல்லை என்றே கூறமுடியும்.

சமூகத்தில் உயர் நிலையில் இருக் கின்றநிறுவனங்களிலேசுயாதீனமாகசெயற் பட முடியாத நிலை இருக்கும் போது ஏனையநிறுவனங்களில்நிலைமை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை புரிந்து கொள்ள முடி கின்றது. எனவே மக்கள் பிரதிநிதிகள் இப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தியில் பூரணமாக பங்கு கொள்ளக் கூடியநிலைமை இப் பிரதேசத்துக்கு கிடைக்கும் வரைக்கும் இப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தி கானல் நீராகவே இருக்கும்.

உசாத்துணைகள்

- 1. மாவட்ட செயலகத்தின், புள்ளி விபரத்திரட்டு 2013.
- 2. நல்லூர் பிரதேச செயலகத்தின் புள்ளி விபரங்கள்.
- 3. இலங்கை மத்திய வங்கியின் ஆண்டு அறிக்கைகள்.
- 4. செல்வரத்தினம் சந்திரசேகரம் (2014) இயற்கை வளங்களும் பொருளாதார வளர்ச்சியும், கலைப்பீடம், தென்கிழக் பல்கலைக்கழகம்.
- 5. நேர் காணல்கள், கலந்துரையாடல்கள், பத்திரிகை கட்டுரைகள், சுய அவதானிப் புக்கள்.

பரமேஸ்வராக் கல்லூரி ஓகஸ்ட் 1921-ஜூலை 1974 - தற்பொழுது யாழ். பல்கலைக்கழகம்

யாழ்ப்பாணச் சுதேசமருத்துவ வளர்ச்சியில் நல்லை நகரின் பங்களிப்பு - ஓர் ஆய்வு

Dr.சே.சிவசண்முகராஜா M.D(S)

தலைவர், சிரேஷ்டவிரிவுரையாளர், சித்தமருத்துவப் பிரிவு, யாழ்.பல்கலைக்கழகம்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

லங்கையில் குறிப்பாகத் தமிழர் செறிந்து வாழும், இலங்கையின் வடக்குக் கிழக் குப்பகுதிகளில் தமிழ்ச் சுதேச மருத்துவம் பண் டைக்காலந் தொட்டு இன்றுவரை பின்

பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இம்மருத்துவ முறையானது நல்லூர் இராசதானிக் காலத்தில் அந்தஸ்தும், அரச அங் கீகாரமும் பெற்று மக்களின் சுகாதார மேம்பாட்டிற்கு வழிகோலியதுடன், தற்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மருத்து வர்களால் பயன்படுத்தப்படும் அரிய பல மருத்துவமுறைகளும் நல்லூரிலிருந்தே பிற இடங்களுக்குப் பரவியுள்ளது. அது பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அறிமுகம்

இலங்கையில் தமிழ் மருத்துவ மாம் சித்தமருத்துவத்தின் தாயகமாகயாழ்ப் விளங்குகிறது (நவரத்தினம் பாணம் கே. : 1963 : 165) என்றும், சித்தமருத்து வமானது அதன் தூய்மையுடனும், தனித் துவத்துடனும் யாழ்ப்பாணத்தில் இற்றை பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது வரை (Uragoda C.G.; 1987; 14) என்றும் அறிஞர்கள் பலர் எடுத்துக் காட்டியுள்ள போதிலும் யாழ்ப்பாணத்தரசர் காலத்திலிருந்தே இம் மருத்துவமுறை இங்கு சிறப்புற்று விளங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயமா-

கும். சிங்கைநகர் காலத்தில் எழுச்சிபெற்ற இம்மருத்துவமுறையின் பொற்காலமாக நல்லைநகர் இராசதானிக்காலம் விளங் என்று கூறின் மிகையாகாது. அதற்குப்பல வரலாற்று ஆதாரங்களுமுள. கி.பி. 1345 ஆம் ஆண்டளவில் இபின் பதுத்தா (Ibin Batuta) என்னும் யாத்திரிகர் வட இலங்கைக்கு வந்தபோது அங்கே ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சி நடந்து கொண்டிருந்தது என்றும், அவர் அரசனின் விருந்தினராகத் தங்கியிருந்தாரெனவும், பின்னர் பாவாத மலையைத் (சிவனொளி பாத மலை) தரிசிக்கச் சென்றதாகவும், அதற்கு அரசன் அவருக்கு வழிகாட்டிகள், பல்லக்குச் சுமக்கும் ஊழியர்கள், உணவுப் பொருட்கள் என்பவற்றுடன் **மருந்துப் பொருட்களையும்** கொடுத்துதவியதாக இபின்பதுத்தா அரபு மொழியில் எழுதிய சீலத் இபின்பதுத்தா என்ற நூலிற் குறிப் பிடப்பட்டுள்ளது(சாரல் நாடன் : 2009 : 24,25)

கி.பி. 1348 ஆம் ஆண்டளவில் ரோ-மாபுரிக் கத்தோலிக்கசபைத் தலைவராகிய போப் அவர்கள் சீனச் சக்கரவர்த்தியிடம் அனுப்பிய தானாபத்தியத் தலைவனா கிய ஜோன்டீ மரிக்னொல்லி (John de Marignolli) என்பவன் போகும் வழியில் கோவளத்தில் இறங்கி, அவனாற் 'சபா' என்ற ழைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண நாட்டின் அர சியைக் காணச் சென்றதாகவும், அரசியின் விருந்தினனாகத் தங்கியிருந்ததாகவும், பதினொரு மாதங்களாகத் தான் அனு பவித்து வந்த வயிற்றுளைவு நோயை அவ்

வரசியின் வைத்தியப்பெண் சுலபமான மருந்துகளாற் குணப்படுத்தியதாகவும் கூறி யுள்ளமையும் ஈண்டு நோக்கற்குரியது. (இராசநாயகம் செ. : 2003 : 64) பண்டைக் காலத்திலிருந்தே இங்கு பெண் களும் வைத்தியத்துறையில் சிறந்து விளங் கியுள்ளனர் என்பதற்கும் இது சான்று பகர்வதாயுள்ளது.

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் தமிழ் மருத்துவத்தை ஆதரித்ததுடன் அவற்றை முறைப்படி ஆய்வுகளுக்குட்படுத்தி தொகுத்து நூலாக வெளிக் கொணர்ந்து ஆவணப்படுத்தியுமுள்ளனர். யுத்தகளத் தில் இறந்துபட்ட வீரர்களின் உடலை அறுத்துப் பிணப்பரிசோதனை நடாத்தி யும், அங்காதிபாதம் எனப்பெறும் உடற் கூற்றியல் அறிவைவளர்த்தும், மூலிகைத் தோட்டங்களை அமைத்து மூலிகை மருந்து ஆராய்ச்சியிலும் அவர்கள் ஈடுபட்டி ருந்தமைக்குச் சான்றுகளாக செகராசசேகர வைத்தியம், பரராசசேகர வைத்தியம் என் னும் நூல்கள் இற்றைவரை வழக்கிலுள் ளன. வெளிநாட்டு அந்நியராட்சி எமது மண்ணில் ஏற்படாமல் இருந்திருந்தால் இயற்கைமருத்துவமான தமிழ்மருத்து வமானது இன்றும் உன்னதநிலையில் இருந் திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கி.பி 1320 ஆம் ஆண்டளவில் ஆட்சிக்குவந்த செயவீரசிங்கையாரியன் என்னும் ஐந்தாம் செகராசசேகர மன் னன் காலத்தில் செகராசசேகர வைத்திய நூல் இயற்றப்பட்டதாகச் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் (யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம் : 2003 : 90,91, 92) குறிப் பிட்டுள்ளார். அதேசமயம் பதினான்காம் நுாற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வரோதய சிங்கையாரியன் காலத்திலேயே செகராச சேகரமாலை என்னும் சோதிடநூலும், செகராசசேகர வைத்தியநூலும் தோன்றி யிருக்க வேண்டும் என்று பேராசிரியர் பொ.பூலோகசிங்கம் அவர்களும் (சித்த மருத்துவம் 1988-89 : 53) குறிப் பிட்டுள்ளார். முதலியார் குலசபாநாதன் அவர்கள் கி.பி. 1380 ஆம் ஆண்டளவில் ஆட்சிக்குவந்த செகராசசேகர மன்னன் காலத்திலேயே இவ்வைத்தியநூல் இயற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.(1971:4) செகராசசேகர வைத்தியநூலானது நான்காயிரம் பாடல் களைக் கொண்டதாகவும், அந்தாதி முறையிலும் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

செகராசசேகர வைத்தியநூலில் நோய்வரும்வழி, அங்காதிபாதம், சலமலப் பகுப்பு, உணவுவகை, நாடிவிதி, சுரவிதி, சன்னிவகையும் மருந்தும், மூலவியாதியின் குணமும் மருந்தும், விக்கல், கசரோகம், காசரோகம், சுவாதரோகம், வரதரோகம், கரப்பன்நோய், வலிப்புநோய், உதரரோகம், நீரிழிவு, பிளவை, பித்தரோகம்என்பவற்றின் குணமும் மருந்தும் என்று பலவிடயங்கள் எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூலி லுள்ள அங்காதிபாதம் என்னும் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள-

"இயம்பிய தோலுமூனு மென்பு நாடிகளு மற்றுஞ் செயம்பெறு சிங்கைநாடன் செகராச சேகரன்றான் வயஞ்செறி வடக்கராகம் உருட்டிய களத்தின்மீது அயஞ்சிறிதுளது தீர அளந்து கண்டறிந்ததாமே"

என்னும் பாடல் (செகராசசேகரம் : பாடல் 24) யுத்தகளத்தில் இறந்த வீரர் களின் உடலை அறுத்து உடலுறுப்புகள் பற்றிய விபரங்களை ஐயஞ் சிறிது மில்லாமலிருத்தற் பொருட்டு கண்டறிந்த தாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் கவனத்திற் கொள் ளத்தக்கது. இவ்வாய்வு கச்சாய்த்துறைப் போர்க்களத்தில் இடம்பெற்றதாகச் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் குறிப்பிட்டுள்ளார் (யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம் : 2003 : 91). இந்நூலை அச்சுவேலியைச் சேர்ந்த சுதம்பிமுத்துப்பிள்ளை என்பவர் 1932 ஆம் ஆண்டில் அச்சிற்பதிப்பித்துள்ளார்.

அவர் சங்கிலி மன்னனின் சகோதரனான பரநிருபசிங்கனின் வழித்தோன்றல் என்று அறியக்கிடக்கிறது(ஜோண்யோர்ச் அ: 2010 : ஏஐ)

அடுத்து, பரராசசேகர வைத்திய நூலானது கி.பி. 1410 - 1440 காலப் பகுதியில் குணசிங்கையாரியன் என்னும் பர ராசசேகர மன்னன் காலத்தில் இயற்றப் பட்டதாக அறியக்கிடக்கிறது (இராசநாய கம் செ. : 2003 : 72,73). இந்நூலானது பதினான்காம் நூற்றாண்டின் இறுதி யிலோ அல்லது பதினைந்தாம் நூற்றாண் டின் ஆரம்பத்திலோ உருவாக்கப்பட்டி ருத்தல் வேண்டும்.(சிவசண்முகராஜா சே. : 1993 : 16) பரராசசேகரமாலை, பரராச சேகரம் பன்னீராயிரம் என்னும் பெயர் களால் அழைக்கப்படும் இந்நூலானது தற் போதும் பயன்பாட்டிலுள்ள மிகப்பெரிய சித்தவைத்தியநூலாகும். நூற்பெயர் சுட்டுவதுபோல் 12,000 பாடல்களைக் கொண்டுள்ள இந்நூலானது தமிழ் மருத்துவத்தின் பல்வேறு விசேட பிரிவு-களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அங்காதிபாதம், குழந்தை மருத்துவம், மகப் பேற்றுமருத்துவம், மகளிர் மருத்துவம், கண்,காது, மூக்குத்தொண்டை மருத்துவம், பல்மருத்துவம், அறுவைமருத்துவம், முறிவு நெரிவு மருத்துவம், உதரரோக மருத் துவம், மூலரோகமருத்துவம், சன்னி ரோகமருத்துவம், மேகரோகமருத்துவம், அமுதரோகமருத்துவம்(மூளைநோய்கள் தொடர்பானது), கட்டுவைத்தியம், தோல் மருத்துவம் என்று பல விசேட மருத்துவப் இந்நூலிற் குறிப்பிடப் பிரிவுகள் பட்டுள்ளமை நோக்கற்குரியது. நவீன மருத் துவத்துறையில் கடந்த சில நுாற்றாண்டு களிலேயே இத்துறைகள் பற்றி அதிகம் பேசப்படுகின்ற போதிலும் பல நூற் றாண்டுகளுக்கு முன்னரே அவை பற்றித் பேசப்படுவதும், தமிழ்மருத்துவத்தில் அவை சம்பந்தமான நூல்கள் எழுதப் தமிழ்மருத்து**வ**த்தின் பட்டிருப்பதும் உன்னதநிலையை எடுத்துக்காட்டுவதாக பரராசசேகரநூலை 9(4) உள்ளது.

பாகங்களாக ஏழாலையைச் சேர்ந்த ஐ.பொன்னையா என்பவர் 1928 - 1935 காலப்பகுதியில் வெளியிட்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லுார் இராசதானி காலத் தில் வடஇலங்கையின் பல பாகங்களி லும் யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் வைத்திய சாலைகளை நிறுவி மனிதர்களுக்கு மட்டுமன்றி விலங்குகளுக்கும் வைத்திய வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளனர். (முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை ஆ. : 2001 : 47) மேலும் அவர்கள் மூலிகைகளை வளர்ப் பதிலும், மூலிகை ஆராய்ச்சியிலும் அதிக கவனம் செலுத்தியுள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பரராசசேகர மன் னனின் சகோதரனான செகராசசேகரன் என்பான் நல்லைநகருக்கு அருகில் கல்வியங்காடு என்னுமிடத்தில் பெரிய மூலிகைத்தோட்டம்ஒன்றை அமைத்து அங் கிருந்து மேற்படி வைத்தியசாலை களுக்குத் தேவையான மூலிகைகளை யெல்லாம் வழங்கி வந்தான் என்றும் அந்த மூலிகைத்தோட்டம் மருத்துமாமலை வனம் என்று அழைக்கப்பட்டதென்றும், இமயத்திலிருந்து கூட பல அரிய மூலிகை கள் அங்கு தருவிக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்ட தென்றும் கூறப்படுகிறது. அங்கு வளர்க் இன் கப்பட்ட ஒரு வாழை இனம் றும் மருத்துமாமலை வாழை என் றும் (மருத்துவவாழை என்றும்) அழைக் கப்படுகிறது. (முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை ஆ. : 2001 : 47). நல்லைநகர் வீழ்ச்சிக் குப் பிறகு அங்கிருந்த அபூர்வ மூலி கைகள் களவாடப்பட்டோ அல்லது வைத்தியர்களினால் எடுத்துச் செல்லப் பட்டோ பிற இடங்களில் வளர்க்கப் பட்டன. அது மட்டுமன்றி யாழ்ப்பாண மன்னருக்குப் பெரும் வருவாயை ஈட்டிக் கொடுத்த இம்பூரல் என்னும் சாயவேர், அவுரி என்பனவும் (முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை ஆ. : 2001 : 27) மருத்துவப் பயன் மிக்கவையாகும். அவை பற்றி யாழ்ப்பாண வைத்தியநூல்களில் எடுத்துக் கூறப்பட் டுள்ளன. தற்காலத்தில் இவ்வரிய மூலிகை கள் கவனிப்பாரற்றுப் புல், பூண்டுகளாக வீதியோரங்களிலும், தரிசு நிலங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

மேலும், இலங்கையிற் கிடைக்காத மூலிகைமருந்துகள் வெளிநாடுகளிலிருந்து அக்காலத்தில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மைக்கும் சான்றுகளுள. நாகைப்பட்டி னத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உள்ளிக்குநாகையுள்ளி என்றும்(பரராசசேக ரம் கெர்ப்பரோக நிதானம் : 111, 117) சீனா விலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஒரு வகை வேருக்குச் சீனக்கிழங்கு அல்லது சீனப்பாகு (பரராசசேகரம் - சிரரோக நிதானம் : 36) என்றும் குறிப்பிடப் பட்டிருத்தலும், இலங்கையிற் கிடைத் தற்கரிய தேவதாரு, சிலாசத்து, கஸ்துாரி, புனுகு, போன்ற மருந்துச் சரக்குகள் கூறப் பட்டிருத்தலும் அதை உறுதிப்படுத்து கின்றன.

செகராசசேகரன், பரராசசேகரன் போலவே அவர்களின் வழித்தோன்றலும். அரசுரிமைக்குரியவனாக இருந்தும் சங்கிலி யினால் வஞ்சிக்கப்பட்டவனுமாகியபரநிரு பசிங்கன் என்பவனும் சிறந்த வைத்திய னாக விளங்கியுள்ளான். அவன் வைத்தியத் திறமைக்குச் சான்றாகப் பின்வரும் சம்ப வம் வரலாற்றில் கூறப்பட்டுள்ளது. "கண்டி மனைவி தீராத வலியினால் வருந்தினாள். ஆங்குள்ள வைத் அதனை மாற்றமுடியா தியர்களால் திருந்தது. யாழ்ப்பாணத்திற் சிறந்த வைத் தியர்கள் இருப்பதையறிந்த கண்டிமன்னன் யாழ்ப்பாண அரசனுக்குப் பாசுரமனுப்பித் தன் மனைவியின் வயிற்றுவலியை நீக்க வல்ல வைத்திய பண்டிதரை அனுப்பி கேட்டுக்கொண்டதற் வைக்கும்படி கண்டிக்கு கிணங்கப் பரநிருபசிங்கன் அனுப்பி வைக்கப்பட்டான். பரநிருப சிங்கன் கண்டிக்குச் சென்று அவ்வரசனின் மனைவிக்கு ஏற்பட்டிருந்த தீராத வயிற்றுவலியை இலகுவாகக்குணப்படுத்தி யதன் காரணத்தால் கண்டி அரசனால்

வைத்தியராசேந்திரன் என்னும் பட்ட மளிக்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டான். (ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை: 2001 : 53) பரநிருபசிங்கன் கண்டிக்குச் சென்ற சந்தர்ப் பத்தில் சங்கிலி யாழ்ப்பாண அரசைக் கைப் பற்றிக் கொண்டான் என்றும் கூறப் படுகிறது.

பரநிருபசிங்கனுக்கு அவன் தந்தை யாகிய பரராசசேகரனால் கள்ளியங்காடு, அச்சுவேலி, சண்டிருப்பாய், அராலி, கச்சாய் உடுப்பிட்டி, மல்லாகம், ஆகிய ஏழு கிராமங்கள் செப்புத்தக ட்டில் பட்டயமெழுதி வழங்கப்பட்டி ருந்தது. (வேலுப்பிள்ளை க. : 2004 : 32) பரநிருபசிங்கனின் மகனான பரராச சிங்கனின் பிள்ளைகளான அழகாண்மை வல்லவன் என்பான் நல்லூர், கள்ளியங் காட்டிலும், தனபாலசிங்கன் என்பான் மல்லாகத்திலும், வெற்றிவேலாயுதன் சண்டிருப்பாயிலும், விசயதெய்வேந்திரன் அராலியிலும், திடவீரசிங்கன் அச்சு வேலியிலும், சந்திரசேகரன் உடுப்பிட்டி யிலும், இராசரத்தினம் கச்சாயிலும், புத்திரியாகிய வேதவல்லி மாதகலிலும் குடியமர்த்தப்பட்டனர் என்பது வரலாறு (முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை ஆ. : 2001 : 76) பரராசசேகர வைத்தியநூலில் இடம் பெற்றுள்ள சந்திரசேகரன் தைலம், விசய சுந்தரிதைலம், இந்திரவல்லியார் தைலம், வீரமாணிக்கன் எண்ணெய், மகப் பிரதானியெண்ணெய் போன்ற மருந்துப் பெயர்கள் (பொன்னையா ஐ. : 1934 : 82,28,75,98,10) இச்சந்ததியாரின் பெயர் களுடன் தொடர்புடையதாக இருப் பதற்கு வாய்ப்புக்களுள. எனவே, பரநிரு பசிங்கனின் வைத்தியமுறைகள் அவன் சந்ததியினரால் மேற்படி இடங்களுக்குப் பரப்பப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். தமது மூதாதையரால் காப்பாற்றப்பட்டு வந்த பழைய வைத்திய ஏடுகளையே अंग्रम வேலியைச் சேர்ந்தவரும், யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்தவருமான ச.தம்பி முத்துப்பிள்ளை அவர்கள் அச்சிட்

டுப்பிசுரித்துள்ளார் என்பதும் இதனை உறுதிப்படுத்துவதாகவுள்ளது.(ஜோண் யோர்ச் அ:2010: ஏஐ, 1)

இன்னொருமுறையிலும் நல்லூரி லிருந்து யாழ்ப்பாண வைத்தியமுறைகள் பரவியதாகக் கூறப்படுகிறது. கி.பி. 1620 இல் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட சங்கிலி மன்னனைப் பறங்கியர் வெற்றி நல்லுாரைக் கைப்பற்றியதன் கொண்டு மூலம்யாழ்ப்பாணத்தமிழ் இராச்சியம் அஸ்தமனமடைந்தது. பறங்கியர் வருகை காரணமாகவும், யாழ்ப்பாண வீழ்ந்தமையாலும் அதுவரை அரச ஆதர வுடன் நல்லூரில் வாழ்ந்துவந்த தமிழ் வைத்தியர்களிற்பலரும் தமக்குக்கிடைத்த ஏட்டுச்சுவடிகளை எடுத்துக் மருத்துவ கொண்டுபாதுகாப்பானஇடங்களைநாடிச் சென்றனர். அங்ஙனம் சென்றவர்கள் ஊர் காவற்றுறை, சுழிபுரம், வட்டுக்கோட்டை, அளவெட்டி,கல்வியங்காடு, மார்க்கட்டு போன்ற இடங்களில் இருந்து கொண்டு மருத்துவத்தொழிலில் ஈடுபட்ட னர். (பராமாஸ்டர் : தகவல்). குறிப்பாக, ஊர்காவற்றுறையில் விரணங்கள், கட்டுக் கள் போன்றவற்றிற்குரிய கட்டு வைத்திய சுழிபுரத்தில் குழந்தை முறையும், மருத்துவமும், அளவெட்டியில் கண்வைத் தியமும், கள்ளியங்காட்டில் மகளிர் மருத் துவமும், நாயன்மார்க்கட்டில்முறிவுநெரிவு மருத்துவமும் சிறப்பாக வளர்ச்சியடைந் தன.

இங்கனம் நல்லூரிலிருந்து இடம் பெயர்ந்த அரசவைத்தியர்கள் அவ்வவ் விடங்களில் மணமுடித்தும், வைத்தியத் தொழிலிலீடுபட்டும் தங்கிய காரணத்தால் அவர்களின் வைத்திய பரம்பரைகளும் அவ்விடங்களில் ஏற்படலாயிற்று. டுக்கோட்டையிலும், கள்ளியங்காட்டிலும் உள்ள வைத்தியர்களுக்கிடையே மணவி நீண்டகாலமா தொடர்புகள் னைத் நோக்குமிடத்து காணப்படுவதை கக் பாரம்பரியங்களுக்கும் இவ்விரு

அடிப்படை ஒன்றாக இருக்கலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. மேலும் நல்லுாரிலிருந்*து* ஊர்காவற்றுறைக் குச் வைத்தியர்கள் சென்ற அங்கு பருத்திக்கலட்டி என்னும் இடத்திலி றங்கி கட்டுவைத்தியத்தில் ஈடுபட்ட தாக அறியக்கிடக்கிறது. பறங்கி நல்லுார் சட்டநாதர் கோவி யரால் லுக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்றஞ்சிய போது சட்டநாதர்கோவிலிலிருந்த சில தெய்வவிக்கி ரகங்களையும் இவ்வைத்தியர்கள் தம்முடன் துச் சென்று பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து உதவியுள்ளனர். அதன் காரணமாகவே சட்டநாதர்கோவில் மகோற்சவத்தின் போது பருத்திக்கலட்டியைச் சேர்ந்த இவ்வைத்திய பரம்பரையினருக்கும் ஓர் உபயம் வழங்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது.(பராமாஸ்டர் : சுண்டுக் குளி தகவல்)

நல்லூர் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அரச ஆதரவற்று,இலைமறை காயாக பின்பற்றப்பட்டு வந்த தமிழ் வைத்தியமுறை மீண்டும் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் துளிர்விடத் தொடங்கியது அதன் எனலாம். ஒரு பகுதியாக நாயன்மார்கட்டு வைத்தியசாலை மீள குறிப்பிடலாம். அமைக்கப்பட்டதைக் (நாயன்மார்கட்டில் நல்லூர் ராசதானி காலத்தில் ஒரு வைத்தியசாலை இருந்த தாகக் கூறப்படுகிறது) ஆங்கிலேயர் காலத்தில், பத்தொன்பதாம் நூற் றாண்டில் இலங்கையிலிருந்த ஒரேயொரு சுதேச வைத்தியசாலை நாயன்மார்கட்டு வைத்தியசாலையாகும். இது 1838 ஆம் ஆண்டு இங்கு கட்டப்பட்டதாகவும் முறிவு நெரிவு, குழந்தைப்பிள்ளை மருத் மருத்துவம், துவம், 5001 பொது மருத்துவம் என்பன செய்யப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது (அழகக்கோன் : தகவல்). 1888ஜூன் மாதம் 23 ஆம் திகதி Jaffna

CatholicGuardian பத்திரிகையில் இவ்வைத் தியசாலை பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. "இவ்வைத்தியசாலையில் அதிகளவிலான நோயாளிகள் பிளவை, கட்டு. என்புமுறிவு, மூட்டு விலகல், சுளுக்கு போன்ற நோய்களுக்குச் சிகிச்சை பெறுகிறார்கள். வைத்தியர்கள் பாரம்பரிய அறிவுடன் சிறந்த சிகிச்சையை வழங்கிவருகிறார்கள். ஆயினும் இங்கு சிகிச்சைபெற வரும் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கையைச் சமாளிக்கக்கூடியள விற்குப் பெரியதாகவில்லை." (Martyn John . H - 1923. 175) நல்லூர் அரச வைத்திய பரம்பரையில் வந்ததாகக் கூறப் படும் ஆறுமுகம் வெற்றிவேலு என்பவ ரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வைத்திய சாலையானது இற்றைவரை நாயன் மார்க்கட்டில் இருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்வைத்தியசாலையில் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே இறந்த நோயாளிகளை வைக்கும் பிணஅறை (mortuary) யும் அமைக்கப்பட்டிருந்ததாகவும், இறந்த உடலைக் கெட்டுப்போகாமல் பாது காப்பாக வைத்திருக்கக்கூடிய தைலக் காப்பு முறைகள், மூலிகைக் கஷாயங்கள் பற்றிய ஏட்டுச்சுவடிகள் தம்மிடமிருந்த தாகவும் வைத்தியர் உமாகாந்தன் அவர்கள் இக்கட்டுரையாசிரியரிடம் ஒரு தடவை கூறியுள்ளார். ஆனால் அவை தற்போது உள்ளனவா என்பது தேரியவில்லை. இவ்வைத்தியபரம்பரையினரிற் சிலர் மன்னார், கொழும்பு போன்ற இடங் களுக்குத் தமது சேவையை ഖിബ് தரித்துள்ளனர். தமிழரினதும், தமிழ் வைத்தியத்தினதும் மரபுரிமைச் मिलाला மாக விளங்கும் இவ்வைத்தியசாலையைத் தொல்லியற் சின்னமாக அறிவித்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு நல்லுார்ப் பிரதேச செயலகத்திற்கும் உள்ளது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இரண்டு சுதேசவைத் தியக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டமை

சுதேசமருத்துவ வரலாற்றில் குறிப் பிடத்தக்க மற்றொரு அம்சமாகும். 1925 ஆம் ஆண்டு வைகாசிமாதம் வைத்திய கலாநிதி ஜே.பஸ்தியாம்பிள்ளை என்ப வரால் நல்லூருக்கு அருகாமையில் ஆத்தியடியில் இலங்கா சித்த ஆயுர்வேதக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. இலங்கையில் நிறுவப்பட்ட முதலாவது சுதேச வைத் தியக்கல்லூரி என்ற பெருமையும் இக்கல்லூரிக்கேயுரியது. யாழ்ப்பாணத் தில் மட்டுமன்றி, இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் உள்ள பரம்பரை வைத் தியர்களினது பிள்ளைகளுக்குச் சுதேச வைத்தியக் கல்வியை வழங்கியதுடன், பல சுதேசவைத்தியர்களையும் உருவாக்கிய பெருமையும் இக்கல்லூரிக்குரியது. இக் கல்லூரி தற்போது சுன்னாகத்தில் செயற்பட்டு வருகிறது.

மேலும், நல்லூர்ப்பிரதேச செயலர் பிரிவுக்குட்பட்ட திருநெல்வேலி பரமேஸ் வராக் கல்லூரியில் சுதேசமருத்துவ அபி மானிகளின் ஒத்துழைப்புடன் அக்கல்லுா ரியின் அதிபர் திரு.எஸ். நடேசபிள்ளை அவர்களால் 1935 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் தைப்பூச தினத்தன்று சுதேச மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்று (College of Oriental Medicine) ஆரம்பித்து வைக் கப்பட்டது. இக்கல்லூரியில் 30 மாண வர்கள் வரை கல்வி கற்ற போதிலும் நிதிப்பற்றாக்குறை காரணமாக 1936 புரட்டாசிமாதத்துடன் இக்கல்லூரிமூடப் பட்டுவிட்டது.(இராசரத்தினம் அ.வி. : 1985 : 1) ஆயினும், பரமேஸ்வராக்கல்லூ ரியானது தற்போது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமாக மிளிர்வதுடன் அதன் சிறப்புத்துறைகளில் ஒன்றாகச் சித்த மருத்துவப்பிரிவு கைதடியிற் செயற் பட்டுவருவதும் அந்த அறிஞர்களின் தன்ன லமற்ற முயற்சி தெய்வச் செயலாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என்றே வேண்டும்.

நல்லூரிலும் தற்போதைய நல்லூர்ப் பிரதேசசெயலர் பிரிவு

என்றழைக்கப்படும் இடங்களிலும் அதனயற் பிரதேசங்களிலும் ஆங்கிலே யர் காலத்திலும் அதன் பின்னரான காலப்பகுதியிலும் பல தமிழ் வைத்தியர் வாழ்ந்து தமிழையும் தமிழ் மருத்துவத்தையும் வளர்த்துவந்துள்ளனர். தந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நல்லைநக**ர்** நாவலர் அவர்களின் தந்தையரான கந்தப்பிள்ளை என்பவரும் வைத்தியத் திற் சிறந்து விளங்கியுள்ளார்.மேலும், தம்பிப்பிள்ளை -இராமலிங்கம் (வண்ணார்பண்ணை), க.சி.பரிபூரணா னந்தர்(கைலாசபிள்ளையார் கோவி லடி, நல்லூர்). வீ.கனகசபை (பெருமாள் கோவில் வீதி), எம்.எஸ்.சுந்தரம் (கந்தர் மடம்) பீ.செல்லையா(கந்தர்மடம்), மு.ஜெகநாதன்(நாவலர் வீதி), ஜீ.கந்தையா (வைமன் வீதி), எஸ்.குஞ்சிதபாதம் (நல்லுார்), ஏ. சி. இராசையா (கந்தர்மடம்), க.இராமசுவாமி (கள்ளியங்காடு), ஏ.உமா காந்தன் (நாயன்மார்கட்டு). எஸ்.பொன் னையா(கள்ளியங்காடு), முத்துக்குமாரு (கஸ்தூரியார் வீதி) போன்ற பல வைத் தியப் பெருந்தகைகள் இம்மண்ணில் வாழ்ந்து சுதேசமருத்துவ வளர்ச்சிக்கு அர்ப் பணிப்புடன் சேவையாற்றியுள்ளனர்.

தற்போது நல்லூர்ப்பிரதேச செய லர்பிரிவில் பட்டம் பெற்ற வைத்தியர்கள், பரம்பரை வைத்தியர்கள் எனச் சுமார் 70 சுதேசவைத்தியர்களுளர். ஏழு அரச சுதேச மருத்துவ சிகிச்சை நிலையங்களும் உள் ளன. அவை கொக்குவில், கோண்டாவில், திருநெல்வேலி, நல்லுார், நீராவியடி, நாச்சிமார்கோவிலடி, அரியாலை என்னு மிடங்களிலமைந்துள்ளன. அத்துடன் யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகத் திருநெல் வளாகத்தில் சித்த கைதடி வேலி போதனாவைத்தியசாலையின் சிகிச்சைப் செயற்பட்டுவருகிறது. பிரிவொன்றும் திருநெல்வேலி விவசாய ஆய்வு நிறுவனத் திற்கு அருகில் சுமார் 400 மூலிகைகளைக் கொண்ட மூலிகைத் தோட்டமொன்றும் என்றழைக் அமைந்துள்ளது. கோபாம்

கப்படும் சுதேசமருத்துவ கூட்டுறவு மருந்துற்பத்தி நிலையம் கோண்டாவிலில் செயற்பட்டு வருகிறது.

முழ்வுரை

நல்லைநகரானது ஆறுமுகநாவல ரைத் தந்து தமிழையும் சைவத்தை யும் வளர்த்தது போலவே, யாழ்ப் பாணத்துக்கேயுரிய தனித்துவமான தமிழ் வைத்தியத்தையும் தந்துள்ளது. அதனைப் பேணிப்பாதுகாத்து மீண்டும் உன்னத நிலைக்குக்கொண்டுவரவேண்டியது எமது தார்மீகக் கடமையாகும்.

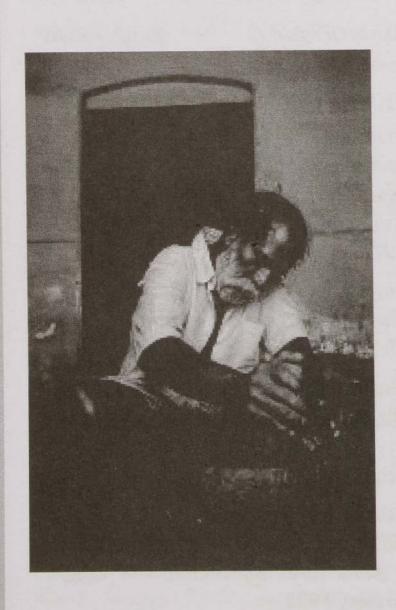
உசாத்துணை நூல்கள்

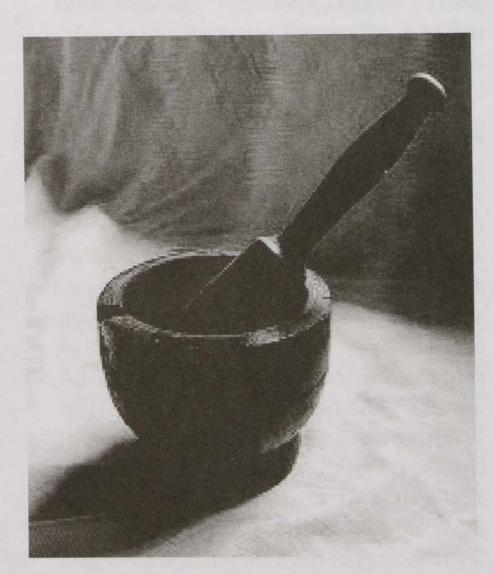
- 1. இராசநாயகம் செ. யாழ்ப்பா ணச் சரித்திரம் - Asian Educational Services, New Delhi, Chennai – (Reprint) 2003
- இராசரத்தினம் அ.வி. சுதேச வைத்தியக்கைநூல்-தம்பிப்பிள்ளை இராமலிங்கம் நூற்றாண்டு நினைவு வெளியீடு, 1985
- 3. ஞானப்பிரகாசர் யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்,. அச்சுவேலி ஞானப்பிரகாச யந்திரசாலை, 1928
- 4. சபாநாதன் குல, முதலியார் இலங் கையின் புராதன சைவா லயங்கள் - நல்லுார்க் கந்தசுவாமி, நல்லுார் தேவஸ்தான வெளியீடு, 1971
- 5. சாரல் நாடன் சிந்தையள்ளும் சிவனொளிபாதமலை சாரல் வெளி யீட்டகம், கொட்டகலை2009
- சிவசண்முகராஜா சே. ஈழத்துச் சித்தமருத்துவ நுரல்கள் ஓர் அறிமுகம் - சித்தமருத்துவ வளர்ச்சிக் கழ கம், 1993
- 7. தம்பிமுத்துப்பிள்ளை ச. (பதிப்பா சிரியர்) - செகராசசேகர வைத்தியம் - அச்சுவேலி ஞானப்பிரகாச யந்திர சாலை, 1932

Frimes, 247B

- 8. பூலோகசிங்கம்.பொ. பரராச சேகரம்(கட்டுரை) - சித்தமருத்துவம் - 1988-89 யாழ். பல்கலைக்கழக சித்தமருத்துவ மாணவர் மன்ற வெ ளியீடு. பக். 53
- 9. பொன்னையா.ஐ.(பதிப்பாசிரியர்) -பரராச சேகரம் சிரரோக நிதா-னம். யாழ்ப்பாணம், சைவப்பிரகாச யந்திரசாலை, 1928
- 10. பொன்னையா.ஐ.(பதிப்பாசிரியர்) -பரராச சேகரம் கெர்ப்பரோக நிதா-னம். ஏழாலை திருஞானசம்பந்தர் அச்சுயந்திரசாலை, 1932
- 11. பொன்னையா.ஐ.(பதிப்பாசிரியர்) -பரராச சேகரம் வாதரோக நிதா-னம். மல்லாகம் திருஞானசம்பந்தர் அச்சுயந்திரசாலை, 1934
- 12. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை. ஆ. -யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம். Asian Educational Services, New Delhi, Chennai – (Reprint) 2001.

- 13. ஜோண்யோர்ச் அ(மொழிபெயர்ப்பு) "யார் இந்த புலவர் சுதம்பிமுத் துப்பிள்ளை" திருமகள் பதிப்பகம், கொழும்பு.2010
- 14. வேலுப்பிள்ளை க. : யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி - Asian Educational Services, New Delhi, Chennai – (Reprint) 2004.
- 15. Martyn John . H **Notes on Jaffna**, American Ceylon Press, Tellippalai Ceylon, 1923. pg. 175
- 16. Navaratnam.K Studies in Hinduism, 1963
- 17. Uragoda C.G. A History of Medicine in Sri Lanka from earliest times to 1948, A Centenary Publication, Sri Lanka Medical Association, Colombo 1987
- 18. பராமாஸ்டார் (தகவல்) ஊர் காவற்றுறைகட்டுவைத்தியபரம்பரை யில் வந்தவர்
- 19. அழகக்கோன்.ஆ (தகவல்) நாயன் மார்கட்டு வைத்திய பரம்பரையில் வந்தவர்.

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் கல்வி அபிவிருத்தி

கலாநிதி, பண்டிதர். செ.திருநாவுக்கரசு ஓய்வுநிலை விரிவுரையாளர், கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை

தின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து கி.பி 1621 ஆம் ஆண்டுவரை யாழ்ப் பாணப்பிரதேசம் ஆரியச்சக்கர வர்த்திகளால் ஆளப்பட்டது என வர கூறுகின்றது. ஆரியச்சக்கரவர்த் திகள் என நாமஞ்சூடிய யாழ்ப்பாணத் தரசர்கள் செகராசசேகரன், பரராசசேகரன் என்னும் பெயர்களைப் பூண்டிருந்தனர். இவர்களது காலத்தில் தமிழும், சைவமும் இலங்கையில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூர் இவர்களின் தழைத்திருந்தன. இராசதானியாக விளங்கிற்று. பிற்காலத் நல்லூர் இராசதானி முக்கியத்து தில் வம் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. யாழ்ப்பாணத் தரசர்களின் செல்வாக்கு தம்பதெனியா, கோட்டை முதலிய இடங்கள் வரை பரவியிருந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் உள. அதேபோன்று ஒருசில தென்பகுதிச்சிங்கள மன்னர்களின் கீழ்க்கட்டுப்பட்டு இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலையும் யாழ்ப்பாணத் தரசினர்க்கு ஏற்பட்டிருந்தது.

சைவ மதமும், தமிழ்மொழியும் யாழ்ப்பாணத்தவர்களின் இரு கண் களாகப் போற்றப்பட்டவை. ஆரியச்சக்கர வர்த்திகள் காலத்தில் வணிகர்களாயிருந்த இஸ்லாமியக் குடியினர் சிலர் நல்லூர்ப் பிர தேசத்தில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். போர்த் துக்கேயர் வருகையின் பின்னரே, அதுவும் மிகவும்தாமதமாகவேகத்தோலிக்கச்சமயம் நல்லூர், யாழ்ப்பாணம் முதலான இடங்களில் நுழையலாயிற்று. அதே போன்றதாகவே புரட்டஸ்தாந்து சமய

மும் ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் போதுமதம்மாறியமக்களால்வளர்த்தெடுக் கப்பட்டது. கல்வி நலன்களிற்காகவும், பதவிசார்ந்த தேவைகளுக்காகவும் பிரித் தானிய ஆட்சிக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத் தவர் பலர் கிறிஸ்தவ சமயத்திற்குமாறி, அதனைப் பின்பற்றத் தொடங்கினர். இவ் வாறான சூழமைவின் கீழான நல்லூர்ப் பிர தேச செயலகப் பிரிவுக்குட்பட்ட பகுதி யினுள் கல்விசார்ந்த செயற்பாடுகள் எவ் வண்ணம் காணப்பட்டன என்பதை எடுத்துக்கூறுமுகமாகவேஇக்கட்டுரையின் மையக்கரு அமைந்துள்ளது.

தொன்மைக்காலம் முதலாக இலங் கைச் சமூகத்தவரிடம் பிராமணிய - இந்து மத மரபுகள் வேருன்றியிருந்தன. புத்த மதம் வளர்ச்சிகாணத் தொடங்கிய பின் னரும் இப்பண்புகள் நிலைத்திருந்தன. இந்தவகையில் இந்துப்பாரம்பரியக் கல் வியைப் பின்பற்றி, குரு-சிஷ்ய முறை யில் கற்றலும் கற்பித்தலும் திகழ்ந்தது. ஒரு தட்டினுள் அரிசியைப் பரப்பி, அதன் மீது 'ஓம்' என்னும் மந்திரத்தை எழுதி உச்சரித்தல் நடைமுறையிலிருந்தது. பின் னர் அகரம் எழுதி உச்சரிக்கப்பட்டது. குருவேதெய்வமாகப்போற்றப்பட்டார். நல் லூர்ப் பிரதேசக் கல்வியும் இந்து-சைவ மதச்சாயலில் இவ்வாறே தொடங்கப் பட்டிருக்க முடியும். அப்போது லோருக்கும் கல்வி பெறும் வாய்ப்பிருக் கவில்லை. தொழிற்கல்வி மாத்திரம் குல வித்தையாக இயல்பான முறையில் வளர்ச்சி கண்டது. நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் தொழில்

சார்ந்த சாதிப்பாகுபாடுகளும், அதை யொட்டிய பிரதேசக் குறிச்சிகளும், சில வீதிப்பெயர்களும், கல்லூரிப் பெயர்களும் கூடச் சாதிப்பாகுபாடுகளை வெளிக்காட்டுகின்றன. நல்லூர் அர சர்களுக்கு ஆற்றிய பணிகளின் பெயர் களால் அவை அழைக்கப்படலாயின. செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரி இதற்கு ஓர் உதாரணமாகும். பண்டாரக்குளம் என்பதும் தொழில்சார் அடையாளமாகும்.

பழைய காலக் கல்வி முறையின் வளர்ச்சியானது குரு சீடமுறைக்கல்வி, குலக் கல்வி, திண்ணைப்பள்ளிக் கல்வி, முறைசார் பாடசாலைக் கல்வியென அதீத பாய்ச்சலுடன் தொடரலாயிற்று. யாழ்ப் பாணப் பிரதேசத்தில் நல்லூர் மையவிட மாகவும், இராசதானியாகவும் விளங்கிய மையால் அங்கு கல்வி, கலை வளர்ச்சியும் முன்னேற்றகரமாய் அமைந்திருந்தது. "நாயன்மார்கட்டு" என்னுமிடத்திலுள்ள பிள்ளையார் ஆலய முன்றலில் அமைந்த தாமரைக்குளம் இன்றும் அழகிய இயற் கைச்சூழலை நினைவூட்டுகின்றது. அதன் அருகாமையிலிருந்த மாடமொன்றில் இருந்தே பரராசசேகர மன்னனின் மைத் துனரான அரசகேசரிப் புலவர் இரகு வம்சம் எனும் காளிதாசரின் வடமொழிக் காவியத்தை மொழிபெயர்த்துக் கடின நடையிலான விருத்தப்பாக்களில் எழுதினாரெனக் கூறப்படுகிறது. செகராச சேகரம், பரராசசேகரம் ஆகிய தன்வந்திரி முனிவரின் ஆயுர்வேதத்தைத் தழுவிச் செய்யப்பட்ட வைத்திய நூல்களும் நல்லூ ரிலேயே எழுந்தன. பரராசசேகரம் பன்னீராயிரம் பாடல்களைக் கொண்ட தென்றும், அரசனுட்பட்ட குழுவின ரால் ஆக்கப்பட்டதென்றும் கருதப்படு இதே காலப்பகுதியில் நல்லூர் கிறது. சூழலையும் ஆட்சியுதவியையும் அரச அனுசரணையாகக்கொண்டு சில தமிழ் எழுந்தன. ஆரியச்சக்கரவர்த் நூல்கள் தமிழ்மொழியை மக்களுக்கா திகள் பேணியதோடு, வடமொழியை கப்

யும் வளர்த்தெடுத்தனர். அவர்களது நாணயம் 'சேது' எனப் பொறிக் கப்பட்ட தமிழ் எழுத்துடன் இடப இலச்சி னையையும் கொண்டிருந்தது. எனவே 17ஆம் நூற்றாண்டின் முன்னர் வடமொழி. தமிழ்மொழி ஆகிய இரண்டும் நல்லூரில் வளர்ச்சி கண்டன. அவற்றில் தேர்ச்சி பெற்ற அறிஞர்களும் அங்கிருந்தனர். கல்வியும் தகுந்த குருமார் மூலம் வழங்கப்பட்டது. தழிழ்நாட்டுடனான அரசியல், கல்வி, கலாசார, கல்வித் தொடர்புகளும் நன்கு பேணப்பட்டன. இராமேசன் மகன் சோமசன்மா இயற்றிய செகராசசேகரமாலை என்னும் சோதிட நூல், கண்ணகி வழக்குரையைக் கோவ லனார்கதை' என்ற பெயரில் கூறும் நூல், பண்டிதராசரின் தட்சிண கைலாயபுராணம், முத்துராசக்கவிராயரின் கைலாயமாலை, சகவீரரின் கோணேசர் கல்வெட்டு, வையாபுரிஐயரின் வையா-பாடல் முதலான நூல்கள் நல்லூரிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்த மன்னர்களின் ஆதரவோடு எழுந்தவையாகக் கருதமுடியும். நல்லூர் கைலாயநாதர் கோவில் பற்றியதே கலிவெண்பாவால் ஆக்கப்பட்ட கைலாய மாலை. இதுவும் வையாபாடலும் யாழ்ப்பாண வரலாற்றை அறியத் துணைசெய்வனவாகும். திருக்கோணமலை பற்றிய நூல்களும் நல்லூரில்தான் பாடப் பட்டன. யாழ்ப்பாண நல்லூருக்கு அப்பால் அக்காலத்தில் சரசோதி மாலை என்னும் முதற்றமிழ் நூல் (ஈழத் தில் கிடைக்கின்ற தமிழ்நூல்களில் காலத்தால் முந்தியது) தம்பதெனியாவில் அரங்கேற்றஞ் செய்யப்பட்டது. முல்லைத் தீவில் கதிரமலைப்பள்ளு எழுந்தது. அள வெட்டி வைத்தியநாதர் வியாக்கிரபாத புராணத்தை இயற்றினார். இவைதவிர கணக்கதிகாரம், இராசமுறை, பரராச சேகரன்உலா முதலிய நூல்களும் நல்லூரில் எழுந்தனவாயினும் இன்று அவை அழிந்து விட்டன. இவற்றின் மூலம் கற்றறிந்தோர் பலரும் மிக்குற்ற இடமாக நல்லூர் விளங்கியதை உணரமுடிகிறது.

யாழ்ப்பாணத்தரசு வீழ்ச்சிகண்ட போர்த்துக்கேயரின் செல் பின்னர் வாக்கு 37 ஆண்டுகள் மட்டுமே யாழ்ப் பாணப் பிரதேசத்தில் நீடித்தது. இதன் பின்னரான ஒல்லாந்தர் காலம் சுமார் 140 ஆண்டுகளைக் கொண்டிருந்தது. கத் தோலிக்க தேவாலயங்களுடன் இணைந்த தாக ஆரம்பக்கல்வி வழங்கும் பாடசா லைகள் போர்த்துக்கேயராலும் ஒல்லாந்த ராலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. கத்தோலிக்க சமயக் குழுக்களே கல்வி வழங்கும் பொறுப்பைப் போர்த்துக்கேயர் ஆட்சியில் மேற்கொண்டன. சுதே மதம் மாறியும் மாறாமலும் சிகள் ஆரம்பக்கல்வியை மட்டுப் படுத்தப் பட்ட கலைத்திட்டங்களுடன் பெற்றுக் கொண்டனர். ஒல்லாந்தரோ கல்வி வழங் கும் பொறுப்பினை அரசே ஏற்பதில் கவ னம் செலுத்தினர். சுதேசிய மொழியில் குறைந்த எண்ணிக்கையினருக்கு கற்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதனை அடுத்து ஆங்கிலேயராட்சியில் கல்வி விரிவாக்கம் பெற்றது. மெல்ல மெல்ல இடை நிலை, உயர் நிலை ஆகிய வகுப்புக்ளில் கற்கும் சூழல் உருவாகியது. இருப்பினும் இம்மூன்றும் ஜரோப்பிய சமூகத்தவர்களின் ஆட்சிகளிலும் அவர்தம் சமயஞ் சார்ந்த செல்வாக்கே அதிகம் காணப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியினால் சுதேசிய மக்கள் நன்மைகள் பலவற்றைக் கல்வித்துறையில் பெற்றுக்கொண்டாலும், தாய்மொழி களும் சுதேசிய மதங்களும் புறக்கணிக்கப் படுதலைத் தாங்கிக் கொள்ள மறுத்தனர். ஏற்கெனவே போர்த்துக் கேயர் காலம், ஒல்லாந்தர் காலம் ஆகிய இணைப்புக் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாச முனிவர், பசுக் கொலை யைத் தாளமாட்டாமல் இந்தியா சென்று சிதம்பரத்தில் தங்கினார். அங்கு ஞானப் பிரகாசம் என்னும் குளத்தையும் வெட்டு வித்ததுடன் சமய தத்துவநூல்கள் பல வற்றையும் இயற்றினார்.

அதன்பின்னர் ஸ்ரீலஸ்ரீ 2hm1(4)-கநாவலர் (1822-79) அவர்கள் கிறிஸ் தவ சமய மதமாற்றங்களுக்கு எதிராக தாய்மொழியாம் தமிழைக் வும், கீழ்ப்படுத்துவதற்கு எதிராகவும் சைவத் தமிழ் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தினைத் தனி யொருவராகத் தொடங்கினார். நல் லூரை வாழ்விடமாகக் கொண்ட நாவ லரின் புரட்சிகரச் செயற்பாடுகள் பல வேலாயுத அக்காலத்தில் வாகும். முதலி, சரவணமுத்துப்பிள்ளை ஆகியவர் களிடம் (நல்லூரைச் சேந்தவர்கள்) ஆரம் பக்கல்வியை நாவலர் பெற்றமை குறிப் பிடத்தக்கது. நாவலர் அவர்கள் யாழ்ப் பாணம் மத்திய கல்லூரியில் கற்றதும், பேர்சிவல் பாதிரியாரின் கற்பித்ததும் பேரன்பைப் பெற்றதும், பைபிளை மொழிபெயர்த்ததும் நாம் அறிந்தவை இருப்பினும் கிறிஸ்தவத்துக் களே. கெதிரான கண்டனங்கள், அச்சு இயந்திரப் பயன்பாடு, நூல்கள் வெளியிடல், சொற் பொழிவுகள், புராணபடனங்கள், முதற் சைவப் பாடசாலையாகிய சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை 1848 இல் நிறுவியமை. சைவ-ஆங்கிலக் கல்வி, தமிழ்க்கல்வி என மாணவர் கற்கப் பாடசலைகள் அமைத் தமை யாவும் நாவலர் பெருமானின் நற்பணி களாகும். 23 மாணாக்கர்கள் அவரிடம் நேரடியாகப் பாடங்கேட்டனர். ஆறுமுக நாவலர், புராணபடனத்தில் கைதேர்ந்த வரும் நாவலரின் மருகருமாகிய பொன்னம் அண்ணன் பலப்பிள்ளை, நாவலரின் மகனான, தம்பு கைலாயபிள்ளை ஆகி யோரின் கல்வி சமயப்பணிகள் குறிப்பிடத் தக்கவை.

ஏற்கெனவே நல்லூரைப் பிறப் பிடமாகக் கொண்ட சின்னத்தம் பிப் புலவர் ஒல்லாந்தர் கால ஈழத் தமிழிலக்கியத்துக்கு கல்வளையந்தாதி, மறசையந்தாதி, பறாளை விநாயகர் பள்ளு, கரவைவேலன் கோவை ஆகிய நூல்களினூடாக ஆற்றியஅரும் பணி சிறப்பானது. இவரது தந்தையார் வில்வராய முதலியார் தமிழ்மொழி, வடமொழி ஆகியவற்றில் துறைபோ-னபுலவர், வடநாட்டுப்புலவரும் மதிக்கும் சிறப்பினர். வில்வராயர் வீடுதேடிவந்த வடபுலப் புலவரொருவருக்கு, அப்போது பத்துவயதுச் சிறுவனாக விளங்கிய சின்னத்தம்பி படிப்பிலே கவனஞ் செலுத்தாது விளையாட்டுக்களில் காலங் கழித்து வந்தவர்: ஒரு வெண்பாப்பாடல் மூலம் வழிகாட்டி வைத்தாரென இலக்கிய வரலாறு கூறுகின்றது.

"பொன்பூச் சொரியும் பொலிந்த செழுந் தாதிறைக்கும் நன்பூ தலத்தோர்க்கு நன்னிழலாம்-மின்பிரபை வீசுபுகழ் நல்லூரான் வில்வரா யன்கனக வாசலிடைக் கொன்றை மரம்"

என்பது சின்னத்தம்பிப் புலவரின் இளமைக்காலப் பாடலாகும். ஆன்ற சான்றோர் பலர் அந்தக் காலத்திலும் நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் கல்வியில் சிறந்து விளங்கியமை இதனால் அறியமுடிகிறது.

ஆண்டு நாவலரின் 1898ஆம் பெறாமகனார் த.கைலாயபிள்ளை அவர் களின் முயற்சியினால் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் என்ற பெயரில் நல்லூரில் உரு வான நிறுவனத்தால் பல மாணவர்கள் தமிழ், வடமொழி, பயனடைந்தனர். தருக்கம் நீதிசாத்திரம், சமயம் (முத லான பல பாடங்கள் அங்கு கற்பிக் கப்பட்டதுடன் புலவர், பண்டிதர் பரிட் சைகளும் தமிழ்ச் சங்கத்தால் நடத்தப் பட்டன என்று பேராசிரியர் சு.வித்தி யானந்தன் அவர்கள் 'இளங்கதிர்' சஞ்சிகை குறிப்பிட்டுள்ளார். நல்லூரை யில் கல்விச் மையப்படுத்திய மரபுசார் இதனால் விளங்கிக் செயற்பாடுகளை பிற்காலத்தில் கத் கொள்ளமுடிகிறது. தோலிக்க-கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட்டதும், அங்கு ஆங்கிலக் கல்வி முக்கியத்துவம் பெற்றதும் மதம் மா- றியும், மாறாமலும் பலர் அப் பாடசாலைக-ளில்கற்கக்கூடியவாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அதே போன்று சைவப்பாடசாலைகள் பலவும், தற்போதைய நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் (அப்போது உருவாகவில்லை) சைவத்தமிழ்ப் பற்றுடையோரால் நிறுவப் பட்டன. அரச உதவி நன்கொடை பெற்றும் பெறாமலும் இவை சிரமத்தின் மத்தியில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டன.

இலங்கைச் சட்டசபையில் பிரதிநிதி யாகவிருந்த கௌரவ கனகரத்தினம் அவர்களின் முயற்சியால் ஸ்ரான்லிக் கல்லூரி (கனகரத்தினம் ம.ம.வி) இருமொழிப்பாடசாலையாக 1928 ஆம் ஆண்டு உருவானது. இக்கல்லூரி கன்னங்கரா திட்டத்தின் கீழ் 1945 ஆம் ஆண்டின் பின் மத்திய கல்லூரி (ம.ம.வி) ஆக்கப்பட்டது. விடுதிவசதி களுடன் கூடியதும் 5ஆம் வகுப்பு புல மைப் பரிசில் பரிட்சையில் சித்தியடைந் தோர் விஞ்ஞானக் கல்வியினைப் பெற வாய்ப்புள்ளதாகவும் விளங்கியது. 1994 தேசிய பாடசாலைகள் திட்டத்தினாலும் உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாகவும் அதன் முக்கியத்துவம் இழக்கப்பட்டது. இருப்பினும் மீண்டும் விடுதிவசதிகளுடன் இயங்கத் தொடங்கியுள்ளது. இதேவே ளையில் நாவலர் வழியில் உருவாக்கம் பெற்ற இந்துக்கல்லூரி அதிகார சபையா-னது 1890-1961 காலப்பகுதியில் இந்துக் கல்லூரிகளை உருவாக்கிச் சைவத்தமிழ்ப் பின்னணியில் ஆங்கிலக் கல்வியையும் விஞ்ஞானக் கல்வியையும் பெற வழி வகுத்தது.

அரசாங்கம் பாடசாலைகளை 1960 - 1961களில் கையகப்படுத்திய போது 13 இந்துக்கல்லூரிகள் அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. நல்லூர் பிரதேச செயலக பிரிவில் யாழ்ப்பாணம்இந்துக்கல் லூரி, கொக்குவில்இந்துக்கல்லூரி யாழ்ப் பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி செங்குந்த இந்துக்கல்லூரி

ஆகியவை உள்ளடங்குகின்றன. இவற்றுள் மூன்று கல்லூரிகளும் பிரதேசத்தின் முன்னணிக் கல்லூரிக-ளாக விளங்குவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அதில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி தேசியப்பாடசாலையாகும். ஆரம்பக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் சம யாழ்ப்பாணத்தில் முன்னணிப் பாடசாலைகளாகவும், ஐந்தாந்தரப் புல மைப் பரிசில் பரிட்சைப் பெறுபேறுகளில் உயர்ந்த அடைவுகளைப் பெறுவன வாகவும் யா/இந்துஆரம்பப் பாடசாலை, கொக்குவில் இந்துஆரம்பப் பாட சாலை, யா/இந்துமகளிர் ஆரம்பப் பாட-சாலை ஆகியவற்றுடன் ஆனைப்பந்தி மெ.மி.பாடசாலை, கல்வியங்காடு இந்து த.க பாடசாலை, நல்லூர் சென் பென டிக்ற் வித்தியாலயம் ஆகியவை காணப் படுகின்றன.

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரி-வானது 40 கிராம உத்தியோகத்தர் பகுதிகளைக்கொண்டது. நல்லூர், அரி யாலை, திருநெல்வேலி, நாயன்மார்கட்டு, கல்வியங்காடு, கோண்டாவில், கொக்கு வண்ணார்பண்ணை, முதலான வിல். கிராமங்களை முழுமையாகவும் பகுதி யாகவும் உள்ளடக்கியது. இங்கு 40 பாடசா லைகள் அமைந்துள்ளன. நல்லூர்க் கல்விக் கோட்டப் பிரிவினுள் அவை செயற் படுகின்றன. யுத்தத்தின் காரணமாக இயங்காதிருந்த பாடசாலைகளும் தற் போது செயற்படுகின்றன. ஆயினும் 1995 ஆம் ஆண்டிலிருந்த மாணவர் எண் ணிக்கையை இன்னும் எட்டமுடியவில்லை. யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி, யாழ்ப் பாணம் இந்துமகளிர், கொக்குவில் இந்துக் அரியாலை கனகரத்தினம் ம.ம.வி, கோண்டாவில் இந்துக் கல்லூரி (சமீபத்தில் தரமுயர்த்தப்பட்டது) ஆகி யவை 1AB பாடசாலைகளாகும். செங்குந்த இந்து, கோண்டாவில் இராமகிருஸ்ணா, பெரியபுலம் ம.வி, முத்துத்தம்பி ம.வி, ஆகியவை 1C இளையதம்பி ம.வி

பாடசாலைகளாகும். உயரப்புலம் மெ.மி.பாடசாலை, கோண்டாவில் பரஞ்சோதி ம.வி, அரியாலை ஸ்ரீபார்வதி வித்தியாலயம், நாயன்மார்கட்டு மகேஸ்வரி வித்தியாலயம், நல்லூர் ஸ்தான பாடசாலை, நல்லூர் மங்கையர்க்கரசி வித்தியாலயம் (இந்து த.க.பெண்கள் பாடசாலை) கந்தர்மடம் சைவப்பிரகாச வித்தியாலயம், அரியாலை பூம்புகார் தமிழ் வித்தியாலயம், கிழக்கு அரியாலை த.க.பாடசாலை முதலானவை தரம் இரண்டு வகையினவாகும். ஏனையவை தரம்மூன்றைச்சேர்ந்தபாடசாலைகளாகும். திருநெல்வேலியில் அமைந்துள்ள சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கமானது 1923 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 9ஆம் திகதி உருவாக்கப்பட்டது. சேர் பொன்.இராம நாதன் சங்கத் தலைவராகவும், சி.சுப்பிரமணியம் செயலாளராகவும், சேர்.வைத்திலிங்கம் துரைச்சாமி, சு.இராச ரத்தினம், சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந் தரம் ஆகியோர் உறுப்பினராகவும் விளங்கினர்.

சில ஆண்டுகளில் சு.இராசரத்தினம் முகாமையாளரானார். 1923-1970 ஆண்டு களாக அரும்பாடுபட்டு உழைத்தார். அதனால் "இந்துபோட்" இராசரத்தினம் என அழைக்கப்பட்டார். அவரது முயற்சி யால் சைவப்பாடசாலைகள் பல உருவா "இந்துபோட்டின்" முதலாவது சைவப்பாடசாலையாக மாதகல் விக்னேஸ் வரா வித்தியாசாலை திகழ்கிறது. 1960 -1961 களில் அரசாங்கம் பாடசாலை களைப் பொறுப்பேற்றபோது 187 பாசாலை கள் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தினால் நிர்வகிக்கப்பட்டிருந்தன. யாழ்ப்பாணம் 156, கிளிநொச்சி-10, வவுனியா-05, முல்லைத்தீவு-07, மன்னார்-01, பதுளை-01, நாவலப்பிட்டி-03, கண்டி-02, புத்தளம்-02 அவை காணப்பட்டன. என்றவாறு அவற்றுள் இரு மொழிப் பாடசாலைகள் ஆங்கிலப் மொழிப் பாடசா நான்கும், அடங்குவன. மூன்றும் லைகள்

'இந்துபோட்"டின் பாரிய பாட-சாலைப் பணிகளைவிட, சைவாசிரிய கலாசாலையொன்றினை 1928இல் நிறு விச் சுமார் 1500 வரையிலானவர்களுக்கு சைவத்தமிழிப் பண்பாட்டுச் சூழலில் அளித்தமையும் ஆசிரிய பயிற்சி குறிப்பிடத்தக்கதாகும் திருநெல்வேலியின் கலாசாலை வீதி இவ்வாசிரிய கலாசாலை-யை முன்னிறுத்தியே பெயரிடப்பட்டது. அங்கு மயிலிட்டி சுவாமிநாதன் அவர்கள் அதிபராகவும், சிந்தனைச்சிற்பி பொ.கைலா அவர்கள் உப அதிபராகவும், பண்டி தமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர் கள் தமிழ் விரிவுரையாளராகவும் விளங் யாழ்ப்பாணம் நாகவிகாரையைச் சேர்ந்த பிக்கு ஒருவர் சிங்களத்தைக் கற்பித்தார். மேலும்,இம்மாணவர்களின் நன்மை கருதி பண்டித வகுப்புக்களுக்கான காவிய பாடசாலையும் பலவாண்டுகள் கலாசாலையின் ஓர் அங்கமாக இயங்கியது. 1962இல் ஆசிரிய கலாசாலையின் இயக்கம் தடைப்பட்டது. சைவவித்தியாவிருத்திச் ஆதரவற்ற சிறுவர்களுக்கான சங்கம் அநாதை இல்லத்தினையும் (தற்போது நிறைவாழ்வு இல்லம்) ஆண். பெண் பிள்ளை களுக்காகத்தனித்தனியே அமைத்தது. 1925 முதல் இன்றுவரை பல நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் இங்கு இலவசமாக உணவைப் பெற்றுத் தங்கியிருந்து கற்கின்றனர். கவி ஞர் சோ.பத்மநாதன் அவர்கள் தற்போது "இந்துபோட்"தலைவராகவும், ஆசிரியர் செல்வ மனோகரன் அவர்கள் செயலா-ளராகவும் செயற்படுகின்றனர்.

"இந்துபோட்" நிறுவனத்தின் இன்னு மொரு பணியாகத் தொழிற் பாடசாலை களை அமைத்தமை விளங்குகிறது. ஆரம் பக் காலங்களில் முப்பத்தொன்று தொழிற் பாடசாலைகள் நிறுவிப் பயிற்சி வழங் கப்பட்டது. பதினைந்து தையல் நெசவுப் பாடசாலைகளும், பதினாறு பன்ன வேலைப் பாடசாலைகளும் மாண வர்களுக்குத் தொழிற்பயிற்சியை வழங்கின தற்போது விவசாயப் பயிற்சிகள் வழங் கப்படுகின்றன. சைவ விழுமியங்களை மாணவர்கள் பேணத்தக்கவகையில் பண் ணிசை, விளையாட்டு, திருமுறை ஓதல், தமிழ்த்திறன், இசை, நடனம், கோலம் போடுதல், தோரணங்கட்டல் என்றவாறான செயன்முறைகளில் சைவச்சிறுவர் இல்ல மாணவர்கள் தேர்ச்சியடைவதே நோக்க மாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இவை தவிர இணுவில் இராசரத்தினம் தொழிற் பயிற்சிமையம், உரும்பிராய் கருணை இல்லம் ஆகியனவும் "இந்துபோட்"டின் நிர்வாகத்தில் தற்போது செயற்படுகின்றன. "இந்துபோட்" அமைவிடம் நல்லூர்ப் பிர தேச செயலகப் பிரிவுக்குட்பட்டது என் பது இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும். 1994 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2014 ஆம் ஆண்டுவரை பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையின் செயற் பாடுகள், யுத்தம் காரணமாக வசா விளானிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த சூழ் முத்துத்தம்பி நிலையில் வித்தி யாலயத்தின் ஒருபகுதி, சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் சில மண்டபங்கள் ஆகியவற்றில் நடைபெற்றன. பின்னர் பழைய முத்துத் தம்பி ஆரம்பப் பாட-சாலை மண்டபத்தில் (ஆடியபாதம் 2014 ஆம் வீதியில்) தொடர்ந்தது. ஆண்டினிறுதியுடன் பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை மூடப்பட்டமை துரதிஷ்ட மானதாகும்.

நீண்டகாலமாகத் திருநெல்வேலி தனியார் இல்லத்தில் இயங்கிய யில் தொழில் நுட்பக்கல்லூரியா-உயர் கடந்த சில வருடங்களாகத்தான் னது, கடற்கரை வீதியிலுள்ள சொந்தக் கட்டி டத்துக்கு இடம் பெயர்ந்துள்ளது. ஆனால் அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாகக் கொக்குவில் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியின் தொழில்சார் செயற்பாடுகளும், கல்வி, 1980களிலிருந்து இலங்கை திறந்த பல் கலைக்கழகத்தின் **நடவடிக்கைகளு**ம் யாழ்ப்பாணம் பிறவுண் வீதியில் இடம் பெற்று வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நல்லூர்ப் பிரதேசசெயலர் பிரிவில் இயங்

கத்தோலிக்க கும் பாடசாலைகளாக சென். பெனடிக்ற் வித்தியாலயம், சுவாமி ஞானப்பிரகாசரால் கட்டுவிக்கப்பட்ட திருநெல்வேலி தேவாலயத்துடன் இணைந்த றோ.க. ஆரம்பப் பாடசாலை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் சென்.பெனடிக்ற் வித்தியாலயம் மட்டும் அருட்சகோதரியின் நிர்வாகத்தின் (அதிபர்) கல்வி நடவடிக்கைகளில் சிறந்து காணப்படுகிறது. மெதடிஸ்த மிஷன் மிஷன்) நிறுவனத்தால் (உவெஸ்லி தோற்றுவிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளாக ஆனைக்கோட்டை உயரப்புலம், கலட்டி, ஆனைப்பந்தி, ஆகிய விடங்களிலுள்ள பாடசாலைகள் காணப்பட்ட போதி லும் அங்கு மிக்ஷனைச் சாராத இந்துப் பிள்ளைகளே தற்போது மிக அதி-கற்று வருகிறார்கள். கமாகக் கல்வி திருச்சபைக் குழுவினரின் பாடசாலையா-கத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட நல்லூர் ஸ்தான இத்தகையதேயாகும். பாடசாலையும் தொடர்ச்சியாகத்தான் யாழ்ப் இதன் பாணம் சென் ஜோன் கல்லூரி உருவானது. ஆரம்பத்தில் அது நல்லூர் ஸ்தான பாட-சாலையில் தான் இயங்கியது.

நல்லூாப் பிரதேச செயலர் பிரிவின் கல்விசார் நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்த வரையில் வடமாகாணப் பாடசாலை களில் நல்லூர்க் கல்விக் கோட்டப் பாட சாலைகள் முதன்மை நிலையைக் காட்டி நிற்கின்றன. ஐந்தாம் தரப் புலமைப் பரிசில் பரிட்சையிலும் க.பொ.த சாதாரண, உயர் தரப் பரிட்சைகளிலும் பெறுபேறுகளில் முன்னணி வகிக்கின்றன. யாழ். இந்து சமயப் பாடசாலை, கொக்குவில் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை, யாழ் இந்து மகளிர் ஆரம்பப் பாடசாலை, அனைப்பந்தி மெ.மி.வி, கல்வியங்காடு இந்து த.க.பாட சாலை, நல்லூர் சென்.பெனடிக்ற் பாட-சாலை ஆகியவை 5ஆம் தரப் புலமைப் பரிசில் பெறுபேறுகளில் தகுதியும் தரமும் வாய்ந்து விளங்குகின்றன. அதே போன்று ஏனைய பரிட்சைப் பெறுபேறுகளில் யாழ் இந்து, கொக்குவில் இந்து, யாழ் இந்து மகளிர் ஆகியவை சாதனை படைத்து வரு-வதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஆதலால் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகப் பிரிவின் கல்வி வளர்ச்சிப் போக்குகள் பற்றியாராயுமிடத்து அதன் தொன்மையும் அடுத்து வந்த செல் நெறி களும், தற்போதைய நிலைமையும் கவனத் தில் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். அதை யொட்டிய எமது கல்வித்துறை முன் னெடுப்புக்கள் மேலும் பலமுடன் உயர்ந்து செல்ல உழைப்போமாக.

நல்லூரில் அரச நிறுவனங்கள் - ஒரு பார்வை

திருமதி சுபாஜினி மதியழகன் உதவிப் பிரதேச செயலாளர், பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.

ம்பாண மாவட்டத்திலே மக்கள் செறிந்து வாழும் ஒரு பிரதேசமாக நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவு காணப்படுகின்றது. யாழ் மாவட்டத்தின் தலைநகராகத் தற்போது யாழ்ப்பாணம் காணப்படுகின்றபோதும் அதேயளவுகனதி யான வகிபங்கை அனைத்து விடயங்களிலும் நல்லூர்ப் பிரிவும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளமை யாவராலும் மறுக்கப்பட முடியாத ஒரு உண்மை நிலையாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றை நாம் பின்னோக்கிப் பார்க்கின்ற போது யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட பெரும்பாலான மன்னர்கள் நல்லூரை மையமாக வைத்தே ஆட்சி செய்து வந்துள்ளமையை வரலாற்று ஆவணங்கள் மூலமாக அறியக் கூடியதாக உள்ளது. இதற்குச் சான்றாக யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் இராசதானியாக நல்லூர் காணப்பட்டமையைக் குறிப்பிடலாம். இராசதானி என்ற பெயரில் கிராமசேவையாளர் பிரிவு ஒன்று நல்லூர் காணப்படுகின்றமையை விடத்தில் சுட்டிக்காட்ட முடியும். அவ் வாறே ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் நல்லூரானது 'சிங்கைநகர்' என்று சுட்டி அழைக்கப்பட்டமையையும் எடுத்துக்கூற முடியும்.

அந்த வரலாற்றின் அடிப்படையில் தற்போதைய நிலையை நோக்குகின்ற போது மாவட்ட நிர்வாக அடிப்படையில் யாழ்ப்பாணத்தின் அனைத்து விடயங் களையும் நிர்வகிக்கின்ற யாழ் மாவட் டச் செயலகமும் அதனோடு இணைந்த திணைக்களங்களும், நல்லூர் பிரதேச செயலகம், கிராம சேவையாளர் அலு வலகங்கள், வாழ்வின் எழுச்சி அலுவல கங்கள், பொருளாதார அபிவிருத்தி அலு வலகங்கள், சமுர்த்தி மகா சங்கம், சமுர்த்தி வங்கிகள், விதாதா வளநிலையம் ஆகி யவை நல்லூர் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் இயங்குகின்றன.

அவ்வாறே திருகோணமலையில் இயங்கி வந்த வடக்கு மாகாண சபையானது தனது செயற்பாடுகளையாழ்ப்பாணத்திற்கு நகர்த்தியபோது மாகாண ஒரு சில அலுவலகங்களும் கைதடியில் அமைந்திருந்தாலும் பெரும்பான்மையான மாகாண அமைச்சுக்கள், அவற்றின் திணைக் நல்லூர் பிரிவிலேயே களங்கள் இயங்கிவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்க தொரு விடயமாகும். அந்த வகையில் வடக்கு மாகாண விவசாய, கால்நடை அபிவிருத்தி, காணி, நீர்ப்பாசன மற்றும் கடற்தொழில் அமைச்சு, வடக்கு மாகாண கல்வி, பண்பாடு, விளையாட்டு மற் றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு, அவ்வமைச்சரின் அலுவலகம், மீன்பிடி, போக்குவரத்து அமைச்சரின் अळ्या-வலகம், பிரதம செயலாளர் அலுவல-கம், பிரதிப் பிரதம செயலாளர் அலு-வடக்கு மாகாணப் வலகம், பொது நிர்வாக செயலகம், வடக்கு மாகாணப் பொதுச்சேவை ஆணைக்குழு, வடக்கு மாகாண மோட்டார் போக்குவரத்து திணைக்களம், வீதி அபிவிருத்தி மாகா ணப் பணிப்பாளர் அலுவலகம், வீதி அபிவிருத்தி திணைக்கள பிரதம பொறியி யலாளர் அலுவலகம், கூட்டுறவு உதவி ஆணையாளர் அலுவலகம். வடக்கு காணி நிர்வாகத் திணைக் மாகாண களம், வடக்கு மாகாணக் கணக்காய்வுத் திணைக்களம், யாழ் மாநகரசபை, நல்லூர்ப் பிரதேச சபையும் உபஅலுவலகங் களும், பொது நூலகங்கள், யாழ் அலுவலகம், கல்வி வலயக் நல்லூர் கோட்டக்கல்வி அலுவலகம், பாடசாலைகள், வடக்கு மாகாண கைத்தொழில் பயிற்சி நிலையம், புடவைக் கைத்தொழில் நிலையம், தையற்பயிற்சி நிலையம் என நீண்டதொரு பட்டியலில் வடக்கு மாகாணத்திற்குட்பட்ட அரச நிறுவனங்கள் நல்லூரில் செயற்படு கின்றமை மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

அதேபோன்று மத்திய அரசிற்கு உட்பட்ட வகையில் திணைக்களங்கள், சபைகள், கூட்டுத்தாபனங்கள் எனப் பல அலுவலகங்கள் நல்லூரில் செயற்பட்டு வருகின்றன. அந்த வரிசையில் விவசாயத் திணைக்களம், விவசாய விஸ்தரிப்பு நிலை யம், கால்நடை வைத்திய நிலையம், வடபிராந்திய உற்பத்தி சுகாதாரத் திணைக் களம், செயற்கைமுறைச் சினைப்படுத்தும் அலுவலகம், யாழ் மாவாட்ட கமநல உதவி ஆணையாளர் அலுவலகம், கமநல சேவை நிலையம், விவசாய விரிவாக்க அலு-வலகம், காணி உரித்து நிர்ணயத் திணைக் களம், வடக்கு மாகாண நில அளவைத் திணைக்களம், யாழ் மாவாட்ட அளவைத் திணைக்களம், பொது சுகாதார வைத்திய அதிகாரி பணிமனை, வைத்திய வைத்தியசாலை, மகப்பேற்று சாலை, ஆயுர்வேத சுதேச வடக்கு மாகாண வைத்தியசாலை, உபதபாலகங்கள், புகை யிரத நிலையமும் களஞ்சியமும், தெங்கு பனம்பொருள் கூட்டுத்தாபனம், அரச மரக் கூட்டுத்தாபனம், வடபிராந்திய இலங்கை போக்குவரத்து சபை என்பவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் கூற முடியும்.

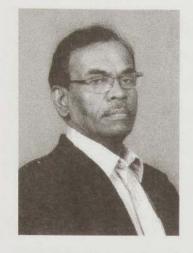
அவ்வாறே மாவட்ட, மாகாண, தேசிய ரீதியில் மாணவர்களின் கல்வியை விருத்தி செய்வதில் பெரும் பங்காற்று கின்ற கல்வி நிலையங்களும் எமது பிரிவில் அமைந்துள்ளமை எடுத்தியம் புவதற்குரியதாகும். யாழ்ப்பாணப் பல் கலைக்கழகத்தின் மருத்துவ பீடம், கலைப் பீடம், விஞ்ஞான பீடம், முகாமைத்துவ விவசாய பீடம், பட்டப்பின் பீடம், கல்விப்பீடம் என்பனவும், பல்கலைக் கழகக் கல்லூரி, இலங்கை திறந்த பல் கலைக்கழக பிராந்திய நிலையம், தொழில் நுட்பக் கல்லூரி என்பன மாணவர்களின் உயர் கல்வியை வழங்கும் நிறுவனங்களாக மிளிர்கின்றன. இது யாழ் மாவட்டத் திலேயே நல்லூர்ப் பிரிவிற்கே உரித்தான தொரு சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டலாம்.

தொகுத்து நோக்குகின்ற போது மத்திய, மாகாண, மவாட்ட நிர்வாகத்திற்கு உட்பட் பல்வேறு அரச நிறுவனங்கள் நல்லூரில் செயற்பட்டு வருகின்றமையைக் கண்டு கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்நிறுவனங்கள் மூலம் பயனடைகின்ற மக்களின் எண்ணிக்கையும் ஆளணியும் அதிகளவாகவே இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. எனவே தற்போதும் கூட நிர்வாகக் கட்டமைப்பின் வாயிலாக நோக்கும்பொழுது நல்லூர்ப்பிரிவேயாழ்ப் பாணத்தின் தலைமைப்பீடமாக அமைகின் றதோ என்றும் எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

- 1. சி.கணேசையர், ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், இந்துசமய கலாசாரத் திணைக்களம், 2006.
- 2. புள்ளிவிபரக் கைந்நூல், பிரதேச செயலகம், நல்லூர், 2014.

நல்லூர் பிரதேச செலர் பிரிவில் பெண் கல்வி நிலை – சமூக பொருளாதார அணுகுமுறை

பேராசிரியர் மா. சின்னத்தம்பி கல்விப்பீடம், யாழ். பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்

ல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவு யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்கபலவலிமைமிக்க பண்புக் கோலங்களை

கொண்டமைந்துள்ளது. இப்பிர தேசத்தின் பொருளாதார சூமுக, பண்பாட்டு பண்புக் கோலங்கள் தனித்துவமான நிலைமையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

இவற்றில் கல்விச் சேவைத்துறை யின் வளர்ச்சியும் போக்கும் குறிப்பிடத் தக்கவை. பொதுவாக பாடசாலைக் கல்வியிலான வளர்ச்சிகளில் பெண்களின் வகிபாகம் குறிப்பிடத்தக்கதாக தொடர்ந்து இருந்துவருகிறது.

உலகளாவிய ரீதியிலும் ஆசியாவி லும் கூட பெண்கல்வி பற்றிய முன்னுரிமை அதிகரித்து வருகின்றது. பெண்களுக்குரிய மனிதவளவிருத்தியில் கல்வியும், நலத் துறை (Health Sector) யும் மிகவும் வலிமை மிக்க வகிபாகத்தைக் கொண்டுள்ளன.

பெண்கல்வி தொடர்பான கவனக் குறைவினால் ஆசியாவின் மனிதவளத்தில் 50% வீதம் விரயமாகிக்கொண்டிருப்பதாக ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் சிரேஷ்ட பால் நிலை மதியுரையாளர் சிறீன்லத்தீப் தெளிவுபடுத்துகிறார். பெண்களின் கல்வி யில் போதியளவு முதலீடு செய்யப்படாமை யினால் வருடாந்தம் ஆசிய நாடுகளில் 16000 கோடி டொலர்கள் (16 billion \$) விரயமாகிக் கொண்டிருப்பதாக லத்தீப் மேலும் வலியுறுத்துகிறார்.

இத்தகைய பின்னணியில் இக்கட்டு ரையானது நல்லூரப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் பெண்கல்வி நிலை எவ்வாறமைந் துள்ளதென ஆராய முற்படுகின்றது.

ஆய்வுப்பிரதேசம்

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத் துக்குட்பட்ட நிலப்பரப்பு 34 சதுர கிலோமீற்றராகும். கொழும்பு நகரிலிருந்து 395 கிலோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள இப் பிரதேசத்தில் 2013 இல் 66, 083 பேர் வசித்து வந்தனர். இங்கு 21,300 குடும்பங் கள் வாழும்போது, வறுமைகாரணமாக சமுர்த்தி பயனாளிகளாக 7512பேர் காணப் படுகின்றனர்.

இங்கு கிராம சேவையாளர்கள் பிரிவு 40 காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத் தில் ஆறுகளோ, குளங்களோ காணப்படு வதில்லை. பெரும்பாலான வீடுகளில் கிணறுகள் உள்ளன. பொதுக்கிணறுகளும் இருப்பதால்குடிநீர்ப்பிரச்சினைகாணப்படு வதில்லை.

ஒப்பீட்டுரீதியில் செழிப்பான புவி யியல் பிரதேசமாகவும் பொருளாதார வார்ப்புக்கள் அதிகம் கொண்ட பிரதேச மாகவும் ஆய்வுப்பிரதேசம் விளங்குகின் றது.

பாடசாலைக் கல்வியில் வண்கள்

இப்பிரதேசத்தில் தரம் 1-13 வரை அல்லது தரம் 6-13 வரையுள்ள IAB பாடசா லைகள் 05 காணப்படுகின்றன. இதேபோல்

தரம் 1-13 அல்லது 6-13 வரையுள்ள உயர்தர விஞ்ஞானக் கல்வி தவிர்ந்த ஏனைய கற்கை நெறிகள் கொண்டதான 1ஊ வகைப் பாடசாலைகள் 04 காணப்படுகின்றன. இதேபோல் தரம் 1-11 வரையுள்ள வகை 2 பாடசாலைகள் தரம் 1-05 வரையுள்ள வகை 3 பாடசாலைகள் 17உம் காணப்படுகின்றன. இவ்விபரங்கள் அனைத்தும் 2014ஆம் ஆண்டுக்குரியன.

இலங்கையின் மிக உயர்ந்த தரநிலையில் உள்ள ஆண்கள் பாடசாலையான யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிதான் இப்பிரதேசத்திலுள்ள ஒரேயொரு ஆண்கள் பாடசா லையாகும். தனியான பெண்கள் பாடசாலையாக யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் பாடசாலை மாத்திரமே காணப்படுகிறது. சிரேஷ்ட பாடசாலை 1 யுடீ வகையினதாகும். இதன் ஆரம்ப பாடசாலை வகை 3ஐச் சார்ந்ததாகவும் காணப்படுகின்றது.

ஏனைய எல்லாப் பாடசாலைகளும் கலவன் பாடசாலைகளாகவேயுள்ளன. இப்பிரதேச பாடசாலைப் பரம்பலில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி தவிர்ந்த ஏனைய 39 பாடசாலைகளிலும் பெண்கள் கல்வி பயில்கின்றனர் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இந்த 39 பாடசாலைகளில் பெண் கல்வியின் தலையாய பாடசாலையாக யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரியே விளங்குகின்றது.

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவுக்குட்பட்ட பாடசாலைகள் நல்லூர்க் கோட்டத் துக்குட்பட்ட பாடசாலையாகவும் காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேச பெண்கள் பாடசா லைகள் வகை ரீதியாக பின்வருமாறு பரம்பிக் காணப்படுகின்றன.

அட்டவணை 1- பாடசாலைகள் தொகை

1AB வகைப் பாடசாலைகள்	04
1C வகைப் பாடசாலைகள்	04
வகை 2 வகைப் பாடசாலைகள்	14
வகை 3 வகைப் பாடசாலைகள்	17
மொத்தப் பாடசாலைகள்	39

யாழ்ப்பாண வலயத்தில் மாணவர் பரம்பலில் தனியார் பாடசாலைகள் தவிர ஏனைய வகைப் பாகுபாட்டின்படியான எல்லாப் பாடசாலகளிலும் பெண்களின் தொகை அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது.

அட்டவணை 2 பாடசாலைகளிலான பெண் மாணவர்

மாகாணப் பாடசாலைகள்	-	17112
கேசியப் பாடசாலைகள்	-	4203
தனியார் பாடசாலைகள்		1640
வலய பாடசாலைகள்	-	22955

நல்லூரக் கோட்டப் பாடசாலைகள் நாற்பதிலும் (2014 மாசி மாதத்தில் உள்ளபடி) பெண்பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய ஆண்பிள்ளைகளுக்குச் சமமாகக் காணப்பட்டது.

அட்டவணை 3 நல்லூர்க் கோட்ட 1AB, 1C வகைப் பாடசாலைகளில் உள்ள பெண் மாணவர் பரம்பல் (01.02.2014)

ШП	சாலைகள்	பெண்கள்	மொத்தம்
1.	யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி	0	1719
2.	யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரி	2265	2265
3.	யா/கனகரட்ணம் மகாவித்தியாலயம்	390	796
4.	கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி	808	2238
5.	செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரி	153	335
6.	பெரியபுலம் மகாவித்தியாலயம்	287	629
7.	கோண்டாவில் இந்துக்கல்லூரி	187	364
8.	கோண்டாவில் இராமகிருஷ்ண வித்தியாலயம்	384	631
9.	முத்துத்தம்பி மகாவித்தியாலயம்	282	523
மொத்	த்தம்	4756	9490

Source: Zonal Education Office, Hand Book of Statistical Data - 2014

நல்லூர்க் கோட்டத்தின் பெரிய பாடசாலைகளில் பெண் மாணவர் தொகை ஏறக்குறைய 50% மாக காணப்படுகின்றது. இவை தவிர வகை 2 மற்றும் வகை 3 பாடசாலை களிலான பெண்பிள்ளைகளதும் பரம்பலும் ஏறக்குறைய ஆண்களுக்கு சமமாயுள்ளது.

அட்டவணை 4: நல்லூர்க் கோட்ட வகை 2 வகை 3 பாடசாலைகளில் உளள் பெண் மாணவர் தொகை (01.02.2014)

	பெண்கள்	மொத்தம்
அ) மொத்த மாணவர்கள்	3055	6111
ஆ) பெரிய பாடசாலைகள்		
1) யாழ்ப்பாணம் இந்து ஆரம்பப்பாடசாலை	596	1409
2) யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் ஆரம்ப பாடசாலை	489	489
3) கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடாசலை	390	867
மொத்தம்	1475	2765

Source - Zonal Education Office Handbook and Statistical Data

இப்பிரதேசத்திலுள்ள 40 பாடசாலைகளில் வகை 2 பாடசாலைகள் 14உம் வகை 3 பாடசாலைகள் 17உம் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் மொத்தமாக உள்ள மாண-வர் தொக 6111 ஆக உள்ளபோது இவர்களில் ஏறக்குறைய அரைப்பங்கினராக (3055) பெண்பிள்ளைகள் காணப்படுகின்றனர்.

எனினும் பாடசாலைகளுக்கிடையிலான வளர்ச்சிநிலை தொடர்பாக பாரிய சமமின்மையை உணரமுடிகின்றது. சிறிய பாடசாலைகளான தரம் 1-5 வரை மாணவர் கல்வி கற்கும் பாடசாலைகளில் மூன்று பாடசாலைகள் மேட்டுக்குடியினரது பாடசா லைகளாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. அட்டவணை 6இல் இத்தகைய மூன்று பாடசாலை களில் உள்ள மாணவர் தொகையும் பெண் மாணவர் தொகையும் ஒப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணம் இந்துமகளிர் ஆரம்பப்பாடசாலை அதிகூடிய அளவு பெண் மாணவர்களை (489) கொண்டிருந்தது. அடுத்து கொக்குவில் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையில் 390 பெண் மாணவர் கல்வி கற்றனர்.

இப்பிரதேசத்திலுள்ள வகை 2, வகை 3 பாடசாலைகள் 31லும் பெரிய வலுமிக்க மூன்று பாடசாலைகளைத் தவிர்த்தால் மிகுதி 28 பாடசாலைகளினதுமுள்ள பெண் மாணவியர் தொகை 1580 ஆக மாத்திரமே காணப்படுகின்றது. இதனை பின்வருமாறு அட்டவணைப்படுத்தலாம்.

அட்டவணை 5: நல்லூர்க் கோட்ட வகை 2, வகை 3 பாடசாலைகளிடையிலான பாரபட்சமான பெண் மாணவர் பரம்பல்.

	பெண் மாணவர்	மொத்தமாணவர்.
3 பெரிய பாடசாலைகள்	1475	2765
28 சிறிய பாடசாலைகள்	580	3346
மொத்த மாணவர்	3055	6111

இத்தகைய பரம்பல் **பெண்களின் கல்வி வசதிகள் தொடர்பான கட்டமைப்புச் சமமின்மை** நிலவுவதை தெளிவுபடுத்துகின்றது. இது மிக முதன்மையான கவனஈர்ப்புக் குரிய பிரச்சினையாக உணரப்படவேண்டும்.

அதிபர், ஆசிரியர் பரம்பல்

இப்பிரதேசத்தில் 40 பாடசாலைகளில் ஏறக்குறைய அரைப்பங்கினர் பெண்பிள்ளை களாக உள்ள நிலையில் குறைந்தது 20 பெண் அதிபர்கள் தொழிற்படுவது தான் சரிநிகர் மற்றும் சமத்துவ நிலைமையை நியாயப்படுத்துவதாக அமையும். ஆனால் 31 ஆண் அதி பர்களும் 9 பெண் அதிபர்களும் மாத்திரம் பணியாற்றி வருகின்றனர். ஆனால் கட்டி எம்பருவ வயது பெண்பிள்ளைகள் கணிசமாக காணப்படும் பாடசாலகளில் உதவி அதி பர்களாக பெரிதும் பெண்கள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பது பெருமைப்படத்தக்கதாகும்.

இப்பிரதேசத்தில் 44 முன்பள்ளிகளில் 100 ஆசிரியர்கள் பணிபுரிகின்றார்கள். இவர் கள் பெரும்பாலானவர்கள் பெண் ஆசிரியர்களாகவுள்ளனர்.

இப்பிரதேச பாடசாலைகளில் 938 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். மாணவ ஆசிரிய விகிதம் 17 ஆக காணப்படுகின்றது. இது ஓரளவு திருப்தி தருகின்ற அம்ச மாயுள்ளது. பெண் ஆசிரியர் பரம்பல் பற்றிய விபரங்கள் தெளிவாகவலய கல்வி அலு-வலக புள்ளிவிபரப் பதிவேட்டில் தரப்படவில்லை.

இருவமாழிக் கல்வி

தமிழ்மொழி மூலமாகவும் ஆங்கில மொழிமூலமாகவும் ஏற்படுவதுதான் இரு மொழிக்கல்வி எனப்படுகிறது. பல்கலைக் கழகங்களில் ஆங்கில மொழிமூலம் எளிதாக கற் பதற்கும், தனியார் நிறுவனங்களில் நல்ல வேலை பெறுவதற்கும் வெளிநாட்டு பல் கலைக்கழகங்களில் கற்பதற்கும் இத்தகைய இருமொழிமூலக் கற்றல் உதவுகிறது. தரம் 6-11 வரை இக்கல்வி பெறும் வசதி தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நான்கு 1 யுடீ பாடசாலைகளில் வழங்கப்படுகிறது. இப்பாடசாலைகளில் ஆண்களே அதிகமாக பயன்பெறுகின்றனர். இருமொழிகளில் கல்வி கற்கும் பெண்பிள்ளைகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதை அட்டவணை 8 தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

அட்டவணை 6 இருமொழிமூலம் கற்கும் மாணவர். தரம் 6-12 வரையிலானவை

வகுப்பு/ தரம்	பெண்கள்	ஆண்கள்
6	19	96
7	14	78
8	32	71
9	08	72
10	13	78
11	06	58
12 மீட்டல்	06	06
மொத்தம்	114	459

Source: Zonal Education Office Hand Book of Statistical Data - 2014

அதிக பயன்விளைவுகளைத் தருவதற்கான ஆற்றலை இருமொழிக் கல்வி கொண்டுள்ளபோதிலும் ஆண்களுக்குசமமாக பெண்கள் இதில் அக்கறை காட்டவில்லை. இது நீண்டகாலத்தில் பெண்களுக்குரிய கல்வியின் நல்ல பயன்களை இப்பிரதேசத்தின் பிள்ளைகள் இழந்து நிற்கின்றார்கள் என்பதையே காட்டுகின்றது.

கல்வி முதலீடுகளும் பயன்களும்

கல்வியில் அதிகளவு முதலீடு செய்யும்போது பெண்களுக்குரிய உழைப்பு ஆற்றல் (வருமானம்) அதற்குரியதாக அதிகரித்துவிடும். அதனால் அவர்களது வாழ்க்கைத்தரமும் ஒப்பீட்டு ரீதியில் அதிகரிக்கும். ஆனால் இலங்கையில் பெண்கள் அளவுக்கு ஆண்கள் தமது கல்வி முதலீடுகளுக்குரிய வருமானங்களை - நன்மைகளைப் பெறமுடியாத நிலைமையே காணப்படுகிறது. கல்வி கற்கா பெண்களை விடவும் கற்றவர்க்ள பலமட்டங்களிலும் அதிக வருமானத்தைப்பெறுவதை உலக வங்கி தெளிவுபடுத்தியுள்ளது (World Bank 2011, P21) இதனை பின்வரும் அட்டவணை விளக்குகின்றது.

அட்டவணை 7: பெண்களினதும் ஆண்களினதும் பல கல்விமட்டங்களும் அவற்றுக்கான பயன்பாடுகளும்

கல்வி மட்டம்	ஆண்களது வருவாய் வீதம்	பெண்களது வருவாய் வீதம்
1. ஆரம்பக் கல்வி மட்டம்	16%	08%
2. அடிப்படைக் கல்வி	43%	45%

3.	க.பொ.த சாதாரணம்	87%	118%
4.	க.பொ.த. உயர்தரம்	151%	210%
5.	உயர்கல்வி கற்றவர்	284%	372%
6.	பட்டப் பின்படிப்பு	322%	459%

Source: The world bank, Transforming school education in Sri lanka P 21 மேற்படி அட்டவணை பின்வரும் முடிவுகளை வலியுறுத்துகிறது.

கல்வி கற்காத பெண்களைவிட கல்விகற்ற பெண்கள் தமது உழைப்புக்கு அதிக வருமானம்பெறுகின்றனர். கல்வி மட்டம் உயரஉயரபெண்களுக்குரியகல்வியின்பயன்கள் அதிகளவில் கூடிச்செல்கின்றன. கல்வி மட்டம் உயர்வதால் கல்விபெறாத ஆண்களை விடவும் கல்வி கற்ற ஆண்கள் பெறும் பயனை விடவும் பெண்கள் பெறுகின்ற பயன் களே அதிகமாயுள்ளன.

இதன்படி பெண்கள் கல்வி கற்காதபோது கிடைக்கும் நன்மைகளைவிட கற்கும்போது கிடைக்கும் நன்மைகள் அதிகமாகிவிடுவது தெரிகிறது. கல்வி கற்கும் காலத்தை அதிகரிக்கும்போது பெண்களுக்குரிய கல்விக்கான பயன்கள் ஆண்களை விடவும் பலமடங்கு அதிகரிக்கின்றன. ஆய்வுப் பிரதேசத்திலும் பெண்களின் கல்வி வாய்ப்புக்களும் வசதிகளும் விரிவடைய வேண்டும் என வற்புறுத்துவதற்கு இது மிக வலு வான நியாயமாக உணரப்படுதல் வேண்டும்.

உலகவங்கி மற்றுமொரு கருத்தையும் வலியுறுத்தியுள்ளது. இலங்கையில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமான கல்வி வாய்ப்புக்கள் விரிவடைந்து சென்றுள்ளன. 1960களின் நடுப்பகுதியில் பிறந்தவர்களில் ஆண்களைவிடவும் பெண்களின் அடைவு மட்டமே சிறப்பாக அதிகரித்ததாக உலக வங்கி (211, P23) விளக்கியுள்ளது.

பெண்கள் தாயாராக மாறும்போது அவர்களது கல்வி அதிக பரவல் விளைவு-களை தலைமுறைகளுக்கு கைமாற்றவும் உதவும். அத்தகைய நன்மைகள் பின்வருவன.

- * குழந்தைகளின் நலத்துறை மேம்பாடு அதிகரிக்கிறது. ஊக்கமுள்ள உணவு, நோய்த்தடை ஆற்றல்கள் தொடர்பாக குழந்தைகளுக்கு அதிக நன்மைகளை படித்த தாய்மார் வழங்குவர்.
- * குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை பாதுகாப்பான முறையில் பின்பற்றுதற்குரிய அறிவும் திறனும் நம்பிக்கையும் வளர்கிறது.
- * குடும்ப சிக்கனம், நிதித்திட்டமிடல், சேமிப்பு நாட்டம், சிறுமுதலீட்டுத்திறன் என்பனவும் அதிகரித்து விடுகிறது.

இத்தகைய நன்மைகளை நல்லூர் பிரதேச பெண்பிள்ளைகளும் நீண்டகாலத்தில் பெறுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு போதியளவு கல்வி வசதிகளும், கல்விவாய்ப்புக்களும் விரிவுபடுத்தப்படல் வேண்டும்.

வண்களின் வேலைவாய்ப்புக்கள்

பெண்கள் கல்வி கற்பதால் நேரடியாக ஏற்படும் விரும்பத்தக்க விளைவுகள் வீடுகளிலிருந்து சுதந்திரமாக வெளியேறுதலும் தமது குடும்பம் சார்ந்த முடிவுகளை சுயமாக நடைமுறைப்படுத்துவதுமாகும். வீட்டின் தேவைகள் மற்றும் சுயதேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக பிறரைச் சார்ந்திருத்தல் என்பது காலதாமதமாதல் அல்லது நிறைவேற்றப்படாமலே போதல் என்ற விளைவுகளுடன் முடிவடைகின்றது. கல்வி கற்பதால் தன்னம்பிக்கையும், சுதந்திரமாக முடிவு எடுக்கும் ஆற்றலும் பொறுப்பேற்கும் விருப்பமும் உயர்ந்து செல்கின்றது.

நல்லூர்ப் பிரதேசம் யாழ்ப்பாண நகரையும் அதன் அண்டிய பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியதாக இருப்பதாலும் கணிசமான எண்ணிக்கையில் படித்த பெண்களிருப்பதா லும், தொழில் செய்வோராக அதிகளவு பெண்கள் காணப்படுகின்றனர்.

தொழில்தன்மை, தொழில் தரநிலை என்பது கல்விமட்டத்துடனும், முயற்சியு டனும், தொழில்பெறுதற்கானகுடும்பசெல்வாக்குடனும் அதிகம்தொடர்புபட்டிருப்பதை இப்பிரதேசத்தில் அவதானிக்கமுடியும்.

பெண்களில் கல்வி மட்டமும் வேலை வாய்ப்பும் தொடர்புபட்டிருக்கும் மாதி ரியை பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம். எளியமுறை அட்டவணையாக கட்டுரை ஆசிரியர் இதனை தயாரித்துள்ளார்: -

கல்வி கற்ற காலம்	கல்வித்த கை மை	കൊന്നിര്ക്കുന്നിൽ വരാക
(அ) 1-8 வருடங்கள் 1-10 வருடங்கள்	ஆரம்பக்கல்வி அடிப்படைக்கல்வி பாடசாலைக் கல்வி மற்றும் ஒழுங்கற்ற பயிற்சி கொண்டிருத்தல்	 வியாபார நிலைய விற்பனைச் சிப்பந்திகள் மருத்துவநிலைய மற்றும் முன்பள்ளி துப்பரவுப்பணியாளர். சந்தைகளில் காய்கறிகள், கைப்பணிப்பொருட்களின் சில்லறை விற்பனையாளர்கள்.
(ஆ) 1-11வருடங்கள் 1-13வருடங்கள்	* க.பொ.த. சாதரணம் * க.பொ.த. உயர்தரம் கல்வியும் ஓரளவு பயிற் சியும் கொண்டிருத்தல்	 கணணி, மற்றும் கொம்யூனிகேசன் வணிகநிலையங்களில் ஓரளவு திறன்(Se mi-Skilled) கொண்ட பணியாளர். வியாபாரநிலையங்களில் சிட்டை எழுதுநர், காசாளர் முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் அரச நிறுவன எழுதுவினைஞர்கள் தாதியர்கள்
(இ) 1-16 வருடங்கள் 1-17 வருடங்கள் 1-19 வருடங்கள்	 ❖ பல்கலைக்கழக உள்வாரிப் பட்டதாரிகள் ❖ பல்கலைக்கழக, திறந்த பல்கலைக்கழக பட்டதாரிகள் ❖ உயர்தொழில்நுட்ப நிறுவன தேசிய டிப்ளோமா தகுதியுடையோர் ❖ யாழ்ப்பாண, பேராதனை, இந்திய பல்கலைக்கழக தொலைக் கல்வி மற்றும் வெளிவாரிப் பட்டதாரிகள் OMA, MSC பட்டதாரிகள். ❖ ஒழுங்கான முறைசார் கல்வியும், முறைசார் பயிற்சிகளும் கொண்டிருத்தல். 	 பாடசாலை ஆசிரியர்கள். பாடசாலை முகாமைத்துவ உதவியாளர் தனியார் கல்வி நிலைய எழுது வினைஞர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள். முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள். அரச திணைக்கள எழுதுவினைஞர்கள். அரச திணைக்கள பதவிநிலை அலு வலர்கள். பாடசாலை அதிபர்கள். உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள். வேவைக்கால ஆசிரியர்கள். ஊடகத்துறைகளில் இடைநிலைப் பணியாளர்கள். வங்கிகளின் எழுதுவினைஞர்.

இந்த அட்டவணை ஆய்வாளரது பருமட்டான அவதானம் மற்றும் துறை ஆவணங்கள் என்பவற்றினடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டதேயாகும்.

எதிர்காலத்தில் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகம் இத்தகைய புள்ளிவிபரங்களை தனி யாக திரட்டும் பணியில் ஈடுபட்டால் இத்தகைய வேலை வாய்ப்புக்கும்- கல்வி மட்டத்துக்குமான தொடர்பை துல்லியமான புள்ளிவிபரங்களில் காட்டமுடியும்.

- 1. கற்கும் காலம் அதிகரிக்கும்போது உடல் வேலையைக் குறைத்து மேசை-கதிரை சார்ந்த லேலைக்கு செல்லமுடிகிறது.
- 2. முறைசார் கல்வியை நிறைவு செய்யாது இடைவிலகியவர்கள் வெண்கொலர் (Whi te. collar Jobs) வேலைவாய்ப்புக்களை பெறத்தவறியமை.
 அவர்கள் கிழ் உழைப்பு நிலையில் (under employment) பணியாற்றுதல்.
 அவர்களது வேலையின் நிரந்தரத் தன்மையும் வேலைநேர அளவும் திருப்தியற்ற தாயமைதல்.
- 3. முறைசார் கல்வித்தகைமை (க.பொ.த. சாதாரணம், க.பொ.த. உயர்தரம்) களுடன் ஆங்கில மொழித் தேர்ச்சி கணணி அறிவும், திறனும் கொண்டவர்கள் சுலபமாக பெறுமதிமிக்க நிறுவனங்களில் வேலை பெறமுடியும்.
- 4. பட்டதாரிகளானவர்கள் சிறந்த குடும்ப பின்னணி கொண்டிருப்பின் சுலபமாக அரசதுறைகளில் தொழில்பெறமுடியும். தொழில்தேடும் முனைப்பும், அரசியல் செல்வாக்கும், நிறவன தலைவர்களின் தொடர்பும் கொண்டிருப்பவர்கள் சுலபமாக நல்ல நிறுவனங்களில் உடைநலுங்காத தொழில்கள் பெறமுடிதல்.
- 5. ஆண்களைவிடவும் பெண்கள் வெளிவாரிப் பட்டங்கள், தொலைக்கல்வி வழியான பட்டங்கள் என்பவற்றைப் பெறுவதில் இப் பிரதேசங்களில் அதிக முனைப்பும், முயறிசியும் கொண்டவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.
 இவர்கள் படிப்படியாக சிறந்த தொழில்களுக்கு மாறிச்சென்று முன்னேறுகின்றனர்.
- 6. ஓரளவு பயிற்சி தேவைப்படுகின்ற வாகனச் சாரதிகள், மின்சார பணியாளர், வெல்டிங், தச்சு தொழில்கள், பஸ் கண்டக்டர்கள் போன்ற தொழில்களில் பெண்கள் ஈடுபடுவதில்லை. தொழில்முனைவோராக படித்த பெண்கள் தணியாகவோ, பலர் கூட்டாகவோ செயற்படுவதுமில்லை. இது பெரியதோர் குறைபாடாகும்.
- 7. வகுப்பறைக் கற்றலில் கவனம் செலுத்தும் அளவுக்கு ஒழுங்குமுறையான திறன் விருத்திப் பயிற்சிகளில் (Skilled based training) பெண்கள் அதிகம் ஈடுபடுவதில்லை. இது பல தொழில்வாய்ப்புக்களை அவர்கள் இழப்பதற்கு காரணமாயுள்ளது. பலதுறைகளில் ஆண்களுடன் பெண்கள் போட்டியிடமுடியாதிருப்பதற்கு இத்தகைய முறைசார் பயிற்சியின்மையும் காரணமாகும்.
- 8. இரவு நெரப்பணிகளில் இப்பிரதேச பெண்கள் ஈடுபடுவதில்லை. வங்கிகளின் அழைப்புநிலையங்கள் (Call centres), பாதுகாப்பு ஊழியர், (Security officers), இரவு நேர ஊடகத்துறைசார் பத்திரிகை மடிப்பாளர்கள் போன்ற வேலைவாய்ப்புக்களில் அதிகம் ஈடுபடுவதில்லை.

அச்சம், பாலியல்துன்புறுத்தல் பற்றிய எதிர்மறை அபிப்பிராயம், கலாசார பண்பு போன்ற காரணங்கள் இத்தகைய தொழில்களில் இப்பிரதேச பெண்கள் அதிகம் ஈடுபடாதிருப்பதற்கு காரணங்களாக காணப்படுகின்றன

- 9. இப்பிரதேச பெண்களின் தொழில்முன்னுரிமை வங்கித்தொழில், ஆசரியத் தொழில், முன்பள்ளித் தொழில், கணணிசார் தொழில் சார்ந்தனவாகவே காணப்படுகின்றன.
- 10. தனியார் துறைத்தொழில்களில் பெண்கள் நீண்ட வேலை நேரம், குறைந்த வேதனம் போன்ற குறைபாடுகளுடன் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

முழ்வுரை

இப்பிரதேசத்தில் பலமான பெரிய பாடசாலைகளில் கற்கும் பெண்கள் அசாதாரண நலன்களைத் தொடர்ந்து பெறுவதில்லை. பலவீனமான பாடசாலைகளில் கற்கும் பெண்கள் அசாதாரண நலன்களை தொடர்ந்து பெறுவதில்லை. ஆனால் பலவீன மான பாடசாலைகளில் கற்கும் பெண்கள் பலவீனமான கற்றல் முறைகளுடனும், வசதியீனங்களுடனும் வளர்கின்றனர்.

கல்விநிர்வாகம்வகை3, வகை2பாடசாலைகளில்கல்விகற்கும்பெண்பிள்ளைகளின் கற்றல் மற்றும் நலன்புரி சேவைகளில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

பெண் ஆசிரியர்களின் சதவீதத்தையும் பெண் அதிபர்களின் சதவீதத்தையும் அதிகரித்தல் வேண்டும்.

சிறிய பாடசாலைகளில் மற்றும் 1C வகைப்பாடசாலைகளில் பெண்களது கல்வி ஊக்கம் அதிகரிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

கல்வி வழிகாட்டலும் குறிப்பாக மாற்றுக்கல்வி வழிகாட்டல்களும் அதிகரிக் கப்படல் வேண்டும்.

மகளிர் அமைப்புக்களின் உதவிகளை பொருத்தமான செயற்திட்டங்களுக்கு பயன் படுத்தும் முறைகளையும் கல்வி நிர்வாகம் திட்டமிடல் வேண்டும்.

வருடாந்தம் பெண்களின் கல்வி பிரச்சினைகள் பற்றி இவ் ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் கருத்தரங்கு நடாத்தப்படுவதும் பெண் அதிபர்கள், பெண் ஆசிரியர்கள், பெண் உயர் அலுவலர்கள் ஆகியோரின் பங்களிப்பையும் ஈடுபாட்டையும் அதிகரித்தலும் வேண்டும்.

இத்தகைய எண்ணங்களை உள்வாங்கி வினைதிறன்மிக்கதாக திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தினால் ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் பெண் கல்வி வளர்ச்சியடைய வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கும்.

Reference

- 1. The world Bank (2011) Transforming school (Education in Sri Lanka, Colombo) PP 20-23
- 2. Zonal Education Office (2014) Handbook on statistical Data, Nallur
- 3. Shireen Lateef (2011) Broader Women's Choices, DC, No 7-8-2011 Germany PP 276-278
- 4. Sheetal Sarma (2006) Educated women, Empowered women, Jaffna. October 2006, New Delhi PP 52-55
- 5. Janet G. Stotsky (2007) Budgeting with women in mind FD, June 2007 PP12-15
- 6. சுவர்ணா ஜயவீர (1995) மகளிர் கல்வி மற்றும் அபிவிருத்தி, பொருளியல் நோக்கு, மார்ச் 1995 மக்கள் வங்கி, கொழும்பு PP11-18

நல்லூர் பிரதேச செயலர் பிரிவில் கைத்தொழில்களும் சந்தை வாய்ப்புக்களும்

இ. சுரேந்திரநாதன் B.Sc., M.Sc., Dip in Plan & Dev., S.L.P.L.S.

கேந்திர

உதவித்திட்டமிடல் பணிப்பாளர், பிரதேச செயலகம், நல்லூர். நல்லூர் பிரதேச செயலர் பிரிவு பிட முடியும். கைத்தொழில் துறையும்

இடத்தில் அமையப்பெற்றுள்ளது டன் இப்பிரிவின் முக்கியத்துவம்

அதனுடையசனத்தொகையாலும் அமைவிடத்தினாலும் கிடைக்கப்பெற் றுள்ளது. தற்போது இப்பிரிவில் 21591 குடும்பங்களை சேர்ந்த 66847 மக்கள் வசிக்கின்றனர். இப்பிரிவில் கைத்தொழில் முக்கியமானதொரு துறையாகக் துறை காணப்படுகின்றது. ஏனைய துறைகள்குறிப் பிட்ட சில கிராமங்களிலேயே வளர்ச்சி யடைந்து காணப்படுகின்றன. இதற்குக் விவசாயத்திற்குரிய நிலப்பற் காரணம் றாக்குறை மற்றும் கடல்வளம் குறைவாகக் காணப்படுகின்றமை என்பவற்றைக் குறிப்

யாழ்மாவட்டத்தில்

பிட முடியும். கைத்தொழில் துறையும் விருத்திக்கு காரணங்களாக தொழில்நுட்ப அறிவுடன் கூடிய மனிதவளம் மற்றும் குறிப்பிட்ட அளவில் காணப்படும் பௌதீக வளம் என்பவற்றைக் குறிப்பிட முடியும். இப்பிரிவில் சிறுகைத்தொழில்கள் மிகக் கூடிய அளவிலும் நடுத்தரக்கைத் தொழில்கள் ஓரளவிலும் பாரியகைத் தொழில்கள் மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கை களிலும்காணப்படுகின்றன. பிரதேசசெயல கமானது கைத்தொழில் துறையின் விருத்தியில் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. மேலும் கைத்தொழில் துறையின் விருத்தியின் விருத்தியில் பல சவால்களும் எதிர் நோக்கப்படுகின்றன.

தொடர் இல	சிறு கைத்தொழிலின் பெயர்	சிறு கைத்தொழிலின் எண்ணிக்கை	வேலையாட்களின் எண்ணிக்கை
1	நகைத்தொழில்	6	20
2	இரும்புத்தொழிலகம்	31	70
3	அச்சுக் கூடம்	9	71
4	மட்பாண்ட உற்பத்தி	5	10
5	தையலகம்	37	144
6	உணவு உற்பத்தி	7	20
7	அரிசி ஆலை	15	25
8	ஐஸ்கிறீம் உற்பத்தி	9	60
9	வெதுப்பகம்	8	38
10	ஆயுர் வேதம் மருந்து உற்பத்தி	2	13
11	அலுமினியம் பொருத்துதல்	4	2
12	தச்சுத்தொழில்	40	192
	மொத்தம்	173	665

சிறுகைத்தொழிலைப் பொறுத்த வரை பனை சார்ந்த உற்பத்திகள், மட் பாண்ட உற்பத்திகள், புடவை சார்ந்த உற்பத்திகள் முகஒப்பனை, உலர்உணவு தயாரிப்பு, மெழுகுதிரி தயாரிப்பு, நகைத் தொழில், தச்சுத்தொழில் போன்றவற்றைக் குறிப்பிட முடியும். இத் தொழில்களில் சுமார் 665 வரையான தொழில் முயற்சியா ளர்கள் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். சிறுகைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளோரின் விப ரம் வருமாறு

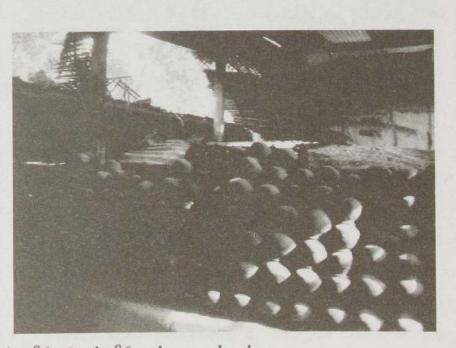
இவற்றை விட சேவை வழங்கலுக்குரிய சிறுகைத்தொழில்களாக வாகனம் சுத்தி கரிப்பு அச்சுக்கூடங்கள் போன்ற வற்றிலும் சுமார் 200 வரையான தொழில் முயற்சியாளர்கள் உள்ளார்கள்

மட்பாண்டக்கைத்தொழில்

உள்ளூர் உற்பத்திகளை சந்தைப் படுத்துவதற்காக திருநெல்வேலி, கொக்கு வில், கல்வியங்காடு போன்ற பகுதிகளில் உள்ளூராட்சி சபையினால் சந்தை வாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் திருநெல் வேலிச் சந்தையானது யாழ்மாவட்டத் திலுள்ள மிகப்பெரிய சந்தையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இச்சந்தையில் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவு தவிர்ந்த ஏனைய வலிகாமம் பிரதேச உள்ளூர் உற்பத்திகளும் சந்தைவாய்ப்பு வசதிகளும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

நல்லூர்ப் பிரதேசச் செயலகத்தினால் கைத் தொழில் துறையை அபிவிருத்தி செய்யும் பொருட்டுப் பல்வேறு செயற்திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. அந்தவகை யில் கடந்த வருடம் (2014) மேற்கொள் ளப்பட்ட திட்டங்களில் பின்வருவன வற்றைக் குறிப்பிட்டு சொல்ல முடியும். வடக்கின் வசந்தம் திட்டத்தின் கீழ் 203 பயனாளிகளுக்கு ரூபா 4,075,000/= நிதி ஒதுக்கீட்டின் கீழ் தையல் இயந்திரங்கள் வழங்கப்பட்டதன் மூலம் தையல் பயிற்சி பெற்ற பயனாளிகளுக்கும் மற்றும் குறைந்த வருமானம் உள்ள மக்களுக்கும் மேற்படி திட்டத்தின் ஊடாக இணைந்து தைத்த ஆடை உற்பத்தியில் முன்னேற்ற ஏற்படுத்தப்பட்டது. மேலும் நிலை சிறு வியாபாரம் செய்யும் தொழில் மயற்சியாளர்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு அவர்களுக்கு 81 வகையான உபகரணங்கள் ரூபா 2,614,800/= ஒதுக்கீடு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அடுத்த தாக உருக்குவேலை, தச்சுத் தொழில், மேசன் தொழில் போன்ற சேவைத் தொழில்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு 44 செயற்திட்டங் களுக்கு ரூபா 1,850,500/= ஒதுக்கீடு மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

வடக்கின் வசந்தம் செயற்றிட்டத்தின் கீழ் உள்ளீடுகள் வழங்கல்

மேலும் 2014 ஆம் ஆண்டு பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம் மக்கள் பிரதிநிதிகளால் முன் னெடுக்கப்பட்ட திட்டம் என்பவற் றின் ஊடாகவும் கைத்தொழிலை விருத்தி செய்யும் பொருட்டு நிதி உதவிகள் வழங்கப் பட்டன.

கைத்தொழில் துறையை விருத்தி செய்வதற்காக நல்லூர்ப் பிரதேச செய லகத்தில் பல்வேறு அமைச்சுக்கள் மற் றும் திணைக்களங்களைச் சேர்ந்த அபி விருத்தி உத்தியோகத்தர்கள் பணிபுரிகிறார் கள். பாரம்பரிய மற்றும் சிறுகைத் தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சு, விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்ப அமைச்சு, மனிதவள அபிவிருத்தித் திணைக்களம், திறன் விருத்தித் திணைக்களம், தேசிய தொழில்முயற்சி அபிவிருத்தி அதிகாரசபை, ஏற்றுமதி அபிவிருத்தி சபை, வடக்கு மாகாண தொழிற்துறைத் திணைக்களம் போன்றன குறிப்பிடத்தக்கன. மேலும் கிராம அலுவலர் பிரிவு மட்டத்தில் கிராம அலுவலர் வீடமைப்பு மற்றும் சமுர்த்தி அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் போன்றோர் அரசாங்கத்தினால் வழங்கப் படும் கைத்தொழில்துறை தொடர்பான உதவிகளை மேற்பார்வை செய்தல், தொழில் முயற்சியாளர்களைத் தெரிவு செய்தல் மற்றும் ஆலோசனை வழங்கல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

மேலும் பிரதேச செயலகத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ள விதாதா வள நிலையத்தினூடாக ஒவ்வொரு மாத மும் தொழில் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள வர்களுக்கும் மற்றும் இளைஞர் யுவதி களுக்கும் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த நவீன பயிற்சிநெறிகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதனைவிட கிராம அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தினால் தையல், அழகுக்கலை, கைவேலை மற்றும் கேக் ஐசிங் போன்ற பயிற்சிநெறிகள் நடாத்தப்படுகின்றன. பிரதேச செயலகத் தில் இணைக்கப்பட்டுள்ள திறன் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் மூலம் புதிய தொழில்முயற்சியாளர்களை உருவாக்கு வதற்காக மேசன், தச்சுத்தொழில், வெல்டிங், கட்டிட நிர்மாணம் போன்ற துறைகளில் பல்வேறு தொழில் பயிற்சிநெறிகள் நடாத் தப்பட்டு அவர்களுக்கு NVQ தர சான்றி தழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மேலும் மனிதவள அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் களினால் இளம் தொழில் முயற்சியாளர்களுக்குத் தொழில் வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

கடந்த வருட இறுதியில் ரூபா 1.2 மில்லியன் செலவில் கற்பூர உற்பத்தி தொழிற்சாலையொன்று கிராம அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தினால் ஆரம் பிக்கப்பட்டு கொக்குவில் மேற்கு (J/125) கிராம அலுவலர் பிரிவிலுள்ள மாதர் சங்கத்திடம்கையளிக்கப்பட்டுள்ளது. புனர் வாழ்வு அதிகார சபையினூடாகப் புனர் வாழ்வு பெற்ற முன்னாள் போராளிகள் மற்றும் யுத்தத்தினால் கைத்தொழில் பாதிக் கப்பட்டதொழில்முயற்சியாளர்கள்தெரிவு செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கு இலகுகடன் அடிப்படையில் முதலீட்டு வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் வாறாக 105 பயனாளிகள் தெரிவு செய் யப்பட்டு அவர்களுக்கு தலா 7000/= முதல் ரூ 250000/= வரையான சுயதொழில் உதவி கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

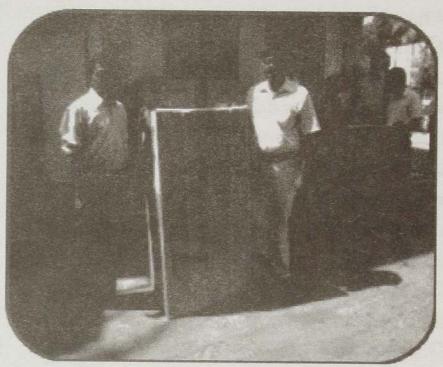
நல்லூர்ப் பிரதேசச் செயலர் பிரிவிலுள்ள கைத்தொழில் முயற்சியாளர் கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகங் கொடுக்கின்றனர். அவற்றில் மிக முக்கிய மானது தொழில்நுட்ப அறிவு குறை வாகக் காணப்படுகின்றமை இதனை விட மூலதனப்பற்றாக்குறை தென்பகுதியி லிருந்து வரும் பொருட்களுக்கான சந்தை வாய்ப்புப் போட்டி மூலப்பொருட்களை

பெற்றுக்கொள்வதிலுள்ள சிரமம் பாரம் பரியத்தொழில்களுக்கான இளைய தலை முறையின் நாட்டமின்மை போன்ற வற்றைக் குறிப்பிடமுடியும். இவற்றை நிவர்த்தி செய்ய தொழில் முயற்சியாளர் களுக்கு அரச மற்றும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களினூடாகத் தொழில்நுட்ப அறிவினை விருத்தி செய்யும் பயிற்சிப்பட்டறைகள் பயிற்சிவகுப்புக்கள் களப்பயிற்சிகள் மற்றும் என்பவற்றை வழங்குதல் வேண்டும். மேலும் தொழில் முயற்சியாளர்களுக்கு குறைந்த வட்டி யுடன் கூடிய பிணையற்ற இலகு கடன்

வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

நல்லூர்ப் பிரதேசச் செயலர் பிரிவிலுள்ள வளங்களைப் பொறுத்தவரை மனிதவளம் போதியளவில் காணப்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக உயர் கல்வித்தகமைகளுடன் கூடிய பட்டதாரி இளைஞர் யுவதிகள் இப்பிரிவில் அதிகம் வேலைவாய்ப்பின்றி காணப்படுகின்றனர். பௌதீக வளங்களை பொறுத்தவரை கட்டுமானப்பணிக்குகந்த மணல்மண் அரியாலை கிழக்கு மற்றும் தென்கிழக்குப் பிரதேசங்களில் அதிகளவில் காணப்படுகின்றது

வடக்கின் வசந்தம் செயற்றிட்டத்தின் கீழ் உள்ளீடுகள் வழங்கல்

யாழ்ப்பாணத் தமிழியல் ஆய்வடங்கல்-

தொகுப்பு நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகம்

அறிமுக உரை

லகவியல் துறையானது அறி வியல் துறைகளில் ஒன் றாகக் கருதப்படுவதற்கு அடிப்படையாக இருக்கும்

துறைகளில் ஒன்றே ஆவணவாக் துறையாகும். ஆவணவாக்கத் கத் தின் பிரதான தொழிற்பாடுகளில் ஒன்றாக ஆய்வடங்கல் எனப் பெயர்பெறும் நூ ல் விவரப்பட்டியற் தொகுப்பு கருதப் படுகின்றது. வெளியீடுகளின் புகளையும் ஏனைய விவரங்களையும் சரிபார்க்க உதவுதல், ஒரு குறிப் பிட்ட பொருளில் அல்லது மொழியில், குறிப்பிட்ட படைப்பாளர் அல்லது வெளியீட்டாளரின் நூல்கள் தொடர்பான தகவல்களைக் கண்டறிவதற்கு உதவுதல், நூல்விவரப் பட்டியல்கள் பொதுவாக மீளாய்வுகளை உள்ளடக்கியிருப்பதனால் ஒரு வெளியீட்டின் மதிப்பையும் அதன் பெறுமதியையும் மதிப்பிட உதவுதல், ஒரு வெளியீடு எந்தெந்தப் பதிப்புகளில் வெளியானது போன்ற ஒரு வெளியீட்டின் வரலாற்று ரீதியான, நூல்விவரம் சார்ந்த பின்னணித் தகவல்களை பெறுவதற்கு உதவுதல், படைப்பாளர் தொடர்பான நூல்விவரத் தரவுகளைப் பெற உதவுதல், ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளில் உள்ள சிறந்த நூல்களை அறிய உதவுதல். ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதி சார்ந்து அல்லது குறித்த ஒரு வடிவம் சார்ந்து வெளியான வெளியீடுகள் தொடர்பான தகவலைப் பெற உதவுதல் போன்ற பல பயன்கள் நூல்விபரப்பட்டியல் தொகுப்பால்

கிடைப்பதன்காரணமாக ஆய்வடங்கல் உருவாக்கம் என்பது நூலகவியற் துறை யின் கல்விசார் ஆய்வுப் பணிகளில் முதன்மையானதாகக் கருதப்படுகின்றது. ஆய்வுகளை ஊக்குவிப்பதற்கென எழுந்த நூல்விவரக் கருவிகளாகத் தொழிற்படும் இத்தகைய இரண்டாம்நிலைத் தகவல் வளங்களின் உருவாக்க முயற்சியானது பொறுமை, கடின உழைப்பு, கூட்டுப் பங்களிப்பு, நேரவிரயம் போன்றவற்றை அதி கம் வேண்டுவது மட்டுமன்றி குறிப் பிட்ட துறை சார்ந்த ஆக்கங்கள் அனைத் தையும் தேடியெடுத்து அதில்ஒரு முழுமைத் தன்மையை இலகுவாகப் பெறுவதற்கான எந்தவொரு மார்க்கத்தையும் வழங்காத தொன்றாகவும் உள்ளது.

பெரும்பாலும் நல்லூர்ப்பிரதேசம் ஆக்கங்கள் அனைத்தையும் படைப்பாளர், பொருட்துறை, மொழி, காலம், வடிவம் போன்ற அம்சங்களை உள்ளடக்கி ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியே யாழ்ப்பாணத் தமிழியல் ஆய்வடங்கல்-1 என்ற தலைப்பில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த ல்விவரத் தரவுகளின் தொகுப்பாகும். குறித்த பொருட்துறை சார்ந்த ஆக்கங்கள் அனைத்தையும் பட்டியல்படுத்தி சிறப்பு மலரின் ஓரிரு பக்கங்களுக்குள் உள்ளடக்குவது என்பது சாத்தியமற்றது என்பதன் காரணமாக இது ஒரு தேர்ந்த ஆய்வடங்கலாக மட்டுமே உருவாக்கம் பெற்றிருக்கிறது.

பதிவுகளின் உள்ளடக்கம்

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவுக்குட்பட்ட பிரதேசங்கள் சார்ந்த

ஆக்கங்களே இந்த ஆய்வடங்கலில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரதேசத் தில் உருவாக்கம் பெற்ற பதிவுகள் தவிர்க்கப்பட்டு பிரதேசத்தைப் பற்றிய ஆக்கங்களே தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையில் இப்பிரதேசத்தில் உள்ள சமய சமூக நிறுவனங்கள் சார்ந்த ஆக்கங்களும் இப்பிரதேசத்தில் பிறந்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட புலமையாளர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஆக்கங்களும் இப்பகுதியில் உள்ளடக் கப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக நல்லூர்ப் பிரதேச வரலாறானது யாழ்ப்பாண இராச் சியத்தின் வரலாற்றுடனும், இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றுடனும் பின்னி பிணைந்து இருப்பதன் காரணமாக நல்லூர் பிரதேசம் சார்ந்த நூல்கள் கட்டுரைகள் மட்டுமன்றி நல்லூர் பிரதேசம் பற்றிய தகவல்களை உள்ளடக்கிய எந்தவொரு ஆக்கமும் இந்த ஆய்வடங்கலில் கருத்தில் கொள்ளப் பட்டிருப்பது ஆய்வடங்கல் தொகுப்பு முயற்சியில் இதுவரை கவனத்தில் கொள்ளப்படாத ஒரு புதிய அம்சமாக அறிஞர்களின் முடியும். கொள்ள வாழ்க்கை வரலாறானது தனி நூல் வடிவிலோ அல்லது கட்டுரை வடி விலோ இல்லாதபோது பொதுவாக எழுந்த வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தொகுப் புகளிலிருந்து அவை எடுக்கப்பட்டு அவற் றுக்குரியபக்கஎண்களுடன் இங்கு உள்ளடக் கப்பட்டிருப்பதன் காரணமான மேற்கோள் ஆய்வடங்கலுக்கான அம்சங்களையும் இந்த ஆய்வடங்கல் கொண்டிருக்கின்றது.

ஆவணங்களின் வகை

நூலகவியல் நோக்கில் வெளியீட் டின் பௌதிகத் தன்மை கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு தரம் பெறாத ஆக்கங்களை ஆய்வடங்கல் தொகுப்பில் தவிர்ப்பதே வழமை எனினும் நூல் விவரத் தரவு களில் ஒரு சீரமைவுத் தன்மையை பேணும் போக்கு எமது ஆரம்ப கால நூல்களுக்கு பெரும்பாலும் இல்லை என்பதைக் கருத்திற் கொண்டும் ஆவணப்படுத்தப்படலின் அவசியத்தைக் கருத்திற்கொண்டு கிடைத்த தகவல் அனைத்தும் இங்கு பதிவாக்கம் பெற்றுள்ளன. ஓவ்வொரு பதிவுக்கும் குறிப்புரை ஒன்றை உள்ளடக் முயற்சியானது ஆக்கத்தின் கும் கருதி தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. விரிவு பிரதேசத்திலுள்ள கல்வி மற்றும் சமய சமூக நிறுவனங்கள் சார்ந்து உருவாக்கம் பெற்ற சிறப்பு மலர்கள் இயலுமான வரையில் உள்ளடக்கப்படுள்ளன. நூ ல்கள், பருவ இதழ்க்கட்டுரைகள், சிறப்பு மலர்களில் வெளிவந்த கட்டுரைகளுடன் சிறு அளவில் ஒளிப்படங்களின் விவரங் களும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய ஆவண வகைகள் தவிர்ந்த ஒவ்வொரு பதிவிலும் வளை அடைப்புக் குறிக்குள் தரப்பட்டுள்ளன. ((பருவ இதழ்க் கட்டுரை- *ப.இ.கட்டுரை*, சிறப்புமலர்க் கட்டுரை- சி.ம.கட்டுரை, நினைவுப் பேருரை- நி.பேருரை, ஆய்வுக் கட்டுரை-ஆ.கட்டுரை,கருத்தரங்கக் கட்டுரை-க. கட்டுரை)

பதிவுகளின் ஒழுங்கமைப்பு

நல்லூர்ப் பிரதேசம் சார்ந்த முதன்மை அறிவியல்கள், ஆக்கங்கள் சமூக அறிவியல்கள், பிரயோக அறிவியல் கள், மானுட அறிவியல்கள் என நான்கு பெரும் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டி ருப்பதுடன் ஒவ்வொரு பிரிவும் ஆக்கங்களின் விரிவுக்கேற்ப சுயமாக உருவாக்கப்பட்ட பல பொருட்தலைப் பதிவுகளை புகளின் கீழ் உள்ளடக்கு கின்றன. ஒவ்வொரு பொருட்தலைப்பின் கீழும் ஆசிரியர் ஒழுங்கில் பதிவுகள் ஆசிரியர் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளன இல்லாத போது ஆக்கத்தின் தலைப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. பெரும் தெரிவு

பாலான நூல்களில் வெளியிடப்பட்ட ஆண்டு இல்லை. ஒவ்வொரு பதிவும் ஆசிரி யர், தலைப்பு, கட்டுரையாயின் கட்டுரை வெளிவந்த சஞ்சிகைகள் மற்றும் சிறப்பு மலர்களின் பெயர், தொகுதி மற்றும் பகுதி எண்கள், ஆண்டு, பக்கங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகின்றன.

நிறைவுரை

இது ஒரு முழுமையான நூல் விபரப்பட்டியல் அன்று. நல்லூர்ப் பிரதே சம் சார்ந்த ஆக்கங்களின் தொகுப்பானது ஒரு தனி நூலாகவோ அல்லது தொகுதி களாகவோ வெளியிடப்படக்கூடிய ஒரு பொருட்துறையாகவே உள்ளது. இலங்கைத் தமிழர் சார்ந்த ஆக்கங்களை அவற்றின் இடம் பொருள், காலம், ஆவணத்தின் வகை போன்ற வேறுபாடு களின்றி ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் கடந்தபத்துவருடங்களாகஎம்மால்சேகரிக கப்பட்ட ஐயாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்விபரத்தரவுகளிலிருந்து நல்லூர்ப் பிரதேசம் சார்ந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட

பதிவுகளேஇந்நூல்விபரப்பட்டியலுக்கான மூலத் தரவாக அமைகிறது. குறுகிய கால வேண்டுகோளின் அடிப்படையில் மிகக் குறுகிய கால தேடலில் உருவாக்கம் பெற்ற ஒன்றாக இது உள்ளதால் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக நூலக சேகரிப்புகளும், நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகத்தின் ஒரு பிரிவாக இயங்கும் 'கருத்தூண்' மாதிரி நூலகத்தின் சேகரிப்புகளும், ஒருசில பொது மற்றும் தனியார் சேகரிப்புகளும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஆலய மலர்கள், பாடசாலைகளின் சிறப்பு மலர்கள் முக்கிய கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. நல்லூர் பிரதேசம் சார்ந்த ஆவணப்படுத்தலின் முதல் முயற்சியாகவும் அத்தகைய ஒரு நூல்விபரப்பட்டியலின் பொருள்சார் முதல் பகுதியாகவும் இப்பணியைக் கரு-துவது பொருத்தமானதாகும். அடுத்த பகுதியானது தனி நூலாக-வோ அல்லது சிறப்புமலர் ஒன்றின் ஆக்கமாகவோ வெளியிடப்படுவதற்கான முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

முதல்நிலை அறிவியல்கள்

1.1 நூல்விபரப்பட்டியல்

- 1. கிருஷ்ணகுமார்,இ, சிவநேசச்செல்வன்,ஆ. நாவலரியல்: ஆறுமுகநாவலரினதும் அவர் பற்றியதுமான வெளியீடுகள்: தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூல்விபரப்பட்டியல்.- நாவலர் நூற் நூண்டு மலர், க.கைலாசபதி (பதி.ஆ).- கொழும்பு: ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சபை, 1979. ப.305-334. (சி.ம.கட்டுரை)
- 2. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் எழுதிய நூல்கள்.- சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் நூற்றாண்டு நினைவு மலர்.-1975. ப. 97-99. (சி.ம.கட்டுரை)
- 3. பூலோகசிங்கம்,பொ. நாவலர் வரலாற்றாசிரியர்களும் நாவலரின் பதிப்புகளும்.- நாவலர் 150வது ஜயந்தி மலர்.- 1972. ப. 65-71. (சி.ம.கட்டுரை)
- 1.2 நூலகவியல்
- 4. நித்தியானந்தன்,லோ. நல்லூர் பிரதேசசபை பொதுநூலகங்களின் வரலாறும் சேவை களும் வளர்ச்சியும். நல்லூர் பிரதேச சபை மலர்-2001.ப.49-51. (சி.ம.கட்டுரை)
- 1.3 நிறுவனங்கள்
- 5. அரியாலை ஜன சமூக நிலையம்.- ஸ்ரீலங்கா.- பெப்ரவரி 1955. ப.24. (ப.இ.கட்டுரை)
- 6. சரவணமுத்து,அ. யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கமும் தமிழ்ப் பணியும். ஸ்ரீலங்கா. 2(6). மே.1950. ப.26-28. (ப.இ.கட்டுரை)

- 7. சரவணமுத்து,அ. யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கமும் தமிழ்ப்பணியும். ஸ்ரீலங்கா. 2(7). ஜுன்.1950. ப.15-16. (ப.இ.கட்டுரை)
- 8. சரவணமுத்து,அ. யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கமும் தமிழ்ப்பணியும். ஸ்ரீலங்கா. 2(8). ஜூலை.1950. ப.25-28. (ப.இ.கட்டுரை)

1.4 ஊடகவியல்

- 1. இந்துசாதனம் 75வது ஆண்டு நிறைவு மலர்.- யாழ்ப்பாணம்: சைவபரிபாலன சபை,1967. (சிறப்புமலர்)
- 2. சிற்பி (சி.சிவசரவணபவன்).-தமிழ்ச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் தமிழ்-ஞாயிறு-கலாநிதி.- உதயன் வெள்ளிவிழா மலர்.-யாழ்ப்பாணம்:உதயன் பப்ளிகேசன்ஸ்,2011. (சி.ம.கட்டுரை)
- 3. வயோதிபனின் ஞாபகக் குறிப்பு (1833-1935). ஈழகேசரி ஆண்டு மடல்.- 1935. ப.91(சி.ம.கட்டுரை)
- 4. ஜெயதீஸ்வரன்,க. யாழ்ப்பாண சமூக முன்னேற்றத்தில் அமெரிக்க மிஷனரியின் வகிபாகம்: அச்சுத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு. யாழ்ப்பாண வாழ்வியல், ப.புஸ்பரட்ணம் (பதி.ஆ). வரலாற்றுத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,கலைக்கேசரி எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ் பேப்பேர்ஸ், 2012. ப.126-134. (க.கட்டுரை)

2. சமூக அறிவியல்கள்

2.1 சமூகவியல்

- 5. அம்பிகைபாகன்,ச. யாழ்ப்பாணத்தில் கொச்சிக்கணேசையர் பரம்பரை.- மல்லாகம்.1979.
- 6. கணேசலிங்கம்,ப. வண்ணார்பண்ணைப் பிரதேசத்தில் இந்துப் பண்பாடு ஓர் ஆய்வு.- இந்துநாகரிகம் சிறப்புக் கலைமாணி. யாழ்ப்பாணம்: இந்துநாகரீகத்துறை, யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம்,1988. (ஆய்வுக் கட்டுரை)
- 7. கிருஷ்ணராசா,செ. இலங்கைப் பண்பாட்டுப் பரிணாமத்தின் அடிப்படைகள்:கி.பி 1500 ஆண்டுகள் வரை.- கொழும்பு: ஏ.பி கிறியேற்றர், 2012,744ப.
- 8. சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்த யாழ்ப்பாணம் கயிலாசபிள்ளையார் கோவிலுள் ஹரிஜனர் வணங்கும் காட்சி.- ஈழகேசரி வெள்ளி விழா மலர்.- 1956. ப.59. (ஒளிப்படம்)
- 9. சிவத்தம்பி,கா. யாழ்ப்பாணம்: சமூகம், பண்பாடு, கருத்துநிலை.- கொழும்பு: குமரன்,2000. 204ப.
- 10. திருநெல்வேலியில் ஒரு பெண்கள் கமத்தொழிற் பாடசாலை.- ஸ்ரீலங்கா.- நவம்பர் 1950. ப.30. (ப.இ.கட்டுரை)
- 11. நீலவாணன். மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் எரிகிறது.- யாழ்ப்பாணம்: கமலம் வெளியீடு, 1981. 80ப.
- 12. பரமேஸ்வரன்,சி.க. நல்லூர்ச் சூழலின் சமூக அமைப்பு.- ஒளி: நல்லூர்ச் சிறப்பிதழ்.- 1972. ப. 73-76.(ப.இ.கட்டுரை)
- 13. பூதத்தம்பி முதலியார் வீட்டு முகப்பு. ஈழகேசரி வெள்ளிவிழா மலர். 1956.(ஒளிப்படம்).
- 14. மிதுனா,தர்மலிங்கம். யாழ்ப்பாண சமூக உருவாக்கத்தில் செங்குந்தர் மரபு.- யாழ்ப்பாண வாழ்வியல், ப.புஸ்பரட்ணம்(பதி.ஆ).- வரலாற்றுத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், கலைக்கேசரி எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ்பேப்பேர்ஸ்,2012. ப.214024. (க.கட்டுரை)
- 15. வேதநாதன்,மா. நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் இந்துப் பண்பாடு.- ஊருணி.- நல்லூர்: பிரதேச செயலகம், 2010. 19-24. (சி.ம.கட்டுரை)
- 16. Raghavan, M.D The sociology of jaffna the nalavai and the kovai.- Tamil Culture.- 3(2), 1954(April): p.139-150. (ப.இ.கட்டுரை)

2.2 பொருளியல்

- 17. இராசையா,ஈ.பி. குடிசைத் தொழில்கள்:வட இலங்கையின் எதிர்கால சுபீட்சத்திற்கான ஒரே வழி. ஸ்ரீலங்கா. 2(9). ஆகஸ்ட்.1950. ப.8-11. (ப.இ.கட்டுரை)
- 18. இராசையா,ஈ.பி. குடிசைத் தொழில்கள்:வட இலங்கையின் எதிர்கால சுபீட்சத்திற்கான ஒரே வழி.

- யூலங்கா. 2(10). செப்டெம்பர்.1950. ப.12-13,16. (ப.இ.கட்டுரை)
- 19. இராஜமுகந்தன்,நா. நல்லூர் பிரதேச சபையின் வளங்களும் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பும்.-நல்லூர் பிரதேச சபை மலர்-2001.- ப.12-19. (சி.ம. கட்டுரை)
- 20. கௌரி,த. நல்லூர் பிரதேச அபிவிருத்தியில் கைத்தொழில் துறையின் முக்கியத்துவம்.- ஊருணி. நல்லூர்: பிரதேச செயலகம், 2010. 47-57. (சி.ம. கட்டுரை)
- 21. சிவலிங்கம்,த. நல்லூர் பிரதேசசபையினால் செயல்படுத்தப்பட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்: ஒரு நோக்கு.- நல்லூர் பிரதேச சபை மலர்.-2001. ப.78-89. (சி.ம. கட்டுரை)
- 22. செல்லத்துரை,சு. அண்ணா பொன்ஏடு 1959-2009:அண்ணா தொழிலக பொன்விழா வெளியீடு யாழ்ப்பாணம்: அண்ணா தொழிலகம், இணுவில் ஏப்ரல் 2009. (சிறப்பு மலர்)
- 23. நல்லூர் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம். கூட்டுறவாளர் தின விழா மலர்-1980. திருநெல்வேலி: நல்லூர் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்,1980. (சிறப்பு மலர்)
- 24. பாலசுப்பிரமணியம்,ப. உள்ளுராட்சி மன்றங்களின் புதிய வருமான மூலங்களை அறிமுகஞ் செய்தல்.- நல்லூர் பிரதேச சபை மலர்-2001. ப.29-32. (சி.ம. கட்டுரை)
- 25. முத்துக்குமாரு,ச. நல்லூர் பிரதேசசபை சந்தைகளின் வரலாறும் வளர்ச்சியும்.- நல்லூர் பிரதேச சபை மலர்-2001. ப.43-44. (சி.ம. கட்டுரை)
- 26. Arasaratnam,S Trade and agricultural economy of the tamils of Jaffna during the latter half of the seventeenth century.- Tamil Culture.- 9(4), 1961(Oct-Dec): p.371-386. (ப.இ.கட்டுரை)

2.3 சட்டம்

- 27. Tambiah, H.W. The laws and customs of the the Tamils of Jaffna. Colombo: Women's Education & Research Center, 2004. 259p.
- - -----. The law of thesawalamai.- Tamil Culture.-7(4), 1959(Oct): p.386-408. (ப.இ.கட்டுரை)

2.4 பொது நிர்வாகம்

- 29. ஊருணி: புதிய செயலக திறப்புவிழாச் சிறப்பு மலர்.- நல்லூர்: பிரதேச செயலகம், 2010. 225ப. (சிறப்பு மலர்)
- 30. நல்லூர்ப் பிரதேச சபை மலர் 2001. (சிறப்பு மலர்)
- 31. தமிழ்மாறன்,ப. நல்லூர் பிரதேச(மும்) செயலக(மு)ம்.- ஊருணி.- நல்லூர்: பிரதேச செயலகம், 2010.1-7. (சி.ம. கட்டுரை)
- 32. பத்மநாதன்,இ. பிரதேச செயலக நிதி சார்ந்த செயற்பாடுகள்.- ஊருணி. நல்லூர்: பிரதேச செயலகம், 2010. 68-77. (சி.ம. கட்டுரை)
- 33. பாலசுந்தரம்பிள்ளை,பொ. நல்லூர் பிரதேசசபை : சில அவதானிப்புகள்.- நல்லூர் பிரதேச சபை மலர்-2001. ப.70-74. (சி.ம. கட்டுரை)
- 34. மன்மதராஜன் சிவானந்தி. நல்லூர் பிரதேசசபையும் வளர்ச்சியும்.- நல்லூர் பிரதேச சபை மலர்-2001.- ப.54-55. (சி.ம. கட்டுரை)
- 35. யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்ற வெள்ளிவிழா மலர்-1949.-1974.- (19?). (சிறப்பு மலர்)
- 36. ஸ்ரீரங்கநாதன்,செ. நல்லூர் பிரதேச செயலக பிரிவுக்குட்பட்ட அரச காணிகளும் அவை பிரித்து வழங்கப்பட்ட முறைகளும்.- ஊருணி.- நல்லூர்: பிரதேச செயலகம், 2010. 40-46. (சி.ம. கட்டுரை)

2.5 சமூக சேவை

- 37. சண்முகநாதன்,வி. பிரதேச செயலகங்களில் சமூக பராமரிப்பு நிலைய செயற்றிட்டமும் அதன் பயன்களும்.- ஊருணி.- நல்லூர்: பிரதேச செயலகம், 2010. 58-61. (சி.ம. கட்டுரை)
- 38. சைவ அநாதசாலை-சில தோற்றங்கள்.- ஈழகேசரி வெள்ளிவிழா மலர்.- 1956.133 (ஒளிப்படம்).
- 39. நடராஜன்,வ. அநாதைகள் வாழ்கின்றார்கள். (திருநெல்வேலி சைவ அநாதைகள் சாலை).

2.6 கல்வி

- 40. அம்பிகைபாகன், ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் யாழப்பாணத்தில ஆங்கிலக் கல்வியின் வளர்ச்சி.-பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டு விழா மலர்.- தெல்லிப்பழை: நூற்றாண்டு விழாச்சபை வெளியீடு, 1972. ப. 55-64. (சி.ம. கட்டுரை)
- 41. இராமலிங்கம்,மு. நாவலருக்கு முந்திய கல்வி முயற்சிகள்.- (19?). 9ப.
- 42. இராஜேஸ்வரன்,ச.நல்லூர்ப் பிரதேச கல்விப் பாரம்பரியமும் இன்றைய கல்வி நிலையும்.- கனகஜோதி 75வது ஆண்டு மலர். 1928-2003.- யாழ்ப்பாணம்: கனகரத்தின மத்திய மகாவித்தியாலயம், 2004. ப. 20-24. (சி.ம. கட்டுரை)
- 43. கணபதிப்பிள்ளை,சி. நாவலர் தாபித்த வண்ணை சைவப் பிரகாசவித்தியாசாலை.- திருக்கேதீஸ்வரம் குடமுழுக்கு மலர்.- 1976. ப. 148-52. (சி.ம. கட்டுரை)
- 44. சிவத்தம்பி,கார்த்திகேசு. யாழ்ப்பாணத்தின் புலமைத்துவ மரபு: ஓர் இலக்கியக் கண்ணோட்டம்.-கொழும்பு: சுதந்தி இலக்கிய விழா அமைப்புக் குழு, 1995.
- 45. தவசோதி,கு. கல்விப் பயன்பாட்டிற்கு நல்லூர் பிரதேச சபையின் பங்களிப்பு.- நல்லூர் பிரதேச சபை மலர்-2001.- ப.56-57. (சி.ம. கட்டுரை)
- 46. ஜெயராசா,,சபா. யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக கழக கல்வியியல் துறையின் வரலாற்றுப் பதிவுகள்.- அகவிழி.- 2(15). நவம்பர் 2005. (ப.இ.கட்டுரை)

2.61 கல்வி-சிறப்பு மலர்கள்

- 47. இந்து இளைஞன்: யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி 75வது ஆண்டுவிழா மலர்.- யாழ்ப்பாணம்: யாழ் இந்துக்கல்லூரி மாணவர் வருடாந்த வெளியீடு, 1965. (சிறப்பு மலர்)
- 48. யாழ் இந்துமகளிர் கல்லூரி பொன்விழா மலர்.1943-93.- யாழ்ப்பாணம்: வெளியீட்டுக்குழு,1993. 131ப. (சிறப்பு மலர்)
- 49. யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி நூற்றூண்டு மலர்.- (1890-1990). யாழ்ப்பாணம். (சிறப்பு மலர்)
- 50. வரவு.- யாழ்ப்பாணம்: இந்துக் கல்லூரி, வர்த்தக மாணவர் ஒன்றியம், 1993. (சிறப்பு மலர்)
- 51. Jaffna Hindu Ladies College Carnival in aid of the College building:Souvenir.-1954. 23p. (சிறப்பு மலர்)
- 52. Ratnaprakasam,S. Kokuvil Hindu College(Hi)story= கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் கதை.
 -Colombo: Kokuvil Hindu college old students association, 2004. 333p.

2.7 പ്രഖിധിധര്

2.71 இடப்பெயராய்வு

- 53. கே.எஸ். ஈழநாட்டு இடப்பெயர் வரலாறு. ஸ்ரீலங்கா. 7(7) ஜுன். 1955.ப.11-12. (ப.இ.கட்டுரை)
- 54. நமசிவாயம்பிள்ளை, இ. ஊர்ப் பெயர் உட்பொருள் விளக்கம்.- யாழ்ப்பாணம்: சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலை,1983
- 55. பாலசுந்தரம், இ. ஈழத்து இடப்பெயராய்வு (யாழ்ப்பாண மாவட்டம்).- ரொரன்ரோ: தமிழர் செந்தாரை வெளியீட்டகம், 2002. 434ப.

2.72 புவியியல்-யாழ்ப்பாணம்

56. ஆறுமுகம்,க.சி. புவியியல் ரீதியான எல்லை வரையறையும் யாழ்ப்பாண நகரமும். ஊற்று.

10(4). ஜப்பசி-மார்கழி,1982. (ப.இ.கட்டுரை)

- 57. ஈழவேந்தன். கொழும்புத்துறை. ஸ்ரீலங்கா.7(12). நவம்பர் 1955. ப.16-19. (ப.இ.கட்டுரை)
- 58. சண்முகநாதன்,நா. எழில்மிகு யாழ்ப்பாணம். யாழ்ப்பாணம்: யாழ்ப்பாண மாநகரசபை அலுவலகம், 1968.
- 59. துஷ்யந்தி, இராஜகுரியர். யாழ்ப்பாண நகரம்-ஒரு சூழல் ஆய்வு. புவியியல் சிறப்புக் கலைத்தேர்வு இறுதியாண்டு. யாழ்ப்பாணம்: புவியியல் துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம், 1990. (ஆய்வுக் கட்டுரை)
- 60. புஷ்பரட்ணம்,ப. யாழ்ப்பாணம் ஓர் அறிமுகம்: யாழ்ப்பாண மன்னர்களின் ஆட்சி மையமான நல்லூர் இராசதானி. கலைக்கேசரி. 3(1). 2011. ப.24-26. (ப.இ.கட்டுரை)
- 61. Kathiresu, S. Hand book of Jaffna peninsula. 1905
- 62. The Essential guide for Jaffna and its region.- Negombo: Viator, 2003. 159p.
- 63. Vasanthaperera, Weerakkodige. Jaffna: a sketch book.- Dehiwala: Weerakkodige Vasantha perera, 2008.58p.

2.73 புவியியல்-நல்லூர்

- 64. இரத்தினேஸ்வரன்,த. வளங்கள் நிறைந்த நல்லூர்.- ஊருணி.- நல்லூர்: பிரதேச செயலகம், 2010. 38-39. (சி.ம.கட்டுரை)
- 65. கருணாநந்தி சபாரத்தினம். நல்லூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுக்குட்பட்ட வண்ணார்பண்ணை கிராமத் தொகுதிகளுக்கான (J/97, 98, 99,100,101) நிலப்பயன்பாட்டு மதிப்பீடு.- புவியியல் சிறப்புக் கலைத்தேர்வு இறுதியாண்டு. யாழ்ப்பாணம்: புவியியல் துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம், 1992. (ஆ. கட்டுரை)
- 66. ராதா, ராஜரத்தினம். நல்லூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுக்குட்பட்ட கந்தர்மடம் கிராமத் தொகுதிகளுக்கான (J/102-105) நிலப்பயன்பாட்டு மதிப்பீடு.- புவியியல் சிறப்புக் கலைத்தேர்வு இறுதியாண்டு. யாழ்ப்பாணம்: புவியியல் துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம், 1992. (ஆ. கட்டுரை)

2.8 வரலாறு

2.81 தொல்லியல்

- 67. இந்திரபாலா,கா. நல்லூரில் கிடைத்த பாண்டிய நாணயம்.- உதயதாரகை.- யூன் 28 1974. பக். 2. (ப.இ.கட்டுரை)
- 68. இந்திரபாலா,கார்த்திகேசு. யாழ்ப்பாணத்தில் தொல்பொருளாராய்ச்சி.- இளவேனில் 2வது ஆண்டு மலர்.- தென்மராட்சி இலக்கிய மன்றம், 1970. (சி.ம.கட்டுரை)
- 69. இரகுபதி,பொ. பெருங்கற்கால யாழ்ப்பாணம்.- தெல்லிப்பழை: பாவலர் தெ.அ துரையப்பாபிள்ளை நினைவுப் பேருரை. 1983. (நினைவுப் பேருரை)
- 70. கிருஷ்ணராசா,செ. தொல்லியலும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர் பண்பாட்டுத் தொன்மையும்.- யாழ்ப்பாணம்: பிறைநிலா வெளியீடு, 1998.
- 71. குணசிங்கம், செ. கள்ளியங்காட்டுச் செப்பேடுகள்.பாகம் 1.- யாழ்ப்பாணம்: பேராதனை நசனல் பிறிண்டேர்ஸ், (19?)
- 72. சிவசாமி,வி. யாழ்ப்பாணத்தில் 1972 ஆம் ஆண்டு கிடைத்த சில நாணயங்கள்.-பூர்வகலா.- 1973. ப.23-26. (ப.இ.கட்டுரை)
- 74. ------ நல்லூரும் தொல்பொருளும்.- நல்லூர் ஒளி நல்லை நகர்ச் சிறப்பிதழ்.- 1972. 16 ப. (ப.இ.கட்டுரை)
- 75. செல்வரஞ்சிதம், சி. இலங்கையில் வேறுங்கும் கிடைக்காத அறவுரைகள் அடங்கிய சங்கிலித் தோப்புக் கல்வெட்டுகள்.- கலைக்கேசரி-2014.- ஜனவரி. ப.46-51. (ப.இ.கட்டுரை)
- 76. செல்வரத்தினம்,ம. புராதன யாழ்ப்பாண நாணயங்கள்.- ஸ்ரீலங்கா.- 11(4). 1959. ப.26-28.

(ப.இ.கட்டுரை)

- 77. Ragupathy, P. Early settlements in Jaffna: an archeological survey.- Madras: Thinamalar ragupathy, 1987. 226p.
- 78. ------- நல்லூரும் தொல்பொருளும்.- நல்லூர் ஒளி நல்லை நகர்ச் சிறப்பிதழ். 1972. 16 ப. (ப.இ.கட்டுரை)

2.82 இன வரலாறு

- 79. இந்திரபாலா,கா. இலங்கையில் தமிழர்: ஓர் இனக்குழு ஆக்கம் பெற்ற வரலாறு (பொ.ஆ.மு 300-பொ.ஆ.1200).- சென்னை: குமரன், 2006. 418ப.
- 80. கணபதிப்பிள்ளை,க. இலங்கை வாழ் தமிழர் வரலாறு.- கொழும்பு: குமரன், 2003. 71ப.
- 81. குணராசா,க. ஈழத்தவர் வரலாறு (கி.மு 5ம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி 1621 ம் ஆண்டு வரை).-கொழும்பு: பூபாலசிங்கம், 1996. 172ப.
- 82. சத்தியசீலன்,ச. இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றின் சில பக்கங்கள்.- கொழும்பு: சேமமடு, 2008. 180ப.
- 83. சிற்றம்பலம்,சி.க. ஈழத்தமிழர் வரலாறு. கி.பி 1000 வரை.- சாவகச்சேரி: சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி, 1994. 60ப.
- 85. Gunasingham, M. Tamils in Sri Lanka: a comprehensive history (C 300 B.C- C 2000 A.D).-Sydney: South Asian Studies Center, 2008. 573p.
- 87. Gnanaprakasar, S. Beginnings of tamil rule in ceylon.- Tamil Culture. 1(3,4), 1952(Sep). p.213-225. (ப.இ.கட்டுரை)
- 88. Kanapathippillai,K Popular religion among the Ceylon Tamil. Tamil Culture.- 8(1), 1959(Jan-Mar): p.26-31. (ப.இ.கட்டுரை)
- 89. Nesiah,K The status of tamil in ceylon, a historical and comparative study of the bilingual problem.- Tamil Culture.- 7(2), 1958(April): p.183-196. (ப.இ.கட்டுரை)
- 90. Selkirk, James .A discription of the tamils of Ceylon.- Tamil Culture.- 10(1), 1963(Jan-Mar): p.109-112. (ப.இ.கட்டுரை)

2.83 சமூக வரலாறு

2.831 இணுவில்

- 91. அம்பிகைபாகர். இணுவையந்தாதி.- (18?)
- 92. இரவீந்திரன்,க. திருவிளங்கும் இணுவில் பேரூர். வலி தெற்கு பிரதேச செயலக புதிய கட்டடத் திறப்புவிழாச் சிறப்பு மலர், 2011 ப. 205-215. (சி.ம. கட்டுரை)
- 93. கந்தசாமி,க. இணுவில்.- ஸ்ரீலங்கா. 6(1) டிசம்பர் 1953. ப. 26-30. (ப.இ.கட்டுரை)
- 94. சிவலிங்கம்,மூ. சீரிணுவைத் திருவூர். இணுவில்: சைவத் திருநெக்கழகம்,2004. 428ப.

2.832 யாழ்ப்பாணம்

- 95. அன்பழகன்,கே. முதன்முதலாக (யாழ்ப்பாண வரலாற்று நிகழ்வுகள்).- நெல்லியடி சனசமூகநிலையம் வெள்ளிவிழா மலர்.- 1976. ப.29-31. (சி.ம. கட்டுரை)
- 96. இந்திரபாலா,கா. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தொன்மை பற்றிய சில பழைய கருத்துகள்.-சிந்தனை.- 3(2). யூலை 1970. ப.87-110. (ப.இ.கட்டுரை)
- 97. ------ யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றம்.- யாழ்ப்பாணம்:

தொல்பொருளியற்கழகம்,

- 98. ------ யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றம்.- கண்டி. 1972.

- 102. இராசநாயகம்,செ. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்.- யாழ்ப்பாணம்: சண்முகானந்த அச்சகம் (?). 267ப.
- 103. ------ யாழ்ப்பாணத்துச் சரித்திரம்.- ஞாயிறு.- 1933 மார்-தை. ப.440-45. (ப.இ.கட்டுரை)
- 104. ------ யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்.- வண்ணார் பண்ணை: ஸ்ரீ சண்முகநாதன் அச்சகம்,1933. ப.186ப.
- 105. உதயகுமார்,A.S. யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் நூலும் இபன் பதூதாவின் இலங்கை பயணக்குறிப்புகளும் : பகுதி 1 ஓர் விமர்சனம்.- உடுவில்:வரலாற்றுக் கற்கைகளுக்கான நிறுவனம்,1994.
- 106. ஏகநாயகவல்லி சிவராசசிங்கம். ஈழ வரலாற்றுப் பதிவுகள்.- ரொரன்ரோ. ஆர்றோ, 2003. 217 ப.
- 107. கணபதிப்பிள்ளை,க. ஒல்லாந்தர் கால யாழ்ப்பாணம்.- ஈழகேசரி ஆண்டுமடல்.- சுன்னாகம்: ஈழகேசரி, 1939.பக். 165-71. (ப.இ.கட்டுரை)
- 108. கந்தவனம்,வி. பண்டைக்கால யாழ்ப்பாணம்.- யாழ் மாநகராட்சி மன்ற 50வது பொன்விழா மலர்.- 1949-1999. ப.183-189. (சி.ம. கட்டுரை)
- 109. குணராசா,க. யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரை: விஜயகாலிங்கன் முதல் நரசிங்கன் வரை.-கொழும்பு: யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரை வரலாற்றுக் கழகம், 2000.
- 110. ------ மாதகல் மயில்வாகனப் புலவரின் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை: ஒரு மீள் வாசிப்பு.- யாழ்ப்பாணம்: கமலம் பதிப்பகம், 2001. 73ப.
- 112. ------ எந்தையும் தாயும் குலாவி மகிழ்ந்த இப் பூமி.- ஜீவநதி.- முதலாம் ஆண்டு மலர். 2008 வைகாசி-ஆனி. ப. 37-45. (ப.இ.கட்டுரை)
- 113. சபாநாதன்,குல. சிங்கை நகர்.- சமூகத் தொண்டன் ஆண்டு மலர்.- 1961. ப. 47. (சி.ம. கட்டுரை)
- 114. சிவானந்தன். யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றம்: யாழ்ப்பாணப் பூர்வகால சரித்திரங்களும் அவற்றின் ஞானார்த்தங்களும்.- கோலாலம்பூர்: ஆர்ட் பிரிண்டேர்ஸ், 1933.90ப.
- 115. சிவசாமி,வி. போல் டேயஸ் கண்ட யாழ்ப்பாணம்.- புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலய வெள்ளிவிழா மலர். புங்குடுதீவு. 1974. (சி.ம. கட்டுரை)
- 116. ------ ஒல்லாந்தர் காலத்திய யாழ்ப்பாணத்தில் பொருளாதார நிலை:சில குறிப்புகள்.-James J.Rutnam Felicitation volume. 1975. p.111-120. (சி.ம. கட்டுரை)
- 117. சிற்றம்பலம்,அ. யாழ்ப்பாணப் பூர்வீக அரசின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்.- இலங்கைத் தமிழ்விழா மலர். 1951. ப. 103-121. (சி.ம. கட்டுரை)
- 118. ------- யாழ்ப்பாணம் தொன்மை வரலாறு.- திருநெல்வேலி: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1993. ப.111
- 119. சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்.-யாழ்ப்பாணம்: கமலம் பதிப்பகம், 2004
- 120. ஞானப்பிரகாசர். யாழ்ப்பாடி.- ஸ்ரீலங்கா.- 8(1).1955 நவ. ப. 20. (ப.இ.கட்டுரை)
- 121. ------ யாழ்ப்பாண அரச குடும்பம்.- ஸ்ரீ லங்கா.- 15(4). 1963 மார்ச். ப.19. (ப.இ.கட்டுரை)
- 122. ------ யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம். அச்சுவேலி: ஞானப்பிரகாசர் யந்திரசாலை,1928. 172ப.
- 123. நடராசா, க. வையா பாடல்.- கொழும்பு: தமிழ்ச் சங்கம்.1980.
- 124. நடராசா,வே.கா. பண்டைய ஈழம்.- கரவெட்டி: சேது நூலகம், 1970. 233ப.
- 125. பத்மநாதன்,சி. ஈழ வரலாற்று மரபில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை.- தெல்லிப்பழை: பாவலர் தெ.அ துரையப்பாபிள்ளை நினைவுப் பேருரை. 1977. (நி.பேருரை)

- 126. ------ யாழ்ப்பாணத்து ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள்: குல விருதுகளும் சின்னங்களும்.-நான்காவது அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நினைவு மலர்.- 1974.ப. 7-11. (சி.ம. கட்டுரை)
- 127. புஷ்பரட்ணம்,ப. யாழ்ப்பாணம் ஓர் அறிமுகம்: நாற்றிசைக் கோவில்கள்.- கலைக்கேசரி.- 3(2). 2011.ப. 18-21. (ப.இ.கட்டுரை)
- 128. ------ தமிழ் மன்னர்களும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையும்.- வெளிச்சம்.- முார்ச் 8. 1993. ப.10. (ப.இ.கட்டுரை)

- 131. மயில்வாகனப் புலவர். யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை.- குல சபாநாதன்(ப.ஆ). கொழும்பு: குமரன்,2007. 104ப.
- 132. ------ யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை.- சுன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்,1949. 96ப.
- 133. முத்துக்குமாரசுவாமி,வை. ஈழநாட்டுப் பண்டைத் துறைமுகங்கள்.- ஸ்ரீலங்கா.-8(10). 1956. ப.19-22. (ப.இ.கட்டுரை)
- 134. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை, ந. யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றம்: ஆதிகாலம் தொடக்கம் ஒல்லாந்தர் காலம் முடியும் வரை.- சுன்னாகம்: மு.குமாரசுவாமி, 1982,61ப.
- 135. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, ஆ. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்.- யாழ்ப்பாணம்: நாவலர் அச்சகம், 1933.
- 136. ------ யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்.- கொழும்பு: சேமமடு, 2008. 124ப.
- 137. யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் சரித்திரம்.-ஸ்ரீலங்கா.- 2(3), 1950 செப். ப.29-30. (ப.இ.கட்டுரை)
- 138. வடபகுதி ஜக்கிய வரலாறு.-ஸ்ரீலங்கா.- 2(3). பெப் 1950. ப. 19-23. (ப.இ.கட்டுரை)
- 139. வேலுப்பிள்ளை,க. யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி.- யாழ்ப்பாணம்:ஐய்றீ சாரதா பீடேந்திரசாலை,1918. 136ப.
- 140. வேலுப்பிள்ளை,ஆ. பாவலர் துரையப்பா பிள்ளையின் யாழ்ப்பாணம் அன்றும் இன்றும்: ஓர் மீள் பார்வை.- தெல்லிப்பழை: மகாஜனக் கல்லூரி,1986.23ப.
- 141. வையாபுரி ஐயர். வையா பாடல்.- க.செ. நடராசா(ப.ஆ).- கொழும்பு: தமிழ்ச்சங்கம்,2001.87ப
- 142. யாழ்பாடி.- ஈழகேசரி ஆண்டு மடல்.- 1935. ப.46 (ஒளிப்படம்).
- 143. யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் சரித்திரம். ஸ்ரீலங்கா.2(3). பெப் 1950.ப.29-30. (ப.இ.கட்டுரை)
- 144. மந்திரி பண்டாரநாயகாவின் யாழ்ப்பாண தரிசனை. ஸ்ரீலங்கா.2(4). பெப் 1950.ப.3-4. (ப.இ.கட்டுரை)
- 145. நீனி அனஸ்ரேயா யோன். யாழ்ப்பாணத்தில் ஒல்லாந்தர் நிருவாகம்.- வரலாறு இறுதியாண்டு ஆய்வுக்கட்டுரை. யாழ்ப்பாணம்: வரலாற்றுத்துறை, யாழ்ப்பாணப்பல்கைலைக்கழகம், 1987.(ஆ. கட்டுரை)
- 146. ஜோன், எஸ். யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்.- தெல்லிப்பழை: அமெரிக்க கத்தோலிக்க சபை, 1929.
- 147. ஹோம்ஸ்,நோபேட். யாழ்ப்பாணம்.- ஸ்ரீலங்கா.- 14(11-12). ஓக்-நவ 1962. ப.29. (ப.இ.கட்டுரை)
- 148. ------ யாழ்ப்பாணம்.- ஸ்ரீ லங்கா.- 15(1). டிசம் 1962. ப.22. (ப.இ.கட்டுரை)
- Abeyasekara, Vermon. Images of Jaffna: a government agent's recollections.- Colombo: V. Abeyasekara, 1989. 41p.
- 150. Abeyasinghe, Tikri. Jaffna under Portuguese.- Colombo: Lake house investments, 1986. 66p.
- Anthonisz, R.G. The Dutch in Ceylon: an account of their early visit to the island, conquest and their rule over the maritime regions during a century and a half.- Colombo: C.A.C. Press, 1929. 198p.
- 152. Arasaratnam, S. Ceylon. New Jersy: Printice hall, 1964. 182p.
- Da Silva Cosme, O.M. Fidalgose in the kingdom of Jafnapatnam (sri Lanka). (1543-1658). The portugese in Jaffna.- Colombo: Harwood, 1994. 136p.
- 154. Gnanaprakasar, S. The kings of Jaffna: During the portuguese period of Ceylon History.-Jaffna: Jaffna Catholic Guardian, 1920. 82p.
- 155. Gnanaprakasar, swami Sources for the study of the history of Jaffna.- Tamil Culture.- 2(3,4),

1953(Sep): p.303-316. (ப.இ.கட்டுரை)

- 156. Holmes, Robert W. Jaffna (Sri Lanka) 1980. Jaffna: Christian Institute for the study of religion and society. 1980. 542.p.
- 157. Indrapala,K. A brief history of the city of Jaffna.- Opening of Rehabilitation building of the the Jaffna Public Library Commemorative Souvenir.- Jaffna: Jaffna Public library, 1984. p 7-11 (சி.ம.கட்டுரை)
- 158. John,S. History of Jaffna=யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்.- Tellipalai: American Ceylon Mission press, 1929. 41p.
- 159. Karthigesu,S. A handbook of the Jaffna Peninsula and a souvenir of the opening of the railway to the north.- Jaffna: American Ceylon Mission press, 1905. 101p. (சி.ம.கட்டுரை)
- 160. Kunarasa, K. The Jaffna dynasty Vjayakalingan to Narasinghan. Colombo: Dynasty of Jaffna kings historcal society, 2003. 122p.
- 161. Martin, John H. Notes on Jaffna. Chronological historical biographical etc with appendix.-Tellipalai: American Ceylon Mission press, 1923. 363p.
- mayilvakanapulavar. Yalpana vaipavamalai or history of the kingdom of Jaffna.- C.Brito(tr). Colombo: [s.n], 1879.112p.
- 163. Navaratnam, C.S. Tamils and Ceylon from the earliest period up to the end of the Jaffna dynasty with a chart of important events upto 1900.- Jaffna: Saiva prakasa press, 1958, 332p.
- 164. Pathmanathan,S. The kingdom of Jaffna kinship and administration IATR.- 4th Conference seminar 1974. (சி.ம.கட்டுரை)
- 165. ----- The kingdom of Jaffna.- Colombo: M.Rajendram, 1978. 302p.
- 167. ------ The Pioneer historians of Jaffna: Rasanayakam and Gnanapragasar,S. Gnanapragasar centenery commemoration seminar, IATR. Colombo: Sri Lanka National Unit, 1976. (சி.ம.கட்டுரை)
- Pieris, P.E.The kingdom of jafnapatam 1645: being an account of its administrative organisation as derive from the portugese archives. New Delhi: Asian Educational services, 1995. 67p.
- 169. Rasanayakam, Muthliyar C. Ancient Jaffna: being a research into the history of Jaffna from very early times to the portuguese period. New Delhi: Asian Educational services, 2003. 390p.
- 170. Rutnam, James T. Jaffna before the dawn of history.- Opening of Rehabilitation building of the the Jaffna Public Library Commememorative Souvenir. Jaffna: Jaffna Public library, 1984. p 7-11. (சி.ம.கட்டுரை)
- 171. Veluppilai, A. Tamil in Ancient Jaffna.- Journal of Tamil Studies.- 19. p. 1-14p.

2.833 நல்லூர்

- 172. **கணேசலிங்கம்**, பரராசசிங்கம். பண்பாட்டுக் கண்ணோட்டத்தில் நல்லூர்கள்.- நல்லைக்குமரன் மலர். 07.-1999. ப.46-53. (ப.இ.கட்டுரை)
- 173. கந்தப்பிள்ளை. நல்லை நகர்க் குறவஞ்சி.-(19?).
- 174. கிரிதரன், வ.ந. நல்லூர் ராஜதானி நகர அமைப்பு.- சென்னை: ஸ்நேகா,1996. 71ப.
- 175. கிருஷ்ணராசா,செ. நல்லூரும் மத்திய கால திராவிடர் மரபுகளும்.- நல்லைக்குமரன் மலர்.-19.2011. ப. 13-35. (ப.இ.கட்டுரை)
- 176. குணராசா,க. நல்லூர் இராசதானி. நல்லைக்குமரன் மலர்.-19.2011. ப.120-24. (ப.இ. கட்டுரை)
- 177. ------ நல்லூர் மந்திரிமனை. நல்லைக்குமரன் மலர்.-19.2011. ப. 111-113. (ப.இ. கட்டுரை)
- 179. ------ நல்லை நகர் நூல்.- 2ம் பதி. கொழும்பு : பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, 2001. 50பக்.
- 180. குமாரதேவன்,சசிதா. நல்லூர் இராசதானிக் காலத்தை நினைவுபடுத்தும் சங்கிலியன் தோப்பு.-

- கலைக்கேசரி. 2014 டிசம்பர். ப.8-9. (ப.இ.கட்டுரை)
- 181. சதாசிவ பண்டிதர். சிங்கைநகரந்தாதி.- 1887.
- 182. சிவசாமி, வி. நல்லூர் அன்றும் இன்றும்: சில குறிப்புக்கள்.- நல்லைக்குமரன் மலர். 07.- 1999.- ப.38-41. (ப.இ. கட்டுரை)
- 183. சிற்றம்பலம், சி.க. நல்லூரும் நாவலர் சிலையும் சில வரலாற்று நினைவலைகள்.-நல்லைக்குமரன் மலர்.03. 1995. ப.115-117. (ப.இ.கட்டுரை)
- 184. ------ அந்நியராட்சியில் நல்லூர்.- நல்லைக்குமரன் மலர்.-1993.ப.91-97. (ப.இ.கட்டுரை)
- 185. செல்வநாயகம், D.T. தமிழர்களின் தாயகம் போல் தலைநமிர்ந்து நின்ற புராதன இராசதானி.-ஸ்ரீலங்கா.-ஜனவரி 1950. ப.4-9,28. (ப.இ.கட்டுரை)
- 186. திருநீலகண்டன், ஏ. நல்லூர் சைவக்கலாசாரத்தின் கேந்திர நிலையம் ஆகுமா?.- ஓளி: நல்லூர் சிறப்பிதழ்,- 1972.ப.3-5. (ப.இ.கட்டுரை)
- 187. நல்லூர் சங்கிலியன் தோப்பு.- ஈழகேசரி வெள்ளிவிழா மலர்.- 1956. (ஒளிப்படம்).
- 188. பாலசுந்தரம்பிள்ளை,பொ. புனித நகரமாக்கப்பட வேண்டிய நல்லூர்.- யாழ் மாநகராட்சி மன்ற 50வது பொன்விழா மலர். 1949-1999. ப.147-149. (சி.ம.கட்டுரை)
- 189. புஸ்பரட்ணம்,ப. நல்லூர் தமிழ் இராசதானியின் தலைநகராக தோன்றிய வரலாறு-ஒரு மீள் வாசிப்பு.- ஊருணி.- நல்லூர்: பிரதேச செயலகம், 2010.8-18. (சி.ம. கட்டுரை)
- 190. பாலச்சந்திரன், செ. நல்லைக்கு ஓர் புனிதநகர்.- நல்லைக் குமரன் மலர். 04, 1996.- பக்.87-90. (ப.இ.கட்டுரை)
- 191. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, ஆ. நாவலர் கோட்டம்.- தெல்லிப்பழைத் தமிழ் மன்றம், கல்வித்துறை செ1977 25 ப.

2.834 வண்ணார்பண்ணை

- 192. கணேசலிங்கம்,பரராசசிங்கம். கி.பி. 18ம் 19ம் நூற்றாண்டுகளில் இந்துப் பண்பாட்டின் நிலைக்களமான வண்ணார் பண்ணை: (முதுதத்துவமாணி ஆய்வுக்கட்டுரை) ஒரு நுண்ணாய்வு.-திருநெல்வேலி: இந்துநாகரிகத்துறை: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,1998. 615ப. (ஆ.கட்டுரை)
- 193. சதாசிவ பண்டிதர். வண்ணையந்தாதி.- 1887.
- 194. சதாசிவ பண்டிதர். வண்ணைநகர் ஊஞ்சல்.- (19?)
- 195. விசுவநாதசாத்திரியார். வண்ணைக் குறவஞ்சி.- 1895.

2.84 வாழ்க்கை வரலாறு

2.841 சித்தர்கள்

- 196. அருளம்பலசுவாமிகள். ஈழத்துச் சித்தர்கள்/நா.முத்தையா.-சென்னை: குமரன் பதிப்பகம்,1994. ப.46-52. (தகவல்)
- 197. ------ பாரதி போற்றிய அருளம்பல சுவாமிகள்/நா. ஞானகுமாரன். பருத்தித்துறை: யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் சபை, 1992.
- 198. இலக்கணச் சுவாமிகள். இலக்கணச் சுவாமிகள் என்னும் ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் நினைவு மலர்.- யாழ்ப்பாணம்: கலாநிலையப் பதிப்பகம்,1958.
- 199. கடையிற் சுவாமிகள். குலரத்தினம்,க.சி. கடையிற் சுவாமிகள் சமாதிக் கோயில் கும்பாபிஷேக மலர். யாழ்ப்பாணம்,1975. (சி.ம. கட்டுரை)
- 200. குழந்தைவேற் சுவாமிகள். குழந்தைவேற் சுவாமிகளும் குருபரம்பரையும்./மு.கந்தையா. யாழ்ப்பாணம்: கீரிமலை குழந்தைவேற் சுவாமிகள் சமாதித் தர்மபரிபாலன சபை. 1965. ப. 18.
- 201. கூழங்கைத் தம்பிரான். யோகி என்னும் கூழங்கைத் தம்பிரான் சுவாமிகள் / கனகசபாபதி. யாழ்ப்பாணம்: சுடரோளி வெளியீட்டுக்கழகம், 1987.
- 202. சடையம்மா. ஈழத்துச் சித்தர்கள்.- நா.முத்தையா.-சென்னை: குமரன் பதிப்பகம்,1994. ப.163-69. (தகவல்)
- 203. செல்லப்பா சுவாமிகள். நல்லூர் செல்லப்பா சுவாமிகள் /ச.அம்பிகைபாகன்.- யோகர் சுவாமிகள்

- பிறந்ததின நூற்றாண்டு நிறைவுவிழா சிறப்புமலர்.- யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீ லங்கா அச்சகம், 1972. 194-198. (சி.ம. கட்டுரை)
- 204. ------- யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் தேரடி செல்லப்பா சுவாமிகள் திவ்விய சரித்திரம்.-யாழ்ப்பாணம்: மில்க்வைற் வெளியீடு, 1984.36ப.
- 205. பொன்னப்பா சுவாமிகள். யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ பொன்னப்பா சுவாமிகள் சமரசஞானக்கோவை/க. இராமச்சந்திரன்.- நாவலப்பிட்டி ஆத்மஜோதி வெளியீடு, 1967. ப. 303.306
- 206. முத்தையா, நா. ஈழத்துச் சித்தர்கள்.- நாவலப்பிட்டி: ஆத்மஜோதி நிலையம்,1977.
- 207. யோகர் சுவாமிகள் /ச.அம்பிகைபாகன்.- யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகம்,1972. 116ப.

2.842 சமயப் பெரியார்

2.8421 ஆறுமுகநாவலர்

வரலாறு

- 208. ஆறுமுகநாவலர் (1822-1879). ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம்.- யாழ்ப்பாணம்: நாவலர் நூற்றாண்டு விழாச் சபை, 1968. xxii p.
- 209. ------ ஆறுமுகநாவலர் வரலாறு : ஒரு புதிய பார்வையும் பதிவும்/ இரா.வை. கனகரத்தினம்.- பேராதனை: பூரணம் வெளியீட்டகத்திற்காக இரா.வை.கனகரத்தினம், தமிழ்த்துறை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,2001.
- 210. ----- ஆறுமுகநாவலர் வரலாறு : ஒரு புதிய பார்வை/ இரா.வை. கனகரத்தினம்.-சென்னை:மீரா அச்சகம்,1993.
- 211. ----- நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம். / இரா.வை. கனகரத்தினம். 1882.
- 212. ----- ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்/ த. கைலாசபிள்ளை.- 1916.
- 213. ------ ஆறுமுகநாவலர்/ அ.சதாசிவம்பிள்ளை. பாவலர் சரித்திர தீபகம். பகுதி 1,11(ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன். பூலோக சிங்கம் (ப.ஆ.).- கொழும்பு: கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம், 1979. ப.155-159.
- 214. ------ஆறுமுக நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு (நல்லூர் த.கைலாச பிள்ளை திரட்டிய இரு பா) யாழ்ப்பாணம்: ச.பொன்னுஸ்வாமி, 1954. 2 தொ.
- 215. ------ ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு. பாகம் 1,11/த. கைலாசபிள்ளை..- சென்னை: வித்தியானுபாலன யந்திரசாலை,1954.
- 216. ------ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் சரித்திரச் சுருக்கமும் அவர்கள் இயற்றியருளிய தனிப்பாமாலையும்.`. செல்லையா..- 1914.
- 218. ------நடராசா, F.X.C. நாவலர் பெருமான்:வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்.- களுவாஞ்சி: ஜீவா பதிப்பகம், 1979. 13ப.
- 219. ----- நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் /ஈழவேந்தன்..- ஸ்ரீலங்கா.- 8(1), 1955: ப.7-9. (ப.இ.கட்டுரை)
- 220. -----நல்லை நகர் நாவலன். யாழ்ப்பாணம்: ரஜி வெளியீடு, 1977. 8ப.
- 222. ------நாவலர் சற்குருமணி மாலை.- யாழ்ப்பாணம்: சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலை, 1963. 20ப.
- 223. ----- நாவலர் முத்திரை வெளியீடு..். சோமகாந்தன், என். கொழும்பு ஸ்ரீல்ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் சபை 1971
- 224. ----- நாவலர் பிள்ளைத் தமிழ்/ மு. கந்தையா.- காரைநகர்: தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்,1979.

- 226. ------ வே.கனகரத்தினம் உபாத்தியாயரின் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் / இரா.வை. கனகரத்தினம்(ப.ஆ).சென்னை,காந்தளகம்,1994.

சிறப்பு மலர்கள்

- 228. நாவலர் நூற்றாண்டு மலர்.- க.கைலாசபதி(ப.ஆ).கொழும்பு: ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சபை, 1979. 336ப.
- 229. நாவலர் முத்திரை வெளியீட்டு விழா சிறப்பு மலர். சோமகாந்தன்,என்(ப.ஆ). கொழும்பு: ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சபை, 1971.
- 230. நாவலர் சிலை திறப்பு விழா, நாவலர் சிலை தேசபவனி முதலிய அம்சங்கள் அடங்கிய மலர்.- கொழும்பு: ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சபை,(19?). 11ப.
- 231. நாவலர் சிறப்பு மலர்.- கண்டி: மத்திய மாகாணச் சைவ மகாசபை, 1969. 30 ப.
- 232. -----நாவலர் 150வது ஜயந்திவிழா மலர். சோமகாந்தன்,என் (ம.ஆ) கொழும்பு: ஸ்ரீல்ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சபை, 1972. 95ப.
- 233. ------நல்லூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் நூறாவது குருபூசையின் நினைவாக.-கோண்டாவில்: ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சபை, 1979. 3ப.
- 234. -----ஆறுமுகநாவலர்: இலங்கை முத்திரைச் செய்தித்தாள் இல.30 ஞாபகார்த்த வெளியீடு.- கொழும்பு: அஞ்சல் தந்தி தொலைசெய்திப் போக்குவரத்துத் திணைக்களம்,1971. 21ப.

2.843 அரசர்

- 235. செகராசசேகரன். பாவலர் சரித்திர தீபகம்-பகுதி 1(ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் / அ. சதாசிவம்பிள்ளை. பூலோக சிங்கம்(ப.ஆ.) கொழும்பு: கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம், 1979. ப.263-67. (தகவல்)
- 236. பரராசசேகரன் (1478-1519). ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் /சி. கணேசையர்.-சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2006 (மீள்பதிப்பு). ப.6-8.(தகவல்)
- 237. ------ நல்லூர்ப் பரராசசேகரன். ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைக் களஞ்சியம். ஆ.சதாசிவம்(தொ.ஆ). சுன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்,1966. ப.50-58. (தகவல்)

2.844 சமூக சேவையாளர்

- 238. அம்பலவாணன். திரு அருணாசலம் சபாபதி. (1854-1924. தேசத்தொண்டனின் நூற்றாண்டு ஞாபக விழா. ஸ்ரீலங்கா.6(5). ஏப்ரல் 1954. 23-25
- 239. இராஜேஸ்வரன்,வை. குறள்நெறி பரப்பும் மில்க்வைற் தொழிலதிபர்.- பதினெட்டாவது திருக்குறள் மாநாட்டுமலர். 1978. ப.4. (சி.ம.கட்டுரை)

2.845 கல்வியாளர்

- 240. இராசரத்தினம். இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம் அவர்கள் கல்விப் பணிகள்./ இ.நடராசர். சரவணை நாகேஸ்வரி வித்தியாலய பொன்விழா மலர். 1980. ப.2. (சி.ம.கட்டுரை)
- 241. கைலாசநாதக் குருக்கள். மணிவிழாக் காணும் கைலாசநாதக் குருக்கள். சிற்பி (சி. சிவசரவணபவன்).- சிந்தாமணி ஆரம் 11. ஆடி 1982.
- 242. 243. கைலாசபதி,பொ. திரு பொ.கைலாசபதி. பாராட்டு விழா மலர். திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை உப அதிபர் அவர்களின் சேவைநலம் பாராட்டு மலர். யாழ்ப்பாணம்: சைவாசிரிய

- கலாசாலைப் பழைய மாணவர் சங்கம், 195817ப. (சி.ம.கட்டுரை)
- 244. சுவாமிநாதன். யாழ்ப்பாணம்-திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் அதிபராக இருந்த மயிலிட்டி ஸ்ரீமான் சுவாமிநாதன் அவர்களின் சேவைநலம் பாராட்டு மலர். யாழ்ப்பாணம்: சைவாசிரிய கலாசாலைப் பழைய மாணவர் சங்கம், 1951.16ப. (சி.ம.கட்டுரை)
- 245. மகேந்திரன். மகேந்திரஜோதி. உயர்திரு முத்துத் தம்பி மகேந்திரன் அதிபர் அவர்களின் மணிவிழா மலர். யாழ்ப்பாணம்: வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி, 2014. 83ப. (சி.ம.கட்டுரை)
- 246. முத்தையா, நா. நல்லூர் வீதியில் உலாவிய மூவர்.- நல்லைக்குமரன் மலர்.03, 1995.- பக்.55- 57. (ப.இ.கட்டுரை)
- 247. வித்தியானந்தன்,சு. சிற்பி (சி.சிவசரவணபவன்). யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன்.- கலை இலக்கிய மலர் 1984. (சி.ம.கட்டுரை)

2.846 கலைஞர்

248. கனக்சபாபதி,க.(கந்தர்மடம்(1915-). ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை ஓவிய விரிவுரையாளர் கந்தையா கனக்சபாபதி. தற்கால யாழ்ப்பாணத்து ஓவியர்கள் / சோ. கிருஷ்ணராசா.-யாழ்ப்பாணம்: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,1997.ப.31-32

2.847 தமிழ் அறிஞர்

- 249. அரசகேசரி (நல்லூர்). ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் /சி. கணேசையர்.-சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2006 (மீள்பதிப்பு). ப.9-119. (தகவல்)
- 250. ------ பாவலர் சரித்திர தீபகம்-பகுதி 1(ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் / அ. சதாசிவம்பிள்ளை. பூலோக சிங்கம்(ப.ஆ.) கொழும்பு: கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம், 1979. ப.88-92. (தகவல்)
- 251. கணபதிப்பிள்ளைச் சட்டம்பியார் (கொக்குவில்). பாவலர் சரித்திர தீபகம்-பகுதி 1(ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் / அ. சதாசிவம்பிள்ளை. பூலோக சிங்கம்(ப.ஆ.) கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம், 1979. ப.88-92. (தகவல்)
- 252. கணேசபண்டிதர்(வண்ணார்பண்ணை). ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் . .சி. கணேசையர்.-சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2006 (மீள்பதிப்பு).ப. 56. (தகவல்)
- 253. கந்தப்பிள்ளை (நல்லூர் 1766-1842). ஆராய்ச்சியார் கந்தப்பிள்ளை. செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள் .். க.சி குலரத்தினம்.- இலண்டன்: சுடரோளி வெளியீட்டுக்கழகம்,1989. ப.150-54. (தகவல்)
- 254. ------ பாவலர் சரித்திர தீபகம்-பகுதி 1(ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் : அ. சதாசிவம்பிள்ளை. பூலோக சிங்கம் (ப.ஆ) கொழும்பு: கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம், 1979. ப.22-25. (தகவல்)
- 255. கூழங்கைத் தம்பிரான் (காஞ்சிபுரம் 1699-1796). கனகரத்தினம்,இரா.வை. கூழங்கைத் தம்பிரான் : ஒரு மதிப்பீடு.- பண்பாடு. 9(2). ஆடி 1999. ப.9-16. (தகவல்)
- 256. ------ பாவலர் சரித்திர தீபகம்-பகுதி 1 (ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன்) / அ. சதாசிவம்பிள்ளை. பூலோக சிங்கம் (ப.ஆ) கொழும்பு: கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம், 1979. ப.136-40 (தகவல்)
- 257. கைலாசபிள்ளை (நல்லூர்). ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் /சி. கணேசையர்.-சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2006 (மீள்பதிப்பு). ப. 13-30. (தகவல்)
- 258. சதாசிவபண்டிதர் (வண்ணார்பண்ணை 1887). ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைக் களஞ்சியம். ஆ.சதாசிவம் (தொ.ஆ). சுன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்,1966. ப.197. (தகவல்)
- 259. சந்திரசேகரப் பண்டிதர் (நல்லூர் 1785) ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் /சி. கணேசையர்.-சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2006 (மீள்பதிப்பு). ப. 24-25. (தகவல்)
- 260. ------ பாவலர் சரித்திர தீபகம்-பகுதி 1(ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் / அ. சதாசிவம்பிள்ளை. பூலோக சிங்கம் (ப.ஆ.) கொழும்பு: கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம், 1979. ப.164-68. (தகவல்)
- 261. சபாரத்தினமுதலியார்(கொக்குவில் 1858-1922). ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் /சி. கணேசையர்.-சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2006 (மீள்பதிப்பு). ப.105-6. (தகவல்)
- 262. சரவணமுத்துப் புலவர் (நல்லூர 1845). ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் /சி. கணேசையர்.-சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2006 (மீள்பதிப்பு). ப. 26-27. (தகவல்)

- 263. சிற்கைலாசபிள்ளை (நல்லூர் 1857-1916). ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் /சி. கணேசையர்.-சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2006 (மீள்பதிப்பு). ப. 85-91. (தகவல்)
- 264. சின்னத்தம்பிப்புலவர் (நல்லூர் 1716-1780). ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் /சி. கணேசையர்.-சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2006 (மீள்பதிப்பு). ப.15-18. (தகவல்)
- 265. ------ பாவலர் சரித்திர தீபகம்-பகுதி 1(ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் / அ. சதாசிவம்பிள்ளை. பூலோக சிங்கம்(ப.ஆ.) கொழும்பு: கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம், 1979. ப.232.36. (தகவல்)
- 266. சுப்பையனார்(வண்ணார்பண்ணை 1820-1896). குலரத்தினம்,க.சி. நட்டுவச் சுப்பையனார் செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள். இலண்டன்: சுடரோளி வெளியீட்டுக்ழகம்,1989. ப.155-61. (தகவல்)
- 267. சுப்பையாபிள்ளை. பண்டிதமணி வித்துவான் ந. சுப்பையாபிள்ளை அவர்களின் பொற்கிழி விழா மலர். வண்ணார்பண்ணை,1962.(சிறப்பு மலர்)
- 268. சுவாமிநாத பண்டிதர்(1937). குலரத்தினம், க.சி. ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிநாத பண்டிதர் அவர்கள். (19?). 10ப.
- 269. செல்லையா,நெ.வை (வண்ணார்பண்ணை 1878-1940). ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைக் களஞ்சியம். ஆ.சதாசிவம்(தொ.ஆ). சுன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்,1966. ப.382-91. (தகவல்)
- 270. ஞானப்பிரகாசர் (நல்லூர்). அமுது. நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர். ஸ்ரீலங்கா.- 5(6). 1953 மே. ப.11-14. (ப.இ.கட்டுரை)

- 273. ------ நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர். ஈழகேசரி வெள்ளி விழா மலர். 1956. ப.108 (ஒளிப்படம்)
- 274. ------- சுவாமி ஞானப்பிரகாசர். ஈழகேசரி ஆண்டு மடல். 1935. ப.20 (ஒளிப்படம்).
- 276. ------ மதுரநாயகம், அருட்திரு ரீ.ஏ.ஜே. என் அனுபவம். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் நூற்றாண்டு நினைவு மலர். 1975. ப. 76-79. (சி.ம.கட்டுரை)
- 277. ------ மாஸ்கரேனஸ். முத்திப் பழுத்த மொழி நிபுணர். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் நூற்றாண்டு நினைவு மலர். 1975. ப. 32-33. (சி.ம.கட்டுரை).
- 278. ------ அடைக்கலமுத்து,க. நெஞ்சே நினை: சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் வாழ்க்கை வரலாறு.-யாழ்ப்பாணம்: மறைமாவட்ட இலக்கியக் கழகம், (19?)
- 279. ------ அழகரசன்,அன்ரனி யோன். சுவாமிகள் கண்ட தெய்வக் கொள்கைகள். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் நூற்றாண்டு நினைவு மலர். 1975. ப. 71-75. (சி.ம.கட்டுரை)
- 280. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை (நல்லூர் 1849-1901). ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் /சி. கணேசையர்.-சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2006 (மீள்பதிப்பு). ப. 70-71. (தகவல்)
- 281. பரமானந்தப்புலவர்(நல்லூர்). ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைக் களஞ்சியம். ஆ.சதாசிவம்(தொ.ஆ). சுன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்,1966. ப.176-79. (தகவல்)
- 282. பொன்னம்பலப் பிள்ளை (நல்லூர் 1836-1897). ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் /சி. கணேசையர்.-சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2006 (மீள்பதிப்பு). ப. 48-52. (தகவல்)
- 283. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார் (வண்ணார்பண்ணை 1876). ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைக் களஞ்சியம். ஆ.சதாசிவம் (தொ.ஆ). சுன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்,1966. ப.176-79. (தகவல்)

2.848 வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தொகுப்புகள்

- 284. குமாரசுவாமிப் புலவர்,அ. தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம்.- சுன்னாகம்: புலவரகம்,1951.
- 285. குலரத்தினம்,க.சி. தமிழ் தந்த தாதாக்கள்.- யாழ்ப்பாணம்: சுடரொளி வெளியீட்டுக்கழகம், 1987.
- 286. சதாசிவம்பிள்ளை,அ. பாவலர் சரித்திர தீபகம். பகுதி 1,11(ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன்)/பூலோக சிங்கம்(ப.ஆ).- கொழும்பு: கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம், 1979.

- 287. சதாசிவம்,ஆ(தொ.ஆ). ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைக் களஞ்சியம்.-சுன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்,1966. 585ப.
- 288. முத்தையா, நா. நல்லூர் வீதியில் உலாவிய மூவர்.- நல்லைக்குமரன் மலர்.03, 1995.- பக்.55- 57. (ப.இ.கட்டுரை)
- 289. கலைஞானம்: நல்லூர் பிரதேச கலைஞர் விபரத்திரட்டு.- ரஜனி கந்தசாமி(தொ.ஆ).-நல்லூர்: பிரதேச செயலகம்,பிரதேச கலாசார பேரவை, 2009. 210ப.

3. பிரயோக அறிவியல்கள்

3.1 உடல்நலம்

- 290. செகராசசேகர மகாராஜா. செகராசசேகர மாலை:மூலமும் உரையும். யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீபாஸ்கரசேகர யந்திரசாலை, 18?. 120ப.
- 291. செகராசசேகரம்:சர்ப்ப சாஸ்திரம். சே. சிவசண்முகராஜா (ப.ஆ). கோண்டாவில்: ஆசிரியர், 2012.20ப.
- 292. பரராசசேகரம்: உதரரோக நிதானம். ஐ.பொன்னையா (ப.ஆ). ஏழாலை: ஐ.பொன்னையா அச்சு யந்திரசாலை,1936. 176ப.
- 293. பரராசசேகரம்: கெர்ப்பரோக நிதானம்,பாலரோக நிதானம். ஐ.பொன்னையா.(ப.ஆ). ஏழாலை: ஐ.பொன்னையா அச்சு யந்திரசாலை,1932. 215ப.
- 294. பாலசிங்கம்,க. யாழ்ப்பாணவாசிகளின் தேகாரோக்கியம்.- ஈழகேசரி ஆண்டு மடல்.- 1935. ப.45. (ப.இ.கட்டுரை)
- 295. மகேஸ்வரன், எஸ். எங்கள் சித்த வைத்தியசாலையும் வளர்ச்சியும். நல்லூர் பிரதேச சபை மலர்-2001. ப.49-51. (சி.ம.கட்டுரை)

3.2 விவசாயம்

296. பாலச்சந்திரன்,ரீ. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் தோட்டச் செய்கை. ஸ்ரீலங்கா. 6(8). ஜலை 1954. ப. 20-22. (ப.இ.கட்டுரை)

3.3 முகாமைத்துவம்

297. சசிகலா,ப. நல்லூர் பிரதேச செயலக பிரிவில் வெள்ளப்பாதிப்பும் அனர்த்த முகாமைத்துவத்திற்கான தேவையும். ஊருணி.- நல்லூர்: பிரதேச செயலகம், 2010. 62-67. (சி.ம.கட்டுரை)

4. மானுட அறிவியல்கள்

4.1 மெய்யியல்

4.11 சோதிடம்

298. போசராசபண்டிதர். சரசோதிமாலை.-3ம் பதிப்பு. சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலை,18?

4.12 ஒழுக்கவியல்

299. நாவலர் நீதி வாக்கியங்கள். யாழ்ப்பாணம்: சைவபரிபாலன சபை, 12ப.

4.2 இந்துசமயம்

300. இந்துநெறி.- திருநெல்வேலி: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இந்து மன்றம், 1974. (பருவ இதழ்)

- 301. இந்துநெறி: யாழ் பல்கலைக்கழக வெள்ளிவிழா சிறப்புமலர்.1999.-திருநெல்வேலி: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இந்து மன்றம்,1999. 85ப. (சிறப்பு மலர்)
- 302. சிவதொண்டன் சிறப்பு மலர்.- யாழ்ப்பாணம்: சிவதொண்டன் நிலையம்,1936.29(1,2).1965. 100ப. (சிறப்பு மலர்)
- 303. சிவதொண்டன்(சமய மாத இதழ்).- யாழ்ப்பாணம்: சிவதொண்டன் நிலையம், 1936. (பருவ இதழ்)

4.21 ஆலயங்கள்

- 304. இலங்கையின் இந்துக் கோவில்கள். பகுதி 1. கொழும்பு: இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள வெளியீடு,1994.
- 305. இராமநாதன்,கலைவாணி. நல்லூர் இராசதானியின் வரலாற்று ஆலயங்கள்.- நல்லைக்குமரன் மலர். 13 யாழ்ப்பாணம்:மாநகராட்சி மன்ற சைவ சமய விவகாரக்குழு, 2005. (ப.இ.கட்டுரை)
- 306. கனகரத்தினம், இரா.வை. ஈழநாட்டிலே சோழர் ஆட்சிக்காலத்தில் சைவசமய வளர்ச்சி -ஆலயங்களும் கட்டிடக் கலையும்.- பண்பாடு 5(2). புரட்டாதி 1995. ப. 44-54. (ப.இ.கட்டுரை)
- 307. செல்வநாயகம், D.T. புராதன கோயில்களின் வரலாறு. ஸ்ரீலங்கா. நவம்பர் 1950. ப.9-12. (ப.இ.கட்டுரை)

4.211 சிவாலயங்கள்

- 308. சிவகுருநாதன்,சி. வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயில்.- திருக்கேதீச்சரம் திருக்குடத் திருமஞ்சன மலர், 1976. ப.200-204. (சி.ம.கட்டுரை)
- 309. சிற்பி (சி.சிவசரவணபவன்). திருநெல்வேலி காயாரோஹணேஸ்வரர்.- இந்துசாதனம். ஆனி 2011. ப.1—3. (ப.இ.கட்டுரை)
- 310. நல்லூர் சட்டநாதர் ஆலயம்.- ஈழகேசரி வெள்ளி விழா மலர். 1956. (ஒளிப்படம்).
- 311. பரமேஸ்வரம்: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக பரமேஸ்வரன் ஆலய கும்பாபிஷேக மலர். யாழ்ப்பாணம். 1991.40ப. (சிறப்புமலர்)
- 312. யாழ்ப்பாணம் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவிலுட் சென்று ஹரிஜன பக்தர்கள் இறை வழிபாடு செய்யும் காட்சி. ஈழகேசரி வெள்ளி விழா மலர். 1956. ப.59 (ஒளிப்படம்).
- 313. வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவில்.- ஈழகேசரி வெள்ளிவிழா மலர். 1956. (ஒளிப்படம்).
- 314. விஜயேந்திரன்,ந(தொ.ஆ). நல்லை சட்டநாதர் சிவன் தேவஸ்தான சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்ட விழாச் சிறப்பு மலர். யாழ்ப்பாணம்: தேவஸ்தானம், (19?). 24ப. (சி.ம.கட்டுரை)

4.212 മിഷ്ട്രത്വ ஆலயங்கள்

- 315. வண்ணை ஸ்ரீ வெங்கடேச வரதராஜ பெருமாள் தேவஸ்தானம் கும்பாபிஷேக மலர்.- யாழ்ப்பாணம்: தேவஸ்தான வெளியீடு, 2003. 138ப. (சிறப்பு மலர்)
- 316. வண்ணை ஸ்ரீ வரதராஜப் பெருமாள் தேவஸ்தான இராஜகோபுர கும்பாபிஷேக மலர்.-வண்ணார்பண்ணை: ஸ்ரீ வரதராஜப் பெருமாள் தேவஸ்தானம், 1978. (19?). (சிறப்பு மலர்)
- 317. ஸ்ரீ வேங்கடேச வரதராஜ பெருமாள் கோவில்.- ஈழகேசரி வெள்ளி விழா மலர். 1956. (ஒளிப்படம்)

4.213 சக்தி ஆலயங்கள்

- 319. சிற்பி (சி.சிவசரவணபவன்). வண்ணை அருள்மிகு ஸ்ரீ காமாட்சி அம்மன் கோயில்.- இந்துசாதனம் ஆவணி 2010. (ப.இ.கட்டுரை)
- 320. நல்லூர் வீரமாகாளியம்மன் கோவில்.- ஈழகேசரி வெள்ளி விழா மலர். 1956. (ஒளிப்படம்)
- 321. நாயன்மார்கட்டு ஸ்ரீ இராஜ இராஜேஸ்வரி அம்பாள் ஆலய மகா கும்பாபிஷேக மலர். க. சொக்கலிங்கம் (ப.ஆ). யாழ்ப்பாணம்: சைவ சமய அபிவிருத்திக் கழகம், 1971. 64ப. (சி.ம.கட்டுரை)

322. வண்ணை வடகிழக்கு அருள்மிகு வீரமாகாளி அம்மை வழிபட்டோர் வாழ்வும் வரலாறும்.-வண்ணார் பண்ணை: ஆலய பரிபாலன சபை, 1989.

4.214 விநாயகர் ஆலயங்கள்

323. கந்தசாமி,வ. வண்ணை கந்தையர்மடம் ஸ்ரீ கற்பகவிநாயகர் கோவில் சைவசமய அபிவிருத்திக்கழக வெள்ளிவிழாச் சிறப்புமலர்.- யாழ்ப்பாணம்: சைவசமய அபிவிருத்திக்கழகம், 1980. (சிறப்பு மலர்)

324. கோண்டாவில் ஸ்ரீ அற்புதநர்த்தன விநாகர் ஆலய மஹாகும்பாபிஷேக மலர்.- கோண்டாவில்: மலர் வெளியீட்டுக்குழு, 1981.34ப. (சிறப்பு மலர்)

- 325. திருநெல்வேலி கிழக்கு அருள்மிகு வெள்ளைப் பிள்ளையார் ஆலய மஹா கும்பாபிஷேக மலர்.- யாழ்ப்பாணம்: வெள்ளைப்பிள்ளையார் ஆலய பரிபாலன சபை,2000. 62ப. (சிறப்பு மலர்)
- 326. நல்லூர்க் கயிலாயப் பிள்ளையார் கோவிலும் கயிலாயநாதர் கோவிலும்.- ஈழகேசரி வெள்ளி விழா மலர். 1956. (ஒளிப்படம்)
- 327. நாயன்மார்கட்டு வெயிலுகந்த பிள்ளையார் தேவஸ்தான கும்பாபிஷேக மலர்.- யாழ்ப்பாணம்: தேவஸ்தானம்,1993. 28ப. (சிறப்பு மலர்)
- 328. நடராசா,செ.(தொ.ஆ). நெட்டிலிப்பாய் பிள்ளையார் கோவில் புனருத்தாரண பிரதிஷ்டா மகாகும்பாபிஷேக மலர்.- கோண்டாவில்: நெட்டிலிப்பாய் பிள்ளையார் கோவில், 1980.50ப. (சிறப்பு மலர்)
- 329. யாழ்ப்பாணம் அத்தியடிச் சிதம்பர நடராஜ வீரகத்தி விநாயகர் கோவில்.- ஈழகேசரி வெள்ளி விழா மலர். 1956. ப.101 (ஒளிப்படம்)
- 330. யாழ்ப்பாணம் அரியாலை ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் கோவில் இராஜ கோபுர கும்பாபிஷேக மலர். யாழ்ப்பாணம். 1973. (சிறப்பு மலர்)
- 331. ஸ்ரீ ஜெயநீராவி வீரகத்திப் பிள்ளையார் ஆலய கும்பாபிஷேக மலர். யாழ்ப்பாணம்: தேவஸ்தானம், 1989. ப.186. (சிறப்பு மலர்)

4.215 முருகன் ஆலயங்கள்

- 332. ஆறுமுகநாவலர். நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் இரண்டாம் பத்திரிகை.- 1876.
- 333. இராசையா, ஈ.பி.(முகாந்திரம்). நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்.- 1951.
- 334. ஒளி: நல்லைநகர்ச் சிறப்பிதழ்.- யாழ்ப்பாணம்: ஒளி வெளியீடு.- 1(7). ஆகஸ்ட் 1972.76ப. (ப.இ.கட்டுரை)
- 335. கணேசபிள்ளை, த. மாண்புறும் மஞ்சவனப்பதி ஆலயம்: கொக்குவில் மஞ்சவனப்பதி முருகன் ஆலய வரலாறு.- கொக்குவில் அருள்மிகு கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியசுவாமி கோயில் (புதுக்கோயில்) : கோயில் வரலாறு, அப்புத்துரை(தொகு.).- நீர்கொழும்பு : கொக்குவில் முத்துராசா மீனாட்சிசுந்தரம் அந்தியேட்டி தின வெளியீடு.- 87பக்.
- 336. கணேசலிங்கம், பரராசசிங்கம். நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் தல இலக்கியங்கள்.- நல்லைக்குமரன் மலர். 03 1995. ப.105-110. (ப.இ.கட்டுரை)
- 337. குணராசா,க. நல்லூர்க்கந்தசுவாமி ஆலயம்.- யாழ்ப்பாணம்: மக்மிலன் பதிப்பகம், 2005. 41ப.
- 338. குணராசா,க. நல்லூர் பெரிய கோயில். நல்லைக்குமரன் மலர்.-1993.ப.123-30. (ப.இ.கட்டுரை)
- 339. கொக்குவில் கிருபாகரகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் தேர்த் திருப்பணி மலர். யாழ்ப்பாணம்: தேர்த்திருப்பணிச் சபை,1983. 258ப. (சிறப்புமலர்)
- 340. கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியசுவாமி கோயில் சித்திரத்தேர்ச் சிறப்பிதழ்.- 1984. (சிறப்பு மலர்)
- 341. கொக்குவில் கருணாகர சிவசுப்பிரமணியசுவாமி கோவில் மகாகும்பாபிஷேகமலர்.- யாழ்ப்பாணம்: தேவஸ்தானம்,1966. 90ப. (சிறப்பு மலர்)
- 342. கொக்குவில் அருள்மிகு மஞ்சவனப்பதி முருகன் தேவஸ்தான கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் வெளியீடு.- 2002. (சிறப்பு மலர்)
- 343. கொக்குவில் மஞ்சவனப்பதி முருகன் ஆலய வரலாறு.-கொக்குவில் மஞ்சவனப்பதி முருகன் ஆலய மகாகும்பாபிஷேக மலர்.-1989. ப.69-75. (சி.ம.கட்டுரை)

- 344. கோபாலகிருஷ்ணன், ப. தூயலிங்கமாக சிறந்து விளங்கும் இராஜகோபுரம்.-கொக்குவில் அருள்மிகு மஞ்சவனப்பதி முருகன் தேவஸ்தான கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் வெளியீடு.-2002. ப.33-34. (சி.ம.கட்டுரை)
- 345. சண்முகலிங்கம்,என். நல்லூர் முருகன்: பண்பாட்டின் பெருங்கோயில்.- கலைக்கேசரி.- 2(8). 2011. ப.6-9. (ப.இ. கட்டுரை)
- 346. சபாநாதன், குல. இலங்கையின் புராதன சைவாலயங்கள்: நல்லூர் கந்தசுவாமி.- யாழ்ப்பாணம்: நல்லூர் கந்தசுவாமி தேவஸ்தானம் வெளியீடு, 1971.186ப.
- 347. சபாநாதன், குல. நல்லூர் கந்தசுவாமிகோவில்.- இந்து இளைஞன்.- 3(4). மே 1963. ப.4-8. (ப.இ. கட்டுரை)
- 348. சிற்பி (சி.சிவசரவணபவன்). நல்லைக் கந்தன்.- இந்துசாதனம்.- ஆவணி 2009. ப.1-3. (ப.இ. கட்டுரை)
- 349. சிற்பி (சி.சிவசரவணபவன்). நல்லூர் தேர்த் திருவிழா. இந்துசாதனம்.- ஆவணி 2009. ப.1-3. (ப.இ. கட்டுரை)
- 350. சிற்பி (சி.சிவசரவணபவன்). நல்லூர் மஞ்சத் திருவிழா.- இந்துசாதனம்.- ஆவணி 2009. (ப.இ. கட்டுரை)
- 351. சிவலிங்கம்,மூ. அருள் சுரக்கும் நல்லைத் திருவூர்.- நல்லைக்குமரன் மலர் 15. 2007. (ப.இ. கட்டுரை)
- 352. சீவரத்தினம், இ. கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் (புதுக்கோவில்) பரிபாலன வரலாறு.- கொக்குவில் புதுக்கோவில் தேர்த்திருப்பணி மலர்.- 1983. ப.224-7. (சி.ம. கட்டுரை)
- 353. சொக்கன்,க. தேரின் தத்துவமும் நல்லூரான் தேரடி மகத்துவமும்.- நல்லைக்குமரன் மலர்.06. 1998. ப.49-53. (ப.இ. கட்டுரை)
- 354. ஞானசம்பந்தப்பிள்ளை, மு. நாலாயிரம் கண் வேண்டும்.- கொக்குவில் அருள்மிகு மஞ்சவனப்பதி முருகன் தேவஸ்தான கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் வெளியீடு.- 2002. ப.43-47. (சி.ம. கட்டுரை)
- 355. தம்பித்துரை, கலாகேசரி ஆ. ஆறுமுகப் பெருமானுக்கமைந்த அறுகோணத் தேர்.- கொக்குவில் புதுக்கோவில் தேர்த்திருப்பணி மலர்.1983. ப.114. (சி.ம.கட்டுரை)
- 356. தனஞ்சயராசசிங்கம், ச. நாவலரும் நல்லூர்க் கோவில் நிர்வாகமும்.- நல்லைக்குமரன் மலர்.-1975. ப..2. (ப.இ.கட்டுரை)
- 357. தியாகன், குரும்பசிட்டி. முதன்முதல் நல்லூர் ஆலயத்தைக் கட்டுவித்தவர் புவனேகபாகு தானா?. இன்றுள்ள முருகன் ஆலயத்தில் கட்டியம் பாடப்படவேண்டியவர் புவனேகபாகு தானா?.- ஒளி: நல்லூர் சிறப்பிதழ்.- 1972. ப. 65-68. (ப.இ. கட்டுரை)
- 358. தியாகராசபிள்ளை, வே.தா.(புலோலி). யாழ்ப்பாணத்துத் திருநல்லூர் அலங்காரமும் கதிரேசக் கண்ணியும்.- 1926.
- 359. தர்க்ககுடாரதாலுதாரி நல்லூர்க்கந்தசுவாமிகோவிற் பிரதிகண்டன வழுஉக்களை வச்சிரகுடாரம்.-நல்லூர்: ஸ்ரோங் அஸ்பரி பிறின்டர்ஸ், 1875 20ப.
- 360. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில்.- ஸ்ரீலங்கா.- 11(10), 1959: ப.16-20. (ப.இ. கட்டுரை)
- 361. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில்.- ஸ்ரீலங்கா.- 4(9), ஓகஸ்ட் 1952. ப.12-13,15. (ப.இ. கட்டுரை)
- 362. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில்.- ஸ்ரீலங்கா.- 6(9), 1954: ப.16-18. (ப.இ. கட்டுரை)
- 363. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் தேர்.- ஈழகேசரி ஆண்டு மடல். 1935. ப.46 (ஒளிப்படம்)
- 364. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில்.- ஈழகேசரி ஆண்டுமடல். 1935. (ஒளிப்படம்)
- 365. நல்லூர்க்கந்தன் சிறப்பிதழ்.- யாழ்ப்பாணம்: மெய்கண்டான் பதிப்பகம்,(?). 8ப.
- 366. நல்லைக்குமரன் மலர். யாழ்ப்பாணம்:மாநகராட்சி மன்ற சைவ சமய விவகாரக்குழு, 2003.
- 367. பன்னீர்செல்வி, நாகையா. ஆலயத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்.- கொக்குவில் அருள்மிகு மஞ்சவனப்பதி முருகன் தேவஸ்தான கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் வெளியீடு.- 2002.- ப.48-49. (சி.ம.கட்டுரை)
- 368. பரமசாமி, சோ. துள்ளி வருகுது தேர்.- கொக்குவில் புதுக்கோவில் தேர்த்திருப்பணி மலர்.- 1983.-ப. 128-130. (சி.ம.கட்டுரை)
- 369. முத்துக்குமாரசுவாமி, வை. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில்.- ஸ்ரீலங்கா.- 2(9), 1950(ஆகஸ்ட்): பக்.12-14, 21. (ப.இ. கட்டுரை)
- 370. யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில். ஈழகேசரி வெள்ளி விழா மலர். 1956. (ஒளிப்படம்)

- 371. **வண்ணை** கதிர்வேலாயுத்சுவாமி கோவில் கும்பாபிஷேக மலர்.- யாழ்ப்பாணம்: வண்ணை செந்தில் கதிர்வேலாயுத்சுவாமி. 1979. 18ப. (சிறப்புமலர்)
- 372. வண்ணை செந்தில் கதிர்வேலாயுதசாமி கோயில் கும்பாபிஷேக வைபவ மலர்.- வண்ணார்பண்ணை: கலாநிலைய அச்சகம், 1979. (சிறப்பு மலர்)
- 373. வீரமணிஐயர்,மா.த.ந.நல்லைக்கந்தனின் அஷ்டவித நாயகிகள்:நாட்டியச் சித்திரம்.-நல்லைக்குமரன் மலர் 11.2003. (ப.இ. கட்டுரை)
- 374. ஜெகதீஸ்வரசர்மா,வை. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி உற்சவங்கள்.- ஓளி: நல்லூர் சிறப்பிதழ்.- 1972. ப. .6-12. (ப.இ. கட்டுரை)
- 4.216 நாட்டார் தெய்வங்கள்
- 375. யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை வடமேற்கு ஸ்ரீ பூரணாம்பத புட்கராம்பா சமேத ஜயனார் கோவில் திருத்தல வரலாறு.- உரும்பிராய்: ஹரிப்பிரியா பதிப்பகம்,1985.
- 4.22 சமய நிறுவனங்கள்
- 376. உத்திரகுமாரி,து. யாழ்ப்பாணச் சைவபரிபாலன சபை. ஓர் ஆய்வு.- இந்து நாகரீகம் சிறப்புக்கலை இறுதி ஆண்டு. யாழ்ப்பாணம்: இந்து நாகரீகத் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1992. (ஆ.கட்டுரை)
- 377. கனகரத்தினம்,இரா.வை. 19ம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் தோன்றிய சைவசமய இயக்கங்கள் (1840-1858 வரை).- இந்து தருமம்-93 : குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலய வெள்ளி விழா. பேராதனை: இந்து மாணவர் சங்கம்,பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், 1992-93. ப.53. (ப.இ. கட்டுரை)
- 378. கனகரத்தினம்,வை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் தோன்றிய சைவசமய இயக்கங்கள் (1844 1855).- இந்து தருமம்.- இந்து மாணவர் சங்கம் பே.ப.கழகம். 1992-93. (ப.இ. கட்டுரை)
- 379. கனகரத்தினம்,வை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சைவசமய இயக்கங்கள் (1854-1870).- இந்து தருமம்.- இந்து மாணவர் சங்கம் பே.ப.கழகம். 1993-94. (ப.இ. கட்டுரை)
- 4.23 பக்தி இலக்கியங்கள்
- 4.231 சிவன்
- 380. கணேசையர்,சி. வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயில். R.K.M. Vaidyswara Vidyalaya Festival of Arts Souvenir. 1953. p.34. (சி.ம.கட்டுரை)
- 381. கணபதி ஐயர். வண்ணை வைத்திலிங்க குறவஞ்சி. 19?
- 382. வீரமணிஐயர்,மா.த.ந. நல்லை சிவன்கோயில் கைலாசநாதசுவாமி ஸ்ரீகமலாம்பிகை மீது பாடப்பெற்ற திருவூஞ்சல்.- கு. அம்பலவாணப்பிள்ளை(ப.ஆ). தேவஸ்தான வெளியீடு, 1982.
- 383. வைத்திலிங்கம்பிள்ளை,க. வண்ணை வைத்தீசர் ஒரு துறைக் கோவை. யாழ்ப்பாணம்: நாவலர் அச்சுக்கூடம். 1913.
- 4.232 விஸ்ணு
- 384. சீனிவாசகம், து. வண்ணை ஸ்ரீ வெங்கடேச வரதராஜப் பெருமாள் தேவஸ்தானம்.- திருவருள்.- 1(5). யாழ்ப்பாணம்: விபுலானந்த அச்சகம், 1981. ப.5. (ப.இ.கட்டுரை)
- 4.233 சக்தி
- 385. சதாசிவம்,சி.ந. யாழ். வண்ணை ஸ்ரீ காமாட்சியம்மை பேரிற் பாடிய வண்ணையந்தாதி. 1887.
- 386. நடராசா,வி.(தொ.ஆ). ஈழத்து யாழ் வண்ணை ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பிகை திருவருட் பிரசாதமும் தேவாலய வரலாறும். வண்ணார்பண்ணை: திருப்பணிச்சபை வெளியீடு,1979. ப.141-149.
- 4.234 விநாயகர்
- 387. கணேசஐயர்,சி. அரியாலை நீர்நொச்சித் தாழ்வில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ சித்தி விநாயகப்

- பெருமாள் மீது பாடிய திருவூஞ்சல்.-1980.
- 388. கார்த்திகேசு, சி. நல்லூர் ஸ்ரீ கைலாசபிள்ளையார் ஆலய சிவன் திருவூஞ்சற் பதிகம்.- நல்லூர்: திருவள்ளுவர் அச்சகம், 1991.
- 389. குமாரசுவாமிப் புலவர்,அ. அத்தியடி விநாயகர் ஊஞ்சல்.- 1897.
- 390. குமாரசுவாமிப்புலவர்,அ. கைலாசபிள்ளையார் ஊஞ்சல்.- 1904.
- 391. கோபாலகிருஷ்ணன், ப. யாழ்ப்பாணம்- வண்ணார்பண்ணை வடமேற்கு காட்டுத்துறை- ஸ்ரீ அம்பலவாண விக்கிநேஸ்வரப் பிள்ளையார் கோயில் திருத்தல வரலாறு.- யாழ்ப்பாணம்: சுடரொளி அச்சகம், 1988. 22ப.
- 392. நல்லூர் நாயனாமர்கட்டு வெயிலுகந்த பிள்ளையார் கோவில் திருவூஞ்சல்.- யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீகாந்தா அச்சகம், 1973. 16ப.
- 393. வேலாயுதபிள்ளை,செ. கொக்கூர் புதுக்கோவில் சித்திவிநாயகர் திருவூஞ்சற் பதிகம்.- யாழ்ப்பாணம், 1987.

4.235 முருகன்

- 394. அப்புக்குட்டி ஐயர். நல்லூர் சுப்பிரமணியர் பிள்ளைத்தமிழ்.
- 395. அரசபிள்ளை முதலி. நல்லைக் குமரேசர் சதகம். சரவணமுத்து முதலி(ப.ஆ) .- கொக்குவில்: சோதிடப்பிரகாச வித்தியாசாலை,1948.
- 396. ஆறுமுகநாவலர்.-மித்தியாவாதநிரசனம்.- 1876
- 397. இராமநாதன், வை. திருநல்லைத் திருப்புகழ் அந்தாதி.- 1928.
- 398. இரத்திநேசுவரையர், வ.மு. யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்கந்தசுவாமி பஞ்சரத்தினம்.- யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீ முருகன் அச்சகம், 19?
- 399. இரத்திநேசுவரையர், வ.மு. நல்லூர்கந்தசுவாமி பஞ்சரத்திநமும் தனிமுதற்பாக்களும்.- 1915.
- 400. ஐயாத்துரை ஐயர், க. நல்லைக் கந்தசுவாமி பேரில் ஊஞ்சல்.- 1911.
- 401. கனகரத்தினம், நா. நல்லை முருகன் கீர்த்தனங்கள்.- யாழ்ப்பாணம்: சைவசமய எழுத்தாளர் வட்டம். 1992. 18ப.
- 402. கந்தப்பிள்ளை. நல்லை நகர்க் குறவஞ்சி.- 19?
- 403. கந்தவனம்,வி. நல்லூர் நூற்பது.- நுணாவில்: நுணாவில் தமிழ் மன்றம், 1971.
- 404. கந்தவனம்,வி. கந்தன் கதை.- யாழ்ப்பாணம்: காந்தளகம், 2005. 176ப.
- 405. கார்த்திகேசு, சி. நல்லை நாற்பது: பக்திக் கீர்த்தனை பாடல்கள்.- கொழும்பு: க.ஆறுமுகம், 1994. 32ப.
- 406. கதிரைவேற்பிள்ளை, சி. நல்லைக்கந்தர் கலிவெண்பா: நல்லைக்கந்தரலங்காரம்.-1912.
- 407. குமாரசூரியர், ஸ்ரீமத். நல்லையம்பதியிலெழுந்தருளிய கலியுகவரதனான சுப்பிரமணியசுவாமி தோத்திரம்:
- 408. சரவணபவமாலையும் நல்லை நான்மணிமாலையும்.- 1927.
- 409. குமாரசுவாமி முதலியார். நல்லை கலித்துறை.- 19?
- 410. கூழங்கைத்தம்பிரான். நல்லைக் கலிவெண்பா. (நல்லைச் சண்முகமாலையின் இணைப்பு).- 1928.
- 411. கொக்கூர் புதுக்கோயிற் பிரபந்தத் திரட்டு.- யாழ்ப்பாணம்: கோவில்,1990. 134ப.
- 412. கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில் புதுக்கோயில் பிரபந்த திரட்டு: 4ம்பாகம்.- கொக்குவில்: கொழும்பு தொண்டர் குழு, 2001.- 728 ப.
- 413. சகுந்தலாதேவி, கனகராசா.நல்லூரானை நாடி மனதை வெல்வோம்.- நல்லைக்குமரன் மலர்.08, 2000.- பக்.81-82. (ப.இ.கட்டுரை)
- 414. சதாசிவ ஐயர், சி. யாழ்ப்பாணத்துத் திருநல்லூர்ப் பதிகம்.- 1916.
- 415. சந்திரசேகர பண்டிதர். யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கிள்ளைவிடு தூது. கரணவாய் நமசிவாய தேசிகர் (ப.ஆ). கரணவாய்: விநாயகர் சுந்தர விலாச யந்திரசாலை,1924
- 416. சந்திரசேகரம், பொ. நல்லூரான் அருமருந்து.- சங்கானை: சாயிராம் பிறின்டேர்ஸ், 2010.- 218பக். (திருமதி பொன்னுத்துரை சின்னப்பிள்ளை ஞாபகார்த்த வெளியீடு)
- 417. சபாபதி நாவலர். நல்லைச் சுப்பிரமணியக் கடவுள் பதிகம். 18?
- 418. சபாபதி நாவலர், அ. நல்லைச் சுப்பிரமணியக் கடவுள் தோத்திரப் பாமாலை.- 2ம் பதிப்பு.-சிதம்பரம்: சித்தாந்த வித்தியானுபாலன யந்திரசாலை,1891.
- 419. சபாரத்தின, குகதாசர் ஸ்ரீமான் ச. திருநல்லைத் திருப்புகழந்தாதி.- 1928
- 420. சபாரத்தினமுதலியார், ச. கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி பேரில் மும்மணிக்கோவை, வெண்பா அந்தாதி, கொக்கூர் நான்மணி மாலை, சரவணபவமாலை.- கொக்குவில் புதுக்கோவில் தேர்த்திருப்பணி மலர்.- 1983.- ப. 185-223. (சி.ம.கட்டுரை)
- 421. சரவணமுத்துப் புலவர். நல்லை வேலவருலா.- 19?

- 422. சின்னப்பு, பெரியதம்பு(புத்தூர்). நல்லைக் கந்தசுவாமி தோத்திரப் பாமாலை.- புத்தூர்: கலாநிதி யந்திரசாலை, 1930.
- 423. சின்னத்தம்பி, மு. கொக்கூர்க் குமர கிருபாகரூஞ்சல், கலித்துறை அந்தாதி.- கொக்குவில் புதுக்கோவில் தேர்த்திருப்பணி மலர்.- 1983. ப.179-184. (சி.ம. கட்டுரை)
- 424. சின்னத்தம்பிப் பண்டிதர். பி.எஸ்.(சுதுமலை). நல்லூர்க் கந்தசுவாமி திருவருட்டெரிசனப் பதங்கள்.-1905.
- 425. சிவசம்புப்புலவர். நல்லைக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி.- அச்சுவெலி: அச்சுவெலி யந்திரசாலை,1908.14 ப.
- 426. சிவராமலிங்கப்பிள்ளை, மா.(வண்ணை). திருநல்லைக் கந்தரந்தாதி.- 1925. (முருகன் பெருமை என்ற நூலிற் சேர்க்கை)
- 427. சிற்றம்பலம், வை.க. நல்லூர் முருகன் இணைமணி மாலை.- 1994.13ப.
- 428. சுப்பிரமணியம், ந நல்லூர்க்கந்தன்:கவிதைத் தொகுப்பு பாட்டும் பயனும். யாழ்ப்பாணம்: சாய்ராம் வெளியீடு 1974 42ப.
- 429. சுப்பையா. நல்லை நாயகர் நான்மணிமாலை.- 19?
- 430. சூரியன், மு.க. நல்லைக் கந்தன் பாமாலை.யாழ்ப்பாணம்:அரசரத்தினம் (அரஸ்கோ), 1968.32ப.
- 431. செல்லத்துரைப்பிள்ளை, அ.சோ. நல்லைப் பிரபந்தம்.-யாழ்ப்பாணம்: நாவலர் அச்சுக்கூடம்,1903.14ப.
- 432. வேந்தனார், க. யாழ்ப்பாணத்துத் திருநல்லூர்த் திருப்பள்ளியெழுச்சியும் குயிற்பத்தும்.-யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீலங்கா அச்சகம்,1961. 6ப.
- 433. செல்லையா, நெ.வை. நல்லைச் சண்முகமாலை.- யாழ்ப்பாணம்: பென்றோஸ், 1924. 121ப.
- 434. செல்லையா, நெ.வை.(வண்ணை). நல்லைச் சண்முகமாலை.- 1924.
- 435. செல்லையா, நெ.வை(வண்ணை). நல்லைச் சண்முகமாலையும் நல்லைச் சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தமும்: திருமால் முருகன் பாமணிக் கோவையிற் சேர்க்கை.- 1929
- 436. செவ்வந்திநாத தேசிகர். நல்லைக் கோவை.- (19?)
- 437. சேவகப்பெருமாள். நல்லைக் கந்தராலயத் தீர்த்தக்குளச் சிறப்பு.- 1928.
- 438. சேனாதிராய முதலியார் நல்லை வெண்பா: புலோலி க. முருகேசபிள்ளை உரையுடன்.-யாழ்ப்பாணம்: செந்தமிழ்ப் பதிப்பகம், 1942. 72ப.
- 439. சேனாதிராய முதலியார். நல்லை நகர்க் கந்தர் பேரிற் பாடிய திருவூஞ்சல்.- 19?
- 440. சேனாதிராய முதலியார். நல்லையந்தாதி.- 1891
- 441. சொக்கன். நல்லூர் நான்மணி மாலை.- சுன்னாகம்: தமிழருவி பதிப்பகம்,1966. 26ப.
- 442. சொக்கன். க. நல்லைக் குருபரனே. ஈழநாடு. 18-08-1973. ப.4. (ப.இ. கட்டுரை)
- 443. சொக்கன். க. நல்லூர்க்கந்தன் திருப்புகழ்.- யாழ்ப்பாணம்: திருவள்ளுவர் பதிப்பகம்,1989. 24ப.
- 444. சொக்கன், க. நல்லைக்கந்தன் நயந்த பாவலர்.- ஒளி: நல்லூர் சிறப்பிதழ்.- 1972. ப.47-48. (ப.இ.கட்டுரை)
- 445. சோமாஸ்கந்தப்பிள்ளை,ஆ.மு. நல்லைப் பதிகம்.- 1907.
- 446. சோமசுந்தர உபாத்தியாயர், க. நல்லூர்க் கந்தர் பதிகம்.- 1918.
- 447. சோமசுந்தரப்புலவர், க நல்லூர் முருகன் திருப்புகழ்.- கண்டி: கிங்ஸ்லி பிரஸ், 1944. 12ப.
- 448. சோமசுந்தரப்புலவர், க. நல்லையந்தாதி.- 1931
- 449. சோமசுந்தரப் புலவர். நல்லையந்தாதி.- 1891.
- 450. தங்கமாமயிலோன், நல்லைக்கந்தன் தோத்திரங்கள்.- நல்லூர்: சைவமகாசபை, 1988, 5ப.
- 451. தியாகராசபிள்ளை, வே.தா. (புலோலி). யாழ்ப்பாணத்துத் திருநல்லூர் அலங்காரமும் கதிரேசக் கண்ணியும்.- 1926.
- 452. தில்லைநாதப்புலவர்,ஆ. யாழ்ப்பாணத்து நல்லைத் திருவருக்க மாலையும் திருப்பள்ளம்புல யமகவந்தாதியும்.- யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீலங்கா அச்சகம், 1961. 16ப.
- 453. தில்லைநாதப்புலவர்,ஆ.(சரவணை). நல்லைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.- 1952
- 454. நல்லை ஸ்ரீ கைலாசநாதசுவாமி ஊஞ்சல், ஸ்ரீ கமலாம்பிகா ஊஞ்சல், நல்லூர் ஸ்ரீ கமலாம்பிகாசமேத கைலாசநாதசுவாமி கோவில்.- 1999. 20ப.
- 455. நல்லைநகர்க் கந்தர் திருஊஞ்சல்.- யாழ்ப்பாணம்: யாழ். குளோபல்,1984. 4ப.
- 456. நல்லைக் கந்தர் விருத்தம்.- (19?).
- 457. நல்லைச் சுப்பிரமணியசுவாமி பேரில் பரமானந்தர் கீர்த்தனை.- 1925. 52ப.
- 458. நல்லூர்க் கந்தன் திருவமுதத் தேன்துளிகள்.- கொழும்பு: மெய்கண்டான் அச்சுயந்திரசாலை, (19?).
- 459. நல்லூர்க் கந்தன் அன்பு மலர்ப்பா ஆரம்.- கொழும்பு: மெய்கண்டான், அச்சுயந்திரசாலை,1964. 7ப.
- 460. நல்லூர்க் கந்தன் ஞான மணி மாலை.- கொழும்பு: மெய்கண்டான் அச்சியந்திரசாலை, 1971.

16山.

- 461. நல்லூர்க் கந்தன்: பாட்டும் பயனும் (கவிதைத் தொகுப்பு).- நல்லூர்: சாயி ராம் வெளியீடு, 1974. 42ப.
- 462. நல்லூர்கந்தன் தீந்தமிழ்ப்பாமாலை.- யாழ்ப்பாணம்: மெய்கண்டான், 1973. 16ப.

463. நல்லூர்முருகன் இணைமணி மாலை.- சுன்னாகம்: நீரஜா, 1994. 14ப.

464. நாகமணிப் புலவர், க. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்: தேரடி வயிரவக் கடவுள் பேரில் தோத்திரப் பதிகம்.- [19?]

465. பஞ்சாக்ஷரக் குருக்கள், சிவ. திருநல்லையந்தாதி.- 1940.

- 466. பரமானந்தப்புலவர் (நல்லூர்). நல்லை சுப்பிரமணிய சுவாமி பேரில் பரமானந்தக் கீர்த்தனம்.-நல்லூர்: நாவலர் அச்சுக்கூடம்,1902.
- 467. பரமானந்தப்புலவர் (நல்லூர்). நல்லைக் கந்தரகவல்: கதிரை யாத்திரை விளக்கத்துடன்.- 1928

468. பரமானந்தப்புலவர் (நல்லூர்). நல்லூர்க் கீர்த்தனம்.- 1928.

469. பரமசாமி, நாக. நல்லைக் கந்தரந்தாதி.- நல்லூர்: கண்ணன் அச்சகம், 1986. 126ப.

- 470. பாலபாரதி. நல்லூர்க் கந்தன் ஞான மணிமாலை.- கொழும்பு: மெய்கண்டான் அச்சுயந்திரசாலை,1971,16ப.
- 471. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர். நல்லூர் சுப்பிரமணியர் பிள்ளைத் தமிழ்.- 19?
- 472. பொன்னுத்துரை ஐயர், ஸ்ரீ. நல்லை நிரோட்டயகம அந்தாதி.- (19?)

473. மயில்வாகனப் பிள்ளை, க. நல்லைப் பதிகம்.- 1911.

474. மாணிக்கத்தியாகராசபண்டிதர். வண்ணைச் சிலேடை வெண்பா.- ஈழகேசரி ஆண்டுமடல்.- 1937. ப.71-72. (ப.இ.கட்டுரை)

475. முத்துக்குமாரக் கவிராயர். முத்தச பஞ்ச விஞ்சதி.- 1952.

- 476. முத்துக்குமாரக்கவிராசர்(சுன்னாகம்). முத்தகபஞ்சவிஞ்சதி-சில செய்யுட்கள்.- சுன்னாகம்: சைவவித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, 1907.
- 477. முருகையா, ச. நல்லைக் கந்தன் பாமாலை: 51 கீர்த்தனைகளின் தொகுப்பு (புனை பெயர் முருகு).- யாழ்ப்பாணம்: சரவணாஸ் பிரசுராலயம், 1995.- 64ப.
- 478. யோகநாதன், எஸ். கே. நல்லூரான் திருவடியை நம்பு.- யாழ்ப்பாணம்: துர்க்கா வெளியீட்டகம், 24ப.
- 479. விநாயமூர்த்திச் செட்டியார். கதிர யாத்திரை விளக்கம். கதிர்காமவேலவர் கீர்த்தனம். நல்லைக் கந்தரகவல். ம.வே. திருஞான சம்பந்தபிள்ளை(ப.ஆ).-யாழ்ப்பாணம்,1923.
- 480. விநாசித்தம்பி, சீ. கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியர் தோத்திரமாலை.- கொக்குவில்: புதுக்கோவில் தேர்த்திருப்பணி மலர்.- 1983.- ப.170-172. (சி.ம.கட்டுரை)
- 481. வீரமணி ஜயர், ந. கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிர ஸ்வாமி பேரில் பக்திப் பாடல்கள்.-கொக்குவில் புதுக்கோவில் தேர்த்திருப்பணி மலர்.- 1983.- ப.173-175. (சி.ம.கட்டுரை)
- 482. வீரமணிஐயர்,மா.த.ந. நல்லைக்கந்தனின் அஷ்டவித நாயகிகள் நாட்டியச் சித்திரம்.-நல்லைக்குமரன் மலர் 11. 2003. ப.138-141. (ப.இ.கட்டுரை)
- 483. வேலாயுதபிள்ளை, செ. கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணி சுவாமி திருப்பள்ளியெழுச்சி.-கொக்குவில் புதுக்கோவில் தேர்த்திருப்பணி மலர்.- 1983.- ப.167-169. (சி.ம.கட்டுரை)
- 484. வேலாயுதபிள்ளை, செ. கொக்குவில் பதியிற் கோயில் கொண்ட வேலோன் அருள் வேட்டல்.-கொக்குவில் புதுக்கோவில் தேர்த்திருப்பணி மலர்.- 1983.- ப.176-78. (சி.ம.கட்டுரை)

485. வைத்திலிங்கம். நல்லைப் பிரபந்தம்.-(19?).

- 486. ஹரன், ஆர்.பி. நல்லூரானும் நாவலூரானும்.- அருளமுதம்.- (293). ஐத 1966. ப. 1-8. (ப.இ.கட்டுரை)
- 487. ஸ்ரீதரன், இராசையா. தொல்லை வினை தீர்க்கும் நல்லைக்கந்தன்.- நல்லைக் குமரன் மலர். 09, 2001.- ப.120-122. (ப.இ.கட்டுரை)

4.3 மொழியும் இலக்கியமும்

4.31 ஆய்வு

- 488. இரத்தினம்,கா.பொ. இலங்கையில் இன்பத்தமிழ்.- சென்னை: கலைவாணி புத்தக நிலையம்,1956.96ப.
- 489. குமரன்,ஈ. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியமும் நல்லூர்ப் பிரதேசமும்: 19ம் நூற்றூண்டு வரையில் தோற்றம் பெற்ற ஈழத்து இலக்கியங்களை மையமாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு. ஊருணி. நல்லூர்: பிரதேச செயலகம், 2010. 25-34. (சி.ம. கட்டுரை)
- 490. நாகேஸ்வரன்,கனகசபாபதி. நாகேஸ்வரன்,கனகசபாபதி. யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ப் பிரபந்த

இலக்கியங்கள். ஈழத்து நல்லூர்,மாவிட்டபுரத்துத் தலங்கள் மீது பாடப்பட்டவை குறித்த முதுகலைமாணிப்பட்ட இலக்கிய ஆய்வு.-கொழும்பு: விவேகானந்தசபை, 2005. 244ப.

4.4 கலைகள்

- 491. அடுக்கு விளக்கும் குத்துவிளக்கும்.- ஸ்ரீலங்கா.- 5(12). நவம்பர் 1953.ப.19 (ஒளிப்படம்)
- 492. அந்திராசியின் அழிவு: யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தில் ஓர் சோக நாடகம்.- ஸ்ரீலங்கா.-2(3). பேப் 1950.ப.25-26. (ப.இ.கட்டுரை)
- 493. இராமலிங்கம். சங்கிலி இராசன் நாடகம்.- ஸ்ரீலங்கா.-6(5).ஏப்ரல் 1954. ப.21-22. (ப.இ.கட்டுரை)
- 494. கணபதிப்பிள்ளை,க. பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை நாடகத் திரட்டு..-கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம்,2003.468ப.
- 495. கணபதிப்பிள்ளை,க. சங்கிலி.- பேராதனை: பல்கலைக்கழகம்,1964.95ப...-கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம்,2003.468ப.
- 496. கந்தையாபிள்ளை, சு.க. பூதத்தம்பி விலாசம். -வண்ணார்பண்ணை: விவேகாநந்தயந்திரசாலை, (19?). 97ப.
- 497. சண்முகலிங்கம்,குழந்தை.ம. நாடகவழக்கு: அரங்கக் கட்டுரைகளும் நேர்காணல்களும்.- கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்(தொ.ஆ).-இணுவில்: இணுவில் கலை இலக்கிய வட்டம்,2003.334ப.
- 498. சுந்தரம்பிள்ளை,காரை.செ. பூதத்தம்பி: இசை நாடகம்.-காங்கேசன்துறை: நடிகமணி வி.வி வைரமுத்து அவர்களின் துணைவி திருமதி இரத்தினம் அம்மையார் நினைவு வெளியீடு-2000.44ப.
- 499. தமிழ் நாடக உடுப்புகள்.- ஸ்ரீலங்கா.- 5(12). நவம்பர் 1953.ப.22 (ஒளிப்படம்)
- 500. தலைநகைகள்.- ஸ்ரீலங்கா.- 5(12).- நவம்பர் 1953.ப.20 (ஒளிப்படம்)
- 501. நல்லூர்ச் சாயவேலைத் திரை.- ஸ்ரீலங்கா.- 5(12). நவம்பர் 1953.ப.16. (ஒளிப்படம்)
- 502. நவரத்தினம்,க. யாழ்ப்பாணக் கலைகளும் கைப்பணிகளும்: அவற்றிற்கு புத்துயிர் தருதலின் அவசியம்.- ஸ்ரீலங்கா.- 5(12). நவம்பர் 1953.ப.13-22. (ப.இ.கட்டுரை)
- 503. பனையோலையால் இழைக்கப்பட்ட அலங்காரப் பெட்டிகளும் தட்டுகளும்.- ஸ்ரீலங்கா.- 5(12). நவம்பர் 1953.ப.20 (ஒளிப்படம்)
- 504. மரச்சித்திர வேலை. ஸ்ரீலங்கா.- 5(12). நவம்பர் 1953.ப.18 (ஒளிப்படம்)
- 505. மௌனகுரு,சி. தேடலில் சதா உழன்று கொண்டிருக்கும் ஓவியர் மாற்கு: தேடலும் கோடுகளும்.-தேடலும் படைப்புலகமும்:ஓவியர் மாற்கு சிறப்பு மலர்.-யாழ்ப்பாணம்:தமிழியல், 1987. ப.7-8.
- 506. மௌனகுரு,சி. தேடலில் சதா உழன்று கொண்டிருக்கும் ஓவியர் மாற்கு: தேடலும் கோடுகளும்.-மல்லிகை. மார்ச் 1986. ப.7-14.
- 507. யாழ்ப்பாணத்திற் கலை வளர்ச்சி. லிங்க லைற் களியாட்டு விழா.- ஸ்ரீலங்கா.-2(6). மே.1950. ப.17-18. (ப.இ.கட்டுரை)

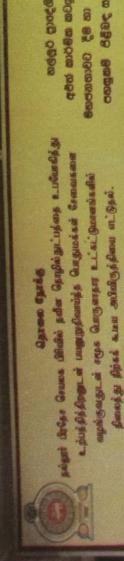
அகரவரிசைப் பொருட் சொல்லடைவு

அரசர்		2.843
ஆலயங்கள்		4.21
ஆறுமுகநாவலர்		2.8421
இடப்பெயராய்வு		2.71
<u> இண</u> ுவில்		2.831
இந்து சமயம்		4.2
இந்துசமயம்-பருவ இதழ்கள்		4.24
இன வரலாறு		2.82
உடல்நலம்	3.1	2.02
ஊடகவியல்	1.4	
ஒழுக்கவியல்	4.12	
கல்வி	2.6	
கல்வி-சிறப்பு மலர்கள்	2.61	
கல்வியாளர்	2.845	

கலைகள்	4.4
கலைஞர்	2.846
சக்தி ஆலயங்கள்	4.213
சட்டம்	2.3
சமய நிறுவனங்கள்	4.22
சமயப் பெரியார்	2.842
சமயம்	4.2
சமுக அறிவியல்கள்	2
சமூக சேவை	2.5
சமூகசேவையாளர்	2.844
சமுக வரலாறு	2.83
சமூகவியல்	2.03
சித்தர்கள்	
சிவாலயங்கள்	2.841
	4.211
சோதிடம்	4.11
தமிழ் அறிஞர்	2.847
தொல்லியல்	2.81
நல்லூர்	2.833
நாட்டார் தெய்வங்கள்	4.216
நூல்விபரப் பட்டியல்	1.1
நூலகவியல்	1.2
நிறுவனங்கள்	1.3
பக்தி இலக்கியங்கள்	4.23
பக்தி இலக்கியங்கள்-சிவன்	4.231
பக்தி இலக்கியங்கள்-விஷ்ணு	4.232
பக்தி இலக்கியங்கள்-சக்தி	4.233
பக்தி இலக்கியங்கள்-விநாயகர்	4.234
பக்தி இலக்கியங்கள்-முருகன்	4.235
பிரயோக அறிவியல்கள்	3
புவியியல்	2.7
புவியியல்-யாழ்ப்பாணம்	2.72
புவியியல்-நல்லூர்	2.73
பொது நிர்வாகம்	2.4
பொருளியல்	2.2
மானுட அறிவியல்கள்	4
முகாமைத்துவம்	3.3
முதல்நிலை அறிவியல்கள்	1
முருகன் ஆலயங்கள்	4.115
மெய்யியல்	4.1
மொழியும் இலக்கியமும்	4.3
மொழியும் இலக்கியமும்-ஆய்வு	
யாழ்ப்பாணம்	2.832
வண்ணார்பண்ணை	2.834
வரலாறு	2.8
வாழ்க்கை வரலாறு	2.84
வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தொகுப்	
	4.214
விநாயகர் ஆலயங்கள்	3.2
விவசாயம்	
விஷ்ணு ஆலயங்கள்	4.212

Nallur_Cannel LOCATION OF TANKS IN NALLUR DS DIVISION Ageram ahakalam manikos /eerapaththirar kovil ken Annienthureru luiem kottu pillaiyar kulam addistrather lenyi Asilipureshar tow Sanazha kulam Thatajali kudal Silenthii kulam harnral kulan Pulluk kulem Pursakulam Vachchimar kovil kulam fachimar kövil kulam Veerawyadi keeni Muravi kulam Periyakulam

නළ්තුර පුාරද්ශිය පල්කම් කාර්යාලය කොට්ඨාපරය අමහ කාරමක කටයුතුවලින් නිෂ්පාදකය කර නොද රක්වය in tha මහජනතාවට දීම හා සමාජ හා ආර්ථික මුලික හා අවශ්යයා හා රහසුකම් පිළිබඳ සැලසුම් ක්ථරවයේදී කිටමට වර්ධනකීටීම:

Providing efficient and effective Public service in the division achieving sustainable development in Socio Economic infrastructure by using modern technology.

திட்டமிடல் பணிப்பாளர்), என். எஸ். ஆர் சிவசூயன் (கணக்காளர்), பா.செந்தில்நந்தனன் (பிரதேச செயலர்), ம. சுபாஜினி (உதவி பிரதேச செயலர்), <u>இடமிருந்து வலம்: டி.தயாகரன் (சுமுர்த்தி த.பீ.முகாமையாளர்), சோ. சிவலிங்கம் (தலைமைப்பீட கிராம அலுவலர்), இ. சுரேந்திரநாதன் (உதவித்)</u> oார் (பிரதி திட்டமிடல் பணிப்பாளர்), பா. <mark>விஜயலக</mark>ூடிகாடு (நிர்வாக உத்தியோகத்தர்). கு. ரஜனி (மரைஎசிரியர்)). தி. மகேஸ்வரகுப

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக் கலாசாரப் பேரவை - நிர்வாக சபை 2014-2015

திரு. பா. செந்தில்நந்தனன் (பிரதேச செயலர், தலைவர்), திரு. சோ. பத்மநாதன், திரு. நா. விமலநாதன், திருமதி சாந்தினி சிவனேசன், திருமதி. கு. ரஜனி (கலாசார உத்தியோகத்தர், செயலாளர்) **இ.வ. இ**ருப்பவர்கள்: திருமதி வா. ரஜீந்திரன். திருமதி சுபாஜினி மதியழகன் (உதவி பிரதேச செயலர்), 题(历. ஆணச இராகையா,

துரைராஜா, திரு.கே.தவனேஸ், திரு.பு.தஜிதரன். **நீற்டவர்கள்:** திரு எஸ். புத்திசிகாமணி, திரு கு. மகிழ்ச்சிகரன், திரு. வே. சிவகுமாரன், திரு.கே.ஸீதரன், திரு. ந. சர்வகுணசீலன்(பொருளாளர்) திரு.சி.

நல்லூர்ப் பிரதேச வரலாற்று முக்கியத்துவமான டுடங்கள்

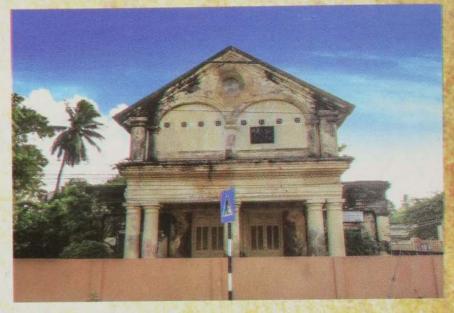
மந்திரி மனை

சங்கிலியின் தோரண வாசல்

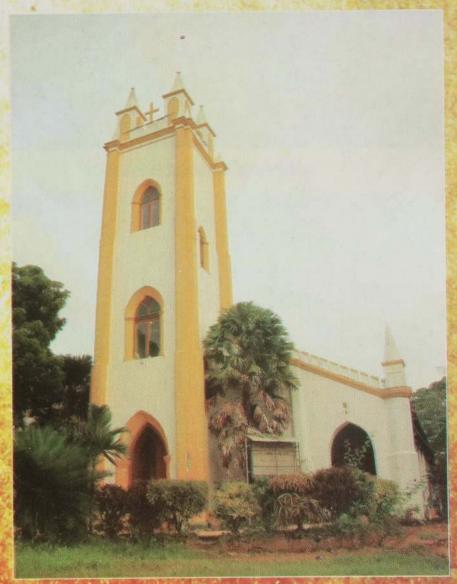
யமுனா ஏரி

கில்னர் மண்டபம்

சங்கிலியின் சிலை

பரி. யாக்கோபு தேவாலயம்

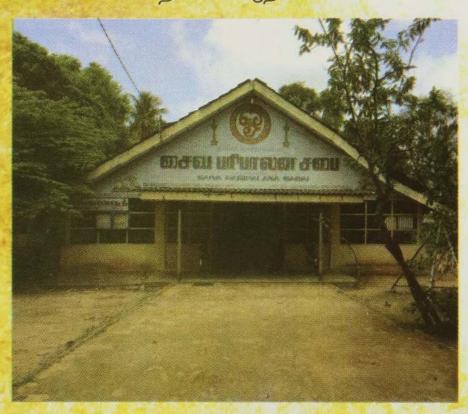
இந்து சமய நிறுவனங்கள்

நல்லை ஆதீனம்

சிவதொண்டன் நிலையம்

சைவபரிபாலன சபை

செல்லப்பா சுவாமிகள் சமாதி

நாவலர் மணிமண்டபம்

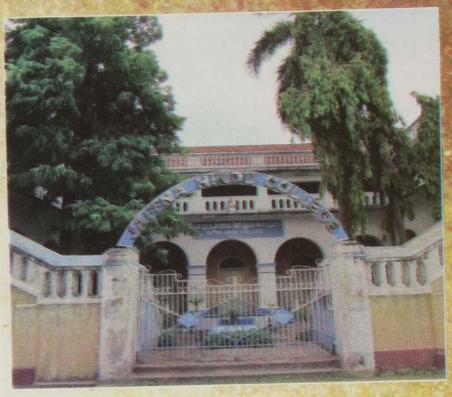

63 நாயன்மார் குருபூசை மடம்

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் முக்கியத்துவமான இடங்கள்

யா/ இந்து மகளிர் கல்லூரி

இந்துக்கல்லூரி (பழமையான மண்டபம்)

திருநெல்வேலி றோ.க.த.க.பாடசாலை

சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம்

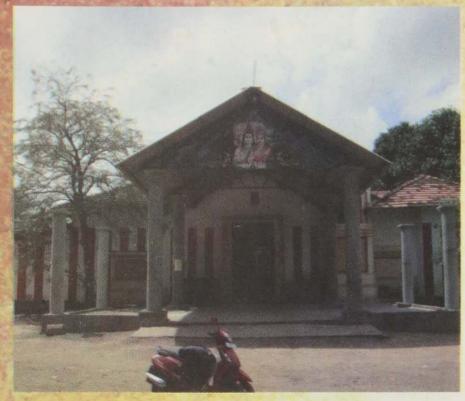

நாயன்மார்கட்டு சுதேச வைத்தியசாலை (1838)

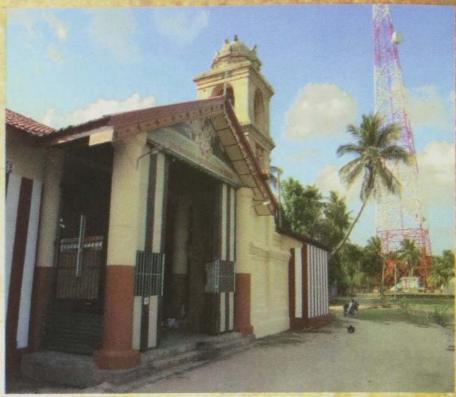

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

நல்லூர்ப் பிரதேச வரலாற்றிடங்கள்

பூதரவராயர் கோவில்

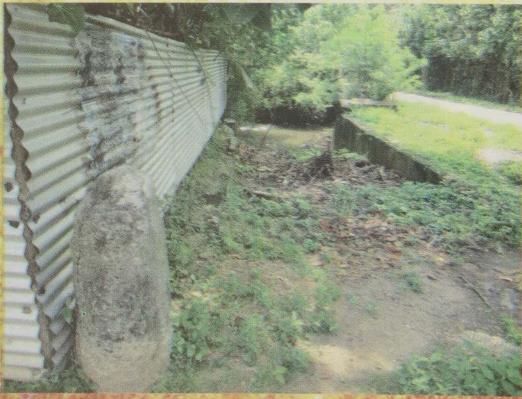
நாயன்மார்கட்டு அரசடிப் பிள்ளையார் (அரசகேசரி பிள்ளையார்)

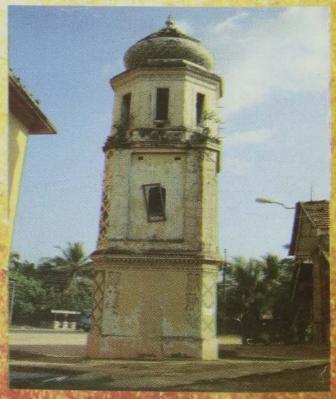
பண்டாரக் குளம்

நாயன்மார்கட்டுகுளம் அரசகேசரி மாடம் முன்பக்கம் இருந்ததாக கூறப்படுகிறது.

ஆவுரோஞ்சிக்கல்

சட்டநாதர் கோவில் மணிக்கோபுரம்

Digitized by Neolaham Foundation. noolaham org haavahaham.org

பிரதேச செயலக அபிவிருத்தி நிகழ்வுகள்

பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிதியினாலான உதவி

வடக்கின் வசந்தத்தின் கீழ் வாழ்வாதார உதவி

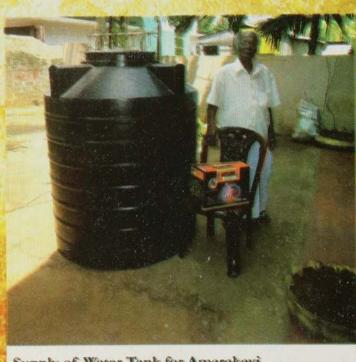
வடக்கின் வசந்தத்தின் கீழ் காளான் வளர்ப்புக்கான உதவி

வடக்கின் வசந்தத்தின் கீழ் வாழ்வாதார உதவி

வடக்கின் வசந்தம் பூம்புகார் மக்கள் கடை

Supply of Water Tank for Amarakavi
Community Center Kondavil North West J/115

பெண் நாதஸ்வரக் கச்சேரி

கலாசார அபிவிருத்தி நிகழ்வுகள்

மாணவர்களுக்கு விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்கு - 2012

நாராயணா கலைக் கழகத்திற்கு ஆர்மோனியம் வழங்கல் - 2014

தெருக்கூத்து பூம்புகாரில் - 2014

வசந்தன் கூத்து பயிற்சிப் பட்டறை - 2014

நாட்டியப் பயிற்சிப் பட்டறை சான்றிதழ் வழங்கல் 2014

முதலமைச்சர் விருது - 2014

கலாசாரப் பேரவைப் பதிவுகள்

கரைசார விழாக்கள்

கலைஞர் கௌரவிப்பு -2008

கலைஞர் கௌரவிப்பு - 2011

கலைஞர் கௌரவிப்பு -2013

கலைஞர் கௌரவிப்பு - 2014

பிரதிப்பணிப்பாளர் பொன்னாடை போர்த்துகின்றார் - 2014

இந்திய துணைத்தாதுவர் பொன்னாடை போர்த்துகின்றார் - 2011

கலாசாரப் பேரவைப் பதிவுகள்

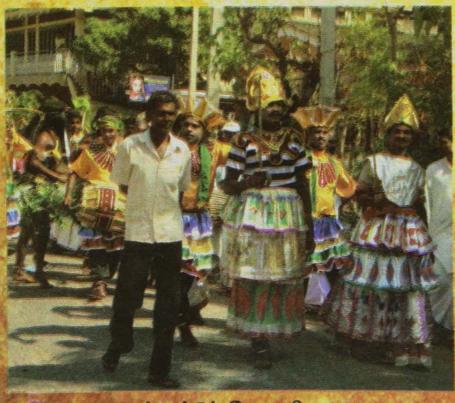
கோவில் நகரம் இறுவெட்டு வெளியீடு - 2013

ந.பி.இ.ஆ.ந. ஒன்றியம் வறிய மாணவர்களுக்கு உதவி வழங்கும் நிகழ்வு

ஒன்றியத்தின் பஜனை நிகழ்வு அரியாலை சித்திவிநாயகர் கோவில்

பண்பாட்டுப் பேரணி - 2011

பெண் நாதஸ்வரக் கச்சேரி

நல்லூர் அரும்பொருள் சேமிப்பாளர் பா. பாலகிருஸ்ணனின் தேடல்களில் சில

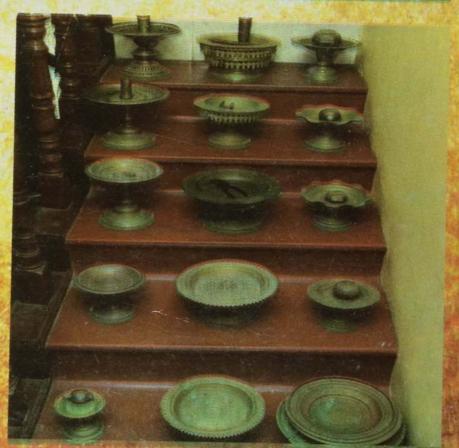

நல்லூர் அரும்பொருள் சேயிப்பாளர் பா. பாலகிருஸ்ணனின் தேடல்களில் சில

